

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2338

2005

I. Nos. 41899-41931

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

UNITED NATIONS • NATIONS UNIES

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2338

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

United Nations • Nations Unies
New York, 2009

Copyright © United Nations 2009
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 2009
tous droits réservés
Imprimé aux États-Unis d'Amérique

TABLE OF CONTENTS

I

*Treaties and international agreements
registered in October 2005
Nos. 41899 to 41931*

No. 41899. Federal Republic of Germany and Viet Nam:

- Agreement concerning financial aid between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of Viet Nam. Saigon, 28 June 1966..... 3

No. 41900. Austria and Czech Republic:

- Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Czech Republic on employment in border regions. Vienna, 24 August 2001 5

No. 41901. Austria and Czech Republic:

- Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Czech Republic on the exchange of trainees for the purpose of improving their professional and linguistic qualifications. Vienna, 24 August 2001 25

No. 41902. Multilateral:

- Convention on the sustainable management of Lake Tanganyika (with annexes). Dar es Salaam, 12 June 2003 43

No. 41903. Brazil and China:

- Protocol between the Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply of the Federative Republic of Brazil and the General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of the People's Republic of China on quarantine and veterinary sanitary conditions of deboned beef to be exported from Brazil to the People's Republic of China. Brasília, 12 November 2004..... 109

No. 41904. Lithuania and Armenia:

- Convention between the Republic of Lithuania and the Republic of Armenia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vilnius, 13 March 2000 135

No. 41905. Lithuania and Austria:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Austria concerning the carriage of persons by regular transfrontier road transport services. Vilnius, 28 June 1996 223

No. 41906. Lithuania and Austria:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Austria concerning the international carriage of passengers by occasional road transport services (with protocol). Vienna, 27 January 1998..... 247

No. 41907. Lithuania and Armenia:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Armenia on the abolition of visa requirements for the holders of diplomatic passports. Yerevan, 15 September 2003 283

No. 41908. Lithuania and Armenia:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Armenia on the readmission of persons with unauthorised stay. Yerevan, 15 September 2003..... 297

No. 41909. Lithuania and Argentina:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Argentine Republic on suppression of visas in ordinary passports. Buenos Aires, 31 October 2003 327

No. 41910. Multilateral:

Co-operation Agreement for the Promotion of Nuclear Science and Technology in Latin America and the Caribbean. Vienna, 25 September 1998 337

No. 41911. Lithuania and Argentina:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Argentine Republic on visa requirement suppression for holders of diplomatic and official or service passports. Buenos Aires, 31 October 2003..... 357

No. 41912. Germany and Central Africa Economic and Monetary Community:

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Central Africa Economic and Monetary Community (CAEMC) concerning financial cooperation in 2004. Yaounde, 19 July 2005..... 371

No. 41913. Germany and Uganda:

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of Uganda concerning financial cooperation. Kampala, 22 June 2005..... 373

No. 41914. Germany and Timor-Leste:

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Democratic Republic of Timor-Leste concerning financial cooperation in 2005. Berlin, 10 August 2005 375

No. 41915. Germany and Philippines:

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of the Philippines concerning financial cooperation in 2001. Manila, 27 December 2002..... 377

No. 41916. Germany and Pakistan:

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Islamic Republic of Pakistan on the transit of defence material through the sovereign territory of the Islamic Republic of Pakistan. Berlin, 12 July 2005 379

No. 41917. Germany and United States of America:

Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning the activities of enterprises charged with providing troop care services "CACI International, Inc. (DOCPER-TC-19-01) and Science Applications International Corporation (DOCPER-TC-06-04)". Berlin, 16 June 2005 397

No. 41918. Germany and United States of America:

Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning the activities of enterprises charged with providing troop care services "Resource Consultants, Inc. (DOCPER-TC-05-03)". Berlin, 28 July 2005..... 399

No. 41919. Germany and United States of America:

- Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning the activities of enterprises charged with providing troop care services "Electronic Data Systems Corporation (DOCPER-IT-02-06)". Berlin, 28 July 2005 401

No. 41920. Russian Federation and Germany:

- Agreement between the Government of the Russian Federation and the Government of the Federal Republic of Germany on cooperation in the fight against most dangerous crimes (with annex). Moscow, 3 May 1999..... 403

No. 41921. United Nations and South Africa:

- Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of the Republic of South Africa regarding the hosting of the "Parliamentarian Forum on Energy Legislation and Sustainable Development", to be held in Cape Town, from 5 to 7 October 2005. Cape Town, 30 September 2005 and New York, 4 October 2005..... 443

No. 41922. United Nations and Cape Verde:

- Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Cape Verde regarding the hosting of the "Expert Meeting on Data and Indicators for the follow-up of the Millennium Development Goals", to be held in Praia, from 5 to 9 December 2005. New York, 1 August 2005 and 6 October 2005 445

No. 41923. United Nations and Seychelles:

- Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Seychelles regarding the hosting of the Regional Follow-up Meeting for the Atlantic, Indian Ocean, Mediterranean and South China Seas (AIMS) region, to be held in Mahé, from 26 to 28 October 2005. New York, 12 and 19 October 2005 447

No. 41924. United Nations and Costa Rica:

- Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Costa Rica regarding the arrangements for the "2nd International Expert Meeting on Sustainable Consumption and Production", held in San José, from 5 to 8 September 2005. New York, 1 and 29 July 2005 449

No. 41925. Lithuania and Austria:

- Agreement between the Republic of Lithuania and the Republic of Austria concerning the bilateral international economic relations. Vilnius, 16 September 1994 451

No. 41926. Lithuania and Bulgaria:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Bulgaria on international transport of passengers and goods by road. Sofia, 7 March 1995..... 477

No. 41927. Lithuania and Belarus:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on cooperation in the fields of standardization, metrology and conformity assessment. Vilnius, 1 June 2004 517

No. 41928. Lithuania and Azerbaijan:

- Agreement between the Republic of Lithuania and the Republic of Azerbaijan on the transfer of the sentenced persons. Vilnius, 23 October 2001..... 529

No. 41929. Lithuania and Belarus:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus concerning the crossing posts of the State border. Minsk, 18 July 1995 569

No. 41930. Lithuania and Belarus:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on cooperation in railway transport. Vilnius, 3 April 2000 599

No. 41931. Lithuania and Armenia:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Armenia on trade and economic cooperation. Moscow, 23 April 1998 621

TABLE DES MATIÈRES

I

*Traités et accords internationaux
enregistrés en octobre 2005
N°s 41899 à 41931*

N° 41899. République fédérale d'Allemagne et Viet Nam :

Accord relatif à l'aide financière entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République du Viet Nam. Saigon, 28 juin 1966 3

N° 41900. Autriche et République tchèque :

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République tchèque relatif à l'emploi dans les régions frontalières. Vienne, 24 août 2001 5

N° 41901. Autriche et République tchèque :

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République tchèque relatif à l'échange de stagiaires en vue d'améliorer leurs qualifications professionnelles et linguistiques. Vienne, 24 août 2001 25

N° 41902. Multilatéral :

Convention sur la gestion durable du lac Tanganyika (avec annexes). Dar es-Salaam, 12 juin 2003 43

N° 41903. Brésil et Chine :

Protocole entre le Ministère de l'agriculture, du bétail et des ressources alimentaires de la République fédérative du Brésil et l'Administration générale de supervision de qualité, d'inspection et de quarantaine de la République populaire de Chine relatif à la quarantaine et aux conditions sanitaires vétérinaires de la viande de boeuf désossée devant être exportée du Brésil à la République populaire de Chine. Brasília, 12 novembre 2004 109

N° 41904. Lituanie et Arménie :

Convention entre la République de Lituanie et la République d'Arménie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vilnius, 13 mars 2000 135

N° 41905. Lituanie et Autriche :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Autriche relatif au transport transfrontalier de passagers par autobus de lignes régulières. Vilnius, 28 juin 1996..... 223

N° 41906. Lituanie et Autriche :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Autriche relatif au transport international occasionnel de passagers par autobus (avec protocole). Vienne, 27 janvier 1998..... 247

N° 41907. Lituanie et Arménie :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Arménie relatif à la suppression des formalités de visas pour les titulaires de passeports diplomatiques. Yerevan, 15 septembre 2003 283

N° 41908. Lituanie et Arménie :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Arménie relatif à la réadmission des personnes en séjour non autorisé. Yerevan, 15 septembre 2003..... 297

N° 41909. Lituanie et Argentine :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République argentine relatif à la suppression de visas dans les passeports ordinaires. Buenos Aires, 31 octobre 2003 327

N° 41910. Multilatéral :

Accord de coopération pour la promotion de la science et de la technologie nucléaires en Amérique latine et dans les Caraïbes. Vienne, 25 septembre 1998 337

N° 41911. Lituanie et Argentine :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République argentine relatif à la suppression des formalités de visas pour les titulaires de passeports diplomatiques et officiels ou de service. Buenos Aires, 31 octobre 2003..... 357

N° 41912. Allemagne et Communauté économique et monétaire d'Afrique centrale :

Accord de coopération financière entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et la Communauté économique et monétaire d'Afrique centrale (CEMAC) 2004. Yaoundé, 19 juillet 2005 371

N° 41913. Allemagne et Ouganda :

Accord de coopération financière entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République de l'Ouganda. Kampala, 22 juin 2005 373

N° 41914. Allemagne et Timor-Leste :

Accord de coopération financière en 2005 entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République démocratique de Timor-Leste. Berlin, 10 août 2005 375

N° 41915. Allemagne et Philippines :

Accord de coopération financière en 2001 entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République des Philippines. Manille, 27 décembre 2002 377

N° 41916. Allemagne et Pakistan :

Accord entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République islamique du Pakistan relatif au transit de matériel de défense à travers le territoire souverain de la République islamique du Pakistan. Berlin, 12 juillet 2005 379

N° 41917. Allemagne et États-Unis d'Amérique :

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif aux activités des entreprises chargées de fournir des services de soins aux forces "CACI International, Inc. (DOCPER-TC-19-01) et Science Applications International Corporation (DOCPER-TC-06-04)". Berlin, 16 juin 2005 397

N° 41918. Allemagne et États-Unis d'Amérique :

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif aux activités des entreprises chargées de fournir des services de soins aux forces "Resource Consultants, Inc. (DOCPER-TC-05-03)". Berlin, 28 juillet 2005 399

N° 41919. Allemagne et États-Unis d'Amérique :

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif aux activités des entreprises chargées de fournir des services de soins aux forces "Electronic Data Systems Corporation (DOCPER-IT-02-06)". Berlin, 28 juillet 2005 .. 401

N° 41920. Fédération de Russie et Allemagne :

Accord entre le Gouvernement de la Fédération de Russie et le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne relatif à la coopération dans la lutte contre les crimes les plus dangereux (avec annexe). Moscou, 3 mai 1999 .. 403

N° 41921. Organisation des Nations Unies et Afrique du Sud :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement de la République sud-africaine concernant l'organisation du "Forum de parlementaires sur la législation de l'énergie et du développement durable", devant se tenir au Cap, du 5 au 7 octobre 2005. Le Cap, 30 septembre 2005 et New York, 4 octobre 2005..... 443

N° 41922. Organisation des Nations Unies et Cap-Vert :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Cap-Vert concernant l'organisation de la "Réunion d'experts sur les données et indicateurs pour le suivi des objectifs du Millénaire pour le développement", devant se tenir à Praia, du 5 au 9 décembre 2005. New York, 1 août 2005 et 6 octobre 2005 445

N° 41923. Organisation des Nations Unies et Seychelles :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement des Seychelles concernant l'organisation de la Réunion de suivi régionale pour la région de l'Atlantique, de l'océan Indien, de la Méditerranée et de la mer de Chine méridionale (AIMS), devant se tenir à Mahé, du 26 au 28 octobre 2005. New York, 12 et 19 octobre 2005 447

N° 41924. Organisation des Nations Unies et Costa Rica :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Costa Rica concernant les arrangements pour la "Deuxième réunion internationale d'experts sur la production et la consommation durables", ayant eu lieu à San José, du 5 au 8 septembre 2005. New York, 1 et 29 juillet 2005 449

N° 41925. Lituanie et Autriche :

Accord entre la République de Lituanie et la République d'Autriche relatif aux relations économiques internationales bilatérales. Vilnius, 16 septembre 1994 451

N° 41926. Lituanie et Bulgarie :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Bulgarie relatif au transport routier international de passagers et de marchandises. Sofia, 7 mars 1995 477

N° 41927. Lituanie et Bélarus :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif à la coopération dans les domaines de la normalisation, de la métrologie et de l'évaluation de la conformité. Vilnius, 1 juin 2004 517

N° 41928. Lituanie et Azerbaïdjan :

Accord entre la République de Lituanie et la République d'Azerbaïdjan relatif au transfert de personnes condamnées. Vilnius, 23 octobre 2001 529

N° 41929. Lituanie et Bélarus :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif aux postes de passage de la frontière d'État. Minsk, 18 juillet 1995 569

N° 41930. Lituanie et Bélarus :

Accord de coopération en matière de transport ferroviaire entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus. Vilnius, 3 avril 2000 599

N° 41931. Lituanie et Arménie :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Arménie relatif au commerce et à la coopération économique. Moscou, 23 avril 1998 621

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p., VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*

* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this Series have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*

* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce Recueil ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

*Treaties and international agreements
registered in
October 2005
Nos. 41899 to 41931*

*Traités et accords internationaux
enregistrés en
octobre 2005
N°s 41899 à 41931*

No. 41899

**Federal Republic of Germany
and
Viet Nam**

Agreement concerning financial aid between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of Viet Nam. Saigon, 28 June 1966

Entry into force: *28 June 1966 by signature, in accordance with article 8*

Authentic texts: *French and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 5 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**République fédérale d'Allemagne
et
Viet Nam**

Accord relatif à l'aide financière entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République du Viet Nam. Saigon, 28 juin 1966

Entrée en vigueur : *28 juin 1966 par signature, conformément à l'article 8*

Textes authentiques : *français et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 5 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41900

**Austria
and
Czech Republic**

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Czech Republic on employment in border regions. Vienna, 24 August 2001

Entry into force: *1 July 2005 by notification, in accordance with article 12*

Authentic texts: *Czech and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 3 October 2005*

**Autriche
et
République tchèque**

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République tchèque concernant l'emploi dans les zones frontalières. Vienne, 24 août 2001

Entrée en vigueur : *1er juillet 2005 par notification, conformément à l'article 12*

Textes authentiques : *tchèque et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 3 octobre 2005*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

DOHODA

mezi

vládou České republiky

a

vládou Rakouské republiky

o zaměstnávání občanů v příhraničních oblastech

Vláda České republiky a vláda Rakouské republiky (dále jen „smluvní strany“),
vedeny přáním rozvíjet vzájemnou spolupráci,

dohodly se upravit vzájemné vztahy na úseku zaměstnávání občanů České republiky a Rakouské republiky v příhraničních oblastech státu druhé smluvní strany (dále jen „přeshraniční pracovníci“) takto:

Článek 1

Příhraničními oblastmi podle této dohody jsou:

- v České republice okresy

Břeclav

Znojmo

Jindřichův Hradec

České Budějovice

Český Krumlov

Prachatice;

- v Rakouské republice politické okresy

Gänserndorf

Gmünd

Hollabrunn

Horn

Mistelbach

Waidhofen/Thaya

Freistadt

Rohrbach

Urfahr-Umgebung.

Článek 2

1. Orgány smluvních stran příslušné k provádění této dohody (dále jen „příslušné orgány“) jsou:

- v České republice - Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky;

- v Rakouské republice - Spolkové ministerstvo práce, zdravotnictví a sociálních věcí Rakouské republiky.

2. Příslušné orgány obou smluvních stran mohou pověřit prováděním této dohody podřízené orgány. Příslušné orgány se zavazují vzájemně se o tom informovat.

3. Příslušné orgány obou smluvních stran budou při provádění této dohody úzce spolupracovat. K projednávání otázek souvisejících s prováděním této dohody bude ustanovena smíšená česko - rakouská komise (dále jen „Komise“), která bude složena z pěti členů každého státu. Členy Komise budou i zástupci zaměstnavatelů a zaměstnanců. Komise se bude scházet nejméně jednou ročně na návrh příslušného orgánu jedné ze smluvních stran, střídavě v České republice a v Rakouské republice.

Článek 3

Přeshraničními pracovníky ve smyslu této dohody jsou zaměstnanci, kteří:

- a) jsou občany České republiky nebo občany Rakouské republiky,
- b) mají trvalý pobyt nejméně po dobu jednoho roku v jedné z příhraničních oblastí uvedených v článku 1, kam se denně vracejí a
- c) vykonávají zaměstnání v příhraniční oblasti druhého státu.

Článek 4

1. Žadatelé, kterým má být povolen výkon zaměstnání podle této dohody na území státu druhé smluvní strany (dále jen „hostitelský stát“) si podají písemnou žádost o povolení k zaměstnání jako přeshraniční pracovníci u příslušného orgánu svého státu. Žádost musí obsahovat všechny údaje potřebné pro její posouzení a musí v ní být uvedena i profese, která bude vykonávána a název zaměstnavatele. Příslušný orgán ověří, zda žádost splňuje všechny formální náležitosti a poté ji postoupí příslušnému orgánu hostitelského státu.

2. Jestliže jsou splněny podmínky podle této dohody a nejsou důvody pro zamítnutí žádosti podle článku 9, může příslušný orgán hostitelského státu udělit povolení k zaměstnání přeshraničního pracovníka.

3. Povolení k zaměstnání přeshraničního pracovníka se může udělit s platností až na jeden rok. Může být prodlouženo vždy maximálně o jeden rok.

4. Pravidla pro postup udělování a prodlužování povolení k zaměstnání přeshraničních pracovníků budou stanovena příslušnými orgány v metodickém

pokynu a podle potřeby periodicky prověřována. Výsledek tohoto prověření bude oznamován Komisi uvedené v článku 2, odstavci 3.

Článek 5

1. Počet přeshraničních pracovníků, kteří mohou být na základě této dohody přijati do zaměstnání na území každého státu, jakož i jejich rozdělení podle příhraničních oblastí, odvětví hospodářství a povolání, se každoročně stanoví oběma příslušnými orgány výměnou not.

2. Návrhy každoročně stanovovaných počtů přeshraničních pracovníků a jejich případných změn vypracuje Komise ustanovená v souladu s článkem 2, odstavcem 3. Tento počet bude určen na základě konkrétní situace a vývoje na trhu práce, se zvláštním zřetelem k případné kvótě stanovené pro zaměstnávání cizinců, zejména pak ke kvótám určeným pro jednotlivé země. Pracovní poměry nahlášené během stanoveného období a realizované na základě povolení k zaměstnání přeshraničních pracovníků se do tohoto maximálního počtu započítávají, pokud v některém ze států jsou takové kvóty pro zaměstnávání cizinců stanoveny.

Článek 6

1. Povolení k zaměstnání opravňuje přeshraničního pracovníka zahájit zaměstnání v příhraniční oblasti. Při měnícím se místě zaměstnání se s přihlédnutím k situaci na trhu práce a za podmínek platných právních předpisů hostitelského státu může připustit výkon zaměstnání i mimo příhraniční oblast, pokud sídlo zaměstnavatele leží v příhraniční oblasti, pro kterou bylo vydáno povolení k zaměstnání.

2. Doby zaměstnání získané na základě povolení k zaměstnání přeshraničního pracovníka se nezapočítávají do dob zaměstnání, které na základě jiných právních předpisů opravňují k výkonu zaměstnání na území hostitelského státu.

3. Přeshraniční pracovníci ve smyslu této dohody jsou oprávněni ke vstupu a po dobu svého zaměstnání k pobytu na území hostitelského státu. Právní předpisy o povolování vstupu a pobytu zůstávají nedotčeny.

4. Zprostředkování zaměstnání pro přeshraničního pracovníka ve smyslu této dohody je bezplatné. Jinak se na náklady a úhradu poplatků vztahují právní předpisy každého z obou států.

Článek 7

Na zaměstnání přeshraničního pracovníka se vztahují všechna ustanovení právních předpisů o pracovních smlouvách, o ochraně zaměstnanců, včetně zvláštních ustanovení o zaměstnávání mladistvých, ustanovení podnikových stanov týkajících se práv zaměstnanců, jakož i pracovněprávních nároků vyplývajících z kolektivních smluv,

a všechny právní předpisy o sociálním pojištění státu, na jehož území je zaměstnání vykonáváno.

Článek 8

Zaměstnavatelé, kteří na základě této dohody chtějí zaměstnat přeshraničního pracovníka, jsou povinni zaslat neprodleně příslušnému orgánu v místě zaměstnání písemné oznámení o zahájení a ukončení zaměstnání jakož i o základních mzdových a pracovních podmínkách opatřené spolupodpisem přeshraničního pracovníka.

Článek 9

1. Povolení k zaměstnání přeshraničního pracovníka se neudělí, jestliže:

a) se zjistí skutečnosti, které potvrzují domněnku, že zaměstnání nemá být zahájeno podle pravidel této dohody nebo

b) není záruka, že při zaměstnání žadatele budou dodrženy mzdové a pracovní podmínky včetně podmínek stanovených právními předpisy o sociálním pojištění platné v místě zaměstnání, nebo

c) přeshraniční pracovník nemá být zaměstnán na pracovním místě v podniku svého zaměstnavatele.

2. Povolení k zaměstnání přeshraničního pracovníka se odejme, jestliže nastanou nebo se dodatečně zjistí skutečnosti, které opravňují k jeho odejmutí. Právní účinnost odejmutí povolení k zaměstnání přeshraničního pracovníka nabude platnosti dnem, který vyplývá ze zákonných norem nebo z ustanovení kolektivních smluv hájících práva zaměstnanců.

Článek 10

Právní předpisy obou států upravující především

- 1) vstup, pobyt, vycestování,
- 2) zaměstnávání cizinců,
- 3) dovoz, vývoz a přepravu zboží a dopravních prostředků, zejména pak celní předpisy, zůstávají nedotčeny, nestanoví-li tato dohoda jinak.

Článek 11

Obě smluvní strany mohou z důvodu vážné situace na trhu práce a jejího vývoje provádění této dohody přechodně zcela nebo zčásti pozastavit. Částečné pozastavení se může vztahovat zvláště k určitým příhraničním oblastem, obcím v rámci příhraničních oblastí, určitým odvětvím hospodářství nebo k profesím, vyžaduje-li to situace a vývoj na trhu práce. Pozastavení musí být oznámeno neprodleně diplomatickou cestou druhé smluvní straně. Již udělená povolení k zaměstnání přeshraničních pracovníků zůstávají v platnosti. Pozastavení dohody vstupuje v platnost tři měsíce po jeho oznámení.

Článek 12

1. Tato dohoda podléhá schválení v souladu s vnitrostátními právními předpisy obou států. Vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž si smluvní strany písemně diplomatickou cestou oznámí, že byly splněny podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy pro její vstup v platnost.

2. Tato dohoda se sjednává na dobu jednoho roku. Její platnost bude automaticky prodlužována vždy o jeden rok, pokud nebude diplomatickou cestou písemně nejméně šest měsíců před uplynutím její platnosti vypovězena.

3. Povolení k zaměstnání přeshraničních pracovníků vydaná na základě této dohody zůstávají v případě výpovědi v platnosti.

Na důkaz toho zmocněnci tuto dohodu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno ve Vídni dne 24. srpna 2001 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky:

Dr. Vladimír Špidla
místopředseda vlády a
ministr práce a sociálních věcí

Za vládu Rakouské republiky:

Dr. Martin Bartenstein
spolkový ministr hospodářství a práce

ABKOMMEN

zwischen der Regierung der Republik Österreich und der Regierung der Tschechischen Republik über die Beschäftigung in Grenzzonen

Die Regierung der Tschechischen Republik und die Regierung der Republik Österreich (in der Folge nur „Vertragsparteien„ genannt), von dem Wunsche geleitet, ihre gegenseitige Zusammenarbeit zu entfalten, sind übereingekommen,

ihre gegenseitigen Beziehungen auf dem Gebiet der Beschäftigung von Staatsangehörigen der Tschechischen Republik und der Republik Österreich in den Grenzzonen des Staatsgebietes der anderen Vertragspartei (in der Folge nur „Grenzgänger„ genannt)

folgendermaßen zu regeln:

Artikel 1

Grenzzonen im Sinne dieses Abkommens sind

- in der Republik Österreich:
 - die politischen Bezirke
 - Gänsersdorf
 - Gmünd
 - Hollabrunn
 - Horn
 - Mistelbach
 - Waidhofen/Thaya
 - Freistadt
 - Rohrbach
 - Urfahr-Umgebung
- in der Tschechischen Republik:
 - die Kreise:
 - Břeclav
 - Znojmo
 - Jindřichův Hradec
 - České Budejovice
 - Český Krumlov
 - Prachatice

Artikel 2

(1) Die zur Durchführung dieses Abkommens zuständigen Stellen der Vertragsparteien (in der Folge nur „zuständige Stellen“ genannt) sind:

- in der Tschechischen Republik: das Ministerium für Arbeit und Sozialangelegenheiten der Tschechischen Republik;
- in der Republik Österreich: das Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit der Republik Österreich.

(2) Die zuständigen Stellen beider Vertragsparteien können nachgeordnete Dienststellen zur Durchführung dieses Abkommens ermächtigen. Die zuständigen Stellen verpflichten sich, hievon einander zu informieren.

(3) Die zuständigen Stellen beider Vertragsparteien arbeiten bei der Durchführung dieses Abkommens eng zusammen. Zur Erörterung von Fragen, die mit der Durchführung dieses Abkommens zusammenhängen, wird eine gemischte tschechisch-österreichische Kommission (in der Folge nur „Kommission“ genannt) eingesetzt, welche aus je fünf Mitgliedern beider Staaten besteht. Dieser Kommission gehören auch Vertreter der jeweiligen Interessenvertretungen der Arbeitgeber und der Arbeitnehmer an. Die Kommission tritt mindestens einmal im Jahr auf Antrag der zuständigen Stelle einer Vertragspartei abwechselnd in der Republik Österreich und in der Tschechischen Republik zusammen.

Artikel 3

Grenzgänger im Sinne dieses Abkommens sind Arbeitnehmer,

- a) die Staatsangehörige der Tschechischen Republik oder der Republik Österreich sind,
- b) ihren ständigen Wohnsitz seit mindestens einem Jahr in einer der in Artikel 1 genannten Grenzzonen haben, in die sie täglich zurückkehren, und
- c) eine Beschäftigung in einer Grenzzone des anderen Staates ausüben.

Artikel 4

(1) Bewerber, die nach diesem Abkommen zur Ausübung einer Beschäftigung im Staatsgebiet der anderen Vertragspartei (in der Folge nur „Gastland“ genannt) zugelassen werden sollen, richten an die zuständige Stelle ihres Staates ein schriftliches Ansuchen auf Zulassung zu einer Beschäftigung als Grenzgänger. Das Ansuchen hat alle für seine Prüfung erforderlichen Angaben zu enthalten und muss auch die Art der beabsichtigten Beschäftigung sowie den Namen des Arbeitgebers anführen. Die zuständige Stelle überprüft sodann, ob das Ansuchen allen Formalerfordernissen entspricht und leitet es an die zuständige Stelle des Gastlandes weiter.

(2) Soweit die Voraussetzungen nach diesem Abkommen und keine Versagungsgründe nach Artikel 9 dieses Abkommens vorliegen, kann die zuständige Stelle des Gastlandes eine Grenzgängerbewilligung ausstellen.

(3) Die Grenzgängerbewilligung kann mit einer Gültigkeitsdauer bis zu einem Jahr ausgestellt werden. Sie kann um jeweils höchstens ein Jahr verlängert werden.

(4) Die Regeln über das Verfahren im Zusammenhang mit der Ausstellung und der Verlängerung der Grenzgängerbewilligungen werden von den zuständigen Stellen in einer Verfahrensordnung festgelegt und mindestens einmal jährlich überprüft. Das Ergebnis dieser Prüfung ist der im Artikel 2 Abs. 3 genannten Kommission mitzuteilen.

Artikel 5

(1) Die Zahl der Grenzgänger, die aufgrund dieses Abkommens im Gebiet beider Staaten zugelassen werden, sowie deren allfällige Aufteilung auf einzelne Grenzzonen, Wirtschaftszweige oder Berufsgruppen werden von den zuständigen Stellen jährlich durch Notenwechsel festgelegt.

(2) Vorschläge über die jährlich festzusetzende Zahl der Grenzgänger und ihre allfällige Änderung erstattet die in Artikel 2 Abs. 3 genannte Kommission. Die Festsetzung dieser Zahl erfolgt aufgrund der jeweiligen Lage und Entwicklung des Arbeitsmarktes unter besonderer Berücksichtigung allfälliger Höchstzahlen, insbesondere einer bestehenden Landeshöchstzahl für die Beschäftigung von Ausländern. Die während der Laufzeit gemeldeten, aufgrund einer Grenzgängerbewilligung eingegangenen Arbeitsverhältnisse sind, sofern in einem Staat Höchstzahlen für die Beschäftigung von Ausländern bestehen, auf diese Höchstzahlen anzurechnen.

Artikel 6

(1) Die Grenzgängerbewilligung berechtigt den Grenzgänger zur Aufnahme einer Beschäftigung in einer Grenzzone. Bei wechselndem Beschäftigungsort kann die Beschäftigung unter Bedachtnahme auf die Arbeitsmarktlage im betreffenden Beschäftigungszweig und die im Gastland geltenden Rechtsvorschriften auch außerhalb der Grenzzone zugelassen werden, sofern sich der Betriebsitz des Arbeitgebers in der Grenzzone befindet, für welche die Grenzgängerbewilligung ausgestellt wurde.

(2) Beschäftigungszeiten, die aufgrund einer Grenzgängerbewilligung zurückgelegt werden, sind auf Beschäftigungszeiten, mit denen aufgrund sonstiger Rechtsvorschriften Berechtigungen zur Ausübung einer Beschäftigung im Gastland erworben werden, nicht anrechenbar.

(3) Grenzgänger im Sinne dieses Abkommens sind zur Einreise und für die Dauer ihrer Beschäftigung zum Aufenthalt im Gebiet beider Staaten berechtigt. Vorschriften über die Erteilung von Einreise- und Aufenthaltstiteln bleiben unberührt.

(4) Die Arbeitsvermittlung im Sinne dieses Abkommens ist für den Grenzgänger kosten- und gebührenfrei. Im Übrigen finden hinsichtlich der Kosten und Entrichtung von Gebühren die Rechtsvorschriften beider Staaten Anwendung.

Artikel 7

Auf die Beschäftigung eines Grenzgängers sind sämtliche Bestimmungen des Arbeitsvertragsrechts, des Arbeitnehmerschutzrechts einschließlich der besonderen Rechtsvorschriften über die Beschäftigung von Jugendlichen, des Arbeits- und Betriebsverfassungsrechts sowie der kollektiven Rechtsgestaltung auf dem Gebiet des Arbeitsrechts und sämtliche sozialversicherungsrechtliche Vorschriften des Staates, in dessen Gebiet die Beschäftigung ausgeübt wird, anzuwenden.

Artikel 8

Arbeitgeber, die einen Grenzgänger aufgrund dieses Abkommens beschäftigen wollen, haben der nach dem Ort der Beschäftigung zuständigen Stelle unverzüglich Beginn und Ende der Beschäftigung sowie deren wesentliche Lohn- und Arbeitsbedingungen mit Gegenzeichnung des Grenzgängers schriftlich zu melden.

Artikel 9

(1) Die Ausstellung einer Grenzgängerbewilligung ist zu versagen, wenn

- a) Tatsachen die Annahme rechtfertigen, dass keine Beschäftigung nach Maßgabe dieses Abkommens aufgenommen werden soll, oder
- b) keine Gewähr gegeben erscheint, dass bei der Beschäftigung des Antragstellers die am Ort der Beschäftigung anzuwendenden Lohn- und Arbeitsbedingungen einschließlich der sozialversicherungsrechtlichen Vorschriften eingehalten werden, oder
- c) der Grenzgänger nicht auf einem Arbeitsplatz im Betrieb seines Arbeitgebers beschäftigt werden soll.

(2) Die Grenzgängerbewilligung ist zu entziehen, wenn Tatsachen eintreten oder nachträglich bekannt werden, welche eine Versagung rechtfertigen. Die Rechtswirkungen der Entziehung einer Grenzgängerbewilligung treten erst mit jenem Zeitpunkt ein, der sich aus den die Rechte des Grenzgängers sichernden gesetzlichen Bestimmungen oder Normen der kollektiven Rechtsgestaltung ergibt.

Artikel 10

Die Rechtsvorschriften beider Staaten, insbesondere jene über

1. die Einreise, den Aufenthalt, die Ausreise,
2. die Beschäftigung von Ausländern und
3. die Ein- Aus- und Durchfuhr von Waren und Beförderungsmitteln, insbesondere die Zollvorschriften,

bleiben, soweit in diesem Abkommen nicht anderes geregelt ist, unberührt.

Artikel 11

Jede Vertragspartei kann die Durchführung dieses Abkommens aus wichtigen Gründen im Hinblick auf die Lage und Entwicklung des Arbeitsmarktes vorübergehend ganz oder teilweise aussetzen. Eine teilweise Aussetzung kann sich insbesondere auf bestimmte Grenzzonen, bestimmte Gemeinden innerhalb der Grenzzonen, bestimmte Wirtschaftszweige oder auf bestimmte Berufsarten beziehen, wenn es die Lage und Entwicklung des Arbeitsmarktes erfordern. Die Aussetzung ist der anderen Vertragspartei unverzüglich auf diplomatischem Wege mitzuteilen. Die Gültigkeit bereits erteilter Grenzgängerbewilligungen bleibt unberührt. Die Aussetzung des Abkommens tritt drei Monate nach der Mitteilung in Kraft.

Artikel 12

(1) Dieses Abkommen unterliegt der Genehmigung gemäß den innerstaatlichen Vorschriften beider Staaten. Es tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der auf den Monat folgt, an dem die Vertragsparteien einander schriftlich auf diplomatischem Wege mitteilen, dass die entsprechenden innerstaatlichen Voraussetzungen für das Inkrafttreten gegeben sind.

(2) Dieses Abkommen wird für die Dauer eines Jahres geschlossen. Es bleibt weiterhin für jeweils ein Jahr in Kraft, sofern es nicht mindestens sechs Monate vor Ablauf seiner Gültigkeit auf diplomatischem Wege schriftlich gekündigt wird.

(3) Die aufgrund dieses Abkommens bereits ausgestellten Grenzgängerbewilligungen bleiben von einer Kündigung unberührt.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Wien, am 24. August 2001, in zwei Urschriften, jede in deutscher und in tschechischer Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für die Regierung der Republik Österreich:

Dr. Martin Bartenstein

Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

Für die Regierung der Tschechischen
Republik:

Dr. Vladimír Špidla

Vizepremier und

Minister für Arbeit und Sozialangelegenheiten

[TRANSLATION --TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AUSTRIA AND THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC CONCERNING EMPLOYMENT IN FRONTIER ZONES

The Government of the Czech Republic and the Government of the Republic of Austria (hereinafter referred to exclusively as "the Parties"), desirous of developing their mutual cooperation,

To regulate their mutual relations in the sphere of employment of nationals of the Czech Republic and of the Republic of Austria in the frontier zones of the territory of the other Party (hereinafter referred to exclusively as "frontier workers")

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Agreement the frontier zones are:

-- In the Republic of Austria:

The political districts of Gänsendorf,

Gmünd,

Hollabrunn,

Horn,

Mistelbach,

Waidhofen/Thaya,

Freistadt,

Rohrbach,

the area surrounding Urfahr-Umgebung;

-- In the Czech Republic:

The districts of Breclav,

Znojmo,

Jindřichuv Hradec,

Ceské Budejovice,

Ceský Krumlov,

Prachatice.

Article 2

(1) The bodies in the Parties with competence to implement this Agreement (hereinafter referred to exclusively as the "competent bodies") are:

-- in the Czech Republic: the Ministry of Labour and Social Affairs of the Czech Republic;

-- in the Republic of Austria: the Federal Ministry for the Economy and Labour of the Republic of Austria.

(2) The competent bodies of the two Parties may empower subordinate agencies to implement this Agreement. The competent bodies undertake to inform one another of any such measures.

(3) The competent bodies shall work closely together in the implementation of this Agreement. To handle any questions which arise in connection with the implementation of this Agreement a mixed Czech-Austrian commission (hereinafter referred to exclusively as the "commission") shall be established consisting of five members from each State. Membership of the commission shall also include representatives of the current interests of employers and workers. The commission shall meet at least once a year, at the request of the competent body of one of the Parties, alternately in the Republic of Austria and the Czech Republic.

Article 3

For the purposes of this Agreement "frontier workers" are workers who:

- (a) are nationals of the Czech Republic or the Republic of Austria;
- (b) have been continuously residing for at least one year in one of the frontier zones named in Article 1 and return to that zone each day;
- (c) are employed in a frontier zone in the other State.

Article 4

(1) Job seekers who must be authorized under this Agreement to take up employment in the territory of the other Party (hereinafter referred to exclusively as the "host country") shall make written application to the competent body in their own country for authorization to take up employment as frontier workers. An application must contain all information necessary for its verification together with the nature of the intended employment and the name of the employer. The competent body shall ascertain whether the formal requirements are met and transmit the application to the competent body in the host country.

(2) If the requisite conditions under this Agreement are met, and in the absence of grounds for refusal under Article 9, the competent body in the host country shall issue a frontier worker permit.

(3) A frontier worker permit may be issued with a validity of up to one year. Its validity may be extended by up to one year at a time.

(4) The rules concerning the procedure in connection with the issue and extension of frontier worker permits shall be laid down by the competent bodies in a procedural regulation and verified at least once a year. The outcome of this verification shall be reported to the commission referred to in Article 2, paragraph 3.

Article 5

(1) The numbers of frontier workers admitted into the territory of each State under this Agreement and their distribution by individual frontier zones and branches of the economy or occupational groups shall be established annually by the competent bodies through exchanges of notes.

(2) Proposals concerning the numbers of frontier workers, to be established annually, and any changes therein, shall be heard by the commission referred to in Article 2, paragraph 3. The numbers shall be determined on the basis of the current situation and trends in the labour market, with particular attention to any applicable maxima, and especially any existing Land maximum on the numbers of aliens employed. Where in one State there are ceilings on the numbers of foreign workers who may be employed, the numbers of employment relationships established under frontier worker permits and reported during a particular period shall be counted against those ceilings.

Article 6

(1) A frontier worker permit shall allow the frontier worker to take up employment in one frontier zone. In the event of a change in the place of work, employment may be authorized, taking into account the labour market situation in the branch of employment concerned and the applicable legislation in the host country, even outside the frontier zone, provided that the headquarters of the employer are in the frontier zone for which the frontier worker permit was established.

(2) Periods of employment performed under a frontier worker permit may not be counted as periods of employment which under other legislative provisions give entitlement to be employed in the host country.

(3) Frontier workers under the terms of this Agreement are entitled to enter the territory of both States and reside there during the period of their employment. Existing provisions concerning the issue of entry and residence permits shall remain unaffected.

(4) Worker placement within the meaning of this Agreement shall be free of all charges and fees for frontier workers. As regards other matters, the legislation of the two States concerning costs and payment of fees shall be applicable.

Article 7

All the provisions of employment contract law, worker' protection law, including the special legal provisions concerning the employment of young persons, work and works constitution acts, collective contracts in the field of labour law and all provisions of social insurance legislation in force in the State in which the employment is taking place are applicable to the employment of a frontier worker.

Article 8

An employer wishing to employ a frontier worker under this Agreement is required to report without delay to the competent body for the place of employment and the beginning and end of the employment, together with essential information on earnings and conditions of work, in writing, countersigned by the worker.

Article 9

(1) The issue of a frontier worker permit is to be refused if:

(a) the facts justify the assumption that no employment may be taken up under the terms of this Agreement, or

(b) there appears to be no guarantee that in the employment of the applicant at the place of employment the applicable wage and working conditions, including social insurance provisions, will be complied with;

(c) the frontier worker is not to be employed in a job in the enterprise of his employer.

(2) A frontier worker permit is to be refused if facts justifying a refusal emerge or subsequently become known. The legal effect of withdrawal of a frontier worker permit shall begin only as determined by the legal provisions safeguarding the rights of the frontier worker or the provisions of collective contracts.

Article 10

The legal provisions of the two States, especially those concerning:

1. entry, residence and exit;
2. the employment of aliens; and
3. the import, export and transit of vehicles, and particularly customs regulations, shall, except where otherwise stated in this Agreement, remain unaffected.

Article 11

Either Party may temporarily suspend the implementation of this Agreement in whole or in part on serious grounds in the light of the situation and trends in the labour market. In particular, partial suspension may apply to specified frontier zones, communes within zones, branches of the economy or types of occupation if the situation and trends in the labour market so require. The other Party shall be notified of the suspension without delay through diplomatic channels. The validity of frontier worker permits already issued shall remain unaffected. Suspension of the Agreement shall become effective three months after the date of notification.

Article 12

(1) This Agreement is subject to approval in accordance with the domestic rules of each State. It shall come into force on the first day of the third month following the month

in which the Parties inform one another in writing through diplomatic channels that the relevant domestic preconditions for entry into force have been met.

(2) This Agreement is concluded for a period of one year. It shall remain in force from year to year unless denounced in writing through diplomatic channels at least six months before the expiry of its validity.

(3) Frontier worker permits already issued under this Agreement shall not be affected by denunciation.

In witness whereof the plenipotentiaries have signed and sealed this Agreement.

Done in Vienna on 24 August 2001 in two originals, each in the German and Czech languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Austria:

DR. MARTIN BARTENSTEIN
Federal Minister for Economy and Labour

For the Government of the Czech Republic:

DR. VLADIMIR SPIDLA
Deputy Prime Minister
Minister of Labour and Social Affairs

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE CONCERNANT L'EMPLOI DANS LES ZONES FRONTALIÈRES

Le Gouvernement de la République tchèque et le Gouvernement de la République d'Autriche (dénommés ci-après exclusivement "les Parties"), désireux de développer leur coopération mutuelle,

De régler leurs relations mutuelles dans le domaine de l'emploi de ressortissants de la République tchèque et de la République d'Autriche dans les zones frontalières du territoire de l'autre Partie (dénommés ci-après exclusivement les "travailleurs frontaliers")

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

Aux fins du présent Accord, les zones frontalières sont :

-- En République d'Autriche :

Les districts politiques de Gänsendorf,

Gmünd,

Hollabrunn,

Horn,

Mistelbach,

Waidhofen/Thaya,

Freistadt,

Rohrbach,

la zone autour de Urfahr-Umgebung;

-- En République tchèque :

Les districts de Breclav,

Znojmo,

Jindrichuv Hradec,

Ceské Budejovice,

Cesky Krumlov,

Prachatice.

Article 2

(1) Les organismes des Parties compétents pour exécuter le présent Accord (dénommés ci-après exclusivement les "organismes compétents") sont :

-- en République tchèque : Le Ministère du travail et des affaires sociales de la République tchèque;

-- en République d'Autriche : Le Ministère fédéral de l'économie et du travail de la République d'Autriche.

(2) Les organismes compétents des deux Parties peuvent habiliter des services subordonnés à exécuter le présent Accord. Les organismes compétents s'engagent à s'informer l'un l'autre de telles mesures.

(3) Les organismes compétents collaboreront étroitement à l'exécution du présent Accord. Afin de traiter toutes les questions qui se posent en rapport avec l'exécution du présent Accord, une Commission austro-tchèque mixte (dénommée ci-après exclusivement la "Commission") sera mise en place et se composera de cinq membres de chacun des Etats. Les membres de la Commission compteront également des représentants des intérêts actuels des employeurs et des travailleurs. La Commission se réunira au moins une fois par an, à la demande de l'organisme compétent de l'une des Parties, alternativement en République d'Autriche et en République tchèque.

Article 3

Aux fins du présent Accord, les "travailleurs frontaliers" sont des travailleurs qui :

(a) sont des ressortissants de la République tchèque ou de la République d'Autriche, qui :

(b) résident de manière continue depuis au moins un an dans les zones frontalières citées à l'article 1 et retournent dans cette zone chaque jour;

(c) sont employés dans une zone frontalière dans l'autre Etat.

Article 4

(1) Les demandeurs d'emploi qui doivent être autorisés en vertu du présent Accord à prendre un emploi sur le territoire de l'autre Partie (dénommée ci-après exclusivement le "Pays hôte") doivent faire une demande écrite à l'organisme compétent de leur propre pays en vue d'être autorisés à prendre un emploi en tant que travailleurs frontaliers. La demande doit contenir tous les renseignements nécessaires à sa vérification ainsi que la nature de l'emploi visé et le nom de l'employeur. L'organisme compétent établira si les exigences officielles sont remplies et transmettra la demande à l'organisme compétent du Pays hôte.

(2) Si les conditions requises au titre du présent Accord sont remplies et en l'absence de motifs de refus en vertu de l'article 9, l'organisme compétent du Pays hôte délivrera un permis de travailleur frontalier.

(3) Un permis de travailleur frontalier peut être délivré pour une durée allant jusqu'à un an. Sa validité peut être prolongée de périodes allant jusqu'à un an à la fois.

(4) Les règles relatives à la procédure se rapportant à la délivrance et à la prolongation des permis de travailleur frontalier seront fixées par les organismes compétents dans un rè-

glement de procédure et vérifiées au moins une fois par an. Le résultat de cette vérification sera rapporté à la Commission visée au paragraphe 3 de l'article 2.

Article 5

(1) Les nombres de travailleurs frontaliers admis sur le territoire de chaque Etat au titre du présent Accord et leur répartition par zones frontalières individuelles et secteurs individuels de l'économie ou groupes professionnels individuels seront établis chaque année par les organismes compétents par le biais d'échanges de notes.

(2) Des propositions relatives aux nombres de travailleurs frontaliers, qui devront être établies chaque année, et à tous les changements apportés seront entendues par la Commission visée au paragraphe 3 de l'article 2. Les nombres seront déterminés sur la base de la situation actuelle et des tendances sur le marché du travail, en prêtant une attention particulière à tous maximums applicables et, en particulier, à tout maximum existant dans un Land concernant les nombres d'étrangers employés. Lorsqu'un Etat applique des plafonds aux nombres de travailleurs étrangers qui peuvent être employés, les nombres de relations de travail établis en vertu de permis de travailleur frontalier et rapportés pendant une période particulière seront comptés par rapport à ces plafonds.

Article 6

(1) Un permis de travailleur frontalier permettra au travailleur frontalier de prendre un emploi dans une zone frontalière. En cas de changement de lieu de travail, l'emploi peut être autorisé, en tenant compte de la situation du marché du travail dans le secteur d'emploi concerné et de la législation applicable dans le Pays hôte, même en dehors de la zone frontalière, à condition que le siège social de l'employeur se trouve dans la zone frontalière pour laquelle le permis de travailleur frontalier a été établi.

(2) Les périodes d'emploi prestées en vertu d'un permis de travailleur frontalier ne peuvent pas être considérées comme des périodes d'emploi qui donnent droit, en vertu d'autres dispositions législatives, à être employé dans le Pays hôte.

(3) Les travailleurs frontaliers au titre des dispositions du présent Accord ont le droit d'entrer sur le territoire des deux Etats et d'y résider pendant la durée de leur emploi. Les dispositions existantes relatives à la délivrance de permis d'entrée et de séjour ne seront pas affectées.

(4) Au sens du présent Accord, le placement de travailleurs sera exempt de tous frais et droits pour les travailleurs frontaliers. En ce qui concerne les autres domaines, la législation des deux Etats relative aux frais et au paiement de droits s'appliquera.

Article 7

Toutes les dispositions du droit des contrats d'emploi, du droit de la protection des travailleurs, y compris les dispositions légales particulières relatives à l'emploi des jeunes, la loi sur le travail et les comités d'entreprise, les contrats collectifs dans le domaine du droit

du travail, et toutes les dispositions de la législation relative à l'assurance sociale en vigueur dans l'Etat où l'emploi a lieu s'appliquent à l'emploi d'un travailleur frontalier.

Article 8

Un employeur souhaitant employer un travailleur frontalier au titre du présent Accord doit informer sur-le-champ l'organisme compétent du lieu de travail du début et de la fin de l'emploi ainsi que des renseignements essentiels sur le revenu et les conditions de travail, par écrit, contresigné par le travailleur.

Article 9

(1) La délivrance d'un permis de travailleur frontalier doit être refusée si :

(a) les faits justifient de supposer qu'aucun emploi ne peut être pris en vertu des dispositions du présent Accord, ou

(b) il semble n'y avoir aucune garantie que les conditions applicables en matière de salaire et de conditions de travail, y compris les dispositions relatives à l'assurance sociale, seront respectées dans l'emploi du demandeur sur le lieu de travail;

(c) le travailleur frontalier ne sera pas employé à un poste dans l'entreprise de son employeur.

(2) Un permis de travailleur frontalier doit être refusé si des faits justifiant un refus apparaissent ou se font jour par la suite. L'effet légal du refus d'un permis de travailleur frontalier ne débute que comme le déterminent les dispositions légales protégeant les droits du travailleur frontalier ou les dispositions de contrats collectifs.

Article 10

Les dispositions légales des deux Etats, en particulier celles concernant :

1. l'entrée, le séjour et la sortie;
2. l'emploi d'étrangers; et
3. l'importation, l'exportation et le transit de véhicules, et en particulier la réglementation douanière, ne seront pas affectées, sauf disposition contraire dans le présent Accord.

Article 11

L'une ou l'autre des Parties peut suspendre temporairement l'exécution du présent Accord, en totalité ou en partie, pour des motifs sérieux à la lumière de la situation et des tendances sur le marché du travail. En particulier, une suspension partielle peut s'appliquer à des zones frontalières spécifiques, à des communes dans des zones, à des secteurs de l'économie ou types d'emploi si la situation et les tendances sur le marché du travail l'exigent. L'autre Partie est avertie de la suspension sans délai par la voie diplomatique. La validité des permis de travailleur frontalier déjà délivrés n'est pas affectée. La suspension du présent Accord prend effet trois mois après la date de la notification.

Article 12

(1) Le présent Accord est soumis à approbation conformément aux règles internes de chaque Etat. Il entrera en vigueur le premier jour du troisième mois suivant le mois où les Parties se seront informées l'une l'autre par écrit, par la voie diplomatique, que les conditions préalables internes pertinentes pour son entrée en vigueur ont été remplies.

(2) Le présent Accord est conclu pour une durée d'un an. Il reste en vigueur d'année en année sauf s'il est dénoncé par écrit par la voie diplomatique au moins six mois avant l'expiration de sa validité.

(3) Les permis de travailleur frontalier déjà délivrés en vertu du présent Accord ne seront pas affectés par la dénonciation.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé le présent Accord et y ont apposé leur sceau.

Fait à Vienne le 24 août 2001 en deux exemplaires originaux, en langues allemande et tchèque, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

Le Ministre fédéral de l'économie et du travail,

M. MARTIN BARTENSTEIN

Pour le Gouvernement de la République de la tchèque :

Le Premier Ministre par intérim,

Le Ministre du travail et des affaires sociales,

M. VLADIMIR SPIDLA

No. 41901

**Austria
and
Czech Republic**

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Czech Republic on the exchange of trainees for the purpose of improving their professional and linguistic qualifications. Vienna, 24 August 2001

Entry into force: *1 July 2005 by notification, in accordance with article 10*

Authentic texts: *Czech and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 3 October 2005*

**Autriche
et
République tchèque**

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République tchèque relatif à l'échange de stagiaires en vue d'améliorer leurs qualifications professionnelles et linguistiques. Vienne, 24 août 2001

Entrée en vigueur : *1er juillet 2005 par notification, conformément à l'article 10*

Textes authentiques : *tchèque et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 3 octobre 2005*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

D O H O D A

mezi

vládou České republiky

a

vládou Rakouské republiky

**o výměně zaměstnanců
za účelem rozšíření jejich odborných a jazykových znalostí**

Vláda České republiky a vláda Rakouské republiky (dále jen „smluvní strany,,),

vedeny přáním dále rozvíjet dobré sousedské vztahy formou vzájemné výměny zaměstnanců za účelem rozšíření jejich odborných a jazykových znalostí (dále jen „stážisté,,),

se dohodly takto:

Článek 1

1. Stážisté ve smyslu této dohody jsou zaměstnanci, kteří:

- a) jsou občany České republiky s trvalým pobytem v České republice nebo občany Rakouské republiky s trvalým pobytem v Rakouské republice,
- b) mají ukončené odborné vzdělání nebo prokáží praxi v příslušném oboru,
- c) za účelem zdokonalení odborných a jazykových znalostí vykonávají přechodné zaměstnání v druhém státě (dále jen „hostitelský stát“) a
- d) při nástupu do zaměstnání nejsou mladší 18 let a starší 35 let.

2. Příslušnými orgány zodpovědnými za provádění této dohody (dále jen “příslušné orgány“) jsou

- v České republice: Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky;
- v Rakouské republice: Spolkové ministerstvo práce, zdravotnictví a sociálních věcí Rakouské republiky.

3. Příslušné orgány smluvních stran mohou prováděním této dohody pověřit podřízené orgány.

4. Příslušné orgány obou smluvních stran budou při provádění této dohody úzce spolupracovat. K projednávání otázek souvisejících s prováděním této dohody bude ustanovena smíšená česko - rakouská komise (dále jen „Komise,,), která bude složena z pěti členů každého státu. Členem Komise bude i zástupce zaměstnavatelů a zaměstnanců. Komise se bude scházet na návrh příslušného orgánu jedné ze smluvních stran, střídavě v České republice a v Rakouské republice.

Článek 2

1. Povolení k zaměstnání stážisty se uděluje na dobu, která je potřebná pro rozšíření odborných a jazykových znalostí, o něž usiluje. Délka činí nejméně šest měsíců a nejdéle jeden rok, pokud to však situace a vývoj na trhu práce umožní, lze ji prodloužit na celkem 18 měsíců. Komise uvedená v článku 1 odstavci 4 může u této doby doporučit pro některé profese minimální a maximální délky zaměstnání.

2. Jestliže je pracovní poměr ukončen předčasně bez zavinění stážisty, bude příslušný orgán státu, na jehož území bylo zaměstnání vykonáváno, usilovat o to, aby bylo stážistovi zprostředkováno jiné rovnocenné zaměstnání.

3. Zaměstnavatelé, kteří na základě této dohody chtějí zaměstnat stážistu, jsou povinni zaslat neprodleně příslušnému orgánu v místě zaměstnání písemné oznámení

o zahájení a ukončení zaměstnání, jakož i základních mzdových a pracovních podmínkách opatřené spolupodpisem stážisty.

Článek 3

1. Povolení k zaměstnání uděluje stážistovi příslušný orgán státu, v němž má být zaměstnání vykonáváno.

2. Zaměstnání stážisty se bude řídit pracovní smlouvou, kterou uzavře zaměstnavatel se stážistou v souladu s právními předpisy hostitelského státu.

3. Doby zaměstnání získané na základě povolení k zaměstnání stážisty se nezapočítávají do dob zaměstnání, které na základě jiných právních předpisů opravňují k výkonu zaměstnání v hostitelském státě.

4. Povolení k zaměstnání se neudělí, jestliže:

a) se zjistí skutečnosti, které opravňují domněnku, že zaměstnání nemá být zahájeno podle pravidel této dohody, nebo

b) není záruka, že při zaměstnávání stážisty budou dodrženy mzdové a pracovní podmínky, včetně podmínek stanovených právními předpisy o sociálním pojištění platné v místě zaměstnání pro zaměstnance se srovnatelnou kvalifikací, nebo

c) stážista nemá být zaměstnán na pracovním místě v podniku svého zaměstnavatele.

5. Povolení k zaměstnání stážisty se odejme, jestliže nastanou nebo se dodatečně zjistí skutečnosti, které opravňují k jeho odejmutí. Právní účinnost odejmutí povolení k zaměstnání stážisty nabude platnosti dnem, který vyplývá ze zákonných norem nebo z ustanovení kolektivních smluv hájících práva stážisty v pracovním poměru.

Článek 4

1. Stážisté, kteří mohou být na základě této dohody přijati do zaměstnání, si podají žádost o zprostředkování práce u orgánu svého státu příslušného k provádění této dohody. Pravidla pro postup udělování povolení k zaměstnání stážisty budou stanovena příslušnými orgány v metodickém pokynu a podle potřeby periodicky prověřována.

2. Příslušné orgány smluvních stran budou podporovat výměnu stážistů a usilovat o to, aby bylo stážistům zprostředkováno vhodné zaměstnání; výsledky svého úsilí oznámí příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

Článek 5

Na zaměstnání stážisty se vztahují všechna ustanovení právních předpisů o pracovních smlouvách, o ochraně zaměstnanců, včetně zvláštních ustanovení o zaměstnávání mladistvých, ustanovení podnikových stanov týkajících se práv zaměstnanců, jakož i pracovněprávních nároků vyplývajících z kolektivních smluv, a všechny právní předpisy o sociálním pojištění státu, na jehož území je stážista zaměstnán.

Článek 6

1. Počet stážístů, kteří mohou být v každém státě každoročně přijati do zaměstnání, stejně jako jejich případné rozdělení podle hospodářských odvětví nebo skupin povolání, se stanoví výměnou nót mezi příslušnými orgány, vždy přitom se zřetelem k existujícím kvótám stanoveným pro zaměstnávání cizinců, zejména pak ke kvótám určeným pro jednotlivé země, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní situaci a vývoji na trhu práce. Příslušné návrhy vypracuje Komise uvedená v článku 1 odstavci 4.

2. V případě, že se počet stážístů stanovený na jeden kalendářní rok nevyčerpá, nesmějí být nevyužitá pracovní místa převedena do následujícího roku. Prodloužení doby zaměstnání podle článku 2 odstavce 1 se nepovažuje za nové přijetí stážísty.

3. V případě, že v jednom ze států jsou stanoveny kvóty pro zaměstnávání cizinců, započítávají se povolení k zaměstnávání stážístů do těchto maximálních počtů.

Článek 7

Zprostředkování zaměstnání pro stážístu ve smyslu této dohody je bezplatné. Jinak se na náklady a úhradu poplatků vztahují právní předpisy každého z obou států.

Článek 8

Touto dohodou zůstává nedotčena povinnost stážístů dodržovat právní předpisy platné v obou státech, které upravují zejména vstup, pobyt a vycestování cizinců.

Článek 9

Obě smluvní strany mohou z důvodu vážné situace na trhu práce a jejího vývoje provádění této dohody přechodně zcela nebo zčásti pozastavit. Pozastavení musí být oznámeno neprodleně diplomatickou cestou druhé smluvní straně. Již udělená povolení k zaměstnání stážístů zůstávají v platnosti. Pozastavení dohody vstupuje v platnost tři měsíce po jeho oznámení.

Článek 10

1. Tato dohoda podléhá schválení v souladu s vnitrostátními předpisy obou států. Vstoupí v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž si smluvní strany písemně diplomatickou cestou oznámí, že byly splněny podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy pro její vstup v platnost.

2. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou. Každá ze smluvních stran může Dohodu kdykoli písemně diplomatickou cestou vypovědět. V takovém případě Dohoda pozbývá platnosti šest měsíců ode dne, kdy bylo druhé smluvní straně doručeno písemné oznámení o její výpovědi..

3. Povolení k zaměstnání stážistů vydaná na základě této dohody zůstávají v platnosti do uplynutí lhůt v nich uvedených.

Na důkaz toho zmocněnci dohodu podepsali a opatřili pečeti.

Dáno ve Vídni dne 24. srpna 2001 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky:
Dr. Vladimír Špidla
místopředseda vlády a
ministr práce a sociálních věcí

Za vládu Rakouské republiky:
Dr. Martin Bartenstein
spolkový ministr hospodářství a práce

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

ABKOMMEN

zwischen der Regierung der Republik Österreich und der Regierung der Tschechischen Republik über den Austausch von Arbeitnehmern zur Erweiterung der beruflichen und sprachlichen Kenntnisse

Die Regierung der Republik Österreich und die Regierung der Tschechischen Republik (in der Folge „Vertragsparteien“, genannt),

von dem Wunsche geleitet, die guten nachbarschaftlichen Beziehungen durch den gegenseitigen Austausch von Arbeitnehmern zur Erweiterung ihrer beruflichen und sprachlichen Kenntnisse (Praktikanten) weiter auszubauen,

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

(1) Praktikanten im Sinne dieses Abkommens sind Arbeitnehmer, die

- a) Staatsbürger der Republik Österreich mit Wohnsitz in der Republik Österreich oder Staatsbürger der Tschechischen Republik mit Wohnsitz in der Tschechischen Republik sind,
- b) eine Berufsausbildung besitzen oder eine Praxis in der einschlägigen Fachrichtung nachweisen,
- c) zur Vervollkommnung ihrer Berufs- und Sprachkenntnisse eine vorübergehende Beschäftigung im anderen Staat (in der Folge „Gastland“, genannt) ausüben und
- d) bei Aufnahme der Beschäftigung nicht jünger als 18 und nicht älter als 35 Jahre sind.

(2) Die zuständigen Stellen für die Durchführung dieses Abkommens (in der Folge „zuständige Stellen“ genannt) sind:

- in der Tschechischen Republik: das Ministerium für Arbeit und Sozialangelegenheiten der Tschechischen Republik;
- in der Republik Österreich: das Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit der Republik Österreich.

(3) Die zuständigen Stellen der Vertragsparteien können nachgeordnete Dienststellen zur Durchführung dieses Abkommens ermächtigen.

(4) Die zuständigen Stellen beider Vertragsparteien arbeiten bei der Durchführung dieses Abkommens eng zusammen. Zur Erörterung von Fragen, die mit der Durchführung dieses Abkommens zusammenhängen, wird eine gemischte tschechisch-österreichische Kommission (in der Folge „Kommission“, genannt) eingesetzt, welche aus je fünf Mitgliedern beider Staaten besteht. Dieser Kommission gehört auch ein Vertreter der jeweiligen Interessenvertretungen der Arbeitgeber und der Arbeitnehmer an. Die Kommission tritt auf Antrag der zuständigen Stelle einer Vertragspartei abwechselnd in der Republik Österreich und in der Tschechischen Republik zusammen.

Artikel 2

(1) Die Dauer der Zulassung als Praktikant richtet sich nach den Erfordernissen der angestrebten Erweiterung der beruflichen und sprachlichen Kenntnisse. Sie beträgt mindestens sechs Monate und höchstens ein Jahr, kann jedoch, sofern es die jeweilige Lage und Entwicklung des Arbeitsmarktes zulassen, bis zu insgesamt 18 Monate verlängert werden. Die im Artikel 1 Absatz 4 genannte Kommission kann innerhalb dieses Rahmens für bestimmte Berufe Mindest- und Höchstdauern empfehlen.

(2) Sofern ein Beschäftigungsverhältnis ohne Verschulden des Praktikanten vorzeitig beendet wird, bemüht sich die zuständige Stelle des Vertragsstaates, auf dessen Gebiet die Beschäftigung ausgeübt wird, ihn in ein anderes, gleichwertiges Arbeitsverhältnis zu vermitteln.

(3) Arbeitgeber, die einen Praktikanten aufgrund dieses Abkommens beschäftigen wollen, haben der nach dem Ort der Beschäftigung zuständigen Stelle unverzüglich Beginn und Ende der Beschäftigung sowie deren wesentliche Lohn- und Arbeitsbedingungen mit Gegenzeichnung des Praktikanten schriftlich zu melden.

Artikel 3

(1) Die Zulassung zur Beschäftigung als Praktikant erfolgt durch die zuständige Stelle des Staates, in welchem die Beschäftigung ausgeübt werden soll.

(2) Die Beschäftigung eines Praktikanten wird durch einen Arbeitsvertrag gestaltet, den der Arbeitgeber mit dem Praktikanten entsprechend den anzuwendenden Rechtsvorschriften des Gastlandes abschließt.

(3) Beschäftigungszeiten, die aufgrund einer Zulassung als Praktikant erworben werden, sind auf Beschäftigungszeiten, mit denen aufgrund sonstiger Rechtsvorschriften Berechtigungen zur Ausübung einer Beschäftigung erworben werden, nicht anrechenbar.

(4) Die Zulassung ist zu untersagen, wenn

- a) Tatsachen die Annahme rechtfertigen, dass keine Beschäftigung nach Maßgabe dieses Abkommens aufgenommen werden soll, oder
- b) keine Gewähr gegeben erscheint, dass bei der Beschäftigung des Praktikanten die am Ort der Beschäftigung für Arbeitnehmer mit vergleichbaren Qualifikationen geltenden Lohn- und Arbeitsbedingungen einschließlich der sozialversicherungsrechtlichen Vorschriften eingehalten werden, oder
- c) der Praktikant nicht auf einem Arbeitsplatz im Betrieb seines Arbeitgebers beschäftigt werden soll.

(5) Die Praktikantenbewilligung ist zu widerrufen, wenn Tatsachen eintreten oder nachträglich bekannt werden, welche eine Versagung rechtfertigen. Die Rechtswirkungen des Widerrufs treten erst mit jenem Zeitpunkt ein, der sich aus den die Rechte des Praktikanten aus dem Arbeitsverhältnis sichernden gesetzlichen Bestimmungen oder Normen der kollektiven Rechtsgestaltung ergibt.

Artikel 4

(1) Praktikanten, die nach diesem Abkommen zur Arbeit zugelassen werden können, richten an die zuständige Stelle ihres Staates ein Vermittlungsgesuch. Die Regeln über das Verfahren im Zusammenhang mit der Ausstellung der Praktikantenbewilligungen werden von den zuständigen Stellen in einer Verfahrensordnung festgelegt und nach Bedarf periodisch überprüft.

(2) Die zuständigen Stellen der Vertragsparteien fördern den Austausch und bemühen sich, eine geeignete Beschäftigung für die Praktikanten zu finden; sie teilen die Ergebnisse ihrer Bemühungen der zuständigen Stelle der jeweils anderen Vertragspartei mit.

Artikel 5

Auf die Beschäftigung eines Praktikanten sind sämtliche Bestimmungen des Arbeitsvertragsrechtes, des Arbeitnehmerschutzrechtes einschließlich der besonderen Rechtsvorschriften über die Beschäftigung von Jugendlichen, des Arbeits- und Betriebsverfassungsrechtes sowie der kollektiven Rechtsgestaltung auf dem Gebiet des Arbeitsrechtes und sämtliche sozialversicherungsrechtlichen Vorschriften des Vertragsstaates, in dem der Praktikant die Beschäftigung ausübt, anzuwenden.

Artikel 6

(1) Die Zahl der Praktikanten, die auf jeder Seite jährlich zugelassen werden können, sowie deren allfällige Aufteilung auf Wirtschaftszweige oder Berufsgruppen ist unter Bedachtnahme auf allenfalls bestehende Höchstzahlen, insbesondere einer bestehenden Landeshöchstzahl für die Beschäftigung von Ausländern, sowie unter Berücksichtigung der jeweiligen Lage und Entwicklung des Arbeitsmarktes durch Notenwechsel der zuständigen Stellen festzusetzen. Entsprechende Vorschläge werden von der im Artikel 1 Abs. 4 genannten Kommission erarbeitet.

(2) Sofern die für ein Kalenderjahr festgesetzte Zahl nicht erreicht wird, werden die nicht in Anspruch genommenen Arbeitsplätze nicht auf das folgende Jahr übertragen. Eine Verlängerung der Dauer der Beschäftigung nach Artikel 2 Abs. 1 gilt nicht als Neuzulassung.

(3) Sofern in einem Staat Höchstzahlen für die Beschäftigung von Ausländern bestehen, sind die Zulassungen für die Beschäftigung als Praktikant auf diese Höchstzahlen anzurechnen.

Artikel 7

Die Arbeitsvermittlung im Sinne dieses Abkommens ist für den Praktikanten kosten- und gebührenfrei. Im Übrigen finden hinsichtlich der Kosten und der Entrichtung von Gebühren die Rechtsvorschriften beider Staaten Anwendung.

Artikel 8

Die Verpflichtung der Praktikanten, die in beiden Staaten geltenden Rechtsvorschriften, insbesondere über die Einreise, den Aufenthalt und die Ausreise von Fremden, einzuhalten, bleibt von diesem Abkommen unberührt.

Artikel 9

Jede Vertragspartei kann die Durchführung dieses Abkommens aus wichtigen Gründen im Hinblick auf die Lage und Entwicklung des Arbeitsmarktes vorübergehend ganz oder teilweise aussetzen. Die Aussetzung ist der anderen Vertragspartei unverzüglich auf diplomatischem Wege mitzuteilen. Die Gültigkeit der bereits ausgestellten Praktikantenbewilligung bleibt unberührt. Die Aussetzung des Abkommens kann drei Monate nach der Mitteilung in Kraft treten.

Artikel 10

(1) Dieses Abkommen unterliegt der Genehmigung gemäß den innerstaatlichen Vorschriften beider Staaten. Es tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der auf den Monat folgt, an dem die Vertragsparteien einander schriftlich auf diplomatischem Weg mitteilen, dass die entsprechenden innerstaatlichen Voraussetzungen für das Inkrafttreten gegeben sind.

(2) Dieses Abkommen gilt für unbestimmte Zeit. Jede Vertragspartei kann es jederzeit schriftlich auf diplomatischem Wege kündigen. Das Abkommen endet sechs Monate nach Zustellung der Kündigung an die andere Vertragspartei.

(3) Die aufgrund dieses Abkommens bereits ausgesprochenen Zulassungen bleiben für den gewährten Zeitraum von einer Kündigung unberührt.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Wien, am 24. August 2001, in zwei Urschriften, jede in deutscher und in tschechischer Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für die Regierung der Republik Österreich:

Dr. Martin Bartenstein

Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

Für die Regierung der Tschechischen
Republik:

Dr. Vladimír Špidla

Vizepremier und
Minister für Arbeit und Sozialangelegenheiten

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AUSTRIA AND THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC ON THE EXCHANGE OF TRAINEES FOR THE PURPOSE OF IMPROVING THEIR PROFESSIONAL AND LINGUISTIC QUALIFICATIONS

The Government of the Republic of Austria and the Government of the Czech Republic (hereinafter referred to as the "Contracting Parties"),

Guided by the desire further to consolidate good neighbourly relations through the reciprocal exchange of workers (trainees) for the purpose of widening their vocational and linguistic knowledge,

Have agreed as follows:

Article 1

(1) Within the meaning of this Agreement, "trainees" are workers who:

(a) Are nationals of the Republic of Austria and resident in the Republic of Austria, or are nationals of the Czech Republic and resident in the Czech Republic;

(b) Have received vocational training, or can prove that they have experience in the relevant field of study;

(c) Engage in temporary employment in the other State (hereinafter referred to as the "host country") in order to improve their vocational and linguistic knowledge, and

(d) Are no younger than 18 and no older than 35 when they take up the said employment.

(2) The competent authorities for the implementation of this Agreement (hereinafter referred to as the "competent authorities") shall be:

-- In the Czech Republic, the Ministry of Labour and Social Affairs of the Czech Republic;

-- In the Republic of Austria, the Federal Ministry of Economics and Labour of the Republic of Austria.

(3) The competent authorities of the Contracting Parties may authorize subordinate agencies to implement this Agreement.

(4) The competent authorities of the two Contracting Parties shall cooperate closely when implementing this Agreement. A joint Czech and Austrian Commission (hereinafter referred to as the "Commission") shall be set up to discuss questions related to the implementation of this Agreement. It shall consist of five members from each of the two States. The Commission shall also include a representative of the respective bodies representing the interests of employers and employees. The Commission shall meet alternately in the Republic of Austria and the Czech Republic at the request of the competent authorities of either Contracting Party.

Article 2

(1) The authorized length of employment as a trainee shall be determined by the requirements for achieving the desired vocational and linguistic proficiency. It shall amount to at least six months and no more than one year. It may, however, be extended to a total of 18 months provided that the current situation on and development of the labour market so permit. Within these limits, the Commission referred to in article 1, paragraph 4, may recommend minimum and maximum periods for certain occupations.

(2) If employment is terminated prematurely through no fault of the trainee, the competent authority of the Contracting State in whose territory the employment is engaged in shall endeavour to find another equivalent job for the trainee.

(3) Employers who wish to employ a trainee under this Agreement must immediately provide the authority competent for the place of employment with written notification, countersigned by the trainee, of the dates on which employment will begin and end, and of the fundamental working conditions and terms regarding wages.

Article 3

(1) The competent authority of the State in which the employment is to be engaged in shall be responsible for authorizing employment as a trainee.

(2) The terms and conditions of employment as a trainee shall be laid down in an employment contract which shall be concluded between the employer and the trainee in accordance with the applicable laws and regulations of the host country.

(3) Periods of employment acquired on the basis of authorized employment as a trainee shall not be counted as periods of employment acquired through authorizations to engage in an occupation which are based on other legal provisions.

(4) The authorization shall be refused if

(a) There are factual grounds for believing that no employment is to be taken up in accordance with this Agreement, or

(b) There appears to be no guarantee that, when the trainee is employed, the working conditions and terms regarding wages, including regulations on social insurance, which apply to employees with similar qualifications at the place of employment, will be observed, or

(c) The trainee is not to be employed at a workplace within the business undertaking of his or her employer.

(5) The trainee's authorization shall be withdrawn if facts justifying refusal occur or subsequently become known. The legal consequences of withdrawal shall not take effect until the date resulting from the legal provisions securing the trainee's employment rights or from rules laid down in collective agreements.

Article 4

(1) Trainees eligible to take up work under this Agreement shall submit a placement application to the competent authority of their own State. The rules on the procedure for issuing trainees' authorizations shall be laid down by the competent authorities in procedural regulations, which shall be periodically reviewed as and when required.

(2) The competent authorities of the Contracting Parties shall promote exchanges and shall endeavour to find suitable employment for the trainees. They shall inform the competent authority of the other Contracting Party of the results of their endeavours.

Article 5

All the provisions of the law relating to employment contracts and industrial safety, including the particular legal provisions relating to the employment of young persons, of the law concerning employees' representation and co-determination in business and industry and of collective agreements in the field of labour law and all the social insurance regulations of the Contracting State in which the trainee works, shall be applied to the employment of a trainee.

Article 6

(1) The number of trainees who may be authorized annually by each Party and their possible distribution among sectors of the economy or occupational groups shall be determined by an exchange of notes between the competent authorities. When this is done, any maximum figures for the employment of aliens which may exist, in particular any maximum figures set by the Länder, shall be borne in mind and the current situation on and development of the labour market shall be taken into account. Appropriate proposals shall be drawn up by the Commission referred to in article 1, paragraph 4.

(2) If the number of placements agreed for a calendar year is not achieved, those which have not been taken up shall not be carried forward to the following year. An extension of the period of employment in accordance with article 2, paragraph 1, shall not be deemed to constitute a new authorization.

(3) If maximum figures for the employment of aliens exist in a State, the number of authorizations for employment as a trainee shall count towards these maximum figures.

Article 7

Trainees shall be exempt from costs and fees for job placement within the meaning of this Agreement. In other respects, the legal provisions of the two States shall apply with regard to costs and the payment of fees.

Article 8

The obligation of trainees to comply with the legal provisions applying in the two States with regard to the entry, residence and departure of aliens shall not be affected by this Agreement.

Article 9

Either Contracting Party may temporarily suspend the implementation of this Agreement, in whole or in part, for grave and weighty reasons regarding the situation on and development of the labour market. The other Contracting Party must be immediately informed of such suspension by the diplomatic channel. The validity of trainees' authorizations which have already been issued shall remain unaffected. The suspension of the Agreement may enter into force three months after notification.

Article 10

(1) This Agreement shall be subject to approval in accordance with the national laws of the two States. It shall enter into force on the first day of the third month following the month in which the Contracting Parties have notified each other in writing by the diplomatic channel that the appropriate national prerequisites for its entry into force exist.

(2) This Agreement shall apply for an unlimited period. Either Contracting Party may denounce it at any time in writing by the diplomatic channel. The Agreement shall expire six months after the denunciation has been served on the other Contracting Party.

(3) Authorizations already granted under this Agreement shall not be affected by denunciation during the period of time for which they have been granted.

In witness whereof the plenipotentiaries have signed this Agreement and have hereto affixed their seals.

Done in Vienna, on 24 August 2001, in duplicate, each in the German and Czech languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Austria:

DR. MARTIN BARTENSTEIN
Federal Minister for Economy and Labour

For the Government of the Czech Republic:

DR. VLADIMIR SPIDLA
Deputy Prime Minister and Minister for Labour and Social Affairs

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
D'AUTRICHE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
TCHÈQUE RELATIF À L'ÉCHANGE DE STAGIAIRES EN VUE D'AMÉ-
LIORER LEURS QUALIFICATIONS PROFESSIONNELLES ET
LINGUISTIQUES

Le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République tchèque, ci-après dénommés "les Parties contractantes",

Animés du désir de renforcer les relations de bon voisinage par le biais de l'échange de travailleurs (stagiaires) en vue d'améliorer leurs qualifications professionnelles et linguistiques,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

(1) Aux sens du présent Accord, les "stagiaires" sont des travailleurs:

a) de nationalité autrichienne domiciliés en République d'Autriche ou de nationalité tchèque domiciliés en République tchèque,

b) possédant une formation professionnelle ou une pratique dans le domaine spécialisé correspondant,

c) exerçant pour l'amélioration de leurs qualifications professionnelles et linguistiques une activité temporaire dans l'autre État, ci-après dénommé "le Pays hôte", et

d) âgés de plus de 18 ans et de moins de 35 ans au moment de leur entrée en service.

(2) Les autorités compétentes pour l'exécution du présent Accord, ci-après dénommées "les autorités compétentes", sont :

a) en République tchèque : le ministère de l'Emploi et des Affaires sociales de la République tchèque;

b) en République d'Autriche : le ministère fédéral de l'Économie et de l'Emploi de la République d'Autriche.

(3) Les autorités compétentes des Parties contractantes peuvent mandater des services subalternes à l'exécution du présent Accord.

(4) Les autorités compétentes des deux Parties contractantes exécutent le présent Accord en étroite collaboration. Une commission mixte tchéco-autrichienne, ci-après dénommée "la commission", composée de cinq membres pour chacun des deux États, est créée pour résoudre les problèmes découlant de l'exécution du présent Accord. Cette commission compte également un représentant des organes de défense des intérêts des employeurs et des travailleurs. La commission se réunit alternativement, à la demande des autorités compétentes de l'une des Parties contractantes, en République d'Autriche et en République tchèque.

Article 2

(1) La durée de l'admission en tant que stagiaire dépend des exigences de l'amélioration recherchée des qualifications professionnelles et linguistiques. Elle est d'au moins six mois et d'au plus un an. Elle peut toutefois, pour autant que la situation et l'évolution du marché de l'emploi le permettent, être prolongée jusqu'à un total de 18 mois. Dans ce cadre, la commission visée à l'article 1, paragraphe 4, peut recommander des durées minimales et maximales pour certaines professions.

(2) S'il est mis prématurément un terme à un emploi sans aucun tort de la part du stagiaire, l'autorité compétente de l'État contractant sur le territoire duquel l'emploi est exercé s'efforce de trouver un autre contrat de travail équivalent pour le stagiaire.

(3) Les employeurs qui souhaitent engager un stagiaire aux termes de ce contrat doivent informer l'autorité compétente du lieu de l'emploi, sans délai, et par notification écrite contresignée par le stagiaire, des dates de début et de fin du contrat et des conditions élémentaires salariales et de travail.

Article 3

(1) L'autorité compétente de l'État dans lequel l'emploi est exercé délivre l'autorisation de travail en tant que stagiaire. The competent authority of the State in which the employment is to be engaged in shall be responsible for authorizing employment as a trainee.

(2) L'engagement d'un stagiaire a lieu par le biais d'un contrat de travail que l'employeur conclut avec le stagiaire conformément aux prescriptions légales en vigueur dans le Pays hôte.

(3) Les périodes de travail effectuées dans le cadre de l'admission en tant que stagiaire ne sont pas assimilables à celles accumulées dans le cadre d'autorisations à exercer une profession octroyées en vertu d'autres prescriptions légales.

(4) L'autorisation doit être refusée quand

a) des faits justifient l'hypothèse qu'aucun emploi ne sera occupé dans le cadre du présent Accord, ou

b) il ne semble y avoir aucune garantie que les conditions de rémunération et de travail et les dispositions en matière de sécurité sociale en vigueur sur le lieu de travail pour les travailleurs possédant des qualifications comparables seront respectées, ou

c) le stagiaire ne sera pas employé sur un lieu de travail au sein de l'entreprise de son employeur.

(5) L'autorisation doit être révoquée si des faits surviennent ou perdurent, qui justifient une telle révocation. La révocation ne produit ses effets juridiques qu'au moment prévu par les dispositions légales ou les normes de législation collective assurant les droits du stagiaire découlant de la relation de travail.

Article 4

(1) Les stagiaires pouvant être autorisés à travailler en vertu du présent Accord adressent aux autorités compétentes de leur pays une demande de médiation. Les règles de procédure relatives à la délivrance de l'autorisation sont fixées par les autorités compétentes et, le cas échéant, font l'objet d'une révision périodique.

(2) Les autorités compétentes des Parties contractantes favorisent l'échange et s'attellent à trouver aux stagiaires un emploi approprié; elles communiquent les résultats de leurs efforts aux autorités compétentes de l'autre Partie contractante.

Article 5

L'emploi d'un stagiaire est soumis aux dispositions de la législation sur les contrats de travail et la sécurité industrielle, du droit à la protection des travailleurs et des prescriptions légales particulières relatives à l'emploi des jeunes, du droit du travail et des sociétés et de la législation collective dans le domaine du droit du travail, ainsi que des dispositions en matière de sécurité sociale de l'État contractant dans lequel le stagiaire exerce son activité.

Article 6

(1) Le nombre de stagiaires pouvant être autorisés chaque année de chaque Partie et leur répartition éventuelle dans les divers secteurs économiques ou groupes de professions sont fixés en tenant compte des quotas existants, en particulier du quota national déterminé par Land en vigueur pour l'emploi des étrangers, ainsi que de la situation actuelle et de l'évolution du marché de l'emploi, par le biais d'un échange de notes entre les autorités compétentes. Les propositions correspondantes sont étudiées par la commission visée à l'article 1, paragraphe 4.

(2) Si le chiffre fixé pour une année civile n'est pas atteint, les emplois non occupés ne sont pas reportés à l'année suivante. Une prolongation de la durée de l'emploi en vertu de l'article 2, paragraphe 1, n'est pas considérée comme une nouvelle autorisation.

(3) S'il existe dans un pays des quotas nationaux pour l'emploi des étrangers, les autorisations de travail en tant que stagiaire sont intégrées dans ces quotas.

Article 7

La médiation d'emploi aux sens du présent Accord est gratuite pour les stagiaires. Les dispositions légales des deux pays en matière de frais et au recouvrement des taxes restent applicables.

Article 8

Le présent Accord n'affecte pas l'obligation incombant aux stagiaires de respecter les dispositions légales en vigueur dans les deux pays, en particulier en matière d'immigration, de séjour et de sortie du territoire des étrangers.

Article 9

Chaque Partie contractante peut suspendre partiellement ou intégralement l'exécution du présent Accord pour des raisons impérieuses relatives à la situation et à l'évolution du marché de l'emploi. La suspension doit être communiquée à l'autre Partie contractante sans délai par la voie diplomatique. La validité des autorisations déjà octroyées n'est pas affectée. La suspension de l'Accord peut entrer en vigueur trois mois après la communication.

Article 10

(1) Le présent Accord est soumis à l'approbation conformément au droit interne des deux pays. Il entrera en vigueur le premier jour du troisième mois qui suivra celui au cours duquel les Parties contractantes se seront notifiées par écrit par la voie diplomatique que les conditions de leur droit interne pour l'entrée en vigueur du présent Accord sont remplies.

(2) Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée. Chaque Partie contractante peut à tout moment le dénoncer par écrit par la voie diplomatique. Il cessera ses effets six mois après la notification de la dénonciation à l'autre Partie contractante.

(3) Les autorisations déjà octroyées en vertu du présent Accord ne sont pas affectées par la dénonciation pendant la durée garantie.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé le présent Accord et l'ont revêtu de leur cachet.

Fait à Vienne, le 24 août 2001, en deux exemplaires originaux, chacun en langues allemande et tchèque, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :
Le Ministre fédéral de l'Économie et de l'Emploi,
MARTIN BARTENSTEIN

Pour le Gouvernement de la République tchèque :
Le Vice-Premier ministre,
Ministre de l'Emploi et des Affaires sociales,
VLADIMIR SPIDLA

No. 41902

Multilateral

Convention on the sustainable management of Lake Tanganyika (with annexes). Dar es Salaam, 12 June 2003

Entry into force: *23 August 2005, in accordance with article 41 (see following page)*

Authentic texts: *English and French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *African Union, 6 October 2005*

Multilatéral

Convention sur la gestion durable du lac Tanganyika (avec annexes). Dar es-Salaam, 12 juin 2003

Entrée en vigueur : *23 août 2005, conformément à l'article 41 (voir la page suivante)*

Textes authentiques : *anglais et français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Union africaine, 6 octobre 2005*

Participant

Burundi

United Republic of Tanzania

Ratification

29 Oct 2004

24 May 2005

Participant

Burundi

République-Unie de Tanzanie

Ratification

29 oct 2004

24 mai 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION ON THE SUSTAINABLE MANAGEMENT OF LAKE TANGANYIKA

Preamble

The Governments of the Republic of Burundi, the Democratic Republic of Congo, the United Republic of Tanzania and the Republic of Zambia, hereinafter referred to as the "Contracting States";

Conscious of Lake Tanganyika's unique aquatic and other biological diversity and of the Lake's significance for the development of the riparian States;

Recognizing that Lake Tanganyika is a shared heritage of the riparian States;

Conscious of the threats to the Lake Basin as a result of pollution, sedimentation, over-fishing and other adverse impacts of human activities within the territories of the Contracting States;

Reaffirming that in accordance with principles of international law States have the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental and developmental policies and the responsibility to ensure that activities within their jurisdictions or control do not cause damage to the environment of other States;

Reaffirming further that the conservation of biological diversity is a common concern of humankind and that States are responsible for conserving their biological diversity and for using their biological resources in a sustainable manner;

Recognizing that the riparian States share a common interest in the conservation and equitable utilization of the resources of Lake Tanganyika;

Recognizing that integrated management of the Lake Basin by the Contracting States is essential to ensure its conservation and the sustainable use of its natural resources and to optimize the benefits derived from it by the Contracting States;

Recognizing the necessity of establishing a sustainable legal and institutional framework for co-operative management of the Lake by the Contracting States and the contribution that this would make to strengthening relations between them and to promoting development in the region;

Recalling the principles enunciated in the Declaration on Environment and Development adopted by the United Nations Conference on Environment and Development in 1992, the 1992 Convention on Biological Diversity, and international and regional agreements and instruments relating to shared watercourses;

Have agreed as follows:

Article 1. Use of Terms

For the purposes of the present Convention:

"Access to genetic and biochemical resources" means access to obtain samples of biological and other materials containing genetic material for the purposes of the conservation of, research on, or the commercial or industrial application of, the genetic material or bio-chemicals; and

"Adverse impact" means any actual or potential detrimental effect on the Lake's environment and any actual or potential consequential detrimental effect on legitimate uses of the Lake, on the health of the people of a Contracting State or on their ability to provide for their health, safety and cultural and economic well-being, that results directly or indirectly from human conduct originating wholly or partly within the territory of a Contracting State or from a vessel or aircraft under its jurisdiction or control, beyond that which is negligible or which has been assessed and determined to be acceptable under this Convention and under any subsequent protocols;

"Authority" means the Lake Tanganyika Authority established under Article 23;

"Basin" means the geographical area bounded by the watershed limits of Lake Tanganyika;

"Bio-chemicals" means unimproved or unmodified chemical compounds, other than deoxyribonucleic acids or ribonucleic acids, formed by the metabolic processes of a living organism;

"Biological diversity" means the variability among living organisms from all sources, including, inter alia, terrestrial, marine and other aquatic ecosystems and the ecological complexes of which they are part; this includes diversity within species, between species and of ecosystems;

"Conference of Ministers" means the Conference of Ministers established by Article 24;

"Ecosystem" means a dynamic complex of plant, animal and micro-organism communities and their non-living environment interacting as a functional unit;

"Environment" includes, but is not limited to, the whole or any component of:

(a) nature, which includes air, water, land, including soils and minerals, energy and living organisms;

(b) the interaction between the components of nature and between those components and humans; and

(c) physical, esthetic and cultural qualities or conditions that affect the health and well-being of people;

"Executive Director" means the chief executive and legal representative of the Authority appointed according to Article 26;

"Genetic resources" means any material of plant or animal, microbial or other origin containing functional units of heredity of actual or potential value;

"Interim Secretariat" means the Interim Secretariat established under Annex V;

"Lake Basin" means the whole or any component of the aquatic environment of Lake Tanganyika and those ecosystems and aspects of the environment that are associated with, affect or are dependent on, the aquatic environment of Lake Tanganyika, including the sys-

tem of surface waters and ground waters that flow into the Lake from the Contracting States and the land submerged by these waters;

"Lake Tanganyika" means the water-body known as Lake Tanganyika;

"Management Committee" means the Management Committee of the Authority described in Article 25;

"Natural resources" means any naturally occurring living or non-living component of the environment of actual or potential use or value to humanity, including: air, land, water, soils, minerals, energy, genetic resources, bio-chemicals, organisms or parts of organisms, populations and other biotic components of an ecosystem;

"Operator" means any person, association, public or private body, whether corporate or not, including the State and any of its entities which exercises control over dangerous activities; and "dangerous activity" means any activity listed in Annex II;

"Pollution" means the introduction by humans, directly or indirectly, of substances or energy into the Lake Basin, which results or is likely to result, in hazards to human health, harm to living organisms and ecosystems, damage to amenities or interference with legitimate uses of the Lake, including fishing and navigation;

"Secretariat" means the Secretariat of the Authority described in Article 26;

"Trans-boundary adverse impact" means any adverse impact that extends beyond the territory of the Contracting State in which the physical origin of the adverse impact is situated.

Article 2. Objective

1. The objective of the present Convention is to ensure the protection and conservation of the biological diversity and the sustainable use of the natural resources of Lake Tanganyika and its Basin by the Contracting States on the basis of integrated and co-operative management.

2. In order to achieve this objective, the Contracting States:

a. co-operate in the development and implementation of harmonized laws and standards concerning the management of Lake Tanganyika and its Basin; and

b. accord particular attention to ensuring that present and future communities living near the Lake benefit from the sustainable use of the Lake's natural resources and amenities.

Article 3. Jurisdictional Scope

The present Convention applies to Lake Tanganyika and to its Basin in the Contracting States as well as to all human activities, aircraft and vessels under the control of a Contracting State to the extent that these activities or the operation of such aircraft or vessels result or are likely to result in an adverse impact.

Article 4. Co-operation

1. The Contracting States shall co-operate in good faith in the management of Lake Tanganyika and its Basin in a manner that most effectively promotes the attainment of the objective referred to in Article 2, paragraph 1, and that gives effect to the general principles set out in Article 5.

2. Such co-operation shall include:

a. planning and managing activities under the jurisdiction or control of a Contracting State which have an adverse impact or which may have an adverse impact on the Lake and its Basin;

b. supporting the activities and building the capacity of the institutions established under this Convention;

c. formulating and adopting protocols to this Convention as stipulated in Article 34;

d. exchanging information concerning the state of the Lake Basin, the results of the monitoring of activities in the Lake Basin that may affect its environment, and experience concerning the protection, sustainable use and management of Lake Tanganyika;

e. keeping the other Contracting States informed of planned and on-going activities that have or are likely to have an adverse impact on the Lake and its Basin;

f. engaging in joint research; and

g. implementing this Convention.

Article 5. General Principles

1. Lake Tanganyika and any related installations, facilities and works shall be used exclusively for peaceful purposes in accordance with the Charter of the United Nations and shall not be violated even in time of international or internal armed conflicts.

2. The natural resources of Lake Tanganyika shall be protected, conserved, managed, and used for sustainable development to meet the needs of present and future generations in an equitable manner. To this end the following principles shall be applied:

a. The precautionary principle, by virtue of which preventive measures are to be taken when there are reasonable grounds for concern that an actual or planned activity within the territory or under the jurisdiction and control of a Contracting State may bring about an adverse impact, even if there is no conclusive scientific evidence of a causal relationship between the activity and the adverse impact.

b. The polluter pays principle, by virtue of which the costs of pollution prevention, control and reduction measures are to be borne by the polluter.

c. The principle of preventive action, by virtue of which action shall be taken to prevent adverse impacts arising by taking timely action to address the actual or potential causes of the adverse impacts.

d. The principle of participation by virtue of which concerned and affected natural and legal persons and Lake Basin communities must be given the opportunity to participate, at the appropriate level, in decision-making and management processes that affect the Lake

Basin and are given appropriate access to information concerning the environment that is held by public authorities and effective access to judicial and administrative proceedings to enable them to exercise their rights effectively.

f.¹ The principle of fair and equitable benefit sharing by virtue of which local communities are entitled to share in the benefits derived from local natural resources.

Article 6. Prevention and Minimisation of Transboundary Adverse Impacts

1. The Contracting States shall ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause trans-boundary adverse impacts.

2. The Contracting States shall take appropriate measures to address the causes or potential causes of adverse impacts within their jurisdiction or control, to prevent adverse impacts and to mitigate those adverse impacts that cannot be prevented, and thereby reduce the risk and magnitude of trans-boundary adverse impacts.

Article 7. Fisheries Management

1. The Contracting States shall co-operate to promote sustainable fisheries management on Lake Tanganyika and shall take, as a matter of priority, appropriate measures to prevent and reduce as far as possible adverse impacts from fishing activities under their jurisdiction or control.

2. In order to promote sustainable fisheries management the Contracting States, acting separately and jointly, shall:

a. develop, implement and enforce a framework fisheries management plan for Lake Tanganyika that shall conform to the strategic action program prepared in accordance with Article 13;

b. develop harmonized national fisheries policies based on the relevant principles set out in the Code of Conduct for Responsible Fisheries adopted by the Conference of the Food and Agriculture Organization of the United Nations;

c. develop, adopt, implement and enforce harmonized legal, administrative and technical measures to manage fisheries and to eliminate unsustainable fishing practices and to reduce the pressure on over-exploited fisheries by, in particular, regulating fishing effort, practices capacity and aquaculture; and

d. promote broad participation in fisheries management including the development of community-based management structures with due regard to local conditions.

Article 8. Prevention and Control of Pollution

1. The Contracting States shall, as a matter of priority, take appropriate measures to prevent and reduce pollution of Lake Tanganyika and its environment arising from activities within their jurisdiction or control.

2. In particular, each Contracting State shall:

1. Should read “e” -- Devrait se lire “e”.

- a. to the extent possible, construct and maintain installations within their territory to reduce the risk of pollution of the Lake and its environment;
 - b. ensure that waste is not disposed of into Lake Tanganyika except under, and in accordance with, a permit issued by the relevant authority of the Contracting State concerned; and
 - c. develop, adopt, implement and enforce appropriate legal, administrative and technical measures to prevent, control, monitor and reduce pollution:
 - i. from both point and non-point sources;
 - ii. from vessels navigating on the Lake; and
 - iii. from the manufacture, handling, transportation, use and disposal of toxic or hazardous materials in the Lake Basin.
3. The Contracting States shall develop and adopt a protocol to this Convention specifying the minimum measures and standards to be adopted by each Contracting State in order to ensure the harmonized implementation of pollution prevention and mitigation measures to protect human health and achieve a high level of protection for the Lake Basin.

Article 9. Prevention of Sedimentation

Each Contracting State shall, as a matter of priority, take appropriate legal, administrative and technical measures to prevent all causes of excessive sedimentation in the Lake, such as deforestation, land degradation and the destruction of wetlands.

Article 10. Conservation of Biological Diversity

1. The Contracting States, acting separately or jointly, shall develop, adopt, implement and enforce appropriate legal, administrative and technical measures:
 - a. to conserve rare, fragile and representative ecosystems and rare, depleted, or threatened species and populations of flora and fauna and their habitats that form part of the Lake Basin;
 - b. to prevent the introduction of, control and eradicate exotic species that threaten ecosystems, habitats or species and the genetic resources that form part of the Lake Basin;
 - c. to prevent the deliberate or accidental introduction of species into areas of the Lake Basin in which they do not naturally occur.
2. A Contracting State shall not permit the introduction of any exotic species of organism into the Lake Basin or into any other place where there is an appreciable risk of the organism entering the Lake Basin, unless the other Contracting States have been consulted and have given their consent, which shall not be withheld unreasonably.

Article 11. Access to Genetic Resources

The Contracting States shall co-operate through the Authority:

- a. to develop, implement and enforce legislative, administrative, policy and other measures to control access to the genetic and biochemical resources of the Lake and its Basin;

b. to promote research into the protection and utilization of the genetic and biochemical resources of the Lake and its Basin; and

c. to share in a fair and equitable way the results of research and development and the benefits arising from the utilization of the genetic and biochemical resources of the Lake and its Basin in accordance with the Convention on Biological Diversity.

Article 12. Navigation

1. Subject to paragraphs 4, 5 and 6 of this Article, each Contracting State shall accord any vessel flying the flag of a Contracting State the freedom to navigate on those parts of Lake Tanganyika under its jurisdiction and control.

2. In the exercise of the freedom of navigation referred to in the previous paragraph, the nationals, property and vessels flying the flag of any Contracting State shall be treated equally in all respects and no exclusive rights of navigation shall be accorded to any natural or legal person.

3. Each Contracting State shall implement and enforce appropriate legal, administrative and technical measures in accordance with relevant international standards to prevent and reduce the risk of pollution from any vessels flying its flag.

4. A Contracting State has the right to reserve to its own flag the right to transport passengers and goods that are both loaded and discharged at ports under its jurisdiction.

5. A Contracting State shall not be obliged to accord freedom of navigation to a warship of another Contracting State.

6. Each Contracting State may without discrimination restrict or prohibit the navigation by vessels flying the flag of a Contracting State on those parts of Lake Tanganyika under its jurisdiction where this is necessary for the protection of the environment, navigation safety, human health or for reasons of national security.

Article 13. Strategic Action Program

1. The Contracting States shall collaborate in the preparation and implementation of a strategic action program to give effect to the measures set out in this Convention.

2. The strategic action program shall include specific aims directed at achieving the objective of this Convention, strategies for achieving these aims, specific measures to be taken by the Contracting States separately or jointly to achieve these aims and details of the means to be used to monitor progress toward the achievement of these aims.

3. The Contracting States shall monitor the effectiveness of the strategic action program and shall revise it as necessary.

4. The Contracting States shall ensure that the measures contained in the strategic action program are integrated into relevant national policies, strategies, programs and plans.

Article 14. Prior Notification

1. The Contracting State or States under whose jurisdiction or control a proposed activity listed in Part A of Annex I is planned to take place or a public policy, plan or program that is likely to give rise to trans-boundary adverse impacts has been prepared, shall notify the Secretariat as early as possible which shall notify the other Contracting States without delay.

2. The notification shall contain information on the proposed activity, program or policy, including any available information on its possible trans-boundary adverse impacts and effects.

3. Any Contracting State that considers that it should have received prior notification under this article of a proposed activity, public policy, plan or program under the jurisdiction of another Contracting State, shall request the Secretariat to intercede on its behalf with that Contracting State.

4. The Contracting States undertake to define activities that shall require simple notification and activities that shall require prior informed consent and the modalities of notification in a Protocol to the present Convention.

Article 15. Environmental Impact Assessment

1. Each Contracting State, in order to avoid and minimize adverse impacts, shall:

a. adopt and implement appropriate legal, administrative and other measures requiring an assessment to be conducted of the environmental impacts of proposed projects and of activities within its jurisdiction or control, that are likely to give rise to adverse impacts;

b. adopt and implement appropriate legal and administrative procedures and institutional arrangements to ensure that when public policies, plans and programs are being developed and implemented, the consequences for the Lake Basin are taken into account including any comments received from other Contracting States;

c. monitor compliance with and enforce any conditions in development consents or other authorizations that were imposed for the purpose of protecting the Lake Basin.

2. The Contracting State within whose jurisdiction a proposed activity listed in Part A of Annex I is planned to take place, shall ensure that the environmental impact assessment procedure results in the production of documentation conforming with Part B of Annex I.

3. A Contracting State that may be affected by a proposed activity listed in Part A of Annex I shall, at the request of a Contracting State under whose jurisdiction the proposed activity is planned to take place, promptly provide the latter through the Secretariat, with all information relevant to the assessment of the potential trans-boundary adverse impacts within the jurisdiction of the affected Contracting State as is reasonably obtainable.

4. The Contracting State or States under whose jurisdiction a proposed activity is planned to take place shall, after completion of the environmental impact assessment documentation, consult with the other Contracting States and the Secretariat on measures to prevent, reduce or eliminate trans-boundary and other impacts including any post-project

monitoring and analysis that may be required. At the commencement of the consultation the Contracting States shall agree a reasonable time-table for the duration of the consultation period.

5. The Contracting States shall ensure that in reaching the final decision on the proposed activity, due account is taken of the outcome of the environmental impact assessment procedure, including the environmental impact assessment documentation, comments on it and objections to it and the consultations under this article. The Contracting State under whose jurisdiction the final decision is made shall provide the Secretariat with a copy of the final decision.

6. If after an activity has been authorized in accordance with this article, the Secretariat or a Contracting State obtains additional information on the trans-boundary adverse impact of the activity which was not available at the time the decision was made and which could have materially affected the decision, this information shall be communicated immediately to the other Contracting States through the Secretariat and the Contracting States shall consult to decide whether or not the decision should be reviewed or additional measures taken to reduce or eliminate the impact.

7. The Contracting States shall co-operate in the development of technical, legal and other measures concerning joint trans-boundary environmental impact procedures.

Article 16. Education and Public Awareness

Each Contracting State shall:

- a. promote and encourage public awareness of the importance of the ecosystem of Lake Tanganyika and its environment;
- b. elaborate and implement a program of education and public awareness of the Lake Basin population through all possible means in respect of the importance of the biological diversity of the Lake Basin and its management for sustainable development;
- c. develop a sense of awareness in the Lake Basin population that they are an integral part of the Lake Basin.

Article 17. Public Participation in Decision Making Processes

1. Each Contracting State shall adopt and implement legal, administrative and other appropriate measures to ensure that the public, and in particular those individuals and communities living within the Lake Basin:

- a. have the right to participate at the appropriate level, in decision-making processes that affect the Lake Basin or their livelihoods, including participation in the procedure for assessing the environmental impacts of projects or activities that are likely to result in adverse impacts; and
- b. are given the opportunity to make oral or written representations before a final decision is taken.

2. Each Contracting State shall ensure that appeal or review procedures exist in respect of any decision by a public body to authorize an activity that is likely to give rise to an adverse impact.

Article 18. Accidents and Emergencies

1. If an accident or emergency arises within the territory of a Contracting State that causes or is likely to cause an adverse impact, the Contracting State concerned shall take necessary measures to control or reduce the negative impact and immediately notify the Secretariat that shall in turn notify the other Contracting States as soon as possible.

2. The Contracting States shall establish coordinated or joint warning and emergency response plans to reduce the risk of adverse impacts and to deal effectively with potential accidents and emergencies that are likely to cause adverse impacts, including humanitarian emergencies, major pollution incidents and shipping accidents.

Article 19. Public Access to Information

1. The Contracting States shall ensure that, subject to Article 20, adequate information is made available to the public concerning the state of the Lake Basin, planned development activities, measures taken or planned to be taken to prevent, control and reduce adverse impacts, and the effectiveness of those measures. For this purpose each Contracting State shall ensure that information is made available to the public on the following:

a. water and environmental quality objectives to be achieved throughout that part of Lake Tanganyika that falls under the jurisdiction of that Contracting State;

b. the results of monitoring compliance with permits and the attainment of water and environmental quality objectives;

c. any notifications received by that Contracting State under Article 14 concerning proposed activities listed in Part A of Annex I;

d. reports on the environmental impact assessment of any of the proposed activities listed in Part A of Annex I.

2. The Contracting States shall ensure that any information referred to in paragraph 1 that is held by a public body is available to the public for inspection at all reasonable times free of charge and shall provide members of the public with facilities for obtaining, on payment of reasonable charges, copies of such information.

Article 20. Exchange of Information

1. The Contracting States shall exchange through the Secretariat data and information concerning the sustainable management of the Lake Basin and the implementation of this Convention, as is available including inter alia data and information on:

a. the state of the Lake Basin and its biological diversity, in particular monitoring data and information of a hydrological, hydro-geological, meteorological and ecological nature and related to water quality, as well as related forecasts;

- b. the results of research relevant to the management of the Lake Basin;
- c. legal, administrative and other measures taken and planned to be taken to prevent, control and reduce adverse impacts;
- d. accidents and emergencies that have given or are likely to give rise to adverse impacts;
- e. actions taken to monitor, control and enforce legal provisions or administrative measures used to give effect to this Convention, including any conditions imposed on activities listed in Part A of Annex I that were imposed for the purpose of protecting the Lake Basin, and any fisheries conservation and management measures.

2. If a Contracting State is requested by any other Contracting State or by the Secretariat to provide data or information that is not readily available, the former shall employ its best efforts to comply with the request.

Article 21. Protection of Confidential Information

1. This Convention shall not affect rights or obligations of the Contracting States established in accordance with their domestic laws, regulations, administrative provisions or accepted legal practices and international agreements to protect information relating to personal data, intellectual property, including confidential industrial or commercial information or national security.

2. Contracting States that receive confidential industrial or commercial information or other confidential information in the course of the exchange of information required under this Convention shall respect the confidentiality of the information received and the conditions under which it is supplied and shall use that information only for the purposes for which it was supplied.

Article 22. Reporting

1. Each Contracting State shall report periodically to the Authority on measures that it has taken to implement this Convention and on the effectiveness of these measures in meeting the objective of this Convention and on any other matters determined by a decision of the Conference of Ministers. These reports shall include in particular:

- a. information on the laws and administrative procedures of the Contracting State regulating, or relevant to the prevention, control and reduction of adverse impacts;
- b. legal, administrative and other measures taken relating to the assessment of the environmental impact of proposed activities and measures to give effect to the obligations envisaged in Article 15;
- c. information on the state of the Lake Basin within the territory of the Contracting State; and
- d. measures taken to implement the provisions of this Convention or to further the attainment of its objective.

2. The Secretariat shall submit recommendations to the Contracting States regarding the reports that are required for the effective implementation of this Convention, the infor-

mation to be included in the reports, the frequency with which they should be submitted and how reporting should be done, for consideration by the Contracting States at the second meeting of the Conference of Ministers and at subsequent meetings.

Article 23. Lake Tanganyika Authority

1. The Contracting States hereby establish the Lake Tanganyika Authority, hereinafter referred to as "the Authority".

2. The organs of the Authority are: the Conference of Ministers, the Management Committee and the Secretariat.

3. The function of the Authority is to co-ordinate the implementation of the present Convention by the Contracting States and, in accordance with this Convention and the decisions of the Conference of Ministers, to advance and represent the common interests of the Contracting States in matters concerning the management of Lake Tanganyika and its Basin.

4. The Authority shall have international legal personality and such legal capacity as may be necessary to perform its functions and mission.

5. The Headquarters of the Authority shall be at the place, within the territory of any of the Contracting States, designated by the Conference of Ministers. The Authority shall enter into a headquarters agreement approved by the Conference of Ministers with the Host State.

6. The Authority may with the approval of the Conference of Ministers establish regional offices within the territory of any of the Contracting States.

7. Each Contracting State shall, having regard to the diplomatic rules governing international organizations, grant to the Authority and its property, funds and assets, the privileges, immunities and facilities that it needs to carry out its activities; and the members of the Management Committee and of the Secretariat the privileges, immunities and facilities that they need to perform their official functions.

Article 24. The Conference of Ministers

1. The Conference of Ministers is the supreme body of the Authority. The first meeting of the Conference of Ministers shall be convened by the Contracting State in which this Convention is signed not later than one year after the entry into force of the present Convention.

Thereafter, ordinary meetings of the Conference of Ministers shall be held in rotation in the Contracting States at least once a year, unless the Conference of Ministers decides otherwise.

2. Each meeting of the Conference of Ministers shall be chaired by the Head of the delegation of the Contracting State that is hosting the meeting.

3. Extraordinary meetings of the Conference of Ministers shall be held at any other time decided by the Conference, or at the written request of any Contracting State, provided

that, within three months of the request being communicated to the other Contracting States by the Secretariat, it is supported by at least one other Contracting State.

4. The Conference of Ministers shall unanimously adopt rules of procedure for their meetings. The Conference of Ministers shall unanimously adopt financial rules, prepared in consultation with the Secretariat, to determine, in particular, the financial obligations under the present Convention and protocols to which they are parties.

5. The Conference of Ministers shall regularly evaluate the implementation of this Convention, and, for this purpose, shall:

- a. consider and adopt protocols to be concluded in accordance with Article 34;
- b. consider and adopt in accordance with Article 35 additional annexes to this Convention;
- c. consider and adopt in accordance with Article 36 amendments to this Convention and its annexes;
- d. consider amendments to any protocol as well as to annexes to a protocol and, if so decided, recommend their adoption to the parties to the protocol concerned;
- e. establish whatever subsidiary bodies may be considered necessary for the effective implementation of this Convention;
- f. undertake any additional action that may be required for the effective achievement of the objectives of this Convention in the light of experience gained in implementing it.

6. The African Union, the United Nations and their specialized agencies may be represented as observers at meetings of the Conference of Ministers. Any State not party to this Convention and any other body or agency, whether governmental or non-governmental, qualified in fields relating to the subject matter of this Convention, which has informed the Secretariat of its wish to be represented as an observer may be admitted unless two or more of the Contracting States present, object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of Ministers.

Article 25. The Management Committee

1. The Lake Tanganyika Management Committee consists of three members appointed by each Contracting State. The Executive Director of the Authority shall serve as the secretary of the Management Committee and shall attend its meetings but shall not have the right to vote.

2. Each Contracting State shall appoint persons with expertise relevant to the sustainable management of the Lake Basin and the implementation of the strategic action program as members of the Management Committee.

3. The first meeting of the Management Committee shall be convened by the first Chairperson of the Conference of Ministers not later than eighteen months after the entry into force of this Convention. This meeting shall be presided over by a member of the Management Committee from the host country who shall hold office for a period of three years. At the end of this mandate, the position of Chairperson of the Management Committee shall be rotated among the representatives of the Contracting States in the alphabetical order of

the countries starting with the first Chairperson. Thereafter the Management Committee shall hold ordinary meetings at least once a year.

4. Extraordinary meetings of the Management Committee may be held at such other time decided by the Management Committee and shall be convened at the written request of any Contracting State by the Chairperson of the Management Committee.

5. Decisions of the Management Committee shall be made by consensus. If the Management Committee cannot reach consensus on a particular issue, it shall be re-considered at the next meeting. If consensus is still not reached, a decision may be made by a two thirds' majority of the votes of the members present and voting either in person or by proxy. The Management Committee shall propose rules of procedure for itself and for any subsidiary bodies for approval by the Conference of Ministers.

6. Subject to the provisions of any rules of procedure approved by the Conference of Ministers for the Management Committee, the latter may form temporary or permanent sub-committees and working groups and may request technical advice from third parties.

7. The Management Committee shall support, co-ordinate and monitor the implementation of this Convention. To this end it shall:

a. implement the policies and decisions of the Conference of Ministers and undertake tasks assigned to it by the Conference of Ministers;

b. provide scientific and technical advice to the Conference of Ministers;

c. prepare and propose for approval of the Conference of Ministers a strategic action program for Lake Tanganyika in accordance with Article 13 and review and revise the strategic action program and propose any new or amended program for approval by the Conference of Ministers;

d. co-ordinate and supervise the implementation of any strategic action program approved by the Conference of Ministers;

e. prepare and propose for approval by the Conference of Ministers, additional protocols, annexes to this Convention and annexes to protocols, and amendments to this Convention or to any related protocol or annex;

f. negotiate with donors interested in supporting the implementation of this Convention with a view to developing donor-funded programs and projects for consideration by the Conference of Ministers;

g. commission studies and assessments to enable this Convention to be effectively implemented and to monitor and evaluate its effectiveness;

h. supervise the activities of the Secretariat including assigning tasks to it, approving annual work program and monitoring the execution of that program and the budget of the Authority;

i. undertake, at the request of the Chairperson of the Conference of Ministers, any urgent or important task under this Convention that may arise between sessions of the Conference of Ministers and report back to the Conference of Ministers at its next meeting.

Article 26. The Secretariat

1. The Secretariat of the Lake Tanganyika Authority shall comprise an Executive Director, a Deputy Executive Director and any other staff that may be required for its operation.

2. The Secretariat is the executive organ of the Authority and shall be under the supervision of the Management Committee. The Secretariat shall be under the direction of the Executive Director who shall be assisted by the Deputy Executive Director. The Executive Director shall be the chief executive officer of the Authority and shall represent the Authority in the exercise of its legal personality. The Executive Director shall be answerable to the Management Committee.

3. The functions of the Secretariat are:

- a. to carry out the tasks assigned to it by the Management Committee;
- b. to provide technical and scientific services and advice required by the Management Committee and the Conference of Ministers;
- c. to perform the financial and other administrative services required for the proper and efficient operation of the Conference of Ministers, the Management Committee and the Secretariat;
- d. to formulate annual work programs and budgets for the Authority;
- e. to prepare plans, projects, assessments, reports and the like as required by the Management Committee;
- f. to regularly obtain and update information relevant to the implementation of this Convention and ensure that it is disseminated to all Contracting States;
- g. to maintain databases of information as required by the Management Committee or the Conference of Ministers and to facilitate the exchange of information under this Convention;
- h. to arrange and support meetings of the Conference of Ministers and of the Management Committee;
- i. to perform the functions assigned to it by any protocol;
- j. to prepare reports on the execution of its functions under this Convention and to present them to the Management Committee; and
- k. to perform any other functions as may be determined by the Conference of Ministers.

4. The Conference of Ministers shall appoint the Executive Director and the Deputy Executive Director of the Authority subject to terms and conditions of service including provisions on removal approved by the Conference of Ministers for a period not exceeding three years. An Executive Director or Deputy Executive Director may, at the discretion of the Conference of Ministers, be appointed for one further term of three years.

5. The first Executive Director and Deputy Executive Director shall be appointed by the Conference of Ministers from a list of suitably qualified candidates. Subsequent Executive Directors and Deputy Executive Directors shall be appointed by the Conference of Ministers from suitably qualified candidates nominated by the Contracting State which in

alphabetical order follows the Contracting State that nominated the previous Executive Director or Deputy Executive Director. If an Executive Director or a Deputy Executive Director does not complete a term of office a replacement Executive Director or Deputy Executive Director nominated by the same Contracting State shall be appointed to complete the term of office. Each Executive Director and Deputy Executive Director shall be a national of a Contracting State. Both the Executive Director and the Deputy Executive Director shall not, at any given time, be nationals of one Contracting State. The selection procedure shall ensure that these two positions are filled with one national from the Anglophone countries and one national from the Francophone countries and vice versa.

6. The Executive Director of the Authority with the approval of the Management Committee shall appoint the staff of the Secretariat on the basis of technical competence but with due regard to the need to appoint, as far as possible, equal numbers of technical professional staff from each of the Contracting States.

Article 27. Technical Committees

1. The Management Committee shall be assisted in the performance of its functions by:

a. a Socio-economic Technical Committee comprising one representative from each of the Contracting States, which shall advise the Management Committee on socio-economic aspects of the sustainable management and protection of the Lake Basin;

b. a Fisheries Management Technical Committee comprising one representative from each of the Contracting States, which shall advise the Management Committee on management measures to conserve the fisheries of Lake Tanganyika and to develop the traditional and commercial fishing sectors on a sustainable basis; and

c. a Biological Diversity Technical Committee comprising one representative from each of the Contracting States, which shall advise the Management Committee on management measures to protect and conserve the biological diversity of the Lake Basin and on access to the genetic resources of the Lake Basin and related matters;

d. a Water Quality/Pollution Control Technical Committee comprising one representative from each of the Contracting States, which shall advise the Management Committee on management measures to monitor water quality and control pollution into the Lake.

2. The Management Committee may, with the consent of the Conference of Ministers, establish other technical committees to assist it in the performance of its functions.

3. Technical committees shall be governed by procedures approved by the Conference of Ministers pursuant to Article 25, paragraph 7.

Article 28. Financial Resources

1. The Contracting States shall contribute in equal proportions to the budget of the Authority unless otherwise agreed.

2. The Authority shall seek to obtain funds for its operation and for projects from donors and other sources.

3. The Authority shall, as far its financial resources permit, fund:

a. the incremental costs to each Contracting State of managing the Lake Basin on a cooperative basis; and

b. activities undertaken to implement the strategic action program in as far as these benefit more than one of the Contracting States.

4. Each Contracting State shall fund those activities related to the implementation of the present Convention that are undertaken within its territory or for its exclusive benefit, unless otherwise agreed by the Conference of Ministers.

5. The Conference of Ministers shall, no later than its third meeting, discuss the adoption of a protocol to establish a fund or other financial mechanism to support the implementation of this Convention.

Article 29. Settlement of Disputes

1. In the event of a dispute between Contracting States concerning the interpretation or implementation of this Convention, the States concerned shall notify this to the Secretariat of the Authority and shall seek a solution through negotiation. The Secretariat shall notify the other Contracting States of the existence and nature of the dispute.

2. If the States concerned cannot settle the dispute through negotiation they shall agree in good faith a dispute resolution procedure, which may include:

a. jointly seeking the good offices of, or mediation by, a third party (which shall be a Contracting State that is not involved in the dispute);

b. submitting the dispute to impartial fact-finding in accordance with the provisions of Annex III; and/or

c. submitting the dispute to arbitration in accordance with the procedure laid down in Annex IV.

3. The provisions of this Article shall apply with respect to any protocol unless otherwise provided in the protocol concerned.

Article 30. Liability of Operators of Dangerous Activities

1. Each Contracting State shall ensure that each Operator that undertakes on its territory one or more of the activities listed in Annex II:

a. is regularly monitored to ensure that such activities comply with applicable laws and administrative requirements concerning the protection of the Lake environment;

b. is required to participate in a financial security scheme or to have and maintain a financial guarantee up to a certain limit, of a type and on terms specified by the domestic laws of that State, to cover liability under this Convention;

c. is bound by the provisions of this Article.

2. An Operator undertaking a dangerous activity shall take necessary and timely response action, including prevention, containment, clean up and removal measures, if the activity results in or threatens to result in an adverse impact. The Operator shall notify the Secretariat of action taken pursuant to this paragraph and the Secretariat shall circulate the notification to all the Contracting States.

3. An Operator shall be strictly liable for:

a. any adverse impacts arising from its dangerous activities, and shall be liable to pay compensation;

b. loss of or impairment to any legitimate use of the Lake such as navigation, tourism, or fishing, arising directly from an adverse impact referred to in paragraph (a);

c. loss of or damage to the property of a third party or loss of life or or personal injury to a third party arising directly from an adverse impact referred to in paragraph (a); and

d. reimbursement of reasonable costs incurred by any person relating to any necessary response action, including prevention, containment, clean up, removal measures and action taken to restore the Lake's environment.

4. An Operator shall not be liable pursuant to paragraph 4 if and to the extent that it proves that the adverse impact has been caused by:

a. a natural disaster which could not reasonably have been foreseen; or

b. armed conflict or an act of terrorism directed against the activities of the Operator, against which no reasonable precautionary measures could have been effective.

5. If an Operator proves that the adverse impact has been caused wholly or in part by an intentional or grossly negligent act or omission of the party seeking redress, that Operator may be relieved wholly or in part from its obligation under paragraph 4 to reimburse costs incurred by such a party or to pay compensation in respect of any loss, damage or personal injury suffered by such a party.

6. The Contracting States may elaborate in a separate protocol further rules and procedures in respect of liability under this article, which rules and procedures shall be designed to enhance the protection of the Lake Basin and to facilitate the effective implementation of this Convention.

Article 31. Liability and Compensation

1. A Contracting State shall be liable in accordance with international law for any trans-boundary adverse impacts arising from its failure to fulfill its obligations under this Convention, including any failure to fulfill its obligations under paragraph 1 of Article 30 of this Convention with respect to an Operator.

2. The liability of a Contracting State for trans-boundary adverse impacts arising from the undertaking within its territory of an activity listed in Annex II shall be reduced by the extent to which compensation is paid, restoration is made or expenses are reimbursed by the Operator in accordance with paragraph 4 of Article 30, or this liability is otherwise satisfied.

Article 32. Access to Courts

1. Each Contracting State shall grant any person claiming compensation or other relief arising from an adverse impact caused by activities carried out within its territory, including claims made pursuant to paragraph 4 of Article 30, access to legal remedies in accordance with its legal system.

2. In granting the rights and access referred to in paragraph 1 a Contracting State shall not discriminate on the basis of nationality, residence, or place where the injury occurred.

Article 33. Right to Vote

Each Contracting State to this Convention or to any protocol shall have one vote.

Article 34. Protocols to this Convention

1. The Contracting States shall co-operate in the formulation and adoption of any protocols to this Convention that they consider appropriate to further the attainment of the objective of this Convention.

2. Protocols shall be adopted at a meeting of the Conference of Ministers.

3. The text of any proposed protocol shall be communicated to the Contracting States by the Secretariat within a time-limit to be determined in the rules of procedure of the Authority.

4. A State may not become a Party to a protocol unless it is, or becomes at the same time, a Contracting State to this Convention.

5. Decisions under any protocol shall be taken only by the parties to the protocol concerned. A Contracting State that has not ratified, accepted or approved a protocol may participate as an observer in any meeting of the parties to that protocol.

Article 35. Annexes

1. The annexes to this Convention or to any protocol form an integral part of this Convention or the protocol to which it is annexed and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention or to a protocol refers also to any annexes to that instrument.

2. Except as otherwise provided in any protocol, annexes to this Convention or to any protocol shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in Article 34.

Article 36. Amendment of the Convention or Protocols

1. Any Contracting State may propose amendments to this Convention or to any protocol to which it is a signatory.

2. Amendments to this Convention shall be adopted by the Conference of Ministers. Amendments to a protocol shall be adopted at a meeting of the Contracting States that are parties to that protocol. The Secretariat shall communicate the text of any amendment to all

the Contracting States at least six months before the meeting, unless the amendment is to a protocol, which prescribes an alternative procedure.

3. The Contracting States shall make every effort to reach consensus on any proposed amendment to this Convention or to a protocol. If all efforts to reach consensus have been exhausted, as a last resort the amendment may be adopted by a majority vote of the parties to the instrument in question and shall be submitted by the Depositary to all the Contracting States for ratification, acceptance or approval.

4. Each Contracting State shall notify the Depositary in writing of the ratification, acceptance, or approval of any amendment. Amendments to this Convention and to a protocol shall, except as otherwise provided in the protocol being amended, enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the second instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 37. Relationship with Other International Agreements

This Convention shall not affect the right of any Contracting States to implement, by bilateral or multilateral agreement, where appropriate, more stringent measures than those of this Convention provided that such measures are not in conflict with this Convention.

Article 38. Relationship with National Laws

This Convention shall not affect the right of any Contracting State to adopt national measures that are more stringent than those of this Convention provided they are compatible with this Convention.

Article 39. Signature

This Convention shall be open for signature by the Republic of Burundi, the Democratic Republic of Congo, the United Republic of Tanzania and the Republic of Zambia at Dar es Salaam (United Republic of Tanzania) on 12 June 2003 and thereafter at the Headquarters of the African Union.

Article 40. Ratification, Acceptance, Approval or Accession

1. This Convention and any protocol shall be subject to ratification, acceptance or approval by the Contracting States that shall deposit instruments of ratification, acceptance or approval with the Depositary.

2. This Convention and any protocol shall be open for accession by riparian States and any other State whose territories are part of the Lake Tanganyika Basin, from the date on which this Convention or the protocol has entered into force. The instruments of accession shall be deposited with the Depositary.

Article 41. Entry into Force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the second instrument of ratification, acceptance or approval.

2. Any protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the number of instruments of ratification, acceptance, approval or accession, specified in that protocol.

3. For each Contracting State, which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes to it after it has entered into force in accordance with paragraph 1 of this Article, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by that Contracting State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

4. For each Contracting State which ratifies, accepts or approves a protocol to this Convention after it has entered into force in accordance with paragraph 2 of this Article, unless the protocol otherwise provides, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by that Contracting State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or on the date on which this Convention enters into force for that Contracting State, whichever is the later date.

Article 42. Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 43. Withdrawals

1. At any time after three years from the date of entry into force of this Convention with respect to a Contracting State, that Contracting State may withdraw from this Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Except as may be otherwise provided in any protocol to this Convention, any Contracting State may, at any time after three years from the date of entry into force of such protocol with respect to that Contracting State, withdraw from such protocol by giving written notification to the Depositary..

3. Withdrawal shall take effect one year after the date on which notification of withdrawal is received by the Depositary.

4. Any Contracting State that withdraws from this Convention shall be considered as also having withdrawn from any protocol to which it was a Contracting State.

Article 44. Depositaries

1. The Secretary-General of the United Nations Organization and the Chairperson of the African Union Commission shall assume the functions of Depositaries of this Convention and its protocols.

2. The originals of this Convention and its protocols shall be deposited with the Depositaries.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized representatives of their respective Governments, whose names appear hereunder, have signed this Convention in English and in French, both texts being equally authentic.

Done in Dar es Salaam, the United Republic of Tanzania, this Twelfth Day of June Two Thousand and three.

For the Republic of Burundi:

For the Democratic Republic of Congo:

For the United Republic of Tanzania:

For the Republic of Zambia:

ANNEX I. ENVIRONMENTAL IMPACT ASSESSMENT

Part A. List of Activities That Will Be Presumed to Result in Adverse Impacts

1. Exploration for, the extraction of, and large-scale transportation of hydrocarbons in the Lake and its Basin.
2. The construction and operation of crude oil refineries in the Lake Basin.
3. The construction and operation of major storage facilities for petroleum, petrochemical and chemical products in the Lake Basin.
4. The construction and operation of oil and gas pipelines in the Lake Basin, the diameter of which shall be agreed upon by the Contracting States in a protocol to this Convention.
5. Major mining operations and the on-site extraction and processing of metal ores or coal in the Lake Basin.
6. The construction of major roads, railways, or airports in the Lake Basin.
7. The construction and operation of waste-disposal installations for the incineration, chemical treatment or landfill of toxic and dangerous wastes within the Lake Basin.
8. The construction and operation of large dams, reservoirs or hydro-electric power schemes on any part of Lake Tanganyika or on any river that forms part of the Lake Basin or that flows out of the Lake.
9. Large-scale water abstraction activities from Lake Tanganyika or from any river that forms part of the Lake Basin. The annual volume of water to be abstracted shall be agreed upon by the Contracting States in a protocol to this Convention.
10. The opening up of large forested areas within the Lake Basin to development.
11. The conversion or destruction of large areas of wetland forming part of the Lake Basin.
12. The development of large-scale aquaculture or fish farming operations that use surface or ground water from the Lake Basin, or that are situated within the Lake Basin and involve the culturing of species that are not indigenous to the Lake.
13. The collecting from the Lake or culturing of ornamental fish for commercial purposes that involves moving species to parts of the Lake in which they do not naturally occur.
14. The construction of large-scale hotels or tourist facilities on or near the Lake.
15. Any activity within or outside the Lake Basin which, by virtue of its scale, location, nature, or potential effects, is likely to create a significant risk of serious adverse impacts or trans-boundary adverse impacts.

Part B. Minimum Content of Environmental Impact Assessment Documentation

Environmental Impact Assessment Documentation required under Article 15, paragraph 2(b), shall contain the following information as a minimum:

1. A description of the proposed activity and its purpose.
2. A description, where appropriate, of reasonable alternatives and also of the no-action alternative.
3. A description of the environment likely to be significantly affected by the proposed activity and its alternatives.
4. A description of the potential environmental impacts of the proposed activity and its alternatives and an evaluation of the significance of these impacts.
5. A description of prevention and mitigation measures to keep adverse impacts to a minimum (for all alternatives).
6. An analysis of the alternatives, including a comparison of the expected environmental impacts of each option after all mitigating actions have been implemented, and a selection of the preferred alternative.
7. A comprehensive mitigation plan in relation to the preferred alternative, which should contain a description of the mitigation measures to be implemented that would prevent, reduce or otherwise manage the adverse impacts of the proposed activity including an outline of monitoring and management program, post project analysis and community liaison procedures.
8. The results of any consultations with the public, interested and affected persons, communities, organizations, and government agencies in the course of conducting the environmental impact assessment.
9. An explicit indication of the predictive methods employed and underlying assumptions made as well as the relevant environmental data used.
10. An identification of gaps in knowledge and uncertainties encountered in compiling the required information.
11. A non-technical summary with visual aids, such as maps, graphs, tables and figures, as appropriate, that is suitable for explaining the findings of the assessment to the public.

ANNEX II. LIST OF ACTIVITIES DANGEROUS TO THE LAKE BASIN

For the purposes of this Annex the term "dangerous substance" means a substance or preparation which has properties which constitute a significant risk for humans, the environment or property, including a substance or preparation which is radioactive, ionizing, explosive, oxidizing, extremely flammable, highly flammable, flammable, very toxic, toxic, harmful, corrosive, irritant, sensitizing, carcinogenic, mutagenic, toxic for human or animal reproduction or dangerous for the environment.

1. Prospecting for and exploiting hydrocarbons within Lake Tanganyika and its Basin.
2. The production, handling, storage, use or discharge into the Lake Basin of a dangerous substance in such a manner, or in such quantities and/or concentrations that a significant risk of serious damage to the Lake's environment is created.

ANNEX III. FACT-FINDING COMMISSIONS

For the purposes of this Annex "Party" means any Contracting State that is involved in a dispute with another Contracting State under this Convention which dispute has been submitted to impartial fact-finding in accordance with paragraph 2(b) of Article 29 of this Convention.

Article 1. Submission to Fact-finding

Any party to the dispute may notify the Secretariat that the parties have agreed to submit the dispute to impartial fact-finding pursuant to paragraph 2(b) of Article 29 of this Convention and request the Executive Director of the Secretariat to establish a fact-finding Commission. The notification shall state the subject matter of the dispute and include the facts in dispute. If the parties in dispute do not agree on the subject matter of the dispute the fact-finding Commission shall determine the subject matter. The Secretariat shall forward the information received to all Contracting States to this Convention or to the protocol concerned.

Article 2. Appointment of the Members of a Fact-finding Commission

1. The Executive Director of the Secretariat shall convene a fact-finding Commission composed of one person nominated by each Party. None of these persons shall be a national of one of the Contracting States.

2. The designated members shall agree on the appointment of a Chairperson who shall be a national of a third State.

3. If the members nominated by the parties are unable to agree on a Chairperson within three months of the request for the establishment of the Commission, any Party may request the Secretary-General of the African Union to appoint the Chairperson who shall not have the nationality of any of the Contracting States.

4. If one of the parties fails to nominate a member within three months of the initial request pursuant to Article 1 of this Annex, any other Party may request the Secretary-General of the African Union to appoint a person who does not have the nationality of any of the Contracting States, as a single-member Commission.

Article 3. Procedural Matters

1. The Commission shall determine its own rules of procedure.

2. The Commission shall adopt its report by a majority vote, unless it is a single-member Commission, and shall submit that report to the parties setting out its findings and the reasons for them and whatever recommendations it considers appropriate for the equitable settlement of the dispute.

Article 4. Duties of the Parties

1. The parties shall provide the Commission with such information as it may require and, on request, shall permit the Commission to have access to its territory to inspect facilities, equipment, construction or natural features relevant to its enquiry.
2. The parties shall consider the recommendation of the Commission in good faith with a view to reaching agreement on the settlement of the dispute.
3. The parties shall bear the expenses of the Commission equally.

ANNEX IV. ARBITRATION

For the purposes of this Annex "Party" means any Contracting State that is involved in a dispute with another Contracting State under this Convention which dispute has been referred to arbitration in accordance with paragraph 2(c) of Article 29 of this Convention.

Article 1. Submission to Arbitration

The claimant Party shall notify the Secretariat that the parties agree to submit the dispute to arbitration pursuant to paragraph 2(c) of Article 29 of this Convention. The notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the articles of this Convention or the protocol, the interpretation or application of which are at issue. If the parties in dispute do not agree on the subject matter of the dispute the arbitral tribunal shall determine the subject matter. The Secretariat shall forward the information received to all Contracting States to this Convention or to the protocol concerned.

Article 2. Composition of the Arbitral Tribunal and Appointment of Arbitrators

1. The arbitral tribunal shall consist of three members.
2. In disputes between two parties, each Party to the dispute shall nominate one arbitrator; the two arbitrators so appointed shall in turn designate by common agreement a third arbitrator who shall be the President of the tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.
3. In disputes between more than two parties, parties with the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement.
4. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment set out in point 2 of this article.

Article 3. Failure to Appoint Arbitrators

1. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the African Union shall, at the request of either Party, designate the President within a further two-month period.
2. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of receipt of the request, the other Party may inform the Secretary-General of the African Union who shall designate the President of the arbitral tribunal within a further two-month period. Upon designation, the President of the arbitral tribunal shall request the Party, which has not appointed an arbitrator to do so within two months. After such period, the President shall inform the Secretary-General of the African Union who shall appoint this arbitrator within a further two-month period.

Article 4. Procedural Rules

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 5. Powers of the Tribunal

1. The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

2. The arbitral tribunal may take all appropriate measures in order to establish the facts. It may, at the request of one of the parties, recommend essential interim measures of protection.

Article 6. Duty to Co-operate with the Tribunal

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

- a. provide it with all relevant documents, information and facilities necessary for the effective conduct of the proceedings; and
- b. enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 7. Confidentiality

The parties and the arbitrators shall protect the confidentiality of any information they receive in the course of their investigations and during closed hearings of the arbitral tribunal.

Article 8. Non-appearance at Hearings

If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other Party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its award. Absence of a Party or a failure of a Party to defend its case shall not constitute a bar to proceedings. Before making its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 9. Decisions of the Tribunal

1. The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention, any protocol concerned, and international law.

2. The decisions of the arbitral tribunal, both on procedure and on substance, shall be taken by majority vote of its members.

Article 10. Costs

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal, including the emoluments of its members, shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 11. Intervention in Proceedings

Any Contracting State that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute, which may be affected by the decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the arbitral tribunal.

Article 12. Award

1. The arbitral tribunal shall render its award within five months of the date on which it is established unless it finds it necessary to extend the time-limit for a period that should not exceed five months.

2. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon the parties to the dispute.

3. Any dispute which may arise between the parties concerning the interpretation or implementation of the award may be submitted by either Party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another arbitral tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

ANNEX V. INTERIM MECHANISMS FOR THE MANAGEMENT OF LAKE TANGANYIKA

Interim Mechanisms for the Management of Lake Tanganyika

1. An Interim Secretariat for the management of Lake Tanganyika, hereinafter referred to as "the Interim Secretariat", is hereby established to function until the Authority is constituted in accordance with Article 23 of the Convention.
2. The Interim Secretariat shall be responsible for:
 - a) follow-up of the ratification of the Convention;
 - b) preparation of the First Conference of Ministers;
 - c) preparation of the setting up of the Lake Tanganyika Authority;
 - d) implementation of the projects already prepared and in the funding pipeline; and
 - e) leverage of funds to finance the projects and institutions derived from the Convention.
3. In accordance with financial possibilities, the Interim Secretariat shall function in compliance with Article 26 of the Convention.

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION SUR LA GESTION DURABLE DU LAC TANGANYIKA

Préambule

Les Gouvernements de la République du Burundi, de la République Démocratique du Congo, de la République Unie de Tanzanie et de la République de Zambie, ci-après dénommés "Etats Contractants",

Conscients du caractère unique de la diversité biologique aquatique et autres du Lac Tanganyika et de son importance dans le développement côtier des quatre Etats riverains;

Reconnaissant que le Lac Tanganyika est un patrimoine commun aux Etats riverains;

Conscients des menaces qui pèsent sur le Bassin du Lac du fait de la pollution, de la sédimentation, de la surexploitation des fonds de pêche et des autres impacts préjudiciables dus aux activités humaines sur les territoires des Etats Contractants;

Réaffirmant en accord avec les principes de droit international que les Etats ont le droit souverain d'exploiter leurs propres ressources conformément à leur propre politique sur l'environnement et le développement et la responsabilité de s'assurer que les activités relevant de leur juridiction ou de leur contrôle ne provoquent pas de dommage sur l'environnement d'autres Etats;

Réaffirmant de plus que la conservation de la diversité biologique est une préoccupation commune à l'humanité et que les Etats sont responsables de la conservation de leur diversité biologique et de l'utilisation durable de leurs ressources biologiques;

Reconnaissant que les Etats riverains partagent un intérêt commun dans la conservation et l'utilisation équitable des ressources du Lac Tanganyika;

Reconnaissant que la gestion commune par les Etats Contractants du Bassin du Lac est essentielle pour garantir sa conservation, l'utilisation durable de ses ressources naturelles et pour maximiser les bénéfices tirés du Lac par les Etats Contractants;

Reconnaissant la nécessité d'établir un cadre légal et institutionnel durable pour une gestion commune du Lac par les Etats Contractants et la contribution que cela fera pour le renforcement des relations entre eux et pour la promotion du développement dans la région;

Rappelant les principes énoncés dans la Déclaration sur l'Environnement et le Développement adoptée par la Conférence des Nations Unies sur l'Environnement et le Développement en 1992, la Convention sur la Diversité Biologique de 1992 et les accords et autres instruments tant régionaux qu' internationaux relatifs au cours d'eaux partagés;

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1. Emploi des Termes

Aux fins de la présente Convention, on entend par :

"L'accès aux ressources génétiques et biochimiques" : l'accès aux échantillons biologiques et à d'autres matériaux contenant du matériel génétique, aux fins de conservation, de recherche, ou à des fins commerciales ou industrielles de ce matériel génétique ou biochimique.

"Impact préjudiciable" : un effet réellement ou potentiellement nuisible sur l'environnement du Lac et tout effet subséquent réellement ou potentiellement nuisible sur les utilisations légitimes du Lac, sur la santé de la population d'un des Etats Contractants ou sur sa capacité à assurer sa santé, sa sécurité et son bien-être économique et culturel, et qui résulterait directement ou indirectement d'une conduite humaine provenant totalement ou partiellement du territoire d'un Etat Contractant, ou d'un navire ou d'un aéronef sous sa juridiction ou son contrôle. Ne sont pas pris en compte les effets négligeables ou ce qui a été estimé et déterminé acceptable conformément à la présente Convention et à ses protocoles éventuels.

"Autorité" : l'Autorité du Lac Tanganyika établie par l'article 23.

"Bassin" : la zone géographique délimitée par les limites du Bassin versant du Lac Tanganyika.

"Biochimiques" : des composés chimiques non améliorés ou non modifiés, autres que les acides désoxyribonucléiques ou les acides ribonucléiques, formés par les processus métaboliques d'un organisme vivant.

"Diversité biologique" : variabilité des organismes vivants de toute origine y compris, entre autres, les écosystèmes terrestres, marins et autres écosystèmes aquatiques et les complexes écologiques dont ils font partie; cela comprend la diversité au sein des espèces et entre espèces ainsi que celle des écosystèmes.

"Conférence des Ministres" : la Conférence des Ministres établie par l'article 24.

"Ecosystème" : le complexe dynamique formé des communautés de plantes, d'animaux et de microorganismes et de leur environnement non vivant qui, par leur interaction, forment une unité fonctionnelle.

"Environnement" : comprend notamment l'ensemble des éléments de :

- a. la nature, qui comprend l'air, l'eau, la terre y compris les sols et les minéraux, l'énergie et les organismes vivants;
- b. l'interaction entre les éléments de la nature et entre ces éléments et les humains;
- c. les qualités physiques, esthétiques et culturelles ou les conditions qui affectent la santé ou le bien-être des populations.

"Directeur Exécutif" : le Directeur Général et Représentant Légal de l'Autorité nommé selon les dispositions de l'Article 26.

"Ressources génétiques" : matériel issu d'une plante ou d'un animal, microbien ou d'origine autre contenant des unités fonctionnelles d'hérédité ayant une valeur effective ou potentielle.

"Secrétariat Intérimaire" : le Secrétariat Intérimaire établi par l'Annexe V.

"Bassin du Lac" : l'ensemble ou tout élément de l'environnement aquatique du Lac Tanganyika ainsi que ces écosystèmes et les aspects de l'environnement qui sont associés, affectés ou dépendants de l'environnement aquatique du Lac Tanganyika, y compris le sys-

tème des eaux de surface et de fond qui coulent dans le Lac provenant des quatre Etats riverains et les terres submergées par ces eaux.

"Lac Tanganyika" : la masse d'eau connue sous le nom de Lac Tanganyika.

"Comité de Gestion" : le Comité de Gestion de l'Autorité décrit à l'article 25 de la Convention.

"Ressources naturelles" : tout élément vivant ou non vivant se trouvant naturellement présent dans l'environnement ayant une utilisation ou une valeur effective ou potentielle pour l'humanité, notamment : l'air, la terre, l'eau, les sols, les minéraux, l'énergie, les ressources génétiques, biochimiques, les organismes ou partie de ces organismes, les populations et les autres éléments biotiques d'un écosystème.

"Entrepreneur" : tout individu, association, organisme régi par le droit public ou privé, que ce soit une personne physique ou morale, y compris un Etat et chacune de ses subdivisions qui exerce un contrôle sur des activités dangereuses.

"Pollution" : l'introduction par des êtres humains, directement ou indirectement, de substances ou d'énergie dans le Bassin du Lac, qui provoque ou est susceptible de provoquer des risques pour la santé humaine, un danger pour les organismes vivants et les écosystèmes, des dommages pour les aménagements ou des interférences dans les utilisations légitimes du Lac, comprenant la pêche et la navigation.

"Secrétariat" : le Secrétariat de l'Autorité décrit à l'article 26 de la Convention.

"Impact préjudiciable transfrontalière" : tout impact préjudiciable qui s'étend au-delà du territoire de l'Etat Contractant dans lequel l'origine physique de l'effet préjudiciable est située.

Article 2. Objectif

1. L'objectif de cette Convention est d'assurer la protection et la conservation de la diversité biologique et l'utilisation durable des ressources naturelles du Lac Tanganyika et son Bassin sur base d'une gestion intégrée et la coopération entre les Etats Contractants.

2. Pour atteindre cet objectif, les Etats Contractants doivent :

a. coopérer dans la conception et la mise en oeuvre des règles et des normes harmonisées s'appliquant à la gestion du Lac Tanganyika et son Bassin;

b. accorder une attention particulière aux communautés riveraines, actuelles et futures, afin qu'elles bénéficient de l'utilisation durable des ressources naturelles et des aménagements du Lac.

Article 3. Champ d'Application

La présente Convention s'applique au Lac Tanganyika et à son environnement dans les Etats Contractants ainsi qu'à toutes activités humaines, aéronefs et navires sous contrôle d'un Etat Contractant, dans la mesure où ces activités, ou l'exploitation de ces aéronefs et navires provoquent ou sont susceptibles de provoquer un impact préjudiciable.

Article 4. Coopération

1. Les Etats Contractants doivent coopérer de bonne foi dans la gestion du Lac Tanganyika et le Bassin du Lac et mettre tout en oeuvre pour réaliser l'objectif défini à l'article 2, paragraphe 1, et pour permettre l'application des principes généraux arrêtés à l'article 5.

2. Cette coopération doit consister à :

a. prévoir et gérer les activités relevant de la juridiction d'un Etat Contractant ou sous son contrôle, qui ont un impact ou qui sont susceptibles d'avoir un impact préjudiciable sur le Lac et son environnement;

b. soutenir les activités et définir le rôle des institutions établies par la présente Convention;

c. formuler et adopter des protocoles à la présente Convention comme stipulé à l'article 34;

d. échanger les informations concernant l'état du Bassin du Lac, les résultats de surveillance d'activités dans le Bassin du Lac qui pourraient affecter son environnement, et leur expérience sur la protection, l'utilisation durable et la gestion du Lac Tanganyika;

e. tenir les autres Etats Contractants informés sur les projets et la réalisation d'activités qui ont un impact ou qui sont susceptibles d'avoir un impact préjudiciable au Lac et son Bassin;

f. s'engager à poursuivre des recherches communes;

g. mettre en oeuvre la présente Convention.

Article 5. Principes Généraux

1. Le Lac Tanganyika et toute autre installation, facilité ou oeuvre y relative seront utilisés exclusivement pour des besoins pacifiques, conformément à la Charte des Nations Unies, et ne seront pas violés même en temps de conflit armé national ou international.

2. Les ressources naturelles du Lac Tanganyika doivent être protégées, conservées, gérées, et utilisées pour un développement durable pour répondre de façon équitable aux besoins des générations actuelles et futures. A cet effet, les principes ci-après s'appliquent :

a. Le principe de précaution, en vertu duquel des mesures préventives doivent être prises quand il existe des motifs suffisants pour s'inquiéter d'une activité réelle ou destinée à s'implanter dans le territoire, ou relevant de la juridiction et du contrôle d'un Etat Contractant, qui puisse entraîner un impact préjudiciable, même en l'absence d'une certitude scientifique totale qu'il existe une relation de cause à effet entre l'activité et l'impact préjudiciable.

b. Le principe de pollueur-payeur, en vertu duquel les coûts de la prévention, du contrôle et des mesures de réduction de la pollution sont à la charge du pollueur.

c. Le principe d'action préventive, en vertu duquel des mesures doivent être prises afin d'empêcher l'apparition d'impacts préjudiciables, et s'appliquent de façon opportune aux causes réelles ou potentielles des impacts préjudiciables.

d. Le principe de participation, en vertu duquel les personnes physiques ou morales et les communautés du Bassin concernées et affectées doivent pouvoir participer, à un degré approprié, aux processus de prise de décision et à la gestion des activités qui affectent le Bassin du Lac, avoir accès aux informations possédées par les pouvoirs publics concernant l'environnement et aux procédures judiciaires et administratives qui leurs permettent d'exercer effectivement leurs droits.

e. Le principe de partage juste et équitable des bénéfices en vertu duquel les communautés locales sont autorisées à prendre part aux bénéfices tirés des ressources naturelles locales.

Article 6. Prévention et Réduction des Impacts Préjudiciables Transfrontières

1. Les Etats Contractants doivent s'assurer que les activités relevant de leur juridiction ou sous leur contrôle ne causent pas d'impacts préjudiciables transfrontalières.

2. Les Etats Contractants doivent prendre les mesures nécessaires pour s'occuper des causes réelles ou potentielles des impacts préjudiciables relevant de leur juridiction ou sous leur contrôle, pour empêcher les impacts préjudiciables et pour atténuer ceux qui n'auront pu être empêchés, et réduire ainsi le risque et l'ampleur des impacts transfrontalières préjudiciables.

Article 7. Gestion de Pêche

1. Les Etats Contractants doivent coopérer afin de promouvoir la gestion durable de la pêche sur le Lac Tanganyika et doivent prendre de façon prioritaire les mesures appropriées afin d'empêcher et réduire autant que possible les effets préjudiciables dus aux activités de pêche relevant de leur juridiction ou sous leur contrôle.

2. En particulier, à fin de promouvoir la gestion durable de la pêche, les Etats Contractants, agissant séparément ou conjointement, doivent :

a. élaborer, mettre en oeuvre et exécuter le cadre pour un plan de gestion des pêcheries du Lac Tanganyika qui devra être conforme au programme d'action stratégique préparé en accord avec l'article 13;

b. élaborer une politique harmonieuse des pêcheries nationales basée sur les principes formulés dans le Code de Conduite pour une Pêche Responsable adopté par la Conférence de l'Organisation des Nations Unies pour l'Alimentation et l'Agriculture;

c. développer, adopter, surveiller, mettre en application et exécuter les mesures légales, administratives et techniques afin de gérer les pêcheries et d'éliminer les pratiques de pêche contraires à une utilisation durable et réduire la pression sur les fonds de pêche surexploités, en régulant notamment l'effort, les pratiques et la capacité de la pêche et l'aquaculture; et

d. promouvoir une large participation dans la gestion des pêches y compris le développement des structures de gestion des communautés locales en tenant compte de leurs conditions.

Article 8. Prévention et Contrôle de la Pollution

1. Les Etats Contractants doivent prendre de façon prioritaire les mesures appropriées pour empêcher et contrôler la pollution du Lac Tanganyika et de son environnement provoquée par les activités relevant de leur juridiction ou sous leur contrôle.

2. En particulier, chaque Etat Contractant doit :

a. construire et entretenir, dans la mesure du possible, des installations à l'intérieur de son territoire qui réduisent le risque de pollution du Lac et son environnement;

b. s'assurer que des déchets ne sont pas déversés dans le Lac Tanganyika, sauf si un permis est délivré par l'autorité compétente de l'Etat Contractant concerné, et en accord avec celui-ci;

c. développer, adopter, mettre en place et exécuter les mesures légales, administratives et techniques appropriées pour prévenir, contrôler et réduire la pollution :

i) provenant de sources précises et non précises;

ii) provenant de la navigation sur le Lac;

iii) provenant des usines, de la manipulation, du transport, de l'utilisation et de l'élimination de matériaux toxiques ou dangereux dans le Bassin du Lac.

3. Les Etats Contractants devront élaborer et adopter un protocole à la présente Convention stipulant les mesures et les normes minimales que chaque Etat Contractant devra adopter dans le but d'assurer une mise en application harmonieuse de la prévention de la pollution, et les mesures de réduction, afin de protéger la santé humaine et d'obtenir un haut degré de protection du Bassin du Lac.

Article 9. Prévention de la Sédimentation

Chaque Etat Contractant doit de façon prioritaire prendre les mesures légales, administratives et techniques appropriées pour empêcher toute cause de sédimentation excessive du Lac, notamment le déboisement, la dégradation de la terre et la destruction des zones humides.

Article 10. Conservation de la Diversité Biologique

1. Les Etats Contractants, agissant séparément ou conjointement, doivent élaborer, adopter, mettre en oeuvre et exécuter des mesures légales, administratives et techniques appropriées pour :

a. conserver les écosystèmes, les espèces de faune et de flore et les ressources génétiques ainsi que leurs habitats, notamment ceux qui sont endémiques, rares, fragiles, ou à effectifs réduits ou menacés faisant partie du Bassin du Lac;

b. empêcher l'introduction, contrôler et éliminer les espèces exotiques qui menacent les écosystèmes, les habitats ou les espèces et les ressources génétiques qui font partie du Bassin du Lac;

c. empêcher l'introduction délibérée ou accidentelle d'espèces dans des zones du Bassin du Lac auxquelles elles n'appartiennent pas naturellement.

2. Un Etat Contractant interdit l'introduction de toute espèce d'organisme exotique dans le Bassin du Lac ou dans tout autre endroit où il y a un risque appréciable que l'organisme pénètre dans le Bassin du Lac, à moins que les autres Etats Contractants aient été consultés et aient donné leur consentement, celui-ci ne devant pas être refusé sans raison valable.

Article 11. Accès aux Ressources Génétiques

Les Etats Contractants doivent coopérer à travers l'Autorité pour :

- a. élaborer, mettre en place et exécuter des mesures législatives, administratives, politiques et autres afin de contrôler l'accès aux ressources génétiques et biochimiques du Lac et de son Bassin;
- b. promouvoir la recherche sur la protection et l'utilisation des ressources génétiques et biochimiques du Lac et de son environnement;
- c. partager de façon juste et équitable les résultats de la recherche et du développement ainsi que les profits tirés de l'utilisation des ressources génétiques et biochimiques du Lac et de son environnement conformément à la Convention sur la Diversité Biologique.

Article 12. Navigation

1. Sous réserve des paragraphes 4, 5 et 6 du présent article, chaque Etat Contractant accorde à tout navire battant pavillon d'un Etat Contractant la liberté de naviguer dans les parties du Lac Tanganyika qui relèvent de sa juridiction ou de son contrôle.

2. Dans l'exercice de la liberté de navigation visé au précédent paragraphe, les ressortissants, les biens et les navires battant pavillon des Etats Contractants sont traités de façon égale à tous égards et il n'est accordé aucun droit exclusif de navigation à toute personne physique ou morale.

3. Chaque Etat Contractant doit élaborer et mettre en oeuvre les mesures légales, administratives et techniques appropriées conformément aux normes internationales applicables afin d'empêcher et réduire les risques de pollution provenant de tout navire battant son pavillon.

4. Un Etat Contractant a le droit de réserver à son propre pavillon le droit de transporter des passagers et des biens qui sont à la fois chargés et déchargés dans des ports relevant de sa juridiction.

5. Un Etat Contractant n'est pas obligé d'accorder la liberté de navigation à un navire de guerre d'un autre Etat Contractant.

6. Chaque Etat Contractant peut restreindre ou interdire sans discrimination la navigation d'un navire battant pavillon d'un Etat Contractant dans les parties du Lac Tanganyika qui relèvent de sa juridiction pour des raisons, notamment de protection de l'environnement, de la sécurité de la navigation, de santé humaine ou de sécurité nationale.

Article 13. Programme d'Action Stratégique

1. Les Etats Contractants s'engagent à collaborer dans la préparation et la mise en oeuvre d'un programme d'action stratégique afin de rendre effectives les mesures prévues dans la présente Convention.

2. Le programme d'action stratégique comprend des buts spécifiques permettant d'atteindre les objectifs de la présente Convention, des stratégies pour atteindre ces buts, des mesures spécifiques que les Etats Contractants, séparément ou conjointement, doivent prendre pour atteindre ces buts et les détails relatifs aux moyens à utiliser pour évaluer les progrès accomplis par rapport à ce programme.

3. Les Etats Contractants doivent évaluer l'efficacité du programme d'action stratégique et doivent le réviser si nécessaire.

4. Les Etats Contractants s'assurent que les mesures contenues dans le programme d'action stratégique sont intégrées dans les politiques, les stratégies, les programmes et les plans nationaux pertinents.

Article 14. Notification Préalable

1. L'Etat ou les Etats Contractants, sous la juridiction ou le contrôle desquels une activité proposée, répertoriée dans la Partie A de l'Annexe I, est prévue, ou une politique commune, un plan ou un programme public susceptibles d'entraîner des impacts préjudiciables transfrontalières sont préparés, doit le notifier au Secrétariat aussitôt que possible qui doit en informer les autres Etats Contractants sans délai.

2. La notification contient l'information sur l'activité, le programme ou la politique projetée, comprenant toute information disponible sur ses éventuels impacts et effets préjudiciables transfrontalières.

3. Tout Etat Contractant, considérant qu'il aurait dû recevoir une notification préalable conformément à cet article concernant une activité proposée, une politique commune, un plan ou un programme public relevant de la juridiction d'un autre Etat Contractant, doit demander au Secrétariat d'intervenir en son nom auprès de cet Etat Contractant.

4. Les Etats Contractants s'engagent à définir les activités qui nécessiteront une simple notification et celles qui nécessiteront un consentement préalable, ainsi que les modalités de notification, dans un Protocole à la présente Convention.

Article 15. Evaluation de l'Impact Environnemental

1. Afin d'éviter et de réduire les impacts préjudiciables, chaque Etat Contractant, doit :

a. adopter et mettre en oeuvre les mesures légales, administratives et autres exigeant une évaluation à réaliser sur les impacts environnementaux des projets proposés et des activités relevant de sa juridiction ou sous son contrôle qui sont susceptibles de provoquer des impacts préjudiciables;

b. adopter les procédures légales et administratives appropriées et mettre en place les structures institutionnelles afin d'assurer la prise en compte des conséquences sur le

Bassin du Lac lors du développement et de la mise en oeuvre des politiques communes, des plans et des programmes publics ainsi que de tout commentaire formulé par d'autres Etats Contractants;

c. contrôler et exécuter toutes les conditions relatives aux permis d'exploitation ou autres autorisations imposées dans le but de protéger le Bassin du Lac.

2. L'Etat Contractant dans la juridiction duquel se déroule l'évaluation de l'impact environnemental d'une activité projetée répertoriée dans la Partie A de l'Annexe I, doit s'assurer que la procédure d'évaluation de l'impact environnemental se base sur la production d'une documentation conforme à la Partie B de l'Annexe I.

3. Un Etat Contractant qui pourrait être affecté par une activité projetée répertoriée dans la Partie A de l'Annexe I doit, à la demande de l'Etat Contractant sous la juridiction duquel l'activité projetée est prévue d'avoir lieu, fournir immédiatement à ce dernier, par l'intermédiaire du Secrétariat, toutes les informations concernant l'évaluation des impacts transfrontalières potentiels dans la juridiction de l'Etat Contractant affecté, si elles sont raisonnablement disponibles.

4. Le ou les Etats Contractants sous la juridiction desquels une activité projetée est prévue de prendre place doivent, après avoir traité la documentation sur l'évaluation de l'impact environnemental, consulter les autres Etats Contractants et le Secrétariat sur les mesures à prendre pour éviter, réduire ou éliminer les impacts transfrontalières et autres ainsi que sur toute surveillance et analyse requise à posteriori. Au début de la consultation, les Etats Contractants doivent s'accorder sur un emploi du temps raisonnable pour la durée de la période de consultation.

5. Les Etats Contractants doivent s'assurer qu'en prenant la décision finale sur l'activité projetée, le résultat de l'évaluation de l'impact environnemental est réellement pris en compte, ce qui comprend la prise en compte de la documentation sur l'évaluation de l'impact environnemental et des observations et des objections et des consultations conformément à cet article. L'Etat Contractant, sous la juridiction duquel la décision finale est prise, devra fournir au Secrétariat une copie de la décision finale.

6. Si, après qu'une activité projetée eût été acceptée conformément à cet article, le Secrétariat ou un Etat Contractant obtient une information additionnelle sur l'impact transfrontalière de l'activité qui n'était pas disponible au moment de la prise de décision et qui aurait pu la modifier, cette information devra être communiquée immédiatement aux autres Etats Contractants par l'intermédiaire du Secrétariat, et les Etats Contractants doivent se consulter afin de décider s'il faut réviser ou non la décision ou s'il faut prendre des mesures supplémentaires pour réduire ou éliminer l'impact.

7. Les Etats Contractants collaborent dans l'élaboration des mesures légales, techniques et autres concernant l'évaluation conjointe des impacts transfrontalières.

Article 16. Education et Sensibilisation du Public

Chaque Etat Contractant doit :

a. favoriser et encourager une prise de conscience du public sur l'importance de l'écosystème du Lac Tanganyika et de son Bassin;

b. élaborer et mettre en oeuvre un programme d'éducation et de sensibilisation de la population riveraine du Lac notamment par toutes les voies possibles sur l'importance de la diversité biologique du Bassin du Lac et de sa gestion pour un développement durable;

c. développer un sentiment d'intégration de la population riveraine dans le Bassin du Lac.

Article 17. Participation du Public au Processus de la Prise de Décisions

1. Chaque Etat Contractant doit adopter et mettre en oeuvre des mesures légales, administratives et autres afin de s'assurer que la population, et en particulier les individus et les communautés vivant dans le Bassin du Lac :

a. aient le droit de participer, à un niveau approprié, aux processus de prise de décisions qui affectent le Bassin du Lac ou leur subsistance, ceci incluant leur participation à la procédure d'évaluation des impacts environnementaux des projets et activités susceptibles de provoquer des impacts préjudiciables;

b. aient la possibilité de présenter oralement ou par écrit des observations ou objections avant la prise de la décision finale.

2. Chaque Etat Contractant doit s'assurer qu'il existe des voies de recours ou d'appel contre toute décision d'une autorité publique autorisant une activité susceptible de provoquer préjudiciable.

Article 18. Cas d'Accidents ou de Catastrophes

1. Si un accident ou une catastrophe survenant dans le territoire d'un Etat Contractant provoque ou est susceptible de provoquer un impact préjudiciable, l'Etat Contractant concerné doit prendre toutes les dispositions qui s'imposent pour lutter contre la catastrophe et immédiatement le notifier au Secrétariat qui à son tour en informe aussitôt les autres Etats Contractants.

2. Les Etats Contractants doivent établir des plans d'urgences et d'avertissements coordonnés ou communs pour réduire le risque d'impacts préjudiciables et s'occuper effectivement des accidents ou catastrophes qui sont susceptibles de provoquer des impacts préjudiciables, ceci incluant les cas d'urgences humanitaires, les incidents majeurs de pollution et les accidents de navigation.

Article 19. Accès du Public à l'Information

1. Les Etats Contractants doivent s'assurer que, conformément à l'article 20, l'information adéquate est rendue disponible au public en ce qui concerne l'état du Bassin du Lac, le développement d'activités projetées, les mesures prises ou planifiées pour éviter, contrôler et réduire les impacts préjudiciables, et l'efficacité de ces mesures. Dans ce but, chaque Etat Contractant s'assure que l'information est disponible au public, sur :

a. les objectifs à atteindre concernant la qualité de l'eau et de l'environnement sur toute la partie du Lac relevant de la juridiction de cet Etat Contractant;

- b. les résultats du contrôle de la conformité des permis et la réalisation des objectifs sur la qualité de l'eau et de l'environnement;
 - c. toute notification reçue par cet Etat Contractant conformément à l'article 14 concernant les activités proposées énumérées dans la Partie A de l'Annexe I;
 - d. les rapports sur l'évaluation de l'impact environnemental de toute activité projetée énumérée dans la Partie A de l'Annexe I.
2. Les Etats Contractants doivent s'assurer que toute information à laquelle il est fait référence dans le paragraphe 1 et tenue par un organisme public est disponible gratuitement à tout examen à des heures raisonnables et doivent fournir au même public les moyens d'obtenir des copies de cette information contre paiement d'un montant raisonnable.

Article 20. Echange d'Information

1. Les Etats Contractants doivent échanger, par l'intermédiaire de l'Autorité, des informations et des données disponibles se rapportant à la gestion durable du Bassin du Lac et à la mise en oeuvre de la présente Convention, ceci comprenant entre autres des informations et des données sur :
- a. l'état du Bassin du Lac et de sa diversité biologique, en particulier la surveillance des données et de l'information sur l'hydrologie, l'hydrogéologie, la météorologie et l'écologie en relation avec la qualité de l'eau, ainsi que les prévisions qui y sont liées;
 - b. les résultats de la recherche relevant de la gestion du Bassin du Lac;
 - c. les mesures légales, administratives et autres prises ou prévues afin d'empêcher, de contrôler et de réduire les impacts préjudiciables;
 - d. les accidents ou les catastrophes qui provoquent ou sont susceptibles de provoquer impacts préjudiciables;
 - e. les actions faites pour surveiller, contrôler et exécuter des dispositions légales ou des mesures administratives afin de rendre effective la présente Convention, comprenant toutes les conditions imposées sur les activités énumérées dans la Partie A de l'Annexe I, dans le but de protéger le Bassin du Lac et toutes mesures de conservation et gestion des pêcheries.
2. Si un Etat Contractant doit fournir, à la demande d'un autre Etat Contractant ou du Secrétariat, des données ou des informations qui ne sont pas raisonnablement disponibles, il devra tout mettre en oeuvre pour accéder à la demande.

Article 21. Protection de l'Information Confidentielle

1. La présente Convention ne doit pas porter préjudice aux droits et obligations des Etats Contractants conclus en vertu de leurs lois, règlements, dispositions administratives ou pratiques légalement reconnues nationaux et des conventions internationales, pour protéger les informations relatives aux données personnelles, à la propriété intellectuelle y compris les secrets industriels ou commerciaux ou à la sécurité nationale.
2. Les Etats Contractants, qui auraient accès à des secrets industriels ou commerciaux ou à toute autre information confidentielle, lors de l'échange d'informations requis

par la présente Convention, doivent respecter la confidentialité de l'information reçue et les conditions sous lesquelles elle aura été fournie et ne doivent utiliser cette information que dans le but pour lequel elle aura été fournie.

Article 22. Rapports

1. Chaque Etat Contractant doit rendre compte périodiquement à l'Autorité des mesures qu'il a prises pour mettre en oeuvre la présente Convention et sur l'efficacité de ces mesures afin d'atteindre l'objectif de la présente Convention, et sur tout autre sujet déterminé par une décision de la Conférence des Ministres. Ces rapports doivent inclure en particulier :

a. des informations sur les lois et les procédures administratives des Etats Contractants réglementant ou afférentes à la prévention, au contrôle et à la réduction des impacts préjudiciables;

b. les mesures légales, administratives et autres prises en rapport avec l'évaluation de l'impact environnemental des activités projetées et les mesures de mise en application des obligations prévues à l'article 15 de la Convention;

c. des informations sur l'état du Bassin du Lac dans le territoire de l'Etat Contractant;

d. les mesures prises pour mettre en oeuvre les dispositions de cette Convention ou pour atteindre la réalisation de ses objectifs.

2. Le Secrétariat doit soumettre des recommandations aux Etats Contractants concernant les rapports, pour une application efficace de cette Convention, les informations à inclure dans les rapports, la fréquence à laquelle ils doivent être transmis et la manière dont ils doivent être élaborée, pour un examen par les Etats Contractants à partir de la deuxième réunion de la Conférence des Ministres et aux réunions suivantes.

Article 23. Autorité du Lac Tanganyika

1. Les Etats Contractants instituent par la présente Convention l'Autorité du Lac Tanganyika, ci-après dénommée "l'Autorité".

2. Les organes de l'Autorité sont respectivement: la Conférence des Ministres, le Comité de le Gestion et le Secrétariat.

3. La fonction de l'Autorité est de coordonner la mise en oeuvre de la présente Convention par les Etats Contractants et, conformément à la présente Convention et aux décisions de la Conférence des Ministres, d'assurer et de représenter les intérêts communs des Etats Contractants, sur les sujets relatifs à la gestion du Lac Tanganyika et son Bassin.

4. L'Autorité sera dotée d'une personnalité juridique internationale et d'une capacité juridique nécessaire pour l'accomplissement de ses fonctions et objectifs.

5. Le siège de l'Autorité sera établi à un endroit, dans les territoires des Etats Contractants, désigné par la Conférence des Ministres. L'Autorité devra conclure un accord de siège avec le pays d'accueil et avec l'approbation de la Conférence des Ministres.

6. L'Autorité pourra, avec l'approbation de la Conférence des Ministres, établir des bureaux régionaux dans les territoires des Etats Contractants.

7. Chaque Etat Contractant doit, eu égard aux règles diplomatiques régissant les organisations internationales, accorder à l'Autorité du Lac Tanganyika et sa propriété, les fonds et les biens, les privilèges, les immunités et les facilités dont il a besoin pour mener à bien ses tâches; et aux membres du Comité de Gestion et du Secrétariat les privilèges, les immunités et les facilités dont ils ont besoin pour accomplir leurs fonctions officielles.

Article 24. Conférence des Ministres

1. La Conférence des Ministres est l'organe suprême de l'Autorité. La première réunion de la Conférence des Ministres sera convoquée par l'Etat Contractant dans lequel la présente Convention est signée au plus tard une année après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Les autres réunions ordinaires de la Conférence des Ministres se tiendront par rotation dans les Etats Contractants, au moins une fois par an, à moins que la Conférence des Ministres n'en décide autrement.

2. Chaque réunion de la Conférence des Ministres sera présidée par le chef de délégation de l'Etat Contractant qui accueille la réunion.

3. Des réunions extraordinaires de la Conférence des Ministres peuvent se tenir à tout moment sur décision de la Conférence, ou à la demande écrite d'un Etat Contractant, à condition que, dans les trois mois suivant la communication de la demande aux autres Etats Contractants par le Secrétariat, cette demande soit soutenue par au moins un autre Etat Contractant.

4. Les Etats Contractants adopteront unanimement les règles de procédure pour leurs réunions. Les Etats Contractants adopteront unanimement le règlement financier, préparé en consultation avec l'Autorité, pour déterminer, en particulier, les obligations financières sous la présente Convention et les protocoles auxquels ils sont parties.

5. La Conférence des Ministres doit évaluer régulièrement la mise en oeuvre de cette Convention, et, à cette fin, doit :

- a. examiner et adopter les protocoles à conclure en vertu de l'article 34;
- b. examiner et adopter en vertu de l'article 35 de la Convention, les annexes additionnelles à la présente Convention;
- c. examiner et adopter en vertu de l'article 36 de la Convention, les amendements à la présente Convention et à ses annexes;
- d. examiner et adopter les amendements à tout protocole aussi bien que ses annexes, et si cela est décidé, recommander leur adoption aux Parties pour le protocole en question;
- e. créer tout organe subsidiaire qui peut être considéré comme nécessaire pour la mise en oeuvre de cette Convention;
- f. entreprendre toute action supplémentaire qui pourrait être requise pour la réalisation effective de l'objectif de cette Convention, à la lumière de l'expérience acquise lors de sa mise en oeuvre.

6. L'Union Africaine, l'Organisation des Nations Unies et leurs organes spécialisés pourront être représentés en tant qu'observateurs aux réunions de la Conférence des Minis-

tres. Tout autre Etat qui n'est pas parti à la présente Convention, et tout organisme ou agence, gouvernemental ou non gouvernemental, spécialisé dans les domaines se rapportant à l'objet de la présente Convention, et qui aura informé le Secrétariat de son désir d'être représenté, pourra être admis à moins que deux ou plus des Etats Contractants présents s'y opposent. L'admission et la participation des observateurs doivent être soumises au règlement d'ordre intérieur adopté par la Conférence des Ministres.

Article 25. Comité de Gestion

1. Le Comité de Gestion du Lac Tanganyika est composé de trois membres par Etat Contractant. Le Directeur Exécutif assure le secrétariat du Comité de Gestion et assiste aux réunions mais n'a pas le droit de vote

2. Chaque Etat Contractant doit nommer comme membre du Comité de Gestion des personnes ayant des compétences particulières dans le domaine de la gestion durable du Bassin du Lac et de l'exécution du programme d'action stratégique.

3. La première réunion du Comité de Gestion sera convoquée par le premier Président de la Conférence des Ministres au plus tard dix-huit mois après l'entrée en vigueur de la présente Convention. La réunion sera présidée par un membre du Comité de Gestion du pays hôte qui aura un mandat de trois ans. A l'expiration de ce mandat, le poste de Président du Comité de Gestion sera attribué en rotation aux représentants des Etats Contractants selon l'ordre alphabétique des pays en commençant par le pays du premier Président. Par la suite, le Comité de Gestion devra tenir des réunions ordinaires au moins une fois par an.

4. Des réunions extraordinaires du Comité de Gestion pourront se tenir à tout autre moment décidé par le Comité de Gestion et devront être convoquées à la demande écrite de tout Etat Contractant par le Président du Comité de Gestion.

5. Les décisions du Comité de Gestion devront se prendre par consensus. Si le Comité de Gestion ne peut obtenir le consensus sur une question particulière, elle sera reconsidérée à la réunion suivante. Si le consensus n'est toujours pas obtenu, la décision peut être prise à la majorité des deux tiers des votes des membres présents et votant en personne ou par procuration. Le Comité de Gestion devra proposer pour approbation par la Conférence des Ministres le règlement d'ordre intérieur ainsi que celui de tout organe secondaire.

6. Sous réserve des dispositions d'une procédure approuvée par la Conférence des Ministres pour le Comité de Gestion, celui-ci peut créer des sous-comités temporaires ou permanents ainsi que des groupes de travail et peut demander des conseils techniques à des tiers.

7. Le Comité de Gestion prend en charge, coordonne et surveille la mise en oeuvre de cette Convention. A cette fin, il doit :

a. exécuter les politiques et décisions de la Conférence des Ministres et entreprendre les tâches que la Conférence des Ministres lui aura assignées;

b. donner des avis scientifiques et techniques à la Conférence des Ministres;

c. préparer et proposer pour approbation par la Conférence des Ministres un programme d'action stratégique pour le Lac Tanganyika conformément à l'article 13, revoir et révi-

ser périodiquement le programme d'action stratégique et proposer tout programme nouveau ou modifié pour approbation par la Conférence des Ministres;

d. coordonner et assurer le suivi de la mise en oeuvre de tout programme d'action stratégique approuvé par la Conférence des Ministres;

e. préparer et proposer pour approbation par la Conférence des Ministres des protocoles supplémentaires, des annexes à la présente Convention et des annexes aux protocoles, ainsi que des amendements à la présente Convention ou à tout protocole ou annexe qui lui est lié;

f. négocier avec les donateurs intéressés à soutenir la mise en oeuvre de la présente Convention en vue de développer des projets et des programmes financés par les donateurs, pour examen par la Conférence des Ministres;

g. commander des études et des évaluations pour permettre à la présente Convention d'être efficacement mise en oeuvre pour surveiller et évaluer son efficacité;

h. superviser les activités du Secrétariat, ceci comprend lui assigner des tâches, approuver les programmes annuels de travail et surveiller l'exécution de ce programme ainsi que le budget de l'Autorité;

i. entreprendre, à la demande du Président de la Conférence des Ministres, toute tâche urgente ou importante, conformément à la présente Convention, qui pourrait survenir entre les sessions de la Conférence des Ministres, et en faire rapport à la Conférence des Ministres à sa prochaine réunion.

Article 26. Secrétariat

1. Le Secrétariat de l'Autorité du Lac Tanganyika comprend un Directeur Exécutif, un Directeur Exécutif Adjoint et tout autre personnel nécessaire à son fonctionnement.

2. Le Secrétariat est l'organe exécutif de l'Autorité et est placé sous la supervision du Comité de Gestion. Le Secrétariat est dirigé par le Directeur Exécutif, assisté par le Directeur Exécutif Adjoint. Le Directeur Exécutif sera le chef exécutif de l'Autorité et la représentera dans l'exercice de sa personnalité juridique. Le Directeur Exécutif sera responsable devant le Comité de Gestion.

3. Le Secrétariat a pour fonction :

a. d'exécuter les tâches qui lui sont assignées par le Comité de Gestion;

b. de fournir des services et des avis techniques et scientifiques à la demande du Comité de Gestion et de la Conférence des Ministres;

c. de remplir les services financiers et autres administratifs nécessaires au fonctionnement correct et efficace de la Conférence des Ministres, du Comité de Gestion et du Secrétariat;

d. d'élaborer les programmes de travail et les budgets annuels de l'Autorité;

e. de préparer des plans, des projets, des évaluations, des rapports et autres travaux similaires à la demande du Comité de Gestion;

f. d'obtenir et mettre à jour régulièrement des informations relatives à la mise en oeuvre de la présente Convention et s'assurer qu'elles sont communiquées à tous les Etats Contractants;

g. de maintenir des bases de données de l'information à la demande de la Conférence des Ministres ou du Comité de Gestion et faciliter l'échange d'informations conformément à la présente Convention;

h. d'organiser et appuyer les réunions de la Conférence des Ministres et du Comité de Gestion;

i. de remplir les fonctions qui lui auront été assignées par tout protocole;

j. de préparer des rapports sur l'exécution de ces fonctions conformément à la présente Convention et de les présenter au Comité de Gestion;

k. d'exécuter toute autre fonction déterminée par la Conférence des Ministres.

4. La Conférence des Ministres nomme et, le cas échéant, relève de leurs fonctions le Directeur Exécutif et le Directeur Exécutif Adjoint de l'Autorité soumis aux termes et conditions de service approuvés par la Conférence des Ministres pour une période n'excédant pas trois ans. Un Directeur Exécutif ou un Directeur Exécutif Adjoint peut, à la discrétion de la Conférence des Ministres, être nommé pour un nouveau mandat de trois ans.

5. Le premier Directeur Exécutif et le premier Directeur Exécutif Adjoint seront nommés par la Conférence des Ministres. Les Directeurs Exécutifs et les Directeurs Exécutifs Adjoints suivants seront choisis par la Conférence des Ministres parmi des candidats, dûment qualifiés, nommés par l'Etat Contractant qui suit dans l'ordre alphabétique l'Etat Contractant ayant nommé le Directeur Exécutif et le Directeur Exécutif Adjoint précédent. Si un Directeur Exécutif ou un Directeur Exécutif Adjoint n'achève pas son mandat, un nouveau Directeur Exécutif ou Directeur Exécutif Adjoint nommé par le même Etat Contractant devra être désigné pour achever le mandat. Chacun des Directeurs Exécutifs et des Directeurs Exécutifs Adjoints doivent être ressortissant d'un Etat Contractant. Le Directeur Exécutif et le Directeur Exécutif Adjoint ne devront, en aucun cas, être ressortissants d'un même Etat Contractant. La procédure de sélection fera en sorte que les deux postes soient remplis chaque fois par un ressortissant des pays anglophones et un ressortissant des pays francophones et vice versa.

6. Le Directeur Exécutif de l'Autorité, avec l'approbation du Comité de Gestion, recrute le personnel du Secrétariat sur la base de compétences techniques en prenant en compte autant que possible un nombre égal de professionnels techniques de chaque Etat Contractant.

Article 27. Comités Techniques

1. Le Comité de gestion est assisté dans ses fonctions par :

a. Un Comité Technique Socio-Economique, comprenant un représentant de chaque Etat Contractant et qui donne avis au Comité de Gestion sur les aspects socio-économiques de la gestion et le développement durable du Bassin du Lac;

b. Un Comité Technique de Gestion en Matière de Pêche, comprenant un représentant de chaque Etat Contractant et qui donne avis au Comité de Gestion sur les mesures de

gestion à prendre pour conserver les pêcheries du Lac Tanganyika et développer les secteurs traditionnels et commerciaux sur une base de développement durable;

c. Un Comité Technique de la Diversité Biologique, comprenant un représentant de chaque Etat Contractant et qui donne avis au Comité de Gestion sur les mesures de gestion à prendre pour protéger et conserver la diversité biologique du Bassin du Lac et sur l'accès aux ressources génétiques du Bassin du Lac et les questions qui y sont liées;

d. Un Comité Technique chargé du contrôle de la qualité de l'eau et du contrôle de la pollution comprenant un représentant de chaque Etat Contractant, qui conseillera le Comité de Gestion sur les mesures de gestion afin de surveiller la qualité de l'eau et contrôler la pollution du Lac.

2. Le Comité de Gestion pourra créer, avec le consentement par la Conférence des Ministres, d'autres sous-comités techniques afin de l'assister dans l'accomplissement de ses fonctions.

3. Les comités techniques devront être régis par les procédures approuvées par la Conférence des Ministres conformément à l'article 25, paragraphe 7.

Article 28. Ressources Financières

1. Les Etats Contractants doivent contribuer à parts égales au budget de l'Autorité, sauf disposition contraire.

2. L'Autorité devra chercher à obtenir des fonds de donateurs et d'autres sources pour son fonctionnement et ses projets.

3. L'Autorité devra financer, autant que ses ressources le permettent :

a. les coûts cumulatifs de chaque Etat Contractant dans leur gestion du Bassin du Lac sur une base coopérative;

b. les activités entreprises pour mettre en oeuvre le programme d'action stratégique dans la mesure où celles-ci bénéficient à plus d'un Etat Contractant.

4. Chaque Etat Contractant devra financer les activités relatives à la mise en oeuvre de la présente Convention qui sont entreprises dans son territoire ou pour son bénéfice exclusif, sauf disposition contraire acceptée par la Conférence des Ministres.

5. La Conférence des Ministres devra discuter, au plus tard à sa troisième réunion, l'adoption d'un protocole pour créer un fond ou tout autre mécanisme financier afin de soutenir la mise en oeuvre de la présente Convention.

Article 29. Règlement des Différends

1. Si un différend intervient entre des Etats Contractants touchant l'interprétation ou à l'occasion de la mise en oeuvre de la présente Convention, les Etats concernés doivent le notifier au Secrétariat et chercher une solution par voie de négociation. Le Secrétariat notifie aux autres Etats Contractants l'existence et la nature du différend.

2. Si les Etats concernés ne parviennent pas à un accord par voie de négociation, ils doivent convenir de bonne foi d'une procédure de règlement du différend qui pourra être de :

- a. faire appel conjointement à la médiation d'une tierce partie qui ne peut être qu'un Etat Contractant non concerné par le différend;
 - b. soumettre le différend à une commission d'enquête impartiale conformément aux dispositions de l'Annexe III; et/ou
 - c. soumettre le différend à un arbitrage, conformément à la procédure énoncée prévue à l'Annexe IV.
3. Les dispositions du présent article s'appliquent aux différends touchant un protocole, sauf si celui-ci en dispose autrement.

Article 30. Responsabilité des Entrepreneurs d'Activités Dangereuses

1. Chaque Etat Contractant doit s'assurer qu'un entrepreneur réalisant sur son territoire une ou plusieurs des activités répertoriées dans l'Annexe II :

- a. est régulièrement contrôlé pour s'assurer de la conformité des ces activités aux lois en vigueur et aux exigences administratives concernant la protection du Bassin du Lac;
- b. est tenu de participer à un fond de garantie financier ou de fournir une garantie financière jusqu'à un certain seuil, d'un type et dans les conditions particulières spécifiées par les lois nationales de l'Etat Contractant, afin de couvrir la responsabilité conformément à la présente Convention;
- c. est lié par les dispositions du présent article.

[2. Aux termes de cet article et l'article 31 on entend par :

- a. Entrepreneur : tout individu, association, organisme régi par le droit public ou privé, que ce soit une personne physique ou morale, y compris un Etat et chacune de ses subdivisions qui exerce un contrôle sur des activités dangereuses.

- b. Activité dangereuse : toute activité répertoriée dans l'Annexe II].¹

3. Un entrepreneur réalisant une activité dangereuse doit en temps opportun, prendre des mesures nécessaires pour prévenir, atténuer ou éliminer les nuisances, si l'activité provoque ou est susceptible de provoquer un impact préjudiciable sur l'environnement du Lac. L'Entrepreneur devra notifier l'action entreprise au Secrétariat, conformément au présent paragraphe, et le Secrétariat devra communiquer la notification à tous les Etats Contractants.

4. L'Entrepreneur est strictement responsable :

- a. de tout impact préjudiciable provoqué par ses activités dangereuses, et doit consentir à un paiement compensatoire;
- b. de la perte totale ou partielle de tout usage légitime du Lac tel que la navigation, le tourisme ou la pêche, qui serait directement provoqué par un impact préjudiciable comme précisé dans le paragraphe (a);
- c. de la perte de la vie, de la propriété d'une tierce personne ou d'un accident à une tierce personne et dégâts sur la propriété d' une tierce personne provoqué directement par un impact préjudiciable comme précisé dans le paragraphe (a); et

1. Le texte entre crochets n'apparaît que dans le texte authentique français -- The text between brackets appears only in the French authentic text.

d. du remboursement de coûts raisonnables contractés par une personne en relation avec toute action nécessaire, comprenant des mesures de prévention, d'atténuation, de nettoyage et d'élimination des nuisances et toute action prise pour restaurer l'environnement du Lac.

Un Entrepreneur n'est pas responsable selon les termes du paragraphe 4 si et seulement il prouve que l'impact préjudiciable a été causé par :

- a. un désastre naturel qui n'aura pas pu être raisonnablement prévu;
- b. un conflit armé ou un acte de terrorisme dirigé contre les activités de l'Entrepreneur, contre lesquels aucune mesure de précaution n'aurait été raisonnablement efficace.

6. Si un Entrepreneur prouve que l'impact préjudiciable a été entièrement ou partiellement causé par un acte de négligence grossière ou intentionnel ou une omission de la part de la partie demandant réparation, cet Entrepreneur peut être entièrement ou partiellement exonéré de son obligation, définie comme telle au paragraphe 4, de rembourser les coûts contractés par cette partie ou de payer une compensation à toute perte, dégât, ou blessure subis par cette partie.

7. Les Etats Contractants peuvent définir dans un protocole séparé d'autres règles et procédures concernant la responsabilité conformément au présent article et qui seront conçues pour améliorer la protection du Bassin du Lac et faciliter une mise en oeuvre efficace de la présente Convention.

Article 31. Responsabilité et Dédommagement

1. Un Etat Contractant est responsable, en vertu du droit international, de tout impact préjudiciable transfrontalière survenant à la suite de son manquement à remplir ses obligations conformément à la présente Convention, y compris toute omission à remplir ses obligations aux termes du paragraphe 1 de l'article 30 de la présente Convention de la part d'un Entrepreneur.

2. La responsabilité d'un Etat Contractant d'impacts préjudiciables transfrontalières, survenant à la suite de la réalisation, dans son territoire, d'une activité répertoriée dans l'Annexe II, sera réduite dans la mesure où un dédommagement est payé, la remise en état est réalisée ou les dépenses remboursées par l'Entrepreneur conformément au paragraphe 4 de l'article 30, ou si sa responsabilité est réduite de toute autre manière.

Article 32. Droit de Recours

1. Chaque Etat Contractant doit accorder à toute personne réclamant un dédommagement ou une assistance, à la suite de l'apparition d'un impact préjudiciable causé par une activité menée sur son territoire, y compris des réclamations faites sur la base du paragraphe 4 de l'article 30, le droit de recours conformément à son système juridique.

2. Dans l'exercice du droit de recours, il ne peut être faite aucune discrimination en raison de la nationalité ou de la résidence du requérant ou de l'endroit où ont eu lieu les dégâts.

Article 33. Droit de Vote

Chaque Etat parti à la présente Convention ou à ses protocoles a une voix.

Article 34. Protocoles à Cette Convention

1. Les Etats Contractants devront coopérer lors de la formulation et de l'adoption des protocoles à la présente Convention qu'ils considéreront appropriés pour la poursuite de l'objectif de cette Convention.
2. Les protocoles sont adoptés par la Conférence des Ministres.
3. Le texte du protocole proposé devra être communiqué aux Etats Contractants par le Secrétariat dans un délai qui sera déterminé dans les règles de procédures de l'Autorité.
4. Un Etat ne deviendra Partie au protocole que s'il devient, au même moment, Partie Contractante à cette Convention.
5. Les décisions prises conformément à un protocole seront prises uniquement par les Parties au protocole concerné. Un Etat Contractant qui n'aura pas ratifié, accepté ou approuvé un protocole pourra participer, en tant qu'observateur, à la réunion des Parties audit protocole.

Article 35. Annexes

1. Les Annexes de la présente Convention ou d'un protocole font partie intégrante de cette Convention ou du protocole qui y est annexé, et, sauf si cela est expressément prévu autrement, une référence à la présente Convention ou à un protocole tiendra également compte de l'annexe à cet instrument.
2. Sauf si un protocole en dispose autrement, les Annexes à la présente Convention ou à un protocole doivent être proposées et adoptées conformément à la procédure établie par l'article 34.

Article 36. Amendements à la Convention ou à Ses Protocoles

1. Tout Etat Contractant peut proposer des amendements à la présente Convention ou à un protocole s'il est signataire dudit protocole.
2. Les amendements à la présente Convention sont adoptés par la Conférence des Ministres. Les amendements à un protocole seront adoptés par une réunion des Etats parties audit protocole. Le Secrétariat doit communiquer le texte de l'amendement à tous les Etats Contractants au moins six mois avant la tenue de la réunion, à moins que le texte dudit protocole prescrive une autre procédure.
3. Les Etats Contractants doivent fournir des efforts pour parvenir à un consensus sur tout projet d'amendement à la présente Convention ou à un protocole. Si tous les efforts en ce sens ont été épuisés sans qu'un accord soit intervenu, l'amendement est adopté en dernier recours par un vote à la majorité des Parties à l'instrument en question, et sera soumis par le Dépositaire à tous les Etats Contractants pour ratification, acceptation ou approbation.

4. La ratification, l'acceptation ou l'approbation de l'amendement est notifiée par écrit au Dépositaire par chaque Etat Contractant. Les amendements à la présente Convention et à un protocole entrent en vigueur le quatre-vingt-dixième jour après le dépôt du second instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion sauf si le protocole amendé en dispose autrement.

Article 37. Relations avec d'Autres Accords Internationaux

La présente Convention ne porte pas préjudice au droit d'un Etat Contractant de mettre en application, par accord bilatéral ou multilatéral, des mesures plus rigoureuses que celles de la présente Convention si de telles mesures ne sont pas contraires à celles de la présente Convention.

Article 38. Relations avec les Lois Nationales

La présente Convention ne porte pas préjudice au droit des Etats Contractants d'adopter des mesures nationales plus rigoureuses que celles de la présente Convention si de telles mesures sont compatibles avec celles de la présente Convention.

Article 39. Signature

La présente Convention est ouverte à la signature de la République du Burundi, de la République Démocratique du Congo, de la République Unie de Tanzanie et de la République de Zambie, à Dar es Salaam (République Unie de Tanzanie) le 12 juin 2003, et par la suite au siège de l'Union Africaine.

Article 40. Ratification, Acceptation, Approbation ou Adhésion

1. La présente Convention et ses protocoles sont soumis à la ratification, à l'acceptation ou à l'approbation des Etats Contractants, qui doivent déposer les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation auprès du Dépositaire.

2. La présente Convention et ses protocoles seront ouverts à l'adhésion des Etats riverains et de tout autre Etat dont le territoire comprend une partie du Bassin du Lac Tanganyika, à partir de la date à laquelle cette Convention ou le protocole considéré est entré en vigueur. Les instruments d'adhésion devront être déposés auprès du Dépositaire.

Article 41. Entrée en Vigueur

1. La présente Convention entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date du dépôt du deuxième instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

2. Un protocole entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date du dépôt du nombre d'instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion précisé dans ledit protocole.

3. A l'égard de chacun des Etats Contractants qui ratifie la présente Convention, après qu'elle soit entrée en vigueur aux termes du paragraphe 1 du présent article, cette Con-

vention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date du dépôt, par ledit Etat Contractant de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

4. A l'égard de chacun des Etats Contractants qui ratifie, accepte ou approuve un protocole à la présente Convention après qu'il soit entré en vigueur aux termes du paragraphe 2 du présent article, à moins que le protocole n'en dispose autrement, le protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date du dépôt, par ledit Etat Contractant, de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ou au moment où cette Convention entre en vigueur pour cet Etat, la dernière date étant retenue.

Article 42. Réserves

Aucune réserve ne peut être faite à la présente Convention.

Article 43. Retrait

1. A tout moment, après trois ans à partir de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention à l'égard d'un Etat Contractant, ledit Etat Contractant peut se retirer de la présente Convention par notification écrite au Dépositaire.

2. A moins qu'un protocole à la présente Convention n'en dispose autrement, un Etat Contractant peut, à tout moment après trois ans à partir de l'entrée en vigueur dudit protocole à l'égard de l'Etat Contractant, se retirer dudit protocole par notification écrite au Dépositaire.

3. Le retrait prendra effet un an après la date de réception par le Dépositaire de la notification de retrait.

4. Un Etat Contractant qui se retire de cette Convention sera aussi considéré comme s'étant retiré de tout protocole dont il était Partie Contractante.

Article 44. Dépositaire

1. Le Secrétaire Général de l'Organisation des Nations Unies et le Président de la Commission de l'Union Africaine assument les fonctions de dépositaires de la présente Convention et de ses protocoles.

2. Les originaux de la présente Convention et ses protocoles sont déposés auprès des Dépositaires.

En foi de quoi les soussignés, représentants à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, dont les noms figurent ci-après, ont signé la présente Convention en Anglais et en Français, les deux textes étant également authentiques.

Fait à Dar es Salaam, en République Unie de Tanzanie, le Douzième Jour du Mois de Juin Deux Mille Trois.

Pour la République du Burundi :

Pour la République Démocratique du Congo :

Pour la République Unie de Tanzanie :

Pour la République de Zambie :

ANNEXE I. ÉVALUATION DE L'IMPACT ENVIRONNEMENTAL

Partie A. Liste des activités qui pourraient provoquer des impacts préjudiciables

1. Prospection, extraction et transport à grande échelle d'hydrocarbures dans le Lac et son Bassin.
2. Construction et fonctionnement de raffineries de pétrole brut dans le Bassin du Lac.
3. Construction et fonctionnement d'importantes installations de stockage de produits pétroliers, pétrochimiques et chimiques dans le Bassin du Lac.
4. Construction et fonctionnement d'oléoducs et de gazoducs dans le Bassin du Lac, dont le diamètre sera déterminé par les Etats Contractants dans un protocole à cette Convention.
5. Exploitation minière à grande échelle, extraction et traitement sur place de minerais métalliques ou de charbon dans le Bassin du Lac.
6. Construction de routes importantes, de lignes de chemin de fer ou d'aéroports dans le Bassin du Lac.
7. Construction et fonctionnement d'installations d'élimination des déchets pour l'incinération, le traitement chimique ou la mise en décharge de déchets toxiques et dangereux dans le Bassin du Lac.
8. Construction et fonctionnement d'importants barrages, de réservoirs ou de centrales hydroélectriques à tout endroit du Lac Tanganyika ou sur toute rivière faisant partie du Bassin du Lac ou s'écoulant hors du Lac.
9. Travaux de captage d'eaux du Lac Tanganyika à grande échelle ou de toute autre rivière appartenant au Bassin du Lac Tanganyika. Le volume de captage sera déterminé par les Etats Contractants dans un protocole à cette Convention.
10. Percée aux fins de développement de larges zones boisées dans le Bassin du Lac.
11. Transformation ou destruction de larges zones de marécages faisant partie du Bassin du Lac.
12. Développement d'exploitations à grande échelle d'aquaculture ou de pisciculture qui utilisent les eaux de surface ou de fond du Bassin du Lac, ou qui sont situées dans le Bassin du Lac et cultivent des espèces non indigènes au Lac.
13. Capture des poissons du Lac ou culture de poissons ornementaux dans un but commercial qui implique le déplacement d'espèces dans des endroits du Lac dont elles ne font pas naturellement partie.
14. Construction d'hôtels à grande échelle ou d'aménagements touristiques sur ou près du Lac.
15. Toute activité dans ou dehors du Bassin du Lac qui, par sa taille, sa situation, sa nature, ou ses effets possibles, est susceptible de créer un risque significatif de sérieux impacts préjudiciables ou d'impact préjudiciable transfrontalière.

Partie B. Contenu minimum du dossier d'évaluation de l'impact sur l'environnement

Renseignements minimums devant figurer dans le dossier d'évaluation de l'impact sur l'environnement, en vertu de l'article 15, paragraphe 2.

1. Description de l'activité projetée et de ses objectifs.
2. Description, s'il y a lieu, des solutions de remplacement ou des alternatives sans omettre l'option "zéro"
3. Description de l'environnement sur lequel l'activité projetée et les solutions de remplacement est susceptible d'avoir un impact important.
4. Description de l'impact que l'activité projetée et les solutions de remplacement peuvent avoir sur l'environnement et estimation de son importance.
5. Description des mesures préventives et des mesures correctives visant à réduire autant que possible l'impact préjudiciable pour toutes les solutions de remplacement.
6. Etude des solutions de remplacement, par la comparaison entre les risques d'impacts environnementaux encourus pour chaque solution quand des mesures de réduction leur sont appliquées, et sélection de l'option préférée.
7. Plan complet d'atténuation concernant l'option préférée, qui devrait contenir une description des mesures de réduction à appliquer qui préviendraient, atténueraient ou traiteraient les impacts préjudiciables de l'activité proposée, comprenant un aperçu des programmes de surveillance et de gestion, des plans d'analyse a posteriori et des procédures de liaisons communes.
8. Résultats de consultations du public, des personnes intéressées ou susceptibles d'être affectées des communautés, des organisations et des agences gouvernementales au cours de l'évaluation de l'impact environnemental.
9. Indication précise des méthodes de prévision et aperçu des hypothèses retenues ainsi données environnementales pertinentes utilisées.
10. Inventaire des lacunes dans les connaissances et des incertitudes constatées en rassemblant les données requises.
11. Résumé non technique avec, au besoin, une présentation visuelle notamment à l'aide des cartes, des graphiques, des tableaux, des chiffres permettant d'expliquer au public les résultats de l'évaluation.

ANNEXE II. LISTE DES ACTIVITÉS DANGEREUSES POUR LE BASSIN DU LAC

Aux termes de cette Annexe on entend par "substance dangereuse" toute substance ou préparation dont les propriétés constituent un risque important pour les êtres humains, l'environnement ou la propriété, y compris une substance ou une préparation qui est radioactive, ionisante, explosive, oxydante, extrêmement inflammable, hautement inflammable, inflammable, très toxique, toxique, nocive, corrosive, irritante, sensibilisante, cancérigène, mutagène, toxique pour la reproduction humaine ou animale ou dangereuse pour l'environnement.

1. Prospection et exploitation des hydrocarbures dans le Lac Tanganyika et son Bassin.
2. Production, manipulation, stockage, utilisation ou déversement dans le Bassin du Lac de substances dangereuses, de manière telle, ou des quantités et/ou des concentrations telles que cela crée un risque important d'un dégât sérieux sur le Lac.

ANNEXE III. COMMISSIONS D'ENQUÊTES

Aux termes de cette Annexe, on entend par "Partie" tout Etat Contractant qui est impliqué dans un différend avec un autre Etat Contractant conformément à la présente Convention et dont le différend a été soumis à une enquête impartiale en accord en vertu du paragraphe 2b de l'article 29 de la présente Convention.

Article 1. Soumission à une enquête

Toute Partie à un différend notifie au Secrétariat que les Parties ont convenu de soumettre le différend à une enquête impartiale conformément au paragraphe 2b de l'article 29 de la présente Convention et demande au Directeur Exécutif du Secrétariat d'établir une Commission d'enquête. La notification devra établir l'objet du différend et inclure les faits de ce différend. Si les Parties au différend ne sont pas d'accord sur l'objet de ce différend, la Commission d'enquête devra en déterminer l'objet. Le Secrétariat devra communiquer les informations reçues à tous les Etats Contractants de cette Convention ou au Protocole concerné.

Article 2. Désignation des membres de la Commission d'enquête

1. Le Directeur Exécutif du Secrétariat devra mettre sur pied une Commission d'enquête comprenant une personne désignée par chaque Partie. Aucune des ses personnes ne peut être ressortissante d'un des Etats Contractants.

2. Les membres désignés s'entendent pour choisir le président de la Commission d'enquête qui doit être un ressortissant d'un Etat tiers.

3. Si les membres désignés par les Parties n'arrivent pas à s'entendre sur le choix d'un président dans les trois mois de la requête pour la mise en place de la Commission, une Partie peut saisir le Secrétaire Général de l'Union Africaine pour qu'il désigne le président, celui-ci ne devant être ressortissant d'aucun des Etats Contractants.

4. Si l'une des Parties n'arrive pas à désigner un membre dans les trois mois de la requête initiale conformément à l'article 1 de cette Annexe, toute autre Partie pourra demander au Secrétaire général de l'Union Africaine de désigner une personne, qui ne devra être ressortissant d'aucune des Etats Contractants, comme membre unique de la Commission.

Article 3. Procédures

1. La Commission détermine son règlement d'ordre intérieur.

2. La Commission adopte son rapport à la majorité des voix, à moins que la Commission ne soit à membre unique, et le soumet aux Parties, en formulant ses conclusions et les raisons pour lesquelles elles ont été adoptées, et toute recommandation qu'elle considère appropriée au règlement du différend.

Article 4. Obligations des Parties

1. Les Parties doivent fournir à la Commission toute information nécessaire et, à sa demande, doivent autoriser la Commission à inspecter, sur leurs territoires, les aménagements, les équipements et les constructions ou les aspects naturels intéressant son enquête.

2. Les Parties doivent examiner les recommandations de la Commission de bonne foi en vue d'aboutir au règlement équitable du différend.

3. Les Parties doivent supporter à parts égales les dépenses de la Commission.

ANNEXE IV. ARBITRAGE

Aux termes de cette Annexe, on entend par "Partie" tout Etat Contractant qui est impliqué dans un différend avec un autre Etat Contractant, conformément à la présente Convention, et dont le différend a été soumis à un arbitrage en vertu de paragraphe 2c de l'article 29 de la présente Convention.

Article 1. Soumission à un arbitrage

La Partie requérante doit notifier au Secrétariat que les Parties acceptent de renvoyer le différend à l'arbitrage conformément au paragraphe 2c de l'article 29 de la présente Convention. La notification doit indiquer l'objet de l'arbitrage et notamment les articles de cette Convention ou du Protocole dont l'interprétation ou l'application font l'objet du différend. Si les Parties ne s'accordent pas sur la qualification de l'objet du différend, c'est le tribunal arbitral qui devra la déterminer. Le Secrétariat doit communiquer les informations ainsi reçues à tous les Etats Contractants de cette Convention ou du protocole concerné.

Article 2. Composition du tribunal arbitral et désignation de ses membres

1. Le tribunal arbitral est composé de trois membres.
2. En cas de différend entre deux Parties chacune des Parties au différend nomme un arbitre; les deux arbitres ainsi désignés doivent à leur tour désigner d'un commun accord le troisième arbitre, devant assumer la présidence du tribunal. Ce dernier ne devra pas être ressortissant de l'une des Parties au différend, ni avoir sa résidence habituelle sur le territoire de l'une de ces Parties, ni se trouver au service de l'une d'elles, ni s'être déjà occupé de l'affaire à aucun titre.
3. En cas de différend entre plus de deux Parties, les Parties ayant le même intérêt devront désigner un arbitre d'un commun accord.
4. En cas de vacance d'un membre, il devra être pourvu à la vacance suivant la procédure prévue pour la désignation initiale prévue au point 2 de cet article.

Article 3. Echec à la désignation des arbitres

1. Si, dans un délai de deux mois après la désignation du deuxième arbitre, le président du tribunal arbitral n'est pas désigné, le Secrétaire Général de l'Union Africaine devra procéder, à la requête d'une Partie, à sa désignation dans un nouveau délai de deux mois.
2. Si, dans un délai de deux mois après réception de la requête, l'une des Parties au différend n'a pas procédé à la désignation d'un arbitre, l'autre Partie pourra saisir le Secrétaire Général de l'Union Africaine, qui devra procéder à la désignation du président du tribunal arbitral dans un nouveau délai de deux mois. En ce qui concerne la désignation, le président du tribunal arbitral devra demander à la Partie qui n'a pas procédé à la désignation d'un arbitre de le faire dans les deux mois. A la fin de ce délai, le président devra saisir le

Secrétaire général de l'Union Africaine qui devra désigner cet arbitre dans un nouveau délai de deux mois.

Article 4 . Règles de procédure

Sauf si les Parties au différend n'en décident autrement, le tribunal arbitral établit ses propres règles de procédure.

Article 5. Pouvoirs du tribunal

1. Le tribunal arbitral peut connaître et décider des demandes reconventionnelles directement liées à l'objet du différend.

2. Le tribunal peut prendre toutes les mesures appropriées afin d'établir les faits. Il peut, à la demande de l'une des Parties, recommander des mesures provisoires essentielles à la protection.

Article 6. Obligation de coopérer avec le tribunal

Les Parties au différend doivent faciliter les travaux du tribunal et, en particulier, utiliser tous les moyens à leur disposition pour :

a. lui fournir tous documents, renseignements et facilités nécessaires à la bonne conduite des audiences;

b. permettre au tribunal, en cas de besoin, de faire comparaître des témoins ou des experts et d'enregistrer leur déposition.

Article 7. Confidentialité

Les Parties et les arbitres sont tenus de conserver le caractère confidentiel de tout renseignement qu'ils obtiennent lors de l'instruction et au cours des audiences à huis clos du tribunal arbitral.

Article 8. Non-Comparution aux audiences

Si l'une des Parties au différend ne se présente pas devant le tribunal arbitral ou ne défend pas sa cause, l'autre Partie peut demander au tribunal de poursuivre la procédure et de prononcer sa décision. Le fait qu'une des Parties ne se soit pas présentée devant le tribunal ou se soit abstenue de faire valoir ses droits ne doit pas faire obstacle à la procédure. Avant de prononcer la sentence définitive, le tribunal arbitral doit s'assurer que la demande est fondée dans les faits et en droit.

Article 9. Décisions du tribunal arbitral

1. Le tribunal arbitral doit prendre ses décisions en vertu des dispositions de la présente Convention, du Protocole concerné et du droit international.

2. Les décisions du tribunal arbitral, tant sur la procédure que sur le fond, doivent être prises à majorité des voix de ses membres.

Article 10. Frais

A moins que le tribunal n'en décide autrement du fait des circonstances particulières de l'affaire, les frais du tribunal ainsi que les émoluments de ses membres, sont pris en charge, à parts égales, par les Parties au différend. Le tribunal tient un relevé de tous ses frais et en fournit un état final aux Parties.

Article 11. Intervention dans la procédure

Tout Etat Contractant ayant, en ce qui concerne l'objet du différend, un intérêt d'ordre juridique susceptible d'être affecté par la décision, peut intervenir dans la procédure avec le consentement du tribunal.

Article 12. Sentence arbitrale

1. Le tribunal prononce sa sentence dans les cinq mois à partir de la date à laquelle il a été créé, à moins qu'il n'estime nécessaire de prolonger ce délai pour une période qui ne devrait pas excéder cinq mois supplémentaires.

2. La sentence du tribunal arbitral doit être motivée. Elle doit être définitive et obligatoire pour les Parties au différend.

3. Tout différend qui pourrait surgir entre les Parties au différend concernant l'interprétation ou l'exécution de la sentence peut être soumise par l'une des Parties au tribunal arbitral qui l'a rendue ou, si celui-ci ne peut en être saisi, à un autre tribunal arbitral créé pour ce différend de la même manière que le premier.

ANNEXE V. DES MÉCANISMES INTÉRIMAIRES POUR LA GESTION DU LAC
TANGANYIKA

1. Un Secrétariat Intérimaire pour la Gestion du Lac Tanganyika, ci-après dénommé "Secrétariat Intérimaire", est établi, pour fonctionner jusqu'à la création de l'Autorité, conformément à l'article 23 de la Convention.

2. Le Secrétariat Intérimaire sera chargé :

- a) Du suivi pour la ratification de la Convention;
- b) De la préparation de la première Conférence des Ministres;
- c) Des préparatifs pour la création de l'Autorité du Lac Tanganyika;
- d) De la mise en oeuvre des Projets déjà préparés et en instance de financements; et
- e) De la recherche des fonds pour le financements des projets et des institutions issues de la Convention.

3. Selon les disponibilités financières, le Secrétariat Intérimaire fonctionnera conformément à l'article 26 de la Convention.

No. 41903

**Brazil
and
China**

Protocol between the Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply of the Federative Republic of Brazil and the General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of the People's Republic of China on quarantine and veterinary sanitary conditions of deboned beef to be exported from Brazil to the People's Republic of China. Brasília, 12 November 2004

Entry into force: *12 November 2004 by signature, in accordance with article 18*

Authentic texts: *Chinese, English and Portuguese*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Brazil, 1 October 2005*

**Brésil
et
Chine**

Protocole entre le Ministère de l'agriculture, du bétail et des ressources alimentaires de la République fédérative du Brésil et l'Administration générale de supervision de qualité, d'inspection et de quarantaine de la République populaire de Chine relatif à la quarantaine et aux conditions sanitaires vétérinaires de la viande de boeuf désossée devant être exportée du Brésil à la République populaire de Chine. Brasília, 12 novembre 2004

Entrée en vigueur : *12 novembre 2004 par signature, conformément à l'article 18*

Textes authentiques : *chinois, anglais et portugais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Brésil, 1er octobre 2005*

[CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS]

巴西联邦共和国农业、畜牧和食品供应部
和
中华人民共和国国家质量监督检验检疫总局
关于巴西输华剔骨牛肉的检疫和兽医卫生条件议定书

巴西联邦共和国农业、畜牧和食品供应部（以下简称“巴方”）和中华人民共和国国家质量监督检验检疫总局（以下简称“中方”）在目前两国战略伙伴关系的框架内，为便利双边贸易，经过友好协商，达成协议如下：

第一条

巴方负责对向中国输出剔骨牛肉的检验检疫工作，并出具卫生证书。

第二条

巴方负责向中方提供对屠宰和加工企业管理的法律法规，出口牛肉的检验检疫项目、方法、程序和标准；提供检疫印章印模、卫生证书样本等资料给中方备案，如有更改、变换，应提前一个月向中方通报。

巴方应定期提供其年度残留监控计划和残留监控报告供中方进行评估；根据中方的要求实施本议定书第三、第四条所列动物疫病的防制体系；提供疫病区域化的控制措施；并定期向中方提供其动物疫情通报。

必要时中方可派员到巴西，按本议定书有关要求对巴西的国家残留监控计划、动物疫病和病原监控体系或操作程序进行核查。

第三条

巴方向中方提供其口蹄疫区域化管理的政策、检验检疫措施及其

它保证非疫区无疫状态的措施如实施免疫计划等资料。必要时，中方可派专家组对巴西的区域化状况进行考察。

第四条

巴西农业、畜牧和食品供应部确认其境内无牛海绵状脑病、牛瘟、牛肺疫、牛结节性疹、裂谷热、小反刍兽疫。

如巴西发生OIE规定的A类疾病和其它巴方政府规定的恶性传染病威胁或可能威胁到牛的健康时，巴方应立即通知中方，提供详细情况并按国际惯例暂停对华出口；同样地，当发生OIE规定的B类疾病和其它重要传染病或食品卫生污染事件威胁或可能威胁到牛的健康时，巴方也应立即通知中方，提供详细情况并按国际惯例停止感染区的肉类产品对华出口。

巴方为恢复其产品的出口，应向中方提供发病情况疾病防治措施和检测方法及疫情是否已得到良好控制等内容的详情报告，并与中方按照国际通行做法协商恢复出口条件。

第五条

用于生产向中国输出牛肉的牛须符合下列条件：

（一）出生并一直饲养于巴西境内OIE认可的免疫无口蹄疫地区，未使用其它反刍动物源性成份（奶制品除外）作为饲料。

（二）来自过去6个月内未检测到过水泡性口炎、炭疽、病毒性腹泻、Q热、伪狂犬病、心水病和副结核病的农场；

（三）来自宰前宰后检验过程中没有任何结核病和布氏杆菌病的动物。如果在对某一批实施宰前宰后检验时检测到上述疾病，来自同一批牛和同一农场的牛的牛肉不得向中国出口。

（四）过去12个月内未因发生过巴西最相关的动物卫生法规规定应

申报的疾病而受到限制或监测的农场。

(五) 在巴西国家残留监控计划监控的范围内。根据计划结果表明该地区生产的牛肉无有害人体健康的药物、化学物质残留和其他有毒、有害物质残留。

第六条

向中华人民共和国输出剔骨牛肉的生产企业(包括屠宰、加工和储存企业)应设在OIE认可的免疫无口蹄疫地区,符合巴西和中华人民共和国法规中有关卫生和兽医公共卫生的要求,并与国际推荐的标准一致。这些企业应符合巴西和中国法规中关于兽医卫生和公共卫生的要求。由中国国家认证认可监督管理局根据中华人民共和国《进口食品国外生产企业注册管理规定》进行注册。未获得注册的肉类生产企业的产品不得向中国出口。

第七条

巴西官方兽医应行使下列职能:

(一) 屠宰时的宰前宰后检验应符合巴西和中国的法律和相关要求。

(二) 证明所有屠宰牛是健康的,剔骨牛肉符合本议定书第四条的要求;确认没有任何传染病的临床症状,胴体和脏器无病理变化;

(三) 参照OIE的规定,证明屠宰后、分割前在2℃以上条件下至少预冷和熟化24小时,并保证在相应的时间内肉的温度为2℃-4℃。经逐一检测,胴体背最长肌中央的PH值在5.9以下。且胴体上的主要淋巴、腺体组织已去除;

(四) 证明产品中兽药、化学物质、农药、重金属及其他有毒、有害物质的残留量不超过中国及巴西规定的最高限量;

(五)证明肉类产品是建立在以HACCP为基础的质量保证体系下组织生产的,未受到任何中国及巴西法律规定和国际标准规定的病原的污染;

(六)证明产品是卫生、安全的,适合人类食用;

(七)一旦发现违反(一)至(六)所述,应立即通报中方,暂停相关企业和产品的出口,反向追溯调查原因并采取相应整改措施,包括召回可能受污染的产品。

第八条

用于屠宰向中国输出剔骨牛肉的牛,不得与不符合本议定书第四条规定的牛同时屠宰。向中国输出的剔骨牛肉不得与不符合本议定书第四条和第六条规定的牛肉一起加工。在存放牛肉的冷库中,应当有存放向中国输出剔骨牛肉的专门区域。同时应做好加工和仓储各个阶段的标示,以保证产品容易识别和追溯,使得只有合格的产品才能出口到中国。

第九条

向中国输出的剔骨牛肉必须用符合国际卫生标准的全新材料包装。内外包装外侧要用中英文标明品名、重量、生产厂名称、地址、注册号、储存条件、生产日期和保质期,并施加经中方认可并备案的检验检疫合格标志。

第十条

向中国输出的剔骨牛肉,从包装、存放到运输的全过程,均应符合卫生条件,防止受有毒有害物质的污染。运输过程中不得经过因发生疫病而受到限制或监测的地区。除了其它须经中方批准的特别剔骨牛肉,冷冻肉的中心温度不应高于-18℃。货物装入集装箱后,在巴西官方兽医监督下加施铅封,铅封号须在卫生证书中注明。运输过程中不得拆开

及更换包装。

第十一条

向中国输出的每一集装箱剔骨牛肉应随附一份正本卫生证书，证明该批产品符合巴西兽医和公共卫生法律法规及本议定书的有关规定。

卫生证书用葡萄牙文和中文写成，卫生证书的格式、内容须事先获得双方认可。

第十二条

如果中方发现巴方输入的剔骨牛肉违反该议定书的有关规定，中方将立即通知巴方，并对产品作退回、扣留、销毁或其它处理。巴方将和中方合作解决问题，通报中方已采取的补救措施如召回其它有可能污染的产品以防止此类事件再次发生。

第十三条

本议定书所称剔骨牛肉是指牛的去骨肌肉、舌、膈和内脏（心脏、肝脏、肺脏、肾脏等），但消化道、子宫、膀胱、骨头、骨髓、脑、三叉神经、背部神经除外。第七条第三款内容不适用于牛副产品。

第十四条

双方关于本议定书的沟通应通过巴中双方2004年5月24日达成的谅解备忘录第4.1条中指定的联络点进行。

第十五条

经双方协商同意，可以修改。修改部分的生效日期也将由双方协商决定。

第十六条

巴方或中方中的任何一方可以通过提前六个月向另一方提供书面通知的方式终止本议定书。

第十七条

巴方或中方中的任何一方可以在任何时候通过官方渠道提出条款磋商⁴的申请。磋商的时间与地点将由双方协商决定。

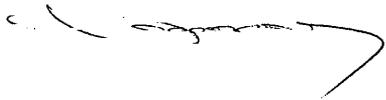
第十八条

本议定书自签字之日起生效。由三种语言，葡萄牙文、中文和英文，2004年11月12日在巴西利亚签订。三种语言具有同等的法律效力。如存在异议，以英文为准。

巴西联邦共和国

农业、畜牧和食品供应部

代 表

中华人民共和国

国家质量监督检验检疫总局

代 表

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

PROTOCOL BETWEEN THE MINISTRY OF AGRICULTURE, LIVESTOCK AND FOOD SUPPLY OF THE FEDERATIVE REPUBLIC OF BRAZIL AND THE GENERAL ADMINISTRATION OF QUALITY SUPERVISION, INSPECTION AND QUARANTINE OF THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA ON QUARANTINE AND VETERINARY SANITARY CONDITIONS OF DEBONED BEEF TO BE EXPORTED FROM BRAZIL TO THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

The Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply of the Federative Republic of Brazil (MAPA) and

The General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of the People's Republic of China (AQSIQ),

Through friendly negotiations within the current scope of strategic partnership and seeking to facilitate bilateral trade, have agreed as follows:

Article 1

MAPA shall be responsible for the inspection and quarantine of the deboned beef to be exported to the People's Republic of China and the issuing of Sanitary Certificates.

Article 2

MAPA shall be responsible for providing laws and regulations governing the slaughtering and processing establishments, as well as inspection and quarantine programs, methods, procedures and standards on deboned beef to be exported. MAPA shall also provide AQSIQ with samples of quarantine stamps and sanitary certificates for AQSIQ's reference. MAPA shall notify AQSIQ one month in advance of any impending changes to the above.

MAPA shall regularly provide AQSIQ with annual residue monitoring plans and annual residue monitoring reports, which should be reviewed and evaluated by AQSIQ. In accordance with AQSIQ's requirements, MAPA shall be responsible for implementing prevention systems against epidemic diseases listed in Article 3 and Article 4 of this Protocol, providing control measures of disease zoning and reporting to AQSIQ on Brazil's animal disease status on a regular basis.

MAPA will receive visits from AQSIQ to Brazil when necessary to verify the compliance of MAPA systems or specific operations with the requirements of this Protocol, including Brazil's National Residue Survey Program and the control of animal diseases and pathogens surveillance.

Article 3

MAPA will supply AQSIQ with the regionalization policies for the foot and mouth disease, as well as information about inspection and quarantine measures and the warranty measures about free foot and mouth disease areas with vaccination program. AQSIQ, when necessary, will send an authority group to Brazil to verify the current regionalization's status.

Article 4

MAPA confirms officially that Brazil is free from bovine spongiform encephalopathy, rinderpest, contagious bovine pleuropneumonia, Rift Valley fever, small ruminants pest and Lumpy skin disease.

If OIE List A diseases and other malignant epidemic diseases stipulated by the Brazilian Government break out in Brazil, which threaten or may threaten bovine health, MAPA will immediately inform AQSIQ and provide a detailed account of the situation as well as temporarily halt exports to the People's Republic of China in accordance with accepted international practice.

Similarly, if there are outbreaks of OIE List B diseases and other serious diseases of concern or other food contamination accidents, which threaten or may threaten bovine health, MAPA will immediately inform AQSIQ and provide a detailed account of the situation as well as temporarily halt meat products to the People's Republic of China from the affected area in accordance with accepted international practice.

In order to resume exports to the People's Republic of China, MAPA should provide AQSIQ with a detailed report containing information on the status of the disease, prevention and detection measures and whether the disease is under control. MAPA may then negotiate with AQSIQ the conditions for the resumption of exports, in accordance with accepted international practice.

Article 5

The deboned beef selected for export to the People's Republic of China should be originated from animals following these requirements:

1. Born and raised in Brazil in a free foot and mouth disease area with vaccination program recognized by OIE, and not fed with any material originating from ruminant, except milk.
2. Forthcoming from farms where, for the last 6 months, no vesicular stomatitis, anthrax; viral diarrhea, Q fever, Aujeszky's disease, heartwater, and paratuberculosis had not been detected.
3. Originated from animals that during the ante-mortem and post-mortem inspection do not show any symptoms or lesions compatible with tuberculosis and brucellosis. If any case of these diseases is detected in a certain lot, during the ante-mortem and post-mortem inspection, other deboned beef originated from bovines that belong to this lot and were from the same origin farm shall not be exported to the People's Republic of China.

4. Proceeding from properties free from restrictions or surveillance due to outbreaks noticed, for the last 12 months, according to the most relevant laws of animal health regulation of Brazil.

5. Subjected to Brazil's National Residue Survey Program. Based on the results of this program, it can be attested that the deboned beef contains no medicine, chemical residue substance, or other toxic and harmful residue substance that can be hazardous to human health.

Article 6

The manufacturing (including slaughtering, processing and storing) establishments exporting deboned beef to the People's Republic of China should be located inside of free foot and mouth disease areas with vaccination program, recognized by OIE, under the sanitary and veterinary public health requirements, according to established regulation by Brazil and China, and in agreement with international recommendations. These establishments should also meet the veterinary hygiene and public health requirements stipulated by both Brazil and China. Registration is handled according to the Regulations for Administration of Registration of Foreign Food Establishments Intended to be Imported into the People's Republic of China by Certification and Accreditation Administration of the People's Republic of China (CNCA). Products from manufacturing establishments that have not got the registration must not be imported into the People's Republic of China.

Article 7

MAPA official veterinarians are responsible for the following requirements:

1. The ante-mortem and post-mortem inspection for slaughtering will be in accordance with the laws and relevant requirements of Brazil and China.

2. Attest the healthy status of all bovine slaughtered and that deboned beef complies with the requirements of Article 4, confirming that there are no clinical symptoms of any epidemic disease and that the carcass and viscera show no pathological changes.

3. Confirming all carcasses of slaughtered cattle have been chilled and matured for at least 24 hours at above 2°C before cutting apart, recognized by OIE principles. The temperature of the meat shall be 2°C-4°C during appropriate time. All carcasses shall be detected and make sure that the pH value in the center of loin fillet is no more than 5.9. The main lymph and the gland tissues in the carcasses shall be removed.

4. Certify that the residue level of veterinary medicine, chemicals, farm medicine, heavy metals and other harmful and toxic residue substance in the products does exceed the maximum limit allowed by Brazil and China.

5. Attest that the meat has been produced under Quality Assurance programs based on Hazard Analysis Critical Control Points (HACCP) and that the meat is not contaminated by pathogens stipulated by the relevant legislations and requirements of Brazil and China and international standards.

6. Attest that the products are safe, clean, hygienic and fit for human consumption.

7. Immediately inform AQSIQ upon the discovery of any breach of requirements 1 to 6 and halt exports from any suspected facility or facilities. Official MAPA veterinarians are also responsible for tracking and investigating the reasons for the breach and taking measures to correct the situation, including recalling potentially contaminated products.

Article 8

The bovine, from which deboned beef is exported to the People's Republic of China, shall not be slaughtered along with bovine in breach of Article 4 of this Protocol. Deboned beef exported to China should not be processed along with bovine in breach of Article 4 and Article 6 of this Protocol. In the freezing storage of meat packing plants, a specific location shall be identified for deboned beef to be exported to China. Deboned beef to be exported to China shall be promptly identifiable at all stages of processing and storage to ensure a proper traceability so that only eligible products are exported to China.

Article 9

Deboned beef to be exported to China must be packaged with completely new material in compliance with international hygiene standards. The primary (inner) and secondary (outside) package should indicate in both English and Chinese the name of the product, weight, name of producer, address and registration number, storage conditions, production date and shelf life and should be stamped with the quarantine stamps approved by and filed with AQSIQ.

Article 10

For deboned beef to be exported to China, the entire export process, including packaging, storage and transportation, should meet hygiene requirements and be protected against contamination from harmful and poisonous materials. During transportation, deboned beef should not be passed through restricted or under surveillance area because of diseases. The core temperature for frozen deboned beef should not be higher than 18 degrees Celsius under 0 (zero), except for other specific deboned beef products, which shall be authorized by AQSIQ. After the deboned beef has been placed in the container, the container should be sealed under the supervision of a MAPA official veterinarian. The seal number should be indicated on the sanitary certificate. During transportation, the packaging should not be changed or opened.

Article 11

Each container of deboned beef should be accompanied by a sanitary certificate confirming that the products meet the relevant requirements of this Protocol and laws and regulations governing public and veterinary health in Brazil.

The sanitary certificates should be worded in both Chinese and Portuguese. Format and contents of the certificates will be previously agreed upon by both parties.

Article 12

If deboned beef imported by China is found by AQSIQ not to be in compliance with the requirements of this Protocol, AQSIQ will immediately notify MAPA and should seek the return, detention, destruction or other disposal of the product. MAPA will cooperate with AQSIQ in addressing any problems, including notifying AQSIQ of any remedial actions to be taken, such as the recall of any other potentially affected products and help prevent recurrence of the non-compliance.

Article 13

For the purposes of this Protocol, deboned beef are bovine muscle (without bone), tongue, midriff and viscera (heart, liver, lung, kidney, etc.), excluding digestive tract, uterus, bladder, bone, bone marrow, brain, trigeminal ganglia and dorsal root ganglia. The item 3 of Article 7 does not apply for offals.

Article 14

Communications between the parties to this Protocol shall be made through the points of contact, in accordance with the Memorandum of Understanding between MAPA and AQSIQ, Article 4.1, signed in Beijing on May 24, 2004.

Article 15

This Protocol can be amended with the mutual consent of MAPA and AQSIQ. The date of enforcement of the proposed amendments shall be decided by consensus.

Article 16

Either MAPA or AQSIQ may terminate this Protocol by giving the other six months prior written notice.

Article 17

Either MAPA or AQSIQ may at any time through official channels request consultations on the provisions of this Protocol. The date and venue of such consultations will be decided by mutual consent.

Article 18

This Protocol shall take effect as of the date of its signature.

Done in Brasília on 12th November, 2004, worded in three (3) languages: Portuguese, Chinese and English, each language of equal validity. In case of difference in the interpretation, the English version shall govern.

For the Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply
of the Federative Republic of Brazil:

ROBERTO RODRIGUES
The Minister of State of Agriculture

For the General Administration of Quality Supervision,
Inspection and Quarantine of the People's Republic of China:

LI CHANGIANG
Minister of State Administration for Quality,
Inspection and Quarantine Surveillance

[PORTUGUESE TEXT — TEXTE PORTUGAIS]

PROTOCOLO ENTRE O MINISTÉRIO DA AGRICULTURA, PECUÁRIA E ABASTECIMENTO DA REPÚBLICA FEDERATIVA DO BRASIL E A ADMINISTRAÇÃO GERAL DE SUPERVISÃO DE QUALIDADE, INSPEÇÃO E QUARENTENA DA REPÚBLICA POPULAR DA CHINA SOBRE QUARENTENA E CONDIÇÕES SANITÁRIAS E VETERINÁRIAS DE CARNE BOVINA DESOSSADA A SER EXPORTADA DO BRASIL PARA A REPÚBLICA POPULAR DA CHINA

O Ministério da Agricultura, Pecuária e Abastecimento do Brasil (MAPA)

e

A Administração Geral de Supervisão de Qualidade, Inspeção e Quarentena da República Popular da China (AQSIQ),

Através de negociações amigáveis, dentro do escopo atual de parceria estratégica e na busca de facilitação do comércio bilateral tiveram os seguintes entendimentos:

ARTIGO 1º

O MAPA será responsável pela inspeção e quarentena da carne bovina desossada que será exportada para a República Popular da China e pela emissão de Certificados Sanitários.

ARTIGO 2º

O MAPA será responsável por fornecer as leis e regulamentações dirigidas aos estabelecimentos de abate e processamento, bem como pela inspeção e programas de quarentena, métodos, procedimentos e padrões para a carne bovina desossada destinada à exportação. O MAPA também fornecerá à AQSIQ modelos de selos de quarentena e de certificados sanitários para referência da AQSIQ. O MAPA deverá notificar a AQSIQ, com um mês de antecedência, sobre qualquer mudança iminente relacionada ao descrito acima.

O MAPA fornecerá regularmente à AQSIQ planos anuais de monitoramento de resíduos e relatórios anuais de monitoramento de resíduos, os quais deverão ser revisados e avaliados pela AQSIQ. De acordo com os requisitos da AQSIQ, o MAPA será responsável pela implantação de sistemas de prevenção contra doenças epidêmicas listadas nos Artigos 3º e 4º deste Protocolo, fornecendo medidas de controle de zoneamento das doenças e reportando em caráter regular à AQSIQ sobre a condição brasileira relativa a doenças animais.

O MAPA receberá a visita da AQSIQ no Brasil quando necessário para verificar a conformidade dos sistemas do MAPA ou operações específicas com os requisitos deste Protocolo, incluindo o Programa Nacional de Pesquisa de Resíduos no Brasil e o controle de doenças animais e supervisão de patógenos.

ARTIGO 3

O MAPA fornecerá à AQSIQ as políticas de regionalização para a febre aftosa, bem como as informações sobre as medidas de inspeção e quarentena e as medidas de garantia sobre as áreas livres de febre aftosa com programa de vacinação. A AQSIQ, quando necessário, enviará um grupo de autoridades ao Brasil para verificar a atual situação da regionalização.

ARTIGO 4

O MAPA confirma oficialmente que o Brasil é livre de encefalopatia espongiforme bovina; peste bovina; pleuropneumonia contagiosa bovina, febre do Vale do Rift, peste dos pequenos ruminantes e dermatose nodular contagiosa.

Se ocorrer algum foco de uma doença da lista A da OIE e outras doenças epidêmicas malignas estipuladas pelo governo brasileiro, que ameacem ou possam ameaçar a saúde dos bovinos, o MAPA informará imediatamente a AQSIQ e fornecerá um relatório detalhado da situação, bem como bloqueará temporariamente as exportações destinadas à República Popular da China de acordo com as práticas aceitas internacionalmente.

Da mesma maneira, se houver focos de alguma doença da lista B da OIE e outras doenças graves passíveis de preocupação ou outra contaminação acidental de alimentos, que ameacem ou possam ameaçar a saúde dos bovinos, o MAPA informará imediatamente a AQSIQ e fornecerá um relatório detalhado da situação, bem como bloqueará temporariamente produtos de carne da área atingida destinados à República Popular da China de acordo com as práticas aceitas internacionalmente.

Com o objetivo de retomar as exportações para a República Popular da China, o MAPA deverá fornecer à AQSIQ um relatório detalhado contendo informações sobre o status da doença, medidas de prevenção e detecção e se a doença está sob controle. A partir daí o MAPA poderá negociar com a AQSIQ as condições para a retomada das exportações, de acordo com as práticas aceitas internacionalmente.

ARTIGO 5º

A carne bovina desossada destinada à exportação para a República Popular da China deve ser proveniente de animais que sigam os seguintes requisitos:

1. Nascidos e criados no Brasil em área livre de febre aftosa com programa de vacinação, reconhecida pela OIE e não tenham sido alimentados com qualquer material oriundo de ruminantes, exceto leite;
2. Provenientes de propriedades onde, nos últimos 6 meses, não tenha sido detectada estomatite vesicular; antrax; diarreia viral; febre Q; doença de Aujeszky, coudriose e paratuberculose.
3. Originário de animais que durante as inspeções ante mortem e post mortem, não apresentaram sintomas ou lesões compatíveis com tuberculose e brucelose. Se algum caso dessas doenças for detectado em um lote durante as inspeções ante mortem e post mortem, outras carnes desossadas originadas de bovinos que pertençam a esse lote e sejam da mesma propriedade de origem, não devem ser exportadas para a República Popular da China.
4. Provenientes de propriedades que estejam livres nos últimos 12 meses de restrições ou vigilância devido a focos notificados, de acordo com as leis mais relevantes de regulamentação da saúde animal do Brasil.
5. Submetidos ao Programa Nacional de Pesquisa de Resíduos no Brasil. Baseado nos resultados desse programa, pode-se atestar que a carne bovina desossada não contém medicamentos, resíduos de substâncias químicas ou outros resíduos de substâncias tóxicas e nocivas que podem ser prejudiciais à saúde humana.

ARTIGO 6º

Os estabelecimentos de produção (incluindo abate, processamento e armazenamento) exportadores de carne bovina desossada para a República Popular da China devem estar localizados dentro de áreas livres de febre aftosa com programa de vacinação, reconhecidas pela OIE, sob os requisitos sanitários e veterinários de saúde pública conforme regulamentação estabelecida pelo Brasil e pela China e de acordo com as recomendações internacionais. Estes estabelecimentos deverão atender aos requisitos de higiene veterinária e saúde pública estipulados por ambos, Brasil e China. O Registro é concedido conforme Regulamentação para a Administração de Registro de Estabelecimentos Alimentícios Estrangeiros Destinados a Importação pela República Popular da China, através da Administração de Certificação e Permissão da República Popular da China (CNCA). Produtos provenientes de estabelecimentos que não tenham obtido o registro não devem ser importados pela República Popular da China.

ARTIGO 7º

Os veterinários oficiais do MAPA são responsáveis pelos seguintes requisitos:

1. Que as inspeções ante mortem e post mortem para o abate estarão em conformidade com as leis e requisitos relevantes do Brasil e da China.
2. Atestar a sanidade de todos os bovinos abatidos e que a carne desossada atende aos requisitos do artigo 4º, confirmando que não há quaisquer sintomas clínicos de doença epidêmica e que a carcaça e as vísceras não apresentam alterações patológicas.
3. Assegurar que todas as carcaças do gado abatido tenham sido resfriadas e maturadas por pelo menos 24 horas acima de 2°C antes de serem cortadas, reconhecido pelos princípios da OIE. A temperatura da carne deverá estar em 2°C - 4°C durante um tempo apropriado. Todas as carcaças devem ser detectadas, garantindo-se que o valor de pH no centro do contra-filé não seja maior que 5,9. Os linfonodos principais e os tecidos glandulares das carcaças devem ser removidos.
4. Certificar que o nível de resíduos de medicamentos veterinários, químicos, agrotóxicos, metais pesados e outras resíduos de substâncias prejudiciais e tóxicas nos produtos não ultrapasse o limite máximo permitido pelo Brasil e pela China.

5. Atestar que a carne tenha sido produzida utilizando programas de Garantia de Qualidade baseados na Análise de Perigos e Pontos Críticos de Controle (APPCC), e que a carne não está contaminada por agentes patológicos estipulados pelas leis e requisitos relevantes do Brasil e da China e os padrões internacionais.
6. Atestar que os produtos são seguros, limpos, higiênicos e adequados ao consumo humano.
7. Informar imediatamente à AQSIQ no momento da descoberta de qualquer ruptura dos requisitos 1 a 6 e interromper a exportação de qualquer (quaisquer) estabelecimento(s) suspeito(s). Os veterinários oficiais do MAPA também são responsáveis pelo rastreamento e investigação das razões da ruptura além de tomar as medidas para retificar a situação, incluindo a requisição da devolução de produtos potencialmente contaminados.

ARTIGO 8º

Os bovinos, dos quais a carne desossada é exportada para a República Popular da China, não devem ser abatidos juntamente com bovinos em não conformidade com o Artigo 4º deste Protocolo. A carne bovina desossada exportada à China não deve ser processada juntamente com bovinos em não conformidade com os Artigos 4º e 6º deste Protocolo. No armazenamento frigorífico em unidades de embalagem de carne, um local específico deve ser identificado para a carne bovina desossada destinada à exportação para a China. A carne bovina desossada destinada à exportação à China deve ser prontamente identificável em todos os estágios de processamento e armazenamento para garantir um rastreamento adequado, de maneira que apenas os produtos qualificados sejam exportados para a China.

ARTIGO 9º

A carne bovina desossada destinada à exportação para a China deve ser embalada em material completamente novo e que esteja em conformidade com os padrões internacionais de higiene. As embalagens primária (interna) e secundária (externa) devem indicar em inglês e chinês o nome do produto, peso, nome do produtor, endereço e número de registro, condições de armazenamento, data de produção e prazo de validade, e deve estar selada com selos de quarentena aprovados e registrados pela AQSIQ.

ARTIGO 10°

Para que a carne bovina desossada seja exportada para a China, todo o processo de exportação, incluindo embalagem, armazenamento e transporte, deve estar em conformidade com os requisitos de higiene e estar protegido contra a contaminação de materiais perigosos e venenosos. Durante o transporte, a carne bovina desossada não deve passar pelas áreas restritas ou sob vigilância devido a doenças. A temperatura interna para a carne bovina desossada congelada não deve ser superior a -18°C, exceto para outros produtos específicos de carne bovina desossada, que deverão ser autorizados pela AQSIQ. Após a carne bovina desossada ser colocada no container, o mesmo deve ser lacrado sob a supervisão de um veterinário oficial do MAPA. O número do lacre deve estar indicado no certificado sanitário. Durante o transporte, a carga não deve ser modificada ou aberta.

ARTIGO 11°

Cada container de carne bovina desossada deve estar acompanhado de um certificado sanitário confirmando que os produtos estão de acordo com os requisitos relevantes deste Protocolo e das leis e regulamentações vigentes na saúde pública e veterinária do Brasil.

Os certificados sanitários devem ser escritos tanto em Chinês como em Português. O formato e conteúdo dos certificados serão acordados com antecedência pelos dois países.

ARTIGO 12°

Se a carne bovina desossada importada pela China for determinada pela AQSIQ como em não conformidade com os requisitos deste Protocolo, a AQSIQ informará imediatamente o MAPA e deverá visar o retorno, detenção, destruição ou outro descarte para o produto. O MAPA irá cooperar com a AQSIQ no direcionamento de quaisquer problemas, incluindo a notificação à AQSIQ sobre ações remediadoras a serem tomadas tais como requisição da devolução de quaisquer outros produtos potencialmente afetados e apoio à prevenção da reincidência de não conformidades.

ARTIGO 13°

Para os propósitos deste Protocolo, carne bovina desossada é músculo bovino (sem osso), língua, diafragma e vísceras (coração, fígado, pulmão, rim, etc.), excluindo trato digestivo, útero, bexiga, osso, medula óssea, cérebro, gânglio trigeminal, e gânglios dorsais. O item 3 do Artigo 7 não se aplica para miúdos.

ARTIGO 14°

As comunicações entre as partes deste Protocolo deverão ser realizadas por meio dos pontos de contato, de acordo com o Memorando de Entendimento entre o MAPA e a AQSIQ, artigo 4.1, assinado em Pequim, em 24 de maio de 2004.

ARTIGO 15°

Este Protocolo é passível de emendas com consenso mútuo do MAPA e da AQSIQ. A data de vigência das emendas propostas será decidida por consenso.

ARTIGO 16°

O MAPA ou a AQSIQ podem extinguir este Protocolo, por escrito, observado um prazo prévio de 6 (seis) meses.

ARTIGO 17°

O MAPA ou a AQSIQ podem a qualquer momento através dos canais oficiais requisitar consultas nas provisões deste Protocolo. A data e local de tais consultas serão decididos por consenso mútuo.

ARTIGO 18°

Este Protocolo terá efeito a partir da data de sua assinatura.

Assinado em Brasília, em 12 de novembro de 2004, em três idiomas: português, chinês e Inglês, cada idioma com igual validade. Em caso de diferenças na interpretação, a versão em Inglês deve prevalecer.

PELO MINISTÉRIO DA AGRICULTURA,
PECUÁRIA E ABASTECIMENTO DA
REPÚBLICA FEDERATIVA
DO BRASIL

ROBERTO RODRIGUES
Ministro de Estado da
Agricultura

PELA ADMINISTRAÇÃO GERAL DE
SUPERVISÃO DE QUALIDADE,
INSPEÇÃO E QUARENTENA DA
REPÚBLICA POPULAR DA

CHINA
LI CHANGJIANG
Ministro da Administração Estatal
para Supervisão de Qualidade Ins
peção e Quarentena

[TRANSLATION --TRADUCTION]

PROTOCOLE ENTRE LE MINISTÈRE DE L'AGRICULTURE, DU BÉTAIL ET DES RESSOURCES ALIMENTAIRES DE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRATIVE DU BRÉSIL ET L'ADMINISTRATION GÉNÉRALE DE SUPERVISION DE QUALITÉ, D'INSPECTION ET DE QUARANTAINE DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE CHINE RELATIF À LA QUARANTAINE ET AUX CONDITIONS SANITAIRES VÉTÉRINAIRES DE LA VIANDE DE BOEUF DÉSOSSÉE DEVANT ÊTRE EXPORTÉE DU BRÉSIL À LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE CHINE

Le Ministère de l'agriculture, du bétail et des ressources alimentaires de la République fédérative du Brésil (MAPA) et

L'Administration générale de supervision de qualité, d'inspection et de quarantaine de la République populaire de Chine (AQSIQ),

À la suite de négociations amicales tenues dans le cadre actuel du partenariat stratégique, et désireux de faciliter le commerce bilatéral, sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Le MAPA est chargé de l'inspection et de la quarantaine de la viande de boeuf désossée devant être exportée vers la République populaire de Chine ainsi que de la délivrance des certificats sanitaires.

Article 2

Il incombe au MAPA d'offrir un train de lois et règlements applicables aux établissements d'abattage et de traitement ainsi que des programmes, méthodes, procédures et normes d'inspection et de quarantaine relatifs à la viande de boeuf désossée devant être exportée. Le MAPA fournit par ailleurs à l'AQSIQ des modèles de tampons de quarantaine et de certificats sanitaires aux fins de référence. Le MAPA doit faire part à l'AQSIQ un mois à l'avance de toute modification prochaine des dispositions précitées.

Le MAPA communique régulièrement à l'AQSIQ les plans et rapports annuels de suivi des résidus animaux, qui sont examinés et évalués par l'AQSIQ. Conformément aux conditions posées par l'AQSIQ, le MAPA est chargé de mettre en oeuvre les systèmes de prévention de maladies contagieuses énoncées aux Articles 3 et 4 du présent Protocole, de prendre des mesures de contrôle dans le cadre de zonages et de faire régulièrement rapport à l'AQSIQ sur la situation concernant les maladies des animaux.

Le MAPA reçoit les visites d'AQSIQ au Brésil lorsque cela est nécessaire pour assurer le respect des systèmes mis en place par le MAPA ou d'opérations particulières avec les exigences du présent Protocole, y compris les Programme national brésilien d'enquête sur les résidus, ainsi que les mesures de lutte contre les maladies des animaux et de surveillance des agents pathogènes.

Article 3

Le MAPA communiquera à l'AQSIQ les politiques de régionalisation en ce qui concerne la fièvre aphteuse ainsi que l'information ayant trait à l'inspection et aux mesures de quarantaine et les mesures de garantie relatives aux zones dotées d'un programme de vaccination gratuit contre la fièvre aphteuse. L'AQSIQ, en tant que de besoin, enverra au Brésil un groupe autorisé à vérifier le statut actuel de la régionalisation.

Article 4

Le MAPA confirme officiellement que le Brésil est exempt de l'encéphalite spongieuse bovine, la peste bovine, la pleuropneumonie bovine/contagieuse, la fièvre du Rist, l'épizootie et la bosselure de la peau chez les petits ruminants.

Si une maladie figurant à la liste A de l'Office international des épizooties (OIE) ou autre affection maligne recensée par le Gouvernement brésilien éclate au Brésil, qui menace ou est susceptible de menacer la santé des bovins, le MAPA en informe immédiatement l'AQSIQ fournissant un état détaillé de la situation, suspend temporairement les exportations à destination de la République populaire de Chine, conformément à la pratique acceptée internationalement.

De même, s'il éclate une épidémie d'une maladie figurant à la liste B de l'OIE ou d'autres maladies graves ou s'il se produit d'autres contaminations alimentaires accidentelles, qui menacent ou sont susceptibles de menacer la santé des bovins, le MAPA en informe immédiatement l'AQSIQ en fournissant un état détaillé de la situation et suspend les exportations en provenance de la zone affectée vers la République populaire de Chine, conformément à la pratique acceptée internationalement.

Avant de reprendre les exportations à destination de la République populaire de Chine, le MAPA doit fournir à l'AQSIQ un rapport détaillé sur l'évolution de la maladie, les mesures de prévention et de détection prises, en indiquant si l'épidémie est enrayée. Le MAPA peut alors entreprendre avec l'AQSIQ des négociations sur les conditions de la reprise des exportations, conformément à la pratique acceptée internationalement.

Article 5

La viande de boeuf désossée devant être exportée vers la République populaire de Chine doit provenir d'animaux qui satisfont aux conditions suivantes :

1. Ils sont nés et ont été élevés au Brésil dans une zone exempte de fièvre aphteuse et dotée d'un programme de vaccination reconnu par l'OIE et leur alimentation ne contient aucun élément provenant d'un ruminant, à l'exception du lait.

2. Ils proviennent de fermes ou, au cours des six derniers mois, la stomatite vésiculaire, l'anthrax, la diarrhée virale, la fièvre aphteuse, la maladie d'Aujeszky, une maladie cardiaque et la paratuberculose n'ont été détectés.

3. L'inspection ante-mortem et post-mortem n'ont démontré aucun symptôme ou lésion compatible avec la tuberculose et la brucellose. Si l'une quelconque de ces maladies est détectée dans un certain groupe, pendant l'inspection ante-mortem et post-mortem, la viande

de boeuf désossée provenant de bovins appartenant à ce groupe et originaire de la même ferme ne sera pas exportée vers la République populaire de Chine.

4. Ils proviennent de fermes qui, au cours des 12 derniers mois, n'ont fait l'objet d'aucune restriction ou surveillance conformément à la législation sanitaire et aux règlements touchant la santé animale en vigueur au Brésil.

5. Ils ont respecté les dispositions du programme national brésilien d'enquête sur les résidus. Sur la base des résultats du programme, il peut être attesté que la viande de boeuf désossée ne contient pas de médicaments, de résidus chimiques ou autre substance toxique ou nuisible pouvant présenter un danger pour la santé de l'homme.

Article 6

Les établissements de production (y compris l'abattage, le traitement et le stockage) de la viande de boeuf désossée destinée à l'exportation vers la République populaire de Chine doivent se trouver dans les zones non affectées par la fièvre aphteuse et dotées d'un programme de vaccination, reconnu par l'OIE, appliquant les critères d'hygiène vétérinaire et de santé publique stipulés par le Brésil et par la Chine et conformément aux recommandations internationales. Ces établissements doivent faire attention aux conditions de l'hygiène vétérinaire et santé publique stipulés par le Brésil et par la Chine. L'enregistrement est effectué conformément au Règlement applicable à l'Administration de l'enregistrement des établissements étrangers de production alimentaire destinée à l'importation en République populaire de Chine par l'Administration de certification et d'accréditation de la République populaire de Chine (CNCA). Les produits d'établissements non agréés ne doivent pas être importés en République populaire de Chine.

Article 7

Les vétérinaires agréés du MAPA sont chargés des opérations suivantes :

1. Ils effectuent les inspections ante-mortem et post-mortem dans les abattoirs conformément aux lois et règlements du Brésil et de la Chine.

2. Ils certifient que tous les bovins abattus sont en bonne santé, que la viande désossée répond aux conditions de l'Article 4 et confirment l'absence de symptômes cliniques de toute maladie épidémique et déclarent qu'il n'est à signaler aucun changement pathologique des carcasses et viscères.

3. Ils certifient que toutes les carcasses du bétail abattu ont été réfrigérées et conservées pendant au moins 24 heures à une température de 2°C avant le dépeçage, selon les principes de l'OIE. La température de la viande sera de 2°C à 4°C pendant une durée de temps appropriée. Toutes les carcasses seront examinées et il faudra s'assurer que l'indice pH au centre du faux-filet ne dépasse pas 5,9. La plus grande partie de la lymphe et les glandes seront enlevées.

4. Ils certifient que les quantités de résidus de médicaments vétérinaires, de produits chimiques, de produits agrottoxiques, de métaux lourds, et autres substances nuisibles ou toxiques contenus dans les produits ne dépassent pas les seuils autorisés par le Brésil et la Chine.

5. Ils certifient que la viande a été produite conformément aux programmes d'assurance de qualité à l'aide de l'analyse des risques aux points critiques (APPCC) et que la viande n'est pas contaminée par les agents pathogènes énoncés dans la législation et les règlements applicables de la République fédérative du Brésil et de la République populaire de Chine ainsi que des normes internationales.

6. Ils certifient que les produits sont salubres, préparés dans des conditions d'hygiène et de propreté satisfaisantes et aptes à la consommation humaine.

7. Ils signalent immédiatement à l'AQSIQ tout manquement aux exigences figurant dans les Articles 1 à 6 du présent Accord et suspendent les exportations en provenance de tout établissement suspect. Les vétérinaires agréés du MAPA sont également chargés de rechercher les causes du manquement et de prendre des mesures de redressement, y compris le rappel de produits susceptibles d'être contaminés.

Article 8

Les bovins dont la viande désossée est exportée vers la République populaire de Chine ne doivent pas être abattus dans les mêmes locaux que les bovins ne répondant pas aux conditions de l'Article 4 du présent Protocole. La viande de boeuf désossée exportée à destination de la Chine ne doit pas être traitée dans les mêmes locaux que les bovins ne répondant pas aux conditions des Articles 4 et 6 du Protocole. Dans les entrepôts frigorifiques des établissements de conditionnement de la viande, un secteur précis sera affecté à la viande de boeuf désossée devant être exportée vers la Chine. Celle-ci doit être rapidement identifiable à tous les stades du traitement et du stockage de sorte que l'on puisse bien s'assurer que seuls des produits répondant aux conditions voulues soient exportés vers la Chine.

Article 9

La viande de boeuf désossée devant être exportée vers la République populaire de Chine doit être emballée dans des matériaux n'ayant jamais servi conformément aux normes internationales d'hygiène. Les emballages primaires (intérieurs) et secondaires (extérieurs) doivent indiquer en anglais et en chinois l'appellation du produit, son poids, la raison sociale et le siège du producteur, le numéro officiel d'enregistrement, les conditions de stockage, la date de production et la durée de conservation, et doivent porter les cachets de quarantaine approuvés par l'AQSIQ et déposés auprès de cet organisme.

Article 10

Le traitement de la viande de boeuf désossée destinée à l'exportation vers le Chine (y compris l'emballage, l'entreposage et le transport) doit répondre à toutes les étapes aux conditions d'hygiène requises et la viande doit être protégée contre la contamination par des substances nuisibles ou toxiques. Au cours du transport, la viande ne doit pas passer par des zones réglementées ou sous surveillance du fait de maladies. La température centrale de la viande de boeuf désossée congelée ne doit pas être supérieure à -18°C , sauf dans le cas de produits particuliers, qui devront être autorisés par l'AQSIQ. Une fois la viande placée dans un conteneur, celui-ci doit être scellé sous la supervision d'un vétérinaire agréé du MAPA.

Le numéro du sceau doit figurer sur le certificat sanitaire. L'emballage ne doit ni être modifié ni ouvert au cours du transport.

Article 11

Chaque conteneur de viande de boeuf désossée doit être accompagné d'une attestation sanitaire certifiant que les produits répondent aux conditions stipulées dans le présent Protocole et satisfont aux lois et règlements sur la santé publique et vétérinaire du Brésil.

Les attestations sanitaires doivent être établies en chinois et en portugais. Leur présentation et contenu sont convenus par avance entre les deux Parties.

Article 12

Lorsque l'AQSIQ constate que la viande de boeuf désossée importée par la Chine ne répond pas aux conditions posées dans le présent Protocole, elle le signale immédiatement au MAPA et s'efforce de refouler, retenir, détruire le produit ou d'en disposer par d'autres moyens. Le MAPA coopère avec l'AQSIQ et remédie à tout problème, en communiquant notamment à l'AQSIQ toutes mesures de redressement prises, telles que le rappel de tous autres produits potentiellement affectés et aide à prévenir d'autres tels manquements.

Article 13

Aux fins du présent Protocole, on entend par viande de boeuf désossée la chair des muscles (sans os), la langue, l'estomac et les viscères (coeur, foie, poumons, reins, etc.) à l'exclusion de l'appareil digestif, de l'utérus, de la vessie, des os, de la moelle, de la cervelle, des ganglions trigéminaux et des ganglions dorsaux. Le paragraphe 3 de l'Article 7 ne s'applique pas aux entrailles.

Article 14

Les communications entre les Parties au présent Protocole s'effectuent par l'intermédiaire des points de contact, conformément au paragraphe 1 de l'Article 4 du Mémorandum d'accord entre le MAPA et l'AQSIQ, signé à Beijing le 24 mai 2004.

Article 15

Le présent Protocole peut être modifié par consentement mutuel du MAPA et de l'AQSIQ. La date à laquelle les modifications prennent effet sera décidée d'un commun accord.

Article 16

Le MAPA et l'AQSIQ peuvent dénoncer le présent Protocole moyennant un préavis écrit de six mois.

Article 17

Le MAPA et l'AQSIQ peuvent à tout moment demander, par les voies officielles, la tenue de consultations sur les dispositions du présent Protocole. La date et le lieu où se tiendront les consultations seront décidés par consentement mutuel.

Article 18

Le présent Protocole entre en vigueur à la date de sa signature.

Fait à Brasília le 12 novembre 2004, dans les langues portugaise, chinoise et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Ministère de l'agriculture, de l'élevage et
des ressources alimentaires de la République fédérative du Brésil :

Le Ministre d'état de l'agriculture,

ROBERTO RODRIGUES

Pour l'Administration générale de supervision de qualité, d'inspection et de quarantaine de
la République populaire de Chine :

Le Ministre d'administration d'état pour surveillance de qualité,
inspection et quarantaine,

LI CHANGJIANG

No. 41904

**Lithuania
and
Armenia**

Convention between the Republic of Lithuania and the Republic of Armenia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vilnius, 13 March 2000

Entry into force: *26 February 2001 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *Armenian, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Arménie**

Convention entre la République de Lituanie et la République d'Arménie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vilnius, 13 mars 2000

Entrée en vigueur : *26 février 2001 par notification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *arménien, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ARMENIAN TEXT — TEXTE ARMÉNIEN]

Կ Ո Ն Վ Ե Ն Յ Ի Ա

ԼԻՏՎԱՅԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՋԵՎ ԵԿԿԵՍԵՍՆԵՐԻ ԵՎ ԳՈՒՅՔԻ ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՈՒՄԸ ԲԱՅԱՌՆԵԼՈՒ
ԵՎ ՀԱՐԿԵՐԻ ՎՃԱՐՈՒՄԻՅ ԽՈՒՍԱՓՆԷԸ ԿԱՆԻՍԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Լիտվայի Հանրապետությունը և Հայաստանի Հանրապետությունը,

դեկլարավելով երկու Պայմանավորվող Պետությունների միջև տնտեսական, գիտական, տեխնիկական ու մշակութային համագործակցությունը զարգացնելու և ամրապնդելու ձգտումով և եկամտունեքի ու գույքի հարկերի առնչությամբ կրկնակի հարկումը բացառելու ու հարկերի վճարումից խուսափելը կանխելու և հարկային խտրականություն բույլ չտալու նպատակով որոշեցին կնքել սույն Կոնվենցիան և պայմանավորվեցին ներքոիշխայի մասին.

Գ.Լ.ՈՒՆ 1

ԿՈՆՎԵՆՅՈՒՄՅԻ ԿԻՐԱՌՄԱՆ ՈՒՈՐՏԸ

Հոդված 1

ԱՆՉԻՆՔ, ՈՒՄ ԿԿԱՏՄԱՄԸ ԿԻՐԱՌՎՈՒՄ Է ԿՈՆՎԵՆՅՈՒՄՆ

Սույն Կոնվենցիան կիրառվում է Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտներ հանդիսացող անձանց նկատմամբ:

Հոդված 2

ԸՆԴԳՐԿՎՈՂ ՀԱՐԿԵՐ

1. Սույն Կոնվենցիան կիրառվում է Պայմանավորվող Պետության կամ նրա տեղական իշխանության մարմինների կողմից եկամտունեքից ու գույքից զանձվող հարկերի նկատմամբ, անկախ դրանց զանձման եղանակից:

2. Եկամտից ու գույքից զանձվող հարկեր են համարվում եկամտունեքի ընդհանուր գումարից, գույքի ընդհանուր գումարից կամ եկամտի ու գույքի առանձին տարրերից զանձվող բոլոր հարկերը, ներառյալ շարժական կամ անշարժ գույքի օտարումից առաջացած եկամտունեքից, ինչպես նաև գույքի հավելանելից զանձվող հարկերը:

3. Կոնվենցիան տարածվում է, մասնավորապես, հետևյալ գործող հարկերի վրա՝

a) Լիտվայի դեպքում՝

- (i) հարկ իրավաբանական անձանց շահույթից,
- (ii) հարկ ֆիզիկական անձանց եկամտից,
- (iii) հարկ ձեռնարկություններից, որոնք օգտագործում են պետական սեփականություն հանդիսացող գույքը,
- (iv) հարկ անշարժ գույքից,

(հետագայում անվանվող ինչպես «Լիտվայի հարկ»):

b) Հայաստանի դեպքում՝

- (i) շահութահարկ,
- (ii) եկամտահարկ,
- (iii) գույքահարկ,
- (iv) հողի հարկ,

(հետագայում անվանվող ինչպես «Հայաստանի հարկ»):

4. Կոնվենցիան կիրառվում է նաև եկամտից ու գույքից գանձվող բոլոր նույնական կամ համանման հարկերի նկատմամբ, որոնք կգանձվեն ի լրումն գործող հարկերի կամ դրանց փոխադրեն սույն Կոնվենցիայի ստորագրման օրվանից հետո: Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կիրառելեն միմյանց իրենց համապատասխան հարկային օրենքներում կատարված սկզբունքային փոփոխությունների մասին:

Գ Լ ՈՒՅ II ՍԱՀՄԱՆՈՒՄՆԵՐ

Հոդված 3 ԸՆԳ-ՀԱՆՈՒՄՆԵՐ ՍԱՀՄԱՆՈՒՄՆԵՐ

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակների համար, երև այլ բան չի բխում ենթատեքստից.

- a) «Պայմանավորվող Պետություն» և «մյուս Պայմանավորվող Պետություն» տերմինները, ենթատեքստից կախված, նշանակում են Լիտվա կամ Հայաստան,
- b) «Լիտվա» տերմինը նշանակում է Լիտվայի Հանրապետություն և երբ օգտագործվում է աշխարհագրական իմաստով նշանակում է Լիտվայի Հանրապետության տարածքը և ցամկացած այն գոտին, որը հարակից է Լիտվայի Հանրապետության տարածքային ջրերին, որոնց նկատմամբ Լիտվայի Հանրապետության օրենքներով և համաձայն միջազգային օրավունքի կարող են տարածվել Լիտվայի իրավունքները ծովափի և նրա ջրերի հատակի ու դրանց բնական պաշարների նկատմամբ,
- c) «Հայաստան» տերմինը նշանակում է Հայաստանի Հանրապետություն և երբ օգտագործվում է աշխարհագրական իմաստով նշանակում է տարածք, ներառյալ ներքին ջրերը, որի վրա տարածվում են Հայաստանի Հանրապետության ինքնիշխան իրավունքները և իրավագործությունը՝ միջազգային իրավունքի և ներքին օրենսդրությանը համապատասխան,
- d) «անձ» տերմինը ներառում է ֆիզիկական անձ, ընկերություն կամ անձանց ցանկացած այլ միավորում,

բ) «բնկերություն» տերմինը նշանակում է գանկացած կորպորատիվ միավորում կամ գանկացած միավորում, որը հարկման նպատակների համար դիտարկվում է որպես կորպորատիվ,

գ) «Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկություն» և «մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկություն» տերմինները նշանակում են համապատասխանաբար Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն և մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն,

դ) «միջազգային փոխադրում» տերմինը նշանակում է Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից օդանավով իրականացվող գանկացած փոխադրում, բացառությամբ երբ օդանավը շահագործվում է բացառապես մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող կետերի միջև,

ե) «իրավասու մարմին» տերմինը նշանակում է.

(i) Լիտվայում՝ Ֆինանսների Նախարարը կամ նրա կողմից լիազորված ներկայացուցիչը,

(ii) Հայաստանում՝ Ֆինանսների և Լեռնոմիկայի Նախարարը կամ նրա կողմից լիազորված ներկայացուցիչը,

զ) «ազգային անձ» տերմինը նշանակում է.

(i) Պայմանավորվող Պետության քաղաքացիություն ունեցող գանկացած ֆիզիկական անձ,

(ii) Պայմանավորվող Պետության գործող օրենսդրության հիման վրա սլոյակիսի կարգավիճակ ստացած գանկացած իրավաբանական անձ, ընկերակցություն, ասոցիացիա կամ մասնավոր (ամհատական) ձեռնարկություն (իրավաբանական անձի կարգավիճակ չունեցող):

2. Պայմանավորվող Պետության կողմից սույն Կոնվենցիան գանկացած ժամանակ կիրառելիս նրանում չսահմանված գանկացած տերմին, երև այլ բան ենթատեքստից չի հետևում, կունենա այն նշանակությունը, որն այն տվյալ պահին ունի այդ Պետության օրենսդրությամբ այն հարկերի նկատմամբ, որոնց վրա տարածվում է Կոնվենցիան, այդ Պետությունում գործող հարկային օրենքներով սահմանվող յուրաքանչյուր նշանակություն կզերակայի այդ Պետության այլ օրենքներով տերմինին տրվող նշանակության նկատմամբ:

Հոդված 4 ՌԵԶԻԴԵՆՏ

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակների համար «Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ» տերմինը նշանակում է գանկացած անձ, որն այդ Պետության օրենքներով այնտեղ ենթակա է հարկմանը իր բնակության վայրի, գրանցման վայրի, ռեզիդենտության, ղեկավարման մարմնի գտնվելու վայրի կամ գանկացած այլ համանման չափանիշի հիման վրա: Արտահայտությունը ներառում է նաև այդ Պայմանավորվող Պետության Կառավարությունը և նրա տեղական իշխանության

սայմինները Մակայն, այդ տերմինը չի ներառում զանկացած անձի, որն այդ Պետությունում ենթակա է հարկման միայն այդ Պետության արդյուններից ստացած եկամտի կամ այնտեղ գտնվող գույքի նկատմամբ:

2 Այն դեպքում, երբ առաջին կետի դրույքների համապատասխան ֆիզիկական անձը հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող Պետությունների նկիղնետ, նրա կարգավիճակը որոշվում է հետևյալ կերպ.

- a) նա կհամարվի միայն այն Պետության նկիղնետ, որտեղ նա ունի իրեն պատկանող մշտական կացարան, եթե նա երկու Պետություններում էլ ունի իրեն պատկանող մշտական կացարան, սակայն նա կհամարվի միայն այն Պետության նկիղնետ, որի հետ նրա անձնական և տնտեսական կապերը առավել սերտ են (կենսական շահերի կենտրոն),
- b) եթե հնարավոր չէ որոշել այն Պետությունը, որտեղ նա ունի կենսական շահերի կենտրոն, կամ եթե նա Պետություններից և ոչ մեկում չունի իրեն պատկանող մշտական կացարան, նա կհամարվի միայն այն Պետության նկիղնետը, որտեղ նա սովորաբար բնակվում է,
- c) եթե նա սովորաբար երկու Պետություններում էլ բնակվում է, կամ եթե նա սովորաբար չի բնակվում դրանցից և ոչ մեկում, նա կհամարվի միայն այն Պետության նկիղնետը, որի ազգային անձ է նա հանդիսանում,
- d) եթե նա հանդիսանում է երկու Պետությունների ազգային անձ կամ դրանցից և ոչ մեկի ազգային անձ չի հանդիսանում, սակայն Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները հարցը կլուծեն փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. Այն դեպքում, երբ առաջին կետի դրույքների համաձայն ֆիզիկական անձ չհանդիսացող անձը հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող Պետությունների նկիղնետ, Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կձգտեն հարցը լուծել փոխադարձ համաձայնությամբ և կսահմանեն Կոնվենցիայի կիրառման կարգը նման անձանց նկատմամբ:

Հոդված 5
ՄՇՏԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակների համար «մշտական հաստատություն» տերմինը նշանակում է գործունեության մշտական վայր, որի միջոցով ձեռնարկությունը ամբողջությամբ կամ մասամբ իրականացնում է գործունեություն:

2. «Մշտական հաստատություն» տերմինը, մասնավորապես ներառում է.

- a) ղեկավարման վայր,
- b) մասնաճյուղ,
- c) գրասենյակ,
- d) ֆաբրիկա,

ե) արիեստանոց, և

բ) հանքահոր, նավթի կամ գազի հորատանցք, քարհանք կամ բնական պաշարների հետախուզման կամ արդյունահանման ցանկացած այլ վայր:

3. a) Շինարարական հրապարակը կամ շինարարությունը կամ տեղակայման ծրագիրը կազմում են մշտական հաստատություն միայն եթե նրա տնօրոնությունը գերազանցում է տասներկու ամիսը,

բ) Պայմանավորվող Պետության օֆշորում ծովափի և ջրերի հատակի ու դրանց բնական պաշարների հետախուզման կամ շահագործման հետ կապված գործունեությունը կոլիտարկվի որպես այդ Պետությունում տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով իրականացվող, եթե նման գործունեությունը իրականացվում է ընդհանուր առմամբ 30 օրը գերազանցող ժամանակահատվածում կամ ժամանակահատվածներում՝ ցանկացած 12 ամսյա ժամկետում:

4. Չնայած սույն Հոդվածի նախորդ դրույթներին, կհամարվի, որ «մշտական հաստատություն» տերմինը չի ներառի.

a) կառույցների օգտագործումը ձեռնարկությանը պատկանող սպրանքների կամ արտադրանքի բացառապես պահպանման, ցուցադրման կամ առաքման նպատակով,

բ) ձեռնարկությանը պատկանող սպրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը բացառապես պահպանման, ցուցադրման կամ առաքման նպատակով,

գ) ձեռնարկությանը պատկանող սպրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը բացառապես այլ ձեռնարկության կողմից վերամշակման նպատակով,

դ) գործունեության մշտական վայրի պահումը ձեռնարկության համար սպրանքների կամ արտադրանքի բացառապես գնման, կամ տեղեկությունների հավաքման նպատակով,

ե) գործունեության մշտական վայրի պահումը ձեռնարկության համար բացառապես նախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթի ցանկացած այլ գործունեության իրականացման նպատակով,

Ն) գործունեության մշտական վայրի պահումը բացառապես a) - e) ենթակետերում նշված գործունեության տեսակների ցանկացած համակցության իրականացման համար, պայմանով, որ այդպիսի համակցության արդյունքում առաջացող գործունեության մշտական վայրի համընդհանուր գործունեությունը կրում է նախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթ:

5. Չնայած 1 և 2 կետերի դրույթներին, եթե անձը անկախ կարգավիճակով գործակալ չէ, որի մասին խոսվում է 6 կետում, և գործում է ձեռնարկության անունից,

ունի և սովորաբար օգտագործում է Պայմանավորվող Պետությունում ձեռնարկության անունից կոնտրակտներ կնքելու իրավասություն, ապա սյդ ձեռնարկությունը կոնտրակտի որպես այդ Պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող գանկացած գործունեության տնտեսությանը, որն այդ անձն իրականացնում է ձեռնարկության համար, բացառությամբ, երբ այդ անձն գործունեությունը սահմանավակվում է 4 կետում նշվածով, որն երև նույնիսկ իրականացվում է գործունեության մշտական վայրի միջոցով, ապա համաձայն այդ կետի դրույրներին այդ գործունեության մշտական վայրը վեր չի անում մշտական հաստատության:

6. Ձեռնարկությունը չի դիտարկվում որպես Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող միայն, երև նա այդ Պետությունում գործունեություն է իրականացնում բյուրերի, գլխավոր կոմիտեան գործակալի կամ անկախ կարգավիճակով ցանկացած այդ գործակալի միջոցով, պայմանով, որ նման անձինք գործում են իրենց սովորական գործունեության շրջանակներում:

7. Այն վատը, որ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող բնկերությունը վերահսկում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող բնկերությունը կամ վերահսկվում է նրա կողմից, կամ գործունեություն է իրականացնում այդ մյուս Պետությունում (կամ մշտական հաստատության կամ այդ միջոցով), ինքնին այդ բնկերություններից մեկին չի վերածում մյուսի մշտական հաստատության:

Գ.Լ.ՌԻԻ III
ԵԿԱՄՈՒՏՆԻ ՀԱՐԿՈՒՄԸ

Հոդված 6
ԵԿԱՄՈՒՏՆԵՐ ԱՆՇԱՐԺ ԳՈՒՅՔՈՒՅ

1. Եկամուտները, որոնք Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտը ստանում է մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից (ներառյալ եկամուտ գյուղացիական կամ անտառային տնտեսություններից), կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. «Անշարժ գույք» տերմինը պետք է ունենա այն նշանակությունը, որ նա ունի այն Պայմանավորվող Պետության օրենքով, որտեղ գտնվում է դիտարկվող գույքը: Անշարժ գույքին վերաբերվող սույն Կոմվենցիայի դրույրները պետք է կիրառվեն նաև անշարժ գույքին օժանդակ գույքի, գյուղատնտեսությունում և անտառային տնտեսությունում օգտագործվող անասունների ու սարքավորումների, իրավունքների, որոնց նկատմամբ կիրառվում են հողային սեփականությանը վերաբերվող ընդհանուր օրենսդրության դրույրները, գանկացած օպիոնի կամ անշարժ գույքի ձեռք բերման նմանատիպ իրավունքի, անշարժ գույքի ու գույքի տիրույթի և որպես աշխատանք կամ աշխատելու իրավունք դիտարկվող փոփոխական կամ հաստատագրված վճարումների իրավունքների, հանքային պաշարների, աղբյուրների և այլ բնական հանածոների, ծովափի և ջրերի հատակի ու լրանց բնական պաշարների հետախուզումից կամ շահագործումից առաջացող միջոցների համար իրավունքների, ներառյալ նման միջոցներից ստացվող տոկանների կամ օգուտի իրավունքները, նկատմամբ: Ծովային, գետային կամ օդային նավերը որպես անշարժ գույք չեն դիտարկվի:

3. 1 կետի դրույրները կկիրառվեն նաև անշարժ գույքի անմիջական օգտագործումից, վարձակալության տրամադրումից կամ անշարժ գույքի ցանկացած

այլ ձևով օգտագործումից, ինպես նաև անշարժ գույքի օտարումից ստացված կամուտների նկատմամբ,:

4. Եթե բնկերությունում բաժնետոմսերի կամ այլ կորպորատիվ իրավունքների օիրապետումը այդպիսի բաժնետոմսերի կամ կորպորատիվ իրավունքների և փակված առարկայի իրավունք է տալիս օգտագործել բնկերությանը պատկանող սնշարժ գույքը, ապա անմիջական օգտագործումից, վարձավարության որամադրումից կամ այդպիսի իրավունքի օգտագործումից ցանկացած այլ ձևով ստացված եկամուտները կարող են հարկվել այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ սնշարժ գույքը գտնվում է:

5. 1, 3 և 4 կետերի դրույքները կիրառվում են նաև ձեռնարկության անշարժ գույքից առաջացած եկամուտների և անկախ սնձնական ծառայություններ մատուցելու համար օգտագործվող անշարժ գույքից առաջացած եկամուտների նկատմամբ:

**Հոդված 7
ՁԵՌՆԱՐԿԱՏԻՐԱԿԱՆ ԾԱՀՈՒՅԹ**

1. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության շահույթը հարկվում է միայն այդ Պետությունում, միայն եթե նման ձեռնարկությունը գործունեություն չի իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող մշտական հաստատության միջոցով: Եթե ձեռնարկությունը գործունեություն իրականացնում է նշված ձևով, ապա ձեռնարկության շահույթը կարող է հարկվել մյուս Պետությունում, բայց միայն այն մասով, որը վերաբերվում է այդ մշտական հաստատությանը:

2. Հաշվի առնելով 3 կետի դրույքները, կրթ Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գործունեություն է իրականացնում այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, ապա Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրում այդ մշտական հաստատությանն է վերագրվում այն շահույթը, որ նա կարող էր ստանալ այդպիսի կամ համանման պայմաններում, այդպիսի կամ համանման գործունեությամբ զբաղված՝ սուսնձին և ինքնուրույն ձեռնարկություն լինելու դեպքում, և գործեր ամբողջովին անկախ ձեռնարկությունից, որի մշտական հաստատությունը հանդիսանում է:

3. Մշտական հաստատության շահույթը որոշելիս թույլատրվում է այդպիսի մշտական հաստատության նպատակների համար կատարված ծախսերի հանում, ներառյալ կառավարչական և ընդհանուր վարչական ծախսերը, անկախ այն բանից կատարված են դրանք այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է այդ մշտական հաստատությունը, քե նրա սահմաններից դուրս:

4. Եթե Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատությանը վերաբերող շահույթի որոշումը ձեռնարկության տարբեր ստորաբաժանումների միջև շահույթի ընդհանուր գումարի համամասնական բաշխման հիման վրա հանդիսանում է սովորական երևույթ, ապա 2 կետում ոչինչ չի խոչընդոտի Պայմանավորվող Պետությանը հարկվող շահույթը հաշվարկել նման բաշխման միջոցով՝ ինչպես սովորաբար ընդհանրված է, ընդ որում բաշխման ընտրված եղանակը պետք է համապատասխանի սույն Հոդվածի սկզբունքներին:

5. Ոչ մի շահույթ չի հաշվեգրվի մշտական հաստատությանը այդ մշտական հաստատության կողմից իր ձեռնարկության համար ապրանքների կամ արտադրանքի միայն գնման հիման վրա:

6. Նախորդ կետերի նպատակների համար, մշտական հաստատությանը վերաբերող շահույթը ամեն տարի որոշվում է միևնույն եղանակով, եթե միայն դրա փոփոխման համար հիմնավոր ու բավարար պատճառ չառաջանա:

7. Եթե շահույթն իր մեջ ներառում է սույն Կոնվենցիայի այլ Հոդվածներում սուսնաձևից նշված եկամտի այլ տեսակներ, ապա այդ Հոդվածների դրույթները չեն կիրառվի սույն Հոդվածի դրույթների նկատմամբ:

Հոդված 8 ՕԴԱՅԻՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏ

1. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության շահույթը, ստացված միջազգային փոխադրումներում օդանավի շահագործումից, հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

2. Ի կետի դրույթները կիրառվում են նաև այն շահույթի նկատմամբ, որն առաջանում է պոլում, համատեղ գործունեությունում կամ միջազգային շահագործման գործակալությունում մասնակցելուց, բայց միայն այն մասի նկատմամբ, որը վերագրվում է համատեղ գործունեությունում նրա մասնակցությանը:

Հոդված 9 ԱՍՈՑԻԱՅՎԱՆ (ԶՈՒԳՈՐԴՎԱՆ) ՉԵՌՆԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

1. Այն դեպքում, երբ

- a) Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ուղղակի կամ անուղղակի կերպով մասնակցում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կառավարմանը, վերահսկմանը կամ կապիտալում, կամ
- b) միևնույն անձինք ուղղակի կամ անուղղակի կերպով մասնակցում են Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության և մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կառավարմանը, վերահսկմանը կամ կապիտալում,

և յուրաքանչյուր դեպքում երկու ձեռնարկությունների միջև՝ նրանց առևտրային և ֆինանսական փոխհարաբերություններում, ստեղծվում կամ սահմանվում են պայմաններ, որոնք տարբերվում են այն պայմաններից, որոնք կարող էին լինել երկուսն էլ մասնակցող ձեռնարկությունների միջև, ապա ցանկացած շահույթ, որը կարող էր հաշվեգրվել նրանցից մեկին, բայց այդ պայմանների պատճառով չի հաշվեգրվել, կարող է մտցվել այդ ձեռնարկության շահույթի մեջ և համապատասխանաբար հարկվել:

2. Այն դեպքում, երբ Պայմանավորվող Պետությունը այդ Պետության ձեռնարկության հարկվող շահույթի մեջ ներառում է և համապատասխանաբար հարկում շահույթ, որի նկատմամբ մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը այդ մյուս Պետությունում արդեն իսկ ենթարկվել է հարկմանը, և

այդպիսով ներառված շահույթն այն շահույթն է, որը հաշվեգրված կլինի առաջին ելիչատակված Պետության ձեռնարկությանը, եթե երկու ձեռնարկությունների միջև փոխհարաբերությունների լիներն նույնպիսին, ինչպես անկախ ձեռնարկությունների միջև, սակայն այդ մյուս Պետությունը կկատարի այնտեղ հաշվեգրված այդ շահույթի համապատասխան ճշգրտում: Այդպիսի ճշգրտումը որոշելիս, պատշաճ կերպով հաշվի կառնվեն սույն Կոնվենցիայի մյուս դրույթները, իսկ Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները անհրաժեշտության դեպքում կխորհրդակցեն միմյանց հետ:

Հոդված 10
ՇԱՀԱՔԱԺԻՆՆԵՐ

1. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարվող շահաբաժինները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն նման շահաբաժինները կարող են հարկվել նաև այն Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտն է համարվում շահաբաժինները վճարող ընկերությունը՝ այդ Պետության օրենքներին համապատասխան, սակայն եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը համարվում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, սակայն այդ ձևով գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի.

a) շահաբաժինների համախառն գումարի 5%-ը, եթե փաստացի սեփականատեր համարվող ընկերությունը (ընկերակցությունից ստերք) ուղղակի տնօրինում է շահաբաժիններ վճարող ընկերության գույքի ստնվազն 25%-ը,

b) շահաբաժինների համախառն գումարի 15%-ը՝ մնացած բոլոր դեպքերում:

Այս կետը չի շոշափում ընկերության հարկումը այն շահույթի նկատմամբ, որից վճարվում են շահաբաժիններ:

3. «Շահաբաժիններ» տերմինը սույն Հոդվածում կիրառելիս նշանակում է եկամուտ բաժնետոմսերից կամ պարտապահանջ չհանդիսացող՝ շահույթին մասնակցելու իրավունք տվող, այլ իրավունքներից, ինչպես նաև եկամուտ այլ իրավունքներից, որը ենթակա է նույնպիսի հարկային կարգավորմանը, ինչպես բաժնետոմսերից ստացվող եկամուտ, այն Պետության օրենքներին համապատասխան, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում բաշխումն իրականացնող ընկերությունը:

4. 1 և 2 կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտ է համարվում շահաբաժիններ վճարող ընկերությունը, այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով կամ այդ մյուս Պետությունում անկախ անձնակազմ ծառայություններ է մատուցում այնտեղ գտնվող մշտական բազայի միջոցով, և հողից չէ, որի հետ կապված շահաբաժիններ են վճարվում, հիրավի վերաբերվում է նման մշտական հաստատությանը կամ մշտական բազային: Այդ դեպքում, ելնելով հանգամանքներից, կիրառվում են 7 (Ձեռնարկատիրական շահույթ) կամ 14 (Անկախ անձնակազմ ծառայություններ) Հոդվածների դրույթները:

5. Այն դեպքում, երբ Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ հանդիսացող րեկերությունը շահույթ կամ եկամուտներ և ստանում մյուս Պայսանավորվող Պետությունից, այդ մյուս Պետությունը կարող է հարկումից լրիվ ազատել այդ րեկերության կողմից վճարվող շահաբաժինները, բացառությամբ երև այդ շահաբաժինները վճարվում են այդ մյուս Պետության ղեկիղենտին, կամ երև հողինգը, որի հետ կապված վճարվում են շահաբաժինները, հիրավի վերաբերվում է այդ մյուս Պետությունում գտնվող մշտական հաստատությանը կամ մշտական բազային, և րեկերության չբաշխված շահույթից հարկեր չգանձել, նույնիսկ երև շահաբաժինները վճարվում են կամ չբաշխված շահույթը լրիվ կամ մասնակիորեն կազմված են այդ մյուս Պետությունում առաջացող շահույթից կամ եկամտից:

**Հոդված 11
ՏՈՒՐՈՒՆԵՐ**

1. Պայմանավորվող Պետությունում առաջացող և մյուս Պայսանավորվող Պետության ղեկիղենտին վճարվող տոկոսները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն, այդպիսի տոկոսները կարող են հարկվել նաև այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ դրանք համապատասխան այդ Պետության օրենքներին առաջանում են, բայց երև տոկոսների վաստացի սկիսվածատերը համարվում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ, սպա գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի տոկոսների համավասուո գումարի 10%-ը:

3. Անկախ 2-րդ կետի դրույրներից, Պայսանավորվող Պետությունում առաջացող տոկոսները, որոնք ստանում և վաստորեն տնօրինում է մյուս Պայմանավորվող Պետության Կառավարությունը, ներառյալ իշխանության տեղական մարմինները, Կենտրոնական Բանկը կամ Կառավարության կողմից սմբողյովին տնօրինվող ցանկացած ֆինանսական կազմակերպությունը, կամ Կառավարության կողմից երաշխավորվող փոխատվություններից ստացվող տոկոսները, առաջին հիշատակված Պետությունում հարկումից ազատվում են:

4. «Տոկոսներ» տերմինը սույն Հոդվածում կիրառելիս նշանակում է եկամուտ ցանկացած տեսակի պարտապահանջներից, անկախ գրավային սպահովումից և պարտապանի շահույթներին մասնակցելու իրավունքի առկայությունից, և մասնավորապես կառավարական արժեթղղերից և պարտատոմսերից կամ փոխառության տոմսերից եկամուտը, ներառյալ այդպիսի արժեթղղերի, պարտատոմսերի կամ փոխառության տոմսերի պարգևավճարներն ու շահումները: Սույն Հոդվածի նպատակների համար ժամկետանց վճարումների դիմաց գանձվող տուգանքները որպես տոկոսներ չեն դիտարկվում:

5. 1, 2 և 3 կետերի դրույրները չեն կիրառվում, երև տոկոսների վաստացի սեվականատերը, լինելով Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ, տոկոսների առաջացման աղբյուր հանդիսացող մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գործունեություն է իրականացնում այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, կամ այդ մյուս Պետությունում անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այնտեղ գտնվող մշտական բազայի միջոցով, և պարտապահանջը, որի հիման վրա տոկոսները վճարվում են, հիրավի վերաբերվում է նման մշտական հաստատությանը կամ մշտական բազային: Այդ դեպքում, ելնելով հանգամանքներից,

կիրառվում են 7 (Չեռնարկատիրական շահույթ) կամ 14 (Անկախ անձնական օտարություններ) Հոդվածների դրույքները:

6. Համարվում է, որ տոկոսներն առաջանում են Պայմանավորվող Պետությունում, եթե վճարողն այդ Պետության ռեզիդենտն է: Սակայն եթե տոկոսներ վճարող անձը, անկախ այն բանից՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ է, քե ոչ, սշտական հաստատություն կան մշտական բազա ունի Պայմանավորվող Պետությունում, որոնց առնչությամբ առույազել է պարտքը, որի տոկոսները վճարվում են, և այդ տոկոսների վճարման ծախսերը կատարում է նման մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան, ապա համարվում է, որ նման տոկոսները առույանում են այն Պետությունում, որտեղ գտնվում են մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան:

7. Եթե վճարողի և տոկոսների վաստացի սեփականատերի, կամ նրանց երկուսի և որևէ երրորդ անձի միջև հատուկ հարաբերությունների պատճառով վճարման նպատակով հիմք ծառայող պարտապահմանցին վերաբերվող տոկոսների գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և տոկոսների վաստացի սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն Հոդվածի դրույքները կիրառվում են միայն վերջին հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարի ավելցուկային մասը կմնա հարկման ենթակա Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրի օրենքներին համապատասխան, հաշվի առնելով սույն Կոնվենցիայի մյուս դրույքները:

Հոդված 12
ՌՈՅԱԼՏԻ

1. Պայմանավորվող Պետությունում առաջացող և մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարվող ռոյալտին կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն նման ռոյալտին կարող է հարկվել նաև այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ դրանք առաջանում են համապատասխան այդ Պետության օրենքներին, սակայն եթե ռոյալտիի վաստացի սեփականատերը համարվում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ապա այդ ձևով զանձվող հարկը չպետք է գերազանցի ռոյալտիի համախառն գումարի 10%-ը:

3. «Ռոյալտի» տերմինը սույն Հոդվածում կիրառելիս նշանակում է փոխհատուցման տեսքով ցանկացած տեսակի վճարումներ՝ ստացված որպես գրավանդության, արվեստի կամ գիտության ստեղծագործությունների (ներառյալ կինոֆիլմերը, ռադիո կամ հեռուստատեսային հաղորդումների հեռարձակման համար ֆիլմերը կամ ձայնագրությունները) օգտագործման կամ օգտագործման իրավունքի համար ցանկացած հեղինակային իրավունքներից, ցանկացած պատենտների, սպրանքանիշի, դիզայնի կամ մոդելի, պլանի, գաղտնի բանաձևի կամ գործընթացի, կամ արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական արդյավորման օգտագործման կամ օգտագործման իրավունքի տրամադրման համար, կամ արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական փորձի վերաբերյալ տեղեկության համար:

4. 1 և 2 կետերի դրույքները չեն կիրառվում, եթե ռոյալտիի վաստացի սեփականատերը, լինելով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, գործունեություն է իրականացնում ռոյալտիի սղբյուր հանդիսացող մյուս Պայմանավորվող

Պետությունում գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, կամ այդ մյուս Պետությունում անկախ անձնական ծառայություններ և մատուցում այնտեղ գտնվող մշտական բազայի միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց նկատմամբ վճարվում է ույսալսին, հիշալի կապված են այդպիսի մշտական հաստատության կամ մշտական բազայի հետ: Այդ դեպքում, ելնելով հանգամանքներից, կիրառվում են 7 (Հեռնարկատիրական շահույթ) կամ 14 (Անկախ անձնական ծառայություններ) Հոդվածների դրույքները:

5. Համարվում է, որ ույսալսին առաջանում է Պայմանավորվող Պետությունում, երև վճարողը այդ Պետության ռեզիդենտ է: Սակայն երև ույսալսի վճարող անձը, անկախ այն բանից՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ է քև ոչ, Պայմանավորվող Պետությունում ունի մշտական հաստատություն կամ մշտական բազա, որի կապակցությամբ ույսալսի վճարելու պարտավորություն է առաջացել և այդ ույսալսի վճարման ծախսերը կրում են այդ մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան, ապա համարվում է, որ ույսալսին առաջանում է այն Պետությունում, որտեղ գտնվում են մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան:

6. Երև վճարողի և փաստացի սեփականատերի միջև կամ նրանց երկուսի և երրորդ անձի միջև հատուկ հարաբերությունների պատճառով վճարման համար հիմք ծառայող օգտագործմանը, իրավունքին կամ տեղեկատվությանը վերաբերվող ույսալսի գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը համաձայնեցված կլինեք վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ միջև՝ այդպիսի հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն Հոդվածի դրույքները կիրառվում են միայն վերջին հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարի ավելցուկային մասն կմնա հարկման ենթակա Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրի օրենքներին համապատասխան, պատշաճ կերպով հաշվի առնելով սույն Կոմիսցիայի մյուս դրույքները:

Հոդված 13

ԳՈՒՅՔԻ ԱՐԺԵՔԻ ՀԱՎԵԼԱՐՆ

1. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող և 6 Հոդվածում (Եկամուտներ անշաժ գույքից) սահմանված անշարժ գույքի օտարումից ստացված արժեքի հավելաճը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ընկերության, որի սկիզբները հիմնականում կազմված են մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող և 6 Հոդվածում (Եկամուտներ անշաժ գույքից) սահմանված անշարժ գույքից, բաժնետոմսերի օտարումից ստացված արժեքի հավելաճը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության տնօրինության տակ գտնվող և մյուս Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատության ձեռնարկատիրական գույքի մաս կազմող կամ անկախ ծառայությունների մատուցման համար Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի տնօրինության տակ գտնվող և մյուս Պայմանավորվող Պետությունում մշտական բազային վերաբերվող շարժական գույքի օտարումից առաջացած եկամուտները, ներառյալ նման մշտական հաստատության (առանձին կամ ամբողջ ձեռնարկության հետ մեկտեղ) կամ նման

մշտական բազայի օտարումից առաջացած նման եկամուտները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

4. Միջազգային փոխադրումներում Պայմանավորվող Պետության ձևոնարկության կողմից շահագործվող օդանավի կամ նման օդանավի շահագործման հետ կապված շարժական գույքի օտարումից առաջացած եկամուտները հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

5. 1, 2, 3 և 4 կետերում չնշված ցանկացած այլ գույքի օտարումից առաջացած եկամուտները հարկվում են միայն այն Պայմանավորվող Պետությունում, որի ղեկիղենտն է կամ նրա ներքին գույքը օտարող անձը:

Հոդված 14

ԱՆԿԱԽ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Եկամուտը, որ Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ հանդիսացող ֆիզիկական անձը ստանում է մասնագիտական ծառայությունների մատուցումից կամ այլ անկախ բնույթի գործունեությունից հարկվում է միայն այդ Պետությունում, բացառությամբ այն դեպքի, երբ նա մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ունի մշտական բազա (իր գործունեությունն իրականացնելու համար կանոնավոր օգտագործվող մշտական վայր): Եթե նա ունի նման մշտական բազա, ապա եկամուտը կարող է հարկվել մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, բայց միայն այդ մշտական բազային վերաբերվող մասով: Այդ նպատակների համար, երբ Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ հանդիսացող ֆիզիկական անձը գտնվում է մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ընդհանուր առմամբ 183 օրը չգերազանցող ժամանակահատվածում կամ ժամանակահատվածներում՝ ցանկացած 12-ամսյա ժամկետում, որը սկսվում կամ վերջանում է ֆինանսական տարում, ապա կհամարվի, որ նա այդ Պետությունում ունի կանոնավոր օգտագործվող մշտական բազա և այդ մյուս Պետությունում իրականացվող իր, վերը նշված, գործունեությունից ստացվող եկամուտը վերաբերվում է այդ մշտական բազային:

2. «Մասնագիտական ծառայություններ» սերմինը ներառում է մասնավորապես, անկախ գիտական, գրական, արվեստաբանական, կրթական կամ դասախոսական գործունեություն, ինչպես նաև բժիշկների, իրավաբանների, ինժեներների, ճարտարապետների, ստամբաբույժների և հաշվապահների անկախ գործունեություն:

Հոդված 15

ԿԱԽՅԱԼ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Հաշվի առնելով 16 (Տնօրենների պատվավճարները), 18 (Կենսաբուշակներ) և 19 (Պետական ծառայություն) Հոդվածների դրույթները, ռոճիկը, աշխատավարձը և նման այլ վարձատրությունները, որոնք Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտը ստանում է վարձու աշխատանքի դիմաց, հարկվում են միայն այդ Պետությունում, եթե միայն վարձու աշխատանքը չի իրականացվում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում: Եթե վարձու աշխատանքը իրականացվում է նման ձևով, ապա այդ առնչությամբ ստացված վարձատրությունները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2 Չնայած 1 կետի դրույթների, Պայմանավորվող Պետության ղեկիչների ստացած վարձատրությունը մյուս Պայմանավորվող Պետությունում իրականացվող վարձու աշխատանքի դիմաց, հարկվում է միայն առաջին հիշատակված Պետությունում, եթե.

- a) ստացողը գտնվում է մյուս Պետությունում ընդհանուր առմամբ 183 օրը չգերազանցող ժամանակահատվածում կամ ժամանակահատվածներում ցանկացած 12-ամսյա ժամկետում, որը սկսվում կամ վերջանում է ֆինանսական տարում, և
- b) վարձատրությունը կատարվում է այդ մյուս Պետության ղեկիչներ չհանդիսացող վարձողի կողմից կամ վարձողի անունից, և
- c) վարձատրությունների վճարման ծախսերը չեն կրում այդ մյուս Պետությունում վարձողի ունեցած մշտական հաստատությունը կամ մշտական բազան:

3. Անկախ սույն Հոդվածի նախորդ դրույթներից, միջազգային փոխադրումներում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից շահագործվող օդանավերում իրականացվող վարձու աշխատանքի հետ կապված վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ Պետությունում:

Հոդված 16
ՏՆՕՐԵՆՆԵՐԻ ՀՈՆՈՐԱՐՆԵՐԸ

Տնօրենների հոնորարները և այլ նույնատիպ վարձատրությունները, որոնք Պայմանավորվող Պետության ղեկիչները ստանում է որպես մյուս Պայմանավորվող Պետության ղեկիչներ հանդիսացող ընկերության տնօրենների խորհրդի կամ ցանկացած այլ նույնատիպ մարմնի անդամ, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

Հոդված 17
ԱՐՎԵՍՏԻ ԱՇԽԱՏՈՂՆԵՐԸ ԵՎ ՄԱՐՁԻԿՆԵՐԸ

1. Անկախ 14 (Անկախ անձնական ծառայություններ) և 15 (Կախյալ անձնական ծառայություններ) Հոդվածների դրույթներից, այն եկամուտը, որը Պայմանավորվող Պետության ղեկիչները ստանում է որպես արվեստի աշխատող, ինչպիսին է քատրոնի, կինոյի, ռադիոյի կամ հեռուստատեսության արտիստը, կամ երաժիշտը, կամ որպես մարզիկ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում իրականացվող, որպես այլպիսին, իր անձնական գործունեությունից, կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Եթե արվեստի աշխատողի կամ մարզիկի, որպես այլպիսին, իրականացվող անձնական գործունեության եկամուտը վերագրվում է ոչ թե անմիջապես արվեստի աշխատողին կամ մարզիկին, այլ մեկ ուրիշ անձին, ապա, անկախ 7 (Չեռնարկատիրական շահույթ), 14 (Անկախ անձնական ծառայություններ) և 15 (Կախյալ անձնական ծառայություններ) Հոդվածների դրույթներից, այդ եկամուտը կարող է հարկվել այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ արվեստի աշխատողը կամ մարզիկը իրականացնում է այդ գործունեությունը:

3. 1 և 2 կետերի դրույթները չեն վերաբերվում այն եկամուտին, որը արվեստի աշխատողները կամ մարզիկները ստանում են Պայմանավորվող Պետությունում իրականացվող գործունեությունից, երև այդ Պետության այցելությունը ամբողջովին կամ մասամբ ֆինանսավորվում է Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի, կամ տեղական իշխանության մարմինների հասարակական հիմնադրամներից: Այդ դեպքում եկամուտը հարկվում է միայն այն Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտ է համարվում արվեստի աշխատողը կամ մարզիկը:

Հոդված 18
ԿԵՆՍԱԹՈՇԱԿՆԵՐ

Հաշվի առնելով 19 Հոդվածի (Վեստկան ծառայություն) 2 կետի դրույթները Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարվող կենսաթոշակները և այլ համանման վարձատրություններ (ներառյալ սոցիալական ապահովության օրենսդրությամբ վճարվող կենսաթոշակները և այլ համանման վարձատրությունները)՝ կապված նրա նախկին վարձու աշխատանքի հետ, հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

Հոդված 19
ՊԵՏԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

1. a) Պայմանավորվող Պետության կամ իշխանության տեղական մարմնի կողմից ֆիզիկական անձին՝ այդ Պետության կամ իշխանության տեղական մարմնին մատուցած ծառայությունների դիմաց, կենսաթոշակից բացի, վճարված ռոճիկը, աշխատավարձը կամ այլ նմանատիպ վարձատրությունը, հարկվում է միայն այդ Պետությունում,

b) Սակայն նման ռոճիկը, աշխատավարձը կամ այլ նմանատիպ վարձատրությունը հարկվում է միայն մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե ծառայությունները մատուցվում են այդ Պետությունում և այդ Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ֆիզիկական անձը:

(i) հանդիսանում է այդ Պետության ազգային անձ, կամ

(ii) չի դարձել այդ Պետության ռեզիդենտը միայն ծառայություններ մատուցելու նպատակով:

2. a) Պայմանավորվող Պետության կամ իշխանության տեղական մարմնի, կամ նրանց կողմից ստեղծված հիմնադրամներից ֆիզիկական անձին՝ այդ Պետությանը կամ իշխանության մարմնին մատուցած ծառայությունների դիմաց, վճարված ցանկացած կենսաթոշակ հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

b) Սակայն, նման կենսաթոշակը հարկվում է միայն մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե ֆիզիկական անձը հանդիսանում է այդ Պետության ռեզիդենտ ու ազգային անձ:

3. 15 (Կալիսյալ անձնական ծառայություններ), 16 (Տնօրենների հոնորարները) և 18 (Կենսաթոշակներ) Հոդվածների դրույթները կիրառվեն այն ռոճիկի, աշխատավարձի կամ այլ նմանատիպ վարձատրությունների ու կենսաթոշակների

նկատմամբ, որոնք կապված են Պայմանավորվող Պետության կամ իշխանության անդակաձև մարմնի կողմից իրականացվող գործունեության հետ:

Հոդված 20
ՌԻՍԱՆՈՂՆԵՐ

Մինչև անմիջականորեն Պայմանավորվող Պետություն ժամանելը մյուս Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտի հանդիսացող և առաջին իշխանաված Պետությունում բացառապես ուսանելու կամ կրթություն ստանալու նպատակով գտնվող ուսանողի, պրակտիկանտի կամ ստաժորի կողմից ստացվող վճարումները՝ նախատեսված ապրելու, ուսանելու կամ կրթություն ստանալու համար, չեն հարկվում առաջին իշխանաված Պետությունում, եթե այդ վճարումների աղբյուրները գտնվում են այդ Պետության սահմաններից դուրս:

Հոդված 21
ԱՅԼ ԵԿԱՄՈՒՏՆԵՐ

1. Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտի եկամուտների՝ սույն Համաձայնագրի նախորդ Հոդվածներում չհիշատակված, տեսակները, անկախ նրանց առաջացման աղբյուրից, հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

2. 1 կետի դրույթները չեն կիրառվում 6 Հոդվածի (եկամուտներ անշարժ գույքից) 2 կետում սահմանված անշարժ գույքի եկամուտներից տարրեր այլ եկամուտների նկատմամբ, եթե նման եկամուտներ ստացողը լինելով Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գործունեություն և իրականացնում այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով, կամ այդ մյուս Պետությունում մատուցում է անկախ անձնական ծառայություններ այնտեղ գտնվող մշտական բազայի միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց առնչությամբ ստացվել է եկամուտը, իրավիճակ կապված է այդպիսի մշտական հաստատության կամ մշտական բազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից ելնելով, կիրառվում են 7 (Չեռնարկատիրական շահույթ) կամ 14 (Անկախ անձնական ծառայություններ) Հոդվածների դրույթները:

ԳԼՈՒԽ IV
ԳՈՒՅՔԻ ՀԱՐԿՈՒՄԸ

Հոդված 22
ԳՈՒՅՔ

1. Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտի սեփականություն հանդիսացող և մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքով ներկայացված գույքը, որի մասին հիշատակվում է 6 Հոդվածում (Եկամուտներ անշարժ գույքից), կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության գույքը՝ ներկայացված մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ունեցած մշտական հաստատության մաս կազմող ձեռնարկատիրական գույքով կամ Պայմանավորվող Պետության ղեկիղենտի տնօրինության տակ գտնվող և անկախ անձնական ծառայություններ մատուցելու նպատակով մյուս Պայմանավորվող Պետությունում տեղաբաշխված մշտական բազայի հետ կապված շարժական գույքը, կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Գույքը, ներկայացված Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից միջազգային փոխադրումներում շահագործվող օդանավով և սյոլ օդանավի շահագործման հետ կապված շարժական գույքով, կարող է հարկվել միայն այդ Պետությունում:

4. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի գույքի մյուս բոլոր տարրերը հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

Գ.ԼՈՒԽ V

ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՄԱՆ ՎԵՐԱՑՄԱՆ ՄԵԹՈԴՆԵՐԸ

Հոդված 23

ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՄԱՆ ՎԵՐԱՑՈՒՄԸ

1. Լիտվայի դեպքում կրկնակի հարկումը վերացվում է հետևյալ կերպ.

Եթե Լիտվայի ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում կամ գույք է տնօրինում, որտեղ սույն Կոնվենցիային համաձայն կարող են հարկվել Հայաստանում, չնայած նույնիսկ, եթե նրա ներքին օրենքներով տրամադրվում են ավելի բարենպաստ պայմաններ, Լիտվան թույլ կտա.

- a) այդ ռեզիդենտի եկամտահարկից հանել Հայաստանում վճարված եկամտահարկին հավասար գումար,
- b) այդ ռեզիդենտի գույքահարկից հանել Հայաստանում վճարված գույքահարկին հավասար գումար:

Սակայն այդ հանումները, երկու դեպքում էլ՝ կախված հանգամանքներից, չպետք է գերազանցեն Լիտվայում եկամտահարկի կամ գույքահարկի հաշվարկված մասը՝ մինչև Հայաստանում հարկման ենթակա եկամուտին կամ գույքին վերաբերվող հանման տրամադրումը,:

2. Հայաստանի դեպքում կրկնակի հարկումը վերացվում է հետևյալ կերպ.

- a) եթե Հայաստանի ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում կամ գույք է տնօրինում, որտեղ սույն Կոնվենցիային համաձայն կարող են հարկվել Լիտվայում, սակայն Հայաստանը թույլ կտա.
- i) այդ ռեզիդենտի եկամտահարկից հանել Լիտվայում վճարված եկամտահարկին հավասար գումար,
- ii) այդ ռեզիդենտի գույքահարկից հանել Լիտվայում վճարված գույքահարկին հավասար գումար:

Սակայն այդ հանումները, երկու դեպքում էլ՝ կախված հանգամանքներից, չպետք է գերազանցեն եկամտահարկի կամ գույքահարկի հաշվարկված մասը՝ մինչև Լիտվայում հարկման ենթակա եկամուտին կամ գույքին վերաբերվող հանման տրամադրումը,:

բ) երբ սույն Կոնվենցիայի ցարկացած դրույքին համապատասխան Հայաստանի ռեզիդենտի ստացած եկամուտը կամ տնօրինած գույքը Հայաստանում հարկումից ազատված է, այնուամենայնիվ նման ռեզիդենտի եկամտախի կամ գույքի մնացած մասի վրա դրվող հարկի գումարը հաշվարկելիս Հայաստանը կարող է հաշվի առնել հարկումից ազատված եկամուտը կամ գույքը:

Գ.Լ.ՈՒՒՅ VI
ՀԱՏՈՒԿ ԳՐՈՒՅԹՆԵՐՔ

Հոդված 24
ԱՆԽՏՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Պայմանավորվող Պետության ազգային անձինք մյուս Պայմանավորվող Պետությունում չեն ենթարկվի այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորությանը, քան այն հարկումը կամ դրա հետ կապված պարտավորությունը, որին ենթարկվում են այդ մյուս Պետության ազգային անձինք նույն հանգամանքների դեպքում, մասնավորապես ռեզիդենտության առումով: Այս դրույքը, չնայած 1 Հոդվածի (Անձինք ում նկատմամբ կիրառվում է Կոնվենցիան) դրույքներին, կիրառվում է նաև Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ շիանդիսացող ֆիզիկական անձանց նկատմամբ:

2. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող, քաղաքացիություն չունեցող անձինք Պայմանավորվող Պետություններից և ոչ մեկում չպետք է ենթարկվեն այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորությանը, քան այն հարկումը կամ դրա հետ կապված պարտավորությունը, որին ենթարկվում են այդ Պետությունների ազգային անձինք նույն հանգամանքների դեպքում, մասնավորապես ռեզիդենտության առումով:

3. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ունեցած մշտական հաստատության հարկումը այդ մյուս Պետությունում չպետք է նվազ բարենպաստ լինի, քան այդ մյուս Պետությունում համանման գործունեություն իրականացնող ձեռնարկությունների հարկումը: Այս դրույքը չպետք է մեկնաբանվի որպես պարտավորեցնող Պայմանավորվող Պետությանը մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտներին հարկման նպատակների համար տրամադրելու որևէ անձնական արտոնություններ, հարկային հանումներ և գեղչեր նրանց քաղաքացիական կարգավիճակի կամ ընտանեկան հանգամանքների հիման վրա, որոնք նա տրամադրում է իր սեփական ռեզիդենտներին:

4. Բացառությամբ այն դեպքերի, երբ կիրառվում են 9 Հոդվածի (Ասոցացված (գույքողված) ձեռնարկությունները) 1 կետի, 11 Հոդվածի (Տոկոսներ) 7 կետի կամ 12 Հոդվածի (Ռոյալտի) 6 կետի դրույքները, Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարվող տոկոսները, ռոյալտի կամ այլ կատարած վճարումները, պետք է նման ձեռնարկության հարկվող շահույթի որոշման նպատակով ենթակա լինեն համանման այն նույն պայմաններով, ինչպես առաջին հիշատակված Պետության ռեզիդենտին վճարելիս: Նմանապես Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին ցանկացած պարտք, այդ ձեռնարկության հարկվող գույքի որոշման նպատակով պետք է ենթակա լինի համանման, այն նույն պայմաններով, որն է պարտքը առաջին հիշատակված Պետության ռեզիդենտին:

5. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունները, որոնց գույքը լրիվ կամ մասնակիորեն պատկանում է մեկ կամ մի քանի ռեզիդենտների, կամ ուղղակի կամ անուղղակի վերահսկվում է մյուս Պայմանավորվող Պետության մեկ կամ մի քանի ռեզիդենտների կողմից, չպետք է առաջին հիշատակված Պետությունում ենթարկվեն այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ նրա հետ կապված պարտավորության, քան այն հարկումը կամ դրա հետ կապված պարտավորությունը, որին կարող են ենթարկվել առաջին հիշատակված Պետության այլ համանման ձեռնարկություններ:

6. Չնայած 2 Հոդվածի (Բնօրինակի հարկեր) դրույքներին, խոյն Հոդվածի դրույքները կկիրառվեն հարկերի յուրաքանչյուր տեսակի կամ ձևի նկատմամբ:

Հոդված 25

ՓՈՒՏՀԱՄԱԶԱՅՆԵՅԱՆ ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՐԳՈՒ

1. Եթե անձը գտնում է, որ Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի գործողությունները հանգեցնում են կամ կհանգեցնեն սույն Կոնվենցիայի դրույքներին չհամապատասխանող հարկմանը, ապա նա կարող է, այդ Պետությունների ազգային օրենքով նախատեսված պաշտպանական միջոցներից անկախ, քննարկման համար իր գործը ներկայացնել այն Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին, որի ռեզիդենտն է ինքը, կամ, եթե դեպքը վերաբերում է 24 Հոդվածի (Անխտարականություն) 1 կետին, այն Պետության իրավասու մարմնին, որի ազգային անձն է: Դիմումը պետք է ներկայացվի երեք տարվա ընթացքում՝ Կոնվենցիայի դրույքներին չհամապատասխանող հարկմանը հանգեցնող գործողությունների մասին առաջին ծանուցման պահից:

2. Եթե իրավասու մարմինը դիմումը համարի հիմնավորված կամ եթե ինքը ի վիճակի չէ հանգերու գոհացուցիչ որոշման, կձգտի հարցը լուծել մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնի հետ փոխհամաձայնությամբ, նպատակ ունենալով բացառել Կոնվենցիային չհամապատասխանող հարկումը: Յանկազամ ձեռք բերված պայմանավորվածություն պետք է կատարվի անկախ Պայմանավորվող Պետությունների ազգային օրենքում առկա որևէ ժամանակային սահմանափակումներից:

3. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները փոխհամաձայնությամբ կձգտեն լուծել բոլոր դժվարությունները կամ կասկածները, որոնք կարող են առաջանալ Կոնվենցիայի մեկնաբանման կամ կիրառման ժամանակ: Նրանք կարող են նաև, Կոնվենցիայով չնախատեսված դեպքերում, համատեղ խորհրդակցել՝ կրկնակի հարկումը բացառելու նպատակով:

4. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կարող են անմիջական կապ հաստատել միմյանց հետ՝ նախորդ կետերի ըմբռնման նպատակով համաձայնության հասնելու:

Հոդված 26

ՏԵՂԵԿԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՓՈԽԱՆԱԿՈՒՄ

1. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները փոխանակվում են տեղեկատվությամբ՝ անհրաժեշտ սույն Կոնվենցիայի կամ Պայմանավորվող Պետությունների ազգային օրենքների դրույքների կատարման համար, այն հարկերի

վերաբերյալ, որոնց վրա տարածվում է Կոնվենցիան այն չափով, որքանով հարկումը չի հակասում Կոնվենցիային: Տեղեկատվության փոխանակումը չի սահմանափակվում և Հոդվածով (Աճձինք, ում նկատմամբ կիրառվում է Կոնվենցիան): Պայմանավորվող Պետության կողմից ստացված զանկացած տեղեկատվություն համարվում է գաղտնի այնքանով, որքանով այդ Պետության ազգային օրենքների շրջանակում ստացված տեղեկատվությունն է, և տեղեկացվում է միայն այն անձանց կամ մարմիններին (ներառյալ դատարանները և վարչական մարմինները), որոնք զբաղված են այն հարկերի գնահատմամբ կամ հավաքագրումով, բռնագանձմամբ կամ դատական հետապնդումով, կամ բողոքարկումների քննարկմամբ, որոնց վրա տարածվում է Կոնվենցիան: Ստացված տեղեկատվությունը նման անձինք կամ մարմինները պետք է օգտագործեն միայն այդպիսի նպատակների համար: Նրանք կարող են հրապարակել տեղեկատվությունը դրեքաց դատական նիստի ընթացքում կամ դատական որոշումներ ընդունելիս:

2. 1 կետի դրույքները և ոչ մի դեպքում չեն մեկնաբանվի որպես Պայմանավորվող Պետությունների պարտավորեցնող.

a) անցկացնելու այդ կամ մյուս Պայմանավորվող Պետության օրենքներին կամ վարչական գործավարությանը հակասող վարչական միջոցառումներ.

b) ներկայացնելու տեղեկատվություն, որը չի կարելի ստանալ այդ կամ մյուս Պայմանավորվող Պետության օրենքներով կամ սովորական վարչական գործավարության ընթացքում.

c) ներկայացնելու տեղեկատվություն, որը կբացահայտի որևէ առևտրական, ձեռնարկատիրական, արդյունաբերական, առևտրային կամ մասնագիտական գաղտնիք կամ առևտրական գործընթաց, կամ տեղեկատվություն, որի բացահայտումը կհակասի պետական քաղաքականությանը (հասարակական կարգին):

3. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կարող են կնքել լրացուցիչ համաձայնագիր՝ սույն Հոդվածի դրույքների կատարման համար անհրաժեշտ միջոցառումների սահմանման նպատակով:

Հոդված 27

ԴԻՎԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԱՌԱՋԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ՀՅՈՒՊԱՏՈՍԱԿԱՆ ՀԱՏՍԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՆԳԱՄՆԵՐԸ

Սույն Կոնվենցիայի և ոչ մի դրույք չի շոշափում դիվանագիտական առաքելությունների և հյուպատոսական ծառայողների հարկային արտոնությունները, որոնք սահմանված են միջազգային իրավունքի ընդհանուր նորմերով կամ հատուկ համաձայնագրի դրույքներով:

ԳԼՈՒԽ VII

ԵԶՐԱՓՈՒԿ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

Հոդված 28

ՈՒԺԻ ՄԵՋ ՄՏՆԵԼԸ

1. Պայմանավորվող Պետությունները մեկը մյուսին կիրազեկեն սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու համար անհրաժեշտ սահմանադրական պահանջները կատարելու մասին:

2. Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում 1 կետում նշված ժամուցագրերից վերջինի ուղարկելու օրվանից և նրա դրույքները երկու Պայմանավորվող Պետություններում կիրառվում են.

- a) աղբյուրից գանձվող հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի 1-ին կամ հունվարի 1-ից հետո գանձվող գումարներից,
- b) եկամտուներից և գույքից գանձվող այլ հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի 1-ին կամ հունվարի 1-ից հետո հաշվարկվող հարկերի նկատմամբ:

Հոդված 29
ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅԱՆ ԳԱՂԱՐԵՅՈՒՄԸ

Սույն Կոնվենցիան մնում է ուժի մեջ մինչև Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կողմից նրա գործողության դադարեցումը: Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրը կարող է դիվանագիտական ուղիներով գործողությունը դադարեցնելու մասին գրավոր ծանուցագիր հանձնելու միջոցով դադարեցնել Կոնվենցիայի գործողությունը՝ ուժի մեջ մտնելու պահից երեք տարին անցնելուց հետո գանկացած օրացուցային տարվա ավարտից առնվազն վեց ամիս առաջ: Այդ դեպքում Կոնվենցիան երկու Պայմանավորվող Պետություններում դադարեցնում է գործողությունը.

- a) աղբյուրից գանձվող հարկերի առնչությամբ՝ ծանուցագիրը փոխանցելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի 1 կամ հունվարի 1 հետո գանձվող գումարների նկատմամբ.
- b) եկամտուներից և գույքից գանձվող այլ հարկերի առնչությամբ՝ ծանուցագիրը փոխանցելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի 1 կամ հունվարի 1 հետո հաշվարկված հարկերի նկատմամբ:

Ի ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՐԻ համապատասխան ձևով լիազորված ներքոստորագրողները ստորագրեցինք սույն Կոնվենցիան:

Կատարված է Վիյնյուս քաղաքում 2000 թվականի մարտի « »-ին, լիտվերեն, հայերեն և անգլերեն լեզուներով, ընդ որում բոլոր երեք տեքստերն էլ հավասարազոր են: Մեկնաբանման ժամանակ տարածայնությունների դեպքում գերակայում է անգլերեն տեքստը:

ԼԻՏՎԱՅԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՑ

ԱՐՉԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Լիտվայի Հանրապետության և Հայաստանի Հանրապետության միջև
եկամուտների և գույքի կրկնակի հարկումը բացառելու և հարկերի վճարումից
խուսափելու կանխելու մասին Կոնվենցիան կնքելիս ներքոստորագրողները
պայմանավորվեցին, որ ներքեիշյալ դրույթները կազմում են Կոնվենցիայի անբաժան
մասը.

1. 4 Հոդվածի (Ռեզիդենտ) 3 կետի ստեղծումը.

Պայմանավորված է, որ Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու
մարմինների միջև համաձայնության բացակայության դեպքում անձը
յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետությունում չի դիտարկվի որպես մյուս
Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ:

2. 7 Հոդվածի (Չեղարկատիրական շահույթ) 3 կետի ստեղծումը.

Պայմանավորված է, որ Պայմանավորվող Պետության կողմից որպես
հանումներ քույրատրվող ծախսերը կներառեն միայն այն ծախսերը, որոնք
ենթակա են հանձան համաձայն այդ Պետության ներքին օրենքների:

Ի ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՐԻ համապատասխան ձևով լիազորված
ներքոստորագրողներս ստորագրեցինք սույն Կոնվենցիան:

Կատարված է Վիլնյուս քաղաքում 2000 թվականի մարտի « »-ին, լիտվերեն,
հայերեն և անգլերեն լեզուներով, բնի որում բոլոր երեք տեքստերն էլ հավասարազոր
են: Մեկնաբանման ժամանակ տարաձայնությունների դեպքում գերակայում է
անգլերեն տեքստը:

ԼԻՏՎԱՅԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՅ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՅ

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE
REPUBLIC OF ARMENIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RE-
SPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Republic of Lithuania and the Republic of Armenia,

Proceeding from intention to promote and strengthen economical, scientific, technical and cultural relations between both Contracting States and in order to avoid double taxation and prevent fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital and exclude tax discrimination, decided to conclude this Convention and

Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

- a) in the case of Lithuania:
 - (i) the tax on profits of legal persons;
 - (ii) the tax on income of natural persons;
 - (iii) the tax on enterprises using state-owned capital;
 - (iv) the immovable property tax;
(hereinafter referred to as "Lithuanian tax");
- b) in the case of Armenia:
 - (i) the profit tax;
 - (ii) the income tax;
 - (iii) the property tax;

- (iv) the land tax;
(hereinafter referred to as "Armenian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes on income and on capital which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General Definitions

For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Lithuania or Armenia, as the context requires;

b) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial waters of the Republic of Lithuania within which under the laws of the Republic of Lithuania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea-bed and its sub-soil and their natural resources;

c) the term "Armenia" means the Republic of Armenia, and when used in the geographical sense means the territory, including internal waters, over which the Republic of Armenia exercises its sovereign rights and jurisdiction in accordance with international law and internal legislation;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by an aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Lithuania, the Minister of Finance or his authorized representative;

(ii) in the case of Armenia, Minister of Finance and Economy or his authorized representative;

i) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership, association or private (personal) enterprise (not having the rights of a legal person), deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, place of incorporation, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. The term shall also include the Government of that Contracting State and a local authority thereof. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Convention to such person.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of exploration or extraction of natural resources.

3. a) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months;

b) activities carried on offshore in a Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the sea-bed and sub-soil and their natural resources situated in that State shall be deemed to be carried on through a permanent establishment situated in that State, if such activities are carried on for a period or periods exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6 . Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The provisions of this Convention relating to immovable property shall apply also to property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, any option or similar right to acquire immovable property, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources, rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the sea-bed and sub-soil and their natural resources, including rights to interests in or to the benefit of such assets. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property, as well as income from the alienation of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1, 3 and 4 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, but only so much of it which is attributable to its participation in joint operation.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have

accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State, derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, including local authorities thereof, the Central Bank or any financial institution wholly owned by that Government, or interest derived on loans guaranteed by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 (Income from Immovable Property) and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares in a company the assets of which consist mainly of immovable property referred to in Article

6 (Income from Immovable Property) and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of aircraft operated in international traffic by that enterprise or movable property pertaining to the operation of such aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base (fixed place regularly available to him for the purpose of performing his activities) in the other Contracting State. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For this purpose, where an individual who is a resident of a Contracting State stays in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State shall be attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16 (Directors' Fees), 18 (Pensions) and 19 (Government Service), salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Entertainers and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provision of Articles 7 (Business Profits), 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or local authorities thereof. In such case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 (Government Service), pensions and other similar remuneration (including pensions and other similar payments made under the social security legislation) paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. Government Service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of that State.

3. The provisions of Articles 15 (Dependent Personal Services), 16 (Directors' Fees) and 18 (Pensions) shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 20. Students

Payments which a student, an apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable Property), if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV. TAXATION OF CAPITAL

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 (Income from Immovable Property), owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, and by movable property pertaining to the operation of such aircraft, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V. METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23. Elimination of Double Taxation

1. In the case of Lithuania, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Lithuania derives income or owns capital which, in accordance with this Convention, may be taxed in Armenia, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Lithuania shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in Armenia;

b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid thereon in Armenia.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income or capital tax in Lithuania, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Armenia.

2. In the case of Armenia, double taxation shall be eliminated as follows:

a) where a resident of Armenia derives income or owns capital which, in accordance with this Convention, may be taxed in Lithuania, Armenia shall allow:

(i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Lithuania;

(ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Lithuania;

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Lithuania;

b) where in accordance with any provision of this Convention, income derived or capital owned by a resident of Armenia is exempt from tax in Armenia, Armenia may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

CHAPTER VI. SPECIAL PROVISIONS

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 (Personal Scope), also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 7 of Article 11 (Interest), or paragraph 6 of Article 12 (Royalties), apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected re-

quirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24 (Non-discrimination), to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1 (Personal Scope). Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

3. The competent authorities of the Contracting States may conclude an additional agreement in order to establish necessary procedure for the implementation of the provisions of this Article.

Article 27. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII. FINAL PROVISIONS

Article 28. Entry into Force

1. The Contracting States shall notify each other when the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiration of a period of three years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Vilnius this 13th day of March 2000, in the Lithuanian, Armenian and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Lithuania:

For the Republic of Armenia:

PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Republic of Lithuania and the Republic of Armenia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital the undersigned have agreed upon the following provisions which form an integral part of the Convention:

1. With reference to paragraph 3 of Article 4 (Resident)

It is agreed that in the absence of the agreement between competent authorities of the Contracting States, the person shall in each Contracting State be deemed not to be a resident of the other Contracting State.

2. With reference to paragraph 3 of Article 7 (Business Profits)

It is agreed that the expenses to be allowed as deductions by a Contracting State shall include only expenses that are deductible under the domestic laws of that State.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Vilnius this 13th day of March 2000, in the Lithuanian, Armenian and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Lithuania:

For the Republic of Armenia:

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS IR
ARMĖNIJOS RESPUBLIKOS**

SUTARTIS

**DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIKUBO
APMOKESTINIMO IŠVENGIMO
IR MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS**

Lietuvos Respublika ir Armėnijos Respublika, siekdamos skatinti ir stiprinti abiejų Susitariančiųjų Valstybių ekonominius, mokslinius, techninius bei kultūrinius ryšius ir norėdamos išvengti pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo, taip pat užkirsti kelią mokesčių slėpimui bei panaikinti mokesčių diskriminaciją, nusprendė

**I SKYRIUS
SUTARTIES TAIKYMO SRITIS**

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia, neatsižvelgiant į tai, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra:

a) Lietuvoje:

- i) juridinių asmenų pelno mokestis;
 - ii) fizinių asmenų pajamų mokestis;
 - iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą;
 - iv) nekilnojamojo turto mokestis;
- (toliau vadinami Lietuvos mokesčiu);

b) Armėnijoje:

- i) pelno mokestis;
 - ii) pajamų mokestis;
 - iii) turto mokestis;
 - iv) žemės mokestis;
- (toliau vadinami Armėnijos mokesčiu).

4 Ši Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams pajamų ir kapitalo mokesčiams, pradėtiems imti papildomai ar vietoj šiuo metu galiojančių mokesčių po šios Sutarties pasirašymo dienos Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie visus svarbesnius jų atitinkamų mokesčių įstatymų pakeitimus.

II SKYRIUS APIBRĖŽIMAI

3 straipsnis

BENDRI APIBRĖŽIMAI

1. Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, vartojamos sąvokos:

a) „Susitariančioji Valstybė” ir „kita Susitariančioji Valstybė” - tai Lietuva arba Armėnija, kaip reikalauja kontekstas;

b) „Lietuva” - Lietuvos Respublika, o šią sąvoką vartojant geografinė prasme - Lietuvos Respublikos teritorija ir bet kuri kita su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojanti teritorija, kurioje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuva gali naudotis savo teisėmis į jūros dugną ir gruntą bei jų gamtos išteklius;

c) „Armėnija” - Armėnijos Respublika, o šią sąvoką vartojant geografinė prasme - teritorija, įskaitant vidaus vandenį, kurioje Armėnijos Respublika pagal tarptautinę teisę ir vidaus įstatymus naudojami savo suvereniomis teisėmis ir jurisdikcija;

d) „asmuo” apima fizinį asmenį, kompaniją ir visas kitas asmenų organizacijas;

e) „kompanija” - bet kuri įmonės tipo organizacija arba subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas įmonės tipo organizacija;

f) „Susitariančiosios Valstybės įmonė” ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė” - atitinkamai įmonės veikla, kurią vykdo Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonės veikla, kurią vykdo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) „tarptautinis gabenimas” - tai gabenimas orlaiviu, kai gabena Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai orlaivis kursuoja tikrai tarp vietovių, esančių kitose Susitariančiojoje Valstybėje.

h) „kompetentingas asmuo“:

i) Lietuvoje - finansų ministras arba jo įgaliotasis atstovas;

ii) Armėnijoje - finansų ir ekonomikos ministras arba jo įgaliotasis atstovas;

i) „nacionalinis subjektas“:

i) bet kuris fizinis asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

ii) bet kuris juridinis asmuo, bendrija, asociacija ar privati (individuali) įmonė (neturinti juridinio asmens teisių), tokį statusą įgijusi pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus.

2. Kai Susitariančioji Valstybė bet kuriuo metu taiko šią Sutartį, jei kontekstas nereikalauja kitaip, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka turi tokią reikšmę, kokią ji turi Sutarties taikymo metu tos Valstybės įstatymuose dėl mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis; reikšmė, kurią sąvoka turi taikomuose tos Valstybės mokesčių įstatymuose, turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama kituose tos Valstybės įstatymuose.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ - bet kuris asmuo, kuris pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, įsteigimo vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje turi mokesčių įpareigojimų. Ši sąvoka taip pat apima Susitariančiosios Valstybės Vyriausybę ir jos vietos valdžios institucijas. Bet ši sąvoka netaikoma asmenims, kurie toje Valstybėje turi mokesčių įpareigojimų tik dėl pajamų, gautų iš toje Valstybėje esančių pajamų šaltinio ar kapitalo.

2. Kai pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas pagal šias taisykles:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą, jeigu jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (jo gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti, kurioje Valstybeje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;

d) jeigu jis yra abiejų Valstybių arba nera nei vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys šį klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Kai pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi klausimą išspręsti abipusiu susitarimu ir nustatyti šios Sutarties taikymo tokiam asmeniui taisykles.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ - tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba tik jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą;

b) filialą;

c) įstaigą;

d) gamyklą;

e) cechą;

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių tyrimo ar gavybos vietą.

3. a) statybos aikštele, statybos ar instaliavimo projektas laikomas nuolatine buveine tik tuo atveju, kai visa tai trunka ilgiau kaip dvylika mėnesių;

b) laikoma, kad veikla, vykdoma Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe ir susijusi su jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių, esančių toje Valstybėje, tyrimu ar eksploatavimu, yra vykdoma per toje Valstybėje esančią nuolatinę buveinę, jeigu tokia veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis yra vykdoma ilgiau kaip 30 dienų.

4. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) patalpų, kurios naudojamos tik įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti;

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, laikomų tik sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti;

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai reikalingai informacijai rinkti;

e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik parengiamajai ar pagalbinei įmonės veiklai vykdyti;

f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a - e punktuose išvardytos veiklos deriniui vykdyti, jei visa taip derinama tokios nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla yra parengiamoji ar pagalbinė.

5. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus nepriklausomo tarpininko statusą turintį asmenį, kuriam taikoma 6 dalis, veikia įmones vardu bei turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmones vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, tariama, kad ta įmonė toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią asmuo atlieka įmonės labui, jei tokio asmens veikla nera apribota 4 dalyje minima veikla, dėl kurios, kai ji vykdoma per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ta vieta nebūtų laikoma nuolatine buveine.

6. Vien tik dėl to, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per tarpininką, bendrais komisiniais pagrindais dirbantį atstovą ar kitą nepriklausomą įgaliotinį, nelaikoma, kad ji toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei šių asmenų veikla sudaro jų įprastinės komercinės-ūkinės veiklos dalį

7. Tai, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja kitą kompaniją, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė, arba (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu) vykdo komercinę-ūkinę veiklą toje kitoje Valstybėje, arba yra jos kontroliuojama, savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

III SKYRIUS

PAJAMŲ APMOKESTINIMAS

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas” turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybes, kurioje minimas turtas yra, teisę. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamoju turtu, taip pat taikomos turtui, kuris papildo nekilnojamąjį turtą, taip pat gyvuliams ir žemės bei miškų ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos bendrosios teisės nuostatos dėl žemės nuosavybės, bet kuriam opcionui ar panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufuktui bei teisėms į kintamas ar pastovias išmokas už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių naudojimą ar teisę jais naudotis, teisėms į turtą, kuris bus sukurtas tiriant ar eksploatuojant jūros dugną, gruntą ir jų gamtos išteklius, įskaitant teises į tokio turto dalį arba į naudą iš jų. Laivai ir orlaiviai nekilnojamoju turtu nelaikomi.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, kurios gaunamos iš tiesiogiai naudojamo, nuomojamo arba bet kuriuo kitu būdu naudojamo nekilnojamojo turto, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos su kompanija susijusios teisės suteikia jų savininkui teisę naudotis kompanijos nekilnojamoju turtu, pajamos iš tiesioginio naudojimosi, nuomojimo ar kitokio naudojimosi tokiu turtu teisių gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 dalys taip pat taikomos pajamoms, gautoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gautoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo individualiai savarankiškai veiklai vykdyti.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo jokios komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė tokią veiklą minėtu būdu vykdo, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tokia to pelno dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Pagal 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybes įmone kitoje Susitariančiojoje Valstybeje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybeje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis, visiškai savarankiškai turinti reikalų su įmone, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama iš jo atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, nesvarbu, ar jos būtų patirtos Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė, ar kitur.

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje yra įprasta nuolatinei buveinei priskirtiną pelną nustatyti proporcingai dalijant visą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, niekas 2 dalyje netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną remiantis tokiu įprastu proporcingu paskirstymu; tačiau rezultatai, gauti taikant tokį paskirstymo metodą, turi atitikti šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas remiantis tik tuo, kad ta nuolatinė buveinė įmonei perka gaminius ar prekes.

6. Taikant ankstesnes dalis, nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, nebent atsirastų svari ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamose kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos tų kitų straipsnių nuostatomis įtakos neturi.

8 straipsnis

ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas iš tarptautiniam gabenimui naudojamų orlaivių apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gautam dalyvaujant bendrame fonde, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje vežėjų agentūroje, bet tik tai tokio pelno daliai, kuri yra priskiriama dalyvaujančiam asmeniui atsižvelgiant į jo dalį bendroje veikloje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja valdant, kontroliuojant kitos Susitariančiosios Valstybės įmonę ar turint joje dalį kapitalo arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja valdant, kontroliuojant vienos Susitariančiosios Valstybės įmonę ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonę ar turint jose dalį kapitalo,

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose yra nustatomos arba nusistovi kitokios sąlygos, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tuomet visas pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų susikaupęs vienoje iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų joje nesusikaupė, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną ir atitinkamai apmokestina pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Valstybėje kaip tos kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, bet taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų susidaręs pirmiau minėtos Valstybės įmonėje, jei sąlygos tarp tų dviejų įmonių būtų buvusios tokios, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tuomet ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja joje mokamą tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys šiuo klausimu tariaisi tarpusavyje.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje ir pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, bet jei tikrasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, mokestis, kuriuo apmokestinami dividendai, negali būti didesnis kaip:

a) 5 procentai nuo bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis dividendų savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuri dividendus mokančioje kompanijoje tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus kapitalo;

b) 15 procentų nuo bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis nedaro įtakos kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ - tai pajamos iš akcijų arba kitų pelno dalies teisių, kurios nėra skolinės pretenzijos, taip pat pajamos iš kitų teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti kompanija, įstatymus yra apmokestinamos taip pat kaip pajamos iš akcijų.

4 I ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei tikrasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje vykdo individualią savarankišką veiklą per joje esančią nuolatinę veiklos vietą, o akcijų paketas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklos vieta. Tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio (Komercinės-ūkinės veiklos pelnas) arba 14 straipsnio (Individuali savarankiška veikla) nuostatos.

5. Kai kompanija, kuri yra vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų jokia mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai akcijų paketas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine ar nuolatine veiklos vieta, taip pat negali apmokestinti kompanijos nepaskirstyto pelno kompanijų nepaskirstyto pelno mokesčio net tuo atveju, kai mokamus dividendus ar nepaskirstytą pelną, visą arba tik jo dalį, sudaro pelnas ar pajamos, susidarę toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidariusios vienoje Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje ir pagal tos Valstybės, kurioje jos susidaro, įstatymus, bet jei tikrasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, tokio mokesčio suma negali būti didesnė kaip 10 procentų nuo bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidariusios vienoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurių tikrasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos vietos valdžią, centrinį banką ar bet kokią finansinę instituciją, kuri nuosavybės teise visiškai priklauso tai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos Vyriausybės garantuotą paskolą, yra atleidžiamos nuo mokesčio pirmiau minėtoje Valstybėje

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ - tai pajamos iš bet kokios rūšies skolinių pretenzijų, nesvarbu, ar jos būtų apsaugotos įkeitimu, ar ne, ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, o svarbiausia - tai pajamos iš Vyriausybės vertybinių popierių ir pajamos iš obligacijų bei įmonių obligacijų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ir įmonių obligacijomis susijusias priemokas bei premijas. Delspinigiai už pavėluotus mokėjimus pagal šio straipsnio nuostatas palūkanomis nelaikomi.

5. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei tikrasis palūkanų savininkas, būdamas vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje vykdo individualią savarankišką veiklą per joje esančią nuolatinę veiklos vietą, o skolinė pretenzija, už kurią mokamos palūkanos, yra efektyviai susijusi su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklos vieta. Tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio (Komercinės-ūkinės veiklos pelnas) arba 14 straipsnio (Individuali savarankiška veikla) nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklos vietą, su kuria yra susijusi skola, už kurią palūkanas moka tokia nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklos vieta, tuomet laikoma, kad tokios palūkanos susidaro toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklos vieta.

7. Kai dėl ypatingų mokėtojo ir tikrojo savininko arba jų abiejų ir kurio nors kito asmens santykių mokamų palūkanų suma, atsižvelgiant į skolinę pretenziją, už kurią jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik paskutinei minetai palūkanų sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus atitinkamai atsižvelgiant ir į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

HONORARAS

1. Honoraras, susidarantis vienoje Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje ir pagal tos Valstybės, kurioje jis susidaro, įstatymus, bet jei tikrasis honoraro savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, tokio mokesčio suma negali būti didesnė kaip 10 procentų nuo bendros honoraro sumos.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „honoraras“ - bet koks užmokestis, gaunamas už naudojimąsi ar už teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio (įskaitant kino filmus ir filmus bei vaizdo ir garso juostas, transliuojamas per radiją ar televiziją), patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autoriaus teisėmis arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis pramonine, komercine ar mokslinė įranga, arba už informaciją, susijusia su patirtimi pramonės, komercijos ar mokslo srityje.

4 1 ir 2 dalies nuostatos netaikomos, jei tikrasis honoraro savininkas, būdamas vienos Susitariančiosios Valstybes rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybeje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybeje vykdo individualią savarankišką veiklą per joje esančią nuolatinę veiklos vietą, o teise arba turtas, už kurį mokamas honoraras, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklos vieta. Tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio (Komercinės-ūkinės veiklos pelnas) arba 14 straipsnio (Individuali savarankiška veikla) nuostatos

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybeje, kai moketojas yra tos Valstybes rezidentas. Tačiau kai mokantis honorarą asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybeje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklos vietą, dėl kurios atsiranda įsipareigojimas reguliariai mokėti autoriaus honorarą, kurį moka tokia nuolatine buveine ar nuolatinei veiklos vieta, tuomet laikoma, kad toks reguliariai mokamas autoriaus honoraras susidaro Valstybeje, kurioje toji nuolatine buveine ar nuolatine veiklos vieta yra

6 Kai dėl ypatingų mokesčio ir tikrojo savininko arba jų abiejų ir kurio nors kito asmens santykių mokamo honoraro suma, atsižvelgiant į naudojimą, teisę ar informaciją, už kuriuos ji mokama, yra didesne už sumą, dėl kurios moketojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik paskutinei minėtai honoraro sumai. Tokiu atveju mokamas perviršis apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybes įstatymus atsižvelgiant ir į kitas šios Sutarties nuostatas

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, kurias gauna vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas iš nekilnojamojo turto, minimo 6 straipsnyje (Pajamos iš nekilnojamojo turto) ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybeje, perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybeje.

2 Prieaugio pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybes rezidentas gauna perleidęs kompanijos, kurios turto didžiąją dalį sudaro 6 straipsnyje (Pajamos iš nekilnojamojo turto) apibrėžtas ir kitoje Susitariančiojoje Valstybeje esantis nekilnojamasis turtas, akcijas, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybeje

3 Prieaugio pajamos, gautos perleidus kilnojamąjį turta, kuris sudaro nuolatinės buveinės, kurią vienos Susitariančiosios Valstybes įmone turi kitoje Susitariančiojoje Valstybeje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamą turto dalį, arba vienos Susitariančiosios Valstybes rezidento individualiai savarankiškai veiklai vykdyti naudojamos nuolatinės veiklos vietos, esančios kitoje Susitariančiojoje Valstybeje, kilnojamojo turto dalį, įskaitant prieaugio pajamas, gautas perleidus tokią nuolatinę buveinę (vieną ar kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę veiklos vietą, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybeje

4. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybes įmone gauna perleidusi orlaivius, kuriuos ta įmone naudoja tarptautiniams gabenimams, ar su tokių orlaivių naudojimu susijusį kilnojamąjį turta, apmokestinamos tik toje Valstybeje

5 Prieaugio pajamos, gaunamos perleidus bet kurį kitą turta, išskyrus 1, 2, 3 ir 4 dalyse minimą turta, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybeje, kurios rezidentas yra turta perleidęs asmuo

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas ar vykdydamas kitokią savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu kitoje Susitariančiojoje Valstybėje jis neturi nuolatinės veiklos vietos (nuolatinės vietos, kuria gali reguliariai naudotis vykdydamas savo veiklą). Jeigu jis tokią nuolatinę veiklos vietą turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, bet tik ta jų dalis, kuri priskirtina tai nuolatinei veiklos vietai. Šiuo tikslu, kai vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna iš viso ilgiau kaip 183 dienas, laikoma, kad toje kitoje Valstybėje jis turi nuolatinę veiklos vietą, kuria gali reguliariai naudotis, o pajamos, gautos iš pirmiau minėtos veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei veiklos vietai.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos” pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Pagal šios Sutarties 16 (Direktorių honorarai), 18 (Pensijos) ir 19 (Tarnyba valstybės institucijose) straipsnių nuostatas algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį vienos Susitariančiosios Valstybes rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybeje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybeje, jei:

a) gavėjas toje kitoje Valstybeje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais finansiniais metais, ištiesai ar su pertraukomis išbūna iš viso ne ilgiau kaip 183 dienas;

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu;

c) atlyginimo sąnaudas padengia ne nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklos vieta, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant ankstesnių šio straipsnio nuostatų, atlyginimas už orlaivyje, kurį tarptautiniams gabenimams naudoja Susitariančiosios Valstybės įmone, atliekamą samdomąjį darbą gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ HONORARAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar kitos panašios institucijos narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Nepaisant 14 straipsnio (Individuali savarankiška veikla) ir 15 straipsnio (Veikla, susijusi su darbo santykiais) nuostatų, pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2 Jei pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tos pajamos, nepaisant 7 (Komerčinės-ūkinės veiklos pelnas), 14 (Individuali savarankiška veikla) ir 15 (Veikla, susijusi su darbo santykiais) straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas šią veiklą vykdo.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms iš atlikėjo ar sportininko veiklos Susitariančiojoje Valstybėje, jei jo vizitas į tą Valstybę visiškai arba didžiąją dalimi yra finansuojamas iš vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių ar jų vietos valdžios visuomeninių fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas atlikėjas ar sportininkas yra.

18 straipsnis

PENSIJOS

Pagal 19 straipsnio (Tarnyba valstybės institucijose) 2 dalies nuostatas pensijos ir kiti panašūs atlyginimai (įskaitant pensijas ir kitas panašias išmokas pagal socialinio aprūpinimo įstatymus), mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis

TARNYBA VALSTYBĖS INSTITUCIJOSE

1. a) algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, išskyrus pensiją, kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tos Valstybės ar valdžios institucijose, apmokestinami tik toje Valstybėje;

b) tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

i) yra tos Valstybės pilietis arba

ii) netapo tos Valstybės rezidentu tik dėl atliekamos tarnybos.

2 a) bet kuri pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybe ar jos vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sudarytų fondų už tarnybą tos Valstybes ar valdžios institucijose, apmokestinama tik toje Valstybeje,

b) tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybes rezidentas ir pilietis

3. Algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašioms atlyginimams bei pensijoms už tarnybą, susijusią su Susitariančiosios Valstybės ar jos vietos valdžios vykdoma komercine-ūkine veikla, taikomos 15 (Veikla, susijusi su darbo santykiais), 16 (Direktorių honorarai) ir 18 (Pensijos) straipsnių nuostatos.

20 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kurie yra arba prieš pat atvykdami į vieną Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentai ir kurie pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi ar lavinimosi tikslais, nėra apmokestinamos toje Valstybėje, jei tokios išmokos mokamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose neapiriamos pajamų rūšys, kurias gauna Susitariančiosios Valstybės rezidentas, nesvarbu, kur jos susidarytų, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas, kurios gaunamos iš 6 straipsnio (Pajamos iš nekilnojamojo turto) 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje vykdo individualią savarankišką veiklą per joje esančią nuolatinę veiklos vietą, o teisė arba turtas, už kuriuos tokios pajamos gaunamos, yra efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklos vieta. Tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio (Komerčinės-ūkinės veiklos pelnas) arba 14 straipsnio (Individuali savarankiška veikla) nuostatos.

IV DALIS

KAPITALO APMOKESTINIMAS

22 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, kurį sudaro 6 straipsnyje (Pajamos iš nekilnojamojo turto) minimas nekilnojamas turtas, nuosavybės teise priklausantis vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esantis kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, kurį sudaro vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės komercinei-ūkinei veiklai vykdyti naudojamo kilnojamojo turto dalis, arba vienos Susitariančiosios Valstybės rezidento kilnojamas turtas, susijęs su rezidento nuolatine veiklos vieta kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir reikalingas jo individualiai savarankiškai veiklai vykdyti, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, kurį sudaro Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniams gabenimams naudojami orlaiviai ir su tokių orlaivių naudojimu susijęs kilnojamas turtas, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4 Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Valstybėje

V SKYRIUS

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMO METODAI

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas taip:

kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie pagal šią Sutartį gali būti apmokestinami Armėnijoje, jeigu Lietuvos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:

a) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Armėnijoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui;

b) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Armėnijoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau abiem atvejais tokia atimama suma negali būti didesnė už prieš atėmimą apskaičiuotą Lietuvos pajamų ar kapitalo mokesčio dalį, kuri yra priskiriama atitinkamai pajamoms ar kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Armėnijoje.

2. Armenijoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas taip:

a) kai Armėnijos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie pagal šią Sutartį gali būti apmokestinami Lietuvoje, Armėnija leidžia:

i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui;

ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau abiem atvejais tokia atimama suma negali būti didesnė už prieš atėmimą apskaičiuotą tą pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, kuri priskiriama atitinkamai pajamoms ar kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lietuvoje;

b) kai pagal kurią nors šios Sutarties nuostatą Armėnijos rezidento gaunamos pajamos arba turimas kapitalas atleidžiami nuo mokesčio Armėnijoje, Armėnija, skaičiuodama mokesčių nuo likusių tokio rezidento pajamų ar kapitalo, vis dėlto gali atsižvelgti į pajamas ar kapitalą, kurie yra atleidžiami nuo mokesčio.

VI SKYRIUS SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Vienos Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų apmokestinimas arba su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms, ypač su rezidento statusu susijusioms aplinkybėms. Nepaisant 1 straipsnio (Asmenys, kuriems taikoma Sutartis) nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nė vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių asmenims be pilietybės, kurie yra vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentai, netaikomi jokie mokesčiai ar su jais susiję reikalavimai, kurie yra kitokie ar didesni už mokesčius bei su jais susijusius reikalavimus, kurie tokiomis pat aplinkybėmis, ypač susijusioms su rezidento statusu, yra ar gali būti taikomi atitinkamos Valstybės nacionaliniams subjektams.

3. Nuolatinės buveinės, kurią vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus nei tos kitos Valstybės įmonių, vykdančių tokią pačią veiklą, apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama taip, lyg ji įpareigotų Susitariančiąją Valstybę suteikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams dėl jų pilietinio statuso ar šeimyninės padėties kokią nors asmeninę mokesčių nuolaidą, lengvatą ar mažinimą, kuris yra suteikiamas tos pačios rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio (Asocijuotos įmonės) 1 dalies, 11 straipsnio (Palūkanos) 7 dalies arba 12 straipsnio (Honorarai) 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės įmone moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimami nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirmosios Valstybės rezidentui. Panašiai ir vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui turi būti atimamos nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą tokiomis pat sąlygomis, lyg įmonė būtų skolinga pirmosios Valstybės rezidentui.

5. Vienos Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas ar su juo susiję reikalavimai pirmoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu apmokestinimas bei su jais susiję reikalavimai, kurie yra ar gali būti taikomi panašioms pirmosios Valstybės įmonėms.

6. Nepaisant 2 straipsnio (Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis) nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra ar bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, neatsižvelgdamas į tų Valstybių vidaus teisės numatytas gynimo priemones, kreiptis į tos Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba, jei jo atvejui taikoma 24 straipsnio (Nediskriminacija) 1 dalis, į tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą asmenį. Pareiškimas dėl tokio atvejo turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių asmuo gali būti apmokestintas ne pagal šios Sutarties nuostatas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybes kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta šios Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų nustatytus laiko terminus

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti visus sunkumus ar abejones, kurie kyla aiškinant ar taikant šią Sutartį. Jie taip pat gali kartu tartis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnes dalis, gali palaikyti tiesioginį ryšį

26 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, būtina šios Sutarties nuostatomis ar Susitariančiųjų Valstybių mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, įstatymų nuostatomis, pagal kurias apmokestinimas neprieštarauja šiai Sutarčiai, įgyvendinti. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu (Asmenys, kuriems taikoma Sutartis). Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gauta informacija laikoma slapta lygiai taip pat, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gauta informacija, ir atskleidžiama tik asmenims ar valdžios institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), kurios dalyvauja apskaičiuojant, renkant, išieškant mokesčius, teismo keliu persekiojant ar nagrinėjant skundus dėl mokesčių, kuriems taikoma Sutartis. Tokie asmenys ar institucijos tokia informacija naudojami tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali atskleisti viešuose teismo procesuose ar teismo sprendimuose.

2 1 dalies nuostatos jokia būdu negali būti aiškinamos taip, kad jos įpareigotų Susitariančiąją Valstybę

a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administracines praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastą administracinę tvarką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors veiklos, verslo, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį ar veiklos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (ordre public)

3 Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali sudaryti papildomą susitarimą šio straipsnio nuostatų įgyvendinimui būtinai tvarkai nustatyti

27 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ NARIAI

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių ar konsulinių įstaigų nariams pagal bendras tarptautinės teisės taisykles arba pagal specialių susitarimų nuostatas.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiosios Valstybės praneša viena kitai, kad šiai Sutarčiai įsigaliooti būtini konstituciniai reikalavimai įvykdyti.

2. Sutartis įsigalioja nuo paskutiniojo 1 dalyje minėtų pranešimų gavimo dienos, ir jos nuostatos pradamos taikyti abiejose Susitariančiose Valstybėse.

a) mokesčiams, išskaitomiems jų susidarymo vietoje, - nuo pajamų, gaunamų nuo kalendorinių metų, einančių iškart po šios Sutarties įsigaliojimo metų, sausio pirmos dienos ar po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - mokesčiams, imamiems už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po šios Sutarties įsigaliojimo metų, sausio pirmą dieną ar po jos.

29 straipsnis NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Šią Sutartį gali nutraukti bet kuri Susitariančioji Valstybė, diplomatiniais kanalais raštu perdavusi pranešimą apie jos nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos, praėjus trejiems metams nuo šios Sutarties įsigaliojimo dienos. Tokiu atveju ši Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančiojose Valstybėse:

a) mokesčiams, išskaitomiems jų susidarymo vietoje, - nuo pajamų, gaunamų nuo kalendorinių metų, einančių iškart po pranešimo pateikimo, sausio pirmos dienos arba po jos;

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - mokesčiams, imamiems už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po pranešimo pateikimo metų, sausio pirmą dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais *Vilniuje* 200.0 m. *kovo 13* d. lietuvių, armėnų ir anglų kalbomis. Visi trys tekstai turi vienodą galią. Esant skirtingų aiškinimų, viršenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

ARMĖNIJOS RESPUBLIKOS VARDU

PROTOKOLAS

Pasirašydami Lietuvos Respublikos ir Armenijos Respublikos Sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slepimo prevencijos, žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis:

1. Dėl 4 straipsnio (Rezidentas) 3 dalies

Susitarta, kad nesant Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų asmenų susitarimo, asmuo kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje nelaikomas kitos Susitariančiosios Valstybes rezidentu

2. Dėl 7 straipsnio (Komerčinės-ūkinės veiklos pelnas) 3 dalies

Susitarta, kad išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik išlaidas, kurios atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus.

Visa tai liudydami šį Protokolą žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais *Vilniuje* 200.0 m. *kov 13* d. lietuvių, armėnų ir anglų kalbomis. Visi trys tekstai turi vienodą galią. Esant skirtingu aiškinimų, viršenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

ARMĖNIJOS RESPUBLIKOS VARDU

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

La République de Lituanie et la République d'Arménie,

Fidèles à leur intention de promouvoir et de renforcer les relations économiques, scientifiques, techniques et culturelles entre les deux États contractants et désireuses de conclure une convention tendant à éviter la double imposition, à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à exclure la discrimination dans ce domaine,

Sont convenues de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER. PORTÉE DE LA CONVENTION

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu exigibles par chacun des États contractants, ou leurs collectivités locales, quel que soit le régime de perception desdits impôts.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous prélèvements fiscaux assis sur tout ou partie du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens meubles ou immeubles, les impôts sur le montant total des salaires payés par les entreprises aussi bien que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels qui font l'objet de la présente Convention sont :

a) En Lituanie :

- i) l'impôt sur le bénéfice des personnes morales;
- ii) l'impôt sur le revenu des personnes physiques;
- iii) l'impôt sur les entreprises utilisant des moyens de production appartenant à l'État;
- iv) l'impôt foncier
(ci-après dénommés "l'impôt lituanien").

b) En Arménie :

- i) l'impôt sur les bénéficiaires;
- ii) l'impôt sur le revenu;

- iii) l'impôt sur la propriété;
- iv) l'impôt foncier;
- (ci-après dénommés "l'impôt arménien");

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seront établis après la date de signature de la présente Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention et à moins que le contexte exige une interprétation différente :

a) les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" s'entendent, selon le contexte, de la Lituanie ou de l'Arménie;

b) le terme "Lituanie" désigne la République de Lituanie et, lorsqu'il est utilisé dans le sens géographique, il s'entend du territoire de la République de Lituanie et de toute zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Lituanie à l'intérieur de laquelle, en vertu de la législation de la Lituanie et conformément au droit international, la Lituanie peut exercer ses droits sur les fonds marins et leurs sous-sol et leurs ressources naturelles;

c) le terme "Arménie" s'entend de la République d'Arménie et, lorsqu'il est utilisé dans le sens géographique, s'entend de son territoire y compris ses voies fluviales sur lesquels la République d'Arménie exerce son droit souverain et sa juridiction, conformément au droit international et à sa législation nationale;

d) le terme "personne" s'entend des personnes physiques, sociétés et tous autres groupements de personnes;

e) le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité qui est assimilée à une personne morale au regard de l'impôt;

f) les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" s'entendent, selon le contexte, d'une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) l'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque cet aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

h) l'expression "autorité compétente" signifie :

- i) dans le cas de la Lituanie, le Ministère des Finances ou son représentant autorisé;
- ii) dans le cas de l'Arménie, le Ministre des Finances et de l'économie ou son représentant autorisé;

i) le terme "ressortissant" désigne :

- i) toute personne physique possédant la nationalité de l'État contractant;

ii) toute personne morale, partenariat, association ou entreprise privée (ne pas avoir des droits d'une personne juridiques), dont le statut découle de la législation en vigueur dans un État contractant.

2. Aux fins de l'application de la présente Convention, à n'importe quel moment, par l'un des États contractants, toute expression qui n'est pas définie dans ladite Convention a le sens que lui attribue à ce moment déterminé la législation de cet État contractant concernant les impôts auxquels s'applique la présente Convention, toute autre interprétation aux termes de la législation fiscale de l'État concerné prévalant sur celle donnée à l'expression ou titre des autres lois dudit État.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente Convention, on entend par "résident de l'un des États contractants" toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de son immatriculation, de sa résidence du siège, de sa direction ou de tout autre critère du même ordre. Le terme inclut également le Gouvernement de l'État contractant concerné ou ses autorités locales. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes assujetties à l'impôt dans cet État exclusivement en raison des revenus qu'elles tirent de sources situées dans cet État ou du capital qui s'y trouve.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1 une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'État contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État contractant, où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux, ne peut être déterminé ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État contractant où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée uniquement comme un résident de l'État contractant dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux États contractants ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants règlent le problème d'un commun accord et déterminent les modalités d'application de la Convention à l'intéressée.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" s'entend d'un lieu fixe d'affaires où une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" s'entend notamment :

a) d'un siège de direction;

b) d'une succursale;

c) d'un bureau;

d) d'une usine;

e) d'un atelier; et

f) d'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu de prospection ou d'extraction de ressources naturelles.

3. a) Un "établissement stable" comprend également un chantier de construction, un projet d'installation ou de montage seulement si leur durée dépasse 12 mois.

b) Les activités entreprises en mer dans un État contractant liées à la prospection ou à l'exploitation du fond de la mer et du sous-sol et de leurs ressources naturelles situées dans cet État sont considérées comme étant entreprises par un établissement permanent situé dans ledit État si les activités en question s'étendent sur une ou des périodes dépassant au total 30 jours pendant une période de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "d'établissement stable" :

a) s'il est fait usage d'une installation à seule fin de stocker, exposer ou livrer des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise;

b) si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) si des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de transformation par une autre entreprise;

d) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'acheter des biens ou des marchandises, ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin de l'exercice combiné des activités mentionnées aux alinéas a) à e) du présent paragraphe, dans la mesure où l'ensemble des activités ainsi exercées dans cette installation fixe d'affaires a un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne -- autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 -- agit dans cet État contractant pour le compte d'une entreprise et dispose dans cet État du pouvoir qu'elle y exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet État, en ce qui concerne toutes activités que cette personne entreprend pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne soient limi-

tées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens du dit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle exerce dans cet autre État des activités par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités.

7. Le fait qu'une société résidente d'un des États contractants contrôle, ou est contrôlée par une société résidente de l'autre État contractant, ou qui y exerce son activité (que ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPÔT SUR LE REVENU

Article 6. Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant dans lequel les biens considérés sont situés. Les dispositions de la présente Convention relatives à la propriété foncière s'appliquent également aux accessoires à la propriété immobilière, au cheptel et à l'équipement des exploitations agricoles et forestières, aux droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, à toute option ou droit similaire concernant l'acquisition de biens fonciers, à l'usufruit des biens immobiliers et au droit à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession d'exploitation de gisements minéraux et autres ressources naturelles, aux droits aux actifs résultant de la prospection ou de l'exploitation du fond de la mer et du sous-sol et leurs ressources naturelles, y compris aux droits aux intérêts ou à la jouissance desdits actifs. Les navires, les, bateaux et les aéronefs ne sont pas considérés comme des propriétés immobilières.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe; de la location ou de l'utilisation, sous toute autre forme, de biens immobiliers, ainsi qu'au revenu tiré de l'aliénation de biens immobiliers.

4. Si la propriété d'actions ou de titres d'une société assure, au propriétaire de ces actions ou titres, la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'utilisation directe, de la location ou de l'utilisation, sous toute autre forme, de ce droit de jouissance, sont imposables dans l'État contractant où lesdits biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 3 et 4 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État à moins que l'entreprise exerce une activité économique dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce une telle activité, ses bénéfices peuvent être imposés dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise de l'un des États contractants exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque État contractant à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait vraisemblablement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses contractées par l'entreprise pour cet établissement stable y compris les dépenses de la direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'État contractant où cet établissement stable est situé, soit ailleurs.

4. Dans la mesure où il est d'usage dans un État contractant de déterminer les bénéfices à attribuer à un établissement stable sur la base d'une répartition de la totalité des bénéfices d'une entreprise entre ses diverses composantes, rien dans le paragraphe 2 n'empêche l'État contractant intéressé de déterminer les bénéfices assujettis à l'impôt en fonction d'une telle répartition selon l'usage; toutefois la méthode de répartition adoptée doit permettre d'obtenir un résultat conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement aura simplement acquis des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents du présent article, les bénéfices à imputer à un établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles s'entendent sans préjudice des dispositions du présent article.

Article 8. Navigation aérienne

1. Les bénéfices, tirés par une entreprise d'un État contractant de l'exploitation d'aéronefs en trafic international, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux bénéfices qui proviennent de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation, mais uniquement dans la mesure où les bénéfices ainsi obtenus sont attribuables au participant au pro rata de sa participation à l'exploitation commune.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un ou l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être du fait de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État -- et l'impose en conséquence -- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont également imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'un partenariat), qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividende", employé dans le présent article, désigne les revenus d'actions ou d'autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres droits soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État, où la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, où la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts ayant leur source dans un État contractant et dont le bénéficiaire est résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Néanmoins, ces intérêts peuvent être imposés dans l'État contractant où ils sont produits, conformément à la législation de cet État, étant entendu que, si le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi exigé ne peut dépasser 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts accumulés dans un État contractant dont le bénéficiaire effectif est le Gouvernement de l'autre État contractant, y compris les autorités locales, la Banque centrale ou tout autre institution financière appartenant en totalité audit Gouvernement ou les intérêts résultant de prêts garantis par ledit Gouvernement sont exonérés de l'impôt dans l'État mentionné en premier.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations ou de l'emprunts, y compris les primes et les lots attachés à ces titres. Les amendes pour les paiements en retard ne sont pas considérées comme des intérêts pour l'application du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce une activité indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. Les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont alors applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont également imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et conformément à la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi exigé ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances", employé dans le présent article, désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique (y compris les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées), d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, d'où proviennent les redevances, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre État, ou exerce une profession indépendante au moyen d'une base fixe située dans cet autre État, et que le droit ou le bien pour lequel sont payées ces redevances est effectivement lié audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7 (Bénéfices des entreprises), soit celles de l'article 14 (Professions indépendantes).

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe en relation avec lesquels a été contractée l'obligation de paiement des redevances et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsqu'en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances, ou que l'un ou l'autre entretient avec des tiers, le montant de redevances payées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui ont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers définis à l'article 6 (Revenus de biens immobiliers) et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Les gains tirés par un résident d'un État contractant de l'aliénation de parts dans une société dont les actifs sont principalement constitués par des biens immobiliers mentionnés à l'article 6 (Revenus de biens immobiliers) et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains tirés de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers attachés à une base fixe qu'un résident d'un État contractant possède dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains tirés de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains provenant de l'aliénation d'aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant ou de biens mobiliers liés à l'exploitation de ces aéronefs, ne sont imposables que dans cet État.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont l'aliénateur est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre de services professionnels qu'il fournit ou de toutes autres activités de caractère indépendant qu'il exerce ne sont imposables que dans cet État, sauf s'il dispose régulièrement d'une base fixe dans l'autre État contractant en vue pour y exercer ses activités. S'il a une base fixe de cette nature, les revenus sont imposables dans cet autre État, mais uniquement à concurrence du montant attribuable à cette base fixe. À cet égard, si une personne physique, résident d'un État contractant, séjourne dans l'autre État contractant pendant une période ou des périodes dépassant au total 183 jours pendant une période de 12 mois commençant ou finissant pendant l'exercice fiscal considéré, elle est réputée disposer régulièrement d'une base fixe dans cet autre État et les revenus provenant desdites activités qui sont exercées dans cet autre État ont attribuables à ladite base fixe.

2. L'expression "profession indépendante" désigne spécialement les activités scientifiques, littéraires, artistiques, éducatives ou pédagogiques indépendantes ainsi que les activités indépendantes exercées par des médecins, des juristes, des ingénieurs, des architectes, des dentistes et des comptables.

Article 15. Professions salariées

1. Sous réserve des dispositions des articles 16 (Tantièmes d'administrateurs), 18 (Pensions) et 19 (Fonction publique), les traitements, salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant perçoit en raison d'un emploi, ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi soit exercé dans l'autre État contractant. Dans ce dernier cas, la rémunération dont l'emploi est la source est imposable dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, la rémunération qu'un résident d'un État contractant perçoit en raison d'un emploi exercé dans l'autre État contractant n'est imposable que dans le premier État si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre État contractant pendant une ou des périodes ne dépassant pas au total 183 jours pendant une période de 12 mois commençant ou finissant pendant l'exercice fiscal considéré; si

b) la rémunération est versée par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'a pas la qualité de résident de l'autre État; et si

c) la rémunération n'est pas à la charge d'un établissement stable ou d'une base d'affaires fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, la rémunération perçue en raison d'un emploi exercé à bord d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant est imposable dans cet État.

Article 16. Tantièmes d'administrateurs

Les tantièmes d'administrateurs et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant perçoit en tant que membre du conseil d'administration ou de tout autre organe analogue d'une société qui a la qualité de résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions salariées), les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles en tant qu'artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, en tant que musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans l'État contractant où ces activités sont exercées.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et, en cette qualité, sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des ar-

ticles 7 (Bénéfices des entreprises), 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions salariées), dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un État contractant par un artiste professionnel ou un sportif si le séjour dans cet État est totalement ou principalement financé au moyen de fonds publics de l'un ou des deux États contractants, ou de leurs autorités locales. En pareil cas, les revenus sont imposables seulement dans l'État contractant dont l'artiste professionnel ou le sportif est résident.

Article 18. Pensions

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19 (Fonction publique), les pensions et les autres rémunérations similaires (y compris les retraites et autres versements analogues, au titre de la législation sur la sécurité sociale) versées au titre d'un ancien emploi à un résident de l'un des États contractants ne sont imposables que dans cet État.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les traitements, salaires et rémunérations similaires, autres que les pensions, versées par un État contractant ou une collectivité locale de celui-ci à une personne physique, au titre de services rendus audit État ou collectivité ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, ces traitements, salaires et rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :

i) possède la nationalité de cet État, ou

ii) n'est pas devenue un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Toute pension versée par un État contractant ou une de ses collectivités locales, ou à partir de fonds créés à cet effet, à une personne physique au titre des services rendus audit État ou collectivité n'est imposable que dans cet État.

b) Toutefois, cette pension n'est imposable que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15 (Professions salariées), 16 (Tantièmes d'administrateurs) et 18 (Pensions) s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations et aux pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou par une de ses collectivités locales.

Article 20. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire, qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposables dans cet État, à condition que les montants qui lui sont ainsi versés proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas visés dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux qui sont tirés de biens immobiliers tels que ceux qui sont définis au paragraphe 2 de l'article 6 (Revenus de biens immobiliers), si celui qui reçoit un tel revenu est un résident d'un État contractant, qui a des activités commerciales dans l'autre État contractant ou des activités indépendantes par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe, qui y est situé, et que le droit ou le bien, pour lequel le revenu est payé, se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes) sont alors applicables.

CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 (Revenus de biens immobiliers) que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers constitutifs d'une base fixe à la disposition d'un résident d'un État contractant, située dans l'autre État contractant et servant à l'exercice d'une profession indépendante est imposable dans ledit autre État contractant.

3. La fortune constituée d'aéronefs exploités en trafic international d'une entreprise d'un État contractant, ou les biens mobiliers affectés à leur exploitation, n'est imposable que dans ledit État contractant.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

CHAPITRE V. MÉTHODES APPLIQUÉES POUR ÉLIMINER LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23. Élimination de la double imposition

1. Dans le cas de la Lituanie, la double imposition sera évitée de la façon suivante :

Si un résident de Lituanie reçoit des revenus ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Arménie, la Lituanie accorde, sans préjudice d'une mesure plus favorable prévue par son droit interne :

a) en déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu acquitté à ce titre en Arménie;

b) en déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune acquitté en Arménie.

Toutefois, cette déduction ne doit pas excéder la part de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune en Lituanie calculés avant l'octroi de la déduction, qui correspond, selon le cas, aux revenus ou à la fortune imposables en Arménie.

2. En Arménie, la double imposition est éliminée comme suit :

a) Lorsqu'un résident de l'Arménie perçoit des revenus ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Lituanie, l'Arménie accorde :

i) en tant que déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu effectivement payé en Lituanie;

ii) en tant que déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune effectivement payé en Lituanie.

Toutefois, cette déduction ne doit pas excéder la part de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune calculée avant l'octroi de la déduction, qui est applicable selon le cas au revenu ou à la fortune imposable en Lituanie.

b) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus perçus par un résident de l'Arménie, ou sa fortune, sont exonérés de l'impôt dans cet État, l'Arménie peut néanmoins tenir compte des revenus exonérés pour le calcul de l'impôt sur le reste des revenus de la fortune dudit résident.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 24. Non-Discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant aucune imposition ou obligation qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre État, qui se trouvent dans la même situation, en particulier pour ce qui est de la résidence. Nonobstant les dispositions de l'article premier (Personnes visées), la présente disposition s'applique également aux ressortissants de l'un ou l'autre État contractant qui ne sont pas résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. Les apatrides, qui sont des résidents d'un État contractant, ne sont soumis dans l'un ou l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'État concerné, qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence.

3. Les établissements stables qu'une entreprise d'un État contractant exploite dans l'autre État contractant ne seront pas imposés dans cet autre État d'une façon moins favorable que les entreprises de cet autre État, qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions, abattements et réductions d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à titre personnel à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9 (Entreprise associées), du paragraphe 7 de l'article 11 (Intérêts) ou du paragraphe 6 de l'article 12 (Redevances) soient

applicables, les intérêts, redevances ou autres frais payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfiques imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

5. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont soumises dans le premier État à aucune obligation ou imposition y relative, qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2 (Impôts visés), aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par l'autorité compétente de l'un ou des deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24 (Non-Discrimination), à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord conclu est appliqué, quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la présente Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord, comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles des lois internes des États contractants relatives aux impôts qui font l'objet de la présente Convention dans la mesure où l'imposition prévue par ces lois n'est pas contraire aux dispositions de la

Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions de l'article premier (Personnes visées). Les renseignements reçus par l'État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) qui participent à l'établissement ou au recouvrement des impôts, ou par les décisions sur les recours à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celle de l'autre État contractant;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

3. Les autorités compétentes des États contractants peuvent conclure un accord additionnel en vue de déterminer la procédure nécessaire pour la mise en oeuvre des dispositions du présent article.

Article 27. Membres de missions diplomatiques et agents consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges diplomatiques ou consulaires en matière d'impôt résultant des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

CHAPITRE VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 28. Entrée en vigueur

1. Les États contractants se notifieront l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La présente Convention entrera en vigueur le jour où la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions prendront effet dans les deux États contractants :

a) en ce qui concerne l'impôt retenu à la source, pour les revenus accumulés à partir du premier janvier de l'année civile qui suit celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention;

b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et l'impôt sur la fortune, pour les impôts dus pour tout exercice budgétaire, à partir du premier janvier de l'année civile qui suit celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 29. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à sa dénonciation par l'un ou l'autre des États contractants. Chacun des États pourra la dénoncer au moyen d'une notification écrite acheminée, par la voie diplomatique, six mois au moins avant la fin de l'année civile commençant après l'expiration d'une période de trois ans à partir de la date d'entrée en vigueur de la Convention. Dans ce cas, cette dernière cessera d'être valide dans les deux États contractants :

a) en ce qui concerne l'impôt retenu à la source, sur les revenus accumulés, à partir du premier janvier de l'année civile qui suit celle de la notification;

b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et l'impôt sur la fortune, pour les impôts dus pour tout exercice budgétaire, à partir du premier janvier de l'année civile qui suit celle de la notification.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Faite en double exemplaire à Vilnius le 13 mars 2000, en langues lituanienne, arménienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence sur l'interprétation, la version anglaise prévaudra.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République d'Arménie :

PROTOCOLE

Au moment de signer la Convention entre la République de Lituanie et la République d'Arménie, tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui feront partie intégrante de la Convention :

1. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 4 (Résidence)

Il est convenu qu'en l'absence d'accord entre les autorités compétentes des États contractants, l'intéressé est considéré, dans chaque État contractant, comme n'étant pas un résident de l'autre État contractant.

2. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 7 (Bénéfices des entreprises)

Il est convenu que les montants devant être autorisés à titre de déduction par un État contractant ne comprennent que ceux qui sont déductibles aux termes de la législation nationale dudit État.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait en double exemplaire à Vilnius le 13 mars 2000, en langues lituanienne arménienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence sur l'interprétation, la version anglaise prévaudra.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République d'Arménie :

No. 41905

**Lithuania
and
Austria**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Austria concerning the carriage of persons by regular transfrontier road transport services. Vilnius, 28 June 1996

Entry into force: *1 July 1996, in accordance with article 11*

Authentic texts: *German and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Autriche**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Autriche relatif au transport transfrontalier de passagers par autobus de lignes régulières. Vilnius, 28 juin 1996

Entrée en vigueur : *1er juillet 1996, conformément à l'article 11*

Textes authentiques : *allemand et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

VEREINBARUNG

zwischen den Regierungen der Republik Litauen und der Republik Österreich über die Beförderung von Personen im grenzüberschreitenden Kraftfahrlinienverkehr

PRÄAMBEL

Die Regierung der Republik Litauen und die Regierung der Republik Österreich in der Folge als Vertragsparteien bezeichnet, sind, geleitet vom Bestreben, die Personenbeförderung im grenzüberschreitenden Kraftfahrlinienverkehr zwischen beiden Vertragsstaaten zu regeln, übereingekommen, bei der Durchführung ihrer Aufgaben auf dem Gebiet des grenzüberschreitenden Kraftfahrlinienverkehrs gemäß den nachfolgenden Bestimmungen vorzugehen:

Artikel 1

Definitionen

Diese Vereinbarung bezeichnet:

- a) als Kraftfahrlinienverkehr die fahrplanmäßige Beförderung von Personen zu genehmigten Tarifen in einer bestimmten Verkehrsverbindung mit Omnibussen, wobei Fahrgäste an vorher festgesetzten Haltestellen aufgenommen und abgesetzt werden können;
- b) als Konzession (Genehmigung) jene behördliche Berechtigung, die in Übereinstimmung mit den geltenden Rechtsvorschriften von jeder der beiden Vertragsparteien für den auf ihrem Hoheitsgebiet verlaufenden Streckenteil ausgestellt wird und die während ihrer Gültigkeitsdauer den Unternehmer berechtigt, einen bestimmten Kraftfahrlinienverkehr zwischen den Hoheitsgebieten der beiden Vertragsparteien oder im Transitverkehr über ihre Hoheitsgebiete durchzuführen;
- c) als zuständige Behörde im Falle der Republik Litauen das Ministerium für Verkehr und im Falle der Republik Österreich den Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst;

d) als Omnibusse jene Kraftfahrzeuge, die im Hoheitsgebiet einer der Vertragsparteien zugelassen sind und nach ihrer Bauart und Ausstattung geeignet und dazu bestimmt sind, mehr als 9 Personen - einschließlich des Fahrers - zu befördern;

e) als Transitverkehr jenen Kraftfahrlinienverkehr, der im Hoheitsgebiet einer Vertragspartei beginnt, das Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei durchfährt, ohne dort Fahrgastbedienung vorzunehmen, und im Hoheitsgebiet eines dritten Staates endet, oder im Hoheitsgebiet eines dritten Staates beginnt, die Hoheitsgebiete beider Vertragsparteien durchfährt, ohne dort Fahrgastbedienung vorzunehmen, und im Hoheitsgebiet eines weiteren Staates endet;

f) als Unternehmer jede natürliche oder juristische Person oder Gesellschaft, die im Hoheitsgebiet einer Vertragspartei niedergelassen und zur Personenbeförderung im grenzüberschreitenden Kraftfahrlinienverkehr befugt ist.

Artikel 2

Konzession (Genehmigung)

(1) Ein grenzüberschreitender Kraftfahrlinienverkehr darf nur auf Grund von Konzessionen (Genehmigungen) der zuständigen Behörden beider Vertragsparteien sowie berührter dritter Staaten geführt werden.

(2) Anträge auf Erteilung von Konzessionen (Genehmigungen) sind an die zuständige Behörde des Heimatstaates des Unternehmers zu richten. Die Anträge müssen folgende Angaben enthalten:

- den Namen und die Anschrift des Unternehmers,
- die Fahrtstrecke,
- eine Streckenskizze,
- die Beförderungspreise,
- einen Fahrplänenwurf (unter Anführung aller Haltestellen sowie der Grenzübergänge),
- die vorgesehene Betriebsperiode,
- den beabsichtigten Betriebsbeginn sowie
- Angaben über Zahl, Art und Beschaffenheit der Omnibusse, die zum Einsatz gelangen sollen.

Die Heimatbehörde übersendet eine Ausfertigung des Antrages an die zuständige Behörde der anderen Vertragspartei und an die Behörden dritter Staaten, die vom beabsichtigten Kraftfahrlinienverkehr berührt sind. Sie bestätigt damit das Vorliegen der Zuverlässigkeit, der finanziellen Leistungsfähigkeit und der fachlichen Eignung des Unternehmers.

(3) Die Konzession (Genehmigung) wird erst erteilt, wenn über das öffentliche Interesse an der Einrichtung der Kraftfahrlinie das Einverständnis hergestellt worden ist, die Zustimmung anderer berührter Staaten vorliegt, und überdies die Gegenseitigkeit gewahrt ist. Danach ist bei Erteilung einer Berechtigung an einen Unternehmer einer Vertragspartei auch an einen von der zuständigen Behörde der anderen Vertragspartei namhaft gemachten geeigneten Unternehmer eine Berechtigung für dieselbe Kraftfahrlinie und zu denselben Bedingungen zu erteilen. Sollte zum Zeitpunkt der Erteilung der Konzession (Genehmigung) die Nennung eines geeigneten Reziprokunternehmers nicht möglich sein, so kann die andere Vertragspartei die Konzession (Genehmigung) erteilen und sich das Recht vorbehalten, zu einem späteren Zeitpunkt einen Reziprokpartner zu nennen.

(4) Die Konzessionen (Genehmigungen) werden auf die Dauer von 5 Jahren ausgestellt und von den Behörden in zweifacher Ausfertigung ausgetauscht. Eine dieser Ausfertigungen erhält der Antragsteller zusammen mit der von seiner Heimatbehörde ausgestellten Berechtigung.

(5) Beim Grenzübertritt in die Republik Österreich ist das Original einer Konzessionsurkunde (blau) und beim Grenzübertritt in die Republik Litauen ist das Original einer Genehmigung (gelb) vorzuweisen. Über Antrag stellen die Behörden so viele Originale der Konzessionsurkunde und der Genehmigung aus, wie zur Erfüllung des Betriebsprogrammes des Kraftfahrlinienverkehrs erforderlich sind.

(6) Da die Republik Österreich und die Republik Litauen keine gemeinsamen Grenzen haben, ist die Ausübung der wechselseitig erteilten Konzessionen (Genehmigungen) an die Bedingung gebunden, daß auch die zuständigen Behörden der im Transitverkehr durchfahrenen dritten Staaten erklären, daß sie eine etwa gesetzlich erforderliche Berechtigung erteilen werden.

Artikel 3

Transitverkehr

(1) Der Transitverkehr über das Hoheitsgebiet der Vertragsparteien bedarf ebenfalls einer Konzession (Genehmigung).

2) Um zu vermeiden, daß die zuständigen Behörden von Drittstaaten hinsichtlich der Fahrtstrecke und der Antragsteller unterschiedliche Anträge für dieselbe Kraftfahrlinie den anderen beteiligten zuständigen Behörden vorlegen, wird vereinbart, solche Anträge nur in Behandlung zu nehmen, wenn aus den Begleitschreiben der zuständigen Behörden des Drittstaates hervorgeht, daß alle von dem beabsichtigten Verkehr berührten Staaten gleichlautende Anträge erhalten haben. So dies nicht der Fall ist, ist ein diesbezüglicher Konsens herzustellen.

Artikel 4

Kabotage

Die Konzessionen (Genehmigungen) für den internationalen Kraftfahrlinienverkehr berechtigen nur zur grenzüberschreitenden Personenbeförderung. Die Bedienung des Lokalverkehrs (Kabotage) im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei bedarf einer gesonderten Berechtigung.

Artikel 5

Einhaltung nationaler Rechtsvorschriften

Die Unternehmer sind verpflichtet, beim Betrieb des Kraftfahrlinienverkehrs alle einschlägigen nationalen Rechtsvorschriften zu beachten.

Artikel 6

Zurücknahme der Konzession (Genehmigung)

(1) Die zuständige Behörde kann die Konzession (Genehmigung) nach den nationalen Vorschriften zurücknehmen, insbesondere wenn der Unternehmer den Betrieb zu dem ihm vorgeschriebenen Zeitpunkt nicht aufnimmt, oder die

Kraftfahrlinie trotz mindestens zweimaliger schriftlicher Verwarnung nicht den gesetzlichen Vorschriften und den Konzessions (Genehmigungs) bedingungen entsprechend betreibt.

(2) Von einer solchen Maßnahme ist die zuständige Behörde der anderen Vertragspartei unverzüglich zu verständigen. Diese kann im Falle der Zurücknahme der Berechtigung einen anderen geeigneten Unternehmer für den Betrieb der Kraftfahrlinie vorschlagen.

Artikel 7

Auslegung der Vereinbarung und Abhaltung von Kraftfahrlinienkonferenzen

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien regeln alle Fragen, die sich bei der Auslegung und Anwendung dieser Vereinbarung ergeben.

(2) Die Vertreter der zuständigen Behörden treten auf Verlangen einer der Vertragsparteien zusammen, insbesondere um zu beraten und zu genehmigen:

- die Einrichtung neuer Kraftfahrlinien,
- die Änderung der Strecken oder der Konzessionsbedingungen bestehender Kraftfahrlinien,
- Anträge auf dauernde oder vorübergehende Einstellung des Betriebes von Kraftfahrlinien,
- die Fahrpläne,
- die Beförderungspreise,
- die Beförderungsbedingungen.

(3) In dringenden Fällen können die Entscheidungen nach Herstellung des schriftlichen oder telefonischen Einverständnisses zwischen beiden zuständigen Behörden getroffen werden.

Artikel 8

Fahrpläne und Beförderungspreise

(1) Fahrpläne und Beförderungspreise werden für die Dauer eines Jahres genehmigt und sind auf Kosten des Unternehmers in gleichartigen offiziellen Veröffentlichungen (Kursbüchern) zu verlautbaren.

(2) Für die Festsetzung der Beförderungspreise gilt der Grundsatz des einheitlichen Tarifes für Unternehmer, die dieselbe Kraftfahrlinie betreiben.

(3) Für Rückfahrkarten können Preisermäßigungen vereinbart werden. Der Verkauf der Fahrkarten darf nur in der Währung des Staates erfolgen, in dem der Verkauf stattfindet.

Artikel 9

Betriebsdatenmeldungen

Der Unternehmer ist verpflichtet, nach Ablauf des Kalenderjahres bis Februar des Folgejahres, bei Saisonlinien in dem auf das Ende der Betriebsperiode folgenden Monat, der Heimatbehörde zu melden:

- die Anzahl der zurückgelegten Kilometer,
- die Anzahl der beförderten Fahrgäste sowie
- die eingesetzten Busse.

Die zuständigen Behörden tauschen diese Betriebsdatenmeldungen aus.

Artikel 10

Ausstellung von Dauerfreifahrtausweisen

Zum Zwecke der Ausübung der Aufsicht stellen die Unternehmer auf Grund dieser Vereinbarung jeder zuständigen Behörde zwei nicht auf Namen lautende Dauerfreifahrtausweise unentgeltlich zur Verfügung.

Artikel 11

Inkrafttreten

Diese Vereinbarung tritt am ersten Tag des der Unterfertigung folgenden Monats in Kraft.

Artikel 12

Vertragsdauer

Diese Vereinbarung wird auf die Dauer von drei Jahren ab Inkrafttreten abgeschlossen. Ihre Gültigkeit verlängert sich jeweils um ein weiteres Jahr, sofern nicht eine der Vertragsparteien die Vereinbarung unter Einhaltung einer sechsmonatigen Kündigungsfrist zum ersten Jänner kündigt.

Geschehen zu Vilnius am ...²⁸... Juni 1996 und zu Wien am ...⁵... Juni 1996 in zwei Urschriften in litauischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen authentisch ist.

**Seitens der Regierung der
Republik Litauen
der Minister für Verkehr**

Dr. Jonas Biržiškis

**Seitens der Regierung der
Republik Österreich
der Bundesminister für
Wissenschaft, Verkehr und Kunst**

Dr. Rudolf Scholten

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**Lietuvos Respublikos Vyriausybės
ir
Austrijos Respublikos Vyriausybės**

S U S I T A R I M A S

dėl keleivių tarptautinių vežiojimų autobusais reguliariais maršrutais

Preambulė

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Austrijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiomis Šalimis, siekdamos plėtoti keleivių vežiojimą tarp Susitariančių Šalių tarptautiniais autobusų maršrutais susitaria, kad, sprendžiant tarptautinių reguliarių maršrutų klausimus, bus laikomasi šių taisyklių:

**1 straipsnis
Sąvokos**

Šiuo susitarimu nustatoma:

- a) "reguliarus maršrutas" yra keleivių vežiojimas autobusais pagal tvarkaraštį, nustatytu maršrutu, suderintais tarifais, kai keleiviai įlaipinami ir išlaipinami iš anksto numatytose stotelėse;
- b) "leidimas" - tai kompetentingos įstaigos įgaliojimas, kuris pagal kiekvienoje Susitariančioje Šalyje galiojančią tvarką, suteikia vežėjui teisę važiuoti nurodytą kelio dalį per jų teritorijas ir, kol jis galioja, suteikia vežėjui teisę vežioti abiejų Susitariančių Šalių teritorijose arba tranzitu per jas;
- c) "kompetentingai įstaigai" , Lietuvos Respublikoje atstovauja Susisiekimo ministerija, o Austrijos Respublikoje - Mokslo, susisiekimo ir meno federalinis ministras.
- d) "autobusas" - tai transporto priemonė, kuri yra registruota vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje ir pagal savo konstrukciją bei įrengimą yra tinkama ir numatyta vežioti daugiau kaip 9 asmenis, įskaitant vairuotoją;
- e) maršrutas laikomas "tranzitiniu maršrutu", kai jis prasideda vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje, pervaziuojant kitos Susitariančios Šalies teritoriją, neaparnaujant keleivių ir baigiasi trečios valstybės teritorijoje arba, kai maršrutas prasideda trečios valstybės teritorijoje, pervaziuojant abiejų Susitariančių Šalių teritorijos, neaparnaujant keleivių, ir baigiasi kitos valstybės teritorijoje;

f) "vežėjas" - tai fizinis arba juridinis asmuo arba bendrovė, kuris/ kuri yra įsikūrusi vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje ir yra įgaliota vežioti keleivius tarptautiniais autobusų maršrutais.

2 straipsnis **Leidimas**

(1) Tarptautinis autobuso maršrutas leidžiamas tik gavus abiejų Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų, taip pat suinteresuotų trečiųjų valstybių leidimus.

(2) Paraiškas leidimui gauti yra pateikiamos vežėjo šalies kompetentingai įstaigai. Paraiškose turi būti šie duomenys:

- vežėjo pavadinimas ir adresas,
- kelionės maršrutas;
- maršruto schema,
- vežiojimo kainos,
- kelionės tvarkaraščio projektas (nurodant visus sustojimus, taip pat sienos kirtimo punktus),
- numatytas darbo laikas,
- numatoma darbo pradžia,
- duomenys apie autobusus, kurie aptarnaus planuojamą maršrutą, kiekį, rūšį ir tipą.

Vežėjo šalies kompetentinga įstaiga vieną paraiškos egzempliorių pasiūnia kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai ir trečiųjų valstybių, per kurias eis reguliarius maršrutas, kompetentingoms įstaigoms. Ji patvirtina tuo, kad vežėjas yra patikimas, finansiškai pajėgus ir turi tinkamą profesinį paruošimą.

(3) Leidimas išduodamas tik tada, kai yra visuomeninis poreikis atidaryti reguliary maršrutą, yra kitų suinteresuotų trečiųjų šalių leidimas ir išsaugojamas paritetas. Po to, kai viena Susitarianči Šalis išduoda vežėjui leidimą, kitos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga, radusi tinkamą vežėją, suteikia jam teisę vežioti keleivius tuo pačiu maršrutu ir tomis pačiomis sąlygomis. Jei išduodant leidimą neįmanoma įvardinti tinkamą partnerį, tuomet kita Susitarianči Šalis gali išduoti leidimą ir pasilieka sau teisę vėliau įvardinti partnerį.

(4) Leidimai išduodami penkeriems metams, ir įstaigos pasikeičia dviem leidimų egzemplioriais. Vieną iš egzempliorių gauna pareiškėjas kartu su jo šalies išduotu leidimu.

(5) Kertant Austrijos Respublikos sieną, reikalingas leidimo originalas (mėlynos spalvos), o važiuojant į Lietuvos Respubliką reikia pateikti leidimo originalą (geltonos spalvos). Įstaigos pagal paraišką išduoda tiek leidimo originalų, kiek reikia, kad būtų įvykdyta reguliaraus autobuso maršruto darbo programa.

(6) Kadangi Lietuvos Respublika ir Austrijos Respublika neturi bendros sienos, tai leidimai išduodami po to, kai trečiųjų šalių, per kurias vykstama tranzitu, kompetentingos įstaigos pareiškia, kad jos išduos reikalingus įstatymiškus leidimus.

3 straipsnis **Tranzitinis susisiekimas**

(1) Tranzitiniam susisiekimui per Susitariančių Šalių teritorijas taip pat reikia leidimo.

(2) Siekiant išvengti, kad trečiųjų šalių kompetentingos įstaigos ir Susitariančių Šalių pareiškėjas paduos skirtingas paraiškas tam pačiam autobuso maršrutui kitoms suinteresuotoms kompetentingoms įstaigoms, susitariama, jog paraiškos bus nagrinėjamos tik tada, kai iš trečiųjų šalių kompetentingų įstaigų lydinčiųjų dokumentų bus aišku, kad visos suinteresuotos Šalys dėl numatomamo susisiekimo gavo vienodo turinio paraiškas. Jei yra ne tas atvejis, tuomet siekiama konsensuso.

4 straipsnis **Kabotažas**

Tarptautino reguliaraus autobusų maršruto leidimai suteikia teisę, tik tarptautiniam keleivių vežiojimui. Vietiniam susisiekimui aptarnauti (kabotažui) kitos Susitariančios Šalies teritorijoje - reikalingas atskiras leidimas.

5 straipsnis **Nacionalinių teisės taisyklių laikymasis**

Vežėjai, vežiodami keleivius reguliariais autobusų maršrutais, privalo laikytis visų specialių su transportu susijusių, nacionalinių teisės taisyklių.

6 straipsnis **Leidimo atėmimas**

(1) Kompetentinga įstaiga, vadovaudamasi nacionalinėmis taisyklėmis, gali atimti leidimą, ypač, jei vežėjas nepradeda dirbti jam nustatytu laiku arba jei dirba, nekreipdamas dėmesio į du raštiškus įspėjimus, dėl taisyklių ir leidimo sąlygų pažeidimo.

(2) Apie tokią priemonę vienos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga nedelsdama informuoja kitą Susitariančią Šalį. Tai gali būti tas atvejis, kai atimamas leidimas ir pasiūlomas kitas, tinkamesnis vežėjas dirbti šiame autobuso maršrute.

7 straipsnis
Susitarimo aiškinimas ir derybų pravedimas

- (1) Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos reguliuoja visus klausimus, kurie yra susiję su šio Susitarimo aiškinimu ir taikymu.
- (2) Kompetentingų įstaigų atstovai, vienos iš Susitariančių Šalių pageidavimu susitinka, aptarti bei pritarti:
- naujam reguliaraus autobuso maršruto atidarymui,
 - jau esančių reguliarių maršrutų arba leidimų sąlygų pakeitimui,
 - paraiškos dėl ilgalaikio arba laikino autobuso maršruto nutraukimui,
 - kelionės planams,
 - vežiojimų kainoms,
 - vežiojimo sąlygoms.
- (3) Skubiais atvejais, susitarus abiejų Susitariančių Šalių kompetentingoms įstaigoms, sprendimus galima padaryti raštu arba telefonu.

8 straipsnis
Kelionės planai ir vežiojimų kainos

- (1) Kelionės tvarkaraščiai ir vežiojimų kainos suderinamos vieneriems metams ir vežėjo sąskaita paskelbiamos oficialiuose tvarkaraščiuose.
- (2) Vežiojimo kainos visiems vežėjams, kurie dirba tame pačiame maršrute, galioja vienodo tarifo principu.
- (3) Atgaliniams bilietams gali būti susitarta dėl kainų lengvatų. Kelionės bilietai parduodami tos šalies, kurioje parduodamas bilietas, valiuta.

9 straipsnis
Darbo duomenų paskelbimas

Vežėjas, pasibaigus kalendoriniams metams, iki kitų metų vasario mėnesio yra įpareigotas savo Šalies kompetentingai įstaigai pranešti apie:

- nuvažiuotų kilometrų skaičių,
- vežtų keleivių skaičių, taip pat
- šiame maršrute paskirtus autobusus.

Kompetentingos įstaigos pasikeičia šiais darbo duomenų pranešimais.

10 straipsnis
Ilgalaikių nemokamo važiavimo pažymėjimo išdavimas

Šio Susitarimo pagrindu kontrolės tikslais vežėjai kiekvienai kompetentingai įstaigai nemokamai pateikia po du nevardinius nemokamus ilgalaikius važiavimo pažymėjimus.

11 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis Susitarimas įsigalioja po pasirašymo kito mėnesio pirmąją dieną.

12 straipsnis
Susitarimo trukmė

Šis Susitarimas sudaromas trejiems metams nuo įsigaliojimo dienos.
Jo galiojimas pratęsiamas dar vieneriems metams, jei viena iš Susitariančių Šalių prieš 6 mėnesius iki sausio 1 dienos jo nenutraukia.

Pasirašyta Vilniuje 1996 m. birželio mėn. ... d. ir Vienoje 1996 m. birželio ... d. dviem egzemplioriais vokiečių ir lietuvių kalbomis, abiem egzemplioriams turint vienodą galią.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu
Susisiekimo ministras

Dr. Jonas Biržiškis

Austrijos Respublikos
Vyriausybės vardu
Mokslo, susisiekimo ir meno
federalinis ministras

Dr. Rudolf Scholten

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AUSTRIA CONCERNING THE CARRIAGE OF PERSONS BY REGULAR TRANSFRONTIER ROAD TRANSPORT SERVICES

Preamble

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Austria, hereinafter referred to as the "Contracting Parties", guided by the desire to regulate the carriage of persons by regular transfrontier road transport services between the two Contracting States, have agreed to proceed in accordance with the following provisions when carrying out their duties in the field of regular transfrontier road transport services.

Article 1. Definitions

For the purposes of this Agreement:

(a) "Regular road transport service" shall mean the regular carriage of passengers, for authorized fares, by means of coaches, on a specified route, whereby passengers may be taken up and set down at predetermined stopping points;

(b) "Licence" (authorization) shall mean the official authorization issued in accordance with the legislation in force in each of the two Contracting Parties for the portion of the itinerary running through its territory, which entitles the carrier, for its period of validity, to operate a specified regular road transport service between the territories of the two Contracting Parties, or in transit through their territories;

(c) "Competent authority" shall mean, in the case of the Republic of Lithuania, the Ministry of Transport and, in the case of the Republic of Austria, the Federal Minister for Science, Transport and the Arts;

(d) "Coaches" shall mean the motor vehicles which are licensed in the territory of either of the Contracting Parties and which, by virtue of their construction and equipment, are suitable for carrying more than nine persons including the driver and are intended for that purpose;

(e) "Transit" shall mean a scheduled transport service which begins in the territory of one Contracting Party, travels through the territory of the other Contracting Party without taking up or setting down any passengers there and ends in the territory of a third State, or which begins in the territory of a third State, travels through the territory of both Contracting Parties without taking up or setting down any passengers there and ends in the territory of a further State;

(f) "Carrier" shall mean any natural or legal person or company established in the territory of a Contracting Party and authorized to carry passengers by regular transfrontier road transport services.

Article 2. Licence (authorization)

(1). A regular transfrontier road transport service may be run only on the basis of licences (authorizations) of the competent authorities of both Contracting Parties and of any third States concerned.

(2). Applications for the granting of licences (authorizations) shall be addressed to the competent authority of the State in which the carrier is established. Applications must contain the following information:

- The name and address of the carrier,
- The route,
- A map of the route,
- The fares,
- A draft timetable (listing all stopping points and border crossing points),
- The planned operating period,
- The date at which the service is intended to go into operation, and
- Details of the number, type and description of the coaches which are to be used.

The authority of the State in which the carrier is established shall forward a copy of the application to the competent authority of the other Contracting Party and to the authorities of third States concerned by the planned regular road transport service. In doing so, it shall confirm the good route, financial standing and professional competence of the carrier.

(3) The licence (authorization) shall not be granted until agreement has been reached as to the public interest of setting up the regular road transport service, the consent of other concerned States has been given and reciprocity is also guaranteed. Thereafter, when a carrier of one Contracting Party is granted an authorization, an authorization for the same regular service shall be granted on the same conditions to a suitable carrier designated by the competent authority of the other Contracting Party. If, when the licence (authorization) is granted, it is impossible to designate a suitable reciprocal carrier, the other Contracting Party may grant the licence (authorization) and reserve the right to designate a reciprocal partner at a later date.

(4) The licences (authorizations) shall be issued for a period of five years and shall be exchanged in duplicate by the authorities. The applicant shall receive one of these copies together with the authorization issued by the authority of their own country.

(5) On crossing the border into the Republic of Austria, the original (blue) licence must be presented and on crossing the border into the Republic of Lithuania the original (yellow) authorization must be presented. On request, the authorities shall issue as many originals of the licences and authorizations as are required in order to carry out the operating programme of the regular road transport service.

(6) As the Republic of Austria and the Republic of Lithuania do not have any common borders, the use of the reciprocally granted licences (authorizations) shall be subject to the condition that the competent authorities of the third States crossed in transit likewise declare that they will grant any authorization as may be required by law.

Article 3. Transit

(1) A licence (authorization) shall also be required for transit through the territory of a Contracting Party.

(2) In order to avoid the competent authorities of third States presenting the other competent authorities concerned with applications concerning different routes and applicants for the same regular road transport service, it shall be agreed that such applications will be processed only when the accompanying letter of the third State's competent authorities indicates that all the States concerned by the intended service have received identical applications. If this is not the case, consensus must be achieved in this regard.

Article 4. Cabotage

The licences (authorizations) for the international regular road transport service shall give entitlement only to the transfrontier carriage of persons. The provision of local services (cabotage) within the territory of the other Contracting Party shall require a separate licence.

Article 5. Compliance with national laws

The carriers must observe all the relevant national laws when operating the regular road transport service.

Article 6. Withdrawal of the licence (authorization)

(1) The competent authority may withdraw the licence (authorization) in accordance with national laws and regulations, especially if the carrier does not begin operations on the date specified, or does not operate the service in accordance with the legal provisions and the conditions of the licence (authorization), despite receiving at least two warnings in writing.

(2) The competent authority must immediately notify the other Contracting Party of such a measure. In the event of the authorization being withdrawn, the other Contracting Party may propose another suitable carrier to operate the regular road transport service.

Article 7. Interpretation of the Agreement and holding of conferences on scheduled road transport services

(1) The competent authorities of the Contracting Parties shall settle all questions arising out of the interpretation and application of this Agreement.

(2) The representatives of the competent authorities shall meet at the request of one of the Contracting Parties, especially in order to consider and approve:

-- The establishment of new regular road transport services,

-- The alteration of routes or of the conditions on which licences for existing regular road transport services have been issued,

-- Applications for the permanent or temporary discontinuation of regular road transport services,

-- Timetables,

-- Fares,

-- Conditions of carriage.

(3) In urgent cases, the decisions may be taken after the agreement of both of the competent authorities has been obtained by telephone or in writing.

Article 8. Timetables and fares

(1) Timetables and fares shall be approved for the period of one year and shall be announced in similar official publications (timetables) at the carrier's expense.

(2) The principle on which fares are established shall be that of a uniform fare for carriers operating the same regular road transport service.

(3) Price reductions may be agreed for return tickets. Tickets may be sold only in the currency of the State in which the sale takes place.

Article 9. Reports of operating data

The carrier must notify the authority of their own State after the end of the calendar year by February of the following year, or in the case of seasonal services in the month following that in which the operating period ended:

-- Of the number of kilometres covered,

-- Of the number of passengers carried, and

-- Of the coaches used.

The competent authorities shall exchange these reports of operating data.

Article 10. Issue of permanent free travel passes

For the purposes of exercising supervision, the carriers shall, on the basis of this Agreement, make available to each of the competent authorities, free of charge, two permanent free travel passes not made out in any person's name.

Article 11. Entry into force

This Agreement shall enter into force on the first day of the month following signature.

Article 12. Period of validity

This Agreement shall be concluded for a period of three years as from its entry into force. Its validity shall be extended for further periods of one year unless one of the Contracting Parties denounces the Agreement with six months' notice before the first of January.

Done in Vilnius on 28 June 1996 and in Vienna on 5 June 1996, in duplicate, in the Lithuanian and German languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania:

DR. JONAS BIRZISKIS
The Minister for Transport

For the Government of the Republic of Austria:

DR. RUDOLF SCHOLTEN
The Federal Minister for Science, Transport and the Arts

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE RELATIF AU TRANSPORT TRANSFRONTALIER DE PASSAGERS PAR AUTOBUS DE LIGNES RÉGULIÈRES

Préambule

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Autriche, dénommés ci-après “les Parties contractantes”, animées par le souci de régler le transport des personnes en trafic transfrontalier par autobus de lignes régulières entre les deux États contractants, sont convenus de procéder conformément aux dispositions suivantes dans l'exécution de leurs attributions dans le domaine du transport transfrontalier par autobus de lignes régulières :

Article premier. Définitions

Le présent Accord définit :

a) le transport par véhicules de lignes régulières comme étant l'acheminement de passagers effectué sur un trajet déterminé, selon un horaire, à des tarifs approuvés, avec des autocars et qui permet aux passagers de monter ou de descendre à des points d'arrêt fixés à l'avance;

b) la concession (autorisation) comme étant une autorisation officielle délivrée par les autorités conformément aux règlements en vigueur dans chacune des deux Parties contractantes pour la partie du trajet située sur leur territoire national et autorisant l'entrepreneur à effectuer pendant la durée de sa validité un transport déterminé par autobus de lignes régulières entre les territoires nationaux des deux Parties contractantes ou en transit en empruntant leurs territoires nationaux;

c) l'autorité compétente dans le cas de la République de Lituanie comme étant le Ministère du transport et dans le cas de la République d'Autriche comme étant le Ministre fédéral des sciences, du transport et des arts;

d) les autocars comme étant des véhicules automobiles immatriculés sur le territoire national de l'une des Parties contractantes qui, en raison de leur construction et de leur aménagement, conviennent pour le transport et sont destinés à transporter plus de neuf personnes, chauffeur compris;

e) le transport en transit comme étant un transport par véhicules de lignes régulières qui commence sur le territoire national d'une Partie contractante, emprunte celui de l'autre Partie contractante pour le traverser sans que des passagers n'y montent ou n'y descendent et qui se termine sur celui d'un État tiers ou qui commence sur le territoire national d'un État tiers, emprunte celui des deux Parties contractantes pour le traverser sans que des passagers n'y montent ou n'y descendent et qui se termine sur celui d'un autre État;

f) l'entrepreneur comme étant une personne physique ou morale ou une société établie sur le territoire national d'une Partie contractante et habilitée à pratiquer le transport transfrontalier par véhicules de lignes régulières.

Article 2. Concession (autorisation)

(1) Un transport transfrontalier par véhicules de lignes régulières ne peut s'effectuer que dans le cadre d'un système de concessions (autorisations) délivrées par les autorités compétentes des deux Parties contractantes ainsi que par les États tiers impliqués.

(2) Les demandes de délivrance de concessions (autorisations) doivent être adressées à l'autorité compétente du pays d'origine de l'entrepreneur. Les demandes doivent comporter les informations suivantes :

- le nom et l'adresse de l'entrepreneur,
- l'itinéraire,
- un schéma reproduisant l'itinéraire,
- les prix du transport,
- un projet d'horaire (en mentionnant tous les points d'arrêt et postes-frontières),
- la période d'exploitation prévue,
- le début envisagé de l'exploitation et
- les renseignements concernant le nombre, le type et l'état des autocars devant être mis en service.

L'autorité du pays d'origine transmet un exemplaire de la demande à l'autorité compétente de l'autre Partie contractante et aux autorités des États tiers impliqués dans le transport envisagé par véhicules de lignes régulières. Elle confirme ainsi que l'entrepreneur remplit les conditions en matière de fiabilité, d'assise financière et de compétence technique.

(3) La concession (autorisation) n'est délivrée qu'au moment où il y a accord quant à l'utilité publique de la création de la ligne envisagée, que l'approbation des autres États impliqués a été obtenue et qu'en outre, la réciprocité est sauvegardée. En cas de délivrance d'une autorisation à un entrepreneur d'une Partie contractante, une autorisation pour la même ligne de transport exploitée aux mêmes conditions devra être par la suite délivrée également à un entrepreneur ad hoc désigné par l'autorité compétente de l'autre Partie contractante. Si, au moment de la délivrance de la concession (autorisation), la désignation à titre de réciprocité d'un entrepreneur ad hoc devait s'avérer impossible, l'autre Partie contractante pourrait délivrer la concession (autorisation) et se réserver le droit de désigner à une date ultérieure un partenaire à titre de réciprocité.

(4) Les concessions (autorisations) sont délivrées pour une durée de cinq ans et communiquées en double exemplaire aux autorités de l'autre Partie contractante. L'un de ces deux exemplaires, accompagné de l'autorisation délivrée par l'autorité compétente dans son pays, est transmis au demandeur.

(5) L'original du document de concession (formulaire bleu) doit être présenté au passage de la frontière autrichienne et l'original de l'autorisation délivrée (formulaire jaune)

doit être présenté au passage de la frontière lituanienne. Sur demande, les autorités délivrent le document de concession et l'autorisation en autant d'exemplaires originaux que l'exécution du programme d'exploitation de la ligne de transport le réclame.

(6) La République d'Autriche et la République de Lituanie n'ayant pas de frontières communes, le système de concessions (autorisations) délivrées à titre réciproque est conditionné par le fait que les autorités compétentes des États tiers traversés en transit déclarent également avoir délivré une autorisation exigée par exemple par la loi.

Article 3. Trafic en transit

(1) Le trafic en transit empruntant le territoire national des Parties contractantes fait lui aussi l'objet d'une concession (autorisation).

(2) Pour éviter que les autorités compétentes des États tiers et le demandeur ne présentent différentes demandes se rapportant à un même itinéraire aux autres autorités compétentes impliquées, les Parties contractantes conviennent de ne traiter ce genre de demandes que dans la mesure où il appert des lettres d'accompagnement des autorités compétentes de l'État tiers que toutes les demandes de même teneur ont été reçues par l'État impliqué dans le transport envisagé. Si tel n'était pas le cas, il y aurait lieu d'obtenir un consensus en la matière.

Article 4. Transport de voyageurs à l'intérieur d'un pays

La portée des concessions (autorisations) délivrées pour le trafic international par véhicules de lignes régulières se limite au transport transfrontalier de voyageurs. L'exploitation de véhicules affectés au transport local (transport à l'intérieur du pays) empruntant le territoire national de l'autre Partie contractante exige une autorisation distincte.

Article 5. Observation des règlements nationaux

Les entrepreneurs sont tenus de respecter l'ensemble des règlements nationaux régissant l'exploitation des lignes régulières de transport par la route.

Article 6. Retrait de la concession (autorisation)

(1) L'autorité compétente peut retirer la concession (autorisation) conformément à la réglementation nationale, notamment si l'entrepreneur ne met pas la ligne en service à la date prescrite ou s'il n'exploite pas la ligne conformément aux règlements légaux et aux conditions de la concession (autorisation) et ce, en dépit de l'envoi d'au moins deux avertissements écrits.

(2) L'autorité compétente de l'autre Partie contractante doit être immédiatement avisée qu'une telle mesure de retrait a été prise. En cas de retrait de l'autorisation de transport, l'autre Partie contractante peut proposer un autre entrepreneur adéquat pour exploiter la ligne de transport.

Article 7. Interprétation de l'Accord et tenue d'une conférence

(1) Les autorités compétentes des Parties contractuelles règlent toutes questions résultant de l'interprétation et de l'application du présent Accord.

(2) Les représentants des autorités compétentes se réunissent à la demande de l'une des Parties contractantes, notamment pour se consulter sur les points énoncés ci-après et approuver :

- la création de nouvelles lignes de transport,
- les modifications apportées aux itinéraires ou aux conditions de concession des lignes de transport existantes,
- les demandes de suspension provisoire ou définitive de l'exploitation de lignes de transport,
- les horaires,
- les prix du transport,
- les conditions de transport.

(3) En cas d'urgence, les décisions peuvent être prises par les deux autorités compétentes qui se seront préalablement concertées par courrier ou par téléphone.

Article 8. Horaires et prix de transport

(1) Les horaires et les prix de transport sont approuvés pour une durée d'un an et doivent être publiés aux frais de l'entrepreneur dans des publications officielles de même nature (indicateurs).

(2) La fixation des prix de transport reposera sur le principe du tarif uniforme pour les entrepreneurs exploitant la même ligne de transport.

(3) Des remises de prix peuvent être accordées pour les billets de retour. La vente de billet ne peut se faire que dans la monnaie de l'État dans lequel la vente a lieu.

Article 9. Communication des données d'exploitation

À l'expiration de l'année civile, l'entrepreneur est tenu de communiquer à l'autorité d'origine les données énoncées ci-après avant le mois de février de l'année suivante et dans le mois qui suit la période d'exploitation dans le cas de lignes saisonnières :

- le nombre de kilomètre parcourus,
- le nombre de passagers transportés, et
- des autobus mis en service.

Les autorités compétentes s'échangent les données d'exploitation.

Article 10. Délivrance de cartes de transport gratuites à usage illimité

Aux fins de contrôle, les entrepreneurs mettent gratuitement à la disposition de chaque autorité compétente deux cartes de transport à usage illimité établies au porteur et utilisables dans le cadre du présent Accord.

Article 11. Entrée en vigueur

Le présent Accord entre en vigueur le premier du mois qui suit sa signature.

Article 12. Durée contractuelle

Le présent Accord est conclu pour une période de trois ans à compter de la date de son entrée en vigueur. Sa durée de validité sera prolongée automatiquement d'une nouvelle période d'un an, à moins que l'Accord ne soit dénoncé le premier janvier par l'une des Parties contractantes moyennant le respect d'un préavis de six mois.

Fait à Vilnius le 28 juin 1996 et à Vienne le 5 juin 1996, en deux exemplaires originaux, chacun en langues lituanienne et allemande, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :
Le Ministre des transports,
JONAS BIRZISKIS

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :
Le Ministre fédéral des sciences,
des transports et des arts,
RUDOLF SCHOLTEN

No. 41906

**Lithuania
and
Austria**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Austria concerning the international carriage of passengers by occasional road transport services (with protocol). Vienna, 27 January 1998

Entry into force: *7 May 2003 by notification, in accordance with article 12*

Authentic texts: *German and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Autriche**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Autriche relatif au transport international occasionnel de passagers par autobus (avec protocole). Vienne, 27 janvier 1998

Entrée en vigueur : *7 mai 2003 par notification, conformément à l'article 12*

Textes authentiques : *allemand et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

VEREINBARUNG

Zwischen den Regierungen der Republik Litauen und der Republik Österreich über die internationale Beförderung von Personen im nichtlinienmäßigen Verkehr auf der Straße

PRÄAMBEL

Die Regierung der Republik Österreich und die Regierung der Republik Litauen, nachfolgend als die Vertragsparteien bezeichnet,

Im BEWUSSTSEIN der Erklärung der Zweiten Paneuropäischen Verkehrsministerkonferenz im März 1994 auf Kreta, auch im internationalen Straßenpersonenverkehr zur Sicherstellung und Erhöhung der Straßenverkehrssicherheit Maßnahmen zu ergreifen,

ENTSCHLOSSEN, zur Verwirklichung dieser Zielsetzung eines hohen Schutzniveaus jeweils die neuesten Technologien nach dem Stand der Technik - insbesondere hinsichtlich der Minimierung des Lärm- und Schadstoffausstoßes sowie der Gewährleistung eines hohen sicherheitstechnischen Standards - anzuwenden,

IN DEM BESTREBEN, durch diese Vereinbarung die internationale Beförderung von Personen im nichtlinienmäßigen Verkehr auf der Straße zwischen ihren beiden Staaten auf diese Weise zu regeln, sowie deren Organisation und Durchführung zu erleichtern, und hierdurch auch einen Beitrag zur Förderung des Tourismus und der gegenseitigen Völkerverständigung in Europa zu leisten, haben folgendes vereinbart:

Artikel 1

Anwendungsbereich

- (1) Die Vereinbarung findet Anwendung auf die nichtlinienmäßige Beförderung von Personen (Gelegenheitsverkehr, Pendelverkehr) auf der Straße mit Fahrzeugen im internationalen Verkehr nach, von und durch das Gebiet der Vertragsparteien, sowie auf Leerfahrten im Zusammenhang mit diesen Verkehrsdiensten.

Artikel 2

Definitionen

- (1) Gelegenheitsverkehr im Sinne dieser Vereinbarung ist der Verkehrsdienst, der weder der Definition des Linienverkehrs (Abs.2) noch der Definition des Pendelverkehrs (Abs.3) entspricht.

- (2) Linienverkehr (Kraftfahrlinienverkehr) im Sinne dieser Vereinbarung ist die regelmäßige Beförderung von Personen zu genehmigten Tarifen auf bestimmten Verkehrsverbindungen mit Omnibussen, wobei Fahrgäste an vorher festgelegten Haltestellen aufgenommen und abgesetzt werden können.
- (3) a) Pendelverkehr im Sinne dieser Vereinbarung ist der Verkehrsdienst, bei dem bei mehreren Hin- und Rückfahrten von demselben Ausgangsgebiet nach demselben Zielgebiet Reisende befördert werden, die zuvor in Gruppen zusammengefaßt worden sind. Diese Reisenden sind entweder Staatsangehörige des Staates, in dem das Fahrzeug, mit dem der Pendelverkehr durchgeführt wird, zugelassen ist oder Staatsangehörige eines Drittstaates. Jede Reisegruppe, welche die Hinfahrt gemeinsam ausgeführt hat, wird bei einer späteren Fahrt geschlossen an den Ausgangsort zurückgebracht.
- b) Unter Ausgangsgebiet und Zielgebiet sind der Ort des Reiseantritts und der Ort des Reiseziels sowie die in einem Umkreis von 50 km gelegenen Orte zu verstehen. Gruppen können außerhalb des Ausgangsgebietes und des Zielgebietes an höchstens drei verschiedenen Stellen abgesetzt werden.
- c) Beim Pendelverkehr mit Unterbringung wird neben der Beförderungsleistung die Unterbringung mit oder ohne Verpflegung am Zielort und gegebenenfalls während der Reise für mindestens 80% der Fahrgäste erbracht. Die Dauer des Aufenthalts der Fahrgäste am Zielort muß mindestens zwei Nächte betragen.
- (4) "Unternehmer" im Sinne dieser Vereinbarung ist jede physische oder juristische Person oder Gesellschaft, die im Hoheitsgebiet der jeweiligen Vertragspartei niedergelassen und zur gewerbsmäßigen Beförderung von Personen auf der Straße befugt ist.
- (5) "Fahrzeug" im Sinne dieser Vereinbarung ist jedes Kraftfahrzeug, daß
- a) im Hoheitsgebiet einer der Vertragsparteien zugelassen ist und
 - b) nach seiner Bauart und Ausrüstung zur Beförderung von mehr als neun Personen (einschließlich des Lenkers) bestimmt ist.
- (6) "Genehmigung" im Sinne dieser Vereinbarung ist der Nachweis, daß der Unternehmer die erforderlichen Voraussetzungen erfüllt, die ihn berechtigen, die in Artikel 1 genannten Verkehrsleistungen durchzuführen.

Artikel 3 Pendelverkehre

- (1) Bei Pendelfahrten dürfen unbeschadet des Artikel 3 Abs.3 lit a und b unterwegs Fahrgäste weder aufgenommen noch abgesetzt werden.
- (2) Die erste Rückfahrt und die letzte Hinfahrt in der Reihe der Pendelfahrten sind Leerfahrten.

- (3) Die Zuordnung eines Verkehrsdienstes zum Pendelverkehr wird jedoch nicht dadurch berührt, daß mit vorheriger Zustimmung der betreffenden Vertragspartei Reisende, abweichend
- a) von Artikel 2 Abs.3 die Rückfahrt mit einer anderen Gruppe vornehmen;
 - b) von Artikel 3 Abs. 1 unterwegs aufgenommen oder abgesetzt werden;
- (4) Unter einer vorab gebildeten Fahrgastgruppe ist eine Gruppe zu verstehen, für die eine nach den Vorschriften des Vertragsstaates verantwortliche Stelle oder Person den Abschluß des Vertrages oder die Sammelbegleichung der Leistung übernommen hat oder alle Buchungen und die Zahlungen vor der Abfahrt erhalten hat.

Artikel 4 Gelegenheitsverkehre

- (1) Der Gelegenheitsverkehr im Sinne des Artikel 1 umfaßt
- a) Rundfahrten mit geschlossenen Türen, d.h. Fahrten, die mit demselben Fahrzeug ausgeführt werden, das auf der gesamten Fahrtstrecke dieselbe Reisegruppe befördert und sie an den Ausgangsort zurückbringt;
 - b) Verkehrsdienste, bei denen zur Hinfahrt Fahrgäste aufgenommen werden und bei denen die Rückfahrt eine Leerfahrt ist (Absetzfahrten);
 - c) alle sonstigen Gelegenheitsverkehrsdienste.
- (2) Bei Beförderungen im Gelegenheitsverkehr dürfen unterwegs Fahrgäste weder aufgenommen noch abgesetzt werden, es sei denn, daß die zuständige Behörde der betreffenden Vertragspartei Ausnahmen hievon gestattet. Diese Fahrten dürfen mit einer gewissen Häufigkeit ausgeführt werden, ohne dadurch ihre Eigenschaft als Gelegenheitsverkehr zu verlieren.

Artikel 5 Genehmigungspflicht

- (1) Die im Anwendungsbereich angeführten Verkehrsdienste bedürfen grundsätzlich einer Genehmigung der Vertragspartei, in deren Staatsgebiet die Personenbeförderung stattfindet, sofern Artikel 7 oder die zuständigen Behörden der betreffenden Vertragspartei nichts anderes bestimmen.
- (2) Die Genehmigungen werden als Einzelgenehmigungen oder auf Zeit erteilt. Sie sind nur innerhalb des Kontingenzzeitraumes und des unmittelbar darauffolgenden Monats gültig, es sei denn, daß im Rahmen der Gemischten Kommission eine andere Vorgangsweise gewählt wird.
- (3) Die vollständig ausgefüllte Genehmigung ist bei jeder Beförderung mitzuführen und auf Verlangen den Kontrollorganen vorzuweisen. Bei Beförderungen gemäß Artikel 7

(genehmigungsfreie Verkehre) ersetzt der Nachweis gemäß Artikel 7 Abs.2 die Genehmigung.

- (4) Die Genehmigung muß mindestens folgende Angaben enthalten:
 - a) Name (Firma) und Sitz des Unternehmers,
 - b) amtliche/s Kennzeichen des/der Fahrzeuge/s,
 - c) Vor- und Zuname/n des/der Lenker/s,
 - d) Reiseweg (Anführung der Grenzübergänge),
 - e) Beginn und Ende der Fahrt (Ort und Datum)
- (5) Die Genehmigung gilt ausschließlich für den Unternehmer, auf dessen Namen sie lautet und ist nicht übertragbar. Die Genehmigungen werden von den zuständigen Behörden des einen Vertragsstaates den zuständigen Behörden des anderen Vertragsstaates übermittelt, welche die Genehmigungen ausgefüllt an den in Betracht kommenden Unternehmer ausgeben. Die Angaben gemäß Absatz 4 lit.b bis e sind vom Unternehmer selbst auszufüllen.
- (6) Die Form der Genehmigung wird von der Gemischten Kommission festgelegt.

Artikel 6 Kontrolldokument

- (1) Zusätzlich zu der im Artikel 5 angeführten Genehmigung oder des im Artikel 7 Abs. 2 genannten Nachweises ist bei jeder Beförderung im Sinne des Artikel 1 ein Kontrolldokument mitzuführen und in Österreich auf Verlangen den zuständigen Kontrollorganen sowie in Litauen den Organen der Polizei, des Zoll, der Grenzpolizei und der Inspektion für Straßenverkehr vorzuweisen.
- (2) Das Kontrolldokument und der Nachweis im Sinne des Artikel 7 Abs.2 werden von den zuständigen Behörden des betreffenden Vertragsstaates, in dem das Fahrzeug zugelassen ist, oder von einer anderen hiezu ermächtigten Stelle ausgestellt.
- (3) Form und Inhalt des Kontrolldokumentes und des Nachweises im Sinne des Artikel 7 Abs.2 werden von der Gemischten Kommission (Artikel 11) festgelegt.

Artikel 7 Genehmigungsfreie Verkehre

- (1) Nachfolgend angeführte Verkehrsdienste dürfen ohne das Erfordernis einer Genehmigung durchgeführt werden, wenn das Fahrzeug, mit dem die Beförderung erfolgt, einen hohen Stand der Technik hinsichtlich Emissionen und technischen Sicherheitsstandards erfüllt:
 - a) 'Rundfahrten mit geschlossenen Türen', das sind Fahrten, die mit demselben Fahrzeug ausgeführt werden, das auf der gesamten Fahrstrecke dieselbe Reisegruppe befördert und sie an den Ausgangspunkt zurückbringt;

- b) Verkehrsdienste, bei denen zur Hinfahrt Fahrgäste aufgenommen werden und die Rückfahrt eine Leerfahrt ist;
 - c) Verkehrsdienste, bei denen die Hinfahrt eine Leerfahrt ist und alle Fahrgäste am selben Ort aufgenommen werden und die Fahrgäste
 - c.a) die aus einem Drittland stammen und aufgrund von Beförderungsverträgen, die vor ihrer Ankunft auf dem Gebiet der jeweils anderen Vertragspartei, in dem das Fahrzeug nicht zugelassen ist, geschlossen wurden, in Gruppen zusammengefaßt sind und in das Gebiet der Vertragspartei befördert werden, in der das Fahrzeug zugelassen ist oder
 - c.b) vorher von dem selben Verkehrsunternehmer in das Gebiet der Vertragspartei gebracht worden sind, in dem sie wieder aufgenommen werden, und in das Gebiet der Vertragspartei, in dem das Fahrzeug zugelassen ist, zurückbefördert werden oder
 - c.c) eingeladen worden sind, sich in das Gebiet einer anderen Vertragspartei zu begeben, wobei der Einladende die Beförderungskosten übernimmt. Die Fahrgäste müssen ein zusammengehöriger Personenkreis sein, der nicht nur zum Zweck der Fahrt gebildet werden darf und der in das Gebiet der Vertragspartei, in dem das Fahrzeug zugelassen ist, zurückgebracht wird.
- (2) Die genehmigungsfreien Verkehre bedürfen eines Kontrolldokumentes und eines entsprechenden Nachweises (technischer Fahrzeugbericht für Busse) hinsichtlich der Erfüllung des Standes der Technik, wofür die Bestimmungen des Artikels 6 anzuwenden sind.
- (3) Der jeweils geltende Stand der Technik im Sinne des Absatz 1 wird von den Vertragsparteien in einem gesonderten Zusatzprotokoll zu diesem Abkommen festgelegt.

Artikel 8 Kontingente

Anzahl der Genehmigung (Kontingente), Gültigkeit, Zeitpunkt und Intervall der Übergabe werden jeweils für 12 Monate auf Vorschlag der Gemischten Kommission zwischen den Vertragsparteien vereinbart.

Artikel 9 Kabotageverbot

Nicht gestattet ist die Aufnahme von Personen im Staatsgebiet der anderen Vertragspartei zur Beförderung innerhalb dieses Staatsgebietes, es sei denn, es liegt eine ausdrückliche Genehmigung der zuständigen Behörde dieser anderen Vertragspartei vor.

Artikel 10
Maßnahmen bei Zuwiderhandlungen

- (1) Bei Zuwiderhandlungen eines Unternehmers oder seines Fahrpersonals gegen die auf dem Staatsgebiet der anderen Vertragspartei geltenden Rechtsvorschriften oder gegen die Bestimmungen dieser Vereinbarung hat die zuständige Behörde der Vertragspartei, in deren Staat das Fahrzeug zugelassen ist, auf Ersuchen der zuständigen Behörde der anderen Vertragspartei folgende Maßnahmen zu treffen:
 - a) Verwarnung des Unternehmers mit dem Hinweis, die geltenden Vorschriften einzuhalten;
 - b) Einstellung der Ausgabe von Genehmigungen an den Unternehmer für Beförderungen auf dem Staatsgebiet der anderen Vertragspartei, in deren Staat die Zuwiderhandlung begangen wurde, oder Widerruf bereits ausgegebener Genehmigungen;
 - c) Bei schweren oder wiederholten Zuwiderhandlungen eines Unternehmers oder seines Fahrpersonals der einen Vertragspartei auf dem Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei gegen diese Vereinbarung kann die zuständige Behörde diese anderen Vertragspartei den betreffenden Unternehmer vom Verkehr auf ihrem Hoheitsgebiet vorübergehend oder dauernd ausschließen.
- (2) Die zuständigen Behörden der beiden Vertragsparteien unterrichten einander über Zuwiderhandlungen nach Absatz 1 und über die getroffenen Maßnahmen. Die innerstaatlichen Rechtsvorschriften über Widerruf und Rücknahme einer Genehmigung/Konzession bleiben unberührt.

Artikel 11
Gemischte Kommission

- (1) Zur ordnungsmäßigen Überwachung und Durchführung dieser Vereinbarung richten die Vertragsparteien eine Gemischte Kommission ein, die sich aus Vertretern beider Vertragsparteien zusammensetzt.
- (2) Die Gemischte Kommission tritt auf Verlangen einer der beiden Vertragsparteien zusammen und entscheidet einvernehmlich.
- (3) Wenn die Gemischte Kommission Fragen, die andere Verwaltungsbereiche betreffen, behandelt, kann sie Vertreter der hierfür zuständigen Behörde beiziehen.
- (4) Jeder Streit, der mit der Anwendung und der Interpretation dieser Vereinbarung verbunden ist, wird durch die in Absatz 1 genannte Gemischte Kommission behandelt, die ihre Lösungsvorschläge den Vertragsparteien unterbreitet.

Artikel 12
Inkrafttreten

Diese Vereinbarung tritt in Kraft, sobald jede Vertragspartei die andere über den Abschluß der diesbezüglich innerstaatlich vorgesehenen Verfahren offiziell informiert hat.

Artikel 13
Vertragsdauer

Diese Vereinbarung wird für die Dauer von drei Jahren abgeschlossen. Ihre Gültigkeit verlängert sich jeweils um drei weitere Jahre, sofern nicht eine der Vertragsparteien diese Vereinbarung spätestens 6 Monate vor Ablauf dieser Frist schriftlich kündigt.

Geschehen zu am ^{Wien} 24. 1. 1998 in zwei Urschriften in litauischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen authentisch ist.

**Seitens der
Regierung der
Republik Litauen**

**Seitens der
Regierung der
Republik Österreich**

Zusatzprotokoll
zu den Artikel 5, 6, 7 und 8
der Vereinbarung
zwischen
der Regierung der Republik Litauen
und
der Regierung der Republik Österreich
über die internationale Beförderung von Personen
im nichtlinienmäßigen Verkehr auf der Straße

Die Vertragsparteien vereinbaren folgende Regelung:

- (1) Auf Basis der Gegenseitigkeit und Beachtung einer schrittweisen Umsetzung der festgelegten technischen Standards wird jedes Jahr eine bestimmte Anzahl an Genehmigungen vereinbart.
- (2) Die Vertragsparteien übergeben spätestens einen Monat vor Beginn jedes Kalenderjahres Zug um Zug die vereinbarten Genehmigungen.
- (3) Die Vertragsparteien vereinbaren als Kontrolldokument gemäß Artikel 6 Abs.3 das Kontrolldokument gemäß Verordnung 1839/92/EWG idF.2944/93/EWG oder das ASOR-Kontrolldokument oder das Fahrtenheft gemäß CEMT-Resolution CEMT/CM(95)3/FINAL.
- (4) Gemäß Artikel 7 Abs.3 vereinbaren die Vertragsparteien hinsichtlich des Standes der Technik unter Berücksichtigung der im Rahmen der CEMT von den Ministern für den internationalen Personenverkehr beschlossenen spätesten Umsetzungsfristen folgendes:

a) Emissionsstandarts:

Rauchgastrübung	-	ECE R 24.03
oder	-	EG Richtlinie
		72/306 in der
		Fassung 89/491

	oder	1d KDV (Österreichische Kraftfahrgegesetz-Durchführungsverordnung)
Abgase		ECE R 49.02
	oder	EG Richtlinie 88/77 in der Fassung 91/542
	oder	1d KDV
Lärm		ECE R 51.01
	oder	EG Richtlinie 70/157 in der Fassung 89/491
	oder	8 KDV
b) Sicherheitstechnische Standards: - Antiblockier- vorrichtung (ABV)		ECE R 13.06
	oder	EG Richtlinie 71/320 in der Fassung 91/422
	oder	3g KDV
- Verlanösamersamer- anlage		ECE R 13.06
	oder	EG Richtlinie 71/320 in der Fassung 91/422
	oder	3e KDV

(5) Als Nachweis (technischer Fahrzeugbericht für Busse) gemäß Artikel 7 Abs 2 gilt das in der Anlage 2 zu diesem Zusatzprotokoll enthaltene Muster.

(6) Weiters sind folgende technische Standards einzuhalten:

- Tachograph	-	AETR
	oder	EG Verordnung
		3821/85
- Geschwindigkeits- begrenzer	-	ECE R 89
	oder	- EG Richtlinie
		92/24

(7) Die beiden Vertragsparteien vereinbaren ferner:

Unter der Voraussetzung, daß sowohl Österreich als auch Litauen die im Juni 1995 in Wien verabschiedete CEMT-Resolution anwenden, wird die Gemischte Kommission weitere Verkehre vorschlagen, die von der Genehmigungspflicht gemäß Artikel 7 der vorliegenden Vereinbarung befreit werden können.

Geschehen zu ^{Wien} am 27. 1. 1998 in zwei Urschriften in litauischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für die Regierung
der Republik Litauen

Für die Regierung
der Republik Österreich

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**Lietuvos Respublikos Vyriausybės
ir Austrijos Respublikos Vyriausybės**

S U S I T A R I M A S

**dėl keleivių tarptautinių vežimų autobusais
nereguliais reisais**

P R E A M B U L Ė

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Austrijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiomis Šalimis,

s u p r a s d a m o s 1994 m. kovo mėn. Kretos Visos Europos transporto antrosios ministrų konferencijos pareiškimą dėl keleivių vežimo automobiliais imtis priemonių, garantuojančių ir didinančių kelių eismo saugumą,

įgyvendindamos šį tikslą, yra **p a s i r y ž u s i o s** atsižvelgti į technikos būklę ir naudoti patikimą apsaugą bei naujausias technologijas, ypač - mažinant triukšmą ir kenksmingų medžiagų išmetimą, taip pat garantuoti patikimus apsaugos techninius standartus,

s i e k d a m o s šiuo Susitarimu sureguliuoti keleivių tarptautinį vežimą autobusais nereguliais reisais tarp abiejų valstybių, palengvindamos jo organizavimą bei įgyvendinimą ir tuo prisidedamos prie turizmo plėtojimo bei tautų abipusio supratimo skatinimo Europoje,

s u s i t a r é:

**1 straipsnis
Taikymo sritis**

- (1) Susitarimas taikomas tarptautiniams nereguliais keleivių vežimams (vienkartiniams, švytuokliniams) autobusais į ir iš Susitariančių Šalių teritorijų bei tranzitu per Susitariančių Šalių teritorijas, taip pat reisams be keleivių, susijusiems su šiais vežimais.

2 straipsnis
Sąvokos

- (1) Vienartinis reisas pagal šį Susitarimą - tai vežimo paslauga, kuri neįeina nei į reguliaraus (2 punkto), nei į švytuoklinio vežimo (3 punkto) sąvokas.
- (2) Reguliarus susisiekimas (autobuso reguliarius maršrutas) pagal šį Susitarimą yra reguliarus keleivių vežimas nustatytais maršrutais su iš anksto patvirtintais tvarkaraščiais bei tarifais, kai keleiviai įlaipinami ir išlaipinami iš anksto numatytose stotelėse.
- (3) a) Švytuoklinis vežimas pagal šį Susitarimą, tai vežimo paslauga, kai keleiviai daug kartų vežami "ten" ir "atgal", vykstant iš to paties išvykimo punkto ir grįžtant į tą patį galutinį punktą. Keleiviai yra arba piliečiai tos šalies, kurioje automobilis, atliekantis švytuoklinį vežiojimą, yra įregistruotas, arba trečiosios šalies piliečiai. Kiekviena keleivių grupė, kuri vyksta kartu "ten", vėliau "uždara kelione" turi būti grąžinama į pradinį punktą.
- b) Išvykimo ir galutinis punktai yra kelionės pradžios ir kelionės tikslo vietos, taip pat vietovės, išsidėsčiusios 50 km spinduliu. Be išvykimo ir galutinio punktų keleiviai gali būti išlaipinami daugiausia trijose įvairiose vietose.
- c) Švytuoklinis vežimas su nakvyne - tai vežimas, kai be vežimo paslaugų suteikiama nakvynė su arba be išlaikymo galutiniame punkte (taške) kelionės metu mažiausiai 80% keleivių. Keleivių viešnagė galutiniame punkte (taške) turi trukti mažiausiai 2 naktis.
- (4) "Vežėjas" pagal šį Susitarimą yra kiekvienas fizinis arba juridinis asmuo arba bendrovė, kurie yra įsikūrę vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje ir turi teisę profesionaliam keleivių vežimui automobiliais.
- (5) "Automobilis" pagal šį Susitarimą yra kiekvienas autobusas, kuris yra:
 - a) įregistruotas vienoje iš Susitariančių Šalių teritorijų ir
 - b) pagal konstrukciją ir įrengimą skirtas vežti daugiau kaip 9 asmenis (įskaitant vairuotoją).
- (6) "Leidimas" pagal šį Susitarimą yra įrodymas, kad vežėjas atitinka visas reikiamas sąlygas, kurios jį įpareigoja įgyvendinti 1 straipsnyje nurodytas vežimo paslaugas.

3 straipsnis
Švytuoklinis vežimas

- (1) Švytuoklinių kelionių metu, neatsižvelgiant į 3 straipsnio 3a ir b punktus, neleidžiama keleivių pakeliui nei įlaipinti, nei išlaipinti.
- (2) Pirmoji grįžtamoji kelionė ir paskutinioji kelionė "ten" - švytuokliniame vežime yra kelionės be keleivių.

- (3) Tačiau vežimo paslauga nebus priskirta prie švytuoklinio vežimo, jei iš anksto pritarus suinteresuotai Susitariančiai Šaliai, keleiviai skirtingai
 - a) nuo 2 straipsnio 3 punkto grįžta su kita grupe,
 - b) nuo 3 straipsnio 1 punkto pakeliui yra įlaipinami arba išlaipinami;
- (4) Iš anksto sudaryta keleivių grupė laikoma tokia grupe, už kurią pagal Susitariančios Šalies valstybinius įstatymus atsakinga įstaiga ar asmuo perima Sutarties užbaigimą (pasirašymą, sudarymą) arba visą apmokėjimą už paslaugas, arba gauna visus užsakymus ir apmokėjimus prieš išvykstant.

4 straipsnis

Vienkartinis vežimas

- (1) Vienkartinis vežimas pagal 1 straipsnį apima:
 - a) keliones” uždaromis durimis”, t.y. kelionės, kai vykstama tuo pačiu automobiliu, kuris veža tą pačią keleivių grupę visu maršrutu ir parveža į pradinį punktą;
 - b) vežimo paslaugos, kai važiuojant "ten" keleiviai įlaipinami, o grįžtama be keleivių;
 - c) visos kitos vienkartinio vežimo paslaugos.
- (2) Vienkartiniuose vežimuose neleidžiama keleivių pakeliui nei įlaipinti, nei išlaipinti, nebent suinteresuotos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga padarytų išimtis. Tokios kelionės gali vykti tokiu dažniu, kad neprarastų vienkartinio vežimo savybių.

5 straipsnis

Leidimų prievolė

- (1) Taikymo srityje nurodytoms vežimo paslaugoms iš principo reikia Susitariančios Šalies, kurios teritorijoje vyksta keleivių vežimas, leidimo, jei 7 straipsnis arba Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos nenumato kitaip.
- (2) Leidimai yra vienkartiniai arba terminuoti. Vienkartinis leidimas galioja vienai kelionei "ten" ir "atgal". Jis galioja nustatytą terminą ir dar vieną mėnesį, nebent, Bendra komisija parinktų kitokį būdą.
- (3) Teisingai užpildytas leidimas vežant keleivius turi būti transporto priemonėje ir pateikiamas kontrolės tarnybai pareikalavus. Vežimuose pagal 7 straipsnį (vežimai be leidimo) leidimą atstoja patvirtinimas (įrodymas), nurodytas 7 straipsnio 2 punkte.
- (4) Leidime turi būti būtinai įrašyti šie duomenys:
 - a) pavardė (firma) ir vežėjo būstinė,
 - b) autobuso(ų) valstybinis numeris(iai),
 - c) vairuotojo(ų) vardas ir pavardė,
 - d) maršrutas (su pažymėtais pasienio punktais),
 - e) kelionės pradžia ir pabaiga (vieta, data).

- (5) Leidimas galioja tik vežėjui, kurio vardu jis išduotas, ir negali būti perduodamas kitam. Vienos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga perduoda leidimus kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai, kurios užpildo leidimus, atvykus vežėjui. Duomenis pagal 4 punktą nuo "b" iki "e" užpildo pats vežėjas.
- (6) Leidimo formą nustato Bendra komisija.

6 straipsnis
Kontrolinis dokumentas

- (1) Prie 5 straipsnyje minėto leidimo arba 7 straipsnio 2 punkte nurodyto patvirtinimo, kiekvienoje kelionėje pagal 1 straipsnį vežamas kontrolinis dokumentas, kuris pateikiamas Austrijos kontrolės tarnybai, o Lietuvoje - policijos, muitinės, pasienio policijos, valstybinės kelių transporto inspekcijos pareigūnams pareikalavus.
- (2) Kontrolinį dokumentą arba patvirtinimą pagal 7 straipsnio 2 punktą išduoda suinteresuotos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga, kurioje automobilis yra įregistruotas, arba kita įgaliota įstaiga.
- (3) Kontrolinio dokumento ir patvirtinimo formą bei turinį pagal 7 straipsnio 2 punktą nustato Bendra komisija (11 straipsnis).

7 straipsnis
Vežimas be leidimo

- (1) Toliau nurodytos vežimo paslaugos leidžiamos nereikalaujant leidimo, jei automobilis, kuriuo yra vežama, atitinka aukštą techninę būklę, atsižvelgiant į emisijos ir technikos saugos standartus:
 - a) "kelionė uždaromis durimis" - tai kelionė vienu ir tuo pačiu automobiliu, kai visu kelionės maršrutu ta pati grupė vežama ir parvežama į pradinį punktą;
 - b) vežimo paslaugos, kai važiuojant "ten" - keleiviai paimami, o kelionė atgal turi būti "tuščia" (t.y. be keleivių);
 - c) vežimo paslaugos, kai važiuojant "ten" kelionė yra "tuščia", o visi keleiviai paimami toje pačioje vietoje;
 - c.a) keleiviai iš trečiosios šalies, kurie pagal vežimo sutartis prieš atvykstant į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, kur automobilis nėra įregistruotas, yra sudaromos į grupes, turi būti nuvežtos į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, kur automobilis yra įregistruotas,

arba

c.b) prieš tai to paties vežėjo atvežta grupė į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, bus vėl paimta ir gražinta į Susitariančios Šalies teritoriją, kurioje yra įregistruotas automobilis

arba,

c.c) kai grupė pakviesta atvykti į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, jei kvietėjai apmoka vežimo išlaidas. Keleiviai turi sudaryti priklausomų asmenų grupę, kurią galima sudaryti ne tik kelionės tikslui ir grupė yra gražinama į Susitariančios Šalies teritoriją, kurioje įregistruotas automobilis.

- (2) Vežiojimams be leidimo reikalingas kontrolinis dokumentas ir atitinkamas įrodymas (autobuso techninė ataskaita) dėl techninės būklės atitikimo, remiantis 6 straipsnio nuostatomis.
- (3) Atitinkamai pagal 1 punktą galiojanti techninė būklė bus nustatyta Susitariančių Šalių atskiru protokolu prie šios sutarties.

8 straipsnis **Kontingentas**

Leidimų (kontingento) skaičių, jų galiojimo laiką ir perdavimo periodiškumą, Susitariančių Šalių Bendra komisija nustatys kas 12 mėnesių.

9 straipsnis **Kabotažo draudimas**

Draudžiama imti keleivius ir juos vežioti kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, nebent jei yra duotas kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos leidimas.

10 straipsnis **Priemonės nusižengus**

- (1) Vežėjui arba jo vairuotojų ekipažui, pažeidus kitos Susitariančios Šalies teritorijoje galiojančias teisinės nuostatas arba šio Susitarimo nurodymus, kompetentinga įstaiga Susitariančios Šalies, kurioje įregistruotas automobilis, ir prašant kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai, imasi šių priemonių:
 - a) išpėja vežėją su nuoroda laikytis galiojančių taisyklių;
 - b) nutraukia leidimų išdavimą vežėjui į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, kur įvyko pažeidimas arba panaikina jau išduotus leidimus;
 - c) vienos Susitariančios šalies vežėjui arba jo vairuotojų ekipažui grubiai ir pakartotinai pažeidus kitos Susitariančios šalies teritorijoje šio Susitarimo

nuostatas, kitos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga gali laikinai arba ilgesniam laikui pašalinti minėtą vežėją iš vežimo savo teritorijoje.

- (2) Abiejų Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos, jei pažeidžiamas 1 punktas, apie tai viena kitą informuoja ir taip pat apie priimtas priemones. Vidaus nacionalinės teisinės taisyklės dėl leidimo atšaukimo arba atėmimo lieka nepakitusios.

11 straipsnis
Bendra komisija

- (1) Šio Susitarimo tinkamai priežiūrai ir jo įgyvendinimui, Susitariančios Šalys įsteigia Bendrą komisiją, kurią sudaro abiejų Susitariančių Šalių atstovai.
- (2) Bendra komisija susitinka, pasiūlius vienai iš Susitariančių Šalių ir priima atitinkamus sprendimus.
- (3) Jei Bendra komisija sprendžia kitų sričių klausimus, į savo darbą ji gali įtraukti ir kitų kompetentingų įstaigų atstovus.
- (4) Bet kokį ginčą, susijusį su šio Susitarimo taikymu ar interpretavimu, aptaria šio straipsnio 1 punkte paminėta Bendra komisija, kuri savo sprendimo pasiūlymus pateikia Susitariančioms Šalims.

12 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis Susitarimas įsigalioja, kai abi Susitariančios Šalys oficialiai praneša viena kitai, kad vidaus teisinės nuostatos dėl tarptautinių sutarčių sudarymo ir įsigaliojimo yra įvykdytos.

13 straipsnis
Sutarties trukmė

Šis Susitarimas sudaromas trejiems metams. Po to jis pratęsiamas kiekvienam tolesniam trejų metų laikotarpiui, jei viena iš Susitariančių Šalių raštu nepraneš apie šio Susitarimo nutraukimą ne vėliau kaip prieš 6 mėnesius iki Susitarimo galiojimo pabaigos.

Pasirašyta *Vienoje*, 1998 m. *Sausio* mėn. *27* d. dviem egzemplioriais lietuvių ir vokiečių kalbomis, abiem egzemplioriams turint vienodą galią.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Austrijos Respublikos
Vyriausybės vardu

PROTOKOLAS

prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Austrijos Respublikos Vyriausybės Susitarimo “Dėl keleivių tarptautinių vežimų autobusais nereguliais reisais” 5, 6, 7, ir 8 straipsnių

Susitariančios Šalys sutaria:

(1) Savitarpio pagrindais ir laikantis nustatytų techninių standartų nuosekliai įgyvendinimo, leidimų skaičius bus suderintas kiekvienais metais.

(2) Kasmet ne vėliau kaip vieną mėnesį prieš prasidedant kalendoriniams metams, Susitariančios Šalys perduoda sutartus leidimus.

(3) Susitariančios Šalys sutaria, kad kontrolinis dokumentas pagal 6 straipsnio 3 punktą yra toks kontrolinis dokumentas, kuris parengtas pagal EEB direktyvą 1839/92, redakcija- EEB 2944/93 arba ASOR-kontrolinį dokumentą, arba pagal ETMK Rezoliuciją CEMT/CS(95)3 FINAL.

(4) Susitariančios Šalys sutaria, kad pagal 7 straipsnio 3 punktą, bus atsižvelgiama į ETMK Ministrų patvirtintus techninių standartų įgyvendinimo laikotarpius tarptautiniam keleivių vežiojimui:

a) Išmetimo standartai:

- dūmingumas	-	EEK R 24.03
arba	-	EB direktyva 72/306 redakcija 89/491
arba	-	KDV 1
- išmetamosios dujos	-	EEK R 49.02
arba	-	EB direktyva 88/77 redakcija 91/542
arba	-	KDV 1

- **triukšmas** - EEK R 51.01
- arba - EB direktyva
70/157
redakcija 89/491
- arba - KDV 8

b) Saugos techniniai standartai:

- **antiblokavimo sistema (ABS)** - EEK R 13.06
- arba - EB direktyva
71/320
redakcija 91/422
- arba - KDV 3g

- **pagalbinė stabdžių sistema** - EEK R 13.06
- arba - EB direktyva
71/320
redakcija 91/422
- arba - KDV 3e

(5) Patvirtinimas (Autobuso techninė charakteristika) pagal Susitarimo 7 straipsnio 2 punktą galioja prie šio protokolo pridedamas pavyzdys (2 priedas).

(6) Kiti techniniai standartai:

- **tachografas** - AETR
- arba - EB direktyva
3821/85

- **greičio ribotuvas** - EEK R 89
- arba - EB direktyva
92/24

(7) Toliau Susitariančios Šalys susitaria, su sąlyga, kad tiek Lietuva, tiek Austrija taikys 1995 m. birželį Vienoje priimtą ETMK Rezoliuciją ir Bendroji komisija siūlys kitus susisiekimus, atitinkančius Susitarimo 7 straipsnį, kuriems nereikia leidimų.

Pasirašyta *Vienoje*, 1998 m. *sausio 27 d.* dviem egzemplioriais lietuvių ir vokiečių kalbomis, abiem egzemplioriams turint vienodą galią.

**Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu**

**Austrijos Respublikos
Vyriausybės vardu**

[TRANSLATION --TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AUSTRIA CONCERNING THE INTERNATIONAL CARRIAGE OF PASSENGERS BY OCCASIONAL ROAD TRANSPORT SERVICES

Preamble

The Government of the Republic of Austria and the Government of the Republic of Lithuania, hereinafter referred to as the "Contracting Parties",

Mindful of the Declaration of the Second Pan-European Transport Conference held on Crete in March 1994, and also to take measures in regard of the international carriage of passengers by road in order to secure and enhance road safety,

Determined, in order to achieve this aim of a higher level of protection, to apply the latest technological standards, especially with a view to minimizing the emission of noise and pollutants and guaranteeing a high standard of safety,

Wishing, through this Agreement, to thus regulate the international carriage of passengers by occasional road transport services between their two States and to facilitate the organization and performance thereof, hereby also making a contribution to the promotion of tourism and the reciprocal understanding of peoples in Europe,

Have agreed as follows:

Article 1. Field of application

(1) The Agreement shall apply to the occasional carriage of passengers (occasional services and shuttle services) by road, by means of motor vehicles providing international transport services to, from and through the territory of the Contracting Parties, as well as to unladen journeys in connection with these transport services.

Article 2. Definitions

For the purposes of this Agreement:

(1) "Occasional service" shall mean a transport service falling neither within the definition of a regular service (paragraph 2), nor within the definition of a shuttle service (paragraph 3);

(2) "Regular service" (regular transport service) shall mean the regular carriage of persons, for approved fares, by means of coaches, along specified routes, whereby passengers may be taken up or set down at predetermined stopping points;

(3) (a) "Shuttle service" shall mean a transport service whereby, by means of repeated outward and return journeys, groups of passengers assembled in advance, are carried from a single area of departure to a single area of destination. These passengers shall be either nationals of the State in which the vehicle carrying out the shuttle service has been regis-

tered, or nationals of a third State. Every group of passengers which has completed the outward journey together shall be carried back all together to its place of departure in the course of a subsequent journey;

(b) "Area of departure" and "area of destination" shall be the place where the journey begins and the place where the journey ends, as well as localities within a radius of 50 km. Groups may be set down at no more than three different points outside the area of departure and the area of destination;

(c) "Shuttle service with accommodation" shall mean carriage as well as accommodation, with or without meals, at the place of destination and where necessary during the journey, for at least 80 per cent of the passengers. The length of the passengers' stay at the place of destination must be at least two nights.

(4) "Carrier" shall mean any natural or legal person or company established in the territory of the Contracting Party in question and authorized to engage in the commercial carriage of passengers by road;

(5) "Vehicle" shall mean any motor vehicle which

(a) Is licensed in the territory of either of the Contracting Parties;

(b) Is intended, by virtue of its construction and equipment, to carry more than nine persons (including the driver);

(6) "Authorization" means the document proving that the carrier meets the requirements giving entitlement to perform the transport services referred to in article 1.

Article 3. Shuttle service

(1) During shuttle journeys, passengers may not be taken up or set down en route, without prejudice to article 3, paragraph 3, subparagraphs (a) and (b).

(2) The first return journey and the last outward journey in the series of shuttle journeys shall be unladen journeys.

(3) The classification of a transport service as a shuttle service shall be unaffected by the fact that, with the prior consent of the Contracting Party concerned,

(a) Passengers undertake the return journey with another group, without prejudice to article 2, paragraph 3;

(b) Passengers are taken up or set down en route, without prejudice to article 3, paragraph 1;

(4) A group of passengers assembled in advance means a group for whom an agency or person responsible under the law of the Contracting State has concluded a contract or made an overall payment for the service, or has received all the bookings and payments before the departure.

Article 4. Occasional services

(1) Occasional transport services within the meaning of article 1 encompass:

(a) Closed-door tours, in other words, journeys completed with the same vehicle, which carries the same group of travellers along the whole route and brings them back to the place of departure;

(b) Transport services during which passengers are picked up on the outward journey and the return journey is an unladen journey (drop-off journeys);

(c) All other occasional transport services.

(2) During carriage by occasional transport services, passengers may not be taken up or set down en route, unless the competent authority of the Contracting Party concerned authorizes exceptions from this rule. These journeys may be performed with a certain frequency without their losing their character of occasional transport services.

Article 5. Requirement of authorization

(1) Transport services coming within the field of application must, as a matter of principle, be authorized by the Contracting Party in whose territory the carriage of passengers takes place, save where otherwise specified by article 7, or by the competent authorities of the Contracting Party concerned.

(2) The authorizations shall be issued as single authorizations, or for a limited period of time. They shall be valid only within the allotted period of time and the month immediately following it, unless the Joint Commission decides on a different procedure.

(3) The authorization, which must be made out in full, must be carried whenever passengers are on board and must be shown to the inspection bodies on request. In the case of carriage in accordance with article 7 (transport services exempt from an authorization) the certificate referred to in article 7, paragraph 2, shall replace the authorization.

(4) The authorization must contain at least the following information:

(a) Name (business name) and registered office of the carrier;

(b) Registration number of the vehicle(s);

(c) First name and family name of the driver (s);

(d) Route (list of border crossing points);

(e) Start and finish of the journey (place and date).

(5) The authorization shall be valid solely for the carrier in whose name it is made out and is not transferable. The authorizations shall be transmitted by the competent authorities of one Contracting State to the competent authorities of the other Contracting State, which shall issue the completed authorizations to the carrier in question. The details listed in paragraph 4, subparagraphs (b) to (e), shall be filled in by the carrier.

(6) The form of the authorization shall be determined by the Joint Commission.

Article 6. Control document

(1) In addition to the authorization referred to in article 5 or to the certificate referred to in article 7, paragraph 2, a control document must be carried during each carriage of passengers within the meaning of article 1 and shown to the competent inspection bodies in

Austria and to the police, customs and border police authorities and the road traffic inspectorate in Lithuania.

(2) The inspection document and the certificate within the meaning of article 7, paragraph 2, shall be issued by the competent authorities of the Contracting State in which the vehicle is licensed, or by another body authorized to do so.

(3) The form and content of the inspection document and the certificate within the meaning of article 7, paragraph 2, shall be determined by the Joint Commission (article 11).

Article 7. Transport services exempt from an authorization

(1) An authorization is not required for the transport services listed below if the vehicle used for carriage meets high technical standards with regard to emissions and safety:

(a) "Closed-door tours"-- these are journeys completed with the same vehicle, which carries the same group of passengers for the whole route and brings them back to the point of departure;

(b) Transport services during which passengers are picked up only on the outward journey and the return journey is an empty journey;

(c) Transport services during which the outward journey is an unladen journey and all passengers are picked up at the same place and the passengers:

(c) (a) Who come from a third country have been assembled in groups and carried in the territory of the Contracting Party in which the vehicle is licensed, on the basis of contracts of carriage which have been concluded before their arrival in the territory of the other Contracting Party in which the vehicle is not licensed;

(c) (b) Have previously been brought by the same carrier into the territory of the Contracting Party, where they are picked up again and taken back to the territory of the Contracting Party in which the vehicle is licensed, or

(c) (c) Have been invited to enter the territory of the other Contracting Party, with the cost of carriage being borne by the person issuing the invitation. The passengers must constitute a homogeneous group, which has not been formed solely for the purposes of the journey and which will be brought back to the territory of the Contracting Party in which the vehicle is licensed.

(2) Transport services exempt from an authorization shall require a control document and a corresponding certificate (technical report for coaches) showing that they comply with the latest technical standards, for which purpose the provisions of article 6 shall apply.

(3) The latest technical standards for the purposes of paragraph 1 shall be determined by the Contracting Parties in a separate additional protocol to this Agreement.

Article 8. Quotas

The number of authorizations (quotas), validity, time and intervals at which they are delivered shall be agreed by the Contracting Parties for 12-month periods at the suggestion of the Joint Commission.

Article 9. Prohibition of cabotage

The picking up of persons in the territory of the other Contracting Party for the purposes of carriage within the territory of this State shall be authorized only with the express authorization of the competent authority of the other Contracting Party.

Article 10. Measures in the event of non-compliance

(1) In the event of a carrier or its drivers breaching the laws in force in the territory of the other Contracting Party or the provisions of this Agreement, the competent authority of the Contracting Party in which the vehicle is licensed must take the following measures at the request of the competent authority of the other Contracting Party:

(a) Issue a warning to the carrier to comply with the applicable provisions,

(b) Discontinue the issuing of authorizations to the carrier for carriage in the territory of the other Contracting Party in whose State the breaches were committed, or withdraw authorizations which have already been issued;

(c) In the event of serious or repeated breaches of this Agreement by a carrier or its drivers of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, the competent authority of the other Contracting Party may prohibit the carrier concerned temporarily or permanently from operating in its territory.

(2) The competent authorities of the two Contracting Parties shall inform each other of breaches within the meaning of paragraph 1 and of the measures taken. National legal provisions governing the withdrawal and cancellation of an authorization/licence shall remain unaffected.

Article 11. Joint Commission

(1) In order to ensure the proper supervision and implementation of this Agreement, the Contracting Parties shall set up a Joint Commission comprising representatives of both Contracting Parties.

(2) The Joint Commission shall meet at the request of either Contracting Party and shall reach decisions by consensus.

(3) If the Joint Commission handles questions concerning other administrative areas, it may call on the services of representatives of the authorities competent for these matters.

(4) Every dispute connected with the application and interpretation of this Agreement shall be handled by the Joint Commission referred to in paragraph 1, which shall submit its proposals for a solution to the Contracting Parties.

Article 12. Entry into force

This Agreement shall enter into force as soon as each Contracting Party has officially informed the other that national formalities to this end have been completed.

Article 13. Duration of the Agreement

This Agreement shall be concluded for the duration of three years. Its validity shall be extended for further three-year periods unless one of the Contracting Parties denounces this Agreement in writing at least six months before this period expires.

Done in Vienna on 27 January 1998, in duplicate, in the Lithuanian and German languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Austria:

ADDITIONAL PROTOCOL TO ARTICLES 5, 6, 7 AND 8 OF THE AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AUSTRIA CONCERNING THE INTERNATIONAL CARRIAGE OF PASSENGERS BY OCCASIONAL ROAD TRANSPORT SERVICES

The Contracting Parties agree on the following arrangement:

(1) A certain number of authorizations shall be agreed every year on the basis of reciprocity and subject to the gradual implementation of the technical standards laid down.

(2) The Contracting Parties shall deliver the agreed authorizations without delay, at the latest one month before the beginning of every calendar year.

(3) The Contracting Parties shall agree that the control document within the meaning of article 6, paragraph 3, shall be the control document in accordance with Commission Regulation (EEC) No. 1839/92 as amended by Commission Regulation (EEC) No. 2944/93, or the ASOR control document, or the passenger waybill in accordance with CEMT resolution CEMT/CM(95)3/FINAL.

(4) In accordance with article 7, paragraph 3, the Contracting Parties agree as follows, with respect to the latest technical standards, bearing in mind the deadlines for implementation in respect of international passenger transport decided by the Ministers meeting under the aegis of the European Conference of Ministers of Transport (ECMT):

(a) Emission standards:

- Smoke
 - ECE R24.03
 - Or
 - EEC Directive 72/306 as amended by EEC Directive 89/491
 - Or
 - 1KDV
- Exhaust
 - ECE R 49.02
 - Or
 - Directive CE 88/77 dans sa version 91/542
 - Or
 - 1d KDV
- Noise
 - ECE R 51.01
 - Or
 - ECE Directives 70/157 as amended by EC Directive 89/491
 - Or
 - 8 KDV

(b) Safety standards:

-- Anti-lock braking (ABS) System

- ECE R 13.06

Or

- EC Directive 71/320 as amended by EC Directive 91/422

Or

- 3g KDV.

-- Brake system

- ECER 13.06

Or

- EC Directive 71/320 as amended by E Directive 91/422

Or

- 3e KDV.

(5) The model contained in annex 2 to this additional protocol shall serve as the certificate (technical report for coaches) within the meaning of article 7, paragraph 2.

(6) The following technical standards shall likewise be met:

-- Tachograph

- AETR

Or

- EC Regulation 3821/85

-- Speed limiting device

- ECE R.89

Or

- EC Directive 92/24

(7) The two Contracting Parties further agree that, provided both Austria and Lithuania apply the ECMT resolution adopted in Vienna in June 1995, the Joint Commission shall propose further services exempt from an authorization in accordance with article 7 of this Agreement.

Done in Vienna on 27 January 1998, in duplicate, in the Lithuanian and the German languages, each text being equally binding.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Austria:

[TRANSLATION --TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE RELATIF AU TRANSPORT INTERNATIONAL OCCASIONNEL DE PASSAGERS PAR AUTOBUS

Préambule

Le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République de Lituanie, dénommés ci-après les "Parties contractantes",

Gardant à l'esprit la Déclaration de la deuxième conférence des ministres du transport paneuropéen qui s'est tenue en mars 1994 en Crête et désireuses de prendre également dans le transport international de passagers par route des mesures destinées à assurer et à augmenter la sécurité dans ce domaine,

Décidées pour atteindre un niveau élevé de protection d'appliquer dans l'état actuel de la technique chaque fois les technologies les plus récentes, notamment en matière de minimisation des émissions de bruit et de polluants, ainsi que pour garantir ses normes techniques élevées en termes de sécurité,

S'efforçant par le présent Accord de réglementer le transport international de personnes dans le domaine du transport occasionnel par route entre leurs deux États et de simplifier l'organisation et l'exécution de celui-ci en contribuant ainsi à promouvoir le tourisme et la compréhension entre les peuples en Europe,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Champ d'application

(1) L'Accord s'applique au transport occasionnel de passagers (transport non régulier et navettes quotidiennes) par la route avec des véhicules en trafic international à destination et en provenance du territoire des Parties contractantes, au transport en transit par le territoire de ces deux pays, ainsi qu'aux voyages à vide effectués par ces services de transport.

Article 2. Définitions

Au sens du présent Accord :

(1) Par transports occasionnels on entend les transports qui ne correspondent ni à la définition des transports de ligne (paragraphe 2) ni à la définition des transports pendulaires (paragraphe 3).

(2) Par transport de ligne (transport de ligne par véhicule), on entend l'acheminement régulier de passagers effectué sur des lignes de transport déterminées, à des tarifs approuvés avec des autocars et qui permet aux passagers de monter ou de descendre à des points d'arrêt fixés à l'avance.

(3) a) Par transport pendulaire on entend l'acheminement de groupes préconstitués de passagers depuis un même territoire de départ jusqu'au même territoire de destination par allers et retours multiples. Ces voyageurs sont soit des ressortissants de l'État dans lequel le véhicule servant à effectuer les transports pendulaires est immatriculé, soit des ressortissants d'un État tiers. Chaque groupe de voyageurs ayant effectué le voyage aller ensemble est ramené lors d'un voyage ultérieur à son point de départ.

b) Le territoire de départ et le territoire de destination s'entendent comme étant le lieu où le voyage a commencé et celui où il s'est terminé ainsi que ceux situés dans un rayon de 50 km. En dehors du territoire de départ et du territoire de destination, ces groupes peuvent être déposés à trois endroits différents au maximum.

c) Le transport pendulaire avec hébergement on entend l'acheminement où l'hébergement est fourni en sus du transport, avec ou sans repas au lieu de destination et, le cas échéant, pendant le voyage à 80 pour cent au moins des passagers. La durée du séjour des passagers au lieu de destination doit être d'au moins deux nuits.

(4) L' "entrepreneur" désigne toute personne physique ou morale ou société établie sur le territoire national d'une Partie contractante et autorisée à transporter à titre professionnel des personnes sur la voie publique.

(5) Un "véhicule" désigne un véhicule automoteur,

a) autorisé sur le territoire national de l'une des Parties contractantes et

b) destiné, en fonction de sa construction et de son aménagement, à transporter plus de neuf personnes (chauffeur compris).

(6) L' "autorisation" désigne le certificat attestant que l'entrepreneur remplit les conditions requises l'autorisant à effectuer les transports visés à l'article premier.

Article 3. Transports pendulaires

(1) Dans le cas des transports pendulaires, les passagers ne peuvent, nonobstant l'article 3, paragraphe 3, alinéas a et b, ni embarquer ni déposer des passagers en cours de route.

(2) Le premier voyage de retour et le dernier voyage de retour dans la série des transports pendulaires sont des voyages à vide.

(3) Le statut de transport pendulaire n'est toutefois pas modifié si, avec l'autorisation de la Partie contractante concernée, les voyageurs par dérogation

a) à l'article 2, paragraphe 3, effectuent le voyage de retour avec un autre groupe;

b) à l'article 3, paragraphe 1, sont embarqués ou déposés en cours de route.

(4) Un groupe préconstitué de passagers s'entend d'un groupe pour lequel un service ou une personne responsable s'est, conformément à la réglementation de l'État contractant, chargé de conclure le contrat ou d'effectuer un paiement collectif de la prestation ou de recevoir toutes les réservations et tous les paiements avant le départ.

Article 4. Transports occasionnels

(1) Le transport occasionnel au sens de l'article premier comprend :

a) les voyages circulaires portes fermées, à savoir les voyages effectués avec le même véhicule qui transporte le même groupe de passagers sur la totalité du trajet et le ramène au lieu de départ;

b) les transports pour lesquels les passagers sont embarqués à l'aller et pour lesquels le trajet de retour s'effectue à vide (baisse-voyages);

c) tous les autres transports occasionnels.

(2) Aucun passager ne peut monter à bord du véhicule ni en descendre au cours des transports occasionnels, sauf exceptions autorisées par les autorités compétentes de la Partie contractante concernée. Ces voyages ne peuvent être effectués avec une certaine fréquence sous peine de perdre de ce fait leur statut de transport occasionnel.

Article 5. Obligation d'autorisation

(1) Dans la mesure où l'article 7 ou les autorités compétentes de la Partie contractante concernée n'en disposent pas autrement, les transports visés au Champ d'application doivent en principe faire l'objet d'une autorisation de la Partie contractante sur le territoire national de laquelle le transport de personnes a lieu.

(2) Les autorisations sont délivrées au cas par cas ou pour une durée déterminée. Elles ne sont valables que dans les limites de la période de contingentement et du mois suivant immédiatement leur délivrance, à moins que d'autres modalités d'application ne soient retenues dans le cadre d'une Commission mixte.

(3) L'autorisation complétée in extenso doit être laissée à bord du véhicule lors de chaque transport et présentées sur demande aux services de contrôle. Le certificat visé à l'article 7, paragraphe 2, remplace l'autorisation pour les transports dont il est question à l'article 7 (Transports exemptés d'autorisation).

(4) L'autorisation doit comporter au minimum les informations suivantes :

a) nom (raison sociale) et siège de l'entrepreneur,

b) plaque d'immatriculation du ou des véhicules,

c) nom et prénom du ou des chauffeurs,

d) itinéraire (avec mention des postes-frontières),

e) début et fin du voyage (lieu et date).

(5) L'autorisation ne peut être utilisée que par l'entrepreneur au nom duquel elle est établie et n'est pas cessible. Les autorités compétentes de l'État contractant ayant délivré les autorisations dûment remplies à l'entrepreneur intéressé communiquent ces autorisations aux autorités compétentes de l'autre État contractant. Les informations visées au paragraphe 4, alinéas b à e doivent être remplies par l'entrepreneur lui-même.

(6) La forme de l'autorisation est déterminée par la Commission mixte.

Article 6. Document de contrôle

(1) En sus de l'autorisation spécifiée à l'article 5 ou du certificat mentionné à l'article 7, paragraphe 2, un document de contrôle doit se trouver à bord du véhicule pour chaque transport visé à l'article 1 et sera présenté en Autriche sur demande aux services de contrôle compétents et en Lituanie aux services de la police, de la douane, de la police des frontières et à l'inspection de la sécurité routière.

(2) Le document de contrôle et le certificat visé à l'article 7, paragraphe 2, sont délivrés par les autorités compétentes de l'État contractant concerné dans lequel le véhicule est homologué ou par un autre office habilité à cet effet.

(3) La forme et le contenu des deux documents précités et le certificat visé à l'article 7, paragraphe 2, sont déterminés par la Commission mixte (article 11).

Article 7. Transports exemptés d'autorisation

(1) Les transports énoncés ci-après peuvent être effectués sans que l'entrepreneur ne doive obtenir une autorisation lorsque le véhicule servant au transport est conforme aux normes techniques actuelles en matière d'émission et de sécurité :

a) "les voyages circulaires portes fermées", à savoir les voyages effectués avec le même véhicule qui transporte le même groupe de passagers sur la totalité du trajet et le ramène au lieu de départ;

b) les transports pour lesquels les passagers sont embarqués à l'aller et dont le trajet de retour s'effectue à vide;

c) les transports pour lesquels le voyage aller s'effectue à vide et pour lesquels tous les passagers sont embarqués au même endroit et les passagers.

c.a) provenant d'un État tiers et constitués en groupes en vertu de contrats de transport conclus avant leur arrivée sur le territoire de l'autre Partie contractante dans lequel le véhicule n'est pas autorisé et transportés sur le territoire de la Partie contractante dans lequel le véhicule est autorisé, ou

c.b) ayant été auparavant transportés par le même entrepreneur de transport sur le territoire de la Partie contractante sur lequel ils ont été embarqués et ramenés vers le territoire de la Partie contractante sur lequel le véhicule est autorisé, ou

c.c) ayant été invités à se rendre sur le territoire de l'autre Partie contractante, les frais de transport étant pris en charge par la partie qui invite. Les passagers doivent être un groupe de personnes formant un tout qui ne peut être constitué uniquement à des fins de voyage et qui est ramené sur le territoire de la Partie contractante dans le véhicule ayant fait l'objet d'une autorisation.

(2) Les transports exemptés d'autorisation requièrent un document de contrôle et un certificat (rapport du contrôle technique du véhicule pour les autocars) auquel s'appliquent les dispositions de l'article 6 et attestant que le véhicule est conforme sur le plan technique.

(3) L'état technique dans lequel les véhicules doivent se trouver tel que visé au paragraphe 1 est défini par les Parties contractantes dans un protocole additionnel distinct du présent Accord.

Article 8. Contingents

Le nombre d'autorisations (contingents), la validité, la période et la fréquence de la délivrance sont convenus par les Parties contractantes chaque fois pour une durée de 12 mois sur proposition de la Commission mixte.

Article 9. Interdiction du transport de personne à l'intérieur d'un pays

L'embarquement de personnes sur le territoire national de l'autre Partie contractante aux fins de les transporter sur ce territoire est interdit, sauf s'il existe une autorisation expresse des autorités compétentes de cette autre Partie contractante.

Article 10. Mesures en cas d'infractions

(1) Si un entrepreneur et ses chauffeurs enfreignent la réglementation en vigueur sur le territoire national de l'autre Partie contractante ou les dispositions du présent Accord, l'autorité compétente de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le véhicule est immatriculé prend, à la demande des autorités compétentes de l'autre Partie contractante, l'une des mesures suivantes :

a) Elle enjoint l'entrepreneur de respecter les règlements applicables;

b) Elle suspend la délivrance d'autorisations permettant à l'entrepreneur d'effectuer des transports sur le territoire national de l'autre Partie contractante où l'infraction a été commise ou annule des autorisations déjà délivrées;

c) Si l'entrepreneur d'une Partie contractante ou ses chauffeurs commettent des infractions graves et répétées sur le territoire national de l'autre Partie contractante à l'encontre du présent Accord, l'autorité compétente de cette autre Partie contractante peut exclure provisoirement ou définitivement l'entrepreneur concerné du transport sur son territoire national.

(2) Les autorités compétentes des deux Parties contractantes s'informent au sujet des infractions visées au paragraphe 1 et quant aux mesures prises. Il n'est pas dérogé ici aux règlements nationaux en matière d'annulation et de retrait d'une autorisation/concession.

Article 11. Commission mixte

(1) Les Parties contractantes constituent une Commission mixte chargée de contrôler l'application en bonne et due forme du présent Accord et qui se réunit à la demande des Parties contractantes.

(2) La Commission mixte se réunit à la demande de l'une des deux Parties contractantes et statue à l'unanimité.

(3) Lorsqu'elle traite de questions qui concernent d'autres domaines que les transports de personnes par la route, la Commission mixte peut faire appel aux autorités compétentes dans ce domaine.

(4) Tout litige découlant de l'application ou de l'interprétation du présent Accord est traité par la Commission mixte visée au paragraphe 1, laquelle soumet ses propositions de solutions aux Parties contractantes.

Article 12. Entrée en vigueur

Le présent Accord entre en vigueur dès que chaque Partie contractante aura officiellement informé l'autre que les formalités nationales prévues à cet effet ont été accomplies.

Article 13. Durée de l'Accord

Le présent Accord est conclu pour une période de trois ans. À l'expiration de cette période, il est reconduit automatiquement à raison d'une nouvelle période de trois ans, à moins que l'une des Parties contractantes ne le dénonce moyennant préavis signifié par écrit six mois au moins avant l'expiration du terme.

Fait à Vienne le 27 janvier 1998, en deux exemplaires originaux, chacun en langues lituanienne et allemande, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

PROTOCOLE ADDITIONNEL AUX ARTICLES 5, 6, 7 ET 8 DE L'ACCORD ENTRE
LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE
GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE RELATIF AU TRANS-
PORT INTERNATIONAL DE PERSONNES EN TRANSPORT OCCASIONNEL
PAR ROUTE

Les Parties contractantes sont convenues d'appliquer les règles suivantes:

(1) Sur la base de la réciprocité et considérant que la mise en application des normes techniques fixées doit être progressive, il est convenu de délivrer tous les ans un certain nombre d'autorisations.

(2) Les Parties contractantes se transmettent au fur et à mesure les autorisations convenues un mois au plus tard avant le début de l'année civile.

(3) Les Parties contractantes adoptent comme document de contrôle visé à l'article 6, paragraphe 3, le document de contrôle spécifié dans la directive 1839/92/CEE telle que modifiée par la directive idF2944/93/CEE ou le document de contrôle de l'ASOR ou le carnet de feuilles de route selon la résolution adoptée par la CEMT portant la référence CEMT/CM(95)3/FINAL.

(4) Conformément à l'article 7, paragraphe 3, les Parties contractantes conviennent sur le plan technique, compte tenu des délais de mise en application adoptés dans le cadre de la CEMT par les Ministres des transports, ce qui suit :

a) Normes d'émission :

- Opacité
 - ECE R24.03
 - Ou
 - directive CE 72/306 dans sa version 89/491
 - Ou
 - 1d KDV (ordonnance d'application de la loi autrichienne sur les véhicules)
- Gaz d'échappement
 - ECE R 49.02
 - Ou
 - Directive CE 88/77 dans sa version 91/542
 - Ou
 - 1d KDV
- Bruit
 - ECE R 51.01
 - Ou
 - directives CE 70/157 dans sa version 89/491
 - Ou
 - 8 KDV

b) Normes techniques de sécurité :

-- Dispositif antiblocage

(ABV) ECER 13.06

Ou - directive CE 71/320 dans sa version 91/422

Ou - 3e KDV.

-- Dispositif ralentisseur

- ECER 13.06

Ou - directive CE 71/320 dans sa version 91/422

Ou - 3e KDV.

(5) Le certificat (rapport du contrôle technique pour les autocars) auquel il est fait référence à l'article 7, paragraphe 2, sera conforme au modèle figurant à l'annexe 2 au présent Protocole additionnel.

(6) De plus, les normes techniques suivantes doivent être respectées :

-- Tachygraphe

- AETR

Ou - directive CE 3821/85

-- Limiteur de vitesse

- ECE R89

Ou - directive CE 92/24

(7) Les deux Parties contractantes sont en outre convenues de ce qui suit : À condition que l'Autriche et la Lituanie appliquent la résolution de la CEMT adoptée en juin 1995 à Vienne, la Commission mixte proposera d'autres transports qui pourront être exemptés de l'obligation d'autorisation conformément à l'article 7 du présent Accord.

Fait à Vienne le 27 janvier 1998, en deux exemplaires originaux, chacun en langues lituanienne et allemande, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

No. 41907

**Lithuania
and
Armenia**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Armenia on the abolition of visa requirements for the holders of diplomatic passports. Yerevan, 15 September 2003

Entry into force: *27 August 2004 by notification, in accordance with article 9*

Authentic texts: *Armenian, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Arménie**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Arménie relatif à la suppression des formalités de visas pour les titulaires de passeports diplomatiques. Yerevan, 15 septembre 2003

Entrée en vigueur : *27 août 2004 par notification, conformément à l'article 9*

Textes authentiques : *arménien, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ARMENIAN TEXT — TEXTE ARMÉNIEN]

ՀԱՄԱՉԱՅՆԱԳԻՐ

**Լիտվայի Հանրապետության Կառավարության և Հայաստանի
Հանրապետության Կառավարության միջև դիվանագիտական անձնագրեր
ունեցող անձանց մուտքի արտոնագիր ստանալու պահանջի վերացման մասին**

Լիտվայի Հանրապետության Կառավարությունը և Հայաստանի
Հանրապետության Կառավարությունը, այսուհետ՝ Պայմանավորվող կողմեր,
ձգտելով խրախուսել բարեկամական հարաբերությունների զարգացումը,
ամրապնդել համագործակցությունը տնտեսական, առևտրական, տեխնիկական,
գիտական, մշակութային և այլ բնագավառներում,
ձգտելով դյուրացնել դիվանագիտական անձնագրեր ունեցող անձանց
փոխադարձ այցելը,

համաձայնեցին ներքոհիշյալի մասին.

Հոդված 1

Պայմանավորվող կողմերից մեկի քաղաքացիները, ովքեր ունեն
վավերական դիվանագիտական անձնագրեր, կարող են առանց մուտքի
արտոնագրի մուտք գործել մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածք միջազգային
երթևեկության համար նախատեսված սահմանակետերից, գտնվել այնտեղ ոչ
ավելի, քան իննսուն (90) օր ժամկետով՝ առաջին մուտքից սկսած վեց ամսվա
ընթացքում:

Հոդված 2

1. Պայմանավորվող կողմերից մեկի քաղաքացիները, ովքեր ունեն
վավերական դիվանագիտական անձնագիր և հանդիսանում են
դիվանագիտական ներկայացուցչությունների կամ հյուպատոսական
հիմնարկների անդամներ մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, կարող են
մուտք գործել մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածք առանց մուտքի
արտոնագրի, գտնվել այնտեղ իրենց հավատարմագրման ողջ ընթացքում:

2. Սույն Հոդվածի 1-ին կետում շարադրված իրավունքները կիրառվում են
նաև երկու պետությունների այն քաղաքացիների նկատմամբ, ովքեր մի
Պայմանավորվող կողմի պետության ներկայացուցիչներն են միջազգային
կազմակերպություններում, որոնց կենտրոնակայանները կամ
առաքելությունները տեղակայված են մյուս Պայմանավորվող կողմի պետության
տարածքում, կամ ովքեր իրականացնում են իրենց գործունեությունը նման
միջազգային կազմակերպություններում և դիվանագիտական անձնագիր
ունեցող անձիք են:

3. 1-ին և 2-րդ կետերում նշված անձանց ընտանիքների անդամները
կարող են մուտք գործել մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածք առանց մուտքի

արտոնագիր ստանալու, գտնվել այնտեղ իրենց հավատարմագրման ողջ ընթացքում, եթե ունեն վավերական դիվանագիտական անձնագրեր:

Հոդված 3

Սույն Համաձայնագիրը մի Պայմանավորվող կողմի պետության քաղաքացիներին չի ազատի մյուս Պայմանավորվող կողմի պետության տարածքում գործող օրենքներին և կանոններին ենթարկվելու պարտավորություններից:

Հոդված 4

Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող կողմ իրեն իրավունք է վերապահում մերժել կամ արգելել մյուս Պայմանավորվող կողմի պետության այն քաղաքացիների մուտքը կամ նրանց մնալը իր տարածքում, որոնց ներկայությունը այդ Պայմանավորվող կողմի տարածքում անցանկալի է:

Հոդված 5

1. Պայմանավորվող կողմերը պետք է դիվանագիտական ուղիներով փոխանակեն վավերական դիվանագիտական անձնագրերի մուշները սույն Համաձայնագրի 9-րդ հոդվածի 1-ին կետում նախատեսված ծանուցման հետ միասին:

2. Եթե Պայմանավորվող կողմերից մեկը ձևափոխում է իր դիվանագիտական անձնագրերը սույն Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելուց հետո, նա պետք է մյուս Պայմանավորվող կողմին դիվանագիտական ուղիներով տրամադրի մնաց փաստաթղթերի մուշները դրանց ուժի մեջ մտնելուց առնվազն երեսուր օր առաջ:

Հոդված 6

Դիվանագիտական անձնագիրը կորցնելու կամ փչացնելու դեպքում տվյալ պետության դիվանագիտական ներկայացուցչությունը կամ հյուպատոսական հիմնարկը, որի քաղաքացին է վերոնշյալ փաստաթղթի տերը, պետք է այդ անձին տրամադրի նոր ճամփորդական փաստաթուղթ և միաժամանակ այդ մասին դիվանագիտական ուղիներով տեղեկացնի մյուս Պայմանավորվող կողմին:

Հոդված 7

Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող կողմ կարող է կասեցնել կամ դադարեցնել սույն Համաձայնագրի կիրառումը ամբողջությամբ կամ մասամբ՝ ելնելով ազգային անվտանգության, հասարակական կարգի կամ հանրության առողջության գործոններից: Նման կասեցման կամ դադարեցման մասին

Պայմանավորվող կողմը պետք է դիվանագիտական ուղիներով անհապաղ ծանուցի մյուս Պայմանավորվող կողմին:

Հոդված 8

Սույն Համաձայնագրում Կողմերի համաձայնությամբ կատարված ցանկացած ուղղում ուժի մեջ կմտնի հայտագրերի փոխանակման միջոցով:

Հոդված 9

1. Սույն Համաձայնագիրը կնքվում է անորոշ ժամանակով և ուժի մեջ կմտնի վերջին գրավոր ծանուցման ստացման օրվան հաջորդող օրվանից երեսուն օր հետո, որով Պայմանավորվող կողմերը մինչև այժմ ծանուցում են դրա ուժի մեջ մտնելու համար անհրաժեշտ բոլոր ներպետական ընթացակարգերի կատարման մասին:

2. Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող կողմ կարող է ցանկացած ժամանակ մյուս Պայմանավորվող կողմին գրավոր ծանուցելու միջոցով դադարեցնել սույն Համաձայնագրի գործողությունը: Այդ դեպքում Համաձայնագիրը կդադարեցվի մնան ծանուցում ստանալու օրվանից երեսուն օր հետո:

Կատարված է Երևան քաղաքում 2003 թվականի սեպտեմբերի -ին, երկու բնօրինակով, յուրաքանչյուրը՝ լիովերեն, հայերեն /և անգլերեն, ընդ որում բոլոր տեքստերն էլ հավասարազոր են:

Մեկնաբանության ժամանակ տարածայնություններ առաջանալու դեպքում կգերակայի անգլերեն տեքստը:

Լիտվայի Հանրապետության
Կառավարության կողմից՝

Հայաստանի Հանրապետության
Կառավարության կողմից՝

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ARMENIA ON THE ABOLITION OF VISA REQUIREMENTS FOR THE HOLDERS OF DIPLOMATIC PASSPORTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Armenia (hereinafter referred to as "the Contracting Parties"),

Desirous to promote the development of friendly relations, to strengthen the co-operation in economic, commercial, technical, scientific, cultural and other fields,

Desirous to facilitate the mutual travels of the holders of diplomatic passports,

Have agreed as follows:

Article 1

Nationals of the State of one Contracting Party holding valid diplomatic passports may enter into the territory of the State of the other Contracting Party without a visa at border-crossing points designated for international traffic, stay for a period not exceeding ninety (90) days during six months from the date of the first entry.

Article 2

1. Nationals of the State of one of the Contracting Parties holding valid diplomatic passports who are members of the diplomatic or consular representations in the territory of the other Contracting Party may enter into the territory of the State of the other Contracting Party without a visa, stay there for the period of their accreditation.

2. The rights laid out in paragraph 1 of this Article also apply to those nationals of both States, who are representatives of the State of one Contracting Party in the international organizations, whose headquarters or missions are situated in the territory of the State of the other Contracting Party or who are performing their functions in such international organizations, and are holders of diplomatic passports.

3. The family members, forming part of the household of the persons referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article, may enter into the territory of the other Contracting Party without obtaining a visa, stay there during the period of their accreditation, if they themselves are holders of valid diplomatic passports.

Article 3

This Agreement shall not exempt the nationals of the State of one Contracting Party from the obligation to obey the laws and regulations in force in the territory of the State of the other Contracting Party.

Article 4

Either Contracting Party reserves the right to deny entry into or prohibit stay in the territory of its State to nationals of the State of the other Contracting Party whom it considers undesirable.

Article 5

1. The Contracting Parties shall exchange specimens of their valid diplomatic passports through diplomatic channels together with the notification as provided in paragraph 1 of Article 9 of this Agreement.

2. If either Contracting Party modifies its diplomatic passports after the entry into force of this Agreement, it shall provide the other Contracting Party with specimens of such documents through diplomatic channels at least thirty days before they are introduced.

Article 6

In case of loss or damage of the diplomatic passport, the diplomatic mission or consular representation of the State, whose national is the holder of the above-mentioned document, shall issue a new travel document to that person and simultaneously inform the other Contracting Party through diplomatic channels.

Article 7

Either Contracting Party may suspend the application of this Agreement wholly or partially for reasons of national security, public order or public health. Such suspension and termination of the suspension of this Agreement shall be notified immediately to the other Contracting Party through diplomatic channels.

Article 8

Any amendment to this Agreement mutually agreed upon by the Contracting Parties shall be effected by exchange of notes.

Article 9

1. This Agreement is concluded for an indefinite period and shall enter into force after thirty days following receipt of the latest of the written notification by which the Contracting Parties notify each other on the fulfillment of the legal internal procedures required for its entering into force.

2. Each Contracting Party may terminate this Agreement at any time by giving notification in writing to the other Contracting Party. In that event, the Agreement shall cease to have effect thirty days after the date of receipt of that notification.

Done in Yerevan on 15 September 2003 in duplicate in the Lithuanian, Armenian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any differences in interpretation, the English text shall prevail.

On behalf of the Government of the Republic of Lithuania :

On behalf of the Government of the Republic of Armenia :

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
ARMĖNIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

SUSITARIMAS

DĖL VIZŲ REŽIMO PANAIKINIMO DIPLOMATINIŲ PASŲ TURĖTOJAMS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Armėnijos Respublikos Vyriausybė (toliau – Susitariančiosios Šalys),

siekdamos skatinti draugiškų santykių plėtrą, stiprinti bendradarbiavimą ekonomikos, prekybos, technikos, mokslo, kultūros ir kitose srityse;

norėdamos abipusiškai supaprastinti keliones diplomatinis pasus turintiems asmenims,

s u s i t a r ė :

1 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies valstybės piliečiai, turintys galiojančią diplomatinį pasą, gali per sienos perėjimo punktus, skirtus tarptautiniam keleivių judėjimui, be vizos atvykti į kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritoriją, būti joje ne ilgiau kaip 90 (devyniasdešimt) dienų per šešių mėnesių laikotarpį, skaičiuojamą nuo pirmojo atvykimo.

2 straipsnis

1. Vienos Susitariančiosios Šalies valstybės piliečiai, turintys galiojančius diplomatinis pasus ir dirbantys kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje esančioje diplomatinėje ar konsulinėje atstovybėje, gali be vizos atvykti į tos Sutariančiosios Šalies valstybės teritoriją, būti joje per visą savo akreditacijos laikotarpį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos teisės taip pat taikomos abiejų valstybių piliečiams, diplomatinis pasų turėtojams, kurie yra vienos Susitariančiosios Šalies valstybės atstovai tarptautinėse organizacijose, kurių būstinės arba misijos įsikūrę kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, arba tokiose tarptautinėse organizacijose šias funkcijas vykdančiams piliečiams.

3. Kartu su šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais asmenimis gyvenantys jų šeimos nariai gali be vizos atvykti į kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritoriją, būti joje per visą savo akreditacijos laikotarpį, jeigu jie turi galiojančius diplomatinis pasus.

3 straipsnis

Šis Susitarimas neatleidžia vienos Susitariančiosios Šalies valstybės piliečių nuo pareigos laikytis kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų.

4 straipsnis

Abi Susitariančiosios Šalys pasilieka teisę neleisti atvykti į savo valstybės teritoriją ar būti joje kitos Susitariančiosios Šalies valstybės piliečiams, kuriuos ji laiko nepageidaujamais.

5 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys diplomatiniais kanalais pasikeičia galiojančių diplomatinių pasų pavyzdžiais kartu su šio Susitarimo 9 straipsnio 1 dalyje numatytu pranešimu.

2. Jeigu po šio Susitarimo įsigaliojimo viena Susitariančioji Šalis pakeičia savo diplomatinius pasus, ji diplomatiniais kanalais pateikia kitai Susitariančiajai Šaliai tokių dokumentų pavyzdžius mažiausiai prieš trisdešimt dienų iki jų taikymo pradžios.

6 straipsnis

Jeigu diplomatinis pasas pametamas ar sugadinamas, tos valstybės, kurios pilietis yra minėto dokumento turėtojas, diplomatinė ar konsulinė atstovybė išduoda tam asmeniui naują kelionės dokumentą ir tuo pat metu diplomatiniais kanalais informuoja kitą Susitariančiąją Šalį.

7 straipsnis

Susitariančiosios Šalys nacionalinio saugumo, viešosios tvarkos arba visuomenės sveikatos sumetimais gali sustabdyti viso šio Susitarimo ar jo dalies taikymą. Apie šio Susitarimo sustabdymą ir sustabdymo pabaigą diplomatiniais kanalais nedelsiant pranešama kitai Susitariančiajai Šaliai.

8 straipsnis

Kiekvienas šio Susitarimo pakeitimas, dėl kurio susitarė abi Susitariančiosios Šalys, atliekamas pasikeitus notomis.

9 straipsnis

1. Šis Susitarimas pasirašomas neribotam laikotarpiui ir įsigalioja po trisdešimt dienų nuo tos dienos, kai gaunamas paskutinis rašytinis pranešimas, kuriuo Susitariančiosios Šalys informuoja viena kitą, kad visos jo įsigaliojimui reikalingos vidaus teisės procedūros baigtos.

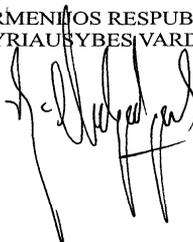
2. Viena Susitariančioji Šalis gali bet kuriuo metu nutraukti šį Susitarimą raštu informuodama kitą Susitariančiąją Šalį. Šiuo atveju Susitarimas nustoja galioti po trisdešimt dienų nuo tos dienos, kai gaunamas šis pranešimas.

— Pasirašytas 2003 m. RUGSĖJO 15..... d. JEREVANE... dviem egzemplioriais lietuvių, armenų ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, remiamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBES VARDU

ARMENIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBES VARDU

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE RELATIF À LA SUPPRESSION DES FORMALITÉS DE VISAS POUR LES TITULAIRES DE PASSEPORTS DIPLOMATIQUES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Arménie (ci-après dénommés "les Parties contractantes"),

Désireux de favoriser les relations amicales, de renforcer la coopération dans les domaines économique, commercial, technique, scientifique, culturel et autres,

Désireux de faciliter les formalités de voyage des détenteurs de passeports diplomatiques,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les citoyens d'une Partie contractante titulaires de passeports diplomatiques en cours de validité sont autorisés à entrer sur le territoire de l'autre Partie contractante sans visa à des points de passage de la frontière désignés pour le trafic international, et d'y séjourner pendant une période maximum de quatre vingt-dix (90) jours pendant six mois à partir de la date de la première entrée.

Article 2

1. Les citoyens de l'une des Parties contractantes détenteurs de passeports diplomatiques en cours de validité et qui sont membres des missions diplomatiques ou consulaires sur le territoire de l'autre Partie contractante sont autorisés à entrer sur le territoire de ladite Partie et à y séjourner sans visa pendant la durée de leur accréditation.

2. Les droits stipulés au paragraphe 1 du présent Article s'appliquent également aux citoyens des deux États qui représentent une Partie contractante dans les organisations internationales dont le siège ou les missions sont situés sur le territoire de l'autre Partie contractante ou qui s'acquittent de leurs fonctions dans lesdites organisations internationales et qui sont détenteurs de passeports diplomatiques.

3. Les membres de la famille faisant partie du ménage des personnes visées aux paragraphes 1 et 2 du présent Article sont autorisés à entrer sur le territoire de l'autre Partie contractante sans visa et à y séjourner pendant la période de leur accréditation s'ils sont eux-mêmes détenteurs de passeports diplomatiques en cours de validité.

Article 3

Le présent Accord n'exonère pas les citoyens d'une Partie contractante de l'obligation de se conformer aux lois et règlements en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante.

Article 4

Chaque Partie contractante se réserve le droit de refuser l'entrée ou d'interdire le séjour sur son territoire de citoyens de l'autre Partie contractante qu'elle considère indésirables.

Article 5

1. Les Parties contractantes échangeront par la voie diplomatique les spécimens de leurs passeports diplomatiques en cours de validité accompagnés de la notification visée au paragraphe 1 de l'Article 9 du présent Accord.

2. Si l'une des Parties contractantes modifie ses passeports diplomatiques après la date d'entrée en vigueur du présent Accord, elle fournira à l'autre Partie contractante les spécimens modifiés desdits documents par la voie diplomatique trente jours au moins avant leur introduction.

Article 6

Si un citoyen d'une Partie contractante égare le passeport diplomatique dont il est détenteur ou si ce dernier est endommagé, la mission diplomatique ou consulaire de l'État dont il est citoyen lui remettra un nouveau document de voyage et informera simultanément l'autre Partie contractante par la voie diplomatique.

Article 7

Chaque Partie contractante peut suspendre l'application du présent Accord en tout ou en partie pour des raisons de sécurité nationale, d'ordre public ou de santé publique. Ladite suspension et sa levée sera notifiée immédiatement à l'autre Partie contractante par la voie diplomatique.

Article 8

Les Parties contractantes se notifieront par échange de notes toute modification au présent Accord mutuellement convenue.

Article 9

1. Le présent Accord est conclu pour une période indéfinie et entrera en vigueur trente jours après la réception de la dernière en date des notifications écrites par lesquelles les Par-

ties contractantes se notifient mutuellement l'accomplissement de leurs procédures internes requises pour son entrée en vigueur.

2. Chaque Partie contractante peut dénoncer le présent Accord à tout moment par notification écrite à l'autre Partie contractante. Dans ce cas, le présent Accord cessera d'avoir effet trente jours après la date de réception de ladite modification.

Fait à Yerevan le 15 septembre 2003 en double exemplaire dans les langues lituanienne, arménienne et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Au nom du Gouvernement de la République de Lituanie :

Au nom du Gouvernement de la République d'Arménie :

No. 41908

**Lithuania
and
Armenia**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Armenia on the readmission of persons with unauthorised stay. Yerevan, 15 September 2003

Entry into force: *22 May 2004 by notification, in accordance with article 13*

Authentic texts: *Armenian, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Arménie**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Arménie relatif à la réadmission des personnes en séjour non autorisé. Yerevan, 15 septembre 2003

Entrée en vigueur : *22 mai 2004 par notification, conformément à l'article 13*

Textes authentiques : *arménien, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ARMENIAN TEXT — TEXTE ARMÉNIEN]

ՀԱՄԱՉԱՅՆԱԳԻՐ

Լիտվայի Հանրապետության Կառավարության և Հայաստանի Հանրապետության Կառավարության միջև առանց թույլտվության ապրող անձանց հետընդունման (ռեադմիսիայի) մասին

Լիտվայի Հանրապետության Կառավարությունը և Հայաստանի
Հանրապետության Կառավարությունը, այսուհետ՝ Պայմանավորվող
կողմեր,

ձգտելով պահպանել և ամրապնդել իրենց միջև գոյություն
ունեցող միասնության ու համագործակցության ոգին,
անօրինական միգրացիայի դեմ միջոցներ ձեռնարկելու
վճռականությամբ,

ելնելով համագործակցության մղումից և փոխադարձության
հիմքերից՝ դուրսացնել առանց թույլտվության ապրող անձանց
հետընդունումը,

նպատակ ունենալով ապահովել վերադարձի ենթակա անձանց՝
միջազգային պայմանագրերով և ներքին օրենսդրությամբ
երաշխավորված հիմնական իրավունքներն ու ազատությունները և,
հատկապես, դատական և իրավասու մարմիններին դիմելու իրավունքը,

դեկլարավելով հետընդունման ենթակա անձանց գործերը
անհատական կարգով քննելու սկզբունքով,

համաձայնեցին հետևյալի մասին.

Հոդված 1

Համաձայնագրում օգտագործված տերմինները

Սույն Համաձայնագրում ներքոհիշյալ տերմիններն ունեն
հետևյալ նշանակությունը՝

«հարցնող Պայմանավորվող կողմ» նշանակում է՝
Պայմանավորվող կողմերից մեկը, որը դիմում է մյուս Պայմանավորվող
կողմին՝ իր տարածքում առանց թույլտվության գտնվող անձի
հետընդունման կամ հետընդունումը տարանցիկ գործողությունների
հետ կապելու հարցով,

«հարցվող Պայմանավորվող կողմ» նշանակում է՝
Պայմանավորվող կողմերից մեկը, որը հարցնող Պայմանավորվող
կողմից ստանում է հարցնող Պայմանավորվող կողմի տարածքում
առանց թույլտվության բնակվող անձի հետընդունման վերաբերյալ կամ
հետընդունումը տարանցիկ գործողությունների հետ կապող հարցում,

«առանց թույլտվության բնակվող անձ» - սեփական
քաղաքացիներ և օտարերկրացիներ, ովքեր չեն բավարարում կամ

այլևս չեն բավարարում Պայմանավորվող կողմերից մեկի տարածք մուտք գործելու կամ բնակվելու օրինական պահանջները,

«օտարերկրացիներ» - յուրաքանչյուր անձ, որը չի հանդիսանում Պայմանավորվող կողմերի պետություններից որևէ մեկի քաղաքացի:

Հոդված 2

Սեփական քաղաքացիների հետընդունումը

1. Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրը, մյուս Կողմի հարցումով, պարտավորվում է ոչ այլ, քան սույն Համաձայնագրում նշված ձևականությունների, հետ ընդունել առանց թույլտվության բնակվող անձին այն դեպքում, երբ հաստատված է կամ բավարար հիմքեր կան ենթադրելու, որ նա հարցվող Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի է:
2. Հարցնող Պայմանավորվող կողմի դիմումը ստանալուն պես հարցվող Պայմանավորվող կողմը պարտավորվում է հետընդունման ենթակա անձանց, առանց հապաղելու, ապահովել հայրենադարձման համար անհրաժեշտ ճամփորդական փաստաթղթերով:
3. Հարցնող Պայմանավորվող կողմը պարտավորվում է մույն պայմաններով հետ ընդունել նման անձին իր սեփական տարածք, եթե հետագա ստուգումները բացահայտեն, որ հարցնող Պայմանավորվող կողմի տարածքից մեկնելու պահին նա իրականում հարցվող Պայմանավորվող կողմի քաղաքացին չէ:

Հոդված 3

Քաղաքացիության ասպացուցումը կամ ընդունումը

1. Քաղաքացիությունը կարող է ասպացուցվել, եթե ներկայացվում է վավեր անձնագիր կամ անձը հաստատող փաստաթուղթ, տրված հարցվող Պայմանավորվող կողմի լիազորված մարմինների կողմից, իրենց քաղաքացիներին, եթե այս փաստաթղթերը կարող են պարզապես վերագրվել դրանք ունեցողներին: Եթե այդ փաստաթղթերը ներկայացվեն, հարցվող Պայմանավորվող կողմը կճանաչի անձի քաղաքացիությունը, և լրացուցիչ քննության կարիք չի առաջանա:
2. Քաղաքացիության մասին հիմնավոր ենթադրություն անելու համար հիմք կարող են ծառայել.
 - ա) սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված ցանկացած փաստաթուղթ, որի վավերականության ժամկետն անցել է,
 - բ) անձին վերաբերող գրավոր վկայություն,
 - գ) երրորդ անձի կողմից գրավոր հաստատում,
 - դ) այլ փաստեր, որոնք կոնկրետ դեպքերում հաստատել է հարցվող Պայմանավորվող կողմը:

Քաղաքացիությունը կարող է հաստատվել վերոհիշյալ ապացույցի հիման վրա, որը նախատեսում է ղրա հաստատումը հարցվող Կողմից:

3. Եթե քաղաքացիությունը չի ապացուցվում, և քաղաքացիության կանխավարկածը փաստերի և հայթայթած փաստաթղթերի հիման վրա հնարավոր չէ հաստատել, անձի քաղաքացիությունը որոշելու համար անցկացվող հարցաքննման ժամանակ յուրաքանչյուր Կողմ կարող է անձի հետ հարցազրույց անցկացնելու համար նշանակել արտերկրում իր դիվանագիտական ներկայացուցչության կամ հյուպատոսական հիմնարկի ներկայացուցչի կամ փորձագետի:

Հոդված 4

Օտարերկրացիների հետընդունումը

1. Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող կողմ, մյուս Պայմանավորվող կողմի խնդրանքով, պարտավորվում է առանց ոչ այլ, քան սույն Համաձայնագրում նշված ձևականությունների, հետ ընդունել սեփական տարածք օտարերկրացուն, որն ունի իր Կողմի տարածքում բնակվելու իրավունք տվող որևէ օրինական վավերական կարգավիճակ:
2. Այն դեպքում, երբ ընդունվում է օտարերկրացու վերաբերյալ հարցում, հարցնող Պայմանավորվող կողմը օտարերկրացուն պետք է տրամադրի ստանդարտ ճամփորդական փաստաթուղթ: Ստանդարտ ճամփորդական փաստաթղթի մուշ-օրինակը պետք է դիվանագիտական ուղիներով համաձայնեցված լինի Պայմանավորվող կողմերի միջև:
3. Սակայն հարցնող Պայմանավորվող կողմը հետագայում հետ կընդունի սույն հոդվածի 1-ին կետում հիշատակված որևէ օտարերկրացու, եթե ապացուցվի, որ վերջինս հարցնող Պայմանավորվող կողմի տարածքից մեկնելու պահին իրականում չի ունեցել հարցվող Պայմանավորվող կողմից տրված օրինական բնակության իրավունք:
4. Առանց թույլտվության ապրող անձանց հետընդունման պարտադրականությունը, ինչպես նախատեսվում է սույն հոդվածում, չպետք է կիրառվի երրորդ երկրների քաղաքացիների նկատմամբ, որոնք հարցնող Պայմանավորվող կողմի հետ ունեն ընդհանուր սահմաններ:

Հոդված 5

Ժամկետներ

1. Հարցվող Պայմանավորվող կողմը պետք է հետընդունման դիմումին արձագանքի առանց հապաղելու և առավելագույնը մեկ ամիսում ստանալուց երեսուն օրվա ընթացքում:

2. Հարցվող Պայմանավորվող կողմը պետք է առանց ձգձգման, առավելագույնը երեսուն օրվա ընթացքում, ստանձնի այն անձի գործը, որի հետընդունման մասին համաձայնություն է կայացվել: Հարցնող Պայմանավորվող կողմի ցանկությամբ այս ժամկետը կարող է, ըստ անհրաժեշտության, երկարաձգվել՝ օրինական պահանջները կատարելու կամ գործնական դժվարությունները հաղթահարելու համար: Կողմերի լիազորված մարմինները պետք է նախապես գրավոր համաձայնության զան տեղափոխման վերջնական օրվա մասին:
3. Եթե ապացուցվի, որ օտարերկրացին, Պայմանավորվող կողմի իմացությամբ, վեց ամսից ավել անընդմեջ բնակվել է նրա տարածքում, ապա տվյալ Կողմը այլևս չի կարող դիմել հետընդունման համար: Այնպիսի բացառիկ պատճառներով, ինչպիսիք են լուրջ առողջական հիմնախնդիրները, օրինական պահանջները կամ կարևոր գործնական դժվարությունները, այս ժամկետը կարող է երկարաձգվել մինչև տասներկու ամիս:

Հոդված 6 Տարանցում

1. Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող կողմ, մյուս Պայմանավորվող կողմի խնդրանքով, պետք է թույլ տա օտարերկրացիների տարանցումը (այսուհետ՝ տարանցում), որը կատարվում է լիազորված իշխանությունների վերահսկողության ներքո՝ այն պայմանով, որ ընդունումը այլ տարանցիկ երկրներ կամ նպատակակետ երկիր երաշխավորված է:
2. Օտարերկրացիների տարանցումը կարող է մերժվել, եթե բավարար հիմքեր լինեն ենթադրելու, որ նպատակակետ կամ որևէ այլ տարանցիկ երկրում անձին սպառնում են անմարդկային վերաբերմունք կամ մահապատիժ, նրա ֆիզիկական գոյությունը կամ ազատությունը վտանգված են՝ ելնելով նրա ազգությունից, կրոնական կամ ռասայական պատկանելությունից, ինչպես նաև քաղաքական համոզմունքներից:
3. Տարանցումը կարող է մերժվել նաև, եթե ենթադրվում է, որ անձը կարող է հարցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքում, տարանցիկ երկրում կամ նպատակակետ երկրում ենթարկվել քրեական հետապնդման կամ դատավճռի իրականացման:
4. Տարանցման մասին դիմումը և դրա պատասխանը պետք է ներկայացվեն գրավոր՝ տասը աշխատանքային օրվա ընթացքում: Եթե հարցվող Պայմանավորվող կողմը ընդունում է դիմումը, ապա տարանցումը պետք է կատարվի երեսուն օրվա ընթացքում:
5. Տարանցման դեպքում միասին կարող են տեղափոխվել առավելագույնը քսան անձինք:

6. Եթե նույնիսկ հարցնող Պայմանավորվող կողմին տրվել է նախնական պատասխան, տարանցման նպատակով ընդունված յուրաքանչյուր անձ կարող է հետ վերադարձվել, եթե հետագայում պարզվի, որ սույն հոդվածի 1-3-րդ կետերում նկարագրված պայմանները չեն բավարարվել: Այս դեպքում հարցնող Պայմանավորվող կողմը պարտավոր է հետ ընդունել տվյալ անձին:

Հոդված 7

Տվյալների փոխանակումը և պահպանումը

1. Եթե սույն Համաձայնագրի իրագործման համար հաղորդվում են անձնական տվյալներ (այսուհետ՝ տվյալներ), ապա դրանք պետք է հավաքվեն, օգտագործվեն և պահպանվեն՝ համաձայն տվյալ երկրի օրենսդրության և միջազգային իրավունքի: Մասնավորապես, պետք է գործեն հետևյալ սկզբունքները.
 - ա) ստացող Պայմանավորվող կողմը պետք է օգտագործի այդ տվյալները միայն սույն Համաձայնագրում նշված նպատակի համար և հաղորդող Կողմի սահմանած պայմաններով,
 - բ) հաղորդող Պայմանավորվող կողմի պահանջի դեպքում ստացող Պայմանավորվող կողմը պետք է տեղեկացնի նրան, թե ինչպես է օգտագործելու այդ տվյալները,
 - գ) տվյալները կարող են հաղորդվել և օգտագործվել միայն լիազորված մարմինների կողմից, որոնք պատասխանատու են սույն Համաձայնագրի իրականացման համար: Այդ տվյալները այլ մարմինների կարող են հաղորդվել միայն հաղորդող Պայմանավորվող կողմի գրավոր համաձայնության դեպքում,
 - դ) տվյալներ հաղորդող Պայմանավորվող կողմը պարտավոր է հիմնավորել դրանց ճշտությունը, անհրաժեշտությունը և հավաստիանալ, որ չեն տրամադրում կոնկրետ նպատակային պահանջները գերազանցող տվյալներ: Հաղորդող Պայմանավորվող կողմը պետք է հետևի իր երկրի օրենքով նախատեսված՝ տվյալների հաղորդմանը վերաբերող բոլոր սահմանափակումներին: Եթե տվյալները ճշգրիտ չեն կամ հաղորդվել են անօրինական ճանապարհով, ստացող Պայմանավորվող կողմը պետք է անհապաղ տեղեկացնի այդ մասին և պետք է ճշտի կամ ոչնչացնի այդ տվյալները,
 - ե) անձի պահանջով՝ նրան պարտավոր են տեղեկացնել իր մասին հաղորդվող ցանկացած տվյալի, ինչպես նաև տվյալների հաղորդման նպատակի մասին՝ համաձայն այն երկրի օրենքի, որից տեղեկություն է հարցվում,
 - զ) հաղորդվող տվյալները պետք է պահպանվեն սոսկ այնքան ժամանակ, քանի դեռ ծառայում են այն նպատակին, որի համար հաղորդել են,

ե) Կողմերից յուրաքանչյուրը պարտավորվում է պաշտպանել ստացված տվյալները չթույլատրված օգտագործումից, փոփոխումից և հրապարակումից:

2. Անձանց հետընդունման նպատակով հաղորդվող տվյալները կարող են ներառել միայն հետևյալը.

ա) տվյալներ փոխադրման ենթակա անձի մասին, իսկ անհրաժեշտության դեպքում՝ նաև անձի ընտանիքի մասին (անուն, ազգանուն, նախկին անուն, ծածկանուն կամ կեղծանուն, այլ անուն, ծննդյան թիվը և վայրը, սեռը, ներկա և նախկին քաղաքացիությունը, հայտնի վերջին հասցեն և այլն),

բ) անձը հաստատող փաստաթուղթ, անձնագիր, անձը հաստատող այլ փաստաթուղթ և ճամփորդական փաստաթուղթ (համարը, վավերականության ժամկետը, տալու ամսաթիվը, ում կողմից է տրված, տալու վայրը և այլն),

գ) այլ մանրամասներ, ինչպիսիք են լուսանկարները, որոնք անհրաժեշտ են փոխադրման ենթակա անձի ինքնությունը հաստատելու համար կամ ստուգելու՝ արդյոք բավարարվել են սույն Համաձայնագրով նախատեսված հետընդունման պայմանները,

դ) կանգառի վայրերը և երթուղիները,

ե) ցանկացած համապատասխան տեղեկություն, որն ապացուցում է, որ անձը Պայմանավորվող կողմերից մեկի տարածքում ապրել է առանց թույլտվության,

զ) ցանկացած համապատասխան տեղեկություն անձի առողջական վիճակի մասին,

է) տեղեկություններ տեղափոխվող անձին ուղեկցելու անհրաժեշտության և ուղեկցող պաշտոնյաների մասին:

Հոդված 8

Ծախսեր

1. Հարցնող Պայմանավորվող կողմը հոգում է մինչև հարցվող Պայմանավորվող կողմի կամ նպատակակետ երկրի սահմանը հետընդունելու կամ տարանցելու, ինչպես նաև սույն Համաձայնագրի 2-րդ հոդվածի 3-րդ կետում, 4-րդ հոդվածի 3-րդ կետում և 6-րդ հոդվածի 6-րդ կետում նշված անձանց՝ հարցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքից վերադարձնելու հետ կապված բոլոր տրանսպորտային ծախսերը:
2. Հարցնող Պայմանավորվող կողմը հոգում է սույն Համաձայնագրի 3-րդ հոդվածի 3-րդ կետում նշված անձանց քաղաքացիությունը որոշելու հետ կապված ծախսերը:

Հոդված 9
Իրականացման կարգը

1. Սույն Համաձայնագրի 13-րդ հոդվածի 1-ին կետով նախատեսված ծանուցման ժամանակ Կողմերը պետք է՝
 - ա) հաղորդեն միմյանց սույն Համաձայնագրի իրագործման համար պատասխանատու մարմինների մասին և նրանց հասցեները,
 - բ) ապահովեն հետընդունման ու տարանցումն իրականացնելու համար նախատեսված ելքի-մուտքի կետերի ցուցակը,
 - գ) փոխանակեն սույն Համաձայնագրի 3-րդ հոդվածի 1-ին կետում նշված փաստաթղթերի և 4-րդ հոդվածի 1-ին կետում նշված օրինական կարգավիճակին վերաբերող փաստաթղթերի մնուշ-օրինակները:
2. Պայմանավորվող կողմերը անհապաղ կհաղորդեն միմյանց լիազորված մարմինների, նրանց հասցեների և ելքի ու մուտքի կետերի փոփոխությունների մասին: Նոր փաստաթղթի ցանկացած ներմուծության կամ սույն Համաձայնագրում նշված փաստաթղթերի փոփոխման դեպքում Պայմանավորվող կողմերը պետք է անհապաղ ծանուցեն միմյանց, ինչպես նաև տրամադրեն նոր փաստաթղթերի մնուշ-օրինակները:

Հոդված 10
Արդյունավետ համագործակցության սկզբունքները

1. Երկու Պայմանավորվող կողմերը պարտավորվում են աջակցել միմյանց սույն Համաձայնագիրն իրագործելու և մեկնաբանելու հարցում: Նրանք պետք է կանոնավոր կերպով տեղեկացնեն միմյանց իմիգրացիոն պահանջների մասին: Համաձայնագրի մեկնաբանման, կիրառման կամ իրագործման ժամանակ ծագող ցանկացած վեճ պետք է լուծվի Պայմանավորվող կողմերի լիազորված մարմինների միջև՝ խորհրդակցության, տեսակետների փոխանակման միջոցով՝ գրավոր կամ բանավոր:
2. Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող կողմ կարող է պահանջել, որ Պայմանավորվող կողմերի փորձագետները հանդիպեն Համաձայնագրի իրականացման դիմումի և կարգի հետ կապված որոշ հիմնական դիրքերի որոշման համար:

Հոդված 11
Այլ պարտավորություններ

Սույն Համաձայնագիրը չի շոշափում Պայմանավորվող կողմերի՝ այլ միջազգային պայմանագրերից բխող պարտավորությունները, մասնավորապես, այն պարտավորությունները, որոնք ամրագրված են.

ա) 1966թ. դեկտեմբերի 16-ին ընդունված՝ «Քաղաքացիական և քաղաքական իրավունքների մասին» միջազգային կոնվենցիայում և 1950թ. նոյեմբերի 4-ին ընդունված՝ «Սարդու իրավունքների մասին» եվրոպական կոնվենցիայում և դրան կից արձանագրություններում, որոնք ուժի մեջ են Պայմանավորվող կողմերի համար,

բ) 1950թ. հուլիսի 28-ի՝ «Փախստականների կարգավիճակի վերաբերյալ» Ժնևի կոնվենցիայում և 1967թ. հունվարի 31-ին ընդունված՝ «Փախստականների կարգավիճակի վերաբերյալ» արձանագրությունում,

գ) հանձնման մասին միջազգային համաձայնագրերում:

Հոդված 12
Կասեցում

1. Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրը կարող է ամբողջովին կամ մասնակիորեն կասեցնել սույն Համաձայնագրի դրույթները՝ ելնելով հասարակական կարգի, առողջապահության կամ ազգային անվտանգության պահպանման նկատառումներից: Այս դրույթները չպետք է կիրառվեն սույն Համաձայնագրի 2-րդ հոդվածի համար:
2. Կասեցման կամ դադարեցման մասին պետք է անմիջապես գրավոր ծանուցում ուղարկվի մյուս Պայմանավորվող կողմին: Կասեցումը կամ դադարեցումը ուժի մեջ են մտնում ծանուցումը ստանալուց մեկ օր հետո:

Հոդված 13
Եզրափակիչ դրույթներ

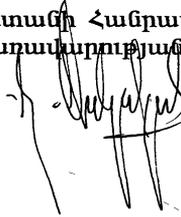
1. Սույն Համաձայնագիրը կնքվում է անորոշ ժամկետով և ուժի մեջ է մտնում վերջին գրավոր ծանուցումը ստանալուց երեսուն օր հետո, որով Պայմանավորվող կողմերը ծանուցում են միմյանց Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելու համար անհրաժեշտ ներպետական ընթացակարգերի կատարման մասին:
2. Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրը կարող է դադարեցնել սույն Համաձայնագրի գործողությունը այդպիսի մտադրության մասին մյուս Կողմին գրավոր ծանուցելուց հետո: Այդ դեպքում Համաձայնագիրը կդադարեցնի իր գործողությունը ծանուցումը ստանալու օրվանից երեսուն օր հետո:

Կատարված է Երևան քաղաքում 2003 թվականի սեպտեմբերի
-ին, երկու բնօրինակով, լիտվերեն, հայերեն և անգլերեն, ընդ որում՝
բոլոր տեքստերն էլ հավասարազոր են: Տարածայնություններ
առաջանալու դեպքում կգերակայի անգլերեն տեքստը:

Լիտվայի Հանրապետության
Կառավարության կողմից՝

Հայաստանի Հանրապետության
Կառավարության կողմից՝

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
ARMENIA ON THE READMISSION OF PERSONS WITH UNAUTHO-
RISED STAY

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Armenia, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Wishing to maintain and strengthen the spirit of solidarity and co-operation between them,

Determined to take measures against illegal immigration,

Desirous, in a spirit of co-operation and on the basis of reciprocity, of facilitating the readmission of persons whose stays have not been authorised,

Aiming at securing fundamental rights and freedoms, and in particular, the right to apply to legal and authorised bodies, which is stipulated in international agreements and national legislation, for persons, subject to return,

Guided by the principle of individual consideration of cases of persons, subject to re-admission,

Have agreed as follows:

Article 1. The terms used in the Agreement

In the context of this Agreement the terms mentioned below have the following meaning:

"Requesting Contracting Party" means one of the Contracting Parties submitting a request to the other Contracting Party seeking authorization for readmission or readmission-related transit operations;

"Requested Contracting Party" means one of the Contracting Parties addressed by the other Contracting Party with a request for readmission or readmission-related transit operations;

"Persons with unauthorised stay "-- own nationals and aliens who do not fulfil or no longer fulfil the legal requirements for entry to or residence in the territory of the State of one of the Contracting Parties;

"Alien" -- a person who does not possess nationality of the State of either Contracting Party.

Article 2. Readmission of own nationals

1. Each Contracting Party shall readmit at the request of the other Contracting Party and without formalities other than those specified in this Agreement any person with unau-

thorised stay provided that it is proved or can be reasonably assumed that he or she possesses the nationality of the State of the Requested Contracting Party.

2. Upon application by the Requesting Contracting Party, the Requested Contracting Party shall without delay issue the persons to be readmitted with the travel documents required for their repatriation.

3. The Requesting Contracting Party shall readmit such person again to its own territory under the same conditions, if further inquiries reveal that he or she did not in fact possess the nationality of the Requested Contracting Party when he or she left the territory of the State of the Requesting Contracting Party.

Article 3. Proof or assumption of nationality

1. Nationality is considered to be proven by a valid national passport or by a valid identity document issued to its own nationals by the competent authorities of the State of the Requested Contracting Party, if these documents may be obviously ascribed to their bearer. If these documents are presented, the competent authorities of the Requested Contracting Party shall recognize the person's nationality and no further examination will be required.

2. Nationality may be reasonably assumed if based on evidence as follows:

- a) any of the documents listed under paragraph 1 of this Article, validity of which has expired;
- b) a written testimony of the person concerned;
- c) a written statement by a third person;
- d) other evidence which, in concrete cases, are acknowledged by the Requested Contracting Party.

Nationality is considered to be proven on the basis of the evidence mentioned above provided that the Requested Contracting Party confirms it.

3. If nationality cannot be proved and presumption of nationality cannot be established on the basis of evidence and the documents supplied, in order to determine nationality of the person in question each Contracting Party may appoint representative of the diplomatic or consular mission abroad, to hold interview with the person concerned or appoint experts.

Article 4. Readmission of aliens

1. Each Contracting Party, at the request of the other Contracting Party, shall readmit to the territory of its State without formalities other than those specified in this Agreement an alien with any valid legal status in the territory of its State.

2. In the case of an alien readmission request is accepted, the Requesting Contracting Party shall issue the alien, as the case may be, with the standard travel document.

The specimen of the standard travel document shall be agreed upon by the Contracting Parties through diplomatic channels.

3. However, the Requesting Contracting Party shall later readmit to the territory of its State any alien referred to in paragraph 1 of this Article if it is proved that he or she did not in fact have been granted valid legal status by the Requested Contracting Party when he or she left the territory of the latter State.

4. The obligations of readmission as provided in this Article shall not apply to the nationals of the third states that have a common state border with the Requesting Contracting Party.

Article 5. Time-limits

1. The Requested Contracting Party shall reply to a readmission request without delay, and, at most, within thirty days from the date of receipt of such request.

2. The Requested Contracting Party shall take charge of anyone whose readmission has been agreed to without delay and, at most, within thirty days from the date of the reply. If the Requesting Contracting Party wishes, this time-limit can be extended as necessary to deal with legal requirements or practical difficulties. The competent authorities of each Contracting Party shall agree with the final transfer date in writing and in advance.

3. Should it be proved that alien has resided longer than six months without interruption with the knowledge of a Contracting Party in the territory of its State, that Contracting Party may no longer file an application for readmission. Exceptionally, for reasons such as serious health problems, legal requirements or important practical difficulties, this period may be extended up to twelve months.

Article 6. Transit

1. Each Contracting Party shall allow, at the request of the other Contracting Party, the transit of aliens under the supervision of the competent authorities (hereinafter referred to as "transit") provided that admission to other transit countries and to the destination country are guaranteed.

2. The transit of aliens can be refused if there is sufficient evidence that in the destination country or any transit country, the person is threatened with inhuman treatment or the death penalty, or that his or her life, physical welfare or freedom are endangered on the basis of his or her nationality, religion, race or political conviction.

3. Transit may also be refused if the person can expect criminal prosecution or the execution of a sentence on the territory of the State of the Requested Contracting Party, in a transit country, or in the destination country.

4. Application for transit will be made and answered in writing within ten working days after receiving the application. If the Requested Contracting Party accepts an application, the transit must be carried out within 30 days from the date of the reply.

5. In case of transit a maximum of 20 persons can be transported together.

6. Even if earlier reply have been given to the Requesting Contracting Party, anyone who has been accepted for transit may be returned if it is later shown that the conditions in

paragraph 1-3 of this Article have not been met. In this case, the Requesting Contracting Party shall readmit the person concerned.

Article 7. Exchange and protection of information

1. If personal data (hereinafter referred to as data) is transmitted in order to implement this Agreement, the data shall be collected, treated and protected according to national and international law. In particular, the following principles shall be observed:

a) the recipient Contracting Party shall use the data only for the purpose stated in this Agreement and under the conditions set by the transmitting Contracting Party;

b) if asked, the recipient Contracting Party shall inform the transmitting Contracting Party about how the data will be used;

c) data may only be transmitted to and used by the competent authorities responsible for implementing this Agreement. The transmitting Contracting Party must give its written consent before the data can be further communicated to other bodies;

d) the Contracting Party transmitting the data shall ensure that it is accurate, necessary and do not exceed the requirements of the purposes for which it is transmitted. The transmitting Contracting Party will observe any restrictions under its own law regarding the transmission of data. If the data is inaccurate or have been transmitted illegally, the recipient Contracting Party shall be informed of this immediately and shall correct or destroy the data;

e) person, if he or she requests it, shall be informed about the transmission of any data relating to themselves as well as its intended purpose, in accordance with the national law of the Contracting Party from which the data is requested;

f) transmitted data shall only be stored for as long as it is required for the purposes for which it was transmitted;

g) each Contracting Party shall protect transmitted data against unauthorised access, alteration or disclosure.

2. Data transmitted in relation to the readmission of persons can concern only the following:

a) the particulars of the person to be readmitted (transited) and, where necessary, of the members of the person's family (name, first name, any previous names, nicknames or pseudonyms, aliases, date and place of birth, sex, current and any previous nationality, last known address, etc.);

b) identity card, passport, other identity and travel document (number, period of validity, date of issue, issuing authority, place of issue, etc.);

c) other details such as photographs which are needed to identify the person to be readmitted, or to inquire whether the conditions for readmission in this Agreement have not been met;

d) stopping places and itineraries;

e) any relevant information proving that the person stayed without an authorisation on the territory of the State of the one of the Contracting Parties;

- f) any relevant information on the health condition of the person;
- g) information on the necessity of escort of the person to be readmitted or transited and data on escorting officials.

Article 8. Costs

1. All transportation costs incurred in connection with readmission and transit as far as the border of the State of the Requested Contracting Party or the border of the country of destination as well as with return of the persons referred in paragraph 3 of the Article 2, paragraph 3 of the Article 4 and paragraph 6 of the Article 6 of this Agreement shall be borne by the Requesting Contracting Party.

2. The costs incurred in connection with the determination of nationality referred in paragraph 3 of the Article 3 shall be borne by the Requesting Contracting Party.

Article 9. Implementing provisions

1. At the time of notification referred to in paragraph 1 of the Article 13 of this Agreement, the Contracting Parties shall:

- a) notify each other of the competent authority for the implementation of this Agreement and its address;
- b) provide a list of the State's border-crossing points where readmission and transit will be carried out;
- c) exchange the specimens of the documents referred to in the paragraph 1 of the Article 3 and specimens of the document related to the legal status referred to in paragraph 1 of the Article 4 of this Agreement.

2. The Contracting Parties shall immediately notify each other of the change of the competent authority and/or its address as well as of the State's border-crossing points. Any introduction of the new document or changes of the documents mentioned in this Agreement shall be immediately notified to the other Contracting Party as well as the specimens of the new documents have to be provided.

Article 10. Principles of good co-operation

1. Both Contracting Parties shall support one another in applying and interpreting this Agreement. They shall keep each other regularly informed of immigration requirements. Any dispute arising out of the interpretation, application or implementation of this Agreement shall be settled through mutual consultations and exchange of views, orally or in writing, between the competent authorities of the Contracting Parties.

2. Each Contracting Party may request that experts of both Contracting Parties meet with a view to resolving any problems associated with the application or the implementation of this Agreement.

Article 11. Other obligations

This Agreement shall not affect other obligations of the Contracting Parties arising under international agreements, in particular obligations arising from:

- a) the International Covenant on Civil and Political Rights of 16th December 1966 and the European Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms from 4th November 1950 and its Protocols in force for both Contracting Parties;
- b) the Convention of 28th July 1951 relating to the Status of Refugees as complemented by the Protocol on the Status of Refugees of 31st January 1967;
- c) international Agreements on extradition.

Article 12. Suspension

1. Each Contracting Party can suspend, totally or partially, the provisions of this Agreement for reasons of public order, public health and national security. This provision shall not apply to the Article 2 of this Agreement.

2. The suspension or termination of the suspension shall be notified immediately in writing to the other Contracting Party. The suspension and termination of the suspension shall enter into the force the next day after such notification is received.

Article 13. Final provisions

1. This Agreement is concluded for an indefinite period and shall enter into force after thirty days following receipt of the latest of the written notification by which the Contracting Parties notify each other on the fulfillment of the legal internal procedures required for its entering into force.

2. Each Contracting Party may terminate this Agreement at any time by giving notification in writing to the other. In that event, the Agreement shall cease to have effect thirty days after the date of receipt of that notification.

Done in Yerevan on 15 September 2003, in duplicate in the Lithuanian, Armenian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any differences in interpretation, the English text shall prevail.

On behalf of the Government of the Republic of Lithuania:

On behalf of the Government of the Republic of Armenia:

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
ARMĖNIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

SUSITARIMAS

DĖL ASMENŲ, KURIŲ BUVIMAS NETEISĖTAS, READMISIJOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Armėnijos Respublikos Vyriausybė, toliau – Susitariančiosios Šalys,

norėdamos išlaikyti ir stiprinti tarpusavio solidarumo ir bendradarbiavimo dvasią;

nusprendusios imtis priemonių prieš neteisėtą migraciją;

siekdamos supaprastinti asmenų, kurių buvimas yra neteisėtas, readmisiją bendradarbiavimo ir abipusiškumo dvasia;

siekdamos užtikrinti pagrindines teises bei laisves ir svarbiausia tarptautinių susitarimų ir nacionalinės teisės numatytą gražintinų asmenų teisę kreiptis į teisines bei įgaliotas institucijas;

vadovaudamosi individualaus gražintinų asmenų atvejų nagrinėjimo principu,

susitarė:

1 straipsnis

Susitarime vartojamos sąvokos

Šiame Susitarime toliau nurodytos sąvokos vartojamos tokiomis reikšmėmis:

prašančioji Susitariančioji Šalis – viena Susitariančioji Šalis, kuri pateikia prašymą kitai Susitariančiajai Šaliai dėl readmisijos leidimo arba dėl su readmisija susijusių tranzito operacijų;

prašomoji Susitariančioji Šalis – viena Susitariančioji Šalis, į kurią su readmisijos prašymu arba dėl su readmisija susijusių tranzito operacijų kreipiasi kita Susitariančioji Šalis;

asmenys, kurių buvimas neteisėtas – piliečiai ir užsieniečiai, kurie neatitinka arba jau nebeatitinka teisinių atvykimo į Susitariančiųjų Šalių valstybių teritoriją ar gyvenimo jose reikalavimų;

užsienietis – asmuo, kuris neturi nė vienos iš Susitariančiųjų Šalių valstybių pilietybės.

2 straipsnis

Savo piliečių readmisija

1. Viena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu be jokių kitų formalumų, išskyrus tuos, kurie nustatyti šiame Susitarime, priima atgal bet kurį asmenį, kurio buvimas yra neteisėtas, jei įrodoma arba galima daryti pagrįstą prielaidą, kad jis turi prašomosios Susitariančiosios Šalies valstybės pilietybę.

2. Kai prašančioji Susitariančioji Šalis pateikia prašymą, prašomoji Susitariančioji Šalis nedelsdama grąžintiniems asmenims išduoda repatriacijai reikalingus kelionės dokumentus.

3. Vadovaudamasi tais pačiais reikalavimais, prašančioji Susitariančioji Šalis tokį asmenį pakartotinai priima atgal į savo valstybės teritoriją, jei tolesnis tyrimas atskleidžia, kad jis faktiškai neturėjo prašomosios Susitariančiosios Šalies valstybės pilietybės, kai išvyko iš prašančiosios Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijos.

3 straipsnis

Pilietybės įrodymas ar prielaida dėl pilietybės

1. Laikoma, kad pilietybė įrodyta, kai pateikiamas galiojantis nacionalinis pasas ar galiojantis asmens dokumentas, kurį išdavė prašomosios Susitariančiosios Šalies valstybės kompetentingos institucijos, jei šiuos dokumentus galima akivaizdžiai priskirti jų turėtojui. Jei pateikiami šie dokumentai, prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pripažįsta asmens pilietybę ir jokie tolesnio tikrinimo nereikia.

2. Pagrįstą prielaidą dėl pilietybės galima daryti, jei įrodymui pateikiama:

a) šio straipsnio 1 dalyje išvardyti dokumentai, kurių galiojimas yra pasibaigęs;

b) atitinkamo asmens rašytiniai parodymai;

c) trečiojo asmens rašytinis pareiškimas;

d) konkrečiais atvejais – kiti įrodymai, kuriuos prašomoji Susitariančioji Šalis pripažįsta.

Laikoma, kad pilietybė yra įrodyta remiantis pirmiau pateiktais įrodymais, jei prašomoji Susitariančioji Šalis tai patvirtina.

3. Jei remiantis pateiktais įrodymais ir dokumentais pilietybės įrodyti negalima ir negalima daryti prielaidos dėl pilietybės, kad būtų nustatyta atitinkamo asmens pilietybė, Susitariančiosios Šalys gali skirti užsienio diplomatinės ar konsulinės misijos atstovą, kad šis su atitinkamu asmeniu surengtų pokalbį arba paskirtų ekspertus.

4 straipsnis **Užsieniečių readmisija**

1. Viena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu be jokių kitų formalumų, išskyrus tuos, kurie nustatyti šiame Susitarime, priima atgal į savo valstybės teritoriją užsienietį, kurio teisinis statusas jos valstybės teritorijoje galioja.

2. Jei readmisijos prašymas dėl užsieniečio priimamas, atsižvelgdama į konkretų atvejį, prašančioji Susitariančioji Šalis išduoda nustatytos formos kelionės dokumentą.

Dėl nustatytos formos kelionės dokumento pavyzdžių Susitariančiosios Šalys susitaria diplomatiniais kanalais.

3. Tačiau prašančioji Susitariančioji Šalis į savo valstybės teritoriją vėliau priima atgal bet kurį šio straipsnio 1 dalyje nurodytą užsienietį, jei įrodoma, kad prašomoji Susitariančioji Šalis jam faktiškai nesuteikė galiojančio teisinio statuso, kai jis išvyko iš pastarosios valstybės teritorijos.

4. Šiame straipsnyje pateikiami readmisijos įsipareigojimai netaikomi trečiųjų valstybių, turinčių bendrą valstybės sieną su prašančiosios Susitariančiosios Šalies valstybe, piliečiams.

5 straipsnis **Terminai**

1. Prašomoji Susitariančioji Šalis į readmisijos prašymą atsako nedelsdama ir daugiausia per trisdešimt dienų nuo tokio prašymo gavimo dienos.

2. Prašomoji Susitariančioji Šalis nedelsdama ir daugiausia per trisdešimt dienų nuo atsakymo gavimo dienos pasirūpina kiekvienu asmeniu, kurio readmisijai yra pritarta. Jei prašančioji Susitariančioji Šalis pageidauja, šis terminas gali būti pratęstas tiek, kiek reikia teisiniams reikalavimams sutvarkyti ar praktinėms kliūtims pašalinti. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos raštu ir iš anksto susitaria dėl galutinės pervežimo datos.

3. Jei įrodoma, kad tas užsienietis su Susitariančiosios Šalies žinia nepertraukiamai gyveno jos valstybės teritorijoje ilgiau negu šešis mėnesius, ta Susitariančioji Šalis daugiau nebegali pateikti readmisijos prašymo. Išimtiniais atvejais – dėl didelių sveikatos problemų, teisinių reikalavimų ar svarbių praktinių kliūčių – šį terminą galima pratęsti iki dvylikos mėnesių.

6 straipsnis **Tranzitas**

1. Viena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu leidžia užsieniečiams vykti tranzitu kompetentingoms institucijoms prižiūrint (toliau – tranzitas), jei garantuojamas įvažiavimas į kitas tranzito valstybes ir į paskirties valstybę.

2. Leisti vykti tranzitu užsieniečiams galima atsisakyti, jei yra pakankamai įrodymų,

jog paskirties valstybėje ar kitose tranzito valstybėse asmeniui kyla grėsmė dėl nežmoniško elgesio ar mirties bausmės arba kad jo gyvybei, fizinei gerovei ar laisvei kyla pavojus dėl jo pilietybės, religijos, rasės ar politinių įsitikinimų.

3. Taip pat galima atsakyti leisti vykti tranzitu asmeniui, jeigu prašomosios Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, tranzito valstybėje arba paskirties valstybėje jis gali tikėtis baudžiamojo persekiojimo ar nuosprendžio vykdymo.

4. Prašymai dėl tranzito pateikiami ir į juos atsakoma per dešimt darbo dienų po to, kai gaunamas prašymas. Jei prašomoji Susitariančioji Šalis priima prašymą, tranzitas įvykdomas per trisdešimt dienų nuo atsakymo gavimo dienos.

5. Tranzitu vienu metu gali būti vežama daugiausia 20 žmonių.

6. Net jei anksčiau prašančiajai Susitariančiajai Šaliai buvo pateiktas atsakymas, bet kuris asmuo, kuriam buvo leista vykti tranzitu, gali būti gražintas, jei vėliau nustatoma, kad nesilaikoma šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytų reikalavimų. Tokiu atveju prašančioji Susitariančioji Šalis tą asmenį priima atgal.

7 straipsnis

Informacijos mainai ir jos apsauga

1. Jei vykdamas šį Susitarimą perduodami asmens duomenys (toliau – duomenys), duomenys renkami, tvarkomi ir saugomi vadovaujantis nacionaline ir tarptautine teise. Svarbiausia laikomasi tokių principų:

a) duomenis gaunanti Susitariančioji Šalis gali juos panaudoti tik tam tikslui, kuris nurodytas šiame Susitarime, ir remdamasi duomenis perduodančios Susitariančiosios Šalies nustatytais reikalavimais;

b) paprašius duomenis gaunanti Susitariančioji Šalis praneša duomenis perduodančiai Susitariančiajai Šaliai, kaip duomenys bus panaudoti;

c) duomenis galima perduoti tik už šio Susitarimo vykdymą atsakingoms kompetentingoms institucijoms ir tik jos gali jais naudotis. Duomenis perduodanti Susitariančioji Šalis privalo duoti rašytinį sutikimą, prieš duomenis toliau perduodant kitoms įstaigoms;

d) duomenis perduodanti Susitariančioji Šalis užtikrina, kad jie būtų tikslūs, būtini ir neviršytų reikalavimų, susijusių su tikslu, kuriam jie yra perduodami. Duomenis perduodanti Susitariančioji Šalis laikosi visų nacionalinės teisės numatytų apribojimų dėl duomenų perdavimo. Jei duomenys netikslūs arba jie buvo perduoti neteisėtai, apie tai nedelsiant pranešama duomenis gaunančiai Susitariančiajai Šaliai, duomenys ištaisomi arba sunaikinami;

e) jei asmuo prašo, jam turi būti pranešama apie bet kokių su juo susijusių duomenų perdavimą ir numatomą jų panaudojimo tikslą vadovaujantis Susitariančiosios Šalies, iš kurios prašoma duomenų, nacionaline teise;

f) perduoti duomenys yra saugomi tik tiek, kiek reikalinga tikslui, kuriam jie buvo perduoti;

g) abi Susitariančiosios Šalys perduotus duomenis saugo, kad jais nebūtų neteisėtai pasinaudota, jie nebūtų pakeisti ar atskleisti.

2. Su asmenų readmisija susiję perduoti duomenys gali būti tik:

a) gražintino (vykstančio tranzitu) asmens duomenys ir prireikus jo šeimos narių duomenys (pavardė, vardas, bet kokie turėti vardai, pravardės ar išgalvoti vardai, slapyvardžiai, gimimo data ir vieta, lytis, dabartinė ir visos ankstesnės pilietybės, paskutinis žinomas adresas ir t. t.);

b) asmens tapatybę patvirtinantis dokumentas, kiti asmens tapatybės ir kelionės dokumentai (numeris, galiojimo trukmė, išdavimo data, dokumentą išdavusi institucija, išdavimo vieta ir t. t.);

c) kita informacija, pvz., nuotraukos, kurių reikia identifikuoti gražintiną asmenį arba nustatyti, ar readmisijos reikalavimai pagal šį Susitarimą yra patenkinti;

d) sustojimo vietos ir maršrutai;

e) bet kokia susijusi informacija, įrodanti, kad asmuo be leidimo buvo vienos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje;

f) bet kokia susijusi informacija apie asmens sveikatos būklę;

g) informacija apie gražintino ar tranzitu vykstančio asmens palydos būtinumą ir palydos pareigūnų duomenys.

8 straipsnis

Išlaidos

1. Visas transporto išlaidas, patirtas dėl readmisijos ir tranzito iki prašomosios Susitariančiosios Šalies valstybės sienos arba paskirties valstybės sienos, taip pat išlaidas, susijusias su šio Susitarimo 2 straipsnio 3 dalyje, 4 straipsnio 3 dalyje ir 6 straipsnio 6 dalyje nurodytų asmenų grąžinimu, dengia prašančioji Susitariančioji Šalis.

2. Išlaidas, susijusias su pilietybės nustatymu, kaip nurodoma 3 straipsnio 3 dalyje, dengia prašančioji Susitariančioji Šalis.

9 straipsnis

Įgyvendinimo nuostatos

1. Perduodamos šio Susitarimo 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, Susitariančiosios Šalys:

a) praneša viena kitai apie šio Susitarimo įgyvendinimo kompetentingą instituciją ir jos adresą;

b) pateikia valstybės sienos kirtimo punktų, per kuriuos vyks readmisija ir tranzitas, sąrašą;

c) pasikeičia šio Susitarimo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų pavyzdžiais ir 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų su teisiniu statusu susijusių dokumentų pavyzdžiais.

2. Susitariančiosios Šalys nedelsdamos praneša viena kitai apie tai, kad pasikeitė kompetentinga institucija ir (arba) jos adresą bei valstybės sienos kirtimo punktus. Susitariančiosios Šalys nedelsdamos praneša viena kitai apie šiame Susitarime nurodytų dokumentų keitimą arba naujų dokumentų taikymą ir privalo pateikti naujų dokumentų pavyzdžius.

10 straipsnis

Gero bendradarbiavimo principai

1. Susitariančiosios Šalys remia viena kitą taikydamos ir aiškindamos šį Susitarimą. Jos nuolatos praneša viena kitai apie imigracijos reikalavimus. Visi dėl šio Susitarimo aiškinimo, taikymo ar įgyvendinimo kilę ginčai sprendžiami abipusėmis rašytinėmis ar žodinėmis Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų konsultacijomis ir keičiantis nuomonėmis.

2. Viena Susitariančioji Šalis gali prašyti, kad abiejų Susitariančiųjų Šalių ekspertai susitiktų tam, kad išspręstų su šio Susitarimo taikymu ar vykdymu susijusias problemas.

11 straipsnis

Kiti įsipareigojimai

Šis Susitarimas neturi poveikio kitiems Susitariančiųjų Šalių įsipareigojimams, atsirandantiems iš tarptautinių susitarimų, ypač įsipareigojimams dėl:

a) 1966 m. gruodžio 16 d. Tarptautinio civilinių ir politinių teisių pakto ir 1950 m. lapkričio 4 d. Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos ir jos protokolų, galiojančių abiem Susitariančiosioms Šalims;

b) 1951 m. liepos 28 d. Konvencijos dėl pabėgėlių statuso, papildytos 1967 m. sausio 31 d. Protokolu dėl pabėgėlių statuso;

c) tarptautinių susitarimų dėl ekstradicijos.

12 straipsnis

Sustabdymas

1. Susitariančiosios Šalys gali visai ar iš dalies sustabdyti šio Susitarimo nuostatų taikymą dėl viešosios tvarkos, visuomenės sveikatos ar nacionalinio saugumo. Ši nuostata šio Susitarimo 2 straipsniui netaikoma.

2. Apie šio Susitarimo sustabdymą ar sustabdymo nutraukimą nedelsiant raštu pranešama kitai Susitariančiajai Šaliai. Sustabdymas arba sustabdymo nutraukimas įsigalioja kitą dieną po to, kai gaunamas toks pranešimas.

13 straipsnis
Baigiamosios nuostatos

1. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikotarpiui ir įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų nuo paskutinio rašytinio pranešimo, kuriuo Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai, jog atliktos jam įsigaliooti reikalingos vidaus teisės procedūros, gavimo dienos.

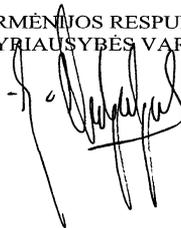
2. Viena Susitariančioji Šalis bet kada gali nutraukti šį Susitarimą pateikdama rašytinį pranešimą kitai Šaliai. Tokiu atveju Susitarimas nustoja galioti praėjus trisdešimčiai dienų nuo pranešimo gavimo dienos.

Pasirašytas 2003 m. *RUSSĖJO...15..* d. *JEREVANE.....* dviem egzemplioriais lietuvių, armėnų ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

ARMĖNIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE RELATIF À LA RÉADMISSION DES PERSONNES EN SÉJOUR NON AUTORISÉ

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Arménie, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Désireux de maintenir et de renforcer l'esprit de solidarité et de coopération entre eux,
Décidés à prendre des mesures contre l'immigration illicite,

Résolus, dans un esprit de coopération et sur la base de la réciprocité, de faciliter la réadmission des personnes dont le séjour n'a pas été autorisé,

Visant à garantir les libertés et les droits fondamentaux, et en particulier le droit de saisir les organes juridiques compétents, lequel est énoncé dans les accords internationaux et la législation interne, pour les personnes faisant l'objet d'une procédure de retour,

Guidés par le principe de l'examen individuel des cas des personnes faisant l'objet d'une procédure de réadmission,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Expressions utilisés dans le présent Accord

Aux fins du présent Accord, les expressions ci-après ont les significations suivantes :

"Partie contractante requérante" s'entend de la Partie contractante qui présent à l'autre Partie contractante une demande d'autorisation de réadmission ou la réadmission liée à des opérations de transit ;

"Partie contractante requise" s'entend de la Partie contractante qui reçoit une demande de l'autre Partie contractante aux fins de la réadmission ou de la réadmission liée à des activités de transit ;

"Personnes en séjour irrégulier" s'entend des ressortissants et des étrangers qui ne remplissent pas ou ne remplissent plus des conditions légales pour l'entrée, le séjour ou la résidence sur le territoire de l'une des Parties contractantes ;

"Étranger" s'entend d'une personne qui ne possède pas la nationalité de l'une ou de l'autre des Parties contractantes.

Article 2. Réadmission de leurs propres citoyens

1. Chaque Partie contractante réadmettra à la demande de l'autre Partie contractante et sans autres formalités que celles énoncées dans le présent Accord les personnes en séjour irrégulier sous réserve qu'il soit établi ou qu'il y ait raisonnablement lieu de penser que cette personne possède la nationalité de la Partie contractante requise.

2. À la demande de la Partie contractante requérante, la Partie contractante requise délivrera sans délai aux personnes à réadmettre les documents de voyage nécessaires à leur rapatriement.

3. La Partie contractante requérante réadmettra ladite personne de nouveau sur son territoire dans les mêmes conditions, si des vérifications ultérieures révèlent que la personne en question ne possédait pas en fait la citoyenneté de la Partie contractante requise lorsqu'elle a quitté le territoire de la Partie contractante requérante.

Article 3. Preuve ou supposition de nationalité

1. La nationalité d'une personne est considérée comme étant prouvée par un passeport national en cours de validité ou par un document d'identité en cours de validité délivrés à ses propres ressortissants par les autorités compétentes de la Partie contractante requise, s'il est évident qu'ils décrivent la personne qui est en leur possession. Si lesdits documents sont présentés, les autorités compétentes de la Partie contractante requise devront admettre la nationalité de la personne en question sans autre examen.

2. Il est possible de supposer raisonnablement qu'une personne possède la nationalité dans les cas ci-après :

- a. la validité de l'un des documents visés au paragraphe 1 du présent Article a expiré ;
- b. la personne intéressée fournit un témoignage écrit ;
- c. une tierce personne fournit un témoignage écrit ;
- d. il existe d'autres preuves qui, dans des cas concrets, sont admises par la Partie contractante requise.

La nationalité est considérée comme étant prouvée sur la base des preuves susmentionnées à condition que la Partie contractante requise le confirme.

3. Si la nationalité ne peut pas être prouvée et s'il n'est pas possible d'établir la présomption de nationalité sur la base des preuves et des documents fournis, chaque Partie contractante, afin d'identifier la nationalité de la personne en question, peut désigner un représentant de sa mission consulaire ou diplomatique qui sera chargé d'interviewer ladite personne ou de désigner des experts.

Article 4. Réadmission d'étrangers

1. Chaque Partie contractante, à la demande de l'autre Partie contractante, réadmettra sur son territoire et sans formalités autres que celles spécifiées dans le présent Accord un étranger ayant statut juridique valide sur son territoire.

2. Si la demande de réadmission d'un étranger est acceptée, la Partie contractante requérante lui remettra le document de voyage standard.

Les Parties contractantes choisiront d'un commun accord, par la voie diplomatique, le spécimen de document de voyage standard.

3. Toutefois, la Partie contractante requérante devra réadmettre sur son territoire tout étranger visé au paragraphe 1 du présent Article s'il a été prouvé que ce dernier n'avait pas

en fait obtenu un statut juridique valide de la part de la Partie contractante requise lors de son départ du territoire de cette dernière.

4. Les obligations de réadmission prévues dans le présent Article ne s'appliquent pas aux citoyens de pays tiers ayant une frontière commune avec la Partie contractante requérante.

Article 5. Expiration de l'obligation de réadmission

1. La Partie contractante requise devra répondre sans délai à une demande de réadmission, et cela dans les trente jours à partir de la date de réception de ladite demande.

2. La Partie contractante requise prendra immédiatement charge de la personne dont la réadmission a été agréée dans les trente jours à partir de la date de la réponse. Si la Partie contractante requérante le désire, ce délai peut être prorogé pour permettre l'accomplissement des formalités juridiques ou pour des difficultés pratiques. Les autorités compétentes de chaque Partie contractante s'entendront sur la date de transfert finale, à l'avance et par écrit.

3. S'il peut être prouvé qu'un étranger a résidé plus de six mois sans interruption sur le territoire d'une Partie contractante, laquelle a connaissance de cette situation, ladite Partie contractante ne peut plus présenter une demande de réadmission. Dans des cas exceptionnels et pour des raisons telles que des problèmes de santé graves, des obligations juridiques ou des difficultés pratiques importantes, cette période pourra être prorogée jusqu'à douze mois.

Article 6. Transit

1. Chaque Partie contractante, à la demande de l'autre Partie contractante, peut autoriser le transit d'étrangers sous la supervision des autorités compétentes (ci-après dénommé transit) à condition que l'admission dans d'autres pays de transit ou dans le pays de destination soit garantie.

2. Le transit d'étrangers peut être refusé s'il existe des preuves suffisantes que les personnes intéressées seraient l'objet de menaces de traitement inhumain ou seraient condamnées à mort dans le pays de destination ou dans tout pays de transit, ou si leur vie, leur personne ou leur liberté étaient en danger en raison de leur nationalité, de leur religion, de leur race ou de leurs convictions politiques.

3. Le transit peut être également refusé si la personne intéressée risque d'être soumise à des poursuites criminelles ou à l'exécution d'une sentence sur le territoire de la Partie contractante requise, dans un pays de transit ou dans le pays de destination.

4. La demande de transit sera présentée par écrit et la réponse écrite sera faite dans les dix jours ouvrables après la réception de la demande. Si la Partie contractante requise accepte, le transit doit avoir lieu dans les 30 jours à partir de la date de la réponse.

5. Au maximum 20 personnes peuvent être transportées ensemble en transit.

6. Même si la Partie contractante requérante a reçu une réponse, toute personne qui a été acceptée pour le transit peut être renvoyée si ultérieurement il apparaît que les condi-

tions visées aux paragraphes 1-3 du présent Article n'ont pas été remplies. Dans ce cas, la Partie contractante requérante réadmettra ladite personne.

Article 7. Échange et protection d'informations

1. Si les données personnelles (ci-après appelées données) sont transmises aux fins de mettre en oeuvre le présent Accord, elles seront collectées, traitées et protégées selon la législation interne et le droit international. En particulier, les principes suivants s'appliqueront :

a. la Partie contractante qui les reçoit les utilisera exclusivement aux fins indiquées dans le présent Accord et dans les conditions établies par la Partie contractante qui les transmet ;

b. sur demande, la Partie contractante qui les reçoit informera la Partie contractante qui les communique en ce qui concerne l'utilisation desdites données ;

c. les données ne peuvent être communiquées et utilisées que par l'autorité compétente chargée de mettre en oeuvre le présent Accord. La Partie contractante qui les communique devra donner par écrit son consentement avant que les données en question puissent être communiquées à d'autres entités ;

d. la Partie contractante communiquant les données s'assurera qu'elles sont exactes, nécessaires et ne dépassent pas les objectifs pour lesquels elles sont communiquées. La Partie contractante qui les communique respectera toutes les restrictions figurant dans sa propre législation en ce qui concerne la transmission des données. Si les données sont inexactes ou ont été transmises illégalement, la Partie contractante qui les reçoit en sera informée immédiatement et leur apportera les corrections nécessaires ou les détruira ;

e. la personne à propos de laquelle des données sont transmises en sera informée, à sa demande, et sera également informée de l'objectif de ladite communication, conformément à la législation interne de la Partie contractante fournissant les données ;

f. les données transmises ne seront conservées que pendant le temps nécessaire aux objectifs pour lesquels elles ont été transmises ;

g. chaque Partie contractante protéger les données transmises contre tout accès, modification ou divulgation non autorisés.

2. Les données transmises et qui ont trait à la réadmission de personnes porteront exclusivement sur les éléments ci-après :

a. les renseignements personnels concernant la personne devant être réadmise (en transit) et, si nécessaire, les membres de sa famille (nom, prénom, tous autres noms précédemment utilisés, surnoms ou pseudonymes, alias, date et lieu de naissance, sexe, nationalité actuelle et toute nationalité antérieure, dernière adresse connue, etc.) ;

b. la carte d'identité, le passeport, tout autre document d'identité et de voyage (numéro, période de validité, date d'émission, autorité émettrice, lieu d'émission, etc.) ;

c. tous autres détails, notamment les photographies nécessaires pour identifier la personne à réadmettre ou pour demander si les conditions de réadmission stipulées dans le présent Accord n'ont pas été remplies ;

- d. les escales et les itinéraires ;
- e. toute autre information pertinente prouvant que la personne intéressée est restée sans autorisation sur le territoire de l'une des Parties contractantes ;
- f. toute information pertinente relative à la condition de santé de la personne intéressée ;
- g. les informations relatives à la nécessité d'escorter la personne à réadmettre ou en transit et les données relatives aux fonctionnaires servant d'escorte.

Article 8. Frais

1. Tous les frais de transports liés à la réadmission ou au transit jusqu'à la frontière de la Partie contractante requise ou du pays de destination ainsi que les frais de retour visés au paragraphe 3 de l'Article 2, au paragraphe 3 de l'Article 4 et au paragraphe 6 de l'Article 6 du présent Accord seront à la charge de la Partie contractante requérante.

2. Les frais encourus pour déterminer la nationalité conformément au paragraphe 3 de l'Article 3 seront à la charge de la Partie contractante requérante.

Article 9. Mise en oeuvre de l'Accord

1. Au moment de la notification mentionnée au paragraphe 1 de l'Article 13 du présent Accord, les Parties contractantes :

- a. se communiqueront mutuellement le nom et l'adresse des autorités compétentes chargées de la mise en oeuvre du présent Accord ;
- b. fourniront la liste des points de passage de la frontière pour la réadmission et le transit ;
- c. échangeront les modèles des documents visés au paragraphe 1 de l'Article 3 et les spécimens des documents relatifs au statut juridique mentionné au paragraphe 1 de l'Article 4 du présent Accord.

2. Les Parties contractantes se notifieront mutuellement et sans délai toute modification apportée à l'identité et/ou à l'adresse de l'autorité compétente ainsi qu'aux points de passage à la frontière. Toute introduction du nouveau document ou toute modification aux documents mentionnés dans le présent Accord devront être immédiatement notifiées à l'autre Partie contractante et les modèles des nouveaux documents seront fournis.

Article 10. Principes d'une coopération satisfaisante

1. Les deux Parties contractantes se fourniront assistance pour la mise en oeuvre et l'interprétation du présent Accord. Elles se tiendront mutuellement informées périodiquement des critères d'immigration. Tout différend découlant de l'interprétation, de l'application ou de la mise en oeuvre du présent Accord sera réglé dans le cadre de consultations mutuelles et d'échange de vues, verbalement ou par écrit, entre les autorités compétentes des Parties contractantes.

2. Chaque Partie contractante peut demander que des experts des deux Parties contractantes se réunissent afin de résoudre tous problèmes associés à la mise en oeuvre ou à l'application du présent Accord.

Article 11. Autres obligations

Le présent Accord ne porte pas atteinte aux autres obligations des Parties contractantes découlant d'accords internationaux, en particulier des accords ci-après :

a. le Pacte international relatif aux droits civils et politiques du 16 décembre 1966 et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales du 4 novembre 1950 ainsi que son Protocole en vigueur pour les deux Parties contractantes ;

b. la Convention relative au statut des réfugiés, du 28 juillet 1951, complétée par le Protocole relatif au statut des réfugiés en date du 31 janvier 1967 ;

c. les Accords internationaux sur l'extradition.

Article 12. Suspension

1. Chaque Partie contractante peut suspendre, en tout ou en partie, les dispositions du présent Accord pour des raisons d'ordre public, de santé publique et de sécurité nationale. Cette disposition ne s'applique pas à l'Article 2 du présent Accord.

2. La suspension ou l'abrogation de la suspension seront notifiées immédiatement et par écrit à l'autre Partie contractante. La suspension et l'abrogation de la suspension entreront en vigueur un jour après la réception de ladite notification.

Article 13. Dispositions finales

1. Le présent Accord est conclu pour une période indéfinie et entrera en vigueur trente jours après la date de réception de la dernière notification écrite par laquelle les Parties contractantes s'informent mutuellement que leurs formalités internes respectives requises pour l'entrée en vigueur ont été accomplies.

2. Chaque Partie contractante peut dénoncer le présent Accord à tout moment par notification écrite à l'autre Partie contractante. Dans ce cas, le présent Accord cessera de s'appliquer trente jours après la date de réception de ladite notification.

Fait à Yerevan le 15 septembre 2003 en double exemplaire dans les langues lituanienne, arménienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Au nom du Gouvernement de la République de Lituanie :

Au nom du Gouvernement de la République d'Arménie :

No. 41909

**Lithuania
and
Argentina**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Argentine Republic on suppression of visas in ordinary passports. Buenos Aires, 31 October 2003

Entry into force: *31 December 2003, in accordance with article 8*

Authentic texts: *English, Lithuanian and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Argentine**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République argentine relatif à la suppression de visas dans les passeports ordinaires. Buenos Aires, 31 octobre 2003

Entrée en vigueur : *31 décembre 2003, conformément à l'article 8*

Textes authentiques : *anglais, lituanien et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE ARGENTINE REPUBLIC ON
SUPPRESSION OF VISAS IN ORDINARY PASSPORTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Argentine Republic, hereinafter referred to as "the Parties";

Wishing to facilitate the travelling of nationals of both States and to promote the bilateral relations development;

Have agreed as follows:

Article 1

Nationals of either Party, holders of valid ordinary passports of their nationality, shall be exempt from the requirement of a visa when travelling to the territory of the other Party and to stay for a period of ninety days for tourist, business, sports, artistic or scientific purposes, provided such activities are not paid.

Article 2

This Agreement does not exempt nationals of each Party from complying with the laws and regulations in force in the territory of the other Party.

Article 3

The Parties commit themselves to inform each other, as soon as possible, through diplomatic channels, of any modification in their respective laws related to foreigners entry, stay or departure.

Article 4

The Parties reserve the right to deny the entry or cancel the stay granted in its territory to those nationals of the other Party considered undesirable, or to those who change the purposes of their entry.

Article 5

Either Party may, wholly or partially, suspend temporarily the provisions of this Agreement, due to national security or public order reasons. In such case the suspension, as well as its lifting, shall be notified within 48 hours to the other Party, through diplomatic channels.

Article 6

The Parties shall exchange samples of the ordinary passports at the moment this Agreement is signed.

Should either Party issue a new passport, or make changes in the valid passports, these changes shall be notified to the other Party, through diplomatic channels, thirty (30) days prior to the date the new passports or modifications are valid, enclosing a new specimen.

Article 7

Any modification of this Agreement agreed upon by the Parties shall be made through an exchange of Notes Agreement.

Article 8

This Agreement shall enter into force sixty (60) days as from its signing.

Article 9

The present Agreement is concluded for an indefinite period and shall remain valid ninety (90) days following the date one of the Parties has notified the other Party, through diplomatic channels, its intention to terminate it.

Done at Buenos Aires, on 31 October 2003, in two original copies in the Lithuanian, Spanish and English languages, being both copies equally authentic. In case of any divergence of interpretation on the Lithuanian and Spanish versions, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Argentine Republic:

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

IR

ARGENTINOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

**SUSITARIMAS DĖL VIZŲ PANAIKINIMO ASMENIMS, TURINTIEMS
PILIEČIO PASUS**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Argentinos Respublikos Vyriausybė, toliau – Šalys,

norėdamos palengvinti abiejų valstybių piliečių keliones ir skatinti dvišalių santykių plėtrą,

susitarė:

1 straipsnis

Vienos Šalies piliečiai, turintys galiojančius piliečio pasus, gali be vizos vykti į kitos Šalies teritoriją ir būti joje devyniasdešimt dienų turizmo, verslo, sporto, meno arba mokslo tikslais, jei jiems už tokią veiklą nėra mokama.

2 straipsnis

Šis Susitarimas nė vienos Šalies piliečių neatleidžia nuo pareigos laikytis kitos Šalies teritorijoje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų.

3 straipsnis

Šalys įsipareigoja kiek įmanoma greičiau diplomatiniais kanalais pranešti viena kitai apie bet kokius savo įstatymų pasikeitimus, susijusius su užsieniečių atvykimu, buvimu arba išvykimu.

4 straipsnis

Šalys pasilieka teisę neleisti atvykti į savo teritoriją ar pasilikti joje tiems kitos Šalies piliečiams, kuriuos ji laiko nepageidaujamais ar kurie pakeičia savo atvykimo tikslą.

5 straipsnis

Kiekviena Šalis nacionalinio saugumo ar viešosios tvarkos palaikymo sumetimais gali laikinai sustabdyti visų šio Susitarimo nuostatų ar jų dalies galiojimą. Tokiu atveju apie sustabdymą ar jo atšaukimą kitai Šaliai diplomatiniais kanalais pranešama per 48 valandas.

6 straipsnis

Šio Susitarimo pasirašymo metu Šalys pasikeičia piliečio pasų pavyzdžiais.

Jei viena Šalis išduoda naujo pavyzdžio pasus ar pakeičia galiojančius pasus, apie šiuos pakeitimus prieš trisdešimt (30) dienų iki naujo pavyzdžio pasų ar jų pakeitimų įsigaliojimo ji diplomatiniais kanalais praneša kitai Šaliai ir prideda naujo dokumento pavyzdį.

7 straipsnis

Kiekvienas šio Susitarimo pakeitimas, dėl kurio susitarė abi Susitariančiosios Šalys, atliekamas pasikeitus notomis.

8 straipsnis

Šis Susitarimas įsigalioja po 60 (šešiasdešimties) dienų nuo jo pasirašymo.

9 straipsnis

Šis Susitarimas pasirašomas neapibrėžtam laikotarpiui ir galioja devyniasdešimt (90) dienų nuo tos dienos, kai viena Šalis diplomatiniais kanalais praneša kitai Šaliai apie savo ketinimą jį nutraukti.

Pasirašytas 2003 m. *spalio* mėn. *31* d. Buenos Airėse, dviem autentiškais egzemplioriais lietuvių, ispanų ir anglų kalbomis. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo lietuvių ir ispanų kalba aiškinimo, remiamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

ARGENTINOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

ACUERDO
ENTRE EL GOBIERNO DE LA REPUBLICA DE LITUANIA
Y EL GOBIERNO DE LA REPUBLICA ARGENTINA
SOBRE EXENCION DE VISADO
EN PASAPORTES ORDINARIOS

El Gobierno de la República de Lituania y el Gobierno de la República Argentina, en adelante denominados “las Partes”,

Con el deseo de facilitar los viajes entre los nacionales de uno y otro Estado y promover el desarrollo de las relaciones bilaterales,

Han acordado lo siguiente

Artículo 1

Los nacionales de una de las Partes, titulares de pasaportes ordinarios válidos de su nacionalidad, estarán exentos del requisito de visado cuando viajen al territorio de la otra Parte, para permanencias de hasta noventa días por motivos de turismo, negocios, deportes, artísticos o científicos, siempre que tales actividades no sean remuneradas

Artículo 2

El presente Acuerdo no exime a los nacionales de cada una de las Partes del cumplimiento de las leyes y reglamentos vigentes en el territorio de la otra Parte

Artículo 3

Las Partes se comprometen a informarse mutuamente por la vía diplomática, a la brevedad posible, de cualquier modificación de sus respectivas legislaciones referentes al ingreso, permanencia y salida de extranjeros

Artículo 4

Las Partes se reservan el derecho de negar el ingreso o cancelar la permanencia otorgada en su territorio a los nacionales de la otra Parte que consideren persona no grata, o a aquellos que desnaturalicen los motivos de su ingreso

Artículo 5

Cualquiera de las Partes podrá suspender la aplicación del presente Acuerdo, en todo o en parte, por razones de seguridad nacional u orden público. En este caso la suspensión, así como su levantamiento, serán notificados a la otra Parte por la vía diplomática, en el plazo de 48 horas.

Artículo 6

Las Partes intercambiarán modelos de sus pasaportes ordinarios en el momento de la firma del presente Acuerdo.

Si alguna de las Partes emitiera un nuevo pasaporte o introdujera cambios en sus pasaportes válidos, notificará a la otra Parte sobre estos cambios, por la vía diplomática, con una antelación de treinta (30) días a su entrada en vigencia, suministrando ejemplares de los nuevos modelos.

Artículo 7

Cualquier modificación que las Partes convengan del presente Acuerdo, se hará por acuerdo por Canje de Notas.

Artículo 8

El presente Acuerdo entrará en vigor sesenta (60) días después del momento de su firma.

Artículo 9

El presente Acuerdo tendrá un plazo indefinido, y permanecerá en vigor hasta noventa días posteriores a la fecha en que una de las Partes haya notificado a la otra por la vía diplomática, su intención de darlo por terminado.

Hecho en Buenos Aires, el 31 de octubre de 2003, en dos originales en los idiomas lituano, español e inglés, siendo ambos igualmente auténticos. En caso de divergencia de interpretación entre las versiones en español y lituano, prevalecerá la versión en inglés.

Por el Gobierno de la
República de Lituania

Por el Gobierno de la
República Argentina

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE RELATIF À LA SUPPRESSION DE VISAS DANS LES PASSEPORTS ORDINAIRES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République argentine, ci-après dénommés "les Parties";

Désireux de faciliter les déplacements des citoyens des deux États et de promouvoir les relations bilatérales entre eux;

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les citoyens d'une Partie contractante, titulaires de passeports nationaux ordinaires en cours de validité, sont autorisés à entrer sur le territoire de l'autre Partie et à y séjourner pendant une période de quatre-vingt-dix jours sans visa pour tourisme, affaires, activités sportives, artistiques ou scientifiques à condition que lesdites activités ne soient pas rémunérées.

Article 2

Le présent Accord n'exonère pas les ressortissants de chaque Partie de respecter les lois et règlements en vigueur sur le territoire de l'autre Partie.

Article 3

Les Parties s'engagent à s'informer mutuellement et dans les meilleurs délais, par la voie diplomatique, de toute modification apportée dans leurs législations respectives relatives à l'entrée, au séjour et au départ des étrangers.

Article 4

Les Parties se réservent le droit de refuser l'entrée ou de mettre fin au séjour sur leur territoire des citoyens de l'autre Partie considérés comme indésirables ou qui ont modifié l'objectif de leur entrée.

Article 5

Chaque Partie contractante peut suspendre temporairement, en tout ou en partie, les dispositions du présent Accord pour des raisons de sécurité nationale ou d'ordre public. Dans ce cas, la suspension, ainsi que sa levée, seront notifiées dans les quarante-huit heures à l'autre Partie par la voie diplomatique.

Article 6

Les Parties échangeront des spécimens de leurs passeports ordinaires respectifs au moment de la signature du présent Accord.

Si une Partie introduit un nouveau passeport ou apporte des changements aux passeports en cours de validité, elle le notifiera à l'autre Partie, par la voie diplomatique, trente (30) jours avant la date de validité des nouveaux passeports ou des modifications, et joindra à la notification un nouveau spécimen.

Article 7

Toute modification au présent Accord convenue par les Parties sera effectuée par un échange de notes.

Article 8

Le présent Accord entrera en vigueur soixante (60) jours après sa signature.

Article 9

Le présent Accord est conclu pour une période indéfinie et restera en vigueur pendant quatre-vingt-dix (90) jours à partir de la date à laquelle l'une des Parties a notifié à l'autre Partie, par la voie diplomatique, son intention de le dénoncer.

Fait à Buenos Aires, le 31 octobre 2003 en deux exemplaires originaux, chacun dans les langues lituanienne, espagnole et anglaise, les deux exemplaires faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République argentine :

No. 41910

Multilateral

Co-operation Agreement for the Promotion of Nuclear Science and Technology in Latin America and the Caribbean. Vienna, 25 September 1998

Entry into force: *5 September 2005, in accordance with article XI (see following page)*

Authentic texts: *English and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *International Atomic Energy Agency, 20 October 2005*

Multilatéral

Accord de coopération pour la promotion de la science et de la technologie nucléaires en Amérique latine et dans les Caraïbes. Vienne, 25 septembre 1998

Entrée en vigueur : *5 septembre 2005, conformément à l'article XI (voir la page suivante)*

Textes authentiques : *anglais et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Agence internationale de l'énergie atomique, 20 octobre 2005*

Participant	Ratification
Argentina	1 Apr 2004
Costa Rica	15 Oct 2001
Cuba	4 Sep 2002
Ecuador	24 Oct 2001
El Salvador	3 Dec 2001
Haiti	5 Sep 2005
Mexico	7 Aug 2000
Panama	22 Mar 2002
Peru	28 Mar 2001
Venezuela	2 May 2002

Participant	Ratification
Argentine	1 avr 2004
Costa Rica	15 oct 2001
Cuba	4 sept 2002
El Salvador	3 déc 2001
Haïti	5 sept 2005
Mexique	7 août 2000
Panama	22 mars 2002
Pérou	28 mars 2001
Venezuela	2 mai 2002
Équateur	24 oct 2001

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

COOPERATION AGREEMENT FOR THE PROMOTION OF NUCLEAR SCIENCE AND TECHNOLOGY IN LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN

Considering that the States Parties to this Agreement (hereinafter referred to as the "States Parties") recognize that within their respective national nuclear development programmes there exist areas of common interest wherein mutual cooperation can help to promote nuclear science and technology and their utilization for peaceful purposes, as well as more effective and efficient exploitation of the available resources;

Recalling that it is a statutory function of the International Atomic Energy Agency (hereinafter referred to as the "Agency") to encourage and assist research on, and the development and practical application of, atomic energy for peaceful uses, which function can be fulfilled by furthering technical co-operation among its Member States through application of the "Partners in Development" concept;

Taking into account that under the auspices of the Agency the States Parties desire to conclude a Regional Agreement to encourage and strengthen such technical co-operation activities;

The States Parties agree as follows:

Article I. Objective

1. The States Parties, under the auspices of the Agency, undertake to promote, foster, co-ordinate and implement co-operation activities for training, research, development and applications of nuclear science and technology in the Latin America and the Caribbean region through their competent national institutions.

2. The present Agreement shall be called "Regional Co-operation Agreement for the Promotion of Nuclear Science and Technology in Latin America and the Caribbean" and shall be identified by the acronym "ARCAL".

Article II. Board of Representatives

1. The States Parties shall designate their respective Permanent Representatives to ARCAL. These representatives (hereinafter referred to as "ARCAL Representatives") shall constitute the "Board of ARCAL Representatives" (hereinafter referred to as "BAR"), the highest decision-making body of the Agreement, which shall meet at least once a year.

2. The "BAR" shall be responsible for:

- i. Establishing the policies, guidelines and strategies of ARCAL;
- ii. Establishing the necessary legal regulations for attaining the objectives of the Agreement, including the Manual of Procedure for ARCAL and the financial arrangements of the IAEA;

iii. Reviewing and approving annually the ARCAL programmes and projects, including their respective resource allocations, submitted for its consideration by the "ARCAL Technical Co-ordination Board" (hereinafter referred to as "ATCB");

iv. Defining ARCAL's relations with States not party to the Agreement, other international bodies, non-governmental organizations and the private sector.

Article III. Technical Co-ordination Board

1. Each State Party shall designate a "National Co-ordinator" who shall be a senior official.

2. The ARCAL National Co-ordinators shall constitute the "ATCB", which shall meet at least once a year.

3. The "ATCB" shall be responsible for:

i. Implementing the decisions approved by "BAR";

ii. Advising the "BAR" on the technical aspects of ARCAL;

iii. Formulating and submitting annually for the consideration of the "BAR" the ARCAL programme and projects, including the respective resource allocations;

iv. Assessing annually the implementation of the ARCAL programmes and projects, with a view to making recommendations to the "BAR" regarding their continuation, modification or conclusion.

Article IV. Obligation of the States

1. Each State Party which decides to participate in an ARCAL project undertakes to contribute to its due implementation by:

(a) Contributing financial resources and/or contributions in kind;

(b) Making available facilities, equipment, material and know-how under its jurisdiction which are appropriate.

2. Each State Party which participates in an ARCAL project undertakes, in accordance with its national juridical system to adopt the measures which prove necessary to facilitate in its territory the activities of the staff assigned by another State Party or by the Agency to participate in the project.

3. Each State Party which participates in an ARCAL project undertakes to submit to the "ATCB", through the Agency, an annual report on the implementation status of the project.

4. Each State Party shall provide the "BAR" with any additional information deemed necessary concerning the project in question.

5. Each State Party which participates in an ARCAL project undertakes, in accordance with its national juridical system, to apply the safety rules and regulations of the Agency for the duration of the project.

Article V. Obligations of the Agency

1. Subject to available resources, the Agency shall support the ARCAL programmes and projects established in accordance with this Agreement by means of its technical co-operation and other programmes. The principles, rules and procedures governing the provision of technical co-operation by the Agency and its other programmes shall apply, as appropriate, to any such Agency assistance.

2. In order to achieve the objectives of this Agreement and, on the basis of the recommendations made by the "BAR" and the "ATCB", the Agency shall perform the following secretariat functions:

- i. Co-ordinate the activities between the States Parties;
- ii. Allocate the contributions made by the States Parties and external donors to ARCAL amongst the ARCAL projects and the States Parties participating in these projects;
- iii. Adopt such measures as may be necessary for the implementation of the ARCAL projects;
- iv. Prepare each year the Plan of Activities for the implementation of the ARCAL projects;
- v. Provide administrative support for the convening, preparation and organization of the "BAR" and "ATCB" meetings and any others deemed necessary;
- vi. Assist in organizing, financing and conducting the meetings of experts included in the ARCAL Plan of Activities;
- vii. Compile and distribute the reports received from States Parties;
- viii. Prepare annually a report on the implementation of the ARCAL programmes and projects, and submit it to the "ATCB" and "BAR";
- ix. Provide administrative support for monitoring the ARCAL projects.

3. With the consent of the "BAR", the Agency may invite States not party to the Agreement, other international bodies, non-governmental organizations and the private sector to contribute, by providing financial resources and/or appropriate contributions in kind, to the development of ARCAL activities.

4. The Agency, in consultation with the "BAR", shall administer these contributions in accordance with its Financial Regulations and with other applicable rules. The Agency shall keep separate records and accounts for each contribution.

Article VI. Civil Responsibility

The Agency, States not party to the Agreement, other international bodies, non-governmental organizations and the private sector which participate under the terms and conditions described in the Agreement shall not be held responsible for the safe implementation of the ARCAL programmes and projects.

Article VII. Peaceful Utilization

Each State Party undertakes that any assistance received under this Agreement will be used exclusively for peaceful purposes in accordance with the Statute of the Agency.

Article VIII. Confidentiality of Information

Each State Party shall ensure that no one designated by another State Party participating in an ARCAL project reveals any information obtained as a result of his/her presence in the facility without the written consent of the other State Party.

Article IX. Settlement of Disputes

Any dispute which may arise concerning the interpretation or application of this Agreement shall be resolved using whatever peaceful means of settlement the parties to the dispute desire.

Article X. Signature and Accession

1. This Agreement shall be open for signature by all the Member States of the Agency belonging to the Latin America and the Caribbean region at the Headquarters of the Agency in Vienna from 25 September 1998 until its entry into force.

2. This Agreement shall be subject to ratification by the signatory States.

3. States which have not signed this Agreement may accede to it after its entry into force.

4. The instruments of ratification or accession shall be deposited with the Director General of the Agency, who shall be the Depositary of this Agreement.

5. The Agency shall notify promptly all signatory States and those who have acceded regarding the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification and accession to the Agreement and the date of its entry into force.

Article XI. Entry into Force

This Agreement shall enter into force after deposit of the instrument of ratification by ten Member States. It shall remain in force for ten years, and may be extended by periods of five years if the Member States so agree.

Article XII. Denunciation

1. Any State Party may denounce this Agreement by written notification to the Depositary, giving at least six months' notice, and the latter shall inform the States Parties.

2. In the event of denunciation of the Agreement, the State Party shall remain bound by the obligations it has undertaken with respect to the projects in which it is participating until completion of those projects.

Article XIII. Transitional Arrangements

The States of Latin America and the Caribbean participating in ARCAL activities at the time when this Agreement is opened for signature and accession shall maintain their rights and obligations for the period necessary to acquire the status of a State Party. This period shall not exceed five years.

Done at Vienna, this 25th day of September 1 998, in two originals in Spanish and English, the texts in both languages being equally authentic.

[For the signatures, see p. 355 of this volume.]

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

**ACUERDO DE COOPERACION PARA LA PROMOCION DE LA CIENCIA
Y LA TECNOLOGIA NUCLEARES EN AMERICA LATINA Y
EL CARIBE**

CONSIDERANDO, que los Estados Parte en el presente Acuerdo (en adelante "Estados Parte") reconocen que en sus respectivos programas nacionales de desarrollo nuclear existen sectores de interés común, en los que una mutua cooperación puede contribuir a promover la ciencia y tecnología nucleares y su utilización con fines pacíficos, así como a un más eficaz y eficiente aprovechamiento de las capacidades disponibles;

RECORDANDO, que una de las funciones estatutarias del Organismo Internacional de Energía Atómica (en adelante "Organismo") consiste en fomentar y facilitar la investigación, el desarrollo y la aplicación práctica de la energía nuclear con fines pacíficos, y que la misma puede potenciarse estrechando la cooperación técnica entre sus Estados Miembros a través de la aplicación del concepto de "Asociados para el Desarrollo";

TENIENDO EN CUENTA, que - con el patrocinio del Organismo - los Estados Parte desean concertar un Acuerdo Regional para el fomento y el fortalecimiento de tales actividades de cooperación técnica;

Los Estados Parte acuerdan lo siguiente:

ARTICULO I. OBJETIVO

1. Los Estados Parte, con el patrocinio del Organismo, se comprometen a través de sus instituciones nacionales competentes a propiciar, fomentar, coordinar y ejecutar acciones de cooperación para la capacitación, la investigación, el desarrollo y las aplicaciones de la ciencia y tecnología nucleares en la región de América Latina y el Caribe.
2. El presente acuerdo se denominará "Acuerdo Regional de Cooperación para la Promoción de la Ciencia y la Tecnología Nucleares en América Latina y el Caribe", y se conocerá por la sigla "ARCAL".

ARTICULO II. ORGANO DE REPRESENTANTES

1. Los Estados Parte designarán sus respectivos Representantes Permanentes ante ARCAL. Dichos representantes (en adelante "Representantes de ARCAL") integrarán el "Órgano de Representantes de ARCAL" (en adelante "ORA"), máximo cuerpo decisorio del Acuerdo, el que se reunirá, al menos, una vez al año.

2. Será competencia del "ORA":
 - i. Establecer las políticas, directrices y estrategias de ARCAL.
 - ii. Establecer la norma jurídica que resulte necesaria para la consecución de los objetivos del Acuerdo, incluidos el Manual de Procedimientos para ARCAL y las disposiciones financieras del OIEA.
 - iii. Examinar y aprobar anualmente los programas y proyectos de ARCAL, incluyendo sus respectivas asignaciones de recursos, sometidos a su consideración por el "Órgano de Coordinación Técnica de ARCAL" (en adelante "OCTA").
 - iv. Fijar las relaciones de ARCAL con Estados no Parte, otros organismos internacionales, organizaciones no gubernamentales y el sector privado.

ARTICULO III. ORGANO DE COORDINACION TECNICA

1. Cada Estado Parte designará un "Coordinador Nacional" que deberá ser un funcionario de rango superior.
2. Los Coordinadores Nacionales de ARCAL integrarán el "OCTA", que se reunirá, al menos, una vez al año.
3. Será competencia del "OCTA":
 - i. Ejecutar las decisiones aprobadas por el "ORA".
 - ii. Asesorar al "ORA" en los aspectos técnicos de ARCAL.
 - iii. Elaborar y presentar anualmente a la consideración del "ORA" los programas y proyectos de ARCAL, incluyendo las respectivas asignaciones de recursos.
 - iv. Evaluar anualmente la ejecución de los programas y proyectos de ARCAL, con el propósito de recomendar al "ORA" su continuación, modificación o finalización.

ARTICULO IV . COMPROMISO DE LOS ESTADOS

1. Cada Estado Parte que decida participar en un proyecto de ARCAL, se compromete a coadyuvar a la debida ejecución del mismo, mediante:

- a) la contribución de recursos financieros y/o en especie;
 - b) la puesta a disposición de instalaciones, equipos, materiales y conocimiento ("know how") que se encuentren bajo su jurisdicción y que resulten pertinentes.
2. Cada Estado Parte que participe en un proyecto de ARCAL se compromete, de conformidad con su ordenamiento jurídico nacional, a adoptar las medidas que resulten necesarias para facilitar en su territorio las actividades del personal designado por otro Estado Parte o por el Organismo para participar en el mismo.
 3. Cada Estado Parte que participe en un proyecto de ARCAL se compromete a presentar a la consideración del "OCTA", a través del Organismo, un informe anual sobre el grado de ejecución del mismo.
 4. Cada Estado Parte podrá proporcionar al "ORA" cualquier informe adicional que estime pertinente sobre el proyecto en cuestión.
 5. Cada Estado Parte que participe en un proyecto de ARCAL se compromete, de conformidad con su ordenamiento jurídico nacional, a aplicar las normas y reglamentos de seguridad del Organismo durante todo el tiempo que demande la ejecución del mismo.

ARTICULO V. COMPROMISOS DEL ORGANISMO

1. Ateniéndose a los recursos disponibles, el Organismo apoyará los programas y proyectos de ARCAL establecidos de conformidad con el presente Acuerdo mediante su programa de cooperación técnica y otros programas. Los principios, normas y procedimientos propios de la cooperación técnica del Organismo y de sus otros programas se aplicarán, según proceda, a dicho apoyo del Organismo.
2. Para el logro de los objetivos del presente Acuerdo y basándose en las recomendaciones formuladas por el "ORA" y el "OCTA", el Organismo desempeñará las siguientes funciones de Secretaría:
 - i. Coordinar las acciones entre los Estados Parte.
 - ii. Asignar las contribuciones hechas por los Estados Parte y donantes externos a ARCAL entre los proyectos de ARCAL y los Estados Parte participantes en dichos proyectos.

- iii. Adoptar las medidas que sean necesarias para el funcionamiento de los proyectos de ARCAL.
 - iv. Preparar anualmente el Plan de Actividades para la ejecución de los proyectos de ARCAL.
 - v. Proporcionar apoyo administrativo a las reuniones del "ORA", del "OCTA" y otras que se estimen necesarias en relación con su citación, preparación y organización.
 - vi. Asistir en la organización, financiamiento y realización de las reuniones de expertos incluidas en el Plan de Actividades de ARCAL.
 - vii. Recopilar y distribuir los informes recibidos de los Estados Parte.
 - viii. Preparar anualmente un informe sobre la ejecución de los programas y proyectos de ARCAL, y presentarlo a la consideración del "OCTA" y del "ORA".
 - ix. Proporcionar apoyo administrativo para el seguimiento de los proyectos de ARCAL.
3. Con el consentimiento del "ORA", el Organismo podrá invitar a Estados no Parte, otros organismos internacionales, organizaciones no gubernamentales y el sector privado, a contribuir en el desarrollo de las actividades de ARCAL, mediante la provisión de recursos financieros y/o en especie que resulten pertinentes.
 4. El Organismo, en consulta con el "ORA", administrará estas contribuciones de conformidad con su Reglamento Financiero y con otras normas aplicables. El Organismo llevará registros y cuentas por separado para cada una de dichas contribuciones.

ARTICULO VI. RESPONSABILIDAD CIVIL

El Organismo, los Estados no Parte, otros organismos internacionales, organizaciones no gubernamentales y el sector privado, que participan en las modalidades descritas en el Acuerdo, no serán responsables por la ejecución segura de los programas y proyectos de ARCAL.

ARTICULO VII. UTILIZACION PACIFICA

Cada Estado Parte se compromete a utilizar toda la asistencia que reciba en virtud

del presente Acuerdo exclusivamente con fines pacíficos y de conformidad con el Estatuto del Organismo.

ARTICULO VIII. CONFIDENCIALIDAD DE LA INFORMACION

Cada Estado Parte se asegurará de que ninguna persona designada por otro Estado Parte participante en un proyecto de ARCAL revele información alguna obtenida gracias a la presencia de la persona en la instalación sin el consentimiento escrito del otro Estado Parte.

ARTICULO IX. SOLUCION DE CONTROVERSIAS

Cualquier controversia que pueda surgir con respecto a la interpretación o aplicación del presente Acuerdo, será resuelta utilizando los medios pacíficos de solución que las partes en la controversia deseen utilizar.

ARTICULO X. FIRMA Y ADHESION

1. El presente Acuerdo estará abierto a la firma de todos los Estados Miembros del Organismo pertenecientes a la región de América Latina y el Caribe, en la sede del Organismo, en Viena, del 25 de septiembre de 1998, hasta su entrada en vigor.
2. El presente Acuerdo estará sujeto a ratificación por parte de los Estados signatarios.
3. Los Estados que no hayan firmado este Acuerdo podrán adherirse a él después de su entrada en vigor.
4. Los instrumentos de ratificación o adhesión se depositarán ante el Director General del Organismo, quien será el depositario del presente Acuerdo.
5. El Organismo informará prontamente a todos los Estados signatarios y adherentes, sobre la fecha de cada firma, la fecha de depósito de cada instrumento de ratificación y de adhesión al Acuerdo y de la fecha de su entrada en vigor.

ARTICULO XI. ENTRADA EN VIGOR

El presente Acuerdo entrará en vigor luego del depósito del instrumento de

ratificación por parte de 10 Estados Miembros. Su vigencia se extenderá por un período de 10 años, pudiendo prorrogarse por lapsos de cinco años si los Estados Miembros así lo acuerdan.

ARTICULO XII. DENUNCIA

1. Cualquier Estado Parte podrá denunciar el presente Acuerdo mediante notificación escrita al Depositario, con al menos seis meses de anticipación, quien lo informará a los Estados Parte.
2. En caso de denuncia del Acuerdo, el Estado Parte mantendrá sus compromisos adoptados con respecto a los proyectos en que se encuentre participando, hasta el término de éstos.

ARTICULO XIII. DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Los Estados de América Latina y el Caribe que se encuentren participando en las actividades de ARCAL al momento de abrirse a la firma y adhesión el presente Acuerdo, mantendrán sus derechos y obligaciones durante el período necesario para adquirir la calidad de Estado Parte. Dicho período no podrá exceder los cinco años.

HECHO en Viena, a los 25 días del mes de septiembre de 1998, en dos originales, en los idiomas español e inglés, siendo igualmente auténtico el texto en cada uno de estos dos idiomas.

[For the signatures, see p. 355 of this volume -- Pour les signatures, voir p. 355 du présent volume.]

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD DE COOPÉRATION POUR LA PROMOTION DE LA SCIENCE ET DE LA TECHNOLOGIE NUCLÉAIRES EN AMÉRIQUE LATINE ET DANS LES CARAÏBES

Considérant que les États parties au présent Accord (ci-après dénommés les "États parties") reconnaissent que leurs programmes nationaux respectifs de développement nucléaire comportent des domaines d'intérêt commun dans lesquels une coopération mutuelle peut contribuer à promouvoir la science et la technologie nucléaires et leur utilisation à des fins pacifiques ainsi qu'une exploitation plus efficace et plus efficiente des ressources disponibles;

Rappelant que l'Agence internationale de l'énergie atomique (ci-après dénommée "l'Agence") a pour attribution statutaire d'encourager et de faciliter le développement et l'utilisation pratique de l'énergie atomique à des fins pacifiques et la recherche dans ce domaine, attribution dont elle peut s'acquitter favorisant la coopération entre ses États membres grâce à l'application du concept de "partenaires dans le développement".

Tenant compte du fait que les États parties sont désireux de conclure, sous les auspices de l'Agence, un accord régional destiné à encourager et à renforcer de telles activités de coopération technique;

Les États parties sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Objectif

1. Sous les auspices de l'Agence, les États parties s'engagent à promouvoir, favoriser, coordonner et exécuter des activités de coopération concernant la formation, la recherche, le développement et les applications dans le domaine de la science et de la technologie nucléaires dans la région de l'Amérique latine et des Caraïbes par l'intermédiaire de leurs institutions nationales compétentes.

2. Le présent Accord, intitulé "Accord régional de coopération pour la promotion de la science et de la technologie nucléaires en Amérique latine et dans les Caraïbes", est désigné par l'acronyme "ARCAL".

Article II. Conseil des représentants

1. Les États parties désignent leurs représentants permanents respectifs pour l'ARCAL. Ces représentants (ci-après dénommés les "représentants ARCAL") constituent le "Conseil des représentants ARCAL" (ci-après dénommé le "CRA"), organe de décision suprême de l'Accord, qui se réunit au moins une fois par an.

2. Le "CRA" est chargé :

- i. D'élaborer les politiques, les orientations et les stratégies de l'ARCAL.
- ii. D'établir les règles juridiques nécessaires pour atteindre les objectifs de l'Accord, y compris le Manuel de procédure pour l'ARCAL et les arrangements financiers de l'AIEA.

iii. D'examiner et d'approuver tous les ans, les programmes et projets ARCAL, y compris l'allocation de leurs ressources respectives, présentés pour examen par le "Conseil de coordination technique ARCAL" (ci-après dénommé le "CCTA").

iv. De définir les relations de l'ARCAL avec les États qui ne sont pas parties à l'Accord, les autres organismes internationaux, les organisations non gouvernementales et le secteur privé.

Article III. Conseil de coordination technique

1. Chaque État partie désigne un "Coordinateur national", qui est un haut fonctionnaire.

2. Les coordinateurs nationaux ARCAL constituent le "CCTA", qui se réunit au moins une fois par an.

3. Le "CCTA" est chargé :

i. D'appliquer les décisions approuvées par le "CRA".

ii. De conseiller le "CRA" sur les aspects techniques de l'ARCAL.

iii. De formuler et de soumettre tous les ans à l'examen du "CRA" les programmes et projets ARCAL, y compris l'allocation de leurs ressources respectives.

iv. D'évaluer tous les ans la mise en oeuvre des programmes et projets ARCAL, en vue de faire des recommandations au "CRA" concernant leur poursuite, leur modification ou leur interruption.

Article IV. Obligation des États

1. Chaque État partie qui décide de participer à un projet ARCAL s'engage à contribuer à sa bonne exécution :

a) En fournissant des ressources financières et/ou des apports en nature.

b) En mettant à disposition les installations, les équipements, les matériaux et le savoir-faire appropriés qui relèvent de sa compétence.

2. Chaque État partie qui participe à un projet ARCAL s'engage, conformément à son système juridique national, à adopter les mesures qui s'avèrent nécessaires pour faciliter, sur son territoire, les activités du personnel désigné par un autre État partie ou par l'Agence pour participer au projet.

3. Chaque État partie qui participe à un projet ARCAL s'engage à présenter au "CCTA", par l'intermédiaire de l'Agence, un rapport annuel sur l'état d'avancement du projet.

4. Chaque État partie communique au "CRA" toutes informations supplémentaires jugées nécessaires au sujet du projet en question.

5. Chaque État partie qui participe à un projet ARCAL s'engage, conformément à son système juridique national, à appliquer les règles et règlements de sûreté de l'Agence pendant la durée du projet.

Article V. Obligations de l'Agence

1. Dans la limite des ressources disponibles, l'Agence appuie les programmes et projets ARCAL établis conformément au présent Accord dans le cadre de son programme de coopération technique et de ses autres programmes. Les principes, règles et procédures régissant l'octroi d'une coopération technique de l'Agence et ses autres programmes s'appliquent, comme il convient, à toute assistance ainsi fournie par l'Agence.

2. En vue d'atteindre les objectifs du présent Accord et sur la base des recommandations faites par le "CRA" et le "CCTA", l'Agence s'acquitte des fonctions de secrétariat suivantes:

- i. Coordonner les activités entre les États parties.
- ii. Répartir les contributions des États parties et les donateurs extérieurs à l'ARCAL entre les projets ARCAL et les États parties qui participent à ces projets.
- iii. Adopter les mesures qui peuvent être nécessaires pour l'exécution des projets ARCAL.
- iv. Préparer chaque année le plan d'activités pour l'exécution des projets ARCAL.
- v. Fournir un appui administratif pour la convocation, la préparation et l'organisation des réunions du "CRA" et du "CCTA" et de toute autre réunion jugée nécessaire.
- vi. Aider à organiser, financer et assurer le bon déroulement des réunions d'experts prévues dans le plan d'activités ARCAL.
- vii. Compiler et distribuer les rapports reçus des États parties.
- viii. Préparer chaque année un rapport sur l'exécution des programmes et projets ARCAL et le présenter au "CCTA" et au "CRA".
- ix. Fournir un appui administratif pour le suivi des projets ARCAL.

3. Avec l'assentiment du "CRA", l'Agence peut inviter des États qui ne sont pas parties à l'Accord, d'autres organismes internationaux, des organisations non gouvernementales et le secteur privé à contribuer au développement des activités ARCAL, en fournissant des ressources financières et/ou des apports appropriés en nature.

4. L'Agence administre ces contributions, en concertation avec le "CRA", conformément à son règlement financier et aux autres règles applicables. L'Agence tient des dossiers et des comptes séparés pour chaque contribution.

Article VI. Responsabilité civile

L'Agence, les États qui ne sont pas parties à l'Accord, les autres organismes internationaux, les organisations non gouvernementales et le secteur privé qui participent selon les modalités décrites dans le présent Accord ne sont pas tenus pour responsables de la mise en œuvre en toute sécurité des programmes et projets ARCAL.

Article VII. Utilisation pacifique

Chaque État partie s'engage à utiliser toute assistance reçue au titre du présent Accord exclusivement à des fins pacifiques, conformément au statut de l'Agence.

Article VIII. Confidentialité des informations

Chaque État partie veille à ce qu'aucune personne désignée par un autre État partie participant à un projet ARCAL ne révèle des informations obtenues du fait de sa présence dans les installations, sans l'autorisation écrite de l'autre État partie.

Article IX. Règlement des litiges

Tout différend éventuel concernant l'interprétation ou l'application du présent Accord sera résolu par tout moyen de règlement pacifique souhaité par les parties au différend.

Article X. Signature et adhésion

1. Le présent Accord est ouvert à la signature de tous les États membres de l'Agence appartenant à la région d'Amérique latine et des Caraïbes au siège de l'Agence, à Vienne, depuis le 25 septembre 1998 jusqu'à son entrée en vigueur.

2. Le présent Accord est soumis à ratification par les États signataires.

3. Les États qui n'ont pas signé le présent Accord peuvent y adhérer après son entrée en vigueur.

4. Les instruments de ratification ou d'adhésion sont déposés auprès du directeur général de l'Agence, qui est le dépositaire du présent Accord.

5. L'Agence informe sans délai tous les États signataires et adhérents de la date de chaque signature, de la date de dépôt de chaque instrument de ratification et d'adhésion au présent Accord ainsi que de la date d'entrée en vigueur de celui-ci.

Article XI. Entrée en vigueur

Le présent Accord entre en vigueur après le dépôt de l'instrument de ratification par dix États membres. Il reste en vigueur pendant dix ans et peut être prorogé pour des périodes de cinq ans si les États membres en conviennent ainsi.

Article XII. Dénonciation

1. Tout État partie peut dénoncer le présent Accord par une notification écrite adressée au dépositaire, moyennant préavis d'au moins six mois, et le dépositaire en informe les États parties.

2. En cas de dénonciation du présent Accord, l'État partie reste lié par les obligations qu'il a contractées en ce qui concerne les projets auxquels il participe jusqu'à l'achèvement de ces projets.

Article XIII. Dispositions transitoires

Les États d'Amérique latine et des Caraïbes participant à des activités ARCAL au moment où le présent Accord est ouvert à la signature et à l'adhésion conservent leurs droits et obligations pendant la période nécessaire pour obtenir le statut d'État partie. Cette période ne dépasse pas cinq ans.

Fait à Vienne, le 25 septembre 1998, en deux exemplaires originaux, en langues anglaise et espagnole, les deux textes faisant également foi.

[Pour les signatures, voir p. 355 du présent volume.]

LIST OF SIGNATORIES/LISTE DES SIGNATAIRES

PARTICIPANT:		DATE OF SIGNATURE/DATE DE SIGNATURE:
Argentina	-- Argentine	04/12/1998
Bolivia	-- Bolivie	25/09/1998
Brazil	-- Brésil	04/08/1999
Chile	-- Chili	25/09/1998
Colombia	-- Colombie	11/12/1998
Costa Rica	-- Costa Rica	25/09/1998
Cuba	-- Cuba	25/09/1998
Dominican Republic	-- République dominicaine	19/09/2003
Ecuador	-- Equateur	25/09/1998
El Salvador	-- El Salvador	19/01/2001
Guatemala	-- Guatemala	25/09/1998
Haiti	-- Haïti	10/07/2002
Mexico	-- Mexique	11/05/1999
Nicaragua	-- Nicaragua	30/05/2001
Panama	-- Panama	15/06/2001
Paraguay	-- Paraguay	25/09/1998
Peru	-- Pérou	20/10/1998
Uruguay	-- Uruguay	25/09/1998
Venezuela (Bolivarian Rep. of)	-- Venezuela (Rép. Bolivarienne du)	29/10/1998

No. 41911

**Lithuania
and
Argentina**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Argentine Republic on visa requirement suppression for holders of diplomatic and official or service passports. Buenos Aires, 31 October 2003

Entry into force: *28 January 2004, in accordance with article 8*

Authentic texts: *English, Lithuanian and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Argentine**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République argentine relatif à la suppression des formalités de visas pour les titulaires de passeports diplomatiques et officiels ou de service. Buenos Aires, 31 octobre 2003

Entrée en vigueur : *28 janvier 2004, conformément à l'article 8*

Textes authentiques : *anglais, lituanien et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE ARGENTINE REPUBLIC ON VISA REQUIREMENT SUPPRESSION FOR HOLDERS OF DIPLOMATIC AND OFFICIAL OR SERVICE PASSPORTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Argentine Republic, hereinafter referred to as "the Parties",

Desirous to further contribute to the strengthening of the friendly relations between both States and to the development of reciprocal co-operation,

Have agreed as follows:

Article 1

Nationals of the Republic of Lithuania holders of valid diplomatic, official or service passports may enter the Argentine Republic and stay for a maximum of ninety (90) days without a visa.

Nationals of the Argentine Republic holders of valid diplomatic, official or service passports may enter the Republic of Lithuania and stay for a maximum of ninety (90) days without a visa.

Article 2

Nationals of the Republic of Lithuania and nationals of the Argentine Republic holders of diplomatic, official or service passports entering the respective territories of the Parties to carry out diplomatic or consular duties in their respective diplomatic missions or consular offices, and holders of such passports who are nationals of the Republic of Lithuania or the Argentine Republic assigned to international organizations in the territory of the other country as well as the members of their respective families holders of diplomatic and official or service passports may enter and stay in the territory of the host country without a visa for a maximum of ninety (90) days.

At the request of the Mission of the Republic of Lithuania in the Argentine Republic or the Mission of the Argentine Republic in the Republic of Lithuania or their concurrent missions, such period may be automatically extended up to the end of their respective duties.

Article 3

The visa requirement exemption agreed upon under this Agreement does not exempt the respective accreditation before the host state of the members of the corresponding diplomatic mission or consular office and their families, provided for in Article 10 of the Vi-

enna Convention on Diplomatic Relations and in Article 11 of the Vienna Convention on Consular Relations or in other international conventions.

Article 4

The suppression of the visa requirement established in this Agreement does not exempt holders of such passports mentioned in Articles 1 and 2, to observe the laws and rules in force related to the entry into, stay and departure from the respective countries.

Article 5

This Agreement does not affect the right of the competent authorities of any of the Parties to deny the entry into or stay in their territories to those persons considered undesirable.

Article 6

The Parties may totally or partially suspend the enforcement of this Agreement due to security reasons, health or public order preservation.

The adoption and termination of such measures shall be immediately notified to the other Party through diplomatic channels and shall enter into force two (2) days after the date of such notification.

Article 7

The Parties shall exchange samples of the diplomatic and official or service passports mentioned in this Agreement through diplomatic channels not later than thirty (30) days before the entry into force of the present Agreement.

Whenever any of the Parties issues a new passport or modifies those already exchanged, such modifications shall be notified through diplomatic channels not later than thirty (30) days before the date the new passports or modifications enter into force, enclosing a sample of the new document.

Article 8

This Agreement shall enter into force ninety (90) days after the date of its signature and shall be in force for an indefinite period.

Article 9

The present Agreement may be denounced by any of the Parties by giving prior notice through diplomatic channels and shall remain valid ninety (90) days following the date of such notice.

Done at Buenos Aires, on 31 October 2003, in two originals in the Lithuanian, Spanish and English languages, being both equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Argentine Republic:

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
ARGENTINOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS
DĖL VIZŲ REŽIMO PANAIKINIMO ASMENIMS, TURINTIEMS
DIPLOMATINIUS IR OFICIALIUOSIUS AR TARNYBINIUS PASUS**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Argentinos Respublikos Vyriausybė, toliau –
Šalys,

norėdamos prisidėti prie abiejų valstybių draugiškų santykių stiprinimo ir
abipusiškai naudingo bendradarbiavimo plėtos,

s u s i t a r ė :

1 straipsnis

Lietuvos Respublikos piliečiai, turintys galiojantį diplomatinį, oficialųjį ar tarnybinių pasą, gali be vizos atvykti į Argentinos Respubliką ir būti joje ne ilgiau kaip devyniasdešimt (90) dienų.

Argentinos Respublikos piliečiai, turintys galiojantį diplomatinį, oficialųjį ar tarnybinių pasą, gali be vizos atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti joje ne ilgiau kaip devyniasdešimt (90) dienų.

2 straipsnis

Lietuvos Respublikos ir Argentinos Respublikos piliečiai, turintys diplomatinį, oficialųjį ar tarnybinių pasą, atvykstantys į kitos šalies teritoriją dirbti diplomatinį ar konsulinį darbą diplomatinėje atstovybėje ar konsulinėje įstaigoje, ir tokius pasus turintys Lietuvos Respublikos arba Argentinos Respublikos piliečiai, paskirti dirbti tarptautinėse organizacijose kitos šalies teritorijoje, taip pat diplomatinį, oficialųjį ar tarnybinių pasą turintys jų šeimos nariai gali be vizos atvykti į priimančiosios šalies teritoriją ir būti joje ne ilgiau kaip 90 (devyniasdešimt) dienų.

Lietuvos Respublikos atstovybės Argentinos Respublikoje arba Argentinos Respublikos atstovybės Lietuvos Respublikoje arba kitų jų atstovybių atitinkamai Lietuvos Respublikoje ir Argentinos Respublikoje prašymu šis laikotarpis gali būti automatiškai pratęstas tol, kol jie eina šias pareigas.

3 straipsnis

Vizų režimo panaikinimas remiantis šiuo Susitarimu neatleidžia diplomatiinių atstovybių ar konsulinių įstaigų darbuotojų ar jų šeimos narių nuo atitinkamos akreditacijos priimančiojoje valstybėje, kaip nustatyta Vienos konvencijos dėl diplomatiinių santykių 10 straipsnyje bei Vienos konvencijos dėl konsulinių santykių 11 straipsnyje ar kitose tarptautinėse konvencijose.

4 straipsnis

Šiuo Susitarimu nustatytas vizų režimo panaikinimas neatleidžia 1 ir 2 straipsniuose nurodytų pasų turėtojų nuo pareigos laikytis galiojančių įstatymų ir taisyklių, reglamentuojančių atvykimą, buvimą ar išvykimą iš atitinkamos šalies.

5 straipsnis

Šis Susitarimas neriboja Šalių kompetentingų institucijų teisės neleisti atvykti į savo teritoriją ar būti joje asmenims, kuriuos jos laiko nepageidaujamais.

6 straipsnis

Saugumo, sveikatos ar viešosios tvarkos palaikymo sumetimais Šalys gali visiškai ar iš dalies sustabdyti šio Susitarimo taikymą.

Apie tokių priemonių nustatymą ir jų taikymo pabaigą diplomatiniais kanalais nedelsiant pranešama kitai Šaliai ir tai įsigalioja po 2 (dviejų) dienų nuo pranešimo datos.

7 straipsnis

Šalys diplomatiniais kanalais pasikeičia šiame Susitarime nurodytų savo diplomatinėjų ir oficialiųjų ar tarnybinių pasų pavyzdžiais ne vėliau kaip 30 (trisdešimt) dienų iki šio Susitarimo įsigaliojimo.

Kai tik Susitariančiosios Šalys išduoda naujo pavyzdžio pasus arba keičia pasus, kurių pavyzdžiais jau buvo pasikeista, apie šiuos pakeitimus ne vėliau kaip 30 (trisdešimt) dienų iki naujo pavyzdžio pasų ar jų pakeitimų įsigaliojimo pranešama diplomatiniais kanalais pridėdant naujo dokumento pavyzdį.

8 straipsnis

Šis Susitarimas įsigalioja po 90 (devyniasdešimt) dienų nuo jo pasirašymo datos ir galioja neribotą laiką.

9 straipsnis

Bet kuri Šalis gali denonsuoti šį Susitarimą iš anksto apie tai pranešdama diplomatiniais kanalais, ir Susitarimas dar galioja 90 (devyniasdešimt) dienų nuo tokio pranešimo datos.

PASIRAŠYTAS 2003 m. *spalio mėn. 31 d.* Buenos Airėse dviem autentiškais egzemplioriais lietuvių, ispanų ir anglų kalbomis. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, remiamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

ARGENTINOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

ACUERDO
ENTRE EL GOBIERNO DE LA REPUBLICA DE LITUANIA
Y EL GOBIERNO DE LA REPUBLICA ARGENTINA
SOBRE SUPRESION DE VISADO EN PASAPORTES
DIPLOMATICOS Y OFICIALES O DE SERVICIO DE
NACIONALES DE AMBOS PAISES

El Gobierno de la República de Lituania y el Gobierno de la República Argentina, en adelante denominados “las Partes”, deseando contribuir con el fortalecimiento de las relaciones amistosas entre ambos Estados y con el desarrollo de la cooperación recíproca, han acordado lo siguiente:

Artículo 1

Los nacionales de la República Argentina titulares de pasaportes diplomáticos y oficiales o de servicio válidos de su nacionalidad, podrán ingresar en la República de Lituania y permanecer en ella hasta un período de noventa (90) días sin necesidad de visado.

Los nacionales de la República de Lituania titulares de pasaportes diplomáticos y oficiales o de servicio válidos de su nacionalidad, podrán ingresar en la República Argentina y permanecer en ella hasta un período de noventa (90) días sin necesidad de visado.

Artículo 2

Los nacionales de la República de Lituania y los nacionales de la República Argentina titulares de pasaportes diplomáticos y oficiales o de servicio que ingresen a los respectivos territorios de las Partes para cumplir funciones diplomáticas o consulares en las respectivas misiones diplomáticas u oficinas consulares, y los titulares de los mencionados pasaportes que siendo nacionales de la República de Lituania o de la

República Argentina, lo hagan para desempeñarse como funcionarios de organismos internacionales en el territorio del otro país como así también los miembros de sus respectivas familias que sean titulares de pasaportes diplomáticos y oficiales o de servicio, podrán entrar y permanecer en el territorio del Estado acreditante sin visa por un período que no exceda los noventa (90) días.

A pedido de la Representación de la República de Lituania en la Argentina y de la Representación de la República Argentina en Lituania o de su respectiva misión concurrente, dicho período podrá ser automáticamente prorrogado hasta la finalización de sus respectivas funciones.

Artículo 3

La exención de visados que se pacta en el presente Acuerdo no exime del cumplimiento de la acreditación respectiva ante el Estado receptor de los miembros del personal diplomático o consular que correspondiere y de su grupo familiar, previstas en el Artículo 10 de la Convención de Viena sobre Relaciones Diplomáticas y en el Artículo 11 de la Convención de Viena sobre Relaciones Consulares o en otras convenciones internacionales.

Artículo 4

La supresión de los visados establecida por el presente Acuerdo no exime a los portadores de los pasaportes mencionados en los Artículos 1 y 2 de la observancia de las leyes y reglamentos en vigor relativos al ingreso, la permanencia y la salida de los respectivos países.

Artículo 5

El presente Acuerdo no afecta el derecho de las autoridades competentes de cualquiera de las Partes a denegar la entrada o permanencia en su territorio de aquellas personas que considere indeseables.

Artículo 6

Las Partes podrán suspender total o parcialmente la ejecución del presente Acuerdo por razones de seguridad, protección de la salud u orden público.

La adopción así como la cancelación de tales medidas será comunicada sin demora por la vía diplomática a la otra Parte y entrará en vigor dos (2) días después de la fecha de su notificación.

Artículo 7

Las Partes intercambiarán por vía diplomática los modelos de pasaportes diplomáticos y oficiales o de servicio mencionados en el presente Acuerdo antes de los treinta (30) días de su entrada en vigor.

En caso de que cualquiera de las Partes emita un nuevo modelo de pasaporte o introduzca modificaciones a los modelos ya intercambiados, deberá procederse a la notificación de dichos cambios por la vía diplomática con una antelación de treinta (30) días a la fecha en que los nuevos modelos o las modificaciones entren en vigor, adjuntándose el nuevo ejemplar.

Artículo 8

Este Acuerdo entrará en vigor noventa (90) días después de la fecha de su firma y tendrá una duración indefinida.

Artículo 9

El presente Acuerdo podrá ser denunciado por cualquiera de las Partes mediante notificación previa por la vía diplomática y permanecerá en vigor durante los noventa (90) días posteriores a dicha notificación.

Hecho en Buenos Aires, el 31 de octubre de 2003, en dos originales en idioma lituano, español e inglés, siendo ambos igualmente auténticos. En caso de existir alguna diferencia de interpretación prevalecerá el texto en idioma inglés.

Por el Gobierno de la
República de Lituania

Por el Gobierno de la
República Argentina

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE RELATIF À LA SUPPRESSION DES FORMALITÉS DE VISAS POUR LES TITULAIRES DE PASSEPORTS DIPLOMATIQUES ET OFFICIELS OU DE SERVICE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République argentine, ci-après dénommés "les Parties",

Désireux de continuer à renforcer les relations amicales entre les deux États et de développer la coopération mutuelle,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les citoyens de la République de Lituanie titulaires de passeports diplomatiques, officiels ou de service sont exonérés des formalités de visas pour l'entrée et le séjour sur le territoire de la République argentine pendant une période maximum de quatre-vingt-dix (90) jours.

Les citoyens de la République argentine titulaires de passeports diplomatiques, officiels ou de service sont exonérés des formalités de visas pour l'entrée sur le territoire de la République de Lituanie et pour y séjourner pendant une période maximum de quatre-vingt-dix (90) jours.

Article 2

Les citoyens de la République de Lituanie et les citoyens de la République argentine titulaires de passeports diplomatiques, officiels ou de service qui entrent sur les territoires respectifs des Parties afin d'assumer des tâches diplomatiques ou consulaires dans leurs missions diplomatiques ou consulaires respectives, et les titulaires desdits passeports qui sont des citoyens de la République de Lituanie ou de la République argentine affectés à des organisations internationales sur le territoire de l'autre pays, ainsi que les membres de leur famille qui sont titulaires de passeports diplomatiques et officiels ou de service peuvent entrer sur le territoire du pays d'accueil et y séjourner pendant une période maximum de quatre-vingt-dix (90) jours sans formalités de visa.

À la demande de la mission de la République de Lituanie en République argentine ou de la mission de la République argentine en République de Lituanie ou de leurs missions concourantes cette période peut être automatiquement prorogée jusqu'à la fin de leurs missions respectives.

Article 3

L'exemption des formalités de visas convenue en vertu du présent Accord n'exempte pas les membres des missions diplomatiques ou consulaires correspondantes et les membres de leur famille des formalités respectives d'accréditation auprès du pays d'accueil, conformément à l'Article 10 de la Convention de Vienne relative aux relations diplomatiques et à l'Article 11 de la Convention de Vienne relative aux relations consulaires ou conformément à d'autres conventions internationales.

Article 4

L'exemption des formalités de visa établie dans le présent Accord n'exonère pas les titulaires desdits passeports mentionnés aux Articles premier et 2 de se conformer aux lois et règlements en vigueur des pays respectifs concernant l'entrée, le séjour et le départ.

Article 5

Le présent Accord n'affecte pas le droit des autorités compétentes de chaque Partie de refuser l'admission ou le séjour sur son territoire de toute personne considérée comme indésirable.

Article 6

Les Parties peuvent suspendre en tout ou en partie l'application du présent Accord pour des raisons de sécurité, de santé publique ou de préservation de l'ordre public.

L'adoption et la suspension en question seront notifiées immédiatement à l'autre Partie par la voie diplomatique et entreront en vigueur deux (2) jours après la date de ladite notification.

Article 7

Les Parties échangeront les spécimens de leurs passeports diplomatiques et officiels ou de services mentionnés dans le présent Accord par la voie diplomatique et au plus tard trente (30) jours avant l'entrée en vigueur du présent Accord.

Lorsque l'une des Parties introduit un nouveau passeport ou modifie les passeports dont les spécimens ont déjà été échangés, lesdites modifications seront notifiées par la voie diplomatique au plus tard trente (30) jours avant la date à laquelle le nouveau passeport ou les modifications entrent en vigueur, et la notification sera accompagnée d'un spécimen du nouveau document.

Article 8

Le présent Accord entrera en vigueur quatre-vingt-dix (90) jours après la date de sa signature et restera en vigueur pendant une période indéfinie.

Article 9

Le présent Accord peut être dénoncé par l'une ou l'autre des Parties par notification communiquée par la voie diplomatique et restera en vigueur quatre-vingt-dix (90) jours à partir de la date de ladite notification.

Fait à Buenos Aires le 31 octobre 2003 en deux exemplaires originaux dans les langues lituanienne, espagnole et anglaise, les deux exemplaires faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République argentine :

No. 41912

**Germany
and
Central Africa Economic and Monetary Community**

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Central Africa Economic and Monetary Community (CAEMC) concerning financial cooperation in 2004. Yaounde, 19 July 2005

Entry into force: *19 July 2005 by signature, in accordance with article 5*

Authentic texts: *French and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Allemagne
et
Communauté économique et monétaire d'Afrique centrale**

Accord de coopération financière entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et la Communauté économique et monétaire d'Afrique centrale (CEMAC) 2004. Yaoundé, 19 juillet 2005

Entrée en vigueur : *19 juillet 2005 par signature, conformément à l'article 5*

Textes authentiques : *français et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41913

**Germany
and
Uganda**

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of Uganda concerning financial cooperation. Kampala, 22 June 2005

Entry into force: *22 June 2005 by signature, in accordance with article 6*

Authentic texts: *English and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Allemagne
et
Ouganda**

Accord de coopération financière entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République de l'Ouganda. Kampala, 22 juin 2005

Entrée en vigueur : *22 juin 2005 par signature, conformément à l'article 6*

Textes authentiques : *anglais et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41914

**Germany
and
Timor-Leste**

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Democratic Republic of Timor-Leste concerning financial cooperation in 2005. Berlin, 10 August 2005

Entry into force: *10 August 2005 by signature, in accordance with article 5*

Authentic texts: *English, German and Portuguese*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Allemagne
et
Timor-Leste**

Accord de coopération financière en 2005 entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République démocratique de Timor-Leste. Berlin, 10 août 2005

Entrée en vigueur : *10 août 2005 par signature, conformément à l'article 5*

Textes authentiques : *anglais, allemand et portugais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41915

**Germany
and
Philippines**

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of the Philippines concerning financial cooperation in 2001. Manila, 27 December 2002

Entry into force: *27 December 2002 by signature, in accordance with article 6*

Authentic texts: *English and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Allemagne
et
Philippines**

Accord de coopération financière en 2001 entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République des Philippines. Manille, 27 décembre 2002

Entrée en vigueur : *27 décembre 2002 par signature, conformément à l'article 6*

Textes authentiques : *anglais et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41916

**Germany
and
Pakistan**

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Islamic Republic of Pakistan on the transit of defence material through the sovereign territory of the Islamic Republic of Pakistan. Berlin, 12 July 2005

Entry into force: *12 July 2005 by signature, in accordance with article 10*

Authentic texts: *English and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

**Allemagne
et
Pakistan**

Accord entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République islamique du Pakistan relatif au transit de matériel de défense à travers le territoire souverain de la République islamique du Pakistan. Berlin, 12 juillet 2005

Entrée en vigueur : *12 juillet 2005 par signature, conformément à l'article 10*

Textes authentiques : *anglais et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE GOVERNMENT OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF PAKISTAN ON THE TRANSIT OF DEFENCE MATERIAL THROUGH THE SOVEREIGN TERRITORY OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF PAKISTAN

The Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Islamic Republic of Pakistan, hereinafter referred to as the "Parties",

Recalling the provisions of resolutions 1368 (2001), 1373 (2001), 1386 (2001), 1444 (2002) and 1510 (2003) of the United Nations Security Council,

Mindful of provisions of the laws of the Islamic Republic of Pakistan,

Desirous of supporting international efforts for the reconstruction and stability of Afghanistan,

Have agreed as follows:

Article 1

(1) This Agreement stipulates the procedures to be followed regarding the transit of defence material of the Federal Republic of Germany through the sovereign territory of the Islamic Republic of Pakistan in support of the international efforts for reconstruction and stability of Afghanistan and makes provisions for the use of civilian transshipment facilities for defence material, provided it shall not violate any provision of any Pakistani laws including the Environmental Protection Act, 1997, and international conventions on environment with the necessary loading capacities for incoming and outgoing material. The procedures governing the transit of defence material apply both to the transportation of defence material to Afghanistan and, upon termination of the deployment, back from Afghanistan. Subject to prior notification of the Pakistani authorities, defence material of other nations party of ISAF participating in the international stabilisation and reconstruction effort in Afghanistan and logistically supported by the Bundeswehr may be carried along under this Agreement through the sovereign territory of the Islamic Republic of Pakistan.

(2) Transit transportation for the purposes of this Agreement is conducted by Pakistani carriers authorised by the Federal Republic of Germany and are not escorted by German military personnel. If the special security situation or the security interests of the Parties to the Agreement so require, escort of transit transportations by Pakistani security forces may be agreed.

Article 2

For the purposes of this Agreement the following definitions shall apply:

a) "Defence material": Motor vehicles and other equipment as well as other troop support cargo required by the armed forces, such as spare parts, equipment and accessories,

life support systems for armed forces personnel, collective protection facilities and individual NBC protection equipment, means/material for the prevention and treatment of the consequences of the employment of weapons of mass destruction, special logistic equipment, uniforms and the respective badges and markings;

b) "Transit": Transportation of defence material which would be conducted through designated routes as well as check points by means of road and railroad transportation through the sovereign territory of the Islamic Republic of Pakistan with specified boarding points;

c) "Period of transit": The period of time for which permission to transit the cargo through the sovereign territory of the Islamic Republic of Pakistan is granted;

d) "Notified customs stations" and "Border-crossing points": Area at a border-crossing station open to international traffic or in a sea port, or any other specially equipped place where border and customs control and, if necessary, other types of control are performed and where means of transportation and cargo is granted passage through the national boundary of the Islamic Republic of Pakistan;

e) "Cargo list": A list clearly designating and identifying the content of the cargo in transit;

f) "Third Party": A person or legal entity other than a member or an organ of the Parties to this Agreement; in this respect other nations' contributing troops to ISAF are not considered as "Third Parties";

g) "Contractor": A person or a legal entity who enters into a legal relationship with a Party to this Agreement;

h) "Subcontractor": A person or a legal entity who enters into a legal relationship with a Contractor.

Article 3

(1) Transit will take place on the basis of this Agreement that is considered to be a permit for the duration of this Agreement.

(2) The Government of the Federal Republic of Germany undertakes to conduct transit exclusively for the purpose laid down in this Agreement.

(3) The Government of the Islamic Republic of Pakistan has the right to cancel a transit permit should the Government of the Federal Republic of Germany fail to comply with any terms and conditions under this Agreement for transit or if it is ascertained that the transportation of goods may represent a hazard to the environment and be not in the public interest or be a threat to the national security of the Islamic Republic of Pakistan. In the event of a transit permit being declared void, it is the responsibility of the Government of the Federal Republic of Germany to remove the defence material for which the transit permit was revoked from the sovereign territory of the Islamic Republic of Pakistan and return it to Germany at its own expense.

Article 4

(1) During transit, defence material is subject to border and customs controls under this Agreement and, if deemed necessary by the Pakistani authority responsible, to other types of control as well and to clearances in compliance with this Agreement and the laws of the Islamic Republic of Pakistan.

(2) Defence material will only be subject to visual inspection during border and customs controls and the necessary additional documents and information for conduct of the border and customs controls will only have to be presented and checked and only in exceptional cases will there be an inspection if the border and customs control personnel of the Islamic Republic of Pakistan have reasonable grounds to believe that the goods declared are not those for which the transit permit was granted.

(3) The Government of the Federal Republic of Germany undertakes to conduct all border-crossing transportations bonded or sealed in compliance with international standards and accompanied by special, clearly identifiable freight documents.

(4) Clearance of defence material on arrival at the national border of the Islamic Republic of Pakistan will be subject to examination and certification by defence personnel of the Islamic Republic of Pakistan and will be exempt from all types of federal and provincial duty, taxes, fees, cess etc. However, other prevailing road transportation charges will be applicable as in the case of domestic transportation.

Article 5

The Federal Republic of Germany will pay the Government of the Islamic Republic of Pakistan and Pakistani legal persons for the costs of actual services necessary in connection with the transit, to the Government of the Islamic Republic of Pakistan and Pakistani legal persons, whereby taxes or other duties will not be levied.

Article 6

Information obtained by one Party to the Agreement in connection with the transit must not be disclosed to a non-party without written permission by the other Party to the Agreement.

Article 7

(1) Except in cases of willful acts or omissions each Party to the Agreement waives any claim against the other Party to the Agreement or against the other Party's personnel for injury or death suffered by the Party's personnel or for damage or loss of property owned by the Party or by the Party's personnel, if such injury, death, damage or loss was caused by the acts or omissions of the other Party to this Agreement or its personnel in performance of official duties in connection with this Agreement.

(2) Each Party to this Agreement will deal with and settle at its own cost any Third-Party claims arising from acts or omissions of the personnel of that Party which result in

injury, death, damage or loss caused in the performance of official duties in connection with this Agreement.

(3) The provisions of paragraphs 1 and 2 will not apply to claims related to the performance of contracts concluded by Contractors/ Subcontractors on behalf of the Parties to the Agreement for the purpose of the implementation of this Agreement.

(4) The Contractors/Subcontractors or their insurers will be responsible for all the damage they cause in accordance with their agreement and in compliance with the laws of the Islamic Republic of Pakistan. The Government of the Islamic Republic of Pakistan will not be liable for any damage caused by the Contractors/Subcontractors in connection with transportation.

(5) The Parties to the Agreement will co-operate in the assertion of claims against a Third Party, notwithstanding the provisions in paragraph 1 to 4.

Article 8

Any dispute arising from the application or interpretation of this Agreement will be resolved by consultations and negotiations.

Article 9

This Agreement may be amended at any time through mutual consent of the Parties in writing. The Party wishing to amend the Agreement must give the other Party a prior written notice of no less than 30 days.

Article 10

(1) This Agreement will become effective on the date of signature.

(2) This Agreement will be concluded for a period of one year. It will be renewed automatically every year if it is not terminated by either Party providing written notice through diplomatic channels 45 days prior to expiry of the respective term of the Agreement.

Done at Berlin on 12 July 2005 in two originals, each in the German and English languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Federal Republic of Germany:

JOSCHKA FISCHER

For the Government of the Islamic Republic of Pakistan:

KHURSHID M. KASURI

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Abkommen

zwischen

der Regierung der Bundesrepublik Deutschland

und

der Regierung der Islamischen Republik Pakistan

über

den Transit von Wehrmaterial

durch das Hoheitsgebiet der Islamischen Republik Pakistan

Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland
und
die Regierung der Islamischen Republik Pakistan,

im Weiteren "Vertragsparteien" genannt –

unter Hinweis auf die Resolutionen 1368 (2001), 1373 (2001), 1386 (2001), 1444 (2002) und 1510 (2003) des Sicherheitsrats der Vereinten Nationen,

mit Rücksicht auf die Gesetze der Islamischen Republik Pakistan,

in dem Wunsch, die internationalen Bemühungen zum Wiederaufbau und zur Stabilität Afghanistans zu unterstützen -

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

(1) Dieses Abkommen bestimmt das Verfahren des Transits von Wehrmaterial der Bundesrepublik Deutschland durch das Hoheitsgebiet der Islamischen Republik Pakistan zur Unterstützung der internationalen Bemühungen um Wiederaufbau und Stabilität Afghanistans und ermöglicht die Nutzung von zivilen Umschlageneinrichtungen für Wehrmaterial mit den notwendigen Ladekapazitäten für Materialeingänge und Materialausgänge, sofern dadurch nicht gegen pakistanische Gesetze einschließlich des Umweltschutzgesetzes von 1997 sowie gegen internationale Übereinkünfte im Umweltbereich verstoßen wird. Die Verfahren des Transits von Wehrmaterial gelten sowohl für den Transport von Wehrmaterial nach

Afghanistan und nach Beendigung des Einsatzes für den Rücktransport des Wehrmaterials aus Afghanistan. Wehrmaterial von Truppenteilen anderer an den internationalen Bemühungen zur Stabilisierung und zum Wiederaufbau Afghanistans beteiligter und durch die Bundeswehr logistisch unterstützter ISAF-Teilnehmer darf nach Unterrichtung der pakistanischen Behörden durch das Hoheitsgebiet der Islamischen Republik Pakistan nach den Regelungen dieses Abkommens mitgeführt werden.

(2) Transittransporte im Sinne dieses Abkommens werden durch pakistanische Transportunternehmen, welche durch die Bundesrepublik Deutschland beauftragt werden, ohne Begleitung durch deutsches Militärpersonal durchgeführt. Soweit es die besondere Sicherheitslage oder die Sicherheitsinteressen der Vertragsparteien erfordern, kann die Begleitung der Transittransporte durch pakistanische Sicherheitskräfte vereinbart werden.

Artikel 2

Für die Zwecke dieses Abkommens werden die darin verwendeten Begriffe wie folgt definiert:

- a) "Wehrmaterial": Kraftfahrzeuge sowie weiteres Gerät und andere für die Ausrüstung der Streitkräfte vorgesehene Frachtgüter wie Ersatzteile, Geräte und Gerätezubehör, Lebenserhaltungssysteme für das Personal der Streitkräfte, Sammelschutzeinrichtungen und persönliche ABC-Schutzausstattung, Mittel/Material zur Vorbeugung und Behandlung der Folgen des Einsatzes von Massenvernichtungswaffen, logistische Sonderausrüstung, Uniformen und dazugehörige Abzeichen und Kennzeichnungen;
- b) "Transit": Beförderung von Wehrmaterial, die bei festgelegten Einstiegspunkten über vorgegebene Strecken und Kontrollstellen auf dem Straßen- und

Schienenweg durch das Hoheitsgebiet der Islamischen Republik Pakistan durchgeführt würde;

- c) "Transitzzeitraum": Zeitraum, in dem der Transit der zu befördernden Güter durch das Hoheitsgebiet der Islamischen Republik Pakistan erlaubt ist;
- d) "Benannte Zollstellen" und "Grenzübergangsstellen": Areal auf einer für den internationalen Verkehr freigegebenen Grenzübergangsstation oder in einem Seehafen sowie eine andere, speziell ausgestattete Stelle, wo die Grenz- und Zollkontrolle und erforderlichenfalls auch andere Arten der Kontrolle erfolgen und Durchlass durch die Staatsgrenze der Islamischen Republik Pakistan von Transportmitteln und Frachten gewährt wird;
- e) "Frachtliste": Verzeichnis mit eindeutigen Bezeichnungen der im Transit zu befördernden Güter;
- f) "Dritte": natürliche oder juristische Personen, die nicht Angehörige oder Organe der Vertragsparteien sind; in dieser Hinsicht werden andere Nationen, die der ISAF Truppen zur Verfügung stellen, nicht als "Dritte" betrachtet;
- g) "Vertragsnehmer": natürliche oder juristische Personen, die mit einer Vertragspartei ein Rechtsverhältnis eingehen;
- h) "Unterauftragnehmer": natürliche oder juristische Personen, die mit einem Vertragsnehmer ein Rechtsverhältnis eingehen.

Artikel 3

- (1) Der Transit erfolgt auf der Grundlage dieses Abkommens, das als Erlaubnis für die Laufzeit dieses Abkommens angesehen wird.
- (2) Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland verpflichtet sich, den Transit ausschließlich für die Zwecke dieses Abkommens durchzuführen.
- (3) Die Regierung der Islamischen Republik Pakistan ist berechtigt, eine Transiterlaubnis für nichtig zu erklären, falls die Regierung der Bundesrepublik Deutschland die Transitbedingungen nach dem Abkommen nicht eingehalten hat oder wenn festgestellt wird, dass die Beförderung von Gütern die Umwelt gefährden, nicht im öffentlichen Interesse liegen oder eine Gefahr für die nationale Sicherheit der Islamischen Republik Pakistan darstellen kann. Im Falle der Nichtigkeitserklärung einer Transiterlaubnis sorgt die Regierung der Bundesrepublik Deutschland auf eigene Kosten dafür, dass das Wehrmaterial, für dessen Transit die Erlaubnis für nichtig erklärt worden ist, aus dem Hoheitsgebiet der Islamischen Republik Pakistan wieder nach Deutschland zurückgeführt wird.

Artikel 4

- (1) Wehrmaterial unterliegt beim Transit entsprechend diesem Abkommen der Grenz- und Zollkontrolle und, falls erforderlich, auf Entscheidung der zuständigen pakistanischen Behörde auch anderen Arten der Kontrolle sowie der Abfertigung in Übereinstimmung mit diesem Abkommen und den Gesetzen der Islamischen Republik Pakistan.
- (2) Die Inaugenscheinnahme des Wehrmaterials bei Grenz- und Zollkontrollen sowie die Einforderung und Prüfung der für die Durchführung der Grenz- und Zollkontrolle notwendigen zusätzlichen Unterlagen und Angaben sowie lediglich in Ausnahmefällen eine Inspektion erfolgen nur dann, wenn seitens des Grenz- und Zollpersonals der Islamischen

Republik Pakistan begründeter Verdacht besteht, dass die deklarierten Güter nicht diejenigen Güter sind, für die eine Transiterlaubnis erteilt worden ist.

(3) Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland verpflichtet sich, alle grenzüberschreitenden Transporte nach internationalen Standards zollverschluss beziehungsweise versiegelt und mit speziellen, unverkennbaren Frachtpapieren ausgestattet durchzuführen.

(4) Die Abfertigung des Wehrmaterials erfolgt bei Eintreffen an der Staatsgrenze der Islamischen Republik Pakistan vorbehaltlich der Prüfung und Abnahme durch Verteidigungspersonal der Islamischen Republik Pakistan, ohne dass auf nationaler oder Provinzebene Zollabgaben, Steuern, Gebühren, Sonderabgaben oder Ähnliches erhoben werden. Für bestehende Mautgebühren gilt jedoch dasselbe wie für den innerstaatlichen Verkehr.

Artikel 5

Die Bundesrepublik Deutschland zahlt der Regierung der Islamischen Republik Pakistan und pakistanischen juristischen Personen die Kosten für die konkreten im Zusammenhang mit dem Transit erforderlichen Dienstleistungen, wobei Steuern oder sonstige Abgaben nicht erhoben werden.

Artikel 6

Informationen, die eine Vertragspartei im Zusammenhang mit einem Transit erhält, dürfen ohne schriftliches Einverständnis der anderen Vertragspartei nicht an Nichtvertragsparteien übermittelt werden.

Artikel 7

(1) Sofern keine vorsätzlichen Handlungen oder Unterlassungen vorliegen, verzichten die Vertragsparteien auf Ansprüche gegeneinander oder gegen das Personal der anderen Vertragspartei wegen vom Personal der Vertragspartei erlittener Verletzungen oder erlittenen Todes oder wegen Schäden an oder Verlust von Eigentum der Vertragspartei oder des Personals der Vertragspartei, wenn diese Verletzungen, dieser Tod, diese Schäden oder dieser Verlust durch Handlungen oder Unterlassungen der anderen Vertragspartei oder ihres Personals in Ausübung ihrer dienstlichen Aufgaben im Zusammenhang mit diesem Abkommen verursacht worden sind.

(2) Jede Vertragspartei klärt und befriedigt auf eigene Kosten Ansprüche Dritter wegen Verletzungen, Tod, Schäden oder Verlust aufgrund von Handlungen oder Unterlassungen des Personals dieser Vertragspartei in Ausübung seiner dienstlichen Aufgaben im Zusammenhang mit diesem Abkommen.

(3) Absätze 1 und 2 finden keine Anwendung auf Ansprüche betreffend die Erfüllung von Verträgen, die die Vertragsnehmer/ Unterauftragnehmer zum Zweck der Durchführung dieses Abkommens im Auftrag der Vertragsparteien geschlossen haben.

(4) Die Vertragsnehmer/ Unterauftragnehmer oder ihre Versicherer sind entsprechend ihrer Vereinbarung für alle von ihnen verursachten Schäden gemäß den Gesetzen der Islamischen Republik Pakistan verantwortlich. Die Regierung der Islamischen Republik Pakistan haftet nicht für durch die Vertragsnehmer/ Unterauftragnehmer verursachte Schäden, die im Zusammenhang mit einem Transport entstanden sind.

(5) Die Vertragsparteien arbeiten bei der Durchsetzung von Ansprüchen gegen Dritte unbeschadet der in den Absätzen 1 bis 4 genannten Bestimmungen zusammen.

Artikel 8

Streitfragen im Zusammenhang mit der Anwendung und Auslegung dieses Abkommens werden auf dem Wege von Konsultationen und Verhandlungen beigelegt.

Artikel 9

Dieses Abkommen kann im gegenseitigen Einvernehmen der Vertragsparteien jederzeit schriftlich geändert werden. Die Vertragspartei, die das Abkommen ändern will, muss dies der anderen Vertragspartei mindestens 30 Tage vorher schriftlich anzeigen.

Artikel 10

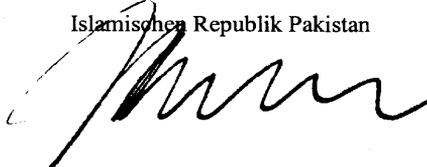
- (1) Dieses Abkommen tritt mit seiner Unterzeichnung in Kraft.
- (2) Dieses Abkommen wird für die Dauer eines Jahres geschlossen. Danach verlängert es sich automatisch um jeweils ein weiteres Jahr, wenn es nicht von einer der Vertragsparteien mit einer Frist von 45 Tagen vor Ablauf der jeweiligen Geltungsdauer auf diplomatischem Wege schriftlich gekündigt wird.

Geschehen zu Berlin am 12. Juli 2005 in zwei Urschriften, jede in deutscher und englischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für die Regierung
der Bundesrepublik Deutschland

Für die Regierung der
Islamischen Republik Pakistan

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE
D'ALLEMAGNE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
ISLAMIQUE DU PAKISTAN RELATIF AU TRANSIT DE MATÉRIEL DE
DÉFENSE À TRAVERS LE TERRITOIRE SOUVERAIN DE LA
RÉPUBLIQUE ISLAMIQUE DU PAKISTAN

Le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République islamique du Pakistan, ci-après dénommés les "Parties",

Rappelant les dispositions des résolutions 1368 (2001), 1373 (2001), 1386 (2001), 1444 (2002) et 1510 (2003) du Conseil de Sécurité des Nations Unies,

Tenant compte des dispositions de la législation de la République islamique du Pakistan,

Désireux d'appuyer les efforts internationaux en vue de la reconstruction et de la stabilité de l'Afghanistan,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

1. Le présent Accord stipule les procédures à suivre en ce qui concerne le transit de matériel de défense de la République fédérale d'Allemagne à travers le territoire souverain de la République islamique du Pakistan à l'appui des efforts internationaux visant la reconstruction et la stabilité de l'Afghanistan et détermine les dispositions visant l'utilisation d'installations civiles de transbordement pour le matériel de défense, à condition qu'aucune disposition de toute loi du Pakistan ne soit violée, y compris la loi de 1997 sur la protection de l'environnement et les conventions internationales sur l'environnement comportant indication des capacités de charges nécessaires pour le matériel à l'arrivée et au départ. Les procédures qui régissent le transit de matériel de défense s'appliquent à la foi au transport de matériel de défense vers l'Afghanistan et, une fois le déploiement terminé, son transport de retour d'Afghanistan. Sous réserve de notification préalable des autorités pakistanaises, le matériel de défense d'autres pays signataires de la FIAS participant aux efforts internationaux de stabilisation et de reconstruction en Afghanistan, avec l'appui logistique de la Bundeswehr peut être transporté en vertu du présent Accord à travers le territoire souverain de la République islamique du Pakistan.

2. Le transit aux fins du présent Accord est effectué par des transporteurs pakistanais autorisés par la République fédérale d'Allemagne et sans escorte de personnel militaire allemand. Si une situation de sécurité particulière ou si les intérêts en matière de sécurité des Parties au présent Accord l'exigent, il pourra être convenu que les forces de sécurité pakistanaise escortent les transports de transit.

Article 2

Aux fins du présent Accord, les termes et expressions ci-après sont définis comme suit :

a. "Matériel de défense" : véhicules à moteur et autre matériel ainsi que toute autre cargaison de soutien aux troupes requise par les forces armées, notamment les pièces détachées, l'équipement et les accessoires, l'équipement de sauvetage pour le personnel des forces armées, les installations de protection collective et l'équipement de protection individuelle contre les effets nucléaires, bactériologiques et chimiques (NBC), les moyens et le matériel pour la prévention et le traitement des conséquences de l'utilisation d'armes de destruction massive, le matériel logistique spécial, les uniformes et les insignes et marquages respectifs;

b. "Transit" : transport des matériaux de défense à travers des itinéraires et des points de contrôle désignés en utilisant les transports routiers et ferroviaires à travers le territoire souverain de la République islamique du Pakistan, les points de chargement étant spécifiés;

c. "Période de transit" : la période pour laquelle l'autorisation de faire transiter le chargement à travers le territoire souverain de la République islamique du Pakistan est octroyée ;

d. "Postes de douanes notifiés" et "Points de passage de la frontière" : zone où est situé le poste de frontière ouvert au trafic international ou dans un port maritime, ou à tout autre endroit équipé spécialement pour le contrôle à la frontière et le contrôle douanier et, si nécessaire, pour d'autres types de contrôle et où les moyens de transport et les cargaisons sont autorisés à passer à travers la frontière nationale de la République islamique du Pakistan;

e. "Liste de la cargaison" : la liste désignant et identifiant clairement le contenu de la cargaison en transit ;

f. "Tierce Partie" : une personne physique ou morale autre qu'un membre ou un organisme des Parties au présent Accord; à cet effet, les troupes que d'autres pays contribuent à la FIAS ne sont pas considérées comme "Tierce Partie";

g. "Entrepreneur" : une personne physique ou morale établissant une relation légale avec une Partie au présent Accord;

h. "Sous-traitant" : une personne physique ou morale qui établit une relation légale avec un entrepreneur.

Article 3

1. Les activités de transit se dérouleront sur la base du présent Accord qui est considéré comme étant une autorisation pour la durée du présent Accord.

2. Le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne s'engage à effectuer le transit exclusivement aux fins stipulées dans le présent Accord.

3. Le Gouvernement de la République islamique du Pakistan a le droit d'annuler une autorisation de transit si le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne ne respecte pas l'une quelconque des conditions stipulées dans le présent Accord pour le transit ou s'il est établi que le transport de cargaisons peut présenter un danger à l'environnement

et peut ne pas être dans l'intérêt public ou peut constituer une menace à la sécurité nationale de la République islamique du Pakistan. Dans le cas où une autorisation de transit est annulée, il incombe au Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne d'enlever le matériel de défense à propos duquel l'autorisation de transit a été révoquée du territoire souverain de la République islamique du Pakistan et d'assurer son renvoi en Allemagne à ses propres frais.

Article 4

1. Pendant le transit, le matériel de défense est l'objet de contrôles douaniers et de contrôles à la frontière en vertu du présent Accord et, si l'autorité pakistanaise compétente le juge nécessaire, à d'autres types de contrôle conformément au présent Accord et à la législation de la République islamique du Pakistan.

2. Le matériel de défense sera uniquement soumis à une inspection visuelle pendant les contrôles douaniers et les contrôles à la frontière et il suffira de présenter les documents et informations supplémentaires nécessaires pour vérification; le matériel de défense sera inspecté uniquement dans des cas exceptionnels si le personnel de contrôle douanier et des services de frontière de la République islamique du Pakistan ont de bonnes raisons de penser que les biens déclarés ne sont pas ceux pour lesquels le permis de transit a été octroyé.

3. Le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne s'engage à ce que tout le fret de la cargaison traversant la frontière soit hermétiquement fermé conformément aux normes internationales et soit accompagné de documents de fret spéciaux et clairement identifiables.

4. Le matériel de défense, à l'arrivée à la frontière nationale de la République islamique du Pakistan, sera dédouané et soumis à examen et certification par le personnel de défense de la République islamique du Pakistan et sera exempté de tous types de droits, taxes, redevances fédéraux et provinciaux, etc. Toutefois, d'autres redevances en vigueur pour le transport routier seront applicables, comme dans le cas des transports nationaux.

Article 5

La République fédérale d'Allemagne paiera au Gouvernement de la République islamique du Pakistan et aux officiels pakistanaïses les coûts afférents aux services effectifs nécessaires en relation avec le transit, par quoi il ne sera imposé aucune taxe ou autres droits.

Article 6

Les informations obtenues par une Partie au présent Accord en relation avec le transit ne devront pas être divulguées à une tierce personne ou entité sans l'autorisation écrite de l'autre Partie au présent Accord.

Article 7

1. Sauf dans des cas d'actes ou d'omissions délibérés, chaque Partie au présent Accord renonce à faire valoir une réclamation quelconque à l'égard de l'autre Partie au présent Ac-

cord ou du personnel de ladite autre Partie pour blessures, pertes de vie ou de biens s'agissant de la première Partie ou de son personnel, si lesdites blessures, pertes de vie ou de biens ont été causés par des actes ou des omissions de l'autre Partie au présent Accord ou de son personnel dans l'accomplissement de leurs tâches officielles en relation avec le présent Accord.

2. Chaque Partie au présent Accord prendra à sa charge le coût de toute demande d'indemnisation provenant d'une tierce Partie et découlant d'actes ou d'omissions de son personnel entraînant des préjudices, dommages, ou le décès causé par l'accomplissement des tâches officielles en relation avec le présent Accord.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux demandes d'indemnisation liées à l'accomplissement de contrats conclus avec des entrepreneurs ou des sous-traitants au nom des Parties au présent Accord aux fins d'application du présent Accord.

4. Les entrepreneurs/sous-traitants ou leurs assureurs seront tenus responsables de tous les dommages qu'ils causent conformément aux conditions de leur contrat et conformément à la législation de la République islamique du Pakistan. Le Gouvernement de la République islamique du Pakistan ne sera pas tenu responsable de tout dommage causé par les entrepreneurs/sous-traitants en relation avec les transports.

5. Les Parties au présent Accord coopéreront pour faire valoir leurs droits à l'encontre d'une tierce Partie, nonobstant les dispositions des paragraphes 1 à 4.

Article 8

Tout différend découlant de l'application ou de l'interprétation du présent Accord sera résolu dans le cadre de consultations et de négociations.

Article 9

Le présent Accord peut être modifié à tout moment par consentement écrit mutuel des Parties. La Partie désirant modifier le présent Accord notifiera son intention à l'autre Partie par écrit avec un préavis d'au moins 30 jours.

Article 10

1. Le présent Accord entrera en vigueur à la date de sa signature.

2. Le présent Accord est conclu pour une période d'un an et sera reconduit automatiquement chaque année à moins d'être dénoncé par l'une ou l'autre Partie par notification écrite communiquée par la voie diplomatique 45 jours avant l'expiration de la période en cours du présent Accord.

Fait à Berlin le 12 juillet 2005 en deux exemplaires originaux, chacun dans les langues allemande et anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne :

JOSCHKA FISCHER

Pour le Gouvernement de la République islamique du Pakistan :

KHURSHID M. KASURI

No. 41917

**Germany
and
United States of America**

Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning the activities of enterprises charged with providing troop care services "CACI International, Inc. (DOCPER-TC-19-01) and Science Applications International Corporation (DOCPER-TC-06-04)". Berlin, 16 June 2005

Entry into force: *16 June 2005, in accordance with its provisions*

Authentic texts: *English and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Allemagne
et
États-Unis d'Amérique**

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif aux activités des entreprises chargées de fournir des services de soins aux forces "CACI International, Inc. (DOCPER-TC-19-01) et Science Applications International Corporation (DOCPER-TC-06-04)". Berlin, 16 juin 2005

Entrée en vigueur : *16 juin 2005, conformément à ses dispositions*

Textes authentiques : *anglais et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41918

**Germany
and
United States of America**

Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning the activities of enterprises charged with providing troop care services "Resource Consultants, Inc. (DOCPER-TC-05-03)". Berlin, 28 July 2005

Entry into force: *28 July 2005, in accordance with its provisions*

Authentic texts: *English and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Allemagne
et
États-Unis d'Amérique**

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif aux activités des entreprises chargées de fournir des services de soins aux forces "Resource Consultants, Inc. (DOCPER-TC-05-03)". Berlin, 28 juillet 2005

Entrée en vigueur : *28 juillet 2005, conformément à ses dispositions*

Textes authentiques : *anglais et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41919

**Germany
and
United States of America**

Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning the activities of enterprises charged with providing troop care services "Electronic Data Systems Corporation (DOCPER-IT-02-06)". Berlin, 28 July 2005

Entry into force: *28 July 2005, in accordance with its provisions*

Authentic texts: *English and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Allemagne
et
États-Unis d'Amérique**

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif aux activités des entreprises chargées de fournir des services de soins aux forces "Electronic Data Systems Corporation (DOCPER-IT-02-06)". Berlin, 28 juillet 2005

Entrée en vigueur : *28 juillet 2005, conformément à ses dispositions*

Textes authentiques : *anglais et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41920

**Russian Federation
and
Germany**

Agreement between the Government of the Russian Federation and the Government of the Federal Republic of Germany on cooperation in the fight against most dangerous crimes (with annex). Moscow, 3 May 1999

Entry into force: *23 April 2005 by notification, in accordance with article 10*

Authentic texts: *German and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Russian Federation, 20 October 2005*

**Fédération de Russie
et
Allemagne**

Accord entre le Gouvernement de la Fédération de Russie et le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne relatif à la coopération dans la lutte contre les crimes les plus dangereux (avec annexe). Moscou, 3 mai 1999

Entrée en vigueur : *23 avril 2005 par notification, conformément à l'article 10*

Textes authentiques : *allemand et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Fédération de Russie, 20 octobre 2005*

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Abkommen

zwischen

der Regierung der Russischen Föderation

und

der Regierung der Bundesrepublik Deutschland

über

Zusammenarbeit bei der Bekämpfung

von Straftaten von erheblicher Bedeutung

Die Regierung der Russischen Föderation
und
die Regierung der Bundesrepublik Deutschland, -
im folgenden Vertragsparteien genannt,

besorgt über das Anwachsen der Kriminalität, insbesondere ihrer organisierten Formen,

geleitet von dem Bestreben, die Bürger ihrer Staaten und andere Personen in ihrem Hoheitsgebiet wirksam vor kriminellen Handlungen zu schützen,

in Anerkennung der großen Bedeutung der internationalen Zusammenarbeit bei der Bekämpfung der Kriminalität und in dem Wunsch, einander möglichst umfassend Unterstützung zu gewähren und die Wirksamkeit der Zusammenarbeit in diesem Bereich zu steigern,

eingedenk der Ziele und Prinzipien der völkerrechtlichen Übereinkünfte , deren Teilnehmer die beiden Staaten sind, sowie der Resolutionen der Vereinten Nationen und ihrer Sonderorganisationen im Bereich der Kriminalitätsbekämpfung,

in dem Bestreben, einen Beitrag zur Entwicklung der beiderseitigen Beziehungen zu leisten auf der Grundlage des Vertrags vom 9. November 1990 zwischen der Union der Sozialistischen Sowjetrepubliken und der Bundesrepublik Deutschland über gute Nachbarschaft, Partnerschaft und Zusammenarbeit sowie auf der Grundlage der Gemeinsamen Erklärung vom 21. November 1991 -

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

(1) Die Vertragsparteien arbeiten nach Maßgabe ihres innerstaatlichen Rechts bei der Bekämpfung von Straftaten von erheblicher Bedeutung zusammen, die gemeinsame Maßnahmen der zuständigen Behörden beider Staaten erfordern, insbesondere bei Straftaten, die unter Einbeziehung organisierter krimineller Strukturen begangen werden.

(2) Sofern organisierte kriminelle Strukturen bei der Tatplanung oder -begehung erkennbar sind, arbeiten die Vertragsparteien unabhängig von der Schwere der Straftat zusammen, insbesondere bei der Bekämpfung von:

- illegalem Verkehr von Betäubungsmitteln und psychotropen Substanzen, im weiteren Rauschgift genannt,
- Terrorismus,
- unerlaubter Einschleusung von Ausländern, Menschenhandel und Ausbeutung der Prostitution durch Dritte,
- Erpressung,
- unerlaubtem Verkehr mit Waffen, Sprengstoffen, nuklearen und radioaktiven Materialien,
- Eigentumskriminalität,
- Herstellung und Verbreitung von Falschgeld oder Wertpapieren
- Geldwäsche.

(3) Dieses Abkommen berührt nicht die Fragen der Auslieferung und der Erweisung der Rechtshilfe in Strafsachen sowie die Unterstützung und Rechtshilfe in Fiskalsachen.

Artikel 2

Zum Zwecke der Umsetzung dieses Abkommens erfolgt die Zusammenarbeit der Vertragsparteien unmittelbar zwischen ihren folgenden zuständigen Behörden:

auf russischer Seite:

- Ministerium für innere Angelegenheiten der Russischen Föderation,
- Föderaler Sicherheitsdienst der Russischen Föderation,
- Generalstaatsanwaltschaft der Russischen Föderation,
- Staatliches Zollkomitee der Russischen Föderation,
- Föderaler Grenzschutz der Russischen Föderation.

auf deutscher Seite:

- Bundesministerium des Innern,
- Bundesministerium für Gesundheit,
- Bundeskriminalamt,

- Grenzschutzdirektion,
- Zollkriminalamt;

Artikel 3

Zum Zwecke der Zusammenarbeit werden die Vertragsparteien:

- im Rahmen ihres innerstaatlichen Rechts Informationen über begangene oder geplante Straftaten, über Tätergruppen, deren Strukturen, Verbindungen und Methoden ihrer Tätigkeit austauschen, soweit dies für die Verhütung, Ermittlung, Verhinderung und Aufklärung von Straftaten von erheblicher Bedeutung erforderlich ist;
- auf Ersuchen die nach dem Recht der jeweils ersuchten Vertragspartei zulässigen Maßnahmen sowie abgestimmte operative Maßnahmen zur Verhütung, Ermittlung, Verhinderung und Aufklärung von Straftaten durchführen. Sie können im Rahmen ihres innerstaatlichen Rechts und vorbehaltlich des Artikels 1 Absatz 3 die Anwesenheit von Vertretern der zuständigen Behörden der anderen Seite bei der Durchführung operativer Maßnahmen gestatten;
- gemeinsame Maßnahmen zur Bekämpfung des illegalen Verkehrs, insbesondere der illegalen Herstellung von Rauschgiften durchführen, Erfahrungen über die Überwachung des legalen Verkehrs von Rauschgiften und von Stoffen, die häufig zur Herstellung von Rauschgiften verwendet werden, austauschen und Maßnahmen zur Verhinderung illegaler Abzweigungen ergreifen;
- bei Bedarf Verbindungsbeamte entsenden;
- einander Muster von Gegenständen und Stoffen, die aus Straftaten erlangt oder für diese verwendet wurden oder werden können, zur Verfügung stellen;

- nach Möglichkeit Fachleute zur Fortbildung und zum Erfahrungsaustausch entsenden;
- kriminalistisch-kriminologische Forschungsergebnisse austauschen;
- im Rahmen ihres innerstaatlichen Rechts andere Maßnahmen ergreifen, die den Zielen dieses Abkommens und Verpflichtungen aus anderen für beide Staaten verbindlichen völkerrechtlichen Verträgen entsprechen.

Artikel 4

(1) Die Vertragsparteien werden zur Bewertung der Umsetzung dieses Abkommens und der Zweckmäßigkeit seiner Ergänzung oder Änderung bei Bedarf Konsultationen durchführen.

(2) Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien können Arbeitsgruppen einrichten, Expertentreffen durchführen und Vereinbarungen zur Durchführung dieses Abkommens schließen.

Artikel 5

(1) Ist eine Vertragspartei der Ansicht, daß die Erfüllung eines Ersuchens oder die Durchführung anderer Maßnahmen der Zusammenarbeit die Souveränität oder die Sicherheit des Staates beeinträchtigen kann oder den Grundsätzen seines eigenen Rechts, seinen internationalen Verpflichtungen oder anderen wesentlichen Interessen des Staates widerspricht, so kann die Erfüllung des Ersuchens oder die Durchführung anderer Maßnahmen ganz oder teilweise verweigert oder von Bedingungen oder Auflagen abhängig gemacht werden.

(2) Die Unterstützung kann auch verweigert werden, wenn die Handlung, deretwegen das Ersuchen erging, nach dem im Staat der ersuchten Vertragspartei geltenden Recht keine strafbare Handlung ist.

(3) Die ersuchende Vertragspartei wird über die Verweigerung, in der Regel unter Angabe der Gründe, unterrichtet.

Artikel 6

Unter Beachtung des innerstaatlichen Rechts jeder Vertragspartei erfolgen Übermittlung und Verwendung von personenbezogenen Daten, im weiteren Daten genannt, im Rahmen dieses Abkommens durch die in Artikel 2 genannten Stellen der Vertragsparteien nach Maßgabe folgender Bestimmungen:

1. Die empfangende Stelle einer Vertragspartei unterrichtet die übermittelnde Stelle der anderen Vertragspartei auf Ersuchen über die Verwendung der übermittelten Daten und über die dadurch erzielten Ergebnisse.
2. Die Verwendung der Daten durch den Empfänger ist nur zu den in diesem Abkommen bezeichneten Zwecken und zu den durch die übermittelnde Stelle vorgegebenen Bedingungen zulässig. Die Verwendung ist darüber hinaus zur Verhütung und Verfolgung von Straftaten von erheblicher Bedeutung sowie zum Zwecke der Abwehr von erheblichen Gefahren für die öffentliche Sicherheit zulässig.
3. Die übermittelnde Stelle ist verpflichtet, auf die Richtigkeit der zu übermittelnden Daten sowie auf die Erforderlichkeit und Verhältnismäßigkeit in bezug auf den mit der Übermittlung verfolgten Zweck zu achten. Dabei sind die nach dem jeweiligen innerstaatlichen Recht geltenden Übermittlungsverbote zu beachten. Die Übermittlung der Daten unterbleibt, wenn die übermittelnde Stelle Grund zu der Annahme hat, daß dadurch gegen den Zweck eines innerstaatlichen Gesetzes ver-

stoßen würde oder schutzwürdige Interessen der betroffenen Personen beeinträchtigt würden. Erweist sich, daß unrichtige Daten oder Daten, die nicht übermittelt werden durften, übermittelt worden sind, so ist dies dem Empfänger unverzüglich mitzuteilen. Er ist verpflichtet, die Berichtigung oder Vernichtung vorzunehmen.

4. Dem Betroffenen ist auf Antrag über die zu seiner Person vorhandenen Daten sowie über ihren vorgesehenen Verwendungszweck Auskunft zu erteilen. Das Recht des Betroffenen auf Auskunftserteilung richtet sich nach dem innerstaatlichen Recht der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet die Auskunft beantragt wird. Die Erteilung einer solchen Auskunft kann verweigert werden, wenn das Interesse des Staates, die Auskunft nicht zu erteilen, das Interesse des Antragstellers überwiegt.
5. Die übermittelnde Stelle weist bei der Übermittlung von Daten auf die nach ihrem innerstaatlichen Recht vorgesehenen Fristen für die Aufbewahrung dieser Daten hin, nach deren Ablauf sie gelöscht werden müssen. Unabhängig von diesen Fristen sind die übermittelten Daten zu löschen, sobald sie für den Zweck, für den sie übermittelt worden sind, nicht mehr erforderlich sind.
6. Die übermittelnde und die empfangende Stelle stellen sicher, daß die Übermittlung und der Empfang der Daten aktenkundig gemacht wird.
7. Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die übermittelten Daten wirksam gegen unbefugten Zugang, unbefugte Veränderung und unbefugte Bekanntgabe zu schützen.

Artikel 7

Anfragen, Informationen und Dokumente, die nach Maßgabe dieses Abkommens

eingehen, werden auf Bitte der übermittelnden Stelle der anderen Vertragspartei vertraulich behandelt. Der Grund für eine solche Bitte ist anzugeben.

Artikel 8

(1) Die Zusammenarbeit im Rahmen dieses Abkommens erfolgt in der Regel in der russischen oder in der deutschen Sprache.

(2) Die Fragen, die die Form, die Inhalte sowie die Ausführung von Ersuchen um Unterstützung betreffen, sind in der Anlage geregelt, die Bestandteil dieses Abkommens ist.

Artikel 9

Durch dieses Abkommen werden die in zweiseitigen oder mehrseitigen Übereinkünften enthaltenen Rechte oder Verpflichtungen der Vertragsparteien nicht berührt.

Artikel 10

(1) Dieses Abkommen tritt 30 Tage nach dem Tag in Kraft, an dem die Vertragsparteien einander notifiziert haben, daß die innerstaatlichen Voraussetzungen für das Inkrafttreten erfüllt sind. Maßgebend ist der Tag des Eingangs der letzten Mitteilung.

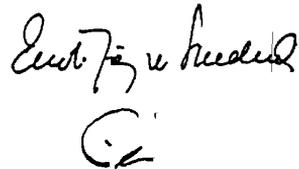
(2) Dieses Abkommen wird für die Dauer von zehn Jahren geschlossen. Es verlängert sich stillschweigend um jeweils weitere zehn Jahre, sofern nicht eine Vertragspartei das Abkommen unter Einhaltung einer Frist von sechs Monaten vor Ablauf der jeweiligen Geltungsdauer schriftlich kündigt.

Geschehen zu Moskau am 3. Mai 1999 in zwei Urschriften, jede in russischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für die Regierung der
Russischen Föderation

Für die Regierung der
Bundesrepublik Deutschland

Anlage
zum
Abkommen vom 3. Mai 1999
zwischen
der Regierung der Russischen Föderation
und
der Regierung der Bundesrepublik Deutschland
über
die Zusammenarbeit bei der Bekämpfung
von Straftaten von erheblicher Bedeutung

Gemäß Artikel 8 Absatz 2 des Abkommens zwischen der Regierung der Russischen Föderation und der Regierung der Bundesrepublik Deutschland über die Zusammenarbeit bei der Bekämpfung von Straftaten von erheblicher Bedeutung ist diese Anlage Bestandteil des Abkommens und regelt die Fragen, die die Form, Inhalte sowie Ausführung von Ersuchen um Unterstützung betreffen.

1. Ersuchen um Auskunft oder Durchführung von Maßnahmen nach diesem Abkommen werden von den in Artikel 2 dieses Abkommens genannten zuständigen Stellen beider Seiten schriftlich, insbesondere durch Fernschreiben, Telefax oder Computermail, direkt übermittelt. In dringenden Fällen kann das Ersuchen auch mündlich übermittelt werden, es muß aber unverzüglich schriftlich bestätigt werden.

2. Ein Ersuchen um Auskunft oder um Durchführung von Maßnahmen nach diesem Abkommen hat folgendes zu enthalten:
 - Bezeichnung der ersuchenden Stelle,

 - Bezeichnung der ersuchten Stelle,

 - ausführliche Darstellung der Straftat oder des Ereignisses in Verbindung mit dem die Unterstützung erbeten wird,

 - nach Möglichkeit Vor- und Nachname, Geburtstag und -ort, Tätigkeit, Wohn- oder Aufenthaltsort natürlicher Personen, Bezeichnung und Sitz juristischer Personen sowie weitere Angaben, die sich auf die Erledigung des Ersuchens beziehen,

Personen sowie weitere Angaben, die sich auf die Erledigung des Ersuchens beziehen,

- Inhalt und Begründung des Ersuchens, juristische Qualifizierung der Taten nach Maßgabe der Rechtsvorschriften der ersuchenden Seite.

Darüber hinaus kann ein Ersuchen um Unterstützung auch folgendes enthalten:

- die Darstellung eines besonderen Verfahrens oder einer besonderen Bedingung für die Erledigung des Ersuchens, um deren Einhaltung die ersuchende Seite bittet, sowie die Begründung der Notwendigkeit,
- die Angabe der gewünschten Frist für die Erledigung des Ersuchens,
- den Antrag, Vertretern der zuständigen Stelle der ersuchenden Seite die Möglichkeit zu geben, bei der Durchführung der im Ersuchen angegebenen Maßnahmen anwesend zu sein,
- jede andere die Erledigung des Ersuchens gewährleistende Informationen, die der zuständigen Stelle der ersuchten Seite zur Kenntnis gebracht werden können.

Ein schriftliches Ersuchen um Unterstützung ist von dem Leiter der zuständigen Arbeitseinheit zu unterzeichnen.

3. Ersuchen um Unterstützung werden so schnell wie möglich erledigt. Die ersuchte Stelle kann zusätzliche Angaben anfordern, sofern dies für die Erledigung des Ersuchens um Unterstützung erforderlich ist.

Ein Ersuchen wird in dem von den Rechtsvorschriften der ersuchten Seite vorgesehenen Verfahren erledigt, doch können auf Antrag der ersuchenden Stelle besondere Formen und Verfahren zur Anwendung kommen, sofern dies nicht den Rechtsvorschriften der ersuchten Seite widerspricht.

Fällt die Erledigung eines Ersuchens nicht in die Zuständigkeit der Stelle, bei der es eingegangen ist, leitet diese Stelle das Ersuchen unter Einhaltung von Artikel 6

dieses Abkommens unverzüglich an die entsprechend zuständige Stelle nach Artikel 2 dieses Abkommens weiter und unterrichtet davon die ersuchende Stelle.

4. Die ersuchte Stelle ergreift auf Bitte alle notwendigen Maßnahmen, um die Vertraulichkeit der Tatsache des Ersuchens und seines Inhaltes zu wahren. Ist die Erledigung eines Ersuchens ohne Wahrung der Vertraulichkeit nicht möglich, unterrichtet die ersuchte zuständige Stelle hiervon die ersuchende zuständige Stelle, die zu entscheiden hat, ob unter diesen Voraussetzungen das Ersuchen erledigt werden soll.
5. Die mit der Erledigung eines Ersuchens verbundenen Kosten trägt die ersuchte Seite mit Ausnahme der Reisekosten für Vertreter der ersuchenden Seite.

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

между

Правительством Российской Федерации

и

Правительством Федеративной Республики Германия

о

сотрудничестве в борьбе с преступлениями,

представляющими повышенную опасность

Правительство Российской Федерации
и
Правительство Федеративной Республики Германия,
далее именуемые Сторонами,

выражая озабоченность ростом преступности, особенно в организованной форме,

руководствуясь стремлением обеспечить эффективную защиту граждан своих государств и других лиц, находящихся на их территориях, от преступных деяний,

придавая важное значение международному сотрудничеству в борьбе с преступностью, желая оказывать друг другу как можно более широкое содействие и повышать эффективность сотрудничества в этой сфере,

принимая во внимание цели и принципы международных договоров, участниками которых являются оба государства, а также резолюции Организации Объединенных Наций и ее специализированных учреждений в области борьбы с преступностью,

стремясь на основе Договора о добрососедстве, партнерстве и сотрудничестве между Союзом Советских Социалистических Республик и Федеративной Республикой Германия от 9 ноября 1990 г., а также Совместного заявления от 21 ноября 1991 г. внести вклад в развитие двусторонних отношений,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

1. Стороны сотрудничают в соответствии с национальным законодательством своих государств в борьбе с преступлениями, представляющими повышенную опасность и требующими совместных действий компетентных органов обоих государств, в частности, с преступлениями, совершаемыми с участием организованных криминальных структур.

2. При условии установления вовлеченности организованных криминальных структур в подготовку или совершение преступлений Стороны сотрудничают независимо от тяжести преступления, в частности, в борьбе с:

- незаконным оборотом наркотических средств и психотропных веществ (далее именуются - наркотики);

- терроризмом;

- незаконным провозом иностранцев, торговлей людьми и эксплуатацией проституции третьими лицами;

- вымогательством;

- незаконным оборотом оружия, взрывчатых веществ, ядерных и радиоактивных материалов;

- преступлениями против собственности;

- изготовлением и распространением фальшивых денег или ценных бумаг;

- отмыванием денежных средств.

3. Настоящее Соглашение не затрагивает вопросов выдачи и оказания правовой помощи по уголовным делам, а также содействия и правовой помощи по делам, связанным с таможенными и налоговыми вопросами.

Статья 2

В целях выполнения настоящего Соглашения сотрудничество осуществляется непосредственно между следующими компетентными органами Сторон:

с Российской Стороны:

- Министерство внутренних дел Российской Федерации,
- Федеральная служба безопасности Российской Федерации,
- Генеральная прокуратура Российской Федерации,

- Государственный таможенный комитет Российской Федерации,
- Федеральная пограничная служба Российской Федерации;

с Германской Стороны:

- Федеральное министерство внутренних дел,
- Федеральное министерство здравоохранения,
- Федеральное ведомство криминальной полиции,
- Управление пограничной охраны,
- Ведомство таможенной криминальной полиции.

Статья 3

В целях сотрудничества Стороны:

- обмениваются в рамках национального законодательства своих государств информацией о совершенных и планируемых преступлениях, криминальных группах, их структурах, связях и методах деятельности, насколько это необходимо для предупреждения, выявления, пресечения и раскрытия преступлений, представляющих повышенную опасность;

- осуществляют по запросам мероприятия, допускаемые законодательством государства запрашиваемой Стороны, а также согласованные оперативные мероприятия по предупреждению, выявлению, пресечению и раскрытию преступлений. Стороны могут разрешать в рамках своего национального законодательства и с учетом положений, содержащихся в пункте 3 статьи 1 настоящего Соглашения, представителям компетентных органов другой Стороны присутствовать при проведении оперативных мероприятий;

- проводят совместные мероприятия по борьбе с незаконным оборотом наркотиков и, в частности, с их незаконным производством, обмениваются опытом в области контроля за законным оборотом наркотиков и веществ, часто используемых для изготовления наркотиков, и принимают меры для предотвращения их незаконной утечки;

- направляют при необходимости официальных представителей для поддержания связи;

- предоставляют друг другу образцы предметов и веществ, которые были получены в результате преступлений или которые были либо могут быть использованы для их совершения;

- направляют по мере возможности специалистов для повышения квалификации и изучения опыта;

- обмениваются результатами научных исследований в области криминалистики и криминологии;

- принимают в рамках национального законодательства своих государств иные меры, соответствующие целям настоящего Соглашения и обязательствам по другим международным договорам, участниками которых являются оба государства.

Статья 4

1. Стороны при необходимости проводят консультации для оценки хода реализации настоящего Соглашения и целесообразности внесения в него дополнений и изменений.

2. Компетентные органы Сторон могут создавать рабочие группы, проводить встречи экспертов и заключать договоренности в целях реализации настоящего Соглашения.

Статья 5

1. Если одна из Сторон считает, что исполнение запроса или осуществление иных мероприятий сотрудничества может нанести ущерб суверенитету или безопасности либо противоречит принципам законодательства, международным обязательствам или другим существенным интересам своего государства, то в исполнении запроса или осуществлении иных мероприятий

может быть полностью или частично отказано или могут быть выдвинуты условия их выполнения.

2. В оказании содействия может быть отказано, если деяние, в связи с которым поступил запрос, не является преступлением по законодательству, действующему в государстве запрашиваемой Стороны.

3. Запрашивающая Сторона уведомляется об отказе, как правило, с указанием оснований такого отказа.

Статья 6

При соблюдении национального законодательства каждой из Сторон передача и использование данных о физических лицах (далее именуются - данные) в рамках настоящего Соглашения осуществляются органами Сторон, указанными в статье 2 настоящего Соглашения, в соответствии со следующими положениями:

1. Орган одной Стороны, получивший данные, по просьбе органа другой Стороны, передавшего данные, сообщает ему об использовании этих данных и полученных при этом результатах.

2. Использование данных органом, получившим их, допускается только в целях, указанных в настоящем Соглашении, и на условиях, указанных органом, передавшим эти данные. Помимо этого, использование данных допускается в целях предотвращения преступлений, представляющих повышенную опасность, и преследования за их совершение, а также в целях предотвращения серьезных угроз для общественной безопасности.

3. Орган, передающий данные, обязан убедиться в их достоверности, необходимости передачи и в их соответствии цели передачи. При этом соблюдаются содержащиеся в национальном законодательстве его государства запреты на передачу данных. Передача данных не осуществляется, если орган, передающий данные, имеет основания полагать, что их передача может вступить в противоречие с целью какого-либо внутригосударственного закона или при этом могут быть ущемлены подлежащие защите в его государстве интересы

соответствующих лиц. В случае, если были переданы недостоверные данные или данные, не подлежащие передаче, то получивший их орган незамедлительно информируется об этом. Указанный орган должен исправить или уничтожить эти данные.

4. Заинтересованному лицу по его ходатайству предоставляется информация об имеющихся в отношении него данных, а также о предусмотренной цели их использования. Право заинтересованного лица на получение такой информации регулируется национальным законодательством государства той Стороны, на территории которого информация запрашивается. В предоставлении такой информации может быть отказано, если интересы государства в том, чтобы информация не была предоставлена, преобладают над интересами ходатайствующего лица.

5. При направлении данных орган, передающий их, указывает сроки хранения этих данных, которые предусмотрены в законодательстве его государства и по истечении которых они должны быть уничтожены. Независимо от этих сроков, переданные данные подлежат уничтожению после того, как миновала надобность в их использовании в целях, в которых они были переданы.

6. Орган, передающий данные, и орган, получающий данные, обеспечивают регистрацию соответственно передачи и получения данных.

7. Орган, передающий данные, и орган, получающий данные, обязаны эффективно защищать переданные данные от доступа к ним посторонних лиц, их несанкционированного изменения или разглашения.

Статья 7

Обращения, информация и документы, полученные в соответствии с настоящим Соглашением, по просьбе передающего их органа другой Стороны рассматриваются как конфиденциальные. Причина такой просьбы должна быть указана.

Статья 8

1. При осуществлении сотрудничества в рамках настоящего Соглашения Стороны используют, как правило, русский или немецкий язык.

2. Вопросы, касающиеся формы, содержания, а также исполнения запросов об оказании содействия, регулируются в Приложении, являющемся неотъемлемой частью настоящего Соглашения.

Статья 9

Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязательств Сторон по двусторонним и многосторонним договорам, участниками которых они являются.

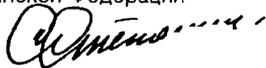
Статья 10

1. Настоящее Соглашение вступает в силу по истечении тридцати дней после того, как Стороны уведомят друг друга о выполнении внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу. При этом определяющим является день получения последнего уведомления.

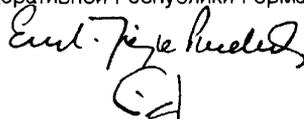
2. Настоящее Соглашение заключается сроком на десять лет. Оно будет автоматически продлеваться на следующие десятилетние периоды, если ни одна из Сторон не уведомит в письменной форме другую Сторону о своем намерении прекратить его действие за шесть месяцев до истечения соответствующего срока.

Совершено в Москве « 3 » мая 1999 г. в двух экземплярах, каждый на русском и немецком языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Российской Федерации

За Правительство
Федеративной Республики Германия

ПРИЛОЖЕНИЕ
к
Соглашению
между
Правительством Российской Федерации
и
Правительством Федеративной Республики Германия
о
сотрудничестве в борьбе с преступлениями,
представляющими повышенную опасность,
от " 5 " мая 1999 года

В соответствии с пунктом 2 статьи 8 Соглашения между Правительством Российской Федерации и Правительством Федеративной Республики Германия о сотрудничестве в борьбе с преступлениями, представляющими повышенную опасность, данное Приложение является неотъемлемой частью настоящего Соглашения и регулирует вопросы, касающиеся формы, содержания и исполнения запросов об оказании содействия.

1. Запросы о предоставлении информации или производстве действий в соответствии с настоящим Соглашением направляются непосредственно компетентными органами обеих Сторон, указанными в статье 2 настоящего Соглашения, в письменном виде, в том числе по телетайпу, факсимильной или компьютерной связи. В безотлагательных случаях запрос может быть передан устно, однако он должен быть незамедлительно подтвержден в письменной форме.

2. Запрос о предоставлении информации или производстве действий в соответствии с настоящим Соглашением должен содержать следующее:

- наименование запрашивающего органа;
- наименование запрашиваемого органа;

- подробное описание преступления или события, в связи с которым направляется запрос о содействии;

- по возможности имя и фамилию, дату и место рождения, занятие, местожительство или местопребывание физических лиц, наименование и местонахождение юридических лиц, а также другие сведения, имеющие отношение к исполнению запроса;

- содержание и обоснование запроса, юридическую квалификацию деяний в соответствии с законодательством государства запрашивающей Стороны.

Кроме того, запрос об оказании содействия может также содержать:

- описание особого порядка или условия исполнения запроса, о соблюдении которых ходатайствует запрашивающая Сторона, а также обоснование такой необходимости;

- указание желательного срока исполнения запроса;

- ходатайство о предоставлении представителям компетентного органа запрашивающей Стороны возможности присутствовать при выполнении указанных в запросе действий;

- любую иную обеспечивающую исполнение запроса информацию, которая может быть доведена до сведения компетентного органа запрашиваемой Стороны.

Письменный запрос об оказании содействия подписывается руководителем компетентного структурного подразделения.

3. Запросы об оказании содействия исполняются в возможно короткий срок. Запрашиваемый орган может запросить дополнительную информацию, если это необходимо для исполнения запроса о содействии.

Запрос исполняется в соответствии с процедурами, предусмотренными законодательством государства запрашиваемой Стороны, однако по просьбе запрашивающего органа могут быть применены особые формы и процедуры, если это не противоречит законодательству государства запрашиваемой Стороны.

Если исполнение запроса не входит в компетенцию органа, получившего запрос, данный орган с соблюдением положений статьи 6 настоящего Соглашения незамедлительно передает запрос соответствующему компетентному органу, указанному в статье 2 настоящего Соглашения, и уведомляет об этом запрашивающий орган.

4. Запрашиваемый орган по просьбе запрашивающего органа принимает все необходимые меры для обеспечения конфиденциальности факта получения запроса и его содержания. В случае невозможности исполнения запроса без сохранения его конфиденциальности запрашиваемый компетентный орган информирует об этом запрашивающий компетентный орган, который решает, следует ли исполнять запрос на таких условиях.

5. Расходы, связанные с исполнением запроса, несет запрашиваемая Сторона, за исключением расходов, связанных с поездками представителей запрашивающей Стороны.

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION AND THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY ON COOPERATION IN THE FIGHT AGAINST MOST DANGEROUS CRIMES

The Government of the Russian Federation and the Government of the Federal Republic of Germany, hereinafter referred to as "the Parties",

Expressing concern about the rise of crime, particularly in its organized form,

Motivated by a desire to provide effective protection against criminal activities to nationals of their States and other persons present in their territories,

Attaching great importance to international cooperation in combating crime and wishing to provide each other with the broadest possible assistance and to enhance the effectiveness of cooperation in this sphere,

Mindful of the purposes and principles of the international treaties to which both States are parties and of the resolutions of the United Nations and its specialized agencies on measures to combat crime,

Desiring, on the basis of the Treaty on good-neighbourliness, partnership and cooperation between the Union of Soviet Socialist Republics and the Federal Republic of Germany of 9 November 1990 and of the Joint Statement of 21 November 1991, to contribute to the development of bilateral relations,

Have agreed as follows:

Article 1

1. The Parties shall cooperate, in accordance with their domestic legislation, in combating highly dangerous crimes requiring joint action by the competent agencies of the two States, particularly crimes committed with the participation of organized criminal structures.

2. When it is established that organized criminal structures are involved in the preparation or commission of crimes, the Parties shall cooperate regardless of the seriousness of the crime, particularly in order to combat:

-- Illicit trafficking in narcotics and psychotropic substances (hereinafter referred to as "narcotic drugs");

-- Terrorism;

-- Illicit transportation of aliens, trafficking in persons and exploitation of the prostitution of others;

-- Extortion;

-- Illegal trading of weapons, explosives and nuclear and radioactive materials;

-- Crimes against property;

- Production and distribution of counterfeit money or securities;
- Money laundering.

3. This Agreement shall not apply to questions of extradition and provision of legal aid in criminal cases or assistance and legal aid in cases involving customs and tax issues.

Article 2

For the purposes of the implementation of this Agreement, the following competent agencies of the Parties shall engage directly in cooperation:

For the Russian Federation:

- The Ministry of Internal Affairs,
- The Federal Security Service,
- The Office of the Procurator-General,
- The State Customs Committee,
- The Federal Border Service;

For the Federal Republic of Germany:

- The Federal Ministry of Internal Affairs,
- The Federal Ministry of Health,
- The Federal Criminal Police Department,
- The Border Protection Administration,
- The Customs Criminal Police Department.

Article 3

For the purposes of cooperation, the Parties shall:

-- Exchange, within the framework of the domestic legislation of their States, information on crimes committed and planned, criminal groups, their structures, ties and operating methods, insofar as this is necessary for the prevention, identification, suppression and investigation of highly dangerous crimes;

-- Adopt, upon request, measures permissible under the legislation of the requested Party and agreed operational measures for the prevention, identification, suppression and investigation of crimes. The Parties may, within the framework of their domestic legislation and in pursuance of the provisions of article 1, paragraph 3, of this Agreement, allow representatives of the competent agencies of the other Party to be present when operational measures are conducted;

-- Conduct joint measures to combat illicit trade in narcotic drugs and, in particular, their illicit production, share experience in dealing with the illicit trade in narcotic drugs and substances frequently used as precursors, and take measures to block illicit drug channels;

-- Send official representatives, when necessary, to maintain liaison;

- Provide each other with samples of objects and substances that were obtained as a result of a crime or that were or could be used for the commission of a crime;
- Assign experts, when possible, for skills upgrading and analysis of experience;
- Exchange the results of scientific research in the area of criminalistics and criminology;
- Adopt, within the framework of the domestic legislation of their States, other measures reflecting the purposes of this Agreement and obligations under other international treaties to which both States are parties.

Article 4

1. When necessary, the Parties shall hold consultations to review the implementation of this Agreement and the advisability of introducing additions and amendments thereto.
2. The competent agencies of the Parties may establish working groups, hold meetings of experts and conclude arrangements for the purposes of the implementation of this Agreement.

Article 5

1. If either Party considers that the execution of a request or the adoption of other measures of cooperation may be detrimental to its sovereignty or security or is contrary to the principles of the legislation, to the international obligations or to the other essential interests of its State, execution of the request or adoption of other measures may be denied in whole or in part or may be made subject to conditions.
2. Assistance may be denied if the activities which prompted the request are not crimes under the legislation in force in the requested Party.
3. The requesting Party shall be informed of the denial, generally with an explanation of the reasons for it.

Article 6

Subject to the domestic legislation of each of the Parties, personal data (hereinafter referred to as "the data") shall within the framework of this Agreement be transmitted and used by the agencies of the Parties listed in article 2 of this Agreement, in accordance with the following provisions:

1. The agency of one Party receiving the data shall inform the agency of the other Party transmitting the data upon request of the use to which they are put and of the results obtained thereby.
2. The agency receiving the data may use it solely for the purposes stated in this Agreement and in the conditions specified by the agency transmitting the data. In addition, the data may be used for the purposes of preventing highly dangerous crimes and prosecuting the perpetrators, as well as for the purposes of preventing serious threats to public safety.

3. The agency transmitting the data shall ensure its accuracy and satisfy itself as to the need to transmit the data and the conformity of the data with the purposes of the transmission. In this connection, the prohibitions on the transmission of data applicable under the domestic legislation of its State shall be taken into account. Data shall not be transmitted if the agency providing the data has reason to believe that transmission may infringe the purpose of any domestic law or harm interests of the persons concerned that require protection in that State. In the event of the transmission of inaccurate data or of data that may not be transmitted, the receiving agency shall be immediately informed thereof. The receiving agency shall be obliged immediately to correct or destroy such data.

4. Interested persons shall be provided upon application with information on the data concerning them and on the purpose for which such data are to be used. The right of the interested person to obtain such information shall be governed by the domestic legislation of the Party in whose territory it is requested. Such information shall not be provided if the interests of the State in not disclosing the information take precedence over those of the interested person in obtaining it.

5. The transmitting agency shall, when sending data, indicate the deadlines for retention of such data applicable under its domestic legislation, after which time the data shall be destroyed. Regardless of these deadlines, transmitted data shall be destroyed as soon as they are no longer necessary for the purposes for which they were transmitted.

6. Agencies transmitting or receiving data shall be obliged to ensure that an appropriate record is kept of the transmission and receipt.

7. Agencies transmitting or receiving data shall be obliged to ensure that the data submitted are effectively protected from access by outside persons and from unauthorized amendment or disclosure.

Article 7

Solicitations, information and documents received in accordance with this Agreement shall, at the request of the transmitting agency of the other Party, be considered as confidential. The reason for such a request shall be given.

Article 8

1. When engaging in cooperation within the framework of this Agreement, the Parties shall as a rule use the Russian or German language.

2. Matters concerning the form, content and execution of requests for assistance shall be regulated by an annex, which shall be an integral part of this Agreement.

Article 9

This Agreement shall not affect the rights and obligations of the Parties under bilateral and multilateral treaties to which they are parties.

Article 10

1. This Agreement shall enter into force thirty days after the Parties have notified each other of the completion of the domestic procedures necessary for its entry into force. The determining factor shall be the date of receipt of the last notification.

2. This Agreement is concluded for a period of ten years. It shall be renewed automatically for additional ten-year periods, unless either of the Parties gives written notice to the other Party of its intention to terminate the Agreement, six months before the expiry of the current period.

Done in Moscow, on 3 May 1999, in duplicate in the Russian and German languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Russian Federation:

ERNST-JORG VON STUDNITZ

For the Government of the Federal Republic of Germany:

OTTO SCHILI

ANNEX TO THE AGREEMENT OF 3 MAY 1999 BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION AND THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY ON COOPERATION IN COMBATING HIGHLY DANGEROUS CRIMES

In accordance with article 8, paragraph 2, of the Agreement between the Government of the Russian Federation and the Government of the Federal Republic of Germany on cooperation in combating highly dangerous crimes, this Annex shall be an integral part of the Agreement and shall regulate matters concerning the form, content and execution of requests for assistance.

1. Requests for information or action under this Agreement shall be transmitted directly by the competent agencies of the two Parties listed in article 2 of this Agreement in writing, including by telex, facsimile or electronic means. In an emergency, the request may be transmitted orally but shall be confirmed immediately in writing.

2. A request for information or action under this Agreement shall contain the following:

- The name of the requesting agency;
- The name of the requested agency;
- A detailed description of the crime or event to which the request for assistance relates;
- If possible, the first name and family name, date and place of birth, occupation and place of permanent or temporary residence of individuals, the name and location of legal entities and other facts relating to the execution of the request;
- The contents of and grounds for the request and legal classification of the activities in accordance with the legislation of the requesting Party.

In addition, the request for assistance may also include:

- A description of the special procedure or conditions for execution of the request applied for by the requesting Party, and the reason why they are necessary;
- An indication of the desired time-frame for execution of the request;
- An application for permission for a representative of the competent agency of the requesting Party to be present when the action specified in the request is taken;
- Any other information to allow execution of the request which may be brought to the attention of the competent agency of the requested Party.

The written request for assistance shall be signed by the head of the competent hierarchical unit.

3. Requests for assistance shall be executed as rapidly as possible. The requested agency may ask for further information, if required to execute the request for assistance.

The request shall be executed in accordance with the procedures specified in the legislation of the requested Party, but special forms and procedures may be used at the request of the requesting agency, if this is not contrary to the legislation of the requested Party.

If the execution of the request is not within the competence of the agency receiving the request, that agency shall, in accordance with the provisions of article 6 of this Agreement, immediately transmit the request to the appropriate competent agency listed in article 2 of this Agreement and shall inform the requesting agency accordingly.

4. At the request of the requesting agency, the requested agency shall take all necessary measures to ensure that the receipt of the request and its contents remain confidential. If the execution of the request requires that its confidentiality should be waived, the requested competent agency shall so inform the requesting competent agency, which shall decide whether the request should be executed in those conditions.

5. The expenses connected with the execution of the request shall be borne by the requested Party, with the exception of expenses connected with the travel of representatives of the requesting Party.

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE
ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLE-
MAGNE RELATIF À LA COOPÉRATION DANS LA LUTTE CONTRE
LES CRIMES LES PLUS DANGEREUX

Le Gouvernement de la Fédération de Russie et le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne, ci-après dénommés "les Parties contractantes",

Inquiets de la hausse de la criminalité, en particulier de ses formes organisées,

Animés du désir de protéger efficacement les citoyens de leurs États et les autres personnes séjournant dans leur juridiction contre les agissements criminels,

Reconnaissant l'importance de la coopération internationale dans la lutte contre la criminalité et dans l'espoir de garantir un soutien le plus large possible et de renforcer l'efficacité de la coopération dans ce domaine,

Gardant souvenance des objectifs et principes des accords internationaux auxquels les deux États sont parties, ainsi que des résolutions des Nations Unies et de leurs organisations spécialisées dans le domaine de la lutte contre la criminalité,

Soucieux de contribuer au développement des relations bilatérales sur la base du Traité du 9 novembre 1990 entre l'Union des Républiques socialistes soviétiques et la République fédérale d'Allemagne sur les relations de bon voisinage, le partenariat et la coopération, ainsi que de la déclaration commune du 21 novembre 1991,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

(1) Les Parties coopèrent conformément à leur droit interne dans la lutte contre les crimes les plus dangereux exigeant des mesures communes de la part des autorités compétentes des deux pays, en particulier les crimes commis par les structures criminelles organisées.

(2) Si l'implication de structures criminelles organisées est avérée dans la planification ou l'accomplissement des faits, les Parties coopèrent indépendamment de la gravité des crimes, en particulier dans la lutte contre:

-- le commerce illégal de produits anesthésiques et de substances psychotropes (ci-après dénommés "les stupéfiants"),

-- le terrorisme,

-- l'immigration clandestine, le trafic d'êtres humains et l'exploitation de la prostitution par des autres,

-- le chantage,

-- le commerce illégal d'armes, d'explosifs, de matériaux nucléaires et radioactifs,

-- la criminalité à l'encontre des biens,

- la fabrication et la diffusion de fausse monnaie ou de faux titres,
- le blanchiment d'argent.

(3) Le présent Accord ne porte pas sur les questions liées à l'octroi et à la prestation d'une aide juridique en matière pénale et à l'assistance et à l'aide juridiques en matière fiscale.

Article 2

Aux fins de la transposition du présent Accord, la coopération entre les Parties se déploie immédiatement entre les autorités compétentes suivantes:

du côté russe:

- le Ministère de l'intérieur,
- le Service fédéral de sécurité,
- le Procureur général,
- le Comité national des douanes,
- la Garde-frontière fédérale;

du côté allemand :

- le Ministère fédéral de l'Intérieur,
- le Ministère fédéral de la santé,
- la Direction générale de la police judiciaire,
- la Direction de la garde-frontière,
- la Direction générale des douanes.

Article 3

Aux fins de la coopération, les Parties:

-- échangeront, conformément à leur droit interne, des informations sur les crimes commis ou planifiés, sur les groupes criminels, leurs structures, liens et méthodes, dans la mesure où cet échange est nécessaire pour prévenir, empêcher, enquêter sur et élucider les crimes les plus dangereux;

-- prendront sur demande expresse des mesures conformes au droit de la Partie requise, ainsi que des mesures opérationnelles ciblées afin de prévenir, d'identifier, d'empêcher, d'enquêter sur et d'élucider les crimes les plus dangereux. Elles pourront, dans le cadre de leur droit interne et sous réserve de l'article premier, paragraphe 3, autoriser la présence de représentants des autorités compétentes de l'autre Partie lors de l'exécution des mesures opérationnelles;

-- prendront des mesures de lutte contre le commerce illégal, en particulier contre la fabrication illégale de stupéfiants, échangeront leurs expériences du contrôle du commerce légal de stupéfiants et de substances souvent utilisées pour la fabrication de stupéfiants et prendront des mesures de prévention des dérives illégales;

- enverront, si besoin est, des officiers de liaison;

- mettront à la disposition l'une de l'autre des échantillons d'objets et substances provenant d'actes criminels ou utilisés ou pouvant être utilisés pour l'accomplissement d'actes criminels;
- enverront, si possible, des spécialistes à des fins de formation continue et d'échange d'expériences;
- échangeront les résultats de recherches en criminalistique et criminologie;
- prendront, dans le cadre de leur droit interne, d'autres mesures adaptées aux objectifs du présent Accord et conformes aux obligations découlant d'autres traités internationaux contraignants auxquels les deux États sont parties.

Article 4

- (1) Les Parties mèneront le cas échéant des consultations afin d'évaluer l'application du présent Accord et la nécessité de le compléter ou de le modifier.
- (2) Les autorités compétentes des Parties pourront instituer des groupes de travail, organiser des rencontres d'experts et conclure des conventions d'application du présent Accord.

Article 5

- (1) Si une Partie estime que la demande ou la prise d'autres mesures dans le cadre de la coopération peut avoir des répercussions sur la souveraineté ou la sécurité de l'État ou est contraire aux principes de son droit national, à ses obligations internationales ou à d'autres intérêts supérieurs de l'État, la demande ou la prise de ces mesures pourra être refusée intégralement ou partiellement ou être soumise à des conditions.
- (2) L'assistance pourra également être refusée si l'acte justifiant la demande n'est pas répréhensible selon le droit national de la Partie requise.
- (3) La Partie requérante sera informée du refus, et en règle générale des motifs du refus.

Article 6

Dans le respect du droit interne des Parties, la communication et l'utilisation des données à caractère personnel (ci-après dénommées "les données"), dans le cadre du présent Accord sont du ressort des autorités citées à l'article 2 des Parties, conformément aux dispositions suivantes:

- (1) L'autorité destinataire d'une Partie informe l'autorité expéditrice de l'autre Partie de l'utilisation des données communiquées et des résultats atteints.
- (2) L'utilisation des données par le destinataire n'est autorisée qu'aux fins visées au présent Accord et aux conditions fixées par l'autorité expéditrice. Elles peuvent également être utilisées pour la prévention et la poursuite des crimes les plus dangereux, ainsi que pour la lutte contre les dangers substantiels pour la sécurité publique.

(3) L'autorité expéditrice est tenue d'examiner la conformité des données à communiquer et la nécessité et la proportionnalité de ces données pour le but poursuivi. Les interdictions de communication prévues par le droit interne de la Partie requise doivent être respectées. La communication des données n'a pas lieu si l'autorité expéditrice a des raisons de penser que la communication violerait l'objet d'une loi nationale ou aurait des répercussions sur les intérêts fondamentaux des personnes concernées. S'il s'avère que des données inexacts ou des données qui ne pouvaient être communiquées l'ont été, le destinataire doit en être informé immédiatement. Le destinataire est alors tenu de procéder à une rectification ou à une annulation.

(4) La personne concernée doit être informée à sa demande des données disponibles à son sujet et de l'utilisation qui en est prévue. Le droit de la personne concernée à l'information est conforme au droit interne de la Partie dans la juridiction de laquelle les renseignements sont demandés. La communication de ces renseignements peut être refusée si l'intérêt de l'État à ne pas les communiquer est supérieur à l'intérêt du demandeur.

(5) L'autorité expéditrice fait référence lors de la communication des données aux délais prévus par le droit interne de la Partie requise pour la conservation de ces données, au terme duquel ces données doivent être effacées. Indépendamment de ces délais, les données communiquées doivent être effacées dès qu'elles ne sont plus nécessaires à l'objectif pour lequel elles ont été communiquées.

(6) Les autorités expéditrice et destinataire assurent la consignation de la communication et de la réception des données.

(7) Les autorités expéditrice et destinataire sont tenues de protéger efficacement les données communiquées contre l'accès, la modification et la prise de connaissance non autorisés.

Article 7

Les demandes, informations et documents transmis conformément au présent Accord sont communiqués confidentiellement à la demande de l'autorité expéditrice de la Partie requise. Le motif de cette demande doit être mentionné.

Article 8

(1) La coopération dans le cadre du présent Accord a lieu en règle générale en langue russe ou en langue allemande.

(2) Les questions concernant la forme, le contenu et l'exécution des demandes d'assistance sont réglées dans l'annexe, qui fait partie intégrante du présent Accord.

Article 9

Les droits ou obligations des Parties découlant d'autres accords bilatéraux ou multilatéraux ne sont pas affectés par le présent Accord.

Article 10

(1) Le présent Accord entrera en vigueur 30 jours après celui où les Parties se seront notifié que les conditions de leur droit interne pour l'entrée en vigueur du présent Accord sont remplies. Le jour faisant foi est celui de la dernière communication.

(2) Le présent Accord est conclu pour une durée de 10 ans et est prorogé par reconduction tacite pour 10 années supplémentaires à moins que l'une des deux Parties ne le dénonce par écrit six mois avant l'expiration de sa validité.

Fait    Moscou, le 3 mai 1999, en deux exemplaires originaux, chacun en langues russe et allemande, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne :

ERNST-JORG VON STUDNITZ

Pour le Gouvernement de la fédération de Russie :

OTTO SCHILI

ANNEXE À L'ACCORD DU 3 MAI 1999 ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE RELATIF À LA COOPÉRATION DANS LA LUTTE CONTRE LES CRIMES LES PLUS DANGEREUX

Conformément à l'article 8, paragraphe 2, de l'Accord entre le Gouvernement de la fédération de Russie et le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne relatif à la coopération dans la lutte contre les crimes les plus dangereux, la présente annexe fait partie intégrante de l'Accord et règle les questions concernant la forme, le contenu et l'exécution des demandes d'assistance.

1. Les demandes de communication de renseignements ou de prise de mesures en vertu du présent Accord sont communiquées directement par écrit par les autorités compétentes citées à l'article 2 du présent Accord, en particulier par télécopieur, télécopie ou courrier électronique. Dans les cas urgents, la demande peut également être communiquée oralement mais doit être immédiatement confirmée par écrit.

2. Toute demande de communication de renseignements ou de prise de mesure en vertu du présent Accord devra contenir ce qui suit:

- désignation de l'autorité requérante,
- désignation de l'autorité requise,
- exposé complet de l'acte criminel ou de l'événement en relation avec lequel l'assistance est requise,
- si possible, nom et prénom, date et lieu de naissance, profession, domicile ou résidence des personnes physiques, raison sociale et siège des personnes morales et autres indications relatives à l'exécution de la demande,
- contenu et motivation de la demande, qualification juridique des faits selon les prescriptions légales de la Partie requérante.

En outre, une demande d'assistance pourra également contenir ce qui suit:

- exposé d'une procédure particulière ou d'une condition particulière pour l'exécution de la demande, dont la Partie requérante demande le respect, ainsi que la motivation de la nécessité,
- mention du délai souhaité pour l'exécution de la demande,
- demande de donner la possibilité à des représentants de l'autorité compétente de la Partie requérante d'être présents lors de la prise des mesures indiquées dans la demande,
- toutes les autres informations garantissant l'exécution de la demande qui peuvent être portées à la connaissance de l'autorité compétente de la Partie requise.

La demande écrite pour l'assistance sera signée par l'unité hiérarchique compétente.

3. Les demandes d'assistance seront honorées le plus vite possible. L'autorité requise pourra demander des indications complémentaires si cela s'avère nécessaire à l'exécution de la demande d'assistance.

Toute demande sera honorée selon la procédure prévue par les dispositions légales de la Partie requise, mais des formes et procédures particulières peuvent être appliquées sur

demande de la Partie requérante, pour autant qu'elles ne soient pas contraires aux dispositions légales de la Partie requise.

Si l'exécution d'une demande n'est pas du ressort de l'autorité à laquelle elle a été adressée, celle-ci transmettra immédiatement, conformément à l'article 6 du présent Accord, la demande à l'autorité compétente aux sens de l'article 2 du présent Accord et en informera l'autorité requérante.

4. L'autorité requise prendra toutes les mesures nécessaires pour assurer la confidentialité de la demande et de son contenu. Si une demande ne peut pas être honorée en assurant la confidentialité, l'autorité compétente requise en informera l'autorité compétente requérante, qui devra décider si la demande doit être honorée dans ces conditions.

5. Les frais liés à l'exécution d'une demande seront supportés par la Partie requise, à l'exception des frais de voyage des représentants de la Partie requérante.

No. 41921

**United Nations
and
South Africa**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of the Republic of South Africa regarding the hosting of the "Parliamentarian Forum on Energy Legislation and Sustainable Development", to be held in Cape Town, from 5 to 7 October 2005. Cape Town, 30 September 2005 and New York, 4 October 2005

Entry into force: *4 October 2005, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 4 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Afrique du Sud**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement de la République sud-africaine concernant l'organisation du "Forum de parlementaires sur la législation de l'énergie et du développement durable", devant se tenir au Cap, du 5 au 7 octobre 2005. Le Cap, 30 septembre 2005 et New York, 4 octobre 2005

Entrée en vigueur : *4 octobre 2005, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 4 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41922

**United Nations
and
Cape Verde**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Cape Verde regarding the hosting of the "Expert Meeting on Data and Indicators for the follow-up of the Millennium Development Goals", to be held in Praia, from 5 to 9 December 2005. New York, 1 August 2005 and 6 October 2005

Entry into force: *6 October 2005, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic texts: *English and French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 6 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Cap-Vert**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Cap-Vert concernant l'organisation de la "Réunion d'experts sur les données et indicateurs pour le suivi des objectifs du Millénaire pour le développement", devant se tenir à Praia, du 5 au 9 décembre 2005. New York, 1 août 2005 et 6 octobre 2005

Entrée en vigueur : *6 octobre 2005, conformément aux dispositions desdites lettres*

Textes authentiques : *anglais et français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 6 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41923

**United Nations
and
Seychelles**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Seychelles regarding the hosting of the Regional Follow-up Meeting for the Atlantic, Indian Ocean, Mediterranean and South China Seas (AIMS) region, to be held in Mahé, from 26 to 28 October 2005. New York, 12 and 19 October 2005

Entry into force: *19 October 2005, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 19 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Seychelles**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement des Seychelles concernant l'organisation de la Réunion de suivi régionale pour la région de l'Atlantique, de l'océan Indien, de la Méditerranée et de la mer de Chine méridionale (AIMS), devant se tenir à Mahé, du 26 au 28 octobre 2005. New York, 12 et 19 octobre 2005

Entrée en vigueur : *19 octobre 2005, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 19 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41924

**United Nations
and
Costa Rica**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Costa Rica regarding the arrangements for the "2nd International Expert Meeting on Sustainable Consumption and Production", held in San José, from 5 to 8 September 2005. New York, 1 and 29 July 2005

Entry into force: *29 July 2005, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 5 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Costa Rica**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Costa Rica concernant les arrangements pour la "Deuxième réunion internationale d'experts sur la production et la consommation durables", ayant eu lieu à San José, du 5 au 8 septembre 2005. New York, 1 et 29 juillet 2005

Entrée en vigueur : *29 juillet 2005, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 5 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41925

**Lithuania
and
Austria**

Agreement between the Republic of Lithuania and the Republic of Austria concerning the bilateral international economic relations. Vilnius, 16 September 1994

Entry into force: *1 November 1995 by notification, in accordance with article 13*

Authentic texts: *German and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Autriche**

Accord entre la République de Lituanie et la République d'Autriche relatif aux relations économiques internationales bilatérales. Vilnius, 16 septembre 1994

Entrée en vigueur : *1er novembre 1995 par notification, conformément à l'article 13*

Textes authentiques : *allemand et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

A b k o m m e n

**zwischen der Republik Litauen
und der Republik Österreich
über die bilateralen Außenwirtschaftsbeziehungen**

Die Republik Litauen und die Republik Österreich, im folgenden "Vertragsparteien" genannt, sind

- vom Wunsche geleitet, die bestehenden bilateralen Außenwirtschaftsbeziehungen zu verstärken,
- im Bestreben den Warenaustausch und die wirtschaftliche, industrielle, technische und technisch-wissenschaftliche Zusammenarbeit auf der Grundlage der Gleichberechtigung und des gegenseitigen Vorteils zu fördern,
- in der Überzeugung, daß ein neues Abkommen über die bilateralen Außenwirtschaftsbeziehungen eine günstige Voraussetzung und geeignete Grundlage zur Weiterentwicklung der bilateralen Außenwirtschaftsbeziehungen schafft,
- im Einklang mit den in beiden Staaten geltenden Rechtsvorschriften,
- ausgehend von marktwirtschaftlichen Grundsätzen,

wie folgt übereingekommen:

A r t i k e l 1

Die Vertragsparteien werden im Rahmen ihrer geltenden Rechtsvorschriften ihre bilateralen Wirtschaftsbeziehungen zwischen den Unternehmen, Organisationen, Gesellschaften und Institutionen beider Staaten, im folgenden "Unternehmen" genannt, sowie die Gründung von Gemeinschaftsunternehmen und Beteiligungen erleichtern und fördern.

A r t i k e l 2

- (1) Die Republik Litauen und die Republik Österreich behandeln einander nach dem Grundsatz der Meistbegünstigung hinsichtlich der Zölle und sonstigen Abgaben sowie des Erhebungsverfahrens für solche Zölle und sonstige Abgaben, die anlässlich der Einfuhr oder Ausfuhr von Waren erhoben werden.
- (2) Die Vertragsparteien stimmen überein, daß die Meistbegünstigung sich insbesondere nicht auf Zugeständnisse, Vorteile oder Befreiungen bezieht, die eine der Vertragsparteien gewährt oder gewähren wird:
 - a) Nachbarstaaten zur Erleichterung des Grenzverkehrs,
 - b) Staaten, die mit ihr einer Zollunion oder einer Zone des freien oder präferentiellen Handels angehören, die bereits besteht oder in Zukunft geschaffen wird,
 - c) Drittstaaten in Anwendung multilateraler Vereinbarungen an denen die andere Vertragspartei nicht teilnimmt.

A r t i k e l 3

- (1) Die Vertragsparteien werden im Rahmen ihrer Möglichkeiten und der im jeweiligen Staat geltenden Rechtsvorschriften den Außenhandel und die wirtschaftliche, industrielle, technische und technisch-wissenschaftliche Zusammenarbeit fördern.
- (2) Die Vertragsparteien stimmen überein,
 - a) daß insbesondere in folgenden Bereichen gute Kooperationsmöglichkeiten gegeben sind:
 - Förderung von Technologietransfer und Know-how-Ausbau einschließlich angewandter Forschung,
 - Land- und Forstwirtschaft einschließlich Landschaftsschutz,
 - Kultivierung, Gewinnung und Verarbeitung von Flachs,
 - Leder- und Pelzbe- und -verarbeitung,
 - holzbe- und verarbeitende Industrie,
 - Lebensmittelindustrie, Verarbeitung und Lagerung landwirtschaftlicher Produkte,

- landwirtschaftliche Maschinen und Ausrüstungen,
- pharmazeutische, medizinische und chemische Industrie,
- Elektro- und Elektronikindustrie,
- gemeinsame Aufsuchung, Gewinnung, Verarbeitung und Vermarktung von Bodenschätzen,
- Revitalisierung, Modernisierung, Ausbau, Automation bestehender Anlagen,
- finanzielle und sonstige Dienstleistungen,
- Berufsausbildung und Managementschulung,
- Informatik,
- Organisation und Durchführung von Messen, Ausstellungen, Seminaren, Austausch von Wirtschaftsmissionen und Experten;

b) daß die Projekte grundsätzlich nach den höchsten jeweils verfügbaren Standards der Umwelttechnologien verwirklicht werden sollen;

(3) Die Vertragsparteien werden im Bewußtsein der Notwendigkeit der Verwirklichung wirtschaftlich vernünftiger und ökologisch vertretbarer Infrastruktursysteme höchstes Interesse der Zusammenarbeit in folgenden Bereichen widmen:

- Energie,
- Schifffahrt,
- Hafenwirtschaft,
- Eisenbahn,
- Luftfahrt,
- Telekommunikation,
- Wasserwirtschaft,
- Recycling und Abfallverwertung.

A r t i k e l 4

Die Vertragsparteien stimmen überein, daß der Tourismus zur Vertiefung der bilateralen Außenwirtschaftsbeziehungen beitragen kann.

- (1) Im Rahmen der im jeweiligen Staat geltenden Rechtsvorschriften und auf Grundlage der Empfehlungen der Konferenz der Vereinten Nationen über den Fremdenverkehr und die internationalen Reisen, Rom 1963, und der "Tourismus-Charta und Touristen-Code", Sofia 1985, werden beide Vertragsparteien den Tourismus fördern.
- (2) Die wirtschaftliche, industrielle, technische und technisch-wissenschaftliche Zusammenarbeit bei Tourismusprojekten sowie beim Ausbau der entsprechenden Infrastruktur soll nach den Grundsätzen des Umweltschutzes und des schonenden Tourismus erfolgen.

A r t i k e l 5

Der Zahlungsverkehr zwischen der Republik Litauen und der Republik Österreich erfolgt in Übereinstimmung mit den Devisenvorschriften, die in jedem der beiden Staaten jeweils in Kraft stehen, in frei konvertierbarer Währung.

A r t i k e l 6

- (1) Der Warenaustausch und die wirtschaftliche, industrielle, technische und technisch-wissenschaftliche Zusammenarbeit im Rahmen dieses Abkommens wird auf kommerzieller Grundlage durchgeführt.
- (2) Der Handel zwischen den Unternehmen beider Staaten erfolgt zu marktgerechten Preisen.

A r t i k e l 7

- (1) Die Vertragsparteien nehmen Konsultationen auf, sobald eine Ware im Handel zwischen den Vertragsparteien in solchen Mengen oder zu solchen Preisen oder unter solchen Bedingungen eingeführt wird, daß den inländischen Herstellern gleichartiger oder unmittelbar konkurrierender Waren eine schwerwiegende Schädigung verursacht wird oder verursacht zu werden droht.

- (2) Stellen die Vertragsparteien in diesen Konsultationen einvernehmlich fest, daß eine im Abs. 1 genannte Situation besteht, so werden die Ausfuhren beschränkt oder andere Maßnahmen getroffen, um eine Schädigung zu verhüten oder zu beseitigen.
- (3) Erzielen die Vertragsparteien keine Einigung, so steht es der Vertragspartei, welche die Konsultationen beantragt hat, frei, die Einfuhren der betreffenden Waren soweit und so lange zu beschränken, wie dies zur Verhütung oder Beseitigung der Schädigung erforderlich ist. Der anderen Vertragspartei steht es dann frei, von ihren Verpflichtungen gegenüber der ersten Vertragspartei für ein im wesentlichen gleichwertiges Handelsvolumen abzuweichen.
- (4) In Fällen, in denen ein Aufschub der Konsultationen einen schwerwiegenden Schaden verursachen würde, können vorläufige Maßnahmen ohne vorherige Konsultationen getroffen werden. In diesem Fall sind jedoch Konsultationen sofort aufzunehmen.
- (5) Bei der Auswahl von Maßnahmen nach diesem Artikel bevorzugen die Vertragsparteien Maßnahmen, die das Weiterfunktionieren dieses Abkommens am wenigsten beeinträchtigen.

A r t i k e l 8

Die Vertragsparteien erkennen die Nützlichkeit und Notwendigkeit einer stärkeren Beteiligung kleiner und mittlerer Unternehmen an den bilateralen Außenwirtschaftsbeziehungen an.

A r t i k e l 9

- (1) Die Vertragsparteien empfehlen den Unternehmen zur Streitbeilegung primär freundschaftliche Lösungen im beiderseitigen Einvernehmen.
- (2) Im Rahmen der geltenden Rechtsvorschriften fördern die Vertragsparteien
 - a) die Regelung von Streitfragen zwischen Unternehmen im Zusammenhang mit Handels- und Kooperationsgeschäften sowie bei der Gründung von Gemeinschaftsunternehmen und Beteiligungen der Vertragsparteien durch Schiedsgerichte,

- b) die Anwendung der von der Kommission der Vereinten Nationen für internationales Handelsrecht (UNCITRAL) ausgearbeiteten Schiedsregeln und die Einschaltung eines Schiedsgerichts eines Unterzeichnerstaates des 1958 in New York geschlossenen Übereinkommens über die Anerkennung und Vollstreckung ausländischer Schiedssprüche.

A r t i k e l 10

Änderungen oder der Ablauf der Gültigkeit des vorliegenden Abkommens haben keinen Einfluß auf die Abwicklung der zwischen den Unternehmen der beiden Staaten vorher abgeschlossenen Verträge.

A r t i k e l 11

- (1) Mit dem vorliegenden Abkommen wird eine "Gemischte Kommission" errichtet, welche auf Wunsch einer der beiden Vertragsparteien abwechselnd in Litauen oder Österreich zusammentreten wird.
- (2) Zu den besonderen Aufgaben dieser Gemischten Kommission gehören
 - a) Analyse der Entwicklung der bilateralen Außenwirtschaftsbeziehungen,
 - b) Abstimmung und Erschließung neuer Möglichkeiten sowie Förderung der zukünftigen wirtschaftlichen Zusammenarbeit,
 - c) Empfehlungen und Konsultationen zur Anwendung dieses Abkommens,
 - d) Unterbreitung von Vorschlägen zur Verbesserung der Bedingungen der wirtschaftlichen, industriellen, technischen und technisch-wissenschaftlichen Zusammenarbeit zwischen den Unternehmen beider Staaten.

A r t i k e l 12

- (1) Mit Rechtswirksamkeit der Teilnahme einer Vertragspartei oder beider Vertragsparteien am Europäischen Wirtschaftsraum (EWR) oder des Beitrittes zu den Europäischen Gemeinschaften (EG) oder einer dieser nachfolgenden Organisationen sind die Vertragsparteien durch dieses Abkommen insofern nicht gebunden, als dies mit dem sich dadurch ergebenden Rechtsbestand unvereinbar ist.

- (2) In diesem Fall werden die Vertragsparteien gemeinsam die weitergeltenden Bestimmungen des vorliegenden Abkommens feststellen.

A r t i k e l 13

- (1) Dieses Abkommen tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der auf den Monat folgt, in dem die Vertragsparteien einander mitgeteilt haben, daß ihre jeweiligen innerstaatlichen Voraussetzungen für das Inkrafttreten dieses Abkommens erfüllt sind.
- (2) Dieses Abkommen wird für die Dauer eines Jahres abgeschlossen und verlängert sich jeweils um ein weiteres Jahr, wenn es nicht drei Monate vor Ablauf seiner Gültigkeit von einer der beiden Vertragsparteien schriftlich auf diplomatischem Wege gekündigt wird.
- (3) Mit Inkrafttreten dieses Abkommens verlieren
- a) das Handelsübereinkommen zwischen der Republik Litauen und der Republik Österreich vom 5. 10. 1928,
 - b) der Notenwechsel zum Handelsübereinkommen zwischen der Republik Litauen und der Republik Österreich vom 5. 10. 1928,
 - c) der Notenwechsel zwischen der Republik Litauen und der Republik Österreich über die Einräumung eines Zollkontingentes für Eier vom 27. 4. 1934
 - d) der Notenwechsel zwischen der Republik Litauen und der Republik Österreich betreffend die Einfuhr von toten Gänsen aus Litauen vom 11. 2. 1936

ihre Wirksamkeit.

Geschehen zu *Vilnius*, am *16. Sept. 1994*... in zwei Urschriften, jeweils in litauischer und deutscher Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

FÜR DIE
REPUBLIK LITAUEN

FÜR DIE
REPUBLIK ÖSTERREICH

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS

IR

AUSTRIJOS RESPUBLIKOS

S U T A R T I S

DĖL DVIŠALIŲ TARPTAUTINIŲ EKONOMINIŲ SANTYKIŲ

Lietuvos Respublika ir Austrijos Respublika, toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis",

- norėdamos sustiprinti dvišalius tarptautinius ekonominius santykius,

- siekdamos lygiateisiškumo ir abipusės naudos pagrindu skatinti prekių mainus bei ekonominių, pramoninių, techninių ir techninių- ekonominių bendradarbiavimą,

- įsitikinusios, kad nauja sutartis dėl dvišalių tarptautinių ekonominių santykių sudarys palankias sąlygas ir tinkamą pagrindą tolimesnei dvišalių ekonominių tarptautinių santykių plėtotei,

- pagal abiejose valstybėse galiojančius teisinius aktus,

- vadovaudamosi rinkos ekonomikos principais,

susitarė:

1 straipsnis

Susitariančiosios Šalys pagal jų galiojančius teisinius aktus remis ir skatins dvišalius ekonominius santykius tarp abiejų valstybių įmonių, organizacijų, bendrovių ir institucijų, toliau vadinamų "įmonėmis", taip pat ir bendrų įmonių steigimą ir tiesiogines investicijas.

2 straipsnis

(1) Lietuvos Respublika ir Austrijos Respublika traktuoja viena kitą pagal didžiausio palankumo statusą dėl muitų ir kitų rinkliavų, taip pat renkant mokesčius už tokius muitus ir kitas rinkliavas už prekių įvežimą arba išvežimą.

(2) Susitariančiosios Šalys susitaria, kad didžiausio palankumo statusas visų pirma neapima nuolaidų, pirmumo teisės arba atleidimų nuo mokesčių, kuriuos suteikia arba suteiks viena Susitariančioji Šalis:

(a) kaimyninėms valstybėms sienos pervažiavimui palengvinti;

(b) valstybėms, kurios kartu su ja priklauso muitų sąjungai arba laisvos ar preferencinės prekybos zonos, jau esamoms arba ateityje sukursimoms;

(c) trečiosioms valstybėms, taikant daugiašalius susitarimus, kuriuose kita Susitariančioji Šalis nedalyvauja.

3 straipsnis

(1) Susitariančiosios Šalys pagal savo galimybes ir jų valstybėse galiojančius teisinius aktus skatins užsienio prekybą bei ekonominę, pramoninę, techninę ir techninį-mokslinį bendradarbiavimą.

(2) Susitariančiosios Šalys susitaria, kad:

(a) ypač tinkamos bendradarbiavimui yra šios sritys:

- pasikeitimo technologijomis ir naujovėmis, įskaitant taikomuosius mokslinius tyrimus, skatinimas;

- žemės ir miškų ūkis, įskaitant kraštovaizdžio apsaugą;

- linų auginimas, nuėmimas ir apdirbimas;
- odų ir kailių apdorojimas ir perdirbimas;
- medienos perdirbimo pramonė;
- maisto pramonė ir žemės ūkio produktų perdirbimas bei sandėliavimas;
- žemės ūkio mašinos ir įrengimai;
- farmacijos, medicinos ir chemijos pramonė;
- elektros gamyba ir elektronikos pramonė;
- bendra žemės išteklių paieška, gavyba, perdirbimas ir realizavimas;
- esamų įrengimų rekonstrukcija, modernizavimas, plėtimas ir automatizavimas;
- finansinės ir kitos paslaugos;
- profesinis mokymas ir menedžerių rengimas;
- informatika;
- mugių, parodų, seminarų organizavimas ir rengimas, pasikeitimas ekonominėmis misijomis ir ekspertais;

b) kad projektai turi būti įgyvendinami pagal esamus aukščiausius aplinkos apsaugos technologijos standartus.

(3) Susitariančiosios Šalys, suprasdamos ekonomiškai racionalių ir ekologiškai priimtinių infrastruktūrų sukūrimo svarbą, bendradarbiaudamos didžiausią dėmesį skirs šioms sritims:

- energetikai;
- laivininkystei;
- uostų ūkiui;
- geležinkeliui;
- oro transportui;
- telekomunikacijoms;
- vandens ūkiui;
- antrinių žaliavų perdirbimui ir panaudojimui.

4 straipsnis

Susitariančiosios Šalys susitaria, kad turizmas gali prisidėti plėtojant dvišalius tarptautinius ekonominius santykius.

(1) Susitariančiosios Šalys skatins turizmą pagal kiekvienoje valstybėje galiojančius teisinius aktus ir Jungtinių Tautų konferencijų dėl turizmo ir tarptautinių kelionių (Roma, 1963), ir "Turizmo Chartijos ir Turizmo nuostatų" ("Tourismus-Charta ir Touristen-Code"), (Sofija, 1985) pagrindus ir rekomendacijas.

(2) Ekonominis, pramoninis, techninis ir techninis-mokslinis bendradarbiavimas vykdant turizmo projektus, taip pat kuriant atitinkamą infrastruktūrą turi vykti pagal aplinkos apsaugos ir gamtą tausojančio turizmo principus.

5 straipsnis

Tarp Lietuvos Respublikos ir Austrijos Respublikos atsiskaitoma laisvai konvertuojama valiuta pagal valiutos taisykles, galiojančias kiekvienoje valstybėje.

6 straipsnis

(1) Pagal šią Sutartį prekių mainai ir ekonominis, pramoninis, techninis ir techninis-mokslinis bendradarbiavimas vyksta komerciniais pagrindais.

(2) Prekyba tarp abiejų valstybių įmonių vyksta rinkos kainomis.

7 straipsnis

(1) Susitariančiosios Šalys konsultuojasi, jeigu prekiaujant tarp Susitariančiųjų Šalių ivezamos prekės tokiais kiekiais ar tokiomis kainomis arba jeigu jos ivezamos tokiomis sąlygomis, kad vietiniams analogiškų prekių gamintojams ar betarpiškai konkuruojančių prekių gamintojams padaroma arba gali būti padaryta reikšminga žala.

(2) Šių konsultacijų metu Susitariančiosioms Šalims sutartinai konstatavus, kad yra susidariusi šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodyta situacija, apribojami išvežimai arba taikomos kitos priemonės, kad būtų išvengta žalos arba ji būtų pašalinta.

(3) Susitariančiosioms Šalims nesusitarus, Susitariančioji Šalis, kuri reikalavo tų konsultacijų, gali šių prekių įvežimą apriboti tokiu mastu ir tokiam laikui, kuris reikalingas išvengti žalai arba jai pašalinti. Tuo atveju antroji Susitariančioji Šalis gali nustatyti pirmajai Susitariančiajai Šaliai iš esmės lygiavertę prekybos apimtį.

(4) Tais atvejais, kai konsultacijų atidėjimas sukeltų sunkias pasekmes, galima be išankstinių konsultacijų taikyti laikinas priemones. Tokiu atveju konsultacijas reikia pradėti nedelsiant.

(5) Pasirenkant priemones pagal šį straipsnį, Susitariančiosios Šalys taiko tokias priemones, kurios mažiausiai trukdo įgyvendinti šią Sutartį.

8 straipsnis

Susitariančiosios Šalys pripažįsta, kad reikia didinti mažųjų ir vidutinių įmonių dalyvavimo tarptautiniuose ekonominiuose santykiuose naudingumą ir svarbą.

9 straipsnis

(1) Susitariančiosios Šalys rekomenduoja įmonėms spręsti ginčus visų pirma draugiškai abipusiai susitariant.

(2) Susitariančiosios šalys pagal jų galiojančius teisinius aktus:

a) skatina savo įmones ginčytinus klausimus dėl prekybos ir kooperacijos reikalų, taip pat dėl bendrų įmonių steigimo ir tiesioginių investicijų spręsti arbitraže;

b) skatina vadovautis Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) parengtomis arbitražinio teismo taisyklėmis ir 1958 metais Niujorke pasirašytu susitarimu dėl užsienio arbitražinių sprendimų pripažinimo ir vykdymo.

10 straipsnis

Šios Sutarties pakeitimai arba jo galiojimo termino pasibaigimas neturi įtakos abiejų Susitariančių Šalių įmonių anksčiau sudarytoms sutartims.

11 straipsnis

(1) Pagal šią Sutartį sudaroma Mišri komisija, kuri, pageidaujant vienai iš Susitariančiųjų Šalių, susirenka pakaitomis Lietuvoje arba Austrijoje.

(2) Svarbiausios šios Mišrios komisijos užduotys yra:

a) tikrinti dvišalių tarptautinių ekonominių santykių vystymąsi;

b) išaiškinti ir derinti naujas bendradarbiavimo galimybes ir skatinti būsimą bendradarbiavimą;

c) rekomenduoti ir konsultuoti, kaip turi būti taikoma ši Sutartis;

d) teikti Susitariančiųjų Šalių įmonėms pasiūlymus dėl ekonominio, pramoninio, techninio ir techninio-mokslinio bendradarbiavimo sąlygų gerinimo.

12 straipsnis

(1) Jeigu viena arba abi Susitariančiosios Šalys priklauso Europos ekonominei zonai ar įstoja į Europos Bendriją (EB) arba į jos teises perimsiančią organizaciją, tai Susitariančiosioms Šalims ši Sutartis taikoma tiek, kiek ji neprieštarauja jų, kaip šių organizacijų dalyvių, teisei padėčiai.

(2) Šiuo atveju Susitariančiosios Šalys kartu nustatys toliau galiojančias šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

(1) Ši Sutartis įsigalioja pirmą dieną trečio mėnesio, einančio po to mėnesio, kai Susitariančiosios Šalys viena kitą informuos, apie atitinkamų sąlygų šiai Sutarčiai įsigaliojimo sąlyse įvykdymą.

(2) Ši Sutartis sudaroma vieneriems metams ir automatiškai galioja kitiems metams, jeigu likus trims mėnesiams iki jos galiojimo pabaigos viena iš Susitariančiųjų Šalių raštu diplomatiniais kanalais nepraneša apie jos nutraukimą.

(3) Įsigaliojus šiai Sutarčiai netenka galios:

a) 1928 m. spalio 5 d. Lietuvos Respublikos ir Austrijos Respublikos Prekybos konvencija;

b) 1928 m. spalio 5 d. pasikeitimas notomis dėl Lietuvos Respublikos ir Austrijos Respublikos Prekybos konvencijos;

c) 1934 m. balandžio 27 d. pasikeitimas notomis tarp Lietuvos Respublikos ir Austrijos Respublikos "Dėl muitų kontingento kiaušiniams nustatymo";

d) 1936 m. vasario 11 d. pasikeitimas notomis tarp Lietuvos Respublikos ir Austrijos Respublikos "Dėl negyvų žašų įvežimo iš Lietuvos".

Sudaryta *Vilniuje* 19*94*. m. *rugsejo 16* d.
dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir vokiečių kalba, abu tekstai vienodos galios.

Lietuvos Respublikos
vardu

Austrijos Respublikos
vardu

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE REPUBLIC OF AUSTRIA CONCERNING THE BILATERAL INTERNATIONAL ECONOMIC RELATIONS

The Republic of Lithuania and the Republic of Austria, hereinafter referred to as "the Contracting Parties",

Guided by the desire to strengthen existing bilateral foreign trade relations,

Seeking to promote the exchange of goods and economic, industrial, technical and scientific and technological cooperation on the basis of equality and mutual advantage,

Convinced that a new agreement on bilateral foreign trade relations will create favourable conditions and a suitable basis for the further development of bilateral foreign relations,

In conformity with the law in force in the two States,

On the basis of market-economy principles,

Have agreed as follows,

Article 1

The Contracting Parties shall, within the bounds of their prevailing laws, facilitate and promote their bilateral economic relations between the enterprises, organizations, companies and institutions of both States, hereinafter called "enterprises", as well as the founding of joint ventures and direct investments.

Article 2

(1) The Republic of Lithuania and the Republic of Austria shall accord each other most-favoured-nation treatment in respect of customs and other duties and of the procedure for collecting such customs and other duties as are levied on the occasion of the import or export of goods.

(2) The Contracting Parties agree that most-favoured-nation treatment shall not apply in particular to concessions, advantages or exemptions which either of the Contracting Parties grants or will grant to:

(a) Neighbouring States for the facilitation of border traffic;

(b) States which are fellow members of a customs union or of a free trade area or preferential trade area which already exists or which may be set up in the future;

(c) Third States in pursuance of multilateral agreements to which the other Contracting Party is not a party.

Article 3

(1) The Contracting Parties shall, within the bounds of their possibilities and of the law in force in each State, promote foreign trade and economic, industrial, technical and scientific and technological cooperation.

(2) The Contracting Parties agree that:

(a) There are good opportunities for cooperation especially in the following areas:

- Promotion of the transfer of technology and expansion of know-how, including applied research;
- Agriculture and forestry, including landscape conservation;
- Cultivation, production and processing of flax;
- Processing of leather and furs;
- The woodworking and wood processing industry;
- The foodstuffs industry, the processing and storage of agricultural products;
- Agricultural machinery and equipment;
- The pharmaceutical, medical and chemical industry;
- The electrical and electronics industry;
- Joint prospecting, extraction, processing and marketing of mineral resources;
- Rehabilitation, modernization, expansion and automation of existing plant;
- Financial and other services;
- Vocational and management training;
- Computer science;
- Organization and holding of trade fairs, exhibitions and seminars, exchanges of economic delegations and experts;

(b) Projects shall be carried out, as a matter of principle, in keeping with state-of-the-art standards of environmental technology.

(3) The Contracting Parties, being mindful of the need to set up economically sound and ecologically acceptable infrastructure systems, shall devote the greatest attention to cooperation in the following areas:

- Energy;
- Shipping;
- Port management;
- Railways,
- Aviation;
- Telecommunications;
- Water resource management;
- Recycling and waste recovery.

Article 4

The Contracting Parties agree that tourism can contribute to the intensification of bilateral foreign trade relations.

(1) The two Contracting Parties shall promote tourism in conformity with the law in force in each State and on the basis of the recommendations of the United Nations Conference on International Travel and Tourism, held in Rome in 1963, and of the Tourism Bill of Rights and Tourist Code, adopted in Sofia in 1985.

(2) Economic, industrial, technical and scientific and technological cooperation in tourism projects and in the further development of the relevant infrastructure shall be based on the principles of environmental protection and gentle tourism.

Article 5

Payment transactions between the Republic of Lithuania and the Republic of Austria shall comply with the foreign exchange regulations in force in each of the two States and shall be conducted in freely convertible currency.

Article 6

(1) Trade in goods and economic, industrial, technical and scientific and technological cooperation under this Agreement shall be conducted on a commercial basis.

(2) Trade between enterprises of the two States shall be conducted at fair market prices.

Article 7

(1) The Contracting Parties shall enter into consultations as soon as any article is imported in trade between the Contracting Parties in such quantities, at such prices or on such terms as to cause or threaten to cause serious damage to domestic manufacturers of similar or directly competing goods.

(2) If, in the course of such consultations, the Contracting Parties agree that a situation of the kind mentioned in paragraph 1 exists, exports shall be restricted or other measures shall be taken in order to prevent or eliminate damage.

(3) If the Contracting Parties are unable to reach agreement, the Contracting Party which requested the consultations shall be free to restrict imports of the articles in question to the extent and for the duration necessary to prevent or eliminate damage. The other Contracting Party shall then be free to derogate from its obligations to the first Contracting Party in respect of a volume of trade of essentially equal value.

(4) In cases in which a delay in holding consultations would cause serious damage, provisional measures may be taken without prior consultations. In this case, consultations must, however, be entered into immediately.

(5) In choosing measures pursuant to this article, the Contracting Parties shall give preference to measures which least impair the continued operation of this Agreement.

Article 8

The Contracting Parties recognize the usefulness and necessity of greater participation by small- and medium-sized enterprises in bilateral foreign trade relations.

Article 9

(1) The Contracting Parties recommend that enterprises settle disputes primarily through mutually agreed amicable solutions.

(2) In conformity with the law in force, the Contracting Parties shall promote:

(a) The settlement by arbitral tribunals of disputes between enterprises in connection with trade and cooperation transactions and in the event of the founding of joint ventures or direct investments by the Contracting Parties;

(b) The application of the Arbitration Rules drawn up by the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL) and recourse to an arbitral tribunal of a State signatory to the Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards concluded in New York in 1958.

Article 10

Amendments to or the expiry of the validity of this Agreement shall not affect the performance of contracts concluded earlier between enterprises of the two States.

Article 11

(1) A "Joint Commission" shall be established under this Agreement. It shall meet alternately in Lithuania or Austria at the request of either Contracting Party.

(2) The tasks of the Joint Commission shall include in particular:

(a) Analysis of the development of bilateral foreign trade relations;

(b) Coordination and development of new opportunities for and the promotion of future economic cooperation;

(c) Recommendations and consultations regarding the application of this Agreement;

(d) Submission of proposals for the improvement of the conditions for economic, industrial, technical and scientific and technological cooperation between the enterprises of the two States.

Article 12

(1) As from the legally effective participation of one or both of the Contracting Parties in the European Economic Area (EEA) or of accession to the European Communities (EC) or a successor organization thereof, the Contracting Parties shall not be bound by this Agreement in so far as the latter is incompatible with the resulting legal situation.

(2) In this case, the Contracting Parties shall jointly determine which provisions of this Agreement shall remain in force.

Article 13

(1) This Agreement shall enter into force on the first day of the third month following the month in which the Contracting Parties have notified each other that their respective internal requirements for the entry into force of this Agreement have been met.

(2) This Agreement shall be concluded for the period of one year and shall be extended by further one-year periods unless it is terminated in writing through the diplomatic channel by either of the Contracting Parties three months before its period of validity expires.

(3) The following shall cease to have effect on the entry into force of this Agreement:

(a) The Trade Agreement of 5 October 1928 between the Republic of Lithuania and the Republic of Austria;

(b) The exchange of notes regarding the Trade Agreement of 5 October 1928 between the Republic of Lithuania and the Republic of Austria;

(c) The exchange of notes of 27 April 1934 between the Republic of Lithuania and the Republic of Austria on the introduction of a customs quota for eggs;

(d) The exchange of notes of 11 February 1936 between the Republic of Lithuania and the Republic of Austria concerning the import of dead geese from Lithuania.

Done in Vilnius on 16 September 1999, in duplicate, each in the Lithuanian and German languages, both texts being equally authentic.

For the Republic of Lithuania:

For the Republic of Austria:

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE
D'AUTRICHE RELATIF AUX RELATIONS ÉCONOMIQUES
INTERNATIONALES BILATÉRALES

La République de Lituanie et la République d'Autriche, ci-après dénommées "les Parties contractantes",

Animées du désir de renforcer les relations économiques internationales bilatérales existantes,

Résolues à promouvoir l'échange de marchandises ainsi que la coopération économique, industrielle, technique et technico-scientifique, sur la base de l'égalité des droits et de l'avantage mutuel,

Convaincues qu'un nouvel Accord relatif aux relations économiques internationales bilatérales créera des conditions favorables et une base appropriée pour le développement ultérieur des relations économiques internationales bilatérales,

Conformément aux dispositions légales en vigueur dans les deux États,

S'appuyant sur les principes fondamentaux de l'économie de marché,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier

Dans le cadre de leurs dispositions législatives en vigueur, les Parties contractantes facilitent et favorisent leurs relations économiques internationales bilatérales entre les entreprises, organisations, sociétés et institutions des deux États, ci-après dénommées "entreprises", ainsi que la création d'entreprises en association et d'investissements.

Article 2

(1) La République de Lituanie et la République d'Autriche s'accorderont mutuellement un traitement conforme au principe de la nation la plus favorisée en ce qui concerne les droits de douane et autres droits ainsi que les modalités de perception de ces droits de douane et autres droits, perçus à l'occasion de l'importation ou de l'exportation de marchandises.

(2) Les Parties contractantes sont convenues que le statut de la nation la plus favorisée ne s'applique pas aux facilités, avantages ou exonérations qui sont ou seront accordés par l'une des Parties contractantes à :

- a) des États voisins pour faciliter le trafic frontalier;
- b) des États appartenant à une union douanière ou à une zone de libre échange ou d'échanges préférentiels qui existe déjà ou qui sera ultérieurement créée;
- c) des États tiers en application d'ententes multilatérales auxquelles l'autre Partie contractante n'est pas partie.

Article 3

(1) Les Parties contractantes soutiennent, dans la mesure de leurs possibilités et aux dispositions légales en vigueur dans l'État considéré, le commerce extérieur et la coopération dans les domaines économique, industriel, technique et technico-scientifique.

(2) Les Parties contractantes sont convenues :

a) qu'il existe de bonnes possibilités de coopération particulièrement dans les domaines suivants :

-- soutien au transfert de technologie et au développement des connaissances techniques, y compris de la recherche appliquée,

-- agriculture et foresterie, y compris protection du paysage,

-- culture, production et transformation du lin,

-- traitement et transformation du cuir et des peaux,

-- industrie du bois et de la transformation du bois,

-- industrie alimentaire, transformation et entreposage de produits agricoles,

-- machines et matériel agricole,

-- industrie pharmaceutique, médicale et chimique,

-- industrie électrique et électronique,

-- recherche, extraction, transformation et commercialisation communes de ressources naturelles,

-- remise en état, modernisation, agrandissement, automation des installations existantes,

-- services financiers et autres,

-- formation professionnelle et formation de cadres,

-- informatique,

-- organisation et tenue de foires, expositions, séminaires, échange de missions commerciales et d'experts;

b) que les projets doivent être mis en oeuvre en principe selon les normes de protection de l'environnement les plus élevées existant dans chaque cas.

(3) Conscientes de la nécessité de créer des systèmes d'infrastructure plus adaptés sur le plan économique et plus défendables sur le plan écologique, les Parties contractantes accorderont le plus grand intérêt dans leur coopération aux domaines suivants :

-- énergie,

-- navigation,

-- économie portuaire,

-- chemins de fer,

-- navigation aérienne,

-- télécommunications,

-- gestion des eaux,

-- recyclage et transformation des déchets.

Article 4

Les Parties contractantes conviennent que le tourisme peut contribuer à un approfondissement des relations économiques internationales bilatérales.

(1) Dans le cadre des dispositions légales en vigueur dans l'État considéré et sur la base des recommandations de la Conférence des Nations Unies sur le tourisme et les voyages internationaux, tenue à Rome en 1963, et de la Charte du tourisme et Code du tourisme, tenue à Sofia en 1985, les deux Parties contractantes encourageront le tourisme.

(2) La coopération économique, industrielle, technique et technico-scientifique, pour l'étude et l'exécution des projets relatifs au tourisme ainsi que de l'infrastructure correspondante, suit les principes de la protection de l'environnement et de la qualité du tourisme.

Article 5

Les transferts de paiements entre la République de Lituanie et la République d'Autriche ont lieu conformément à la législation des changes en vigueur dans chaque État, en devises librement convertibles.

Article 6

(1) L'échange de marchandises et la coopération économique, industrielle, technique et technico-scientifique dans le cadre du présent Accord s'effectue sur une base commerciale.

(2) Le commerce entre les entreprises des deux États s'effectue aux prix du marché.

Article 7

(1) Les Parties contractantes entament des consultations dès que, dans le commerce entre elles, une marchandise est importée dans des quantités, à des prix ou dans des conditions tels qu'il en résulte ou qu'il risque d'en résulter un préjudice grave pour les producteurs nationaux de marchandises de même nature ou immédiatement concurrentes.

(2) Si, au cours de ces consultations, les Parties contractantes constatent d'un commun accord qu'il existe bien une situation prévue au paragraphe 1 du présent article, les exportations sont limitées ou d'autres mesures, par exemple des arrangements spéciaux, sont prises pour éviter ou éliminer un tel préjudice.

(3) En l'absence d'Accord entre les Parties contractantes, la Partie contractante qui a demandé les consultations a le droit d'apporter des restrictions aux importations des marchandises en question autant et aussi longtemps qu'il le faut pour empêcher ou éliminer le préjudice. L'autre Partie contractante a alors le droit de ne pas respecter ses obligations envers l'autre Partie contractante pour un volume commercial de valeur sensiblement égale.

(4) Dans les cas où un retard serait de nature à causer un dommage grave, des mesures provisoires peuvent être prises sans consultations préalables. En pareil cas, des consultations sont engagées aussitôt.

(5) Dans le choix des mesures à prendre en application du présent article, les Parties contractantes donnent la préférence à celles qui, de par leur nature, risquent le moins de gêner l'application du présent Accord.

Article 8

Les Parties contractantes reconnaissent qu'il est utile et nécessaire que les petites et moyennes entreprises participent davantage aux relations économiques internationales bilatérales.

Article 9

(1) Les Parties contractantes recommandent aux entreprises de régler en premier lieu leurs différends par des solutions amiables d'un commun accord.

(2) Dans le cadre de la législation en vigueur :

a) les Parties contractantes favorisent le règlement par les tribunaux d'arbitrage des différends entre entreprises liés à des opérations commerciales et des activités de coopération ainsi qu'à la création d'entreprises en association et d'investissements des Parties contractantes;

b) les Parties contractantes favorisent l'application des règles d'arbitrage élaborées par la Commission des Nations Unies pour l'arbitrage commercial international (CNUDCI) et la saisine d'un tribunal d'arbitrage de l'un des États signataires de la Convention signée en 1958 à New York pour la reconnaissance et l'exécution des sentences arbitrales étrangères.

Article 10

Les modifications du présent Accord ou l'expiration de sa validité n'ont aucun effet sur l'exécution des contrats conclus antérieurement entre les entreprises des deux États.

Article 11

(1) Aux termes du présent Accord, il est créé une "commission mixte" qui se réunit alternativement, à la demande de l'une des Parties contractantes, au moins une fois par an, en Lituanie ou en Autriche.

(2) Les tâches de cette commission mixte sont notamment les suivantes :

a) analyse de l'évolution des relations économiques internationales bilatérales;

b) conclusion et ouverture de nouvelles possibilités et propositions d'encouragement et de coopération économique ultérieure;

c) recommandations et consultations relatives à l'application du présent Accord;

d) diffusion de propositions en vue de l'amélioration des conditions de la coopération économique, industrielle, technique et technico-scientifique entre les entreprises des deux États.

Article 12

(1) À la date d'entrée en vigueur de la participation de l'une des deux Parties contractantes à l'Espace économique européen (EEE) ou d'adhésion aux Communautés européennes (CE) ou à une organisation lui faisant suite, dans la mesure où le droit qui en résulte est incompatible avec le présent Accord, les Parties contractantes ne sont pas liées par celui-ci.

(2) Dans ce cas, les Parties contractantes déterminent conjointement quelles sont les dispositions du présent Accord qui continuent de s'appliquer.

Article 13

(1) Le présent Accord entrera en vigueur le premier jour du troisième mois qui suivra celui au cours duquel les Parties contractantes se seront notifiées que les conditions de leur droit interne pour l'entrée en vigueur du présent Accord sont remplies.

(2) Le présent Accord est conclu pour une durée d'un an et est prorogé par reconduction tacite d'année en année à moins que l'une des deux Parties contractantes ne le dénonce par écrit, par la voie diplomatique, trois mois avant l'expiration de sa validité.

(3) À la date d'entrée en vigueur du présent Accord s'éteignent :

a) l'Accord de commerce entre la République de Lituanie et la République d'Autriche du 5 octobre 1928,

b) l'Échange de notes entre la République de Lituanie et la République d'Autriche relatif à l'octroi d'un contingent douanier pour les oeufs du 27 avril 1934,

c) l'Échange de notes entre la République de Lituanie et la République d'Autriche relatif aux importations d'œuvres mortes lituaniennes du 11 février 1936.

Fait à Vilnius, le 16 septembre 1994, en deux exemplaires originaux, chacun en langues lituanienne et allemande, les deux textes faisant également foi.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République d'Autriche :

No. 41926

**Lithuania
and
Bulgaria**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Bulgaria on international transport of passengers and goods by road. Sofia, 7 March 1995

Entry into force: *24 April 2002 by notification, in accordance with article 21*

Authentic texts: *Bulgarian, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Bulgarie**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Bulgarie relatif au transport routier international de passagers et de marchandises. Sofia, 7 mars 1995

Entrée en vigueur : *24 avril 2002 par notification, conformément à l'article 21*

Textes authentiques : *bulgare, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[BULGARIAN TEXT — TEXTE BULGARE]

СПОГОДБА

**между Правителството на Литовската република
и Правителството на Република България за
международни автомобилни превози на пътници
и товари**

Правителството на Литовската република и Правителството на Република България, наричани по-нататък Договарящи се страни, в желанието си да съдействуват за развитието на икономическите и търговските връзки между двете страни и транзит през техните територии, се договориха за следното:

ЧЛЕН 1

Договарящите се страни си предоставят една на друга правото за извършване от техни превозвачи на международни превози на пътници и товари с автомобилен транспорт между двете страни и транзит през техните територии, като спазват условията на тази Спогодба.

ЧЛЕН 2

Определения:

1. Под "транспортно средство" се разбира всяко моторно транспортно средство или състав от автомобил с прикачено към него ремарке или полуремарке, предназначено за превоз на:

а) повече от 9 души, включително и шофьора;

б) товари

2. Под "превозвач" се разбира физическо или юридическо лице, регистрирано в едната от Договарящите се страни, което има право да извършва пътнически или товарни автомобилни превози със свое или наето от него транспортно средство в съответствие със законодателството, действащо в неговата страна.

3. Под "разрешително" се разбира всеки разрешителен режим, лиценз или концесия, изисквани в съответствие със законодателството, действащо във всяка от Договарящите се страни.

I. ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ

ЧЛЕН 3

1. Използваните в тази Спогодба определения имат следните значения:

а) "Редовни автобусни превози" - това са превози, извършвани по автобусните линии по предварително съгласувани между компетентните органи на Договарящите се страни маршрути, разписания и тарифи;

б) "Совалкови превози" - това са превози на групи пътници в определено време от територията на едната Договаряща се страна до местоназначение на територията на другата Договаряща се страна за временно пребиваване или транзитно преминаване през нейната територия. Връщането на тези пътници се извършва с автобус на същия превозвач в страната на първоначалното отпътуване. За целта първият рейс в обратно направление и последният рейс в основното направление се извършват с празни автобуси;

в) "Туристически или случайни превози" - това са такива превози, по време на които една и съща група пътници се превозва с едно и също транспортно средство, при което началният и крайният пункт се намират в държавата, където е регистрирано транспортното средство и по време на пътуването по целия маршрут не слизат и не се качват пътници. Такива превози се наричат при "затворени врати".

2. Превозите, определени в този член, могат да се извършват между Договарящите се страни или транзит през техните територии.

3. Транспортните средства на едната Договаряща се страна не могат да извършват превоз на пътници между два пункта, намиращи се на територията на другата Договаряща се страна.

ЧЛЕН 4

1. Редовните автобусни превози между Договарящите се страни и транзит през техните територии, както и совалковите превози се извършват при наличието на разрешителни.

2. Компетентните органи на Договарящите се страни издават разрешителни за тази част от маршрута, която преминава през тяхната територия. Процедурата по издаването на разрешителните и свързаните с това конкретни въпроси се съгласуват от компетентните органи на Договарящите се страни на основата на взаимност в рамките на Смесената комисия, посочена в член 16.

3. Разрешителното се издава в писмена форма. В него се определят маршрута на движение, срока на валидността му и други ограничения, ако такива съществуват.

4. Разрешителното трябва да се намира в автобуса, извършващ превоза, за представяне по искане на контролните органи.

ЧЛЕН 5

1. Всяка от Договарящите се страни издава разрешителни за редовни или совалкoви превози въз основа на заявка, направена от компетентния орган на другата Договаряща се страна.

2. Превозвачите подават заявления за получаване на разрешителни от компетентния орган на страната, на чиято територия те са регистрирани. Заявленията се подготвят по образец, установен от Смесената комисия.

ЧЛЕН 6

1. Не се изискват разрешителни за туристически и случайни превози както между двете страни, така и при транзитно преминаване през техните територии.

2. При извършване на превозите, посочени в точка 1 на този член, в транспортното средство трябва да има поименен списък на пътниците.

III. ПРЕВОЗ НА ТОВАРИ

ЧЛЕН 7

1. Всички превози на товари с транспортни средства, включително за собствена сметка, между Договарящите се страни, транзит през техните територии, както и от/до трета страна, с изключение на посочените в член 8, са подчинени на разрешителен режим.

2. По решение на Смесената комисия (член 16) Договарящите се страни могат да облекчават режима на разрешителни или взаимно да се освобождават от него.

3. Разрешителното се издава за всяко пътуване - отиване и връщане и за всяко транспортно средство.

4. Разрешителните са валидни за календарната година, за която компетентните органи на Договарящите се страни взаимно са ги разменили. Изключения се допускат по преценка на Смесената комисия в съответствие с член 16.

5. Разрешителното се издава на името на превозвача и не може да се отстъпва на друго лице.

6. Контингентът разрешителни за срок от една година по видове превози между двете страни, транзит през техните територии или до /от трети страни се определя от Смесената комисия в съответствие с член 16. По молба на една от Договарящите се страни могат да се издават допълнителни разрешителни над предварително договорения контингент.

ЧЛЕН 8

1. Не се изискват разрешителни за:

а) превоз на товари с автомобили с товароподемност до 3,5 тона и с обща маса до 6 тона;

б) превоз на покъщнина при преселване;

в) превоз на животни, транспортни средства, спортни принадлежности и оборудване, предназначени за спортни състезания;

г) превоз на декори, театрален реквизит и музикални инструменти, предназначени за представления;

д) превоз на предмети, предназначени за панаири, изложби и демонстрации;

е) превоз на предмети и оборудване, предназначени за радио и телевизионни записи и киноснимки;

ж) превоз на повредени транспортни средства както и на превозваните с тях товари, включително влизането и подмяната на повредените транспортни средства, при наличие на документи, потвърждаващи необходимостта от замяната;

з) превоз на тленни останки;

и) новозакупени транспортни средства при техния първи празен пробег.

2. Превозите, посочени по-горе от точка в) на този член до точка е) включително, се освобождават от разрешителни само при условие, че предметите или животните се внасят временно.

3. Специализираните транспортни средства, които не са предназначени за превоз на товари, се освобождават от разрешителни.

III. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

ЧЛЕН 9

1. Компетентните органи на Договарящите се страни издават разрешителни за пътнически и товари превози в съответствие с тази Спогодба само на превозвачите, които, съгласно тяхното национално законодателство, имат право да извършват международни автомобилни превози.

2. Разрешителните и другите посочени в тази Спогодба документи трябва да се намират в транспортните средства и да се представят на митническите, граничните, полицейските и други компетентни органи по тяхно искане.

ЧЛЕН 10

1. За транспортните средства, регистрирани в една от Договарящите се страни се заплащат съответните такси и сборове, валидни на територията на другата Договаряща се страна.

2. При извършване на превози въз основа на тази Спогодба взаимно се освобождават от митни сборове и разрешения на територията на другата Договаряща се страна:

а) горивото, намиращо се в предвидения за всеки модел автомобил резервоар, технологично и конструктивно свързан със системата за захранване на двигателя;

б) смазочните материали, предвидени за употреба по време на превоза и намиращи се в транспортното средство при неговото излизане;

в) резервните части, предназначени за ремонт на повредено транспортно средство, извършващо международни превози.

3. Неизползваните резервни части подлежат на обратно връщане; заменените резервни части трябва да бъдат или изнесени от страната, или унищожени, или предадени по реда, установен на територията на съответната Договаряща се страна.

ЧЛЕН 11

1. По отношение на теглото и габаритите на транспортните средства всяка от Договарящите се страни се задължава да не прилага към транспортните средства на другата Договаряща се страна повече ограничителни условия, отколкото прилаганите към транспортните средства, регистрирани на нейната територия.

2. За превоз на товари, извършван с транспортни средства, габаритите или масата на които надвишават габаритите или масата, допустими на територията на другата Договаряща се страна, както и за превоз на опасни товари, се изисква специално разрешително в съответствие с вътрешното законодателство на Договарящите се страни и в съответствие с международните конвенции.

ЧЛЕН 12

Превози, извършвани с товарни транспортни средства на едната Договаряща се страна между два пункта, разположени на територията на другата Договаряща се страна, се извършват само със специално разрешително, издадено от компетентния орган на Договарящата се страна, на чиято територия се извършва превоза.

ЧЛЕН 13

Всяка Договаряща се страна признава националните регистрационни документи на транспортните средства и свидетелствата за правоуправление на водачите, издадени от съответните компетентни органи на другата Договаряща се страна.

ЧЛЕН 14

1. Превозвачите и водачите на транспортни средства от всяка Договаряща се страна, извършващи превози на територията на другата Договаряща се страна или преминаващи транзитно през нейната територия трябва да спазват законодателството на тази страна.

2. За всички произшествия, които са се случили по време на пътуването, водачът на транспортното средство е длъжен своевременно да уведоми съответните компетентни органи на страната, на чиято територия е станало произшествието, а също и компетентните органи на своята страна.

ЧЛЕН 15

Въпросите, които не са предвидени в тази Спогодба, се решават в съответствие с вътрешното законодателство на всяка от Договарящите се страни.

ЧЛЕН 16

Компетентните органи на Договарящите се страни създават Смесена комисия с цел да се осигури:

а) решаването на всички спорни въпроси, свързани с прилагането на тази Спогодба;

б) обсъждане на изпълнението на Спогодбата, както и на предложенията за привеждането ѝ в съответствие с развитието на международния автомобилен транспорт между двете страни.

2. Смесената комисия се свиква по молба на едната от Договарящите се страни последователно на територията на всяка от тях.

ЧЛЕН 17

Компетентните органи на двете Договарящи се страни взаимно се уведомяват за действащите в техните страни нормативни актове в областта на автомобилните превози и за техните изменения от момента на въвеждането им.

ЧЛЕН 18

1. В случай на нарушаване на тази Спогодба, компетентният орган на страната на превозвача, по молба на компетентния орган на страната, където е извършено нарушението, трябва да предприеме необходимите мерки за осигуряване на изпълнението на Спогодбата.

Компетентният орган на страната на превозвача информира компетентния орган на другата страна, по негова молба, за предприетите мерки.

2. Разпоредбите на този член не освобождават превозвача, регистриран в едната Договаряща се страна от отговорност, в случай на нарушаване на законодателството на другата Договаряща се страна.

ЧЛЕН 19

Компетентни органи по силата на тази Спогодба са:

- за Литовската република - Министерството на съобщенията,
- за Република България - Министерството на транспорта.

ЧЛЕН 20

Тази Спогодба не засяга правата и задълженията на Договарящите се страни, произтичащи от сключените международни спогодби, договори и правилници, които за тях са задължителни.

ЧЛЕН 21

1. Тази Спогодба се сключва за срок от една година. Нейното действие автоматично се продължава за следващата година, ако една от Договарящите се страни, три месеца преди изтичането на съответния срок на действие, не уведоми писмено по дипломатически канали другата страна за своето намерение да денонсира Спогодбата.

2. Тази Спогодба подлежи на утвърждаване в съответствие със законодателството, действащо на територията на всяка от Договарящите се страни и влиза в сила тридесет дни след получаване на последното дипломатическо уведомление за нейното утвърждаване.

3. Договарящите се страни са съгласни да прилагат временно тази Спогодба от момента на нейното подписване.

Съставена в Варшава 07.03..... 1995 година

в два екземпляра на литовски, български и руски език, като и трите текста имат еднаква сила. При възникване на спорове, за основа се приема текста на руски език.

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
ЛИТОВСКАТА РЕПУБЛИКА

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
BULGARIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

S U S I T A R I M A S

Dėl keleivių ir krovinių tarptautinių vežiojimų automobiliais

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Bulgarijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančiomis Šalimis", siekdamos plėtoti ekonominis ir prekybinius ryšius bei palengvinti keleivių ir krovinių vežiojimus tarp dviejų šalių, taip pat tranzitu per jų teritorijas,

s u s i t a r ė :

1 straipsnis

Susitariančios Šalys viena kitai suteikia teisę jų vežėjams vykdyti tarptautinius keleivių ir krovinių vežiojimus automobiliais tarp dviejų šalių ir tranzitu per jų teritorijas, laikantis šio Susitarimo sąlygų.

2 straipsnis

1. Terminas "transporto priemonė" reiškia motorinę transporto priemonę arba sąstatą iš automobilio ir priekabos, arba puspriekabės, skirtą vežti :

- a) daugiau kaip 9 žmones, įskaitant vairuotoją;
- b) krovinius.

2. "Vežėjas" yra fizinis arba juridinis asmuo, turintis įstaigą vienoje iš Susitariančių Šalių, ir teisę vykdyti keleivių arba krovinių vežiojimus savo arba nomuojama transporto priemone sutinkamai su įstatymais, galiojančiais jo šalyje.

3. Terminas "leidimas" reiškia bet kokią leidimų rūšį, licenciją arba konsensiją, reikalaujamą sutinkamai su įstatymais, galiojančiais Susitariančiose Šalyse.

I Keleivių vežiojimas

3 straipsnis

1. Terminai, naudojami šiame Susitarime, reiškia :

a) "Reguliarūs vežiojimai autobusais", tai vežiojimai autobusais, pagal iš anksto tarp Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų suderintus maršrutus, grafikus ir tarifus;

b) "Švytuokliniai vežiojimai", tai keleivių grupių vežiojimai nustatytu laiku iš vienos Susitariančios Šalies teritorijos iki paskirties punkto kitos Susitariančios Šalies teritorijoje laikinam buvimui arba tranzitu per jų teritorijas. Šie keleiviai grįžta į šalį, iš kurios jie išvyko, to paties vežėjo autobusu. Tam tikslui pirmas reisas atgal ir paskutinis reisas į ten - atliekami be keleivių.

c) "Turistiniai arba nereguliarūs vežiojimai", tai tokie vežiojimai, kai ta pati keleivių grupė, vežama ta pačia transporto priemone, o išvykimo ir paskirties punktai yra šalyje, kurioje įregistruota transporto priemonė, ir viso maršruto metu už šalies ribų, kurioje įregistruota transporto priemonė, keleiviai neišlaipinami ir neįlaipinami. Tokie vežiojimai vadinami "uždari vežiojimai".

2. Vežiojimai, minimi šiame straipsnyje, gali būti vykdomi tarp Susitariančių Šalių arba tranzitu per jų teritorijas.

3. Vienos Susitariančios Šalies transporto priemonės negali vežioti keleivių tarp dviejų punktų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

4 straipsnis

1. Reguliarūs vežiojimai autobusais tarp Susitariančių Šalių ir tranzitu per jų teritorijas, kaip ir švytuokliniai vežiojimai, atliekami su leidimais.

2. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos išduoda leidimus tai kelio daliai, kuri eina per jų teritoriją. Leidimų išdavimo procedūra ir su ja susiję klausimai, sprendžiami Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų, Bendroje komisijoje, minimoje 16 straipsnyje.

3. Leidimas išduodamas nustatyto pavyzdžio blanke. Jame nurodomas kelionės maršrutas, galiojimo laikas ir kiti apribojimai, jei jų yra.

4. Leidimas turi būti autobuse, atliekančiame vežiojimą, kad patikrinimo metu jį galima būtų pateikti kontroliuojantiems asmenims.

5 straipsnis

1. Viena iš Susitariančių Šalių išduoda leidimus reguliariems arba švytuokliniams vežiojimams, prašant kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai.
2. Leidimui gauti prašymą vežėjai pateikia išvykimo šalies kompetentingai įstaigai, toje šalyje, kurios teritorijoje jie įregistruoti. Prašymo formą nustato Bendra komisija.

6 straipsnis

1. Leidimo nereikia, atliekant turistinius ir nereguliuos vežiojimus tiek tarp dviejų šalių, tiek ir tranzitu per jų teritorijas.
2. Atliekant vežiojimus, nurodytus šio straipsnio 1 punkte, transporto priemonėje turi būti vardinis keleivių sąrašas.

II Krovinių vežiojimas

7 straipsnis

1. Visi krovinių vežiojimai transporto priemonėmis, įskaitant vežiojimus ir savo sąskaita, tarp Susitariančių Šalių, tranzitu per jų teritorijas, į/iš trečiąją šalį atliekami su leidimais, išskyrus vežiojimus nurodytus 8 straipsnyje.
2. Susitariančios Šalys, Bendros komisijos (16 straipsnis) sprendimu gali palengvinti leidimų išdavimą arba dvišaliu susitarimu atsisakyti jo.
3. Leidimas išduodamas kiekvienai kelionei ten ir atgal ir kiekvienai transporto priemonei.
4. Leidimai, kuriais pasikeičia Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos, galioja vienerius metus. Bendra komisija, minima šio Susitarimo 16 straipsnyje, gali padaryti išimtis.
5. Leidime, kuris išduodamas vežėjui, įrašomas jo pavadinimas ir jis neperduodamas kitam asmeniui.
6. Leidimų kiekis vieneriems metams, pagal rūšis, o būtent leidimai tarp dviejų šalių, tranzitu per jų teritorijas, į/iš trečiąsias šalis, bus nustatomas Bendros komisijos, minimos 16 straipsnyje. Vienos iš Susitariančių Šalių prašymu gali būti išduodami papildomi leidimai daugiau negu iš anksto numatyta.

8 straipsnis

1. Leidimų nereikia :

- a) krovinių vežiojimui transporto priemonėmis, kurių keliamoji galia iki 3,5 tonos, o bendra masė iki 6 tonų;
- b) vežant namų ūkio daiktus, persikraustant;
- c) vežant gyvulius, transporto priemones, sporto reikmenis ir įrangą, skirtą sporto renginiams;
- d) vežant dekoracijas, teatro rekvizitus ir muzikos instrumentus, skirtus vaidinimams ;
- e) vežant daiktus, skirtus mugėms, parodoms ir demonstracijoms ;
- f) vežant daiktus ir įrengimus, skirtus radijo bei televizijos įrašams ir kino filmavimui ;
- g) vežant sugedusias transporto priemones, taip pat jomis vežamus krovinius, įskaitant įvažiavimą, ir sugedusių transporto priemonių pakeitimą, kai yra patvirtinantys dokumentai;
- h) vežant mirusiųjų kūnus ar jų palaikus;
- i) pirktoms transporto priemonėms, joms pirmą kartą važiuojant tuščioms.

2. Vežiojimams, nurodytiems punktuose c, d, e, f leidimų nereikia, su sąlyga, kad daiktai arba gyvuliai įvežami laikinai.

3. Specialioms transporto priemonėms, nepritaikytoms krovinių vežiojimams, leidimų nereikia.

III Bendrosios nuostatos

9 straipsnis

1. Vadovaujantis šiuo Susitarimu Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos išduoda leidimus keleivių ir krovinių vežiojimams tik tiems vežėjams, kurie remiantis jų šalies įstatymais turi teisę vykdyti tarptautinius vežiojimus automobiliais.

2. Leidimai ir kiti dokumentai, nurodyti šiame Susitarime, turi būti transporto priemonėje ir prirėkus pateikiami muitininkams, pasieniečiams, policininkams ir kitiems kompetentingiems asmenims pareikalavus.

10 straipsnis

1. Transporto priemonės, įregistruotos vienoje iš Susitariančių Šalių, moka mokesčius ir rinkliavas, kurios galioja kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

2. Vykdamas vežiojimus šio Susitarimo pagrindu nuo mokesčių, muitinės rinkliavų ir leidimų abipusiškai atleidžiami įvežami į kitos Susitariančios Šalies teritoriją:

- a) degalai, esantys kiekvienam autotransporto priemonės modeliui numatytoje talpose, technologiškai ir konstruktyviai įkomponuotose variklio degalų padavimo sistemose;

- b) tepalai, reikalingi vežiojimams, esantys autotransporto priemonėje jai įvažiuojant;
- c) atsarginės dalys, skirtos sugedusios autotransporto priemonės, vykdančios tarptautinius vežiojimus, remontui.

3. Nepanaudotos atsarginės dalys išvežamos atgal, o pakeistos atsarginės dalys turi būti išvežamos iš šalies arba sunaikinamos, arba atiduodamos Susitariančios Šalies teritorijoje nustatyta tvarka.

11 straipsnis

1. Transporto priemonių svoriui ir gabaritams kiekviena Susitarianči Šalis apsiima netaikyti kitos Susitariančios Šalies transporto priemonėms labiau ribojančių sąlygų, nei tos, kurios taikomos transporto priemonėms, įregistruotoms jos teritorijoje.
2. Krovinių vežiojimams, atliekamiems transporto priemonėmis, kurių svoris ar gabaritai viršija nustatytas kitos Susitariančios Šalies teritorijoje normas, kaip ir pavojingų krovinių vežiojimams, reikia specialaus leidimo, atitinkančio Susitariančios Šalies įstatymus ir tarptautines konvencijas.

12 straipsnis

Vežiojimai vienos iš Susitariančių Šalių krovininėmis transporto priemonėmis tarp dviejų punktų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, galimi tik turint specialų leidimą, išduotą Susitariančios Šalies kompetentingų įstaigų, kurios teritorijoje atliekami šie vežiojimai.

13 straipsnis

Kiekviena Susitarianči Šalis pripažįsta transporto priemonių registracinius dokumentus ir vairuotojų pažymėjimus, išduotus kitos Susitariančios Šalies kompetentingų įstaigų.

14 straipsnis

1. Kiekvienos iš Susitariančių Šalių vežėjai ir transporto priemonių vairuotojai, atliekantys vežiojimus kitos Susitariančios Šalies teritorijoje arba pervažiuojantys tranzitu per jos teritoriją, turi vykdyti tos šalies įstatymus ir taisykles.
2. Apie visus atsitikimus, įvykusius važiuojant, transporto priemonės vairuotojas turi tuoj pat pranešti šalies kompetentingoms įstaigoms, kurios teritorijoje įvyko atsitikimas, taip pat savo šalies kompetentingai įstaigai.

15 straipsnis

Klausimai, nenumatyti šiuo Susitarimu, bus sprendžiami sutinkamai su kiekvienos Susitariančios Šalies įstatymais.

16 straipsnis

1. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos sudaro Bendrą komisiją:

- a) visų ginčytinų klausimų sprendimui, kylančių dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo;
- b) Susitarimo vykdymo aptarimui, pasiūlymų ruošimui dėl Susitarimo atitikimo tarptautiniam automobilių transporto plėtimui tarp abiejų šalių .

2. Bendra komisija sukviečiama prašant vienai iš Susitariančių Šalių, eilės tvarka, vienos iš jų teritorijoje.

17 straipsnis

Abiejų Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos viena kitai praneša apie galiojančius normatyvinius aktus reguliuojančius vežiojimus automobiliais jų šalyse ir apie jų pasikeitimus, nuo jų įvedimo momento.

18 straipsnis

1. Pažeidus šį Susitarimą, šalies, kurioje įvyko pažeidimas kompetentingos įstaigos prašymu, vežėjo šalies kompetentinga įstaiga turi imtis reikiamų priemonių, kad užtikrintų Susitarimo vykdymą. Vežėjo šalies kompetentinga įstaiga informuoja kitos šalies kompetentingą įstaigą jai paprašius apie priimtas priemones.

2. Šio straipsnio nuostatos neatleidžia vežėjo įregistruoto vienoje iš Susitariančių Šalių nuo atsakomybės pažeidus kitos Susitariančios Šalies įstatymus.

19 straipsnis

Šio Susitarimo kompetentingos įstaigos yra : Lietuvos Respublikai - Susisiekimo ministerija, Bulgarijos Respublikai - Transporto ministerija.

20 straipsnis

Šis Susitarimas nenagrinėja Susitariančių Šalių teisių ir pareigų kylančių iš sudarytų ir privalomų vykdyti kitų tarptautinių susitarimų, sutarčių ir taisyklių.

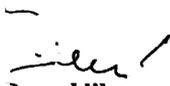
21 straipsnis

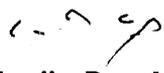
1. Susitarimas sudaromas vieneriems metams. Jis automatiškai pratęsiamas kitiems metams, jei kuri nors iš Susitariančių Šalių prieš tris mėnesius iki numatyto termino pabaigos raštiškai diplomatiniais kanalais nepraneš kitai Susitariančiai Šaliai, apie savo ketinimą denonsuoti šį Susitarimą.

2. Šis Susitarimas patvirtinamas pagal kiekvienoje Susitariančioje Šalyje galiojančius įstatymus ir įsigalioja po 30 dienų nuo paskutinio diplomatinio pranešimo apie patvirtinimą.

3. Susitariančios Šalys susitaria šį Susitarimą laikinai taikyti nuo jo pasirašymo momento.

Sudaryta 1995 m. kovo mėn. 07 d., Sofijoje dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, bulgarų ir rusų kalbomis, visi tekstai turi vienodą galią. Kilus nesutarimams traktuojant šio Susitarimo teiginius, už pagrindą imamas Susitarimo tekstas rusų kalba.

**Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu**

**Bulgarijos Respublikos
Vyriausybės vardu**

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Болгарии о международных автомобильных перевозках пассажиров и грузов

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Болгарии, именуемые в дальнейшем Договаривающиеся стороны, желая содействовать развитию экономических и торговых связей и облегчению перевозки пассажиров и грузов между двумя странами, а также и транзитом по их территории, договорились

о следующем:

СТАТЬЯ 1

Договаривающиеся стороны предоставляют друг другу право на выполнение их перевозчиками международных перевозок пассажиров и грузов автомобильным транспортом между двумя странами и транзитом по их территории соблюдая условия данного Соглашения.

СТАТЬЯ 2

Определения:

1. Под "транспортным средством" подразумевается моторное транспортное средство или состав из автомобилей с прицепленными к ним полуприцепами или прицепами, предназначенные для перевозок:

- а) больше 9 человек, включая шофера;
- б) грузов

2. Под "перевозчиком" подразумевается физическое или юридическое лицо с местонахождением офиса на территории одной из Договаривающихся сторон, которое имеет право выполнять пассажирские или грузовые автомобильные перевозки своим или нанятым им транспортным средством в соответствии с законодательством, действующим в его стране.

3. Под "разрешением" подразумевается всякий разрешительный режим, лицензия или концессия, требуемые в соответствии с законодательством действующим в каждой из Договаривающихся сторон.

1. ПЕРЕВОЗКА ПАССАЖИРОВ

СТАТЬЯ 3

1. Применяемые в настоящем Соглашении определения имеют следующие значения:

а) "Регулярные автобусные перевозки" это перевозки, выполняемые на автобусных линиях по предварительно согласованным между компетентными органами Договаривающихся сторон маршрутам, расписаниям и тарифам;

б) "Челночные перевозки" это перевозки групп пассажиров в определенное время с территории одной Договаривающейся стороны до местоназначения на территории другой Договаривающейся стороны для временного прибывания или транзита через их территории. Возвращение этих пассажиров выполняется автобусом того же перевозчика в страну первоначального выезда. С этой целью первый рейс в обратном направлении и последний рейс в основном направлении выполняется порожними автобусами;

в) "Туристические или случайные перевозки" это такие перевозки, во время которых одна и та же группа пассажиров перевозится одним и тем же транспортным средством, причем пункт отправления и крайний пункт назначения находятся в государстве его регистрации и во время поездки по всему маршруту вне государства регистрации, не садятся и не выходят пассажиры. Такие перевозки называются перевозками при "закрытых дверях".

2. Перевозки, определенные в данной статье, могут выполняться между Договаривающимися сторонами или быть транзитными по их территории.

3. Транспортные средства одной Договаривающейся стороны не могут выполнять перевозку пассажиров между двумя пунктами, находящимися на территории другой Договаривающейся стороны.

СТАТЬЯ 4

1. Регулярные автобусные перевозки между Договаривающимися сторонами и транзит по их территории, как и челночные перевозки выполняются при наличии разрешения.

2. Компетентные органы Договаривающихся сторон выдают разрешения на ту часть маршрута, которая находится на их территории. Процедура выдачи разрешений и связанные с этим конкретные вопросы согласуются компетентными органами Договаривающихся сторон на основании взаимности, в рамках Смешанной комиссии, указанной в статье 16.

3. Разрешение выдается в письменной форме. В нем определяется маршрут движения, срок действия и другие ограничения, если таковые имеются.

4. Разрешение должно находиться в автобусе, который выполняет перевозку, для предоставления при проверке по требованию контрольных органов.

СТАТЬЯ 5

1. Каждая из Договаривающихся сторон выдает разрешения на регулярные или челночные перевозки на основании запроса компетентного органа другой Договаривающейся стороны.

2. Перевозчики подают прошения на получение разрешений в компетентный орган страны отправления, на той территории, на которой они зарегистрированы. Прошения подготавливаются по форме, установленной Смешанной комиссией.

СТАТЬЯ 6

1. Не требуется разрешения на туристические и случайные перевозки как между двумя сторонами, так и при транзите по их территориям.

2. При осуществлении перевозок указанных в пункте 1 этой статьи в транспортном средстве должен быть поименный список пассажиров.

II. ПЕРЕВОЗКА ГРУЗОВ

СТАТЬЯ 7

1. Все перевозки грузов транспортными средствами, включительно перевозки за собственный счет между Договаривающимися сторонами, транзитом по их территории, как и из/в третью страну, за исключением указанных в статье 8, подчинены режиму разрешений.

2. По решению Смешанной комиссии (статья 16) Договаривающиеся стороны могут облегчать режим разрешений или взаимно освободиться от него.

3. Разрешение выдается на каждую перевозку туда и обратно и на каждое транспортное средство.

4. Разрешения действительны на календарный год, на который они взаимно обменены компетентными органами Договаривающихся сторон. Исключения допускаются по оценке Смешанной комиссии в соответствии со статьей 16.

5. В разрешение, которое выдается перевозчику, вписывается его наименование и оно не подлежит передаче другому лицу.

6. Количество разрешений за период одного года по видам перевозок, между двумя странами, транзитом по их территории и в/из третьей страны, будет определяться Смешанной комиссией в соответствии со статьей 16. По просьбе одной из Договаривающихся сторон могут выдаваться дополнительные разрешения, свыше предварительно договоренного контингента.

СТАТЬЯ 8

1. Не требуются разрешения на:

а) перевозки грузов автомобилями грузоподъемностью до 3,5 тонн и общей массой до 6 тонн;

б) перевозки домашних вещей при переселении;

в) перевозки животных, транспортных средств, спортивных принадлежностей и оборудования, предназначенных для спортивных мероприятий;

г) перевозки декораций, театральных реквизитов и музыкальных инструментов, предназначенных для представлений;

д) перевозки предметов, предназначенных для ярмарок, выставок и демонстраций;

е) перевозки предметов и оборудования, предназначенных для радио и телевизионных записей и киносъемок;

ж) перевозки поврежденных транспортных средств как и перевозимых ими грузов, включительно въезд и замена поврежденных транспортных средств, при наличии подтверждающих документов;

з) перевозки тел или праха умерших;

и) закупленные транспортные средства, при их первом порожнем передвижении.

2. Перевозки, указанные выше в пунктах от в) до е) этой статьи включительно, освобождаются от разрешений только при условии, что предметы или животные ввозятся временно.

3. Специализированные транспортные средства не предназначенные для перевозки грузов, освобождаются от разрешений.

III. ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

СТАТЬЯ 9

1. Компетентные органы Договаривающихся сторон выдают разрешения на пассажирские и грузовые перевозки в соответствии с

настоящим Соглашением только перевозчикам, которые согласно их национальному законодательству имеют право осуществлять международные автомобильные перевозки.

2. Разрешения и другие указанные в настоящем Соглашении документы должны находиться в транспортных средствах и предъявляться таможенным, пограничным, полицейским и другим компетентным органам по их требованию.

СТАТЬЯ 10

1. Транспортные средства, зарегистрированные в одной из Договаривающихся стран, оплачивают соответствующие налоги и сборы, которые действительны на территории другой Договаривающейся страны.

2. При выполнении перевозок на основании настоящего Соглашения взаимно освобождаются от налогов и таможенных сборов и разрешений ввозимые на территорию другой Договаривающейся стороны:

а) горючее, находящееся в предусмотренных для каждой модели автотранспортного средства емкостях, технологически и конструктивно связанных с системой питания двигателя;

б) смазочные материалы, предусмотренные для употребления во время перевозки, находящиеся на автотранспортном средстве при его выезде;

в) запасные части, предназначенные для ремонта поврежденного автотранспортного средства осуществляющего международные перевозки.

3. Неиспользованные запасные части подлежат обратному вывозу, замененные запчасти должны быть либо вывезены из страны, либо уничтожены, либо сданы в порядке, установленном на территории соответствующей Договаривающейся стороны.

СТАТЬЯ 11

1. В отношении веса и габаритов транспортных средств каждая из Договаривающихся сторон обязывается не применять по отношению к транспортным средствам другой Договаривающейся стороны более ограничивающих условий, чем применяемые к транспортным средствам, которые зарегистрированы на ее территории.

2. На перевозку грузов, выполняемых транспортными средствами, габариты или масса которых превышают габариты или массу, допустимые на территории другой Договаривающейся стороны, как и на перевозку опасных грузов, требуется специальное разрешение, в соответствии с внутренним законодательством Договаривающихся сторон и в соответствии с международными конвенциями.

СТАТЬЯ 12

Перевозки, выполняемые грузовыми транспортными средствами одной из Договаривающихся сторон, между двумя пунктами, расположенными на территории другой Договаривающейся стороны, осуществляются только по специальному разрешению, выданному компетентными органами Договаривающейся стороны, на территории которой выполняются эти перевозки.

СТАТЬЯ 13

Каждая Договаривающаяся сторона признает национальные регистрационные документы на транспортные средства и свидетельства водителей, выданные соответствующими компетентными органами другой Договаривающейся стороны.

СТАТЬЯ 14

1. Перевозчики и водители транспортных средств каждой из Договаривающихся сторон, выполняющие перевозки на территории другой Договаривающейся стороны или проезжающие транзитом по ее территории, должны соблюдать все законы и правила данной страны.

2. Обо всех происшествиях, случившихся во время поездки, водитель транспортного средства должен своевременно уведомлять соответствующие компетентные органы страны, на территории которой случилось данное происшествие, а также и компетентные органы своей страны.

СТАТЬЯ 15

Вопросы, непредусмотренные настоящим Соглашением будут решаться в соответствии с внутренним законодательством каждой из Договаривающихся сторон.

СТАТЬЯ 16

1. Компетентные органы Договаривающихся сторон создают Смешанную комиссию с целью обеспечения:

а) решения всех спорных вопросов, связанных с применением настоящего Соглашения.

б) обсуждения выполнения Соглашения, предложения о приведении его в соответствие с развитием международного автомобильного транспорта между двумя странами.

2. Смешанная комиссия созывается по просьбе одной из Договаривающихся сторон поочередно на территории каждой из них.

Компетентные органы обеих Договаривающихся сторон взаимно уведомляют друг друга о действующих в их странах нормативных актах в области автомобильных перевозок и об их изменениях, с момента их введения.

СТАТЬЯ 18

1. В случае нарушения настоящего Соглашения, компетентный орган страны-перевозчика по просьбе компетентного органа страны, где совершено нарушение, должен принять необходимые меры для того, чтобы обеспечить выполнение Соглашения.

О принятых мерах компетентный орган страны-перевозчика информирует компетентный орган другой страны по его просьбе.

2. Положение этой статьи не освобождает перевозчика, зарегистрированного в одной из Договаривающихся стран от ответственности в случае нарушения законодательства другой Договаривающейся страны.

СТАТЬЯ 19

Компетентными органами, в соответствии с данным Соглашением, являются:

- для Литовской Республики - Министерство сообщения;
- для Республики Болгарии - Министерство транспорта.

СТАТЬЯ 20

Настоящее Соглашение не затрагивает права и обязательства Договаривающихся сторон, вытекающие из заключенных международных соглашений, договоров и правил, являющихся для них обязательными.

СТАТЬЯ 21

1. Настоящее Соглашение заключено сроком на один год. Его действие автоматически продлевается на следующий год, если одна из Договаривающихся сторон не уведомит письменно по дипломатическим каналам другую, за три месяца до окончания соответствующего срока действия, о своем намерении денансировать Соглашение.

2. Настоящее Соглашение подлежит утверждению в соответствии с законодательством, действующим на территории каждой из Договаривающихся сторон и вступает в силу спустя тридцать дней после получения последнего дипломатического уведомления об утверждении.

3. Договаривающиеся стороны соглашаются применять временно настоящее Соглашение с момента его подписания.

Составлено в *София* "07" 03 1995 года, в двух экземплярах на литовском, болгарском и русском языках, при том все три текста имеют одинаковую силу. При возникновении споров, за основу принимается текст на русском языке.

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ БОЛГАРИИ

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BULGARIA ON INTERNATIONAL TRANSPORT OF PASSENGERS AND GOODS BY ROAD

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Bulgaria, hereinafter referred to as the Contracting Parties, desiring to promote the development of economic and trade ties and facilitate the transport of passengers and goods between the two countries, as well as in transit through their territories,

Have agreed as follows:

Article 1

The Contracting Parties shall grant each other the right to perform, through their carriers, international road transport of passengers and goods between the two countries and in transit through their territories, provided that the conditions of this Agreement are observed.

Article 2

Definitions:

1. "Transport vehicle" shall mean a motorized transport vehicle or set of road vehicles with attached trailers or semi-trailers intended for transporting:

- (a) more than nine persons, including the driver;
- (b) goods.

2. "Carrier" shall mean the individual or legal person whose office is situated in the territory of one of the Contracting Parties and that has the right to perform the road transport of passengers or goods with its own vehicle or a vehicle it hires, in accordance with the laws in force in its country.

3. "Permit" shall mean any authorization regime, license or concession required under the laws in force in each of the Contracting Parties.

I. TRANSPORTATION OF PASSENGERS

Article 3

1. The terms used in this Agreement shall have the following meanings:

(a) "Regular coach service" is service performed on coach lines on routes, timetables and fare schedules agreed to beforehand by the competent authorities of Contracting Parties;

(b) "Shuttle service" is the transport of groups of passengers at a specific time from the territory of one Contracting Party to a location in the territory of the other Contracting Party for a temporary stay or in transit through their territories. The return of those passengers is effected on a coach of the same carrier to the country of the initial departure. For that purpose, the return leg of the first journey and the outward leg of the last journey are performed with empty coaches;

(c) "Tourist or random service" is service during which the same group of passengers is transported on the same vehicle; the point of departure and the final destination are located in the State in which the vehicle is registered, and, during the travel along the entire route outside the State of registration, no passengers are picked up or put down. Such service is called closed-door service.

2. The service defined in this article may be performed between the Contracting Parties or may consist of transit through their territories.

3. The transport vehicles of one Contracting Party may not provide passenger service between two points located in the territory of the other Contracting Party.

Article 4

1. Regular coach service between the Contracting Parties and in transit through their territories, as well as shuttle service, shall require permits.

2. The competent authorities of the Contracting Parties shall issue permits for the part of a route that is located in their territories. The permit-issuance procedure and specific questions related to it shall be agreed to by the competent authorities of the Contracting Parties on the basis of reciprocity, within the framework of the Mixed Commission indicated in article 16.

3. Permits shall be issued in written form. The permits shall specify the route, the period of validity and other, if any, restrictions.

4. The permit must be carried in the coach that is performing the service to be presented if verification is required by regulatory authorities.

Article 5

1. Each Contracting Party shall issue permits for regular or shuttle service on the basis of a request made by the competent authority of the other Contracting Party.

2. A carrier shall file requests for permits with the competent authority of the country of departure in the territory in which it is registered. The requests shall be prepared on the form established by the Mixed Commission.

Article 6

1. No permits shall be required for tourist service or random service between the two Contracting Parties or in transit through their territories.

2. Transport vehicles performing the kinds of service indicated in paragraph 1 of this article must carry a list of passengers.

II. TRANSPORTATION OF GOODS

Article 7

1. All carriage of goods by transport vehicles, including carriage at one's own expense between the Contracting Parties and in transit through their territories, as well as to and from a third country, with the exception of those indicated in article 8, shall be subject to a permit regime.

2. If the Mixed Commission so decides (article 16), the Contracting Parties may expedite the permit process or exempt each other from it.

3. A permit shall be issued for each roundtrip and for each transport vehicle.

4. Permits shall be valid for the calendar year for which they have been mutually exchanged by the competent authorities of the Contracting Parties. Exceptions shall be allowed on the basis of an assessment made by the Mixed Commission in accordance with article 16.

5. A permit issued to a carrier shall bear that carrier's name, and it may not be transferred to another carrier.

6. The number of permits issued for the period of one year for the various types of carriage between the two countries, in transit through their territories and to and from a third country shall be determined by the Mixed Commission in accordance with article 16. At the request of one of the Contracting Parties, additional permits may be issued above the quota decided upon beforehand.

Article 8

1. Permits shall not be required for:

(a) the road transport of goods by vehicles with a carrying capacity of up to 3.5 tonnes and a total weight of up to 6 tonnes;

(b) the transport of household items in cases of resettlement;

(c) the transport of animals, vehicles, and sports gear and equipment intended for use in sports events;

(d) the transport of decorations, theatre props and musical instruments intended for use in performances;

(e) the transport of articles intended for fairs, exhibitions and displays;

(f) the transport of articles and equipment intended for use in radio and television recordings and cinematographic work;

(g) the transport of damaged vehicles, as well as the goods they are carrying, including the ingress and replacement of damaged vehicles, provided that verifying documents are on hand;

(h) the transport of bodies or the ashes of the dead;

(i) purchased vehicles, on their first empty journey.

2. The types of carriage indicated above in subparagraphs (c) through (f) inclusive of this article shall be exempt from permits solely if the articles or animals are being brought in temporarily.

3. Special vehicles not intended for the transport of goods shall be exempt from permits.

III. GENERAL PROVISIONS

Article 9

1. The competent authorities of the Contracting Parties shall issue permits for the transport of passengers and goods under this Agreement solely to carriers that, in accordance with their domestic laws, have the right to perform international road transport operations.

2. Permits and other documents indicated in this Agreement must be carried in the transport vehicles and presented to customs, border, police and other competent authorities upon request.

Article 10

1. Transport vehicles registered in one Contracting Party shall pay the taxes and charges that are in effect in the territory of the other Contracting Party.

2. In transport operations performed under this Agreement, the following items, when brought into the territory of the other Contracting Party, shall be exempt, on a reciprocal basis, from the taxes and customs charges and permits:

(a) the fuel contained in tanks that are fitted on the vehicle model by the manufacturer and are technologically and structurally connected to the engine's fuel-feed system;

(b) the lubricants that are specified for use during the transport operation and are in the vehicle when it exits;

(c) spare parts intended for use in the repair of a damaged transport vehicle performing international transport operations.

3. Unused spare parts shall be removed from the country, and parts that have been replaced must be taken out of the country, destroyed, or handed in in the manner prescribed in the territory of the Contracting Party concerned.

Article 11

1. With respect to the weight and dimensions of the transport vehicles, each Contracting Party shall be obliged to apply to the transport vehicles of the other Contracting Party requirements that are no more restrictive than those applied to the transport vehicles registered in its territory.

2. In accordance with the domestic laws of the Contracting Parties and international conventions, a special permit shall be required for the transport of goods by transport vehicles whose dimensions and weight exceed the dimensions or weight allowed in the territory of the other Contracting Party, as well as for the transport of hazardous goods.

Article 12

Operations involving the transport of goods by the vehicles of one Contracting Party between two points in the territory of the other Contracting Party shall require a special permit issued by the competent authorities of the Contracting Party in whose territory the operations are performed.

Article 13

Each Contracting Party shall recognize the national registration documents for transport vehicles and driver's licenses issued by the competent authorities of the other Contracting Party.

Article 14

1. Carriers and drivers of vehicles of each Contracting Party who perform transport operations in the territory of the other Contracting Party or in transit through its territory shall be obliged to observe all the laws and regulations of that country.

2. Any accident that occurs during a trip must be reported by the driver of the transport vehicle, in a timely fashion, to the appropriate competent authorities of the country in whose territory the accident occurred, as well as to the competent authorities of his own country.

Article 15

Matters not covered in this Agreement shall be resolved in accordance with the domestic laws of each Contracting Party.

Article 16

1. The competent authorities of the Contracting Parties shall establish a Mixed Commission for the purpose of:

- (a) resolving all disputes associated with the application of this Agreement;
- (b) discussing the implementation of the Agreement and proposals to bring the Agreement up-to-date with the development of international road transport operations between the two countries.

2. The Mixed Commission shall meet at the request of one of the Contracting Parties, alternately in the territory of each of the Parties.

Article 17

The competent authorities of both Contracting Parties shall, in reciprocal fashion, notify each other of the prevailing regulations in their country in the field of road transport and of any changes made to them, at the moment of their enactment.

Article 18

1. In the event of a violation of this Agreement, the competent authority of the carrier country, at the request of the competent authority of the country in which the violation occurred, shall take the necessary measures to see to it that the Agreement is adhered to.

The competent authority of the carrier country shall, at the request of the competent authority of the other country, inform that authority of the measures taken.

2. The provision of this article shall not relieve a carrier registered in one of the Contracting Parties of liability in the event of a violation of the laws of the other Contracting Party.

Article 19

The competent authorities under this Agreement shall be:

- for the Republic of Lithuania, the Ministry of Transport;
- for the Republic of Bulgaria, the Ministry of Transport.

Article 20

This Agreement shall not affect the rights and obligations of the Contracting Parties arising from concluded international agreements, treaties and regulations that are binding upon them.

Article 21

1. This Agreement is concluded for a period of one year. It shall be automatically renewed for the succeeding year, unless one of the Contracting Parties notifies the other in writing, through the diplomatic channel, three months before the expiration of the Agreement, of its intention to denounce the Agreement.

2. This Agreement shall be subject to confirmation in accordance with the legislation in force in the territory of each of the Contracting Parties and shall enter into force 30 days after receipt of the last diplomatic notification of confirmation.

3. The Contracting Parties agree to temporarily apply this Agreement when it is signed.

Done at Sofia on 7 March 1995, in two copies, in the Lithuanian, Bulgarian and Russian languages, all three texts being equally authentic. In the event that a dispute arises, the Russian text shall apply.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Bulgaria:

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE BULGARIE RELATIF AU TRANSPORT ROUTIER INTERNATIONAL DE PASSAGERS ET DE MARCHANDISES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Bulgarie, ci-après dénommés les Parties contractantes, désireux de contribuer au développement des relations économiques et commerciales et de faciliter le transport des passagers et des marchandises entre les deux pays, ainsi que le transit à travers leurs territoires,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

Les Parties contractantes s'accordent mutuellement le droit d'effectuer, par leurs transporteurs, le transport international routier de passagers et de marchandises entre les deux pays et le transit à travers leurs territoires, en respectant les conditions du présent Accord.

Article 2

Définitions :

1. "Véhicule" désigne tout véhicule à moteur ou groupe de véhicules à remorque ou semi-remorque, destiné au transport :

- a) de plus de neuf personnes, chauffeur compris;
- b) de marchandises.

2. "Transporteur" désigne toute personne physique ou morale dont les bureaux se trouvent sur le territoire de l'une des Parties contractantes et qui a le droit d'effectuer le transport routier de passagers ou de marchandises dans son véhicule ou dans un véhicule qu'il a loué, conformément à la législation en vigueur dans son pays.

3. "Autorisation" désigne tout régime d'autorisation, licence ou concession exigible au titre de la législation en vigueur dans chacune des Parties contractantes.

I. TRANSPORT DE PASSAGERS

Article 3

1. Les termes utilisés dans le cadre du présent Accord ont les significations suivantes :

a) "Transport régulier en autocar" désigne les transports effectués sur des lignes d'autocars suivant des itinéraires, des horaires et des tarifs préalablement convenus entre les autorités compétentes des Parties contractantes;

b) "Transport par navettes" désigne le transport de groupes de passagers à un moment déterminé, du territoire de l'une des Parties contractantes jusqu'à une destination située sur le territoire de l'autre Partie contractante, pour un séjour provisoire ou en transit à travers leur territoire. Le retour de ces passagers doit se faire dans un autocar du même transporteur vers le pays de départ initial. À cette fin, le premier trajet de retour et le dernier trajet d'aller doivent se faire à vide;

c) "Transport touristique ou occasionnel" désigne un transport pendant lequel un seul et même groupe de passagers se déplace dans le même véhicule, le point de départ et le point d'arrivée se trouvant dans l'État de son immatriculation. En outre, pendant le transport et sur tout l'itinéraire situé en dehors de l'État d'immatriculation, aucun passager ne monte dans le véhicule et aucun passager n'en descend. Ce type de transport est appelé "à huis clos".

2. Les transports définis dans le présent Article peuvent se faire entre les Parties contractantes ou en transit à travers leur territoire.

3. Les véhicules d'une Partie contractante ne peuvent pas transporter de passagers entre deux points situés sur le territoire de l'autre Partie contractante.

Article 4

1. Le transport régulier en autocar entre les Parties contractantes et le transit à travers leur territoire, ainsi que le transport par navettes, nécessitent une autorisation.

2. Les autorités compétentes des Parties contractantes accordent des autorisations pour la partie de l'itinéraire qui se trouve sur leur territoire. La procédure d'octroi des autorisations et les questions concrètes qui y sont liées font l'objet d'un accord des autorités compétentes des Parties contractantes, sur la base de la réciprocité, dans le cadre de la Commission mixte mentionnée à l'article 16.

3. L'autorisation est accordée sous forme écrite. Elle définit l'itinéraire du déplacement, la durée de validité et d'autres limitations s'il y a lieu.

4. L'autorisation doit se trouver dans l'autocar qui effectue le transport afin d'être présentée sur la demande des autorités chargées du contrôle.

Article 5

1. Chacune des Parties contractantes accorde des autorisations pour le transport régulier ou par navettes, sur la demande des autorités compétentes de l'autre Partie contractante.

2. Les transporteurs déposent les demandes d'autorisations auprès des autorités compétentes du pays de départ sur le territoire duquel ils sont immatriculés. Ces demandes sont rédigées sous la forme établie par la Commission mixte.

Article 6

1. Aucune autorisation n'est nécessaire pour le transport touristique et occasionnel, que ce soit entre les deux Parties contractantes ou en transit à travers leur territoire.

2. Pour les transports mentionnés au paragraphe 1 du présent Article, une liste nominative des passagers doit se trouver dans le véhicule.

II. TRANSPORT DE MARCHANDISES

Article 7

1. Tous les transports de marchandises dans des véhicules, y compris pour le compte personnel du transporteur, que ce soit entre les Parties contractantes, en transit sur leur territoire ou en provenance ou en direction de pays tiers, et à l'exception des cas prévus à l'article 8, sont soumis au régime des autorisations.

2. Sur décision de la Commission mixte (article 16), les Parties contractantes peuvent alléger le régime des autorisations ou s'en exonérer réciproquement.

3. L'autorisation est accordée pour chaque transport aller-retour et pour chaque véhicule.

4. Les autorisations sont valables pour une année civile au cours de laquelle elles font l'objet d'un échange réciproque effectué par les autorités compétentes des Parties contractantes. Des exceptions sont admises sur avis de la Commission mixte conformément à l'article 16.

5. L'autorisation accordée au transporteur comporte son nom et ladite autorisation ne doit pas être transmise à un tiers.

6. Le nombre d'autorisations pour une période d'un an pour les transports entre deux pays, en transit à travers leur territoire et en direction ou en provenance d'un pays tiers, sera déterminé par la Commission mixte conformément à l'article 16. À la demande de l'une des Parties contractantes, des autorisations supplémentaires peuvent être accordées, au-delà du contingent initialement prévu.

Article 8

1. Aucune autorisation n'est nécessaire pour :

- a) le transport de marchandises dans des véhicules d'une capacité inférieure ou égale à 3,5 tonnes et d'une masse totale inférieure ou égale à 6 tonnes;
- b) le transport d'effets domestiques au cours d'un déménagement;
- c) le transport d'animaux, de véhicules, d'accessoires et d'équipements sportifs destinés à des manifestations sportives;
- d) le transport de décors et d'accessoires de théâtre et d'instruments de musique destinés à des représentations;
- e) le transport d'objets destinés à des foires, expositions et démonstrations;
- f) le transport d'objets et d'équipement destinés à des enregistrements d'émissions de radio et télévision et à des prises de vue cinématographiques;

g) le transport de véhicules endommagés et des marchandises que ceux-ci transportaient, y compris pour l'introduction et le remplacement de véhicules endommagés, si l'on dispose des documents de confirmation nécessaires;

h) le transport des corps ou des cendres de personnes décédées;

i) les véhicules achetés, lors de leur premier déplacement à vide.

2. Les transports énoncés aux paragraphes c à f inclus du présent Article ne sont dispensés d'autorisation que si les objets et animaux sont importés provisoirement.

3. Les véhicules spécialisés qui ne sont pas destinés au transport de marchandises sont dispensés d'autorisation.

III. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 9

1. Les autorités compétentes des Parties contractantes n'accordent les autorisations nécessaires au transport de passagers et de marchandises conformément au présent Accord qu'aux transporteurs qui, en vertu de leur législation nationale, sont en droit d'effectuer des transports routiers internationaux.

2. Les autorisations et autres documents mentionnés dans le présent Accord doivent se trouver dans les véhicules et être présentés, sur leur demande, aux autorités douanières, frontalières, policières et autres autorités compétentes.

Article 10

1. Les véhicules immatriculés dans l'une des Parties contractantes sont redevables des impôts et taxes correspondants en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante.

2. Dans le cadre de transports prévus sur la base du présent Accord et destinés au territoire de l'autre Partie contractante, sont mutuellement dispensés du paiement d'impôts, de taxes douanières et d'autorisations :

a) le carburant contenu dans les réservoirs prévus sur chaque modèle de véhicule et liés technologiquement et structurellement au système d'alimentation du moteur;

b) les lubrifiants qu'il est prévu d'utiliser pendant le transport et qui se trouvent dans le véhicule à sa sortie;

c) les pièces détachées destinées aux réparations des véhicules endommagés qui effectuent des transports internationaux.

3. Les pièces détachées non utilisées doivent être réexportées; les pièces détachées remplacées doivent être exportées du pays ou détruites ou remises suivant les modalités établies sur le territoire de la Partie contractante correspondante.

Article 11

1. En ce qui concerne le poids et le gabarit des véhicules, chacune des Parties contractantes s'engage à ne pas appliquer aux véhicules de l'autre Partie contractante des con-

ditions plus restrictives que celles qui sont applicables aux véhicules immatriculés sur son territoire.

2. Pour les transports de marchandises effectués dans des véhicules dont le gabarit ou la masse sont supérieurs à ceux qui sont autorisés sur le territoire de l'autre Partie contractante, ainsi que pour le transport de marchandises dangereuses, il convient d'obtenir une autorisation spéciale, conformément à la législation interne des Parties contractantes et aux conventions internationales.

Article 12

Les transports effectués dans des poids lourds par l'une des Parties contractantes entre deux points situés sur le territoire de l'autre Partie contractante ne peuvent l'être que sur autorisation spéciale accordée par les autorités compétentes des Parties contractantes sur le territoire desquelles ont lieu lesdits transports.

Article 13

Chacune des Parties contractantes reconnaît les documents nationaux d'immatriculation des véhicules et les permis de conduire délivrés par les autorités compétentes de l'autre Partie contractante.

Article 14

1. Les transporteurs et les chauffeurs des véhicules de chacune des Parties contractantes effectuant des transports sur le territoire de l'autre Partie contractante ou passant en transit à travers son territoire, doivent observer toutes les lois et règles du pays concerné.

2. En cas d'accident en cours de voyage, le chauffeur du véhicule doit en informer en temps voulu les autorités compétentes concernées du pays sur le territoire duquel a eu lieu l'accident ainsi que les autorités compétentes de son propre pays.

Article 15

Les questions non prévues par le présent Accord seront résolues conformément à la législation interne de chacune des Parties contractantes.

Article 16

1. Les autorités compétentes des Parties contractantes instituent une Commission mixte aux fins d'assurer :

- a) la résolution de toutes les questions litigieuses liées à l'application du présent Accord;
- b) l'examen de l'exécution de l'Accord et la proposition de sa mise à exécution conformément au développement du transport routier international entre les pays.

2. La Commission mixte est convoquée sur la demande de l'une des Parties contractantes alternativement sur le territoire de chacune d'entre elles.

Article 17

Les autorités compétentes des deux Parties contractantes s'informent mutuellement des actes normatifs en vigueur dans leurs pays dans le domaine du transport routier et de leurs modifications, à compter de leur entrée en vigueur.

Article 18

1. En cas de violation du présent Accord, l'autorité compétente du pays transporteur, à la demande de l'autorité compétente du pays où a lieu la violation, doit prendre les mesures nécessaires pour assurer l'exécution de l'Accord.

L'autorité compétente du pays transporteur informera celle de l'autre pays, à sa demande, des mesures qui ont été prises.

2. La disposition prévue par le présent article ne dégage pas le transporteur immatriculé dans l'une des Parties contractantes de la responsabilité en cas de violation de la législation de l'autre Partie contractante.

Article 19

Les autorités compétentes au titre du présent Accord sont :

- pour la République de Lituanie : le Ministère de la communication;
- pour la République de Bulgarie : le Ministère du transport.

Article 20

Le présent Accord n'affecte pas le droit et les obligations des Parties contractantes découlant des conventions, accords et règlements internationaux qui ont caractère obligatoire pour elles.

Article 21

1. Le présent Accord est conclu pour une période d'un an. Il sera ensuite automatiquement reconduit l'année suivante, à moins que l'une des Parties contractantes n'avise l'autre par écrit et par voie diplomatique, moyennant un préavis de trois mois, de son intention de dénoncer ledit Accord.

2. Le présent Accord est soumis à confirmation conformément à la réglementation en vigueur sur le territoire de chacune des Parties contractantes et entrera en vigueur 30 jours après réception par la voie diplomatique de la dernière notification de confirmation.

3. Les Parties contractantes s'engagent à appliquer provisoirement le présent Accord à compter de sa signature.

Fait à Sofia le 7 mars 1995 en deux exemplaires, en langues lituanienne, bulgare et russe, les trois textes faisant également foi. En cas d'interprétations divergentes, il y aura lieu de se référer au texte russe.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République de Bulgarie :

No. 41927

**Lithuania
and
Belarus**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on cooperation in the fields of standardization, metrology and conformity assessment. Vilnius, 1 June 2004

Entry into force: *26 October 2004 by notification, in accordance with article 6*

Authentic texts: *Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Bélarus**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif à la coopération dans les domaines de la normalisation, de la métrologie et de l'évaluation de la conformité. Vilnius, 1 juin 2004

Entrée en vigueur : *26 octobre 2004 par notification, conformément à l'article 6*

Textes authentiques : *lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

S U S I T A R I M A S

**DĖL BENDRADARBIAVIMO STANDARTIZACIJOS, METROLOGIJOS IR
ATITIKTIES ĮVERTINIMO SRITYSE**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Šalimis,

pažymėdamos standartizacijos, metrologijos ir produkcijos atitikties įvertinimo sričių svarbą šalinant technines kliūtis ekonominiuose, prekybiniuose ir kituose santykiuose, pripažindamos, kad jos būtinos užtikrinant produkcijos suderinamumą, sukeičiamumą, nekenksmingumą žmogaus sveikatai, aplinkai bei nepavojingumą gyvybei,

atsižvelgdamos į tarpusavio ekonominį suinteresuotumą,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Šalys, visiškai savarankiškai kurdamos ir įgyvendindamos standartizacijos, metrologijos ir atitikties įvertinimo sistemas ir organizuodamos šių sričių darbą:

1.1. bendradarbiauja Šalių nacionalinių standartizacijos institucijų vystymo klausimais bei keičiasi su tuo susijusia informacija;

1.2. užtikrina matavimo vienetų nacionalinių etalonų lygiavertiškumo laipsnį, reiškiantį, kad šie etalonai atitinka pamatines vertes, nustatytas pagal tarptautinių palyginimų rezultatus;

1.3. užtikrina Šalių teritorijose gaminamų matavimo priemonių tipo patvirtinimo ir jų patikros procedūrų atitikimą tarptautinių ir Europos Sąjungos dokumentų reikalavimams;

1.4. bendradarbiauja Šalių teritorijose veikiančių atitikties įvertinimo sistemų klausimais bei keičiasi su šiomis sistemomis susijusia informacija.

2 straipsnis

Šiame Susitarime numatytus darbus koordinuoja ir už jų atlikimą atsako:

2.1. Lietuvos Respublikoje – Lietuvos standartizacijos departamentas prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos, Valstybinė metrologijos tarnyba prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos ir Nacionalinis akreditacijos biuras prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos pagal kompetenciją;

2.2. Baltarusijos Respublikoje – Standartizacijos, metrologijos ir sertifikacijos komitetas prie Baltarusijos Respublikos Ministrų Tarybos.

3 straipsnis

Šalys garantuoja, kad saugos dokumentų bei atliekamų darbų, numatytų šiame Susitarime, ir informacijos apie rezultatus mokslo ir technikos srityje slaptumą, jeigu kuri nors Šalis bus nustačiusi, kad jie neskelbtini.

4 straipsnis

Viena Šalis gali laisvai naudotis bendradarbiaujant gauta mokslinė ir techninė informacija, jeigu kita Šalis neįspėjo, jog ši informacija yra slapta. Ši informacija gali būti perduota tik ją pateikusios Šalies sutikimu.

5 straipsnis

Šalių įgaliotos institucijos, nurodytos šio Susitarimo 2 straipsnyje, siekdamos įgyvendinti šio Susitarimo nuostatas, prireikus gali sudaryti papildomus protokolus.

6 straipsnis

Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikui ir įsigalioja nuo tada, kai gaunamas paskutinis rašytinis pranešimas apie tai, kad Šalys įvykdė valstybių vidaus procedūras, reikalingas šiam Susitarimui įsigaliooti.

Viena Šalis gali denonsuoti šį Susitarimą, apie tai raštu pranešusi diplomatiniais kanalais kitai Šaliai.

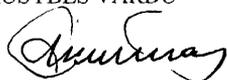
Susitarimas netenka galios praėjus šešioms mėnesiams nuo tada, kai kita Šalis gauna tokią pranešimą.

7 straipsnis

Nuo šio Susitarimo įsigaliojimo netenka galios 1992 m. gruodžio 23 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybės susitarimas dėl bendradarbiavimo standartizacijos, metrologijos ir sertifikacijos srityje.

PASIRAŠYTAS 2004 m. *birželio* / d. Vilniuje dviem egzemplioriais lietuvių ir rusų kalbomis. Abu tekstai turi vienodą teisinę galią.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ
МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ
И
ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
О СОТРУДНИЧЕСТВЕ В ОБЛАСТИ СТАНДАРТИЗАЦИИ,
МЕТРОЛОГИИ И ОЦЕНКИ СООТВЕТСТВИЯ

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Беларусь, именуемые в дальнейшем Сторонами,

отмечая важную роль стандартизации, метрологии и оценки соответствия продукции в устранении технических барьеров в экономических, торговых и иных отношениях, признавая их необходимость для обеспечения совместимости, взаимозаменяемости продукции, ее безвредности для здоровья человека, окружающей среды и ее безопасности для жизни;

учитывая взаимную экономическую заинтересованность,
согласились о нижеследующем:

Статья 1

Стороны, обладая полной самостоятельностью в вопросах формирования и реализации систем стандартизации, метрологии и оценки соответствия, а также организации работы в этой области:

1.1. сотрудничают по вопросам развития национальных органов стандартизации Сторон и обмениваются связанной с этим информацией;

1.2. обеспечивают степень эквивалентности национальных эталонов единиц измерений, означающую, что эти эталоны соответствуют исходным значениям, установленным по результатам международных сличений;

1.3. обеспечивают соответствие процедур утверждения типа изготавливаемых на территории Сторон средств измерений и их поверки требованиям международных документов и документов Европейского Союза;

1.4. сотрудничают по вопросам действующих на территории Сторон систем оценки соответствия и обмениваются информацией, связанной с этими системами.

Статья 2

Координацию предусмотренных настоящим Соглашением работ осуществляют и ответственность за их выполнение несут:

2.1. в Литовской Республике – Литовский департамент стандартизации при Министерстве окружающей среды Литовской Республики, Государственная метрологическая служба при Министерстве окружающей среды Литовской Республики и Национальное бюро аккредитации при Министерстве окружающей среды Литовской Республики в пределах своей компетенции;

2.2. в Республике Беларусь – Комитет по стандартизации, метрологии и сертификации при Совете Министров Республики Беларусь.

Статья 3

Стороны обеспечивают конфиденциальность документов и работ, проводимых в рамках настоящего Соглашения, а также информации о научно-технических результатах, если одной из Сторон установлено, что они не подлежат разглашению.

Статья 4

Каждая из Сторон может свободно пользоваться научно-технической информацией, полученной в результате сотрудничества, если другая Сторона не указала о ее конфиденциальности. Эта информация может быть передана только с согласия Стороны, представившей такую информацию.

Статья 5

При необходимости, в целях реализации положений настоящего Соглашения, между уполномоченными органами Сторон, указанными в статье 2 настоящего Соглашения, могут заключаться дополнительные протоколы.

Статья 6

Настоящее Соглашение заключается на неопределенный срок и вступает в силу с даты получения последнего письменного уведомления о выполнении Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

Каждая Сторона может денонсировать настоящее Соглашение, уведомив письменно об этом другую Сторону по дипломатическим каналам.

Действие Соглашения прекращает свою силу через шесть месяцев со дня получения другой Стороной такого уведомления.

Статья 7

С момента вступления в силу настоящего Соглашения прекращает действие Соглашение между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Беларусь о сотрудничестве в области стандартизации, метрологии и сертификации, подписанное 23 декабря 1992 года.

Совершено в г. Вильнюс 01 06 2004 года в двух экземплярах, каждый на литовском и русском языках, при этом оба текста имеют одинаковую силу.

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON COOPERATION IN THE FIELDS OF STANDARDIZATION, METROLOGY AND CONFORMITY ASSESSMENT

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the Parties,

Noting that standardization, metrology and assessment of conformity of output play an important part in overcoming technical barriers to economic, trading and other relations, acknowledging their relevance in ensuring that output is compatible and interchangeable, harmless to human health and the environment, and not life-threatening;

Taking into account their mutual economic interest,

Have agreed as follows:

Article 1

The Parties, being completely independent in matters relating to the creation and implementation of systems for standardization, metrology and conformity assessment, and the organization of work in these areas:

1.1 shall cooperate on issues relating to the development of the national standardization authorities of the Parties, and shall exchange relevant information;

1.2 shall ensure a degree of equivalence of the national primary standards for units of measurement such that these primary standards conform to the original values established through international matching;

1.3 shall ensure the conformity of procedures for approving the type of measurement devices to be manufactured on the territory of the Parties and the calibration thereof to the requirements of international documents and European Union documents;

1.4 shall cooperate on issues of conformity assessment systems operating on the territories of the Parties, and shall exchange information relating to these systems.

Article 2

Coordination of the operations envisaged by this Agreement shall be performed and responsibility for their implementation shall be borne:

2.1 in the Lithuanian Republic by the following bodies at the Ministry for the Environment of the Republic of Lithuania, within its terms of reference: the Lithuanian Department for Standardization, the State Metrological Service, and the National Accreditation Office;

2.2 in the Republic of Belarus by the Committee on Standardization, Metrology and Certification at the Council of Ministers of the Republic of Belarus.

Article 3

The Parties shall ensure the confidentiality of documents and operations within the framework of this Agreement, and likewise of information about scientific and technical results, if either of the Parties determines that they may not be disclosed.

Article 4

Each of the Parties may make free use of scientific and technical information received as a result of this cooperation, if the other Party has not specified it to be confidential. This information may be communicated only with the agreement of the Party by whom such information was provided.

Article 5

If necessary for the implementation of the provisions of this Agreement, additional protocols may be concluded between the authorized bodies specified in Article 2 of this Agreement.

Article 6

This Agreement is concluded for an indefinite period and shall enter into force on the date that the last written notification is received confirming that the Parties have completed the internal procedures necessary for its entry into force.

Each Party may denounce this Agreement, having notified the other Party through diplomatic channels.

This Agreement shall cease to be valid six months from the day on which the other Party receives such notification.

Article 7

As soon as this Agreement enters into force, the Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on cooperation in the area of standardization, metrology and certification signed on 23 December 1992 shall cease to apply.

Done in Vilnius on 1 June 2004 in two copies, each in the Lithuanian and Russian languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Belarus:

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS RELATIF À LA COOPÉRATION DANS LES DOMAINES DE LA NORMALISATION, DE LA MÉTROLOGIE ET DE L'ÉVALUATION DE LA CONFORMITÉ

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus, ci-après dénommés les Parties,

Notant le rôle important de la normalisation, de la métrologie et de l'évaluation de la conformité de la production pour supprimer les barrières techniques sur le plan des relations économiques, commerciales et autres, reconnaissant leur utilité pour assurer la compatibilité et l'interchangeabilité de la production ainsi que son innocuité pour la santé et l'environnement et sa sécurité pour la vie;

Considérant l'intérêt économique réciproque que ce rôle représente,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

Les Parties, parfaitement autonomes dans les domaines de la constitution et de la réalisation de systèmes de normalisation, de métrologie et d'évaluation de la conformité, ainsi que de l'organisation du travail dans ce secteur :

1. agissent en coopération relativement aux questions de développement des organismes nationaux de normalisation des Parties et s'échangent des informations liées à ce développement;

2. assurent un certain degré d'équivalence entre les étalons nationaux des unités de mesure, ce qui montre que ces étalons correspondent à des significations initiales déterminées en fonction des résultats de comparaisons internationales;

3. assurent que les procédures d'homologation du type d'outils de mesure fabriqués sur le territoire des Parties et leur vérification correspondent aux exigences des documents internationaux et des documents de l'Union européenne;

4. agissent en coopération relativement aux questions de systèmes d'évaluation de la conformité en vigueur sur le territoire des Parties et s'échangent des informations liées à ces systèmes.

Article 2

La coordination des travaux prévus par le présent Accord et la responsabilité de leur exécution incombent aux autorités suivantes par les organismes :

2.1 en République de Lituanie : par les organismes auprès du Ministère de l'environnement de la République de Lituanie dans les limites de leur compétences, le Service de

métrologie national auprès dudit Ministère et le Bureau national d'accréditation auprès du même Ministère;

2.2 en République de Bélarus : le Comité de normalisation, métrologie et certification auprès du Conseil des ministres de la République de Bélarus.

Article 3

Les Parties assurent la confidentialité des documents et des travaux réalisés dans le cadre du présent Accord ainsi que des informations concernant les résultats scientifiques et techniques si l'une des Parties a indiqué qu'ils ne doivent pas être divulgués.

Article 4

Chacune des Parties peut utiliser librement les informations scientifiques et techniques qu'elle a obtenues suite à la coopération, si l'autre Partie n'a pas indiqué qu'elles étaient confidentielles. Lesdites informations ne peuvent être transmises qu'avec le consentement de la Partie les ayant fournies.

Article 5

Si nécessaire et afin d'exécuter les dispositions du présent Accord, les autorités compétentes, telles qu'énoncées à l'article 2 du présent Accord, peuvent conclure des protocoles complémentaires.

Article 6

Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée et entre en vigueur à compter de la date de réception de la dernière notification écrite concernant l'exécution par les Parties des procédures internes nécessaires à son entrée en vigueur.

Chacune des Parties peut dénoncer le présent Accord moyennant notification écrite à l'autre Partie par voie diplomatique.

Le présent Accord reste en vigueur pendant les six mois suivant la date de réception de ladite notification par l'autre Partie.

Article 7

À compter de l'entrée en vigueur du présent Accord, l'Accord conclu le 23 décembre 1992 entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif à la coopération dans les domaines de la normalisation, de la métrologie et de l'évaluation de la conformité n'est plus valide.

Fait à Vilnius le 1er juin 2004, en deux exemplaires, chacun en langues lituanienne et russe, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Bélarus :

No. 41928

**Lithuania
and
Azerbaijan**

Agreement between the Republic of Lithuania and the Republic of Azerbaijan on the transfer of sentenced persons. Vilnius, 23 October 2001

Entry into force: *22 November 2002 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 24*

Authentic texts: *Azerbaijani, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Azerbaïdjan**

Accord entre la République de Lituanie et la République d'Azerbaïdjan relatif au transfert de personnes condamnées. Vilnius, 23 octobre 2001

Entrée en vigueur : *22 novembre 2002 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 24*

Textes authentiques : *azerbaïdjanais, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[AZERBAIJANI TEXT — TEXTE AZERBAÏDJANAIS]

**Litva Respublikası və Azərbaycan Respublikası arasında
azadlıqdan məhrumetməyə məhkum olunmuş şəxslərin cəzanın qalmış
hissəsinin çəkilməsi üçün verilməsi haqqında**

MÜQAVİLƏ

Bundan sonra " Razılığa Gələn Tərəflər " adlandırılan Litva Respublikası və Azərbaycan Respublikası,

- dövlət suverenliyi, hüquq bərabərliyi və qarşılıqlı hörmət prinsiplərindən çıxış edərək;

- beynəlxalq hüquq normalarına əsaslanaraq və cinayət mühakimə icraatı sahəsində dövlətlərarası əməkdaşlığı inkişaf etdirməyi arzu edərək;

- məhkumların vətəndaşları olduqları dövlətdə cəza çəkmələrinin cəzanın icra məqsədlərinə daha səmərəli nail olmasına, hüquq pozanların cəmiyyətdə normal həyata qayıtmalarına imkan yaratmasını nəzərə alaraq;

- insan hüquqlarına hörmət və humanizm prinsiplərini rəhbər tutaraq;

aşağıdakılar haqqında razılığa gəldilər:

Maddə 1

1. Bu Müqavilənin məqsədlərinə nail olmaq üçün terminlər aşağıdakı mə"na daşıyır:

1) " Hökmü çıxaran dövlət" - şəxs barəsində azadlıqdan məhrumetmə haqqında hökm çıxaran məhkəmənin aid olduğu Razılığa Gələn Tərəf;

2) " Hökmü icra edən dövlət" - azadlıqdan məhrum edilmiş və onun vətəndaşı olan şəxsin cəzasını çəkmək üçün verildiyi Razılığa Gələn Tərəf;

3) " Məhkum " - Razılığa Gələn Tərəflərdən birinin məhkəməsi tərəfindən cinayət törətdiyinə görə azadlıqdan məhrum etmə cəzasına məhkum olunmuş şəxs;

4) " Yaxın qohumlar" - ana, ata, ər, arvad, uşaqlar, doğma qardaş və bacılar, nəvələr, baba və nənə, övladlığa götürənlər və götürülənlər, onlarla birgə yaşayan şəxslər;

5) " Səlahiyyətli orqanlar" - məhkumların verilməsi haqqında qərarı icra edən Razılığa Gələn Tərəflərin orqanları;

6) " Mərkəzi orqanlar" - Litva Respublikasının Ədliyyə Nazirliyi və Azərbaycan Respublikasının Ədliyyə Nazirliyi.

Maddə 2

Bu Müqavilənin məsələləri üzrə Razılığa Gələn Tərəflərin Səlahiyyətli orqanları bir-biri ilə Mərkəzi orqanlar vasitəsilə əlaqə saxlayırlar.

Maddə 3

Razılığa Gələn Tərəflər hazırkı Müqavilənin şərtlərinə uyğun olaraq bir-birinin sorğusuna əsasən Hökmü çıxaran dövlətin ərazisində cinayətlərin törədilməsinə görə azadlıqdan məhrum etmə yerlərində cəza çəkən və digər Razılığa Gələn Tərəfin vətəndaşı olan şəxsləri Hökmü icra edən dövlətə cəza çəkmək üçün verməyi öhdələrinə götürürlər.

Maddə 4

1. Bu Müqaviləyə əsasən məhkum yalnız aşağıdakı şərtlərlə verilə bilər:

- 1) əgər məhkum Hökmü icra edən dövlətin vətəndaşındırsa;
- 2) əgər hökm qanuni qüvvəyə minmişdirsə;
- 3) əgər verilmə haqqında sorğu alınan zaman məhkum hələ 6 aydan aşağı olmayan müddətdə cəza çəkməlidir;
- 4) əgər məhkum verilməyə razıdırsa və ya onun yaşını, fiziki və ya psixi vəziyyətini nəzərə alaraq Razılığa Gələn Tərəflərdən biri və ya yaxın qohumları və yaxud məhkum olunmuş şəxsin qanuni nümayəndəsi verilməni zəruri hesab edirlərsə;
- 5) əgər barəsində hökm çıxarılan əməl Hökmü icra edən dövlətin qanunvericiliyinə əsasən cinayətdirsə;
- 6) əgər cinayət nəticəsində vurulmuş maddi ziyan ödənilibsə;
- 7) əgər Hökm çıxaran dövlət və Hökmü icra edən dövlət məhkumun verilməsinə razıdırlarsa.

2. Hökmü icra edən dövlətin cinayət-icra sistemi idarəetmə orqanlarının vəzifəli şəxsləri tərəfindən məhkuma və ya onun qanuni nümayəndəsinə verilmənin mümkünlüyü və onun hüquqi nəticələri barədə izahat verilməlidir.

3. Əgər məhkum tərəfindən cinayət nəticəsində vurulmuş maddi ziyan ödənilməyibsə, verilmə təxirə salına bilər.

4. Razılığa Gələn Tərəflər məhkumun cəzasının çəkilmə müddətinin hətta 6 aydan az qaldıqda, və ya cinayət nəticəsində

vurulmuş maddi ziyan tam ödənilmədikdə müstəsna hallarda, məhkumun verilməsi haqqında razılığa gələ bilərlər.

Maddə 5

Məhkumun verilməsi həyata keçirilmir əgər:

- 1) şəxs törətdiyi əmələ görə Hökmü icra edən dövlətdə cəza çəkmiş və ya bəraət almışsa, yaxud işə xitam verilmiş, həmçinin əgər şəxs cəzadan azad edilmişsə;
- 2) hökmün icra edilməsi barədə sorğu alan Dövlətin fikrincə bu dövlətin maraqlarına ziyan törədə bilərsə;
- 3) qərarla müəyyən olunmuş cəza növü hökmün icra edilməsi barədə sorğu alan Dövlətdə nəzərdə tutulmamışsa;
- 4) Hökmü çıxaran dövlətin qanunvericiliyinə əsasən törədilməsinə görə şəxsin məhkum olduğu əməl dövləti və hərbi xidmət əleyhinə olan cinayətdirsə.

Maddə 6

Razılığa Gələn Tərəflər aşağıdakı öhdəlikləri öz üzərlərinə götürürlər:

1. Digər Tərəfin azadlıqdan məhrum edilmiş vətəndaşları barədə biri-birilərinə Mərkəzi orqanlar vasitəsi ilə yazılı mə'lumat vermək.
2. Vətəndaşı olduğu dövlətə verilməsi ilə əlaqədar istənilən Razılığa Gələn Tərəfin Mərkəzi və ya Səlahiyyətli orqanlarına müraciət edilməsinin mümkünlüyünü məhkumlara, onların qanuni nümayəndələrinə və ya yaxın qohumlarına izah etmək və real təminat yaratmaq.

Maddə 7

Əgər məhkumun vətəndaşı olduğu Razılığa Gələn Tərəf bu Müqavilənin şərtlərinə riayət etməklə hökmü icra etmək üçün onu qəbul etməyə razıdırsa, məhkumun cəza çəkilməsi üçün verilməsi məhkəməsi tərəfindən hökm çıxarılmış Razılığa Gələn Tərəfin təklifi ilə həyata keçirilə bilər.

Maddə 8

1. Məhkumun verilməsi barədə sorğu yazılı şəkildə tərtib edilir və məhkumun şəxsiyyəti barədə məlumatları əks etdirir. Sorğuya əlavə olunur:

- 1) məhkumun vətəndaşlığını təsdiq edən sənəd;
 - 2) şəxsin məhkum olunmasının əsasını təşkil edən cinayət qanunu maddələrinin mətni;
 - 3) verilməsinə razılıq haqqında məhkumun və ya bu Müqavilənin 4-cü maddəsinin 1-ci bəndinin 4-cü yarımbəndində göstərilən hallarda onun yaxın qohumlarının və ya qanuni nümayəndəsinin yazılı ərizəsi;
 - 4) hökmün, iş üzrə yuxarı instansiya məhkəmə orqanlarının mövcud olan qərarlarının, hökmün qanuni qüvvəyə minməsi haqqında sənədlərin surətləri;
 - 5) cəzanın çəkilməmiş və çəkiləcək hissələri haqqında sənəd;
 - 6) əgər əlavə cəza təyin edilmişsə, onun icrası barədə sənəd;
 - 7) maddi ziyanın mövcudluğu və onun ödənilməsi qaydası haqqında məlumat;
 - 8) digər sənədlərin surətləri yalnız Razılığa Gələn Tərəflərin qarşılıqlı razılığı ilə əlavə edilə bilər.
2. Bütün sadalanan sənədlər imzalanmalı və gerbli möhürlə təsdiq olunmalıdır.

Maddə 9

Hökmü çıxaran dövlət bu Müqavilənin 4-cü maddəsinin 1-ci bəndinin 4-cü yarımbəndinə uyğun olaraq verilən şəxs tərəfindən razılığın könüllü verilməsini və belə razılığın hüquqi nəticələrini tam dərk etməsini təmin edir.

Maddə 10

1. Verilmə ilə əlaqədar daxil olmuş sorğu üzrə razılıq və ya imtina haqqında qərar Razılığa Gələn Tərəflə bu Müqavilənin 8-ci maddəsinin 1-ci hissəsində sadalanan sənədlərin alındığı gündən bir ay gec olmayaraq qəbul edilir. Qəbul edilmiş qərar barədə sorğu göndərən Razılığa Gələn Tərəfə, haqqında sorğu göndərilən şəxsə və ya verilmə barədə müraciət edən şəxsə yazılı şəkildə məlumat verilir.
2. Əgər məhkumun verilməsi barədə sorğu bu Müqavilənin 8-ci maddəsində göstərilən lazımı məlumatları əks etdirmirsə Razılığa Gələn Tərəf əlavə məlumatlar tələb edə bilər. Digər Razılığa Gələn Tərəf bu xahişə bir aydan çox olmayan müddətə cavab verməlidir.
3. Məhkumun verilməsindən imtina haqqında qərar əsaslandırılmalıdır.

Maddə 11

Məhkumların verilmə yeri, vaxtı və qaydası Razılığa Gələn Tərəflərin cəzanı icra edən orqanları tərəfindən müəyyənləşdirilir.

Maddə 12

Məhkumların verilməsi ilə əlaqədar bütün xərcləri, Hökmü çıxaran dövlətin ərazisində əmələ gələnlərdən başqa, Hökmü icra edən dövlət daşıyır.

Maddə 13

1. Məhkuma təyin olunmuş cəza Hökmü çıxaran dövlətin məhkəməsinin hökmü əsasında çəkilir.

2. Hökmü icra edən dövlət məhkumun vəziyyətini ağırlaşdırmadan öz qanunvericiliyinə uyğun olaraq cəzanın çəkilməsinin davamını təmin edir. Digər Razılığa Gələn Tərəfin hökmünün icrası ilə əlaqədar məsələlər hər bir Razılığa Gələn Tərəfin qanunvericiliyi ilə müəyyən edilir.

3. Hökmü icra edən dövlətin məhkəməsi çıxarılmış hökmdən çıxış edərək onun icrası haqqında qərar qəbul edir.

4. Əgər Hökmü icra edən dövlətin qanunvericiliyi ilə bu əmələ görə azadlıqdan məhrum etmənin həddi hökm üzrə təyin edildiyindən aşağıdırsa, Hökmü icra edən dövlətin məhkəməsi bu dövlətin qanunvericiliyində nəzərdə tutulmuş azadlıqdan məhrumetmənin yuxarı həddini müəyyən edir.

5. Əgər hökm iki və ya daha çox əmələ aiddirsə və onlardan Hökmü icra edən dövlətdə biri və ya bir neçəsi cinayət hesab olunmursa, həmin dövlətin məhkəməsi cinayət hesab olunan əmələ görə cəzanın hansı hissəsinin tətbiqini müəyyən edir.

Maddə 14

1. Hökmü icra edən dövlət həm Hökmü icra edən dövlətdə, həm də Hökmü çıxaran dövlətdə elan olunmuş əfv və ya amnistiyanı məhkuma tətbiq edir.

2. Hökmü çıxaran dövlət və Hökmü icra edən dövlət əfv və amnistiya haqqında qarşılıqlı məlumat təqdim edirlər.

Maddə 15

Verilmiş məhkum barəsində hökmə yenidən baxmağa yalnız Hökmü çıxaran dövlət səlahiyyətlidir.

Maddə 16

1. Hökmə yenidən baxıldığı halda onu çıxarmış dövlət hökmün ləğv edilməsi və ya dəyişdirilməsi barədə məhkəmə qərarının təsdiq edilmiş surətini hökmü icra edən dövlətə təxirə salınmadan göndərir.

2. Əgər məhkumun cəza çəkməsi üçün verilməsindən sonra Hökmü çıxaran dövlətdə hökm ləğv edilmiş və yeni istintaq və ya məhkəmə baxışı nəzərdə tutulubsa, bu barədə qərarın surəti, cinayət işinin materialları və məhkum olmadan keçirilməsi mümkün olan zəruri prosessual hərəkətlərin nəticələri üzrə digər materiallar, cinayət işinin bütün materialları rus dilinə tərcümə olunaraq Hökmü icra edən dövlətə bu dövlətin qanunvericiliyinə əsasən cinayət təqibini aparmaq üçün göndərilir.

3. Əgər məhkumun cəza çəkməsi üçün verilməsindən sonra hökm onu çıxıran dövlət tərəfindən dəyişdirilmişsə, bu barədə qərarın surəti və digər zəruri sənədlər Hökmü icra edən dövlətin səlahiyyətli orqanına göndərilir. Hökmü icra edən dövlətin məhkəməsi hazırkı Müqavilənin 13-cü maddəsində nəzərdə tutulmuş qaydada belə qərarın icrası haqqında məsələni həll edir.

Maddə 17

1. Hökmü icra edən dövlətə cəza çəkmək üçün verilən şəxsə münasibətdə bu dövlətin ərazisində eyni əməlin törədilməsinə görə məhkum edilmiş şəxslərə münasibətdə olduğu kimi məhkumluğun eyni hüquqi nəticələri yaranır.

2. Digər Razılığa Gələn Tərəfin səlahiyyətli məhkəməsi tərəfindən çıxarılmış hökmün icrası üçün verilən şəxs qanuni qüvvəyə minmiş qərarın çıxarıldığı eyni əmələ görə Hökmü icra edən dövlətin ərazisində cinayət məsuliyyətinə yenidən cəlb edilə bilməz.

Maddə 18

Hökmü icra edən dövlət Hökmü çıxaran dövlətə hökmün icra olunması barədə məlumat təqdim etməlidir:

- 1) əgər o, qərarın icrasını başa çatmış hesab edirsə;
- 2) əgər məhkum hökmün icrasını başa çatdığına qədər qaçıbsa;

- 3) əgər Hökmü çıxaran dövlət ondan bu məsələyə dair xüsusi məruzə tələb edərsə.

Maddə 19

1. Hər bir Razılığa Gələn Tərəf öz qanunvericiliyinə uyğun öz ərazisindən məhkum olunmuş şəxsin tranzit daşınması haqqında xahişi təmin edə bilər, əgər Razılığa Gələn Tərəflərdən biri digər Razılığa Gələn Tərəfə məhkum olmuş şəxsin onun ərazisindən tranzit qaydada aparılması barədə xahişlə müraciət edir və müraciət etmiş Razılığa Gələn Tərəf üçüncü dövlətlə onun ərazisinə və ya ərazisindən məhkum olunmuş şəxsin verilməsi barədə razılığa gəlmişsə.

2. Məhkum olunmuş şəxsin tranzit daşınması ilə əlaqədar xərclər bu daşınma üçün müraciət etmiş Razılığa Gələn Tərəflə ödənilir.

Maddə 20

Bu Müqavilənin tətbiqi ilə əlaqədar ortaya çıxan məsələləri Razılığa Gələn Tərəflərin Mərkəzi orqanları həll edir.

Maddə 21

1. Bu Müqavilənin icrasında Razılığa Gələn Tərəflər öz dövlət dillərindən və ya rus dilindən istifadə edirlər.

2. Razılığa Gələn Tərəflərin dövlət dilində hazırlanmış sənədlərinə təsdiq edilmiş rus dilinə tərcümələri əlavə olunur.

Maddə 22

Bu Müqavilənin müddəaları Razılığa Gələn Tərəflərin iştirakçısı olduqları digər beynəlxalq müqavilələrdən irəli gələn hüquq və vəzifələrinə toxunmur.

Maddə 23

Bu Müqavilənin qüvvəsi Müqavilə qüvvəyə minənə qədər Razılığa Gələn Tərəflərin məhkəmələri tərəfindən məhkum edilmiş şəxslərə də şamil edilir.

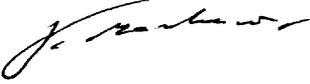
Maddə 24

1. Bu Müqavilə ratifikasiya olunmalıdır və Razılığa Gələn Tərəflərlə ratifikasiya fərmanlarının mübadiləsindən 30 gün sonra qüvvəyə minir.
2. Müqavilə qeyri-müəyyən müddətə bağlanır.
3. Bu Müqavilə Razılığa Gələn Tərəflərdən birinin digər Razılığa Gələn Tərəfdən onun qüvvəsinə xitam verilməsi niyyəti barədə yazılı xəbərdarlıq aldığı andan altı ay keçdikdən sonra qüvvədən düşür.

Vilnyus şəhərində 23 oktyabr 2001-ci ildə iki nüsxədə hər biri litva, azərbaycan və rus dillərində imzalanmış, bütün mətnlər eyni qüvvəyə malikdir.

Bu Müqavilənin təfsiri zamanı fikir ayrılıqları olduqda Razılığa Gələn Tərəflər rus dilindəki mətndən istifadə edəcəklər.

Litva Respublikası
adından

Azərbaycan Respublikası
adından

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
IR
AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS
SUTARTIS**

**DĖL ASMENŲ, NUTEISTŲ LAISVĖS ATĖMIMU,
PERDAVIMO LIKUSIAI BAUSMEI ATLIKTI**

Lietuvos Respublika ir Azerbaidžano Respublika, toliau – Susitariančiosios Šalys,

atsižvelgdamos į valstybinio suvereniteto, lygybės ir abipusės pagarbos principus;

vadovaudamosi tarptautinės teisės normomis ir siekdamos plėtoti tarptautinį bendradarbiavimą baudžiamojo proceso srityje;

atsižvelgdamos į tai, jog galimybė nuteistiesiems atlikti bausmę valstybėje, kurios piliečiai jie yra, padeda efektyviau pasiekti bausmės vykdymo tikslų, grąžinti teisės pažeidėjus į normalų visuomenės gyvenimą;

vadovaudamosi humanizmo bei pagarbos žmogaus teisėms principais,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

1. Šioje Sutartyje:

1) „Valstybė, priėmusi nuosprendį“ – Susitariančioji Šalis, kurios teismas priėmė nuosprendį dėl asmens nuteisimo laisvės atėmimo bausme;

2) „Valstybė, vykdanči nuosprendį“ – Susitariančioji Šalis, kuriai perduodamas atlikti bausmę asmuo, nuteistas laisvės atėmimo bausme ir esantis jos pilietis;

3) „Nuteistasis“ – asmuo, vienos Susitariančiosios Šalies teismo nuteistas už padarytą nusikaltimą laisvės atėmimo bausme;

4) „Artimieji giminaičiai“ – motina, tėvas, vyras, žmona, tikrieji broliai ir seserys, vaikaičiai, seneliai, įtėviai, įvaikiai, kartu su jais gyvenantys asmenys;

5) „Kompetentingos institucijos“ – Susitariančiųjų Šalių įstaigos, vykdančios sprendimus dėl nuteistųjų perdavimo;

6) „Centrinės įstaigos“ – Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija ir Azerbaidžano Respublikos teisingumo ministerija.

2 straipsnis

Šios Sutarties klausimais Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos tarpusavyje susižino per Centrines įstaigas.

3 straipsnis

Susitariančiosios Šalys, remdamosi šios Sutarties nuostatomis, įsipareigoja, esant prašymui, perduoti viena kitai nuteistuosius, atliekančius bausmes laisvės atėmimo vietose už Valstybės, priėmusios nuosprendį, teritorijoje padarytus nusikaltimus ir turinčius kitos Susitariančiosios Šalies piliatybę, bausmę atlikti Valstybėje, vykdančioje nuosprendį.

4 straipsnis

1. Nuteistasis gali būti perduotas pagal šią Sutartį tik tuo atveju, jei:

1) nuteistasis yra Valstybės, vykdančios nuosprendį, pilietis;

2) įsiteisėjo teismo nuosprendis;

3) gavus prašymą perduoti nuteistąjį, jam liko ne mažiau kaip 6 mėnesiai bausmei atlikti;

4) nuteistasis sutinka būti perduotas arba kai atsižvelgiant į jo amžių, fizinę ar psichinę būklę viena iš Susitariančiųjų Šalių arba jo artimieji giminaičiai ar nuteistojo atstovas pagal įstatymą mano, jog tai yra būtina;

5) veika, dėl kurios buvo priimtas nuosprendis, yra laikoma nusikaltimu pagal Valstybės, vykdančios nuosprendį, įstatymus;

6) atlyginta dėl nusikaltimo padaryta materialinė žala;

7) Valstybė, priėmusi nuosprendį, ir Valstybė, vykdanči nuosprendį, sutinka perduoti nuteistąjį.

2. Valstybės, priėmusios nuosprendį, baudžiamojo vykdymo sistemos valdymo institucijų atsakingi pareigūnai turi išaiškinti nuteistajam arba jo atstovui pagal įstatymą apie perdavimo galimybę ir jo teises pasekmes.

3. Nuteistojo perdavimas gali būti atidėtas, jeigu nuteistasis neatlygino dėl nusikaltimo padarytos žalos.

4. Išimtiniais atvejais Susitariančiosios Šalys gali sutikti perduoti nuteistąjį, netgi jeigu jam liko mažiau negu 6 mėnesiai bausmei atlikti arba jeigu dėl nusikaltimo padaryta materialinė žala atlyginta ne visa.

5 straipsnis

Nuteistasis neperduodamas, jeigu:

1) Valstybėje, priėmusioje nuosprendį, asmuo už padarytą veiką atliko bausmę ar buvo išteisintas arba byla buvo nutraukta, taip pat jeigu asmuo buvo atleistas nuo bausmės;

2) Valstybės, gavusios prašymą vykdyti nuosprendį, nuomone, tai padarytų žalos valstybės interesams;

3) Valstybėje, gavusioje prašymą vykdyti nuosprendį, nenumatyta bausmės rūšis paskirta nuosprendžiu;

4) pagal Valstybės, priėmusios nuosprendį, įstatymus veika, už kurią buvo nuteistas asmuo, yra nusikaltimas valstybei arba karo nusikaltimas.

6 straipsnis

Susitariančiosios Šalys išipareigoja:

1) per Centrines įstaigas viena kitą raštu informuoti apie viena kitos Susitariančiosios Šalies piliečius, nuteistus laisvės atėmimo bausmėmis, taip pat apie jų buvimo vietą;

2) išaiškinti ir suteikti realią galimybę nuteistiesiems, jų atstovams pagal įstatymą arba artimiesiems giminaičiams kreiptis į bet kurios Susitariančiosios Šalies centrinės įstaigas ar kompetentingas institucijas su prašymu dėl perdavimo į valstybę, kurios piliečiai jie yra.

7 straipsnis

Nuteistojo perdavimas bausmei atlikti gali būti vykdomas Susitariančiosios Šalies, kurios teismas priėmė nuosprendį, siūlymu, jeigu Susitariančioji Šalis, kurios pilietis yra nuteistasis, sutinka jį priimti nuosprendžio vykdymui laikantis šios Sutarties sąlygų.

8 straipsnis

1. Prašymas dėl nuteistojo perdavimo pateikiamas raštu ir jame nurodomi nuteistojo asmens duomenys. Prie prašymo pridedama:

1) dokumentas, patvirtinantis nuteistojo pilietybę;

2) baudžiamojo įstatymo, kurio pagrindu asmuo nuteistas, straipsnių tekstas;

3) rašytinis nuteistojo prašymas arba šios Sutarties 4 straipsnio 1 dalies 4 punkte numatytais atvejais jo artimųjų giminaičių ar jo atstovo pagal įstatymą sutikimas dėl perdavimo;

4) nuosprendžio ir su byla susijusių aukštesniųjų instancijų teismų sprendimų, dokumentų apie nuosprendžio įsiteisėjimą kopijos;

5) dokumentas apie atliktą bausmės dalį ir apie tą bausmės dalį, kuri turi būti toliau atliekama;

- 6) dokumentas apie papildomos baudmės įvykdymą, jeigu ji buvo paskirta;
 - 7) duomenys apie materialinę žalą ir jos atlyginimo tvarką;
 - 8) kitų dokumentų kopijos gali būti pridedamos tik abipusiu Susitariančiųjų Šalių sutarimu.
2. Visi išvardyti dokumentai turi būti pasirašyti ir patvirtinti herbiniu antspaudu.

9 straipsnis

Valstybė, priėmusi nuosprendį, užtikrina, kad asmuo, pagal šios Sutarties 4 straipsnio 1 dalies 4 punktą duodantis sutikimą dėl perdavimo, tai darytų savanoriškai ir visiškai suvokdamas tokio sutikimo teises pasekmes.

10 straipsnis

1. Prašymą gavusi Susitariančioji Šalis sprendimą dėl sutikimo perduoti ar dėl atsisakymo perduoti priima ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo dokumentų, išvardytų šios Sutarties 8 straipsnio 1 dalyje, gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą raštu pranešama prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai ir asmeniui, dėl kurio buvo pateiktas prašymas, arba asmeniui, kuris kreipėsi su prašymu dėl perdavimo.

2. Susitariančioji Šalis gali pareikalauti papildomų duomenų, jeigu prašyme dėl nuteistojo perdavimo nėra būtinų duomenų, nurodytų šios Sutarties 8 straipsnyje. Kita Susitariančioji Šalis į tokį prašymą turi atsakyti ne vėliau kaip per vieną mėnesį.

3. Sprendimas, kuriuo atsisakoma perduoti nuteistąjį, turi būti motyvuotas.

11 straipsnis

Nuteistojo perdavimo vietą, laiką ir tvarką nustato Susitariančiųjų Šalių baudmes vykdančios įstaigos.

12 straipsnis

Visas išlaidas, susijusias su nuteistųjų perdavimu, išskyrus tas, kurios atsirado Valstybės, priėmusios nuosprendį, teritorijoje, dengia Valstybė, vykdanči nuosprendį.

13 straipsnis

1. Nuteistajam paskirta baudmė vykdoma remiantis Valstybės, priėmusios nuosprendį, teismo nuosprendžiu.

2. Valstybė, vykdanči nuosprendį, užtikrina tolesnį bausmės atlikimą pagal savo įstatymus nepablogindama nuteistojo padėties. Klausimai, susiję su kitos Susitariančiosios Šalies nuosprendžio vykdymu, sprendžiami pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus.

3. Valstybės, vykdančios nuosprendį, teismas, atsižvelgdamas į priimtą nuosprendį, priima sprendimą dėl jo vykdymo.

4. Jeigu pagal Valstybės, vykdančios nuosprendį, įstatymus už šią veiką didžiausias laisvės atėmimo terminas mažesnis, negu paskirtas pagal nuosprendį, tai Valstybės, vykdančios nuosprendį, teismas nustato didžiausią laisvės atėmimo terminą, numatytą šios Valstybės įstatymų.

5. Jeigu nuosprendis susijęs su dviem ar daugiau veikų, iš kurių viena arba kelios nėra pripažįstamos nusikaltimais Valstybėje, vykdančioje nuosprendį, šios valstybės teismas nustato, kokia bausmės dalis yra taikoma veikai, pripažįstamai nusikaltimu.

14 straipsnis

1. Valstybė, vykdanči nuosprendį, suteikia nuteistajam malonę arba taiko amnestiją, paskelbtą tiek Valstybėje, vykdančioje nuosprendį, tiek ir Valstybėje, priėmusioje nuosprendį.

2. Valstybė, priėmusi nuosprendį, ir Valstybė, vykdanči nuosprendį, teikia viena kitai informaciją apie malonę ir amnestiją.

15 straipsnis

Tik Valstybė, priėmusi nuosprendį, turi teisę peržiūrėti dėl perduoto nuteistojo priimtą nuosprendį.

16 straipsnis

1. Nuosprendžio peržiūrėjimo atveju Valstybė, priėmusi nuosprendį, nedelsdama nusiunčia Valstybei, vykdančiai nuosprendį, patvirtintą teismo sprendimo, kuriuo panaikintas ar pakeistas nuosprendis, kopiją.

2. Jeigu Valstybėje, priėmusioje nuosprendį, po nuteistojo perdavimo tolesnei bausmei atlikti nuosprendis panaikinamas ir numatomas naujas tyrimas ar nagrinėjimas teisme, tokio sprendimo kopija, baudžiamosios bylos medžiaga ir kita medžiaga apie būtinų procesinių veiksmų, galimų nuteistajam nedalyvaujant, atlikimo rezultatus, visos baudžiamosios bylos medžiagos vertimas į rusų kalbą, perduodami Valstybei, vykdančiai nuosprendį, baudžiamojo persekiojimo vykdymui pagal šios valstybės įstatymus.

3. Jeigu Valstybė, priėmusi nuosprendį, po nuteistojo perdavimo bausmei atlikti nuosprendį pakeičia, tokio sprendimo kopija ir kiti būtini dokumentai perduodami Valstybės, vykdančios nuosprendį, kompetentingai institucijai. Valstybės, vykdančios

nuosprendį, teismas šios Sutarties 13 straipsnyje numatyta tvarka sprendžia klausimą dėl tokio sprendimo vykdymo.

17 straipsnis

1. Asmeniui, kuris perduotas bausmei atlikti Valstybėje, vykdančioje nuosprendį, atsiranda tokios pačios nuteisimo teisinės pasekmės kaip ir asmenims, nuteistiems už tokią pačią veiką šios valstybės teritorijoje.

2. Asmuo, perduotas kitos Susitariančiosios Šalies teismo priimto nuosprendžio vykdymui, negali būti vėl patrauktas baudžiamojon atsakomybėn Valstybės, vykdančios nuosprendį, teritorijoje už tą pačią veiką, dėl kurios buvo priimtas ir įsiteisėjęs nuosprendis.

18 straipsnis

Valstybė, vykdanči nuosprendį, turi pateikti Valstybei, priėmusiai nuosprendį, informaciją apie nuosprendžio vykdymą, jeigu:

- 1) ji mano, kad nuosprendžio vykdymas yra baigtas;
- 2) nuteistas iki nuosprendžio vykdymo pabaigos pabėgo;

3) Valstybė, priėmusi nuosprendį, pareikalauja iš jos specialios ataskaitos šiuo klausimu.

19 straipsnis

1. Abi Susitariančiosios Šalys pagal savo įstatymus gali leisti vežti tranzitu per savo teritorijas nuteistą, jeigu viena Susitariančioji Šalis į kitą kreipėsi su tokiu prašymu ir jeigu Susitariančioji Šalis, kuri kreipėsi, yra susitarusi su trečiąja valstybe dėl tokio asmens perdavimo į jos teritoriją arba iš jos teritorijos.

2. Išlaidas, susijusias su nuteistojo vežimu tranzitu, padengia prašymą dėl tokio vežimo pateikusi Susitariančioji Šalis.

20 straipsnis

Klausimus, susijusius su šios Sutarties taikymu, sprendžia Susitariančiųjų Šalių centrinės įstaigos.

21 straipsnis

1. Vykdydamos šią Sutartį, viena ir kita Susitariančioji Šalis vartoja savo valstybinę kalbą arba rusų kalbą.

2. Prie dokumentų, parengtų Susitariančiųjų Šalių valstybinėmis kalbomis, pridedami patvirtinti vertimai į rusų kalbą.

22 straipsnis

Šios Sutarties nuostatos nepažeidžia Susitariančiųjų Šalių teisių ir įsipareigojimų, prisiimtų pagal kitas tarptautines sutartis, kurių dalyvės jos yra.

23 straipsnis

Ši Sutartis taip pat yra taikoma asmenims, Susitariančiųjų Šalių teismų nuteistiems iki šios Sutarties įsigaliojimo.

24 straipsnis

1. Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalioja per trisdešimt dienų po Susitariančiųjų Šalių pasikeitimo ratifikavimo raštais.

2. Sutartis sudaroma neapibrėžtam terminui.

3. Šios Sutarties galiojimas baigiasi praėjus šešiams mėnesiams nuo to momento, kai viena Susitariančioji Šalis gauna kitos Susitariančiosios Šalies rašytinį pranešimą apie jos ketinimą nutraukti šios Sutarties galiojimą.

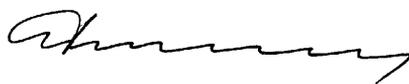
Sudaryta Vilniuje 2001 m. spalio 23 d. dviem egzemplioriais, lietuvių, azerbaidžaniečių ir rusų kalbomis, abu tekstai turi vienodą teisinę galią.

Jei kiltų nesutarimų dėl šios Sutarties aiškinimo, Susitariančiosios Šalys vadovaujasi tekstu rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARDU

AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS
VARDU

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

ДОГОВОР

между Литовской Республикой и Азербайджанской Республикой о передаче лиц, осужденных к лишению свободы, для дальнейшего отбывания наказания

Литовская Республика и Азербайджанская Республика, именуемые далее "Договаривающиеся Стороны",

-исходя из принципов государственного суверенитета, равноправия и взаимного уважения,

-основываясь на нормах международного права и желая развивать межгосударственное сотрудничество в области уголовного судопроизводства,

-учитывая, что отбывание осужденными наказания в государстве, гражданами которого они являются, способствует более эффективному достижению цели исполнения наказания, возвращению правонарушителей к нормальной жизни в обществе,

-руководствуясь принципами гуманизма и уважения прав человека,

договорились о следующем:

Статья 1

1. Для достижения целей настоящего Договора нижеуказанные термины означают:

1) "Государство вынесения приговора" - Договаривающаяся Сторона, судом которой вынесен приговор об осуждении лица к наказанию в виде лишения свободы;

2) "Государство исполнения приговора" - Договаривающаяся Сторона, которой передается для отбывания наказания лицо, осужденное к лишению свободы и являющееся ее гражданином;

3) "Осужденный" - лицо, осужденное судом одной из Договаривающихся Сторон за совершение преступления к наказанию в виде лишения свободы;

4) "Близкие родственники" - мать, отец, муж, жена, дети, родные братья и сестры, внуки, дед и бабушка, усыновители, усыновленные, совместно проживающие с ними лица;

5) "Компетентные органы" - органы Договаривающихся Сторон, исполняющие решения о передаче осужденных;

6) "Центральные органы" - Министерство Юстиции Литовская Республики и Министерство юстиции Азербайджанской Республики.

Статья 2

По вопросам настоящего Договора Компетентные органы Договаривающихся Сторон сносятся между собой через Центральные органы.

Статья 3

Договаривающиеся Стороны, согласно условиям настоящего Договора обязуются передавать по запросу друг друга осужденных, которые отбывают наказание в местах лишения свободы за совершение преступлений на территории Государства вынесения приговора и имеют гражданство другой Договаривающейся Стороны, для отбывания наказания в Государстве исполнения приговора.

Статья 4

1. Осужденный может быть передан согласно настоящему Договору только при условии:

1) если осужденный является гражданином Государства исполнения приговора;

2) если приговор вступил в законную силу;

3) если в момент получения запроса о передаче осужденный должен еще отбывать наказание на протяжении не менее 6 месяцев;

4) если на передачу согласен осужденный или когда, принимая во внимание его возраст, физическое или психическое состояние, одна из Договаривающихся Сторон или близкие родственники, или законный представитель осужденного лица считают это необходимым;

5) если деяние, за которое был вынесен приговор, является преступлением согласно законодательству Государства исполнения приговора;

6) если возмещен материальный ущерб, причиненный преступлением;

7) если Государство вынесения приговора и Государство исполнения приговора согласны на передачу осужденного лица.

2. О возможности передачи и ее юридических последствиях осужденному либо его законному представителю должно быть разъяснено должностными лицами органов управления уголовно-исполнительной системы Государства вынесения приговора.

3. Передача осужденного может быть отсрочена, если осужденным не возмещен ущерб, причиненный преступлением.

4. В исключительных случаях Договаривающиеся Стороны могут согласиться на передачу осужденного лица, даже если ему остается отбывать меру наказания менее 6 месяцев или если материальный ущерб, причиненный преступлением, возмещен не в полном объеме.

Статья 5

Передача осужденного не производится, если:

1. в Государстве исполнения приговора за совершенное деяние лицо понесло наказание или было оправдано, либо дело было прекращено, а также если лицо освобождено от наказания;

2. по мнению Государства, получившего запрос об исполнении приговора, это может причинить ущерб интересам государства;

3. в Государстве, получившем запрос об исполнении приговора, не предусмотрен вид наказания, определенный приговором;

4. по законодательству Государства вынесения приговора деяние, за которое лицо было осуждено, является государственным или воинским преступлением.

Статья 6

Договаривающиеся Стороны берут на себя обязательство:

1) через Центральные органы письменно информировать друг друга об осужденных к лишению свободы гражданах другой Договаривающейся Стороны, а также об их местонахождении;

2) разъяснять и реально обеспечивать осужденным, их законным представителям или близким родственникам возможность обращаться в Центральные или Компетентные органы любой из Договаривающихся Сторон с заявлением о передаче в государство, гражданами которого они являются.

Статья 7

Передача осужденного для отбывания наказания может осуществляться по предложению Договаривающейся Стороны, судом которой вынесен приговор, если Договаривающаяся Сторона, гражданином которой является осужденный, согласна принять его для исполнения приговора с соблюдением условий настоящего Договора.

Статья 8

1. Запрос о передаче осужденного составляется в письменной форме и содержит сведения о личности осужденного. К запросу прилагаются:

- 1) документ, подтверждающий гражданство осужденного;
- 2) текст статей уголовного закона, на основании которого осуждено лицо;
- 3) письменное заявление осужденного или, в случаях, предусмотренных подпунктом "4" пункта 1 статьи 4 настоящего Договора, его близких родственников или его законного представителя о согласии на передачу;
- 4) копии приговора и имеющихся по делу решений вышестоящих судебных органов, документов о вступлении приговора в законную силу;
- 5) документ об отбытой части наказания и той части наказания, которая подлежит дальнейшему отбыванию;
- 6) документ об исполнении дополнительного наказания, если оно было назначено;
- 7) сведения о наличии материального ущерба и порядке его возмещения;
- 8) копии других документов могут прилагаться только по взаимному согласию Договаривающихся Сторон.

2. Все перечисленные документы должны быть подписаны и заверены гербовой печатью.

Статья 9

Государство вынесения приговора обеспечивает, чтобы лицо, которое дает согласие на передачу в соответствии с подпунктом "4" пункта 1 статьи 4 настоящего Договора, делало это добровольно и с полным пониманием правовых последствий такого согласия.

Статья 10

1. Решение по поступившему запросу о согласии или отказе в передаче принимается Договаривающейся Стороной не позднее месячного срока со дня получения документов, перечисленных в части 1 статьи 8 настоящего Договора. О принятом решении в письменной форме сообщается Договаривающейся Стороне, направившей запрос и лицу, в отношении которого направлен запрос, или лицу, обратившемуся с заявлением о передаче.

2. Договаривающаяся Сторона может затребовать дополнительные сведения, если запрос о передаче осужденного не содержит необходимых данных, указанных в статье 8 настоящего Договора. Другая Договаривающаяся Сторона должна ответить на эту просьбу в срок, не превышающий одного месяца.

3. Решение об отказе в передаче осужденного должно быть мотивированным.

Статья 11

Место, время и порядок передачи осужденного устанавливается органами Договаривающихся Сторон, исполняющими наказание.

Статья 12

Все расходы, связанные с передачей осужденных, кроме тех, которые возникли на территории Государства вынесения приговора, несет Государство исполнения приговора.

Статья 13

1. Назначенное осужденному наказание отбывается на основании приговора суда Государства вынесения приговора.

2. Государство исполнения приговора обеспечивает продолжение отбывания наказания в соответствии со своим законодательством, не ухудшая положения осужденного. Вопросы, связанные с исполнением приговора другой Договаривающейся Стороной, определяются по законодательству каждой из Договаривающихся Сторон.

3. Суд Государства исполнения приговора, исходя из вынесенного приговора, принимает решение об его исполнении.

4. Если по законодательству Государства исполнения приговора за данное деяние предельный срок лишения свободы меньше, чем назначенный по приговору, суд Государства исполнения приговора определяет максимальный срок лишения свободы, предусмотренный законодательством этого государства.

5. Если приговор относится к двум или более деяниям, из которых одно или несколько не признаются преступлениями в Государстве исполнения приговора, суд этого государства определяет, какая часть наказания применяется к деянию, являющемуся преступлением.

Статья 14

1. Государство исполнения приговора применяет к осужденному помилование или амнистию, объявленную как в Государстве исполнения приговора, так и в Государстве вынесения приговора.

2. Государство вынесения приговора и Государство исполнения приговора представляют взаимную информацию о помиловании и амнистии.

Статья 15

Только Государство вынесения приговора правомочно пересматривать приговор в отношении переданного осужденного.

Статья 16

1. В случае пересмотра приговора Государство его вынесения немедленно направляет Государству исполнения приговора заверенную копию решения суда, которым отменен или изменен приговор.

2. Если после передачи осужденного для отбывания наказания приговор в Государстве вынесения приговора отменен и предусмотрено новое расследование или судебное разбирательство, копия решения об этом, материалы уголовного дела и другие материалы по результатам проведения необходимых процессуальных действий, возможных в отсутствие осужденного, с переводом всех материалов уголовного дела на русский язык, направляются Государству исполнения приговора для осуществления уголовного преследования по законодательству этого государства.

3. Если после передачи осужденного для отбывания наказания приговор государством его вынесения изменен, копия решения об этом и другие необходимые документы направляются компетентному органу Государства исполнения приговора. Суд Государства исполнения приговора разрешает вопрос об исполнении такого решения в порядке, предусмотренном статьей 13 настоящего Договора.

Статья 17

1. В отношении лица, переданного для отбывания наказания Государству исполнения приговора, наступают такие же правовые последствия осуждения, как и в отношении лиц, осужденных на территории этого государства за совершение такого же деяния.

2. Лицо, переданное для исполнения приговора, вынесенного судом другой Договаривающейся Стороны, не может быть вновь привлечено к уголовной ответственности на территории Государства исполнения приговора за то же деяние, в связи с которым был вынесен вступивший в законную силу приговор.

Статья 18

Государство исполнения приговора должно представить Государству вынесения приговора сведения об исполнении приговора:

- 1) если оно считает, что исполнение приговора завершено;
- 2) если осужденный совершил побег до истечения срока исполнения приговора;
- 3) если Государство вынесения приговора затребует от него специальный доклад по данному вопросу.

Статья 19

1. Каждая Договаривающаяся Сторона, в соответствии со своим законодательством, может удовлетворить просьбу о транзитной перевозке осужденного лица по ее территории, если другая Договаривающаяся Сторона обращается к ней с такой просьбой и если обратившаяся Договаривающаяся Сторона договорилась с третьим государством о передаче такого лица на ее территорию или с ее территории.

2. Расходы, связанные с осуществлением транзитной перевозки осужденного лица, несет Договаривающаяся Сторона обратившаяся с просьбой о такой перевозке.

Статья 20

Вопросы, возникающие при применении настоящего Договора, разрешают Центральные органы Договаривающихся Сторон.

Статья 21

1. При исполнении настоящего Договора Договаривающиеся Стороны пользуются своими государственными языками или русским языком.

2. К документам, исполненным на государственных языках Договаривающихся Сторон, прилагаются заверенные переводы на русский язык.

Статья 22

Положения настоящего Договора не затрагивают прав и обязанностей Договаривающихся Сторон, вытекающих из других международных договоров, участниками которых они являются.

Статья 23

Действие настоящего Договора распространяется и на лиц, осужденных судами Договаривающихся Сторон до вступления Договора в силу.

Статья 24

1. Настоящий Договор подлежит ратификации и вступает в силу через тридцать дней после обмена Договаривающимися Сторонами ратификационными грамотами.

2. Договор заключается на неопределенный срок.

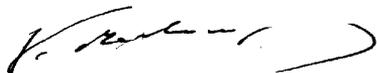
3. Действие настоящего Договора прекращается по истечении шести месяцев с момента получения одной из Договаривающихся Сторон письменного уведомления другой Договаривающейся Стороны о намерении прекратить его действие.

Совершено 23 октября 2001 года в городе Вильнюсе в двух экземплярах, каждый на литовском, азербайджанском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу.

В случае возникновения разногласий при толковании текста настоящего Договора Договаривающиеся Стороны будут обращаться к тексту, изложенному на русском языке.

За
Литовскую Республику

За
Азербайджанскую Республику

[TRANSLATION --TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN ON THE TRANSFER OF SENTENCED PERSONS

The Republic of Lithuania and the Republic of Azerbaijan, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Acting in accordance with the principles of State sovereignty, equal rights and mutual respect,

Relying on the standards of international law and wishing to develop interstate cooperation in the field of criminal justice,

Considering that the serving of sentences by convicted persons in the State of which they are nationals will contribute to the more effective attainment of the goals of enforcing sentences and returning the offenders to a normal life in society,

Guided by the principles of humanism and respect for human rights,

Have agreed as follows:

Article 1

1. For purposes of this Agreement, the terms listed below shall mean:

(1) "Sentencing State": the Contracting Party whose court has handed down a judgment sentencing a person to imprisonment;

(2) "Enforcing State": the Contracting Party to which a person sentenced to imprisonment and of which that person is a national is transferred in order to serve his sentence;

(3) "Sentenced person": a person sentenced by a court of one of the Contracting Parties for the commission of a crime to punishment that takes the form of imprisonment;

(4) "Closest relatives": the mother, father, husband, wife, children, full brothers and sisters, grandchildren, grandfather and grandmother, adoptive parents and adopted children who live with them;

(5) "Competent authorities": the authorities of the Contracting Parties that enforce the decisions to transfer sentenced persons;

(6) "Central authorities": the Ministry of Justice of the Republic of Lithuania and the Ministry of Justice of the Republic of Azerbaijan.

Article 2

In matters pertaining to this Agreement, the competent authorities of the Contracting Parties shall communicate with each other through the central authorities.

Article 3

Under the terms of this Agreement, the Contracting Parties shall be obliged, at the request of the other Contracting Party, to effect the transfer of sentenced persons who are serving their sentence in a prison for the commission of a crime in the territory of the sentencing State and who are nationals of the other Contracting Party, in order that they may serve out their sentences in the enforcing State.

Article 4

1. The sentenced person may be transferred under this Agreement if and only if:

- (1) the sentenced person is a national of the enforcing State;
- (2) the sentence has entered into legal force;
- (3) at the time of the request for transfer, the time remaining to be served by the sentenced person is at least six months;
- (4) the sentenced person consents to the transfer or, given the person's age or physical or mental state, one of the Contracting Parties or the closest relative or the legal representative of the sentenced person deems the transfer to be necessary;
- (5) the criminal act for which the sentence was imposed is a crime under the law of the enforcing State;
- (6) restitution has been made for the material damage caused by the crime;
- (7) the sentencing State and the enforcing State agree to the transfer of the sentenced person.

2. The possibility of the transfer and its legal consequences must be explained to the sentenced person or his legal representative by administrative officials of the penal correction system of the sentencing State.

3. The transfer of the sentenced person may be deferred if restitution has not been made by the sentenced person for the damage caused by the crime.

4. In exceptional cases, the Contracting Parties may agree to transfer the sentenced person even if less than six months of his sentence remains to be served or if full restitution has not been made for the material damage caused by the crime.

Article 5

The transfer of the sentenced person shall not take place if:

- (1) in the sentencing State, the person has completed his sentence or has been acquitted of the crime, or the case has been terminated, or the person has been released;
- (2) in the opinion of the State that has received the request concerning the enforcement of the sentence, the transfer could do harm to the interests of the State;
- (3) in the State that has received the request concerning the enforcement of the sentence, there are no provisions for the type of punishment prescribed in the sentence;

(4) under the law of the sentencing State, the criminal act for which the person was convicted is a crime against the State or a war crime.

Article 6

The Contracting Parties shall assume the obligation:

(1) to notify each other through the central authorities, in writing, of nationals of the other Contracting Party sentenced to a prison term, as well as their location;

(2) to make clear to a sentenced person, his legal representatives or his closest relatives that the central or competent authorities of either Contracting Party can be petitioned to transfer the person to the State of which he is a national, as well as actually enable such petitions;

Article 7

The transfer of a sentenced person to serve out his sentence may be effected at the suggestion of the Contracting Party whose court imposed the sentence if the Contracting Party of which the sentenced person is a national agrees to accept him to serve out his sentence in accordance with the terms of this Agreement.

Article 8

1. The request for the transfer of a sentenced person shall be drafted in writing and shall contain information regarding the sentenced person's identity. The following shall be enclosed with the request:

(1) a document verifying the nationality of the sentenced person;

(2) the text of the articles of criminal law on whose basis the person was convicted;

(3) a written declaration of consent to the transfer provided by the sentenced person or, in the cases specified in subparagraph (4) of paragraph 1 of article 4 of this Agreement, by his closest relatives or his legal representative;

(4) copies of the sentence and of existing decisions regarding the case handed down by higher judicial bodies, as well as documents indicating that the sentence has entered into legal force;

(5) a document indicating the portion of the sentence already served and the portion of the sentence that remains to be served;

(6) a document indicating the service of an additional sentence, if any was imposed;

(7) information regarding material damage done and the arrangements for its restitution;

(8) copies of other documents may be enclosed solely with the mutual consent of the Contracting Parties.

2. All the enumerated documents must be signed and must be certified with an official stamp.

Article 9

The sentencing State shall ensure that the person who is giving his consent to the transfer in accordance with subparagraph (4) of paragraph 1 of article 4 of this Agreement has done so voluntarily and with the full understanding of the legal consequences of such consent.

Article 10

1. The decision to grant or deny a filed request for transfer shall be taken by the Contracting Party no later than one month from the date of receipt of the documents enumerated in paragraph 1 of article 8 of this Agreement. The Contracting Party that forwarded the request and the person for whom the request was forwarded or the person who filed the petition for the transfer shall be notified in writing of the decision taken.

2. A Contracting Party may require additional information if the request for the transfer of the sentenced person does not contain the requisite data as indicated in article 8 of this Agreement. The other Contracting Party must respond to that request within a period of no more than a month.

3. A decision to deny the transfer of the sentenced person must include the reasons for the denial.

Article 11

The place, time and manner of the transfer of the sentenced person shall be determined by the penal correction authorities of the Contracting Parties.

Article 12

All costs associated with the transfer of sentenced persons, except those that arise in the territory of the sentencing State, shall be borne by the enforcing State.

Article 13

1. The sentence imposed on the convicted person shall be served on the basis of the judgment handed down by the court of the sentencing State.

2. The enforcing State shall ensure that the sentence continues to be served in accordance with its laws without worsening the sentenced person's status. Questions involving the enforcement of the sentence by the other Contracting Party shall be decided under the laws of each of the Contracting Parties.

3. A court of the enforcing State, acting on the judgment handed down, shall make the decision regarding the enforcement of the judgment.

4. If, under the law of the enforcing State, the maximum prison term for the criminal act is less than that imposed in the sentence, a court of the enforcing State shall determine the maximum prison term stipulated under the law of that State.

5. If a sentence pertains to two or more acts one or several of which do not constitute a crime in the enforcing State, a court of that State shall determine which portion of the sentence shall apply to the act that constitutes a crime.

Article 14

1. Pardons, as well as amnesties that have been declared both in the enforcing State and in the sentencing State, shall be applied to the sentenced person by the enforcing State.

2. The sentencing State and the enforcing State shall provide each other with information on pardons and amnesty.

Article 15

Only the sentencing State shall have the authority to revise the sentence of a convicted person who has been transferred.

Article 16

1. In the event that a sentence is revised, the sentencing State shall immediately send the enforcing State a certified copy of the court decision that sets aside or modifies a sentence.

2. If, after the convicted person is transferred to serve out his sentence, the judgment in the sentencing State is set aside and a new investigation or new judicial proceedings are called for, a copy of the decision to that effect, the materials of the criminal case, and other materials based on the results of the conduct of the requisite procedural actions that are possible in the absence of the sentenced person, along with a translation into Russian of all the materials of the criminal case, shall be forwarded to the enforcing State for the criminal proceedings under the laws of that State.

3. If, after the convicted person is transferred to serve out his sentence, the judgment by the sentencing State is modified, a copy of the decision to that effect and other requisite documents shall be forwarded to the competent authority of the enforcing State. A court of the enforcing State shall resolve the question of the enforcement of that decision in the manner called for in article 13 of this Agreement.

Article 17

1. Persons transferred to the enforcing State to serve out their sentences shall be subject to the same legal consequences of being convicted that arise for persons convicted of the same criminal act in the territory of that State.

2. A person transferred for purposes of serving a sentence imposed by a court of the other Contracting Party may not be retried in criminal proceedings in the territory of the enforcing State for the same criminal act for which the sentence that has entered into legal force was imposed.

Article 18

The enforcing State must provide the sentencing State with information regarding the enforcement of the sentence:

- (1) if it deems the enforcement of the sentence to have been completed;
- (2) if the sentenced person has escaped before completing his sentence;
- (3) if the sentencing State requests from it a special report on the matter.

Article 19

1. Each Contracting Party, in accordance with its law, may grant a request for the transit of a convicted person through its territory if the other Contracting Party presents it with such a request and if the requesting Contracting Party has reached agreement with a third State on the transfer of such a person to or from its territory.

2. The costs associated with the transit of a convicted person shall be borne by the Contracting Party that requests such a transport operation.

Article 20

Questions arising in the application of this Agreement shall be resolved by the central authorities of the Contracting Parties.

Article 21

1. In implementing this Agreement, the Contracting Parties shall use their State languages or Russian.

2. Certified translations into Russian shall be enclosed with the documents drafted in the State languages of the Contracting Parties.

Article 22

The provisions of this Agreement shall not affect the rights or obligations of the Contracting Parties arising from other international agreements to which they are party.

Article 23

This Agreement shall also extend to persons convicted by the courts of the Contracting Parties before the entry into force of this Agreement.

Article 24

1. This Agreement shall be subject to ratification and shall enter into force 30 days after the exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties.

2. This Agreement shall be concluded for an indefinite period.

3. This Agreement shall be terminated six months after the receipt by one of the Contracting Parties of written notification by the other Contracting Party of its intention to terminate the Agreement.

Done at Vilnius on 23 October 2001 in two copies, each in the Lithuanian, Azerbaijani and Russian languages, all texts being equally authentic.

If differences arise with regard to the interpretation of this Agreement, the Contracting Parties shall refer to the Russian text.

For the Republic of Lithuania:

For the Republic of Azerbaijan:

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE D'AZERBAÏDJAN RELATIF AU TRANSFERT DE PERSONNES CON- DAMNÉES

La République de Lituanie et la République d'Azerbaïdjan (ci-après dénommées les "Parties contractantes"),

Se fondant sur des principes de souveraineté de l'État, d'égalité des droits et de respect mutuel;

S'appuyant sur les normes de droit international et désireuses de développer la coopération interétatique dans le domaine des procédures judiciaires pénales;

Considérant que le fait, pour des personnes condamnées, de servir leur peine dans l'État dont elles sont ressortissantes contribue plus efficacement au service de cette peine et à un retour des délinquants à une vie normale dans la société;

Inspirées des principes d'humanisme et de respect des droits de l'homme,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier

1. Aux fins de la réalisation du présent Accord, les termes ci-dessous auront les significations suivantes :

1) "État de condamnation" désigne la Partie contractante dont le tribunal a condamné l'accusé à une peine de privation de liberté;

2) "État d'exécution" désigne la Partie contractante qui transfère la personne qui en est ressortissante et qui est condamnée à une privation de liberté, pour que celle-ci serve sa peine;

3) "Condamné" désigne la personne condamnée par le tribunal de l'une des Parties contractantes, pour la perpétration d'un délit, à une peine de privation de liberté;

4) "Proches parents" désigne la mère, le père, l'époux, l'épouse, les enfants, frères et soeurs, petits-enfants, grands-parents, parents et enfants adoptifs de la personne, partageant le même domicile qu'elle;

5) "Autorités compétentes" désigne les autorités des Parties contractantes exécutant les décisions de transfert des condamnés;

6) "Autorités centrales" désigne le Ministère de la justice de la République de Lituanie et le Ministère de la justice de la République d'Azerbaïdjan.

Article 2

Pour toutes les questions liées au présent Accord, les Autorités compétentes des Parties contractantes communiquent entre elles par l'intermédiaire des Autorités centrales.

Article 3

Conformément aux clauses du présent Accord, chacune des Parties contractantes s'engage à transférer, à la demande de l'autre Partie contractante, les condamnés qui servent leur peine dans des lieux d'emprisonnement pour la perpétration d'un délit sur le territoire de l'État de condamnation, et qui sont ressortissants de l'autre Partie contractante, afin que lesdits condamnés servent leur peine dans l'État d'exécution.

Article 4

1. Le condamné ne peut être transféré au titre du présent Accord que si :
 - 1) il est ressortissant de l'État d'exécution;
 - 2) le jugement est entré en vigueur;
 - 3) au moment de la réception de la demande de transfert, le condamné doit encore servir une peine d'au moins six mois;
 - 4) l'intéressé consent au transfert ou si, compte tenu de son âge et de son état physique ou psychique, l'une des Parties contractantes ou l'un des proches parents ou un représentant légal du condamné le jugent nécessaire;
 - 5) l'acte pour lequel la personne a été condamnée est considéré comme criminel au regard de la législation de l'État d'exécution;
 - 6) un dommage matériel provoqué par le délit est réparé;
 - 7) l'État de condamnation et l'État d'exécution consentent au transfert de la personne condamnée.
2. Les fonctionnaires des organismes de direction du système d'exécution pénale de l'État de condamnation doivent expliquer les possibilités de transfert et leurs conséquences juridiques au condamné ou à son représentant légal.
3. Le transfert du condamné peut être différé si ce dernier n'a pas réparé le dommage provoqué par le délit.
4. Dans certains cas exceptionnels, les Parties contractantes peuvent consentir à un transfert du condamné, même s'il lui reste à servir une peine de moins de six mois ou si le dommage matériel provoqué par le délit n'est pas totalement réparé.

Article 5

Le transfert du condamné n'a pas lieu si:

- 1) dans l'État d'exécution et pour l'acte considéré, la personne concernée a subi sa peine ou a été acquittée, ou en cas de non-lieu ou si la personne bénéficie d'une remise de peine;
- 2) l'État qui a reçu la demande d'exécution considère que le transfert risque de nuire à ses intérêts;
- 3) il n'existe pas, dans l'État qui a reçu la demande d'exécution, de peine correspondant à la condamnation;

4) en vertu de la législation de l'État de condamnation, l'acte pour lequel la personne a été jugée constitue un crime contre l'État ou une infraction militaire.

Article 6

Les Parties contractantes s'engagent par les présentes à:

1) s'informer mutuellement et par écrit, par l'intermédiaire des Autorités centrales, des ressortissants de l'autre Partie contractante condamnés à une privation de liberté, ainsi que de leur lieu d'emprisonnement;

2) expliquer comment procéder et donner une véritable possibilité aux condamnés, à leurs représentants légaux ou à leurs proches parents, de présenter aux Autorités centrales ou compétentes de l'une des Parties contractantes une demande de transfert vers l'État dont ils sont ressortissants.

Article 7

Le transfert d'un condamné peut se produire sur proposition de la Partie contractante dont le tribunal a prononcé la condamnation considérée, si la Partie contractante dont le condamné est ressortissant consent à le recevoir pour qu'il exécute sa peine conformément aux dispositions du présent Accord.

Article 8

1. La demande de transfert du condamné est établie sous forme écrite et comporte des informations sur l'identité du condamné. Sont joints à cette demande:

1) le document confirmant la nationalité du condamné;

2) le texte de la disposition légale pénale sur la base de laquelle la personne a été condamnée;

3) la déclaration écrite de consentement au transfert accordé par le condamné ou, dans les cas prévus aux sous-paragraphes 4 du paragraphe 1 de l'article 4 du présent Accord, par ses proches parents ou son représentant légal;

4) des copies de la peine et des décisions prises par de hautes autorités judiciaires sur l'affaire, ainsi que des documents relatifs à l'entrée en vigueur de la peine;

5) le document concernant la peine déjà purgée et celle qui doit encore l'être;

6) le document concernant l'exécution d'une peine supplémentaire s'il y a lieu;

7) des informations sur l'existence d'un dommage matériel et les modalités de sa réparation;

8) des copies d'autres documents ne peuvent être jointes que sur accord réciproque entre les Parties contractantes.

2. Tous les documents énumérés doivent être signés et certifiés conformes par un sceau officiel.

Article 9

L'État de condamnation assure que la personne qui accorde son consentement au transfert conformément au sous-paragraphe 4 du paragraphe 1 de l'article 4 du présent Accord le fait de son plein gré et en étant pleinement consciente des conséquences juridiques de ce consentement.

Article 10

1. La décision portant sur la demande de consentement ou le refus du transfert est prise par la Partie contractante dans le mois suivant la réception des documents énumérés dans le premier paragraphe de l'article 8 du présent Accord. La décision prise est notifiée par écrit à la Partie contractante qui a déposé la demande et à la personne concernée par ladite demande ou la personne qui a déposé la demande de transfert.

2. La Partie contractante peut exiger des informations complémentaires si la demande de transfert du condamné ne contient pas les renseignements nécessaires énoncés à l'article 8 du présent Accord. L'autre Partie contractante doit répondre à cette demande dans un délai inférieur à un mois.

3. Toute décision de refus de transfert du condamné doit être motivée.

Article 11

Le lieu, la date et les modalités du transfert du condamné sont déterminés par les autorités des Parties contractantes qui ont exécuté la peine.

Article 12

Tous les frais occasionnés par le transfert des condamnés, à l'exception des frais encourus sur le territoire de l'État de condamnation, sont à la charge de l'État d'exécution.

Article 13

1. La peine imposée au condamné est servie d'après le jugement prononcé par le tribunal de l'État de condamnation.

2. L'État d'exécution assure la continuité de la peine conformément à sa législation, sans aggraver la situation du condamné. Les questions liées à l'exécution par l'autre Partie contractante sont déterminées par la législation de chacune des Parties contractantes.

3. Le tribunal de l'État d'exécution se fonde sur la condamnation pour prendre la décision concernant son exécution.

4. Si la durée maximale de privation de liberté prévue par la législation de l'État d'exécution pour l'acte commis est inférieure à la durée fixée par le jugement, le tribunal de l'État d'exécution détermine la durée maximale de privation de liberté prévue par la législation dudit État.

5. Si un jugement porte sur plusieurs actes dont un ou plusieurs ne sont pas reconnus comme des délits dans l'État d'exécution, le tribunal dudit État détermine la part de la peine qui est appliquée à l'acte considéré comme un délit.

Article 14

1. L'État d'exécution applique au condamné toute grâce ou amnistie déclarée dans le dit État et dans l'État de condamnation.

2. L'État de condamnation et l'État d'exécution s'informent mutuellement de toute grâce et amnistie.

Article 15

Seul l'État de condamnation est habilité à réviser le jugement relatif au condamné transféré.

Article 16

1. En cas de révision du jugement, l'État de condamnation adresse immédiatement à l'État d'exécution une copie certifiée conforme de la décision du tribunal qui a annulé ou modifié le jugement.

2. Si, après le transfert du condamné pour l'exécution d'une peine, le jugement de l'État de condamnation est annulé et s'il est prévu de procéder à une nouvelle instruction ou à un nouveau procès, sont adressés à l'État d'exécution, à des fins de poursuite pénale conforme à la législation dudit État, une copie de la décision prise à cet égard, les documents de l'affaire pénale et d'autres documents concernant les résultats des actes de procédure qui ont dû être accomplis et ont pu l'être en l'absence du condamné, ainsi que la traduction en langue russe de tous les documents afférents à l'affaire pénale.

3. Si, après le transfert du condamné pour l'exécution d'une peine, le jugement est modifié par l'État de condamnation, une copie de la décision prise à cet égard ainsi que les autres documents nécessaires sont adressés à l'autorité compétente de l'État d'exécution. Le tribunal de l'État d'exécution résout la question de l'exécution de cette décision suivant les modalités prévues à l'article 13 du présent Accord.

Article 17

1. Les conséquences légales de la condamnation concernant une personne transférée pour l'exécution d'une peine dans l'État d'exécution seront les mêmes que celles des personnes condamnées sur le territoire de cet État pour le même fait.

2. Une personne condamnée transférée dans l'État d'exécution ne peut pas être de nouveau jugée dans celui-ci pour les mêmes faits que ceux pour lesquels elle a été condamnée dans l'État de condamnation.

Article 18

L'État d'exécution doit remettre à l'État de condamnation des informations concernant l'exécution :

- 1) s'il considère que l'exécution est achevée;
- 2) si le condamné s'est évadé avant la fin de l'exécution;
- 3) si l'État de condamnation lui demande un rapport spécial sur une question donnée.

Article 19

1. Chacune des Parties contractantes, conformément à sa législation, peut répondre à la demande de transit du condamné sur son territoire si l'autre Partie contractante lui adresse une telle demande et a convenu avec l'État tiers du transfert dudit condamné en direction ou en provenance de son territoire.

2. Les frais occasionnés par le transit de la personne condamnée sont à la charge de la Partie contractante qui a adressé la demande de transit.

Article 20

Les difficultés survenues dans l'application du présent Accord seront réglées par les Autorités centrales des Parties contractantes.

Article 21

1. Dans le cadre de l'exécution du présent Accord, les Parties contractantes utilisent leur langue nationale ou la langue russe.

2. Des traductions en langue russe certifiées conformes seront jointes aux documents rédigés dans la langue nationale des Parties contractantes.

Article 22

Les dispositions du présent Accord ne portent pas atteinte aux droits et aux obligations des Parties contractantes découlant d'autres accords internationaux, auxquels elles sont parties.

Article 23

Le présent Accord s'applique aussi aux personnes condamnées par les tribunaux des Parties contractantes avant l'entrée en vigueur dudit Accord.

Article 24

1. Le présent Accord sera soumis à ratification et entrera en vigueur 30 jours suivant la date de l'échange entre les Parties contractantes des instruments de ratification.

2. Le présent Accord est signé pour une durée indéterminée.

3. Le présent Accord sera en vigueur jusqu'à ce que se soient écoulés six mois à partir de la date où l'une des Parties contractantes reçoit de l'autre Partie contractante une notification écrite de son intention de le dénoncer.

Fait le 23 octobre 2001 à Vilnius en deux exemplaires, chacun en langues lituanienne, azerbaïdjanaise et russe, les deux textes faisant également foi.

En cas de divergence d'opinion quant à l'interprétation du texte du présent Accord, les Parties contractantes se réfèrent au text russe.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République d'Azerbaïdjan :

No. 41929

**Lithuania
and
Belarus**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus concerning the crossing posts of the State border. Minsk, 18 July 1995

Entry into force: *7 November 1996 by notification, in accordance with article 6*

Authentic texts: *Belarusian, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Bélarus**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif aux postes de passage de la frontière d'État. Minsk, 18 juillet 1995

Entrée en vigueur : *7 novembre 1996 par notification, conformément à l'article 6*

Textes authentiques : *bélarussien, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[BELARUSIAN TEXT — TEXTE BÉLARUSSIEN]

ПАГАДНЕННЕ

ПАМІЖ УРАДАМ ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКІ
І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
АБ ПУНКТАХ ПРОПУСКА
ПРАЗ ДЗЯРЖАЎНУЮ ГРАНІЦУ

Урад Літоўскай Рэспублікі і Ўрад Рэспублікі Беларусь, называемы ў далейшым Дагаворнымі Бакамі,

кіруючыся імкненнем вызначыць пункты пропуску пра дзяржаўную граніцу паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь,

імкнучыся да стварэнню ўмоў для перасячэння дзяржаўнай граніцы асобамі, транспартнымі сродкамі, а таксама для перамяшчэння тавараў грузаў і маёмасці,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1.

1. Дагаворныя Бакі згадзіліся адчыніць наступныя міжнародныя пункты пропуску праз дзяржаўную граніцу паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь:

1.1. чыгуначныя:

а) Кена -	(Літоўская Рэспубліка)
- Гудагай	(Рэспубліка Беларусь);
б) Стасілас -	(Літоўская Рэспубліка)
- Беняконі	(Рэспубліка Беларусь);

в) Кабяляй -	(Літоўская Рэспубліка)
- Парэчча	(Рэспубліка Беларусь);
г) Друскінінкай -	(Літоўская Рэспубліка)
- Парэчча	(Рэспубліка Беларусь);
д) Адуцішкіс -	(Літоўская Рэспубліка)
- Паставы	(Рэспубліка Беларусь);
е) Адуцішкіс -	(Літоўская Рэспубліка)
- Лынтупы	(Рэспубліка Беларусь);
ж) Гялядне -	(Літоўская Рэспубліка)
- Лынтупы	(Рэспубліка Беларусь);

1.2. аўтадарожныя:

а) Лаворышкес -	(Літоўская Рэспубліка)
- Катлоўка	(Рэспубліка Беларусь);
б) Мядзвінкіс -	(Літоўская Рэспубліка)
- Каменны Лог	(Рэспубліка Беларусь);
в) Шальчынкіс -	(Літоўская Рэспубліка)
- Беняконі	(Рэспубліка Беларусь);
г) Райгардас -	(Літоўская Рэспубліка)
- Прывалка	(Рэспубліка Беларусь);

Пункты пропуску праз дзяржаўную граніцу, азначаныя ў гэтых пункце, будуць адчыненыя для перасячэння граніцы асобамі, незалежна ад іх грамадзянства, транспартнымі сродкамі, а таксама для перамяшчэння грузаў, тавараў і маёмасці, незалежна ад іх дзяржаўнага прыналежнасці.

2. Дагаворныя Бакі згадзіліся адчыніць наступныя аўтадарожныя двухбаковыя пункты пропуску праз дзяржаўную граніцу паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь для пропуску асоб, што пражываюць пастаянна ў Літоўскай Рэспубліцы і Рэспубліцы Беларусь, транспартных сродкаў, зарэгістраваных у Літоўскай Рэспубліцы і Рэспубліцы Беларусь а таксама грузаў, тавараў і маёмасці, што перамяшчаюцца паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь:

а) Твярчанюс -	(Літоўская Рэспубліка)
- Відзы	(Рэспубліка Беларусь);
б) Папялякіс -	(Літоўская Рэспубліка)
- Лынтупы	(Рэспубліка Беларусь);

в) Адуцішкіс -	(Літоўская Рэспубліка)
- Мольдзевічы	(Рэспубліка Беларусь);
г) Уряляй -	(Літоўская Рэспубліка)
- Клевіца	(Рэспубліка Беларусь);
д) Кракунай -	(Літоўская Рэспубліка)
- Геранены	(Рэспубліка Беларусь);
е) Эйшышкес -	(Літоўская Рэспубліка)
- Доцішкі	(Рэспубліка Беларусь);
ж) Лацяжарыс -	(Літоўская Рэспубліка)
- Парэчча	(Рэспубліка Беларусь);
з) Капчамесціс -	(Літоўская Рэспубліка)
- Кадыш	(Рэспубліка Беларусь);
і) Шумскас -	(Літоўская Рэспубліка)
- Лоша	(Рэспубліка Беларусь);

3. Тэрміны адкрыцця пунктаў пропуску праз дзяржаўную граніц рэжым іх працы, а таксама ўсе віды зносін, што ажыццяўляюцца праз гэтыя пункты, Дагаворныя Бакі вызначаюць шляхам абмена нотаў пасля іх абсталявання і стварэння неабходнай інфраструктуры.

4. Пропуск асоб, транспартных сродкаў, грузаў, тавараў, маёмасці пунктах пропуску праз дзяржаўную граніцу, ажыццяўляецца адпаведнасці з сапраўдным Пагадненнем, іншымі пагадненнямі удзельнікамі якіх з'яўляюцца абодва Дагаворныя Бакі, а таксама заканадаўствам дзяржавы кожнай з Дагаворных Бакоў.

5. На аўтадарожных пунктах пропуску праз дзяржаўную граніц ажыццяўляецца пропуск асоб, што рухаюцца на транспартных сродках альбо пехатай.

Артыкул 2.

1. Кожны з Дагаворных Бакоў рыхтуе на тэрыторыі сваёй дзяржаўнай інфраструктуру пунктаў пропуску праз дзяржаўную граніцу, якая ўлічвае перспектывы росту патокаў асоб (у тым ліку перасякаючых граніц пехатай), транспартных сродкаў, грузаў, тавараў і маёмасці.

Кампетэнтныя органы дзяржаў Дагаворных Бакоў будуч кансультавацца падчас падрыхтоўкі заданняў на праектаванне і праекта будаўніцтва аб'ектаў пунктаў пропуску праз дзяржаўную граніцу.

2. Пры праектаванні, а таксама пры будаўніцтве аб'ектаў пункта пропуску праз дзяржаўную граніцу можа прадугледжвацца стварэнні ўмоў для правядзення сумеснага пагранічнага, мытнага і іншых віда кантролю кампетэнтнымі органамі дзяржаў Дагаворных Бакоў на тэрыторыі дзяржавы адной альбо другога Дагаворнага Боку. Для ажыццяўлення сумеснага кантролю ў пунктах пропуску праз дзяржаўную граніцу будзе заключана асобнае Пагадненне паміж Дагаворнымі Бакамі

Артыкул 3.

Кампетэнтныя органы дзяржаў Дагаворных Бакоў узаемадзейнічаюць па пытанням удасканалвання зносінаў праз дзяржаўную граніцу і аптымальнага выкарыстання пунктаў пропуску Пры рэалізацыі гэтых задач выконваюцца палажэнні артыкула сапраўднага Пагаднення.

Артыкул 4.

Паветранае зносіны праз аэрапорты, якія маюць міжнародны статус, і абмен міжнароднымі паштовымі адпраўленнямі праз месцы пункты міжнароднага паштовага абмена паміж Літоўскай Рэспублікай Рэспублікай Беларусь ажыццяўляюцца на падставе міжнародных пагадненняў, удзельнікамі якіх з'яўляюцца Дагаворныя Бакі, сапраўднага Пагаднення, а таксама заканадаўства дзяржаў Дагаворных Бакоў.

Артыкул 5.

1. Прыпыненне альбо абмежаванне руха праз дзяржаўную граніцу ў асобных пунктах пропуску можа быць уведзена пры склаўшайся неспрыяльнай эпідэміялагічнай сітуацыі, па фітасанітарным альбо

ветэрынарным прычынам, меркаванням грамадскай бяспекі альбо прычыны стыхійных бедстваў. Дагаворны Бок, які намерваецца прыпыніць альбо абмежаваць рух, паведамляе нотай аб гэтым іншым Дагаворны Бок не пазней чым за пяць дзён да плануемага прыпынення альбо абмежавання руха ў асобных пунктах пропуску праз дзяржаўную граніцу. У недкладных выпадках паведамленне павінна быць здзейснена не пазней як за 24 гадзіны да плануемага прыпынення альбо абмежавання руха праз дзяржаўную граніцу.

2. У выпадку стыхійных бедстваў альбо іншых экстрэмальных сітуацый рух праз пункты пропуску праз дзяржаўную граніцу можа быць прыпынены неадкладна, аб чым Дагаворныя Бакі паведамляюць адзін аднаму нотай на працягу 24 гадзін.

3. Аб прыпыненні альбо абмежаванні руха ў асобных пунктах пропуску праз дзяржаўную граніцу ў сувязі з прадугледжаным рамонтам аб'ектаў пунктаў пропуску, чыгуначнага пуці, аўтамабільнай дарогі альбо камунікацыйных пабудов дзяржаў Дагаворныя Бакі інфармуюць адзін аднаго не пазней, чым за 40 сутак да пачатка рамонтных работ, паведамляючы тэрміны плануемага іх заканчэння альбо змянення графіка руха.

Артыкул 6.

1. Сапраўднае Пагадненне ўступіць у сілу праз 30 дзён пасля атрымання апошняга паведамлення па дыпламатычным каналам аб выкананні Дагаворнымі Бакамі ўнутрыдзяржаўных юрыдычных працэдур, неабходных для ўваходу Пагаднення ў сілу.

2. Палажэнні сапраўднага Пагаднення могуць быць зменены і дапоўнены па ўзаемнай пісьмовай згодзе Дагаворных Бакоў.

3. Сапраўднае Пагадненне заключана на неабмежаваны тэрмін. Кожны з Дагаворных Бакоў мае права ў любы час спыніць дзеянне

сапраўднага Пагаднення, паведаміўшы аб гэтым нотай другі Дагаворны Бок. У гэтым выпадку сапраўднае Пагадненне страчвае сваю сілу пра шэсць месяцаў з дня атрымання другім Дагаворным Бокам такой ноты.

Адбылося ў ? *Мінске* *18 ліпеня* 1995 года, у двух экзэмплярах кожны на літоўскай, беларускай і рускай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку рознагалоссяў пры інтэрпрэтацы палажэнняў сапраўднага Пагаднення ўжываецца тэкст на рускай мове.

За ўрад
Літоўскай Рэспублікі

За ўрад
Рэспублікі Беларусь

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR BALTARUSIJOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUSITARIMAS DĖL VALSTYBĖS SIENOS
PERĖJIMO PUNKTŲ**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiosiomis Šalimis,

siekdamos nustatyti valstybės sienos tarp Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos perėjimo punktus,

taip pat siekdamos sudaryti asmenų, transporto priemonių praleidimo, prekių, krovinių ir turto gabenimo per valstybės sieną sąlygas,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys susitarė atidaryti šiuos tarptautinius valstybės sienos perėjimo punktus tarp Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos:

1.1. geležinkelio:

- a) Kena - (Lietuvos Respublika) - Gudagojis
(Baltarusijos Respublika);
- b) Stasylos - (Lietuvos Respublika) - Benekainys
(Baltarusijos Respublika);
- c) Kabeliai - (Lietuvos Respublika) - Pariečė
(Baltarusijos Respublika);
- d) Druskininkai - (Lietuvos Respublika) - Pariečė
(Baltarusijos Respublika);
- e) Adučiškis - (Lietuvos Respublika) - Pastovys
(Baltarusijos Respublika);
- f) Adučiškis - (Lietuvos Respublika) - Lentupis
(Baltarusijos Respublika);
- g) Gelednė - (Lietuvos Respublika) - Lentupis
(Baltarusijos Respublika).

1.2. autokelių:

- a) Lavoriškės - (Lietuvos Respublika) - Kotlovka
(Baltarusijos Respublika);
- b) Medininkai - (Lietuvos Respublika) - Kamenyj Log
(Baltarusijos Respublika);
- c) Šalčininkai - (Lietuvos Respublika) - Benekainys
(Baltarusijos Respublika);
- d) Raigardas - (Lietuvos Respublika) - Privalka
(Baltarusijos Respublika).

Per valstybės sienos perėjimo punktus, nurodytus šiame punkte, bus leidžiama vykti asmenims, neatsižvelgiant į jų pilietybę, transporto priemonėms, taip pat gabenti krovinius, prekes ir turtą, neatsižvelgiant kurios valstybės jie bebūtų.

2. Susitariančiosios Šalys susitarė įsteigti šiuos dvišalius autokelių valstybės sienos perėjimo punktus tarp Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos, per kuriuos bus leidžiama vykti asmenims, nuolat gyvenantiems Lietuvos Respublikoje ir Baltarusijos Respublikoje, transporto priemonėms, registruotoms Lietuvos Respublikoje ir Baltarusijos Respublikoje, taip pat gabenti krovinius, prekes ir turtą tarp Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos:

- a) Tverėčius - (Lietuvos Respublika) - Vidžiai
(Baltarusijos Respublika);
- b) Papelekis - (Lietuvos Respublika) - Lentupis
(Baltarusijos Respublika);
- c) Adutiškis - (Lietuvos Respublika) - Moldevičiai
(Baltarusijos Respublika);
- d) Ureliai - (Lietuvos Respublika) - Klevyčia
(Baltarusijos Respublika);
- e) Krakūnai - (Lietuvos Respublika) - Geranainys
(Baltarusijos Respublika);
- f) Eišiškės - (Lietuvos Respublika) - Dotiškės
(Baltarusijos Respublika);
- g) Latežeris - (Lietuvos Respublika) - Pariečė
(Baltarusijos Respublika);
- h) Kapčiamiestis - (Lietuvos Respublika) - Kadyš
(Baltarusijos Respublika);
- l) Šumskas - (Lietuvos Respublika) - Loša
(Baltarusijos Respublika).

3. Valstybės sienos perėjimo punktų atidarymo terminus ir jų darbo režimą taip pat visus susisiekimo būdus Susitariančiosios Šalys nustatys, pasikeisdamos notomis, tik po to, kai postai bus įrengti ir sukurta juose būtina infrastruktūra.
4. Asmenys, transporto priemonės, kroviniai, prekės ir turtas leidžiami per valstybės sienos perėjimo punktus remiantis šiuo Susitarimu, kitais susitarimais, kurių dalyvėmis yra Susitariančiosios Šalys, taip pat kiekvienos Susitariančiosios Šalies valstybės įstatymais ir kitais teisės aktais.
5. Per autokelių valstybės sienos perėjimo punktus gali vykti asmenys naudodamiesi transporto priemonėmis arba pėsčiomis.

2 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis įrengs savo valstybės teritorijoje valstybės sienos perėjimo punktų infrastruktūrą, įvertinusi asmenų (įskaitant vykstančius per valstybės sieną pėsčiomis), transporto priemonių, krovinių, prekių ir turto srautų augimo perspektyvą.

Susitariančiųjų Šalių valstybių kompetentingos žinybos konsultuosios rengdamos valstybės sienos perėjimo punktų objektų projektavimo užduotis ir statybos projektus.

2. Projektuojant, taip pat statant valstybės sienos perėjimo punktų objektus, gali būti numatoma sudaryti sąlygas abiejų valstybių kompetentingoms žinyboms kartu vykdyti pasienio, muitinį ir kitų rūšių tikrinimą vienos ar kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje. Dėl bendro tikrinimo valstybės sienos perėjimo punktuose bus sudarytas atskiras susitarimas tarp Susitariančiųjų Šalių.

3 straipsnis

Susitariančiųjų Šalių valstybių kompetentingos žinybos bendradarbiauja epręsdamos susisiekimo per valstybės sieną tobulinimo ir tinkamiausio valstybės sienos perėjimo punktų panaudojimo uždavinius. Realizuojant juos vykdomos šio Susitarimo 2 straipsnio nuostatos.

4 straipsnis

Oro susisiekimas per aerouostus, turinčius tarptautinį statusą, ir pasikeitimas tarptautinio pašto siuntomis per pasikeitimo tarptautinio pašto siuntomis vietas ir punktus tarp Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos vykdomas vadovaujantis tarptautiniais susitarimais, kuriuose dalyvauja Susitariančiosios Šalys, šiuo Susitarimu, taip pat Susitariančiųjų Šalių valstybių įstatymais ir kitais teisės aktais.

5 straipsnis

1. Judėjimo per valstybės sieną tam tikruose valstybės sienos perėjimo punktuose sustabdymas ar apribojimas gali būti padarytas susiklosčius nepalankiai epidemiologinei situacijai, dėl fitosanitarijos ir veterinarijos prižasčių, visuomenės saugumo sumetimais ar dėl stichinių nelaimių. Susitariančioji Šalis, kuri numato sustabdyti ar apriboti judėjimą, praneša nota apie tai kitai Susitariančiajai Šaliai ne vėliau kaip prieš penkias dienas iki numatomo judėjimo per valstybės sieną tam tikruose perėjimo punktuose sustabdymo ar apribojimo. Neatidėliotinais atvejais turi būti pranešta ne vėliau

kaip prieš 24 valandas iki numatomo judėjimo per valstybės sieną sustabdymo ar apribojimo.

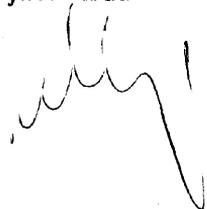
2. Stichinių nelaimių ar kitų kraštutinių situacijų atveju judėjimas per valstybės sienos perėjimo punktus gali būti sustabdytas nedelsiant, apie tai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai nota per 24 valandas.
3. Apie judėjimo per valstybės sieną tam tikruose perėjimo punktuose sustabdymą ar apribojimą dėl numatomo valstybės sienos perėjimo punktų objektų, geležinkelio, automobilių kelio ar komunikacinių statinių remonto Susitariančiosios Šalys informuoja viena kitą ne vėliau kaip prieš 40 parų iki remonto darbų pradžios, pranešdamos planuojamus jų pabaigos terminus arba judėjimo grafiko pakeitimus.

6 straipsnis

1. Šis Susitarimas įsigalios praėjus 30 dienų po to, kai bus gautas paskutinis pranešimas diplomatiniais kanalais apie tai, kad Susitariančiosios Šalys įvykdė visus valstybių vidaus teisės nustatytus šio Susitarimo įsigaliojimui keliamus reikalavimus.
2. Šio Susitarimo nuostatos gali būti pakeistos ir papildytos Susitariančiosioms Šalims raštu susitarus.
3. Šis Susitarimas sudarytas neribotam laikui. Kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių gali bet kuriuo metu nutraukti šį Susitarimą, nota pranešusi apie tai kitai Susitariančiajai Šaliai. Tokiu atveju šis Susitarimas netenka galios, praėjus šešioms mėnesiams nuo tos dienos, kai kita Susitariančioji Šalis gavo tokią notą.

Sudaryta*Minske*..... 1995 m.*liepos 18*..... d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, baltarusių ir rusų kalbomis, be to, visi tekstai turi vienodą galią. Kilus ginčams dėl šio susitarimo nuostatų interpretavimo, remiamasi tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Baltarusijos Respublikos
Vyriausybės vardu

**СОГЛАШЕНИЕ МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ
РЕСПУБЛИКИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
О ПУНКТАХ ПРОПУСКА ЧЕРЕЗ ГОСУДАРСТВЕННУЮ ГРАНИЦУ**

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Беларусь, именуемые в дальнейшем Договаривающимися Сторонами,

руководствуясь стремлением определить пункты пропуска через государственную границу между Литовской Республикой и Республикой Беларусь,

стремясь к созданию условий для пересечения государственной границы лицами, транспортными средствами, а также для перемещения товаров, грузов и имущества,

д о г о в о р и л и с ь о нижеследующем :

Статья 1

1. Договаривающиеся Стороны согласились открыть следующие международные пункты пропуска через государственную границу между Литовской Республикой и Республикой Беларусь:

1.1. железнодорожные:

- а) Кена - (Литовская Республика) - Гудогай
(Республика Беларусь);
- б) Стасилос - (Литовская Республика) - Беньякони
(Республика Беларусь);
- в) Кабяляй - (Литовская Республика) - Поречье
(Республика Беларусь);
- г) Друскининкай - (Литовская Республика) - Поречье
(Республика Беларусь);
- д) Адутишкис - (Литовская Республика) - Поставы
(Республика Беларусь);
- е) Адутишкис - (Литовская Республика) - Лынтупы
(Республика Беларусь);
- ж) Гялядне - (Литовская Республика) - Лынтупы
(Республика Беларусь).

1.2. автодорожные:

- а) Лаворишкес - (Литовская Республика) - Котловка
(Республика Беларусь);
- б) Мядининкай - (Литовская Республика) - Каменный Лог
(Республика Беларусь);
- в) Шальчининкай - (Литовская Республика) - Беньякони
(Республика Беларусь);
- г) Райгардас - (Литовская Республика) - Привалка
(Республика Беларусь).

Пункты пропуска через государственную границу, указанные в настоящем пункте, будут открыты для пересечения границы лицами,

независимо от их гражданства, транспортными средствами, а также для перемещения грузов, товаров и имущества, независимо от их государственной принадлежности.

2. Договаривающиеся Стороны согласились открыть следующие автодорожные двусторонние пункты пропуска через государственную границу между Литовской Республикой и Республикой Беларусь для пропуска лиц, постоянно проживающих в Литовской Республике и Республике Беларусь, транспортных средств, зарегистрированных в Литовской Республике и Республике Беларусь, а также грузов, товаров и имущества, перемещаемых между Литовской Республикой и Республикой Беларусь:

- а) Твярячюс - (Литовская Республика) - Видзы
(Республика Беларусь);
- б) Папялякис - (Литовская Республика) -Лынтупы
(Республика Беларусь);
- в) Адутишкис - (Литовская Республика) - Мольдевичи
(Республика Беларусь);
- г) Уряляй - (Литовская Республика) - Клевица
(Республика Беларусь);
- д) Кракунай - (Литовская Республика) - Геранены
(Республика Беларусь);
- е) Эйшишкес - (Литовская Республика) - Дотишки
(Республика Беларусь);
- ж) Латехярис - (Литовская Республика) - Поречье
(Республика Беларусь);
- з) Капчяместис - (Литовская Республика) - Кадыш
(Республика Беларусь);

и) Шумскас - (Литовская Республика) - Лоша
(Республика Беларусь).

3. Сроки открытия пунктов пропуска через государственную границу и режим их работы, а также все виды сообщения, осуществляемые через эти пункты, Договаривающиеся Стороны определяют путем обмена нотами после их обустройства и создания необходимой инфраструктуры.
4. Пропуск лиц, транспортных средств, грузов, товаров, имущества в пунктах пропуска через государственную границу, осуществляется в соответствии с настоящим Соглашением, другими соглашениями, участниками которых являются обе Договаривающиеся Стороны, а также законодательством государства каждой из Договаривающихся Сторон.
5. На автодорожных пунктах пропуска через государственную границу осуществляется пропуск лиц, следующих на транспортных средствах или пешком.

Статья 2

1. Каждая из Договаривающихся Сторон готовит на территории своего государства инфраструктуру пунктов пропуска через государственную границу, учитывающую перспективу роста потоков лиц (в том числе пересекающих границу в пешем порядке), транспортных средств, грузов, товаров и имущества.

Компетентные органы государств Договаривающихся Сторон будут консультироваться в процессе подготовки заданий на проектирование и проектов строительства объектов пунктов пропуска через государственную границу.

2. При проектировании, а также при строительстве объектов пунктов пропуска через государственную границу может предусматриваться создание условий для проведения совместного пограничного, таможенного и иных видов контроля компетентными органами государств Договаривающихся Сторон на территории государства одной или другой Договаривающейся Стороны. Для осуществления совместного контроля в пунктах пропуска через государственную границу будет заключено отдельное Соглашение между Договаривающимися Сторонами.

Статья 3

Компетентные органы государств Договаривающихся Сторон взаимодействуют по вопросам совершенствования сообщения через государственную границу и оптимального использования пунктов пропуска. При реализации этих задач соблюдаются положения статьи 2 настоящего Соглашения.

Статья 4

Воздушное сообщение через аэропорты, имеющие международный статус, и обмен международными почтовыми отправлениями через места и пункты международного почтового обмена между

Литовской Республикой и Республикой Беларусь осуществляются на основании международных соглашений, участниками которых являются Договаривающиеся Стороны, настоящего Соглашения, а также законодательства государств Договаривающихся Сторон.

Статья 5

1. Приостановление либо ограничение движения через государственную границу в отдельных пунктах пропуска может быть введено при сложившейся неблагоприятной эпидемиологической ситуации, по фитосанитарным или ветеринарным причинам, соображениям общественной безопасности либо вследствие стихийных бедствий. Договаривающаяся Сторона, которая намеревается приостановить либо ограничить движение, уведомляет нотой об этом другую Договаривающуюся Сторону не позднее чем за пять дней до планируемого приостановления или ограничения движения в отдельных пунктах пропуска через государственную границу. В безотлагательных случаях уведомление должно быть осуществлено не позднее 24 часов до планируемого приостановления или ограничения движения через государственную границу.
2. В случае стихийных бедствий или других экстремальных ситуаций движение через пункты пропуска через государственную границу может быть остановлено немедленно, о чем Договаривающиеся Стороны уведомляют друг друга нотой в течении 24 часов.

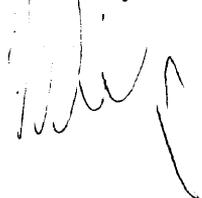
3. О приостановлении или ограничении движения в отдельных пунктах пропуска через государственную границу в связи с предусматриваемым ремонтом объектов пунктов пропуска, железнодорожного пути, автомобильной дороги или коммуникационных сооружений государств Договаривающиеся Стороны информируют друг друга не позднее, чем за 40 суток до начала ремонтных работ, сообщая сроки планируемого их окончания или изменения графика движения.

Статья 6

1. Настоящее Соглашение вступит в силу через 30 дней после получения последнего уведомления по дипломатическим каналам о выполнении Договаривающимися Сторонами внутригосударственных юридических процедур, необходимых для вступления Соглашения в силу.
2. Положения настоящего Соглашения могут быть изменены и дополнены по взаимному письменному согласию Договаривающихся Сторон.
3. Настоящее Соглашение заключено на неограниченный срок. Каждая из Договаривающихся Сторон имеет право в любое время прекратить действие настоящего Соглашения, уведомив об этом нотой другую Договаривающуюся Сторону. В этом случае настоящее Соглашение утрачивает свою силу через шесть месяцев со дня получения другой Договаривающейся Стороной такой ноты.

Совершено в Минске 18 июля 1995 года, в двух экземплярах, каждый на литовском, белорусском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае разногласий при интерпретации положений настоящего Соглашения применяется текст на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Беларусь

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS CONCERNING THE CROSSING POSTS OF THE STATE BORDER

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Prompted by a desire to determine crossing points at the State frontier between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus,

Seeking to create conditions for the passage of persons, transport means, and the conveyance of goods, freight and property across the State frontier,

Have agreed as follows:

Article 1

1. The Contracting Parties have agreed to open the following international crossing points at the State frontier between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus:

1.1 On Railways:

- (a) Kena - (Republic of Lithuania) - Gudogai (Republic of Belarus);
- (b) Stasilos - (Republic of Lithuania) - Benyakoni (Republic of Belarus);
- (c) Kabyalyai - (Republic of Lithuania) - Poreche (Republic of Belarus);
- (d) Druskininkai (Republic of Lithuania) - Poreche (Republic of Belarus);
- (e) Adutishkis - (Republic of Lithuania) - Postavy (Republic of Belarus);
- (f) Adutishkis - (Republic of Lithuania) - Lyntupy (Republic of Belarus);
- (g) Gyalyadne - (Republic of Lithuania) - Lyntupy (Republic of Belarus).

1.2 On Roads:

- (a) Laviorshkes - (Republic of Lithuania) - Kotlovka (Republic of Belarus);
- (b) Myadininkai - (Republic of Lithuania) - Kamennyi Log (Republic of Belarus);
- (c) Shalchininkai - (Republic of Lithuania) - Benyakoni (Republic of Belarus)
- (d) Raigardas - (Republic of Lithuania) - Privalka (Republic of Belarus).

The State frontier crossing points indicated in this paragraph shall be open for passage across the frontier of persons, irrespective of their nationality, means of transport, and conveyance of freight, goods and items of property, irrespective of nationality.

2. The Contracting Parties have agreed to open the following two-way road crossing points at the State frontier between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus for the passage of persons who are permanently resident in the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus, means of transport registered in the Republic of Lithuania and the

Republic of Belarus, and also freight, goods and items of property being conveyed between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus:

- (a) Tvyaryachyus - (Republic of Lithuania) - Vidzy (Republic of Belarus);
- (b) Papyalyakis - (Republic of Lithuania) - Lyntupy (Republic of Belarus);
- (c) Adutishkis - (Republic of Lithuania) - Moldevichi (Republic of Belarus);
- (d) Uryalyai - (Republic of Lithuania) - Klevitsa (Republic of Belarus);
- (e) Krakunai - (Republic of Lithuania) - Geraneny (Republic of Belarus);
- (f) Eishishkes - (Republic of Lithuania) - Dotishki (Republic of Belarus);
- (g) Latezhyaris - (Republic of Lithuania) - Poreche (Republic of Belarus);
- (h) Kapchyamestis - (Republic of Lithuania) - Kadysh (Republic of Belarus);
- (i) Shumskas - (Republic of Lithuania) - Losha (Republic of Belarus).

3. The dates on which State frontier crossing points shall open and their schedule of operations as well as all forms of transportation to take place at these points shall be determined by exchange of notes by the Contracting Parties following equipment of the crossing points and creation of the required infrastructure.

4. Passage of persons, means of transport, freight, goods and items of property through State frontier crossing points shall take place in accordance with this Agreement, other agreements to which both Contracting Parties are party, and the legislation of each of the Contracting Parties.

5. State frontier crossing points located on roads shall be for the passage of persons travelling on foot or using a means of transport.

Article 2

1. Each Contracting Party shall prepare the infrastructure on its own territory for State frontier crossing points, taking into consideration the prospects for growth in flows of persons (including persons passing across the frontier on foot), means of transport, freight, goods, and property.

The competent authorities of the Contracting Parties shall consult one another during the process of establishing the terms of reference and specifications for the design and the actual design of State frontier crossing point facilities.

2. Provision may be made when planning and designing State frontier crossing point facilities for the competent authorities of the Contracting Parties to perform joint border and customs controls and other forms of control on the territory of one of the Contracting Parties. Joint control at State frontier crossing points shall be covered by a separate Agreement between the Contracting Parties.

Article 3

The competent authorities of the Contracting Parties shall work together on issues of improving transportation across the State frontier and making optimum use of crossing

points. The provisions of Article 2 of this Agreement shall apply to the achievement of these goals.

Article 4

Air links through airports having international status, and postal exchanges through sites and facilities for international postal exchange, shall take place between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus on the basis of international agreements to which the Contracting Parties may be party, this Agreement, and the legislation of the Contracting Parties.

Article 5

1. Movement across the State frontier at individual crossing points may be suspended or restricted in case of development of an adverse epidemiological situation, phytosanitary or veterinary problems, on grounds of public safety, or in consequence of natural disasters. A Contracting Party which intends to suspend or restrict movement shall notify the other Contracting Party by means of a note no later than five days prior to the planned suspension or restriction of movement across the State frontier. In urgent cases notification must be given not later than 24 hours prior to the planned suspension of restriction of movement across the State frontier.

2. In case of natural disasters or other emergency situations movement through State-frontier crossing points may be stopped immediately, of which the Contracting Parties shall notify one another by note within 24 hours.

3. The Contracting Parties shall advise one another concerning suspension or restriction of movement at individual State frontier crossing points due to planned maintenance of crossing point facilities, railroad, road or communication installations not later than 40 days prior to the start of maintenance works, simultaneously advising their planned completion dates or alterations to the traffic schedule.

Article 6

1. This Agreement shall enter into force 30 days after the last notification has been received through diplomatic channels to the effect that the internal procedures required for its entry into force have been completed by the Contracting Parties.

2. The provisions of this Agreement may be modified or supplemented with the mutual written agreement of the Contracting Parties.

3. This Agreement is concluded for an indefinite period. Each of the Contracting Parties is entitled to denounce the present Agreement at any time, having notified the other Contracting Party. In this case this Agreement shall cease to apply six months from the day on which the other Contracting Party receives such notification.

Done in Minsk on 18 July 1995, in two copies, each copy in the Lithuanian, Belarusian and Russian languages, all texts being equally authentic. In the event of disagreement about the interpretation of the provisions of this Agreement, the Russian text shall apply.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Belarus:

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS RELATIF AUX POSTES DE PASSAGE DE LA FRONTIÈRE D'ÉTAT

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Désireux de déterminer les postes de passage de la frontière d'État entre la République de Lituanie et la République du Bélarus,

Aspirant à créer les conditions nécessaires au passage de la frontière d'État par des personnes et des moyens de transport et pour le transfert de marchandises, de cargaisons et de biens,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

1. Les Parties contractantes ont convenu d'ouvrir les postes internationaux de passage de la frontière d'État suivants entre la République de Lituanie et la République du Bélarus :

1.1. gares frontière :

- a) Kena (République de Lituanie), Goudogaï (République du Bélarus),
- b) Stasilos (République de Lituanie), Bieniakoni (République du Bélarus),
- c) Kabialiaï (République de Lituanie), Poriétchié (République du Bélarus),
- d) Drouskininkaï (République de Lituanie), Poriétchié (République du Bélarus),
- e) Adoutichkis (République de Lituanie), Postavy (République du Bélarus),
- f) Adoutichkis (République de Lituanie), Lyntoupy (République du Bélarus),
- g) Guialiadnié (République de Lituanie), Lyntoupy (République du Bélarus),

1.2. postes de passage routier :

- a) Lavorichkes (République de Lituanie), Kotlovka (République du Bélarus),
- b) Miadininkaï (République de Lituanie), Kamennyï Log (République du Bélarus),
- c) Chaltchininkaï (République de Lituanie), Bieniakoni (République du Bélarus),
- d) Raïgardas (République de Lituanie), Privalka (République du Bélarus).

Les postes de passage de la frontière d'État indiqués dans le présent paragraphe seront ouverts aux personnes, quelle que soit leur nationalité, aux moyens de transport ainsi que pour le transfert de cargaisons, marchandises et biens, quel que soit leur État d'appartenance.

2. Les Parties contractantes ont convenu d'ouvrir les postes de passage routier de la frontière d'État suivants entre la République de Lituanie et la République du Bélarus aux personnes habitant en permanence en République de Lituanie et en République du Bélarus, aux moyens de transport enregistrés en République de Lituanie et en République du

Bélarus, ainsi qu'aux cargaisons, marchandises et biens transférés entre la République de Lituanie et la République du Bélarus :

- a) Tviariatchious (République de Lituanie), Vidzy (République du Bélarus),
- b) Papialiakis (République de Lituanie), Lyntoupy (République du Bélarus),
- c) Adoutichkis (République de Lituanie), Moldievitchi (République du Bélarus),
- d) Ourialiaï (République de Lituanie), Klevitsa (République du Bélarus),
- e) Krakounaï (République de Lituanie), Gueraneny (République du Bélarus),
- f) Eichichkes (République de Lituanie), Dotichki (République du Bélarus),
- g) Latejariis (République de Lituanie), Poriétchié (République du Bélarus),
- h) Kaptchiamestis (République de Lituanie), Kadych (République du Bélarus),
- i) Choumskas (République de Lituanie), Locha (République du Bélarus).

3. Les délais d'ouverture des postes de passage de la frontière d'État et leur régime de fonctionnement, ainsi que tous les types de communication assurés par ces postes, seront déterminés par les Parties contractantes par l'échange de notifications après l'établissement desdits postes et la création de l'infrastructure nécessaire.

4. Le passage des personnes, moyens de transport, cargaisons, marchandises et biens par les postes de passage de la frontière d'État, s'effectue conformément au présent Accord, à d'autres accords conclus par les deux Parties contractantes, ainsi qu'à la législation de l'État de chacune des Parties contractantes.

5. Les postes de passage routier de la frontière d'État sont réservés au passage des personnes qui se déplacent en moyen de transport ou à pied.

Article 2

1. Chacune des Parties contractantes prépare sur le territoire de son État l'infrastructure des postes de passage de la frontière d'État, en tenant compte des perspectives de croissance des flux de personnes (dont celles qui traversent la frontière à pied), des moyens de transport, des cargaisons, des marchandises et des biens.

Les Autorités compétentes des États des Parties contractantes se consulteront au cours de l'élaboration des missions de projet et de projets de construction des installations des postes de passage de la frontière d'État.

2. Pour le projet et la construction des installations desdits postes de passage, on peut prévoir l'instauration des conditions nécessaires à un contrôle commun, sur le plan frontalier, douanier et autre, de la part des Autorités compétentes de l'État des Parties contractantes sur le territoire de l'une ou l'autre des Parties contractantes. Pour assurer ce contrôle commun aux postes de passage de la frontière d'État, un accord séparé sera conclu entre les Parties contractantes.

Article 3

Les Autorités compétentes des Parties contractantes agiront en coopération pour traiter des questions d'amélioration de la communication au passage des frontières d'État et d'uti-

lisation optimale des postes de passage. Pour la réalisation de ces tâches, les dispositions de l'Article 2 du présent Accord seront respectées.

Article 4

Le trafic aérien passant par les aéroports à statut international et l'échange d'envois postaux internationaux par le lieu et les points d'échange postal international entre la République de Lituanie et la République du Bélarus seront assurés sur la base des accords internationaux conclus entre les Parties contractantes au présent Accord ainsi que sur la base de la législation des Parties contractantes.

Article 5

1. La suspension ou la réduction du trafic traversant une frontière d'État à différents postes de passage peut être instaurée en cas de situation épidémiologique dangereuse, pour des raisons phytosanitaires, vétérinaires ou de sécurité publique, ou suite à une catastrophe naturelle. La Partie contractante qui a l'intention de suspendre ou de réduire le trafic en informe l'autre Partie contractante par notification cinq jours au plus tard avant la suspension ou la réduction prévue. En cas d'urgence, ladite notification doit être effectuée 24 heures au plus tard avant ladite suspension ou réduction.

2. En cas de catastrophe naturelle ou autre situation exceptionnelle, le trafic passant par les postes de passage des frontières d'État peut être immédiatement interrompu, moyennant notification d'une Partie contractante à l'autre par écrit dans un délai de 24 heures.

3. Les Parties contractantes s'informent mutuellement, dans un délai de 40 jours au plus tard avant le début des travaux d'entretien et en précisant la date d'achèvement prévue ou la modification du plan de circulation, de la suspension ou de la réduction du trafic dans certains postes de passage de la frontière d'État, du fait de l'entretien prévu d'installations situées sur lesdits postes, les voies ferrées, les routes ou autres voies de communication des États.

Article 6

1. Le présent Accord entre en vigueur 30 jours après la réception de la dernière notification par voie diplomatique de l'exécution par les Parties contractantes des procédures juridiques internes nécessaires à l'entrée en vigueur dudit Accord.

2. Les dispositions du présent Accord ne peuvent être modifiées ou complétées qu'avec le consentement mutuel écrit des Parties contractantes.

3. Le présent Accord est conclu pour une durée indéfinie. Chacune des Parties contractantes peut à tout moment le dénoncer en informant l'autre Partie. L'Accord cessera alors ses effets six mois après la date de réception par l'autre Partie de la notification de dénonciation.

Fait à Minsk le 18 juillet 1995 en deux exemplaires, en lituanien, biélorusse et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Bélarus :

No. 41930

**Lithuania
and
Belarus**

**Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the
Government of the Republic of Belarus on cooperation in railway transport.
Vilnius, 3 April 2000**

Entry into force: *24 March 2001 by notification, in accordance with article 11*

Authentic texts: *Belarusian, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Bélarus**

**Accord de coopération en matière de transport ferroviaire entre le Gouvernement de
la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus.
Vilnius, 3 avril 2000**

Entrée en vigueur : *24 mars 2001 par notification, conformément à l'article 11*

Textes authentiques : *bélarussien, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[BELARUSIAN TEXT — TEXTE BÉLARUSSIEN]

ПАГАДНЕННЕ
паміж Урадам Літоўскай Рэспублікі
і Урадам Рэспублікі Беларусь
аб супрацоўніцтве ў галіне чыгуначнага транспарту

Урад Літоўскай Рэспублікі і Урад Рэспублікі Беларусь, якія называюцца ў далейшым Бакамі,

грунтуючыся на прынцыпах раўнапраўнага партнёрства і ўзаемнай павагі,

улічваючы важнасць перавозак пасажыраў і грузаў як паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь, так і транзітам у трэція дзяржавы,

прыдаючы значэнне каардынацыі дзейнасці Бакоў па пытаннях развіцця чыгуначнага транспарту абедзвюх дзяржаў,

пагадзіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Тэрміны, якія выкарыстоўваюцца ў дадзеным Пагадненні, маюць наступнае значэнне:

“Чыгункі”:

- з Літоўскага Боку - акцыянернае таварыства спецыяльнага прызначэння “Летувос гяляжынкяляй”;

- з Беларускага Боку - Беларуская чыгунка;

“Службовы персанал” - работнікі Чыгунак, якія непасрэдна забяспечваюць перавозку пасажыраў і грузаў.

Артыкул 2

Функцыянаванне чыгуначнага транспарту Літоўскай Рэспублікі і Рэспублікі Беларусь, а таксама ўтрыманне і рамонт рухомага саставу, тэхнічных сродкаў, арганізацыя перавозачнай работы ажыццяўляюцца ў адпаведнасці са сваім нацыянальным заканадаўствам і дзеючымі двухбаковымі пагадненнямі, а таксама міжнароднымі дагаворамі, удзельнікамі якіх з’яўляюцца Бакі.

Вынікаючыя з дадзенага Пагаднення тэхнічныя і эксплуатацыйныя пытанні, а таксама пытанні абмену інфармацыяй рэгулююцца Пагранічным чыгуначным пагадненнем паміж акцыянерным таварыствам спецыяльнага прызначэння “Летувос гяляжынкяляй” і Беларускай чыгункай.

Бакі ў рамках нацыянальнага заканадаўства сваіх дзяржаў абавязваюцца садзейнічаць бесперашкоднаму праходжанню транзітных і экспартна-імпартных грузаў па тэрыторыях Літоўскай Рэспублікі і Рэспублікі Беларусь.

Парадак узаемаразлікаў і плацяжоў у міжнародных чыгуначных зносінах устанаўліваецца пагадненнямі паміж Чыгункамі.

У мэтах аператыўнага вырашэння пытанняў, якія вынікаюць з дадзенага Пагаднення, Чыгункі могуць адкрываць свае прадстаўніцтвы адпаведна на тэрыторыях Літоўскай Рэспублікі і Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 3

Пры арганізацыі перавозак чыгуначным транспартам па тэрыторыях Літоўскай Рэспублікі і Рэспублікі Беларусь, а таксама транзітам з трэціх дзяржаў або ў трэція дзяржавы, Чыгункі каардынуюць свае дзеянні з улікам нацыянальнага заканадаўства абедзвюх дзяржаў, двухбаковых пагадненняў і міжнародных дагавораў, удзельнікамі якіх з'яўляюцца Бакі.

Аб узнікшых перашкодах руху паяздоў Чыгункі неадкладна інфармуюць адна адну.

Артыкул 4

Перавозка небяспечных і спецыяльных грузаў ажыццяўляецца ў адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам і міжнароднымі дагаворамі, удзельнікамі якіх з'яўляюцца абодва Бакі. Палажэнні дадзенага Пагаднення не закранаюць парадку ажыццяўлення воінскіх перавозак па тэрыторыях Літоўскай Рэспублікі і Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 5

Бакі на сваёй тэрыторыі забяспечаць аказанне экстраннай і неадкладнай медыцынскай дапамогі Службоваму персаналу ў парадку, устаноўленым нацыянальным заканадаўствам сваіх дзяржаў і дзеючымі двухбаковымі пагадненнямі, а таксама міжнароднымі дагаворамі, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца.

Артыкул 6

Пры вызначэнні маёмаснай адказнасці, звязанай з прычыненнем шкоды здароўю і маёмасці грамадзян і грузаўладальнікаў у выніку няшчасных выпадкаў, аварый, крушэнняў і незахаванасці груза, якія

адбыліся ў час перавозачнага працэсу, Чыгункі кіруюцца наступнымі прынцыпамі:

шкоду, прычыненую Службоваму персаналу (маёмасці Службовага персаналу) пры выкананні імі службовых абавязкаў на тэрыторыі дзяржавы, пакрывае ў парадку, устаноўленым нацыянальным заканадаўствам, Чыгунка, работнікам якой з'яўляецца пацярпеўшы;

адказнасць за шкоду, прычыненую трэцім асобам або іх маёмасці, нясе ў парадку, устаноўленым нацыянальным заканадаўствам, Чыгунка, на якой адбыліся няшчасны выпадак або аварыя, крушэнне, калі не ўстаноўлена, што шкода прычынена наўмысна або з прычыны дзеяння неадольнай сілы;

маёмасную адказнасць за урон, прычынены ў выніку пашкоджання або страты прынятага ва ўстаноўленым парадку грузу да моманту выдачы яго агрымальніку, у парадку, устаноўленым нацыянальным заканадаўствам, нясе Чыгунка дзяржавы, на тэрыторыі якой адбыліся пашкоджанне або страта.

Узаемная маёмасная адказнасць Чыгунак вызначаецца наступнымі прынцыпамі:

чыгунка адной дзяржавы, прыцягнутая да прамога пакрыцця ўрону, мае права рэгрэснага іску да Чыгункі другой дзяржавы, Службовы персанал якой сваімі дзеяннямі або бяздзейнасцю мае дачыненне да здарэння і прызнаны вінаватым. Парадак пакрыцця такога ўрону вызначаецца ў адпаведнасці з заканадаўствам, дзеючым на тэрыторыі дзяржавы, Чыгунка якой прычыніла ўрон;

Чыгункі нясуць адказнасць прапарцыянальна ступені сваёй віны ў прычыненні ўрону, а пры адсутнасці магчымасці ўстанавіць вінаватасць - пароўну;

урон, што ўзнік з прычыны дзеяння неадольнай сілы, не падлягае пакрыццю пры наяўнасці пацвярджаючых гэта дакументаў.

Артыкул 7

Парадак перасячэння граіцы, правядзення пагранічнага, мытнага і іншых відаў кантролю рэгулюецца нацыянальным заканадаўствам і дзеючымі двухбаковымі пагадненнямі, а таксама міжнароднымі дагаворамі, удзельнікамі якіх з'яўляюцца Бакі.

Артыкул 8

Чыгункі ўзаемна прызнаюць выданыя імі ў адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам сваіх дзяржаў кваліфікацыйныя дакументы Службовага персаналу.

Артыкул 9

Змяненні і дапаўненні да дадзенага Пагаднення афармляюцца асобнымі праколамі, якія з'яўляюцца неад'емнай часткай Пагаднення.

Артыкул 10

Любая спрэчка, узнікаючая ў сувязі з тлумачэннем або прымяненнем дадзенага Пагаднення, вырашаецца шляхам прамых перагавораў і кансультацый Змешанай камісіі, якая складаецца з прадстаўнікоў Бакоў.

Пасяджэнні Змешанай камісіі праводзяцца па просьбе аднаго з Бакоў па чарзе на тэрыторыях адпаведных дзяржаў. Змешаная камісія збіраецца не пазней 3 (трох) месяцаў пасля атрымання адпаведнай пісьмовай заявы.

Артыкул 11

Дадзенае Пагадненне ўступіць у сілу па сканчэнні 30 (трыццаці) дзён пасля паведамлення Бакамі па дыпламатычных каналах адзін аднаму аб выкананні неабходных унутрыдзяржаўных працэдур.

Дадзенае Пагадненне заключана тэрмінам на 5 (пяць) гадоў, і яго дзеянне будзе аўтаматычна прадаўжацца на наступныя пяцігадовыя перыяды, калі за 6 (шэсць) месяцаў да сканчэння адпаведнага перыяду ні адзін з Бакоў па дыпламатычных каналах не паведаміць другому Боку аб сваім намеры спыніць яго дзеянне.

З даты ўступлення ў сілу дадзенага Пагаднення Літоўска-Беларускія прамыя чыгуначныя зносіны Часовае Пагранічнае чыгуначнае Пагадненне, падпісанае ў г.Вільнюсе 31 студзеня 1992 года, страчвае сваю сілу дзеяння.

Учынена ў г. *Вільнюсе* "3" 04 2000 года ў двух экзэмплярах, кожны на літоўскай, беларускай і рускай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу.

У выпадку ўзнікнення рознагалоссяў у тлумачэнні дадзенага Пагаднення за аснову прымаецца тэкст на рускай мове.

За Урад
Рэспублікі Літоўскай

За Урад
Рэспублікі Беларусь

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**Lietuvos Respublikos Vyriausybės
ir
Baltarusijos Respublikos Vyriausybės
SUSITARIMAS**

dėl bendradarbiavimo geležinkelių transporto srityje

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos „Šalimis”,

remdamosi lygiateisiškos partnerystės ir abipusės pagarbos principais,

atsižvelgdamos į keleivių ir krovinių vežimų tarp Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos bei tranzito į trečiąsias valstybes svarbą,

teikdamos reikšmę Šalių veiklos koordinavimui abiejų valstybių geležinkelių transporto plėtros klausimais,

s u s i t a r ė:

1 STRAIPSNIS

Šiame Susitarime naudojami terminai turi šias reikšmes:

„Geležinkeliai”:

iš Lietuvos pusės - specialios paskirties akcinė bendrovė „Lietuvos geležinkeliai”;

iš Baltarusijos pusės - Baltarusijos geležinkelis.

„Tarnybinis personalas” - Geležinkelių darbuotojai, tiesiogiai užtikrinantys keleivių ir krovinių vežimą.

2 STRAIPSNIS

Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos geležinkelių transportas funkcionuoja, riedmenys, techninės priemonės prižiūrimi ir remontuojami, vežimo darbų

organizavimas atliekamas vadovaujantis nacionaliniais teisės aktais ir galiojančiais dvišaliais susitarimais, taip pat tarptautinėmis sutartimis, kurių dalyvėmis yra Šalys.

Techniniai, eksploataavimo ir keitimosi informacija klausimai, kilę iš šio Susitarimo, bus reguliuojami Pasienio geležinkelio susitarimu tarp specialios paskirties akcinės bendrovės „Lietuvos geležinkeliai“ ir Baltarusijos geležinkelio.

Šalys, vadovaudamosi savo valstybių nacionaliniais teisės aktais, įsipareigoja teikti paramą, kad tranzitiniai ir eksporto-importo kroviniai būtų be kliūčių vežami Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos teritorijomis.

Tarpusavio atsiskaitymų ir mokėjimų tvarka už tarptautinį susisiekimą geležinkeliais bus nustatyta susitarimais tarp Geležinkelių.

Siekiant operatyviai spręsti klausimus, kylančius iš šio Susitarimo, Geležinkeliai gali atidaryti savo atstovybes atitinkamai Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos teritorijose.

3 STRAIPSNIS

Organizuojant vežimus geležinkelio transportu Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos teritorijomis, taip pat tranzitu iš trečiųjų valstybių arba į jas, Geležinkeliai koordinuoja savo veiksmus, atsižvelgdami į abiejų valstybių nacionalinius teisės aktus, dvišalius susitarimus ir tarptautines sutartis, kurių dalyvėmis yra Šalys.

Apie kilusias kliūtis traukinių eismui, Geležinkeliai nedelsdami informuoja vienas kitą.

4 STRAIPSNIS

Pavojingi ir specialūs kroviniai vežami vadovaujantis nacionaliniais teisės aktais bei tarptautinėmis sutartimis, kurių dalyvėmis yra abi Šalys. Šio Susitarimo nuostatos netaikomos kariniams vežimams Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos teritorijomis.

5 STRAIPSNIS

Šalys savo teritorijoje užtikrina skubios ir neatidėliotinos medicinos pagalbos suteikimą Tarnybiniam personalui sutinkamai su tvarka, nustatyta savo valstybių nacionaliniais teisės aktais ir galiojančiais dvišaliais susitarimais, taip pat tarptautinėmis sutartimis, kurių dalyvėmis jos yra.

6 STRAIPSNIS

Nustatant turtinę atsakomybę už žalą, padarytą piliečių ir krovinių savininkų sveikatai bei jų turtui dėl nelaimingų atsitikimų, avarijų, katastrofų bei krovinio neišsaugojimo vežimo metu, Geležinkeliai vadovaujasi šiais principais:

žalą, padarytą Tarnybiniam personalui (Tarnybinio personalo turtui), vykdančiam savo tarnybines pareigas kitos valstybės teritorijoje, atlygina, vadovaujantis nacionaliniais teisės aktais, tas geležinkelis, kurio darbuotojas yra nukentėjęs;

atsakomybė už žalą, padarytą tretiesiems asmenims ar jų turtui, tenka pagal nacionalinius teisės aktus tam geležinkeliui, kuriame įvyko nelaimingas atsitikimas arba avarija, katastrofa, jei nebus nustatyta, kad žala padaryta sąmoningai arba nenugalimos jėgos pasekoje;

turtinė atsakomybė už žalą, padarytą sugadinus arba praradus nustatyta tvarka priimtą krovinį iki jo atidavimo gavėjui, pagal nacionalinius teisės aktus tenka geležinkeliui tos valstybės, kurios teritorijoje jis buvo sugadintas arba prarastas.

Abipusė turtinė Geležinkelių atsakomybė nustatoma šiais principais:

vienos valstybės geležinkelis, patrauktas tiesioginę atsakomybę dėl žalos atlyginimo, turi teisę į regresinį ieškinį kitos valstybės geležinkeliui, kurio Tarnybinis personalas savo veiksmais arba neveika prisidėjo prie įvykio ir kuris pripažintas kaltu. Žalos atlyginimo tvarka nustatoma pagal teisės aktus, galiojančius teritorijoje tos valstybės, kurios geležinkelis padarė žalą;

Geležinkeliams atsakomybė tenka proporcingai jų padarytos žalos dydžiui, o jei kaltės nustatyti neįmanoma - po lygiai;

nenugalimos jėgos padaryta žala neatlyginama, jei yra tai patvirtinantys dokumentai.

7 STRAIPSNIS

Sienos kirtimo, pasienio, muitinės ir kitų patikrinimų tvarka reguliuojama nacionaliniais teisės aktais ir galiojančiais dvišaliais susitarimais, taip pat tarptautinėmis sutartimis, kurių dalyvėmis yra Šalys.

8 STRAIPSNIS

Geležinkeliai, vadovaudamiesi savo valstybių nacionaliniais teisės aktais, abipusiai pripažįsta jų išduotus Tarnybinio personalo kvalifikacinius dokumentus.

9 STRAIPSNIS

Šio Susitarimo pakeitimai ir papildymai įforminami atskirais protokolais, kurie yra šio Susitarimo sudėtinė dalis.

10 STRAIPSNIS

Visi ginčai, susiję su šio Susitarimo aiškinimu arba taikymu, sprendžiami Šalių Bendros komisijos, sudarytos iš Šalių atstovų, konsultacijų ir derybų metu.

Bendros komisijos posėdžiai vyksta vienos iš Šalių prašymu, paeiliui atitinkamų valstybių teritorijose. Bendra komisija renkasi ne vėliau kaip per 3 (tris) mėnesius nuo raštiško pareiškimo gavimo dienos.

11 STRAIPSNIS

Šis Susitarimas įsigalioja po 30 (trisdešimt) dienų, kai Šalys diplomatiniais kanalais informuoja viena kitą apie vidaus valstybinių procedūrų, būtinų jo įsigaliojimui, įvykdymą.

Šis Susitarimas sudarytas 5 (penkeriems) metams ir jo galiojimas bus automatiškai pratęsiamas penkerių metų periodams, jei prieš 6 (šešis) mėnesius iki tokio periodo pabaigos nei viena iš Šalių diplomatiniais kanalais neinformuos kitos Šalies apie savo ketinimą nutraukti jo galiojimą.

Įsigaliojus šiam Susitarimui, nustoja galioti 1992m. sausio 31d. Vilniuje pasirašytas Baltarusijos-Lietuvos tiesioginio geležinkelių susisiekimo Laikinis pasienio geležinkelių Susitarimas.

Sudaryta *Vilniuje*..... 2000 m. *balandžio* mėn. *3* d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, baltarusių ir rusų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą galią.

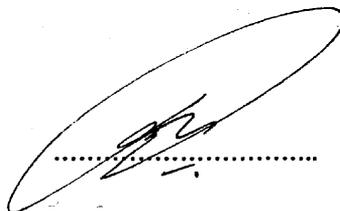
Kilus nesutarimams dėl šio Susitarimo teksto aiškinimo, pagrindu imamas tekstas rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

.....

Baltarusijos Respublikos
Vyriausybės vardu

.....

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Беларусь о сотрудничестве в области железнодорожного транспорта

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Беларусь, именуемые в дальнейшем Сторонами, основываясь на принципах равноправного партнерства и взаимного уважения, учитывая важность перевозок пассажиров и грузов как между Литовской Республикой и Республикой Беларусь, так и транзитом в третьи государства, придавая значение координации деятельности Сторон по вопросам развития железнодорожного транспорта обоих государств, согласились о нижеследующем:

Статья 1

Термины, используемые в настоящем Соглашении, имеют следующее значение:

«Железные дороги»: с литовской стороны	- акционерное общество специального назначения «Летувос гяляжинкяляй»
с белорусской стороны	- Белорусская железная дорога
«Служебный персонал»	- работники Железных дорог, непосредственно обеспечивающие перевозку пассажиров и грузов

Статья 2

Функционирование железнодорожного транспорта Литовской Республики и Республики Беларусь, а также содержание и ремонт подвижного состава, технических средств, организация перевозочной работы осуществляются в соответствии со своим национальным законодательством и действующими двусторонними соглашениями, а также международными договорами, участниками которых являются Стороны.

Вытекающие из настоящего Соглашения технические и эксплуатационные вопросы, а также вопросы обмена информацией регулируются Пограничным железнодорожным соглашением между акционерным обществом специального назначения «Летувос гяляжинкяляй» и Белорусской железной дорогой.

Стороны в рамках национального законодательства своих государств обязуются содействовать беспрепятственному прохождению транзитных и

экспортно-импортных грузов по территориям Литовской Республики и Республики Беларусь.

Порядок взаиморасчетов и платежей в международном железнодорожном сообщении устанавливается соглашениями между Железными дорогами.

В целях оперативного решения вопросов, вытекающих из настоящего Соглашения, Железные дороги могут открывать свои представительства соответственно на территориях Литовской Республики и Республики Беларусь.

Статья 3

При организации перевозок железнодорожным транспортом по территориям Литовской Республики и Республики Беларусь, а также транзитом из третьих государств или в третьи государства Железные дороги координируют свои действия с учетом национального законодательства обоих государств, двусторонних соглашений и международных договоров, участниками которых являются Стороны.

О возникших препятствиях движению поездов Железные дороги немедленно информируют друг друга.

Статья 4

Перевозка опасных и специальных грузов осуществляется в соответствии с национальным законодательством и международными договорами, участниками которых являются обе Стороны. Положения настоящего Соглашения не затрагивают порядка осуществления воинских перевозок по территориям Литовской Республики и Республики Беларусь.

Статья 5

Стороны на своей территории обеспечат оказание экстренной и неотложной медицинской помощи Служебному персоналу в порядке, установленном национальным законодательством своих государств и действующими двусторонними соглашениями, а также международными договорами, участниками которых они являются.

Статья 6

При определении имущественной ответственности, связанной с причинением вреда здоровью и имуществу граждан и грузовладельцев в результате несчастных случаев, аварий, крушений и несохранности груза, происшедших во время перевозочного процесса, Железные дороги руководствуются следующими принципами:

вред, причиненный Служебному персоналу (имуществу Служебного персонала) при исполнении ими служебных обязанностей на территории другого государства, возмещает в порядке, установленном национальным законодательством, железная дорога, работником которой является пострадавший;

ответственность за вред, причиненный третьим лицам или их имуществу, несет в порядке, установленном национальным законодательством, железная дорога, на которой произошли несчастный случай или авария, крушение, если не

установлено, что вред причинен умышленно либо вследствие действия непреодолимой силы;

имущественную ответственность за ущерб, причиненный в результате порчи или утраты принятого в установленном порядке груза до момента выдачи его получателю, в порядке, установленном национальным законодательством, несет железная дорога государства, на территории которого произошли порча или утрата.

Взаимная имущественная ответственность Железных дорог определяется следующими принципами:

железная дорога одного государства, привлеченная к прямому возмещению ущерба, имеет право регрессного иска к железной дороге другого государства, Служебный персонал которой своими действиями или бездействием причастен к происшедшему и признан виновным. Порядок возмещения такого ущерба определяется в соответствии с законодательством, действующим на территории государства, железная дорога которого причинила ущерб;

Железные дороги несут ответственность пропорционально степени своей вины в причинении ущерба, а при отсутствии возможности установить виновность – поровну;

ущерб, возникший вследствие действия непреодолимой силы, не подлежит возмещению при наличии подтверждающих это документов.

Статья 7

Порядок пересечения границы, проведения пограничного, таможенного и других видов контроля регулируется национальным законодательством и действующими двусторонними соглашениями, а также международными договорами, участниками которых являются Стороны.

Статья 8

Железные дороги взаимно признают выданные ими в соответствии с национальным законодательством своих государств квалификационные документы Служебного персонала.

Статья 9

Изменения и дополнения к настоящему Соглашению оформляются отдельными протоколами, которые являются неотъемлемой частью Соглашения.

Статья 10

Любой спор, возникающий в связи с толкованием или применением настоящего Соглашения, разрешается путем прямых переговоров и консультаций Смешанной комиссии, состоящей из представителей Сторон.

Заседания Смешанной комиссии проводятся по просьбе одной из Сторон поочередно на территориях соответствующих государств. Смешанная комиссия собирается не позднее 3 (трех) месяцев после получения соответствующего письменного заявления.

Статья 11

Настоящее Соглашение вступит в силу по истечении 30 (тридцати) дней после извещения Сторонами по дипломатическим каналам друг друга о выполнении необходимых внутригосударственных процедур.

Настоящее Соглашение заключено сроком на 5 (пять) лет, и его действие будет автоматически продлеваться на последующие пятилетние периоды, если за 6 (шесть) месяцев до истечения соответствующего периода ни одна из Сторон по дипломатическим каналам не уведомит другую Сторону о своем намерении прекратить его действие.

С даты вступления в силу настоящего Соглашения, Белорусско-Литовское прямое железнодорожное сообщение Временное Пограничное железнодорожное Соглашение, подписанное в г. Вильнюсе 31 января 1992 года утрачивает свою силу действия.

Совершено в г. Вильнюсе «5» апреля 2000 года в двух экземплярах, каждый на литовском, белорусском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу.

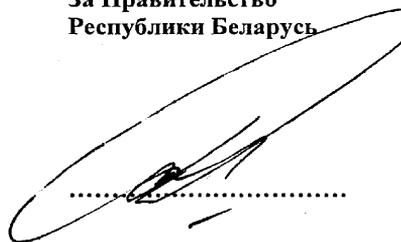
В случае возникновения разногласий в толковании текста настоящего Соглашения за основу принимается текст на русском языке.

**За Правительство
Литовской Республики**

.....

**За Правительство
Республики Беларусь**

.....

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON COOPERATION IN RAILWAY TRANSPORT

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Relying on the principles of equal partnership and mutual respect,

Considering the importance of the transport of passengers and freight both between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus and in transit to third States,

Attaching significance to the coordination of the activities of the Contracting Parties in the development of the rail transport of both States,

Have agreed as follows:

Article 1

The terms used in this Agreement shall mean:

"Railroads":

For the Lithuanian Contracting Party: the Special-Purpose Joint-Stock Company (Letuvos Gyalyazhinkyalyay).

For the Belarusian Contracting Party: the Belarusian Railroad.

"Staff: the employees of the Railroads directly involved in the transport of passengers and freight.

Article 2

The functioning of the rail transport of the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus, as well as the maintenance and repair of the rolling stock and other equipment and the organization of transport operations, shall be performed in accordance with their domestic laws and prevailing bilateral agreements, as well as the treaties to which the Contracting Parties are signatories.

Technical and operational questions following from this Agreement, as well as questions involving the exchange of information, shall be governed by the Border Railway Agreement between the Special-Purpose Joint-Stock Company (Letuvos Gyalyazhinkyalyay) and the Belarusian Railroad.

The Contracting Parties, within the framework of the domestic laws of their States, shall be obliged to facilitate the clear passage of transit freight and export/import freight through the territories of the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus.

The rules for mutual settlements and payments with regard to international rail service shall be set by agreements between the Railroads.

For purposes of promptly resolving questions resulting from this Agreement, the Railroads may open their own representative offices in the territories of the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus.

Article 3

In organizing rail transport operations in the territories of the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus, as well as for transit from and into third States, the Railroads shall coordinate their activities in accordance with the domestic laws of both States, bilateral agreements and the treaties to which the Contracting Parties are signatories.

The Railroads shall inform each other immediately of rail traffic interruptions.

Article 4

The transport of hazardous or special freight shall conform to domestic laws and to the treaties to which both Contracting Parties are signatories. The provisions of this Agreement shall not prejudice the rules for military transport operations in the territories of the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus.

Article 5

The Contracting Parties, in their respective territories, shall ensure the provision of emergency medical assistance to Staff in the manner prescribed under the domestic laws of their States and prevailing bilateral agreements, as well as under the treaties to which they are signatories.

Article 6

In determining the property liability associated with harm done to the health and property of nationals and freight owners as a result of accidents, wrecks, derailments and failures to protect freight that occur during transport, the Railroads shall be guided by the following principles:

Harm done to Staff (or the property of Staff) while they are performing their official duties in the territory of the other State shall be indemnified in the manner prescribed by domestic law by the Railroad of which the victim is an employee;

Liability for harm done to third parties or their property shall be borne as prescribed by domestic law by the Railroad on which the accident, wreck or derailment occurred, unless it is established that the harm was done intentionally or as a result of force majeure;

Property liability for damage resulting from the spoilage or loss of properly accepted freight before it is surrendered to the receiver in the manner prescribed by domestic law shall be borne by the Railroad of the State in whose territory the spoilage or loss occurred.

The mutual property liability of the Railroads shall be determined on the basis of the following principles:

The Railroad of one State involved in the direct compensation for damage shall have the right of recourse against the Railroad of the other State whose Staff, through their actions or inaction, were accessories to what happened and were adjudged guilty. The rules for the compensation for such damage shall be determined in accordance with the laws prevailing in the territory of the State whose Railroad caused the damage;

The Railroads shall be liable in proportion to the extent of their guilt in causing the damage, and, if the extent of guilt cannot be established, they shall be held equally liable;

Damage that arises as a result of force majeure shall not be subject to reparation if there are documents verifying the force majeure.

Article 7

The rules for crossing a border and for conducting border, customs and other types of control shall be governed by domestic law and bilateral agreements, as well as the treaties to which the Contracting Parties are signatories.

Article 8

The Railroads shall, on the basis of reciprocity, recognize Staff qualifications certificates issued in accordance with the domestic laws of their States.

Article 9

Amendments and additions to this Agreement shall be formalized in separate protocols that shall be deemed an integral part of the Agreement.

Article 10

Any dispute arising in connection with the interpretation or application of this Agreement shall be resolved through direct negotiation and consultations of a Mixed Commission consisting of representatives of the Contracting Parties.

Meetings of the Mixed Commission shall be requested by one of the Contracting Parties and shall be held alternately in the territories of the States. The Mixed Commission shall meet no later than three (3) months after the receipt of written notification.

Article 11

This Agreement shall enter into force thirty (30) days after the Contracting Parties notify each other through diplomatic channels that the required internal procedures have been completed.

This Agreement is concluded for a period of five (5) years and shall be automatically renewed for subsequent five-year periods, unless, six (6) months before the expiration of the period, one of the Contracting Parties notifies the other Contracting Party through diplomatic channels of its intention to terminate the Agreement.

The Belarus-Lithuania Direct Rail Service Provisional Border Railway Agreement, which was signed in Vilnius on 31 January 1992, shall lose its force on the date of entry into force of this Agreement.

Done at Vilnius, on 3 April 2000, in two original copies, each in the Lithuanian, Belarusian and Russian languages, all texts being equally authentic.

If differences arise with regard to the interpretation of this Agreement, the Russian text will prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Belarus:

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD DE COOPÉRATION EN MATIÈRE DE TRANSPORT FERROVIAIRE ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Se fondant sur les principes de partenariat équitable et du respect mutuel,

Considérant l'importance des transports de passagers et de marchandises tant entre la république de Lituanie et la République du Bélarus qu'en transit dans des États tiers,

Attachant de l'importance à la coordination des activités en matière de développement du transport ferroviaire des deux États,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

Les termes employés dans le présent Accord auront les significations suivantes :

"Chemins de fer" :

Pour la Lituanie : Société par actions à destination spéciale (Liétouvos guialiajinkialiaï),

Pour le Bélarus : Chemin de fer du Bélarus.

"Personnel de service" : employés des Chemins de fer assurant directement le transport des passagers et des marchandises.

Article 2

Le fonctionnement du transport ferroviaire de la République de Lituanie et de la République du Bélarus ainsi que l'entretien et la réparation du matériel roulant, les moyens techniques et l'organisation du travail de transport s'effectuent conformément à leur législation nationale et aux accords bilatéraux en vigueur ainsi qu'aux conventions internationales que les Parties contractantes ont signés.

Les questions techniques et d'exploitation qui résultent du présent Accord, ainsi que les questions d'échange d'informations, sont réglementées par un Accord ferroviaire frontalier entre la Société par actions à destination spéciale (Liétouvos guialiajinkialiaï) et les Chemins de fer du Bélarus.

Dans les limites de la législation nationale de leurs États, les Parties contractantes s'engagent à contribuer au libre passage des marchandises en transit et exportées ou importées sur les territoires de la République de Lituanie et de la République du Bélarus.

Les modalités de paiements réciproques et autres dans le secteur du trafic ferroviaire international sont définies par des accords entre les Chemins de fer.

À des fins de résolution opérationnelle des questions résultant du présent Accord, les Chemins de fer peuvent ouvrir leurs représentations en conséquence sur les territoires de la République de Lituanie et de la République du Bélarus.

Article 3

Pour organiser les transports ferroviaires sur les territoires de la République de Lituanie et de la République du Bélarus, ainsi que le transit en provenance ou en direction d'États tiers, les Chemins de fer coordonnent leurs actions en tenant compte de la législation nationale des deux États et des accords bilatéraux et conventions internationales que les Parties contractantes ont signés.

Les Chemins de fer s'informent sans tarder d'éventuelles entraves au trafic des trains.

Article 4

Le transport de marchandises dangereuses et exceptionnelles s'effectue conformément à la législation nationale et aux accords internationaux que les deux Parties contractantes ont signés. Les dispositions du présent Accord ne portent pas atteinte aux modalités d'exécution des transports militaires sur les territoires de la République de Lituanie et de la République du Bélarus.

Article 5

Sur leur territoire, les Parties contractantes assurent une assistance médicale d'urgence au Personnel de service, suivant les modalités définies par la législation nationale de leur État et par les accords bilatéraux en vigueur et les conventions internationales que les Parties contractantes ont signés.

Article 6

Pour déterminer la responsabilité pécuniaire liée aux dommages à la santé et aux biens des citoyens et des propriétaires de marchandises, du fait d'accidents, d'avaries, de déraillements et de dégradation des marchandises survenus pendant le transport, les Chemins de fer se fonderont sur les principes suivants :

Les dommages au Personnel de service (ou à leurs biens) dans l'exécution de leurs obligations de service sur le territoire de l'autre État, seront remboursés, suivant les modalités prévues par la législation nationale, par le chemin de fer dont l'employé est la victime;

La responsabilité pour les dommages causés à des tiers ou à leurs biens incombera, suivant les modalités prévues par la législation nationale, au Chemin de fer sur lequel s'est produit l'accident, l'avarie ou le déraillement, s'il n'est pas établi que le dommage a été provoqué intentionnellement ou par une catastrophe naturelle;

La responsabilité pécuniaire pour un dommage provoqué suite à une détérioration ou à une perte de marchandises dûment acceptées, avant leur livraison au destinataire dans les

conditions prévues par la législation nationale, incombe au Chemin de fer de l'État sur le territoire duquel a eu lieu la perte ou la détérioration.

La responsabilité pécuniaire réciproque des Chemins de fer est déterminée sur la base des principes suivants :

Le Chemin de fer d'un État condamné au remboursement direct d'un dommage, a droit à une action en recours envers le Chemin de fer de l'autre État dont le Personnel de service a participé, de par ses actes ou ses omissions, au dommage et en est reconnu coupable. Les modalités de remboursement d'un tel dommage sont déterminées conformément à la législation en vigueur sur le territoire de l'État dont le Chemin de fer a provoqué le dommage;

Les Chemins de fer seront tenus responsables au prorata de leurs torts vis-à-vis du dommage et, s'il est impossible d'établir la culpabilité, à parts égales;

Lout dommage apparu suite à un cas de force majeure ne donnera lieu à aucune indemnisation s'il existe des documents pour confirmer cette situation.

Article 7

Les modalités de passage des frontières et de contrôle frontalier, douanier et autres contrôles, sont réglementées par la législation nationale et les accords bilatéraux en vigueur ainsi que les conventions internationales que les Parties contractantes ont signés.

Article 8

Les Chemins de fer reconnaissent mutuellement les titres de qualification du Personnel de service qu'ils délivrent conformément à la législation nationale de leur État.

Article 9

Les modifications et amendements au présent Accord sont établis par des protocoles séparés qui font partie intégrante dudit Accord.

Article 10

Tout litige découlant de l'interprétation et de l'application du présent Accord est réglé par voie de consultations et de négociations directes de la Commission mixte composée de représentants des Parties.

La Commission mixte se réunit sur la demande de l'une des Parties contractantes, alternativement, sur les territoires de l'État correspondant. La Commission mixte ne se réunit pas plus de trois (3) mois après réception de la demande écrite correspondante.

Article 11

Le présent Accord entrera en vigueur trente (30) jours après que les Parties contractantes se seront mutuellement avisées par la voie diplomatique que les procédures internes requises ont été accomplies.

Le présent Accord est conclu pour une période de cinq (5) ans et automatiquement renouvelé par périodes successives de cinq ans si aucune des Parties n'a avisé l'autre par voie diplomatique et six (6) mois au plus tard avant l'extinction de ladite période, de son intention de dénoncer ledit Accord.

À compter de l'entrée en vigueur du présent Accord, la communication directe lituano-bélarusse relative aux Chemins de fer, intitulée Accord ferroviaire frontalier provisoire et signée à Vilnius le 31 janvier 1992 deviendra caduque.

Fait à Vilnius le 3 avril 2000 en deux exemplaires, chacun en langues lituanienne, bélarussienne et russe, tous les textes faisant également foi.

En cas de divergence d'opinion quant à l'interprétation du présent Accord, le texte russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Bélarus :

No. 41931

**Lithuania
and
Armenia**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Armenia on trade and economic cooperation. Moscow, 23 April 1998

Entry into force: *29 January 2003 by notification, in accordance with article 16*

Authentic texts: *Armenian, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Arménie**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Arménie relatif au commerce et à la coopération économique. Moscou, 23 avril 1998

Entrée en vigueur : *29 janvier 2003 par notification, conformément à l'article 16*

Textes authentiques : *arménien, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ARMENIAN TEXT — TEXTE ARMÉNIEN]

ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳԻՐ
ԼԻՏՎԱՅԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԵՎ
ԱՌԵՎՏՐԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՍԱՄԻՆ

Լիտվայի Հանրապետության կառավարությունը և Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը /այսուհետև «Պայմանավորվող Կողմեր»/,

ելնելով Պայմանավորվող Կողմերի միջև առևտրատնտեսական հարաբերությունների զարգացման համար նպաստավոր պայմաններ ստեղծելու անհրաժեշտությունից,

ցանկանալով իրօրինակ Պայմանավորվող Կողմերի միջև առևտրատնտեսական հարաբերությունների զարգացմանն ու ամրապնդմանը՝ իրավահավասարության, փոխշահավետության և միջազգային իրավունքի սկզբունքների հիման վրա,

ձգտելով զարգացնել իրենց հարաբերություններն առևտրի բնագավառում Առևտրի Համաշխարհային Կազմակերպության /ԱՀԿ/ սկզբունքներին համապատասխան,

պայմանավորվեցին հետևյալի մասին.

ՀՈՂՎԱԾ 1

Պայմանավորվող Կողմերն, առաջնորդվելով իրավահավասարության, փոխշահավետության և փոխադարձ շահագրգռվածության սկզբունքներով, միջոցներ են ձեռնարկել Պայմանավորվող Կողմերի պետական մարմինների և տնտեսական գործունեության սուբյեկտների միջև, անկախ դրանց սեփականության ձևից, առևտրատնտեսական հարաբերությունների զարգացման և ընդլայնման համար՝ համաձայն երկու պետություններում գործող օրենսդրական ակտերին:

ՀՈՂՎԱԾ 2

Առևտրատնտեսական համագործակցության զարգացման համար նպաստավոր պայմաններ ստեղծելու նպատակով, սույն Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելու օրվանից, Պայմանավորվող Կողմերը միմյանց տրամադրում են առավելագույն բարենպաստվող ազգի շեժիմ՝ հետևյալների կապակցությամբ.

- արտահանման և ներմուծման նկատմամբ կիրառվող մաքսատուրքերի, հարկերի և զանձումների, ներառյալ այդպիսի տուրքերի, հարկերի և զանձումների զանձման մեթոդները,

- ապրանքների մաքսային ձևակերպումների, տրանզիտի, պահեստավորման, վերաբեռնման և այդ կարգի այլ ծառայությունների վերաբերյալ դրույթների,

- ուղղակիորեն կամ անուղղակիորեն գանձվող հարկերի կամ ցանկացած այլ ներքին գանձումների,
- վճարման և այդ վճարումների փոխանցման մեթոդների,
- կանոնների, որոնք վերաբերում են ներքին շուկայում ապրանքների վաճառքին, զննանք, փոխադրմանը, բաշխմանը և շահագործմանը,
- ներմուծման և արտահանման արտոնագրերի տրման:

ՀՈԴՎԱԾ 3

Հոդված 2-ի կարգավիճակը չի վերաբերում՝

- արտոնություններին, որոնք Պայմանավորվող Կողմերից մեկը տրամադրում է իր հարևան պետություններին՝ սահմանամերձ փոխադրումների հեշտացման նպատակով,
- արտոնություններին, որոնք տրամադրվում են երրորդ երկրներին՝ կապված մաքսային միությանը, ազատ առևտրի գոտուն կամ առևտրատնտեսական համագործակցության այլ ձևերին ներկայում կամ ապագայում մի Պայմանավորվող Կողմի մասնակցության հետ,
- արտոնություններին, որոնք տրամադրվում են նախապատվությունների ընդհանուր համակարգով:

ՀՈԴՎԱԾ 4

Առևտրատնտեսական համագործակցությունը Պայմանավորվող Կողմերի միջև իրականացվում է տնտեսական գործունեության սուբյեկտների միջև, անկախ դրանց սեփականության ձևից, պայմանագրերի կնքման ճանապարհով՝ չխախտելով երկու պետություններում գործող օրենսդրությունները և միջազգային մասնավոր իրավունքի նորմերը:

ՀՈԴՎԱԾ 5

Պայմանավորվող Կողմերի տնտեսական գործունեության սուբյեկտների միջև բոլոր հաշվարկներն ու վճարումները կատարվում են ազատ փոխարկելի տարադրամով կամ Պայմանավորվող Կողմերի օրենսդրություններին չհակասող այլ կարգով:

ՀՈԴՎԱԾ 6

Պայմանավորվող Կողմերը կազմակերպում են միջպետական առևտրատնտեսական հարաբերությունները կարգավորող ընդունվող օրենսդրական ակտերի մասին տեղեկատվության փոխադարձ տրամադրումը, վիճակագրական տեղեկատվության փոխանակումը, ինչպես նաև այնպիսի տեղեկատվության, որը կարող է ազդեցություն ունենալ Պայմանավորվող Կողմերի միջև առևտրատնտեսական հարաբերությունների վրա:

ՀՈԴՎԱԾ 7

Երկկողմ առևտրատնտեսական հարաբերությունների սակագնային և ոչ սակագնային կարգավորումն իրականացնելու, վիճակագրական տեղեկատվությունը փոխանակելու, մաքսային ընթացակարգերն իրականացնելու համար Պայմանավորվող Կողմերը համաձայնվեցին կիրառել Եվրոպական Տնտեսական Համագործակցության Ապրանքների նկարագրման և կոդավորման համակցված համակարգը:

ՀՈԴՎԱԾ 8

1. Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Կողմ, իր օրենսդրությանը համապատասխան, կապահովի իր պետության տարածքով այն ապրանքների տրանզիտի համար անհրաժեշտ պայմանները, որոնք մյուս Պայմանավորվող Կողմի պետության մաքսային տարածքի և/կամ երրորդ երկրի ծագում ունեն և նախատեսվում են մյուս Պայմանավորվող Կողմի պետության կամ ցանկացած երրորդ երկրի մաքսային տարածքի համար:

2. Մյուս Համաձայնագիրը չի վերաբերում որոշակի առարկաների, արտադրանքի կամ ապրանքների ներկրման ու արտահանմանը, ինչպես նաև տրանզիտին, որոնց ներկրումը, արտահանումը, ինչպես նաև տրանզիտը արգելվում կամ սահմանափակվում է Լիտվայի Հանրապետության կամ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ:

ՀՈԴՎԱԾ 9

Պայմանավորվող Կողմերը համաձայնվեցին, որ բեռների փոխադրման, տրանսպորտի շարժի, այդ թվում տրանզիտային բեռնափոխադրումների և ուղևորների տեղափոխման կարգը և պայմանները, ինչպես նաև տրանսպորտային համակարգերի համագործակցությանը կկարգավորվեն համաձայն փոխադրումների միջազգային կանոնների և/կամ կսահմանվեն Պայմանավորվող Կողմերի միջև առանձին Համաձայնագրերով:

ՀՈԴՎԱԾ 10

Պայմանավորվող Կողմերը, գիտակցելով ներդրումների, առաջավոր տեխնոլոգիաների ներդրման կարևորությունը, ինչպես նաև ելնելով տնտեսական նպատակահարմարության սկզբունքներից, կխթանեն ներդրումների, համատեղ ձեռնարկությունների և արտասահմանյան կապիտալով ձեռնարկությունների, այդպիսի ձեռնարկությունների ներկայացուցչությունների, բանկերի համար նպաստավոր պայմանների ստեղծումը:

ՀՈԳՎԱԾ 11

Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Կողմն, իր օրենսդրությանը և միջազգային պարտականություններին համապատասխան, տրամադրում է մյուս Պայմանավորվող Կողմի տնտեսական գործունեության սոբյեկտների իրավունքների և օրինական շահերի հավասար իրավական, այդ թվում նաև դատական պաշտպանություն:

ՀՈԳՎԱԾ 12

Պայմանավորվող Կողմերն օժանդակություն կցուցաբերեն իրենց պետությունների տարածքում առևտրական տոնավաճառների, ցուցահանդեսների, տեխնիկատնտեսական սեմինարների կազմակերպմանն ու անցկացմանը: Պայմանավորվող Կողմերը, յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Կողմի պետության գործող օրենսդրությանը համապատասխան, մյուս Պայմանավորվող Կողմի ցուցահանդեսների, տոնավաճառների և այլ նման ցուցադրական նպատակների համար նախատեսված ապրանքների նմուշներն ու ցուցանմուշներն ազատվում են ներմուծման մաքսատուրքից և դրան հավասար ազդեցություն ունեցող այլ հարկերից: Այդպիսի ցուցանմուշներն ու նմուշները չեն կարող վաճառվել այն երկրներում, որտեղ դրանք ցուցադրվել են, առանց այդ երկրների դրա իրավասությունն ունեցող մարմնի թույլատվության, ինչպես նաև ներմուծման մաքսատուրքերի և հարկերի վճարման:

ՀՈԳՎԱԾ 13

Պայմանավորվող Կողմերի լիազորված ներկայացուցիչները, որևէ Պայմանավորվող Կողմի առաջարկով, կհանդիպեն հաջորդաբար Լիտվայի Հանրապետությունում և Հայաստանի Հանրապետությունում՝ սույն Համաձայնագրի կատարման ընթացքը քննարկելու համար:

ՀՈԳՎԱԾ 14

Անհրաժեշտության դեպքում, սույն Համաձայնագրում փոփոխություններ և լրացումներ կարող են արվել զրավոր տեսքով՝ Պայմանավորվող Կողմերի փոխադարձ համաձայնությամբ: Փոփոխություններն ու լրացումները ուժի մեջ կմտնեն դրա համար անհրաժեշտ իրավաբանական բոլոր ընթացակարգերի կատարման մասին Պայմանավորվող Կողմերի միմյանց ծանուցելու օրվանից:

ՀՈԳՎԱԾ 15

Սույն Համաձայնագրի դրույթների մեկնաբանման կամ կիրառման հարցում վեճերի ծագման դեպքում, Պայմանավորվող Կողմերը կլուծեն դրանք

բանակցությունների ճանապարհով՝ հաշվի առնելով միջազգային իրավունքի նորմերը:

ՀՈԴՎԱՆ 16

1. Սույն Համաձայնագիրն ուժի մեջ է մտնում դրա համար անհրաժեշտ պայմանների յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Կողմի օրենսդրությանը համապատասխան, կատարման մասին երկու Պայմանավորվող Կողմերի միմյանց ուղարկված գրավոր ծանուցագրերը ստանալուց հետո երրորդ ամսվա առաջին օրվանից:

2. Սույն Համաձայնագիրը կնքված է հինգ տարի ժամկետով: Դրա գործողության ժամկետը ինքնաբերաբար կերկարաձգվի մեկական տարով, քանի դեռ Պայմանավորվող Կողմերից մեկը սույն Համաձայնագրի գործողության համապատասխան ժամկետի ավարտից վեց ամիս առաջ մյուս Պայմանավորվող Կողմին գրավոր չի ծանուցի դրա գործողությունը դադարեցնելու իր մտադրության մասին:

3. Սույն Համաձայնագրի գործողության դադարեցումից հետո, դրա դրույթները կկիրառվեն այն բոլոր պայմանագրերի նկատմամբ, որոնցով ամրագրված պարտավորությունները ծագել են Համաձայնագրի գործողության ընթացքում և դեռևս չեն ավարտվել Համաձայնագրի ժամկետի ավարտման պահին, բայց մեկ տարուց ոչ ավել:

Կատարվել է ք. Նիսիյա 1998 թվականի ապրիլի 23 երկու բնօրինակով, լիովերեն, հայերեն և ռուսերեն լեզուներով, ընդ որում բոլոր տեքստերն էլ հավասարազոր են:

Սույն Համաձայնագրի մեկնաբանման ժամանակ գերակայությունը տրվում է ռուսերեն լեզվով տեքստին:

Լիտվայի Հանրապետության
կառավարության կողմից

Հայաստանի Հանրապետության
կառավարության կողմից

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

Lietuvos Respublikos Vyriausybės

ir

Armėnijos Respublikos Vyriausybės

SUSITARIMAS

dėl prekybinio ir ekonominio bendradarbiavimo

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Armėnijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiosiomis Šalimis,

atsižvelgdamos į būtinumą sukurti palankias sąlygas prekybiniams ir ekonominiams santykiams tarp Susitariančiųjų Šalių plėtoti,

siekdamos plėtoti ir stiprinti prekybinius ir ekonominius santykius tarp Susitariančiųjų Šalių lygiateisiškumo, abipusės naudos ir tarptautinės teisės principais,

siekdamos plėtoti savo prekybinius santykius pagal Pasaulinės prekybos organizacijos (WTO) principus,

susitarė:

1 straipsnis

Susitariančiosios Šalys, vadovaudamosios lygiateisiškumo, abipusės naudos ir suinteresuotumo principais, imasi priemonių plėtojant prekybinius ir ekonominius santykius tarp Susitariančiųjų Šalių valstybinių institucijų ir ūkinės veiklos subjektų, nepriklausomai nuo jų nuosavybės formų, laikydamosios abiejose valstybėse galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų.

2 straipsnis

Siekdamos sudaryti abipusiškai naudingas prekybinių ir ekonominių santykių plėtojimo sąlygas, Susitariančiosios Šalys, nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, suteikia viena kitai didžiausio palankumo statusą dėl:

- importo ir eksporto muitų mokesčių, kitų mokesčių ir rinkliavų, susijusių su importu ir eksportu, įskaitant tokių maito mokesčių, kitų mokesčių ir rinkliavų rinkimo metodus;
- veiksmų, susijusių su muitinės formalumais, prekių tranzitu, sandėliavimu, perkrovimu ir kitų panašaus pobūdžio paslaugų;
- mokesčių ir kitų vidaus tiesioginių ir netiesioginių rinkliavų;
- mokėjimų metodų ir tokių mokėjimų pervedimo;
- prekių pardavimo, pirkimo, transportavimo, paskirstymo ir panaudojimo vidaus rinkoje taisyklių;
- eksporto ir importo licencijų išdavimo.

3 straipsnis

2 straipsnio nuostatos nėra taikomos:

- lengvatoms, teikiamoms vienos iš Susitariančiųjų Šalių kaimyninėms valstybėms, siekiant palengvinti pasienio prekybą ir pasienio vežimus;
- lengvatoms, teikiamoms trečiosioms šalims, dėl vienos iš Susitariančiųjų Šalių esamo ar būsimo dalyvavimo muitų sąjungose, laisvos prekybos zonos arba kitokiose prekybinio ir ekonominio bendradarbiavimo formose;
- lengvatoms, teikiamoms pagal bendras preferencijų sistemas.

4 straipsnis

Prekybinis ir ekonominis bendradarbiavimas tarp Susitariančiųjų Šalių vykdomas pasirašant sutartis tarp ūkinės veiklos subjektų, nepriklausomai nuo jų nuosavybės formų, vadovaujantis abiejose valstybėse galiojančiais įstatymais, kitais teisės aktais ir tarptautinės privačiosios teisės normomis.

5 straipsnis

Visi atsiskaitymai ir mokėjimai tarp Susitariančiųjų Šalių ūkinės veiklos subjektų yra vykdomi laisvai konvertuojama valiuta arba kita tvarka, neprieštaraujant Susitariančiųjų Šalių įstatymams ir kitiems teisės aktams.

6 straipsnis

Susitariančiosios Šalys teikia viena kitai informaciją apie priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus, reguliuojančius tarpvalstybinius prekybinius ir ekonominius santykius, keičiasi statistine informacija, taip pat kitokia informacija, kuri gali įtakoti prekybinius ir ekonominius santykius tarp Susitariančiųjų Šalių.

7 straipsnis

Įgyvendinant abipusį prekybinių ir ekonominių santykių tarifinį ir netarifinį reguliavimą, keičiantis statistine informacija, atliekant muitinės procedūras Susitariančiosios Šalys susitaria naudoti Europos Ekonominės Bendrijos kombinuotą prekių aprašymo ir kodavimo sistemą.

8 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal savo įstatymus ir kitus teisės aktus užtikrina sąlygas tranzitui per savo valstybės teritoriją prekėms, kilusioms kitos Susitariančiosios Šalies muitų teritorijoje ir/arba trečiosiose šalyse ir skirtoms kitos Susitariančiosios Šalies muitų teritorijai arba bet kuriai trečiajai šaliai.
2. Šis Susitarimas netaikomas įvežant ir išvežant, o taip pat vežant tranzitu tam tikrus daiktus, gaminius ir prekes, kurių įvežimas ir išvežimas, o taip pat vežimas tranzitu draudžiamas arba ribojamas Lietuvos Respublikos arba Armėnijos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais.

9 straipsnis

Susitariančiosios Šalys susitarė, kad prekių vežimo, transporto eismo, tarp jų tranzitinių krovinių ir keleivių vežimo tvarka ir sąlygos, taip pat transporto sistemų tarpusavio sąveika bus reguliuojama pagal tarptautines vežimų taisykles ir/arba nustatoma atskirais Susitariančiųjų Šalių susitarimais.

10 straipsnis

Susitariančiosios Šalys, pripažindamos investicijų svarbą, progresyvių technologijų įvedimą, taip pat atsižvelgdamos į ekonominio tikslingumo principus, sukurs palankias sąlygas investicijoms, bendroms įmonėms ir užsienio kapitalo įmonėms ir tokių įmonių atstovybėms, bankams.

11 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis, atsižvelgdama į savus įstatymus, kitus teisės aktus ir tarptautinius įsipareigojimus, suteikia kitos Susitariančiosios Šalies ūkinės veiklos subjektams vienodą teisinę, taip pat ir teisminę, teisių ir teisėtų interesų gynybą.

12 straipsnis

Susitariančiosios Šalys remia savo teritorijose organizuojamas prekybines mugės, parodas, techninius ir ekonominius seminarus. Susitariančiosios Šalys, vadovaudamosios kiekviename Susitariančioje Šalyje galiojančiais įstatymais ir kitais teisės aktais, atleidžia nuo importo mūito ir lygiavertį poveikį turinčių kitų mokesčių kitos Susitariančiosios Šalies eksponatus ir prekių pavyzdžius, skirtus parodoms, mugėms, kitoms panašioms eksponavimo priemonėms. Tokie eksponatai ir pavyzdžiai negali būti parduoti valstybėje, kurioje jie buvo eksponuojami, be tos valstybės kompetentingų įstaigų sutikimo, taip pat nesumokėjus mūito ir importo mokesčių.

13 straipsnis

Susitariančiųjų Šalių įgaliotieji atstovai, pasiūlius vienai iš Susitariančiųjų Šalių, paeiliui susitiks Lietuvos Respublikoje arba Armėnijos Respublikoje šio Susitarimo vykdymo eigos aptarimui.

14 straipsnis

Šis Susitarimas, esant būtinumui bei abipusiam Susitariančiųjų Šalių susitarimui, gali būti rašytine forma pakeistas arba papildytas. Pakeitimai arba papildymai įsigalioja nuo tos dienos, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai, kad visi tam reikalingi teisiniai formalumai yra atlikti.

15 straipsnis

Ginčus, kylančius dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo arba taikymo, Susitariančiosios Šalys spręš derybų keliu, atsižvelgdamos į tarptautinės teisės normas.

16 straipsnis

1. Šis Susitarimas įsigalioja nuo tos dienos, kai abi Susitariančiosios Šalys gauna pranešimus apie reikalavimų, reikalingų jo įsigaliojimui pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus, įvykdymą.

2. Šis Susitarimas yra sudaromas penkeriems metams. Jis yra automatiškai pratęsiamas vienerių metų periodams, jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių, likus šešiesiems mėnesiams iki šio Susitarimo galiojimo pabaigos, nepraneš raštu kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo ketinimą nutraukti šį Susitarimą.

3. Nutraukus šį Susitarimą, jo nuostatos bus taikomos visoms sutartims, sudarytoms šio Susitarimo galiojimo laikotarpiu ir neįvykdytoms iki jo galiojimo pabaigos, bet ne ilgiau kaip vienerius metus.

Sudaryta ~~1998 m. 04.23 d.~~ 1998 m. 04.23 d. dviem originaliais egzemplioriais, lietuvių, armėnų ir rusų kalbomis, visi tekstai turi vienodą galią. Šio Susitarimo nuostatų aiškinimo tikslais vadovaujamosi tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Armėnijos Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

о торгово - экономическом сотрудничестве
между
Правительством Литовской Республики
и
Правительством Республики Армения

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Армения, далее именуемые Договаривающимися Сторонами,

Исходя из необходимости создания благоприятных условий для развития торгово - экономических отношений между Договаривающимися Сторонами,

Желая содействовать развитию и укреплению торгово - экономических отношений между Договаривающимися Сторонами на основе равенства, взаимной выгоды и принципов международного права,

Стремясь развивать свои отношения в сфере торговли в соответствии с принципами Всемирной торговой организации (ВТО),

Договорились о следующем:

Статья 1

Договаривающиеся Стороны, руководствуясь принципами равноправия, взаимной выгоды и заинтересованности, принимают меры для развития и расширения торгово - экономических отношений между государственными органами Договаривающихся Сторон и субъектами хозяйственной деятельности независимо от их форм собственности с соблюдением законодательных актов, действующих в обоих государствах.

Статья 2

В целях создания взаимовыгодных условий для развития торгово - экономического сотрудничества, со дня вступления в силу настоящего Соглашения, Договаривающиеся Стороны предоставляют друг другу режим наиболее благоприятствуемой нации в том, что касается:

- таможенных пошлин, налогов и сборов, применяемых в отношении импорта и экспорта, включая методы взимания таких пошлин, налогов и сборов;
- положений, касающихся таможенного оформления, транзита, складирования, перегрузки товаров и других услуг подобного рода;
- налогов и других внутренних сборов любого рода, взимаемых прямо или косвенно;
- методов платежа и перевода таких платежей;
- правил, касающихся продажи, закупки, транспортировки, распределения и использования товаров на внутреннем рынке;
- выдачи импортных и экспортных лицензий.

Статья 3

Статус Статьи 2 не распространяется на:

- преимущества, предоставляемые одной из Договаривающихся Сторон соседним государствам с целью облегчения приграничной торговли и приграничных перевозок;
- преимущества, предоставляемые третьим странам в связи с участием в настоящем или в будущем одной из Договаривающихся Сторон в таможенных союзах, зонах свободной торговли или других формах торгово - экономического сотрудничества;
- преимущества, предоставляемые по общим системам преференций.

Статья 4

Торгово - экономическое сотрудничество между Договаривающимися Сторонами осуществляется путем заключения контрактов между субъектами хозяйственной деятельности, независимо от форм их собственности, с соблюдением действующих в обоих государствах законодательств и норм международного частного права.

Статья 5

Все расчеты и платежи между субъектами хозяйственной деятельности Договаривающихся Сторон осуществляются в свободно конвертируемой валюте или в ином порядке, непротиворечащим законодательству Договаривающихся Сторон.

Статья 6

Договаривающиеся Стороны организуют взаимное предоставление информации о принимаемых законодательных актах, регулирующих межгосударственные торгово - экономические отношения, обмен статистической информацией, также другой информацией, которая может влиять на торгово - экономические отношения между Договаривающимися Сторонами.

Статья 7

Для осуществления тарифного и нетарифного регулирования двусторонних торгово - экономических отношений, обмена статистической информацией, проведения таможенных процедур Договаривающиеся Стороны согласились использовать Комбинированную систему описания и кодирования товаров Европейского Экономического Сообщества.

Статья 8

1. Каждая Договаривающаяся Сторона в соответствии со своим законодательством обеспечит условия для транзита через территорию своего государства товаров, происходящих в таможенной территории государства другой Договаривающейся Стороны и/или третьих стран и предназначенных для таможенной территории государства другой Договаривающейся Стороны или любой третьей страны.

2. Настоящее Соглашение не касается ввоза и вывоза, а также транзита определенных предметов, изделий и товаров, ввоз и вывоз, а также транзит которых запрещен или ограничен законодательством Литовской Республики либо Республики Армения.

Статья 9

Договаривающиеся Стороны согласились, что порядок и условия перевоза грузов, движения транспорта, в том числе транзитных грузовых и пассажирских перевозок, а также взаимодействие транспортных систем будут регулироваться в соответствии с международными правилами перевозок и/или определяться отдельными соглашениями Договаривающихся Сторон.

Статья 10

Договаривающиеся Стороны, признавая важность инвестиций, внедрения прогрессивных технологий, а также, исходя из принципов экономической целесообразности, будут содействовать созданию благоприятных условий для инвестиций, совместных предприятий и предприятий с иностранным капиталом, представительств таких предприятий, банков.

Статья 11

Каждая Договаривающаяся Сторона в соответствии со своим законодательством и международными обязательствами предоставляет равную правовую, в том числе и судебную, защиту прав и законных интересов субъектов хозяйственной деятельности другой Договаривающейся Стороны.

Статья 12

Договаривающиеся Стороны оказывают содействие в организации и проведении на территории своего государства торговых ярмарок, выставок, технико - экономических семинаров. Договаривающиеся Стороны, в соответствии с действующим законодательством государства каждой Договаривающейся Стороны, освобождают экспонаты и образцы товаров из другой Договаривающейся Стороны, предназначенные для выставок, ярмарок и других подобных экспозиционных целей от таможенных пошлин по импорту и других налогов, имеющих равносильное влияние. Такие экспонаты и образцы не могут быть проданы в стране, в которой они экспонировались, без согласия на то компетентных органов этой страны, а также уплаты таможенных пошлин и налогов по импорту.

Статья 13

Уполномоченные представители Договаривающихся Сторон будут, по предложению одной из Договаривающихся Сторон, встречаться поочередно в Литовской Республике и в Республике Армения для рассмотрения хода выполнения настоящего Соглашения.

Статья 14

Настоящее Соглашение, в случае необходимости, может быть изменено или дополнено в письменной форме по взаимному согласию Договаривающихся Сторон. Изменения или дополнения вступают в силу со дня уведомления Договаривающимися Сторонами друг друга о выполнении всех, необходимых для этого, юридических процедур.

Статья 15

В случае возникновения споров по толкованию или применению положений настоящего Соглашения, Договаривающиеся Стороны будут решать их путем переговоров с учетом норм международного права.

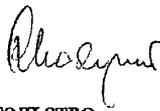
Статья 16

1. Настоящее Соглашение вступает в силу со дня получения обеими Договаривающимися Сторонами взаимных письменных извещений о выполнении требований, необходимых для его вступления в силу, в соответствии с законодательством каждой из Договаривающихся Сторон.

2. Настоящее Соглашение заключено на пять лет. Оно будет автоматически продлеваться на годичные периоды, если одна из Договаривающихся Сторон за шесть месяцев до истечения соответствующего срока действия настоящего Соглашения не уведомит в письменной форме другую Договаривающуюся Сторону о своем намерении прекратить его действие.

3. После прекращения действия настоящего Соглашения его положения будут применяться ко всем контрактам, обязательства по которым возникли в период его действия и не исполнены к моменту прекращения срока действия Соглашения, но не более, чем один год.

Совершено в г. *Москва*..... *23. августа*..... 1998 года, в двух подлинных экземплярах на литовском, армянском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. Для целей толкования положений настоящего Соглашения текст на русском языке имеет преимущественную силу.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Армения

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
ARMENIA ON TRADE AND ECONOMIC COOPERATION

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Armenia, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Acting out of the need to create favourable conditions for the development of trade and economic relations between the Contracting Parties,

Desiring to promote the development and strengthening of trade and economic relations between the Contracting Parties on the basis of equality, mutual benefit and the principles of international law,

Endeavouring to develop their relations in the sphere of trade in accordance with the principles of the World Trade Organization (WTO),

Have agreed as follows:

Article 1

The Contracting Parties, guided by the principles of equal rights, mutual benefit and interest, shall undertake measures to develop and expand trade and economic relations between the State authorities of the Contracting Parties and economic entities, regardless of their form of ownership, and shall comply with the legislative instruments that are in place in both States.

Article 2

For purposes of creating mutually beneficial conditions for the development of trade and economic cooperation, the Contracting Parties shall, beginning on the day this Agreement enters into force, grant each other most-favoured-nation treatment with respect to:

-- customs duties, taxes and charges applied to imports and exports, including methods of levying such duties, taxes and charges;

-- regulations pertaining to customs clearance, transit, warehousing, and handling of goods and other such services;

-- taxes and other domestic charges of any kind that are levied directly or indirectly;

-- methods of payment and of the transfer of such payments;

-- rules for the sale, purchase, transport, distribution and utilization of goods on the domestic market;

-- the issuance of import and export licenses.

Article 3

The status of article 2 shall not extend to:

- advantages granted by one Contracting Party to neighbouring States for the purpose of facilitating border trade and border shipping operations;
- advantages granted to third countries in connection with the participation at present or in the future of one of the Contracting Parties in customs unions, free-trade zones or other forms of trade and economic cooperation;
- advantages granted under generalized systems of preferences.

Article 4

Trade and economic cooperation between the Contracting Parties shall be effected through contracts concluded between economic entities, regardless of their form of ownership, in accordance with the laws prevailing in both States and the norms of private international law.

Article 5

All settlements and payments between economic entities of the Contracting Parties shall be made in freely convertible currency or in some other manner that does not contravene the laws of the Contracting Parties.

Article 6

The Contracting Parties shall arrange for the mutual exchange of information on the adopted legislative instruments that regulate interstate trade and economic relations and the exchange of statistical information, as well as other information that could affect the trade and economic relations between the Contracting Parties.

Article 7

For carrying out the tariff and non-tariff regulation of the bilateral trade and economic relations, the exchange of statistical information and the performance of the customs procedures, the Contracting Parties have agreed to use the European Economic Community's Harmonized Commodity Description and Coding System.

Article 8

1. Each Contracting Party, in accordance with its laws, shall ensure the conditions for the transit through the territory of its State of goods originating in the customs territory of the State of the other Contracting Party and/or third countries and goods destined for the customs territory of the State of the other Contracting Party or any third country.

2. This Agreement shall not affect the import or export, or transit, of objects, articles or commodities whose import or export, or transit, is prohibited or restricted under Republic of Lithuania or Republic of Armenia law.

Article 9

The Contracting Parties have agreed that the procedures and conditions for freight transport and vehicle traffic, including transit freight and passenger transport operations, as well as the interaction of transportation systems, shall be regulated in accordance with international shipping rules and/or shall be defined by separate agreements between the Contracting Parties.

Article 10

The Contracting Parties, recognizing the importance of investments and of the introduction of advanced technologies, as well as relying on the principles of economic expediency, shall promote the creation of conditions favourable to investment, joint ventures and enterprises with foreign capital participation, representative offices of such enterprises and banks.

Article 11

Each Contracting Party, in accordance with its laws and international obligations, shall provide equal legal, to include judicial, protection of the rights and lawful interests of the economic entities of the other Contracting Party.

Article 12

The Contracting Parties shall provide assistance in organizing and conducting, in the territory of their States, trade fairs, exhibitions and technical and economic seminars. The Contracting Parties, in accordance with the prevailing law of the State of each Contracting Party, shall exempt from customs import duties and other, equivalent taxes displays and samples of goods from the other Contracting Party that are intended for exhibitions, fairs or other such purposes of exposition. Such displays and samples may not be sold in the country in which they are exhibited without the consent of the competent authorities of that country to do so and without the payment of the customs import duties and taxes.

Article 13

The authorized representatives of the Contracting Parties shall, at the suggestion of one of the Contracting Parties, meet alternately in the Republic of Lithuania and the Republic of Armenia for reviewing the status of the implementation of this Agreement.

Article 14

This Agreement, if necessary, may be modified or supplemented in writing by mutual consent of the Contracting Parties. The changes and additions shall enter into force on the date on which the Contracting Parties notify each other that all the legal procedures required for entry into force have been completed.

Article 15

If disputes over the interpretation or application of the provisions of this Agreement arise, the Contracting Parties shall resolve them through negotiation that takes the rules of international law into account.

Article 16

1. This Agreement shall enter into force on the date on which both Contracting Parties receive from each other written notification of the completion, in accordance with the laws of each of the Contracting Parties, of the requirements for entry into force.

2. This Agreement shall be concluded for five years. It shall be automatically extended for year long periods, unless one of the Contracting Parties, six months before the expiration of the term of this Agreement, notifies the other Contracting Party in writing of its intention to terminate the Agreement.

3. After the termination of this Agreement, its provisions shall apply to all contracts whose obligations arose while it was in force and were not completed before the termination of the Agreement, but for no more than one year.

Done at Moscow on 23 April 1998, in two original copies, in the Lithuanian, Armenian and Russian languages, all texts being equally authentic.

For purposes of interpretation of the provisions of this Agreement, the Russian text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Armenia:

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE RELATIF AU COMMERCE ET À LA COOPÉRATION ÉCONOMIQUE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Arménie, ci après dénommés les Parties contractantes,

Se fondant sur la nécessité de créer des conditions favorables au développement des relations commerciales et économiques entre les Parties contractantes,

Désireux de promouvoir le développement et le renforcement de leurs relations économiques et commerciales entre les Parties contractantes sur la base de l'égalité, de l'avantage réciproque et des principes du droit international,

Souhaitant développer leurs relations dans le domaine du commerce conformément aux principes de l'Organisation mondiale du commerce (OMC),

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties contractantes, guidées par les principes d'égalité des droits, d'avantage réciproque et d'intérêt, prennent des mesures visant au développement et à l'extension des relations commerciales et économiques entre les organes d'État des Parties contractantes et les entités exerçant une activité économique quelle qu'en soit la forme de propriété, en respectant les actes législatifs en vigueur dans les deux États.

Article 2

En vue de créer des conditions mutuellement avantageuses pour le développement de la coopération commerciale et économique, à compter de l'entrée en vigueur du présent Accord, les Parties contractantes s'accordent réciproquement le régime de la nation la plus favorisée en ce qui concerne :

-- les droits de douane, les impôts et taxes grevant les importations et les exportations, y compris les modes de perception desdits droits, impôts et taxes;

-- les dispositions relatives à l'accomplissement des formalités douanières, au transit, à l'entreposage, au transbordement des marchandises et autres opérations analogues;

-- les impôts et autres taxes intérieures de toutes sortes, perçus directement ou indirectement;

-- les modes de paiement et de transfert des fonds correspondants;

-- la réglementation concernant la vente, l'achat, le transport, la distribution et l'utilisation des marchandises sur le marché intérieur;

-- la délivrance des licences d'importation et d'exportation.

Article 3

Le traitement prévu à l'article 2 ne s'appliquera pas aux éléments ci après :

- le traitement préférentiel accordé par l'une des Parties contractantes à des États voisins dans le but de faciliter le commerce et les envois de marchandises dans les zones frontalières;
- le traitement préférentiel accordé à des pays tiers en relation avec la participation actuelle ou future de l'une des Parties contractantes à des unions douanières, à des zones de libre échange ou autres formes de coopération commerciale et économique;
- le système préférentiel accordé en vertu de systèmes généraux de préférences.

Article 4

La coopération commerciale et économique entre les Parties contractantes aura lieu par la conclusion de contrats entre des entités exerçant une activité économique, quelle que soit la répartition du capital, conformément à la législation en vigueur dans les deux États et aux normes de droit privé international.

Article 5

Tous les règlements et paiements entre les entités économiques des Parties contractantes seront effectués en monnaie librement convertible ou toute autre méthode non interdite par la législation des Parties contractantes.

Article 6

Les Parties contractantes organisent la communication réciproque d'informations relatives aux actes législatifs qui peuvent être adoptés et qui réglementent les relations commerciales et économiques interétatiques, ainsi que l'échange d'informations statistiques et autres informations susceptibles d'influer sur les relations commerciales et économiques entre les Parties contractantes.

Article 7

Pour assurer la réglementation tarifaire et non tarifaire des relations commerciales et économiques bilatérales, l'échange d'informations statistiques et l'exécution des procédures douanières, les Parties contractantes ont convenu d'utiliser le Système harmonisé de description et de codification des marchandises de la Communauté économique européenne.

Article 8

1. Chacune des Parties contractantes, conformément à sa législation, assure les conditions nécessaires au transit par le territoire de son État, de marchandises provenant du territoire douanier de l'État de l'autre Partie contractante et/ou de pays tiers et destinées au territoire douanier de l'État de l'autre Partie contractante ou de tout pays tiers.

2. Le présent Accord ne concerne pas l'importation et l'exportation ni le transit de certains objets, articles et marchandises dont l'importation, l'exportation et le transit sont interdits ou restreints par la législation de la République de Lituanie ou de la République d'Arménie.

Article 9

Les Parties contractantes ont convenu de ce que les modalités et les conditions de transport des marchandises, le trafic et notamment le transport de marchandises et de passagers en transit, ainsi que les liaisons entre systèmes de transport, soient réglementés conformément aux règles internationales de transport et/ou déterminés par des accords séparés entre les Parties contractantes.

Article 10

Les Parties contractantes, reconnaissant l'importance des investissements, de l'introduction de technologies de pointe et se fondant sur les principes d'utilité économique, contribueront à l'instauration de conditions favorables aux investissements, aux entreprises collectives et aux entreprises à capital étranger, ainsi qu'aux représentants desdites entreprises et aux banques.

Article 11

Chacune des Parties contractantes, conformément à sa législation et aux obligations internationales, assurera la protection juridique, et notamment judiciaire, équitable des droits et des intérêts légaux des entités économiques de l'autre Partie contractante.

Article 12

Les Parties contractantes se fourniront assistance pour organiser et mener sur leurs territoires respectifs des expositions interprofessionnelles et des colloques techniques et économiques. Conformément à la législation en vigueur dans chaque État, chaque Partie contractante exonérera des impôts douaniers à l'importation et autres droits équivalents les modèles et les échantillons de marchandises en provenance de l'autre Partie contractante à des fins d'expositions, foires commerciales et autres activités similaires de démonstration. Lesdits modèles et échantillons ne pourront être vendus dans le pays où ils sont exposés sans le consentement des autorités compétentes de ce pays ou sans le paiement de droits de douane ou d'importation.

Article 13

Les représentants compétents des Parties contractantes se réuniront, sur la proposition de l'une des Parties contractantes, successivement en République de Lituanie et en République d'Arménie, pour examiner le mode d'exécution du présent Accord.

Article 14

Le présent Accord pourra être l'objet de modifications et d'adjonctions, en tant que de besoin, avec l'accord écrit réciproque des deux Parties contractantes. Lesdites modifications et adjonctions entreront en vigueur à la date à laquelle les Parties contractantes se notifient mutuellement l'achèvement de toutes les procédures juridiques nécessaires pour leur entrée en vigueur.

Article 15

En cas de litiges quant à l'interprétation ou à la mise en oeuvre du présent Accord, les Parties contractantes ont recours pour les résoudre à des négociations, tenant compte des dispositions du droit international.

Article 16

1. Le présent Accord entrera en vigueur à la date à laquelle les deux Parties contractantes reçoivent les notifications écrites réciproques concernant l'achèvement des conditions nécessaires à son entrée en vigueur, conformément à la législation de chacune des Parties contractantes.

2. Le présent Accord est conclu pour cinq ans. Il sera automatiquement renouvelé par périodes d'un an à moins que l'une des Parties contractantes ne notifie à l'autre par écrit, avec un préavis de six mois avant l'expiration de la période en cours, son intention de le dénoncer.

3. Les dispositions du présent Accord continuent de s'appliquer à tous les contrats en vertu desquels des obligations sont apparues au cours de sa période de validité et qui n'ont pas été exécutés en totalité à la date à laquelle l'Accord cesse d'être en vigueur, mais ce uniquement dans un délai inférieur à un an.

Fait à Moscou le 23 avril 1998, en deux exemplaires originaux dans les langues lituanienne, arménienne et russe, les trois textes faisant également foi.

À des fins d'interprétation des dispositions du présent Accord, le texte en langue russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Arménie :

UNITED
NATIONS

TREATY
SERIES

Volume
2338

2005

I. Nos.
41899-41931

RECUEIL
DES
TRAITÉS

NATIONS
UNIES

كيفية الحصول على منشورات الأمم المتحدة

يمكن الحصول على منشورات الأمم المتحدة من المكتبات ودور التوزيع في جميع أنحاء العالم. استعلم عنها من المكتبة التي تتعامل معها أو اكتب إلى : الأمم المتحدة ، قسم البيع في نيويورك أو في جنيف .

如何购取联合国出版物

联合国出版物在全世界各地的书店和经售处均有发售。请向书店询问或写信到纽约或日内瓦的联合国销售组。

HOW TO OBTAIN UNITED NATIONS PUBLICATIONS

United Nations publications may be obtained from bookstores and distributors throughout the world. Consult your bookstore or write to: United Nations, Sales Section, New York or Geneva.

COMMENT SE PROCURER LES PUBLICATIONS DES NATIONS UNIES

Les publications des Nations Unies sont en vente dans les librairies et les agences dépositaires du monde entier. Informez-vous auprès de votre libraire ou adressez-vous à : Nations Unies, Section des ventes, New York ou Genève.

КАК ПОЛУЧИТЬ ИЗДАНИЯ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ

Издания Организации Объединенных Наций можно купить в книжных магазинах и агентствах во всех районах мира. Наводите справки об изданиях в вашем книжном магазине или пишите по адресу: Организация Объединенных Наций, Секция по продаже изданий, Нью-Йорк или Женева.

COMO CONSEGUIR PUBLICACIONES DE LAS NACIONES UNIDAS

Las publicaciones de las Naciones Unidas están en venta en librerías y casas distribuidoras en todas partes del mundo. Consulte a su librero o diríjase a: Naciones Unidas, Sección de Ventas, Nueva York o Ginebra.

USD \$60

ISBN 978-92-1-900324-8

Printed in U.S.A.

07-61331—December 2009—1,150

ISSN 0379-8267

